

لیكدانه‌هی په‌رتووکی

الحقیدة الواطية

کتابخانه

ئاماده‌کردنی
مامۆستا ئیسماعیل سوسه‌یی

نووسینه‌وه‌ی
أبو عبدالله الكردي

لێكدانهوهی په‌رتوکی (العقيدة الواسطية)

ئاماده‌کردنی
مامۆستا اسماعیل سوسه‌یی

نوسینه‌وهی
أبو عبدالله الكردي

ناوەڕۆک

- ۹ - پێشه‌کی
- ۱۰ - هۆکاری ناوانی ئەو پەرتوکه به (العقيدة الواسطية)
- ۱۱ - ئەهلی سونە و جەماعە کین
- ۱۲ - (العقيدة الواسطية) بابەتەکانی کورت هەڵدیی لەم خالانەدا
- ۱۳ - گەرنگی خۆیندنەوێ پەرتوکه‌کانی ابن تیمیة -رحمه الله-
- ۱۵ - گەتوگۆی نیوان ابن تیمیة و هەندیک لە زاناکانی سەردمی خۆی
- ۱۶ - کورتە پوختیک دەربارە‌ی ابن تیمیة
- ۱۹ - شەرح و ڕاڤە‌ی زانیان بۆ (العقيدة الواسطية)
- ۲۱ - میثوی ئەو کۆمە‌لانە‌ی جگە لە ئەهلی سونە و جەماعەن زۆر بە کورت و پوختی
- ۲۹ - بۆچی هەندیک لە زانیان دژایەتی ابن تیمیة دەکەن
- ۳۲ - پێشه‌کی شیخ الإسلام ابن تیمیة
- ۳۵ - سەرەتای بە حەمد دەستپێکردووە وەکو ئیقتیدا بە قورئانی پیرۆز:
- ۴۰ - لەدوای حەمد دانەر شاھیدومان‌ی دەهین
- ۴۷ - دانان بە ڕیسالەتی پیغەمبەر (ﷺ)
- ۵۳ - کۆمە‌لی ڕزگاربوو

- ۵۹ - شەش ڕوکنەکانی ئیمان
- ۸۸ - مەزھەبی ئەھلی سونە و جەماعە لە ئەسماء و سیفاتدا بە ئیجمالی
- ۹۷ - خولاسەى مەزھەبی ئەھلی سونە و جەماعە لە ئەسماء و سیفاتى الله تعالى
- ۱۰۲ - پێداهەڵدانی الله تعالى
- ۱۰۵ - الله تعالى پێغەمبەرەکانی هەڵبژارد بەسەر هەموو خەڵکدا
- ۱۰۸ - الله ستایشی خۆی کرد بەوەی کە موخالەفەى پێغەمبەران بون وەسفیان پێی دەکرد -
- ۱۱۳ - سیفەتەکان لە نێوان نەفی کردن و ئیثبات کردن
- ۱۱۷ - جەمەع لە نێوان نەفی و ئیثبات لە قورئانی پیرۆزدا
- ۱۲۳ - آية الكرسي هەمەلایەنترینی وشەکانی نەفی و ئیثبات
- ۱۲۹ - جەمەع لە نێوان (علوه وقربه وأزليته وأبديته)
- ۱۳۶ - جیگیر کردنی سیفەتە (العلم) لە قورئاندا
- ۱۴۸ - جیگیر کردنی سیفەتە (الرزق والقوة والمتانة) لە قورئاندا
- ۱۴۹ - جیگیر کردنی سیفەتە (السمع والبصر) لە قورئاندا
- ۱۵۳ - جیگیر کردنی سیفەتە (المشيئة والإرادة) لە قورئاندا
- ۱۵۹ - جیگیر کردنی سیفەتە (المحبة والمودة) لە قورئاندا

- ۱۶۴ - جیگیر کردنی سیفه تی (الرحمة) له قورئاندا
- ۱۶۸ - جیگیر کردنی سیفه تی (الرضی والغضب والسخط والأسف والكره والمقت) له قورئاندا
- ۱۷۷ - جیگیر کردنی سیفه تی (الإتيان والمجيء) له قورئاندا
- ۱۸۱ - جیگیر کردنی سیفه تی (الوجه) له قورئاندا
- ۱۸۴ - جیگیر کردنی سیفه تی (اليدین) له قورئاندا
- ۱۹۲ - جیگیر کردنی سیفه تی (العين) له قورئاندا
- ۱۹۶ - جیگیر کردنی سیفه تی (السمع والبصر والرؤية) له قورئاندا
- ۲۰۷ - جیگیر کردنی سیفه تی (المكر والكيد) له قورئاندا
- ۲۱۳ - جیگیر کردنی سیفه تی (العفو والمغفرة والرحمة) له قورئاندا
- ۲۱۵ - جیگیر کردنی سیفه تی (العزة) له قورئاندا
- ۲۱۸ - جیگیر کردنی ناو بۆ الله تعالى و په تکرده وهی هاو وینه و نمونه بۆ الله تعالى
- ۲۲۱ - په تکرده وهی شیرک و هاوبه شی له الله تعالى
- ۲۳۳ - جیگیر کردنی سیفه تی (الاستواء) له قورئاندا
- ۲۴۷ - جیگیر کردنی سیفه تی (العلو) له قورئاندا
- ۲۵۵ - جیگیر کردنی سیفه تی (المعية) له قورئاندا

- ۲۶۵ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (الكلام) له قورئاندا
- ۲۷۱ - قورئانی پیروژ که لامی اللهیه
- ۲۷۸ - قورئان دابه‌زیوه له لای الله تعالی بۆ زه‌وی
- ۲۸۴ - جیگیر کردنی بینینی الله تعالی له لایه‌ن پرواداران له قیامه‌تدا له قورئاندا
- ۲۹۲ - ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالی وه سیفاته به‌رزه‌کانی له سونه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه
- ۲۹۸ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (النزل) له فهرموده‌کاندا
- ۳۰۱ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (الفرح) له فهرموده‌کاندا
- ۳۰۴ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (الضحك) له فهرموده‌کاندا
- ۳۰۶ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (العجب) له فهرموده‌کاندا
- ۳۰۸ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (الرجل) له فهرموده‌کاندا
- ۳۱۱ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (النداء) له فهرموده‌کاندا
- ۳۱۳ - جیگیر کردنی (العلو والفوقية) له فهرموده‌کاندا
- ۳۱۷ - جیگیر کردنی سیفه‌تی (المعیه) له فهرموده‌کاندا (شهرحه‌که‌ی به‌رده‌ست نیه)
- ۳۱۷ - جیگیر کردنی بینینی الله تعالی له لایه‌ن پرواداران له قیامه‌تدا له فهرموده‌کاندا (شهرحه‌که‌ی به‌رده‌ست نیه)

مه‌وقیفی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمودانه‌ی تییدا ئیثباتی سیفات کراوه‌ بو
الله تعالی (شه‌رحه‌ که‌ی به‌رده‌ست نیه) - ۳۱۸ -

ئه‌م ئومه‌ته‌ ناوه‌پراسته‌ له‌ نیوان ئومه‌تاندا (شه‌رحه‌ که‌ی به‌رده‌ست نیه) - ۳۱۸ -

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی سیفات له‌ نیوان جه‌همی و موشه‌بییه‌ کان
(شه‌رحه‌ که‌ی به‌رده‌ست نیه) - ۳۱۸ -

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی کرداره‌کانی الله له‌ نیوان جه‌بری و
قه‌ده‌ریه‌ کان (شه‌رحه‌ که‌ی به‌رده‌ست نیه) - ۳۱۸ -

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی وه‌عیدی الله له‌ نیوان مورچیئه‌ و وه‌عیدییه‌ کان
(شه‌رحه‌ که‌ی به‌رده‌ست نیه) - ۳۱۸ -

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی ناوه‌کان موسه‌مای ئیمان و دین له‌ نیوان
حه‌پوریه‌ کان و موخته‌زیله‌ کان وه‌ له‌ نیوان مورچیئه‌ کان و جه‌همه‌ کان - ۳۱۸ -

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی سه‌حابه‌ کان له‌ نیوان رافیزه‌ و خه‌واریه‌ کان
- ۳۲۰ -

جیگیر کردنی سیفه‌تی ئیستیوای الله له‌سه‌ر عه‌رش وه‌ سیفه‌تی علوی الله به‌سه‌ر
دروسته‌کراوه‌کانی وه‌ مه‌عیه‌ی الله له‌ گه‌ل دروسته‌کراوه‌کانی - ۳۲۱ -

جیگیر کردنی نزیک‌ی الله تعالی و له‌ گه‌ل‌دابونی - ۳۲۹ -

واجبه‌ ئیمانمان وایی قورئان کلام‌اللهیه - ۳۳۲ -

واجبه‌ ئیمان بون به‌ بینینی الله تعالی له‌ لایه‌ن برواداران له‌ پوژی دوایدا - ۳۳۶ -

- ۳۴۲ - ئیمان بون به فیتنه و عه‌زابی قه‌بر
- ۳۶۲ - ئیمان بون به قیامه‌ت و دوارپوژی مه‌زن و گه‌وره
- ۳۶۹ - ئیمان بون به حساب
- ۳۷۲ - ئیمان بون به حه‌وز و ر‌ونکردنه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی
- ۳۷۶ - ئیمان بون به سیرات و سیفه‌ت و شوینه‌که‌ی
- ۳۷۸ - پردی نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
- ۳۷۹ - یه‌که‌م که‌س که ده‌چیته به‌هه‌شت
- ۳۸۰ - جوړه‌کانی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
- ۳۸۶ - نه‌وه‌ی له‌ روژی دوا‌یی ر‌وده‌دات له‌ کیتاب و ئاثار باسکراوه
- ۳۸۷ - ئیمان هی‌نان به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ خیر و شه‌ری
- ۴۰۷ - مه‌شیئه‌تی الله تعالی و ئیراده‌ی له‌ گه‌ل خه‌لق و ئیجادی شته‌کان
- ۴۱۷ - کار و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان
- ۴۵۳ - پیناسه‌ی ئیمان
- ۴۷۴ - حوکمی بکه‌ری تاوانه‌ گه‌وره‌کان
- ۴۷۸ - حوکمی که‌سی فاسق له‌ ئیسلامدا
- ۴۹۱ - باسی خو‌شویستنی سه‌حابه و هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

- ٤٩٩ - پله داریه کان و مه‌رته به کانی سه‌حابه کان
- ٥٠٣ - ته‌فضیلی نیوان خه‌لیفه راشیدییه کان
- ٥١١ - خو‌شو‌یستنی (أهل البيت) ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
- ٥١٦ - هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
- ٥١٩ - هه‌لو‌یستی رافیزه و نه‌واصیب و ده‌رباره‌ی سه‌حابه کان - رضي الله عنهم -
- ٥٢٦ - فه‌زل و پله و پایه و قه‌در گرانی سه‌حابه کان
- ٥٢٩ - ئیمان هه‌بون به که‌رامه‌تی وه‌لیه کان
- ٥٣٥ - شو‌ینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شو‌ینکه‌وتنی خوله‌فا راشیدییه کان
- ٥٤٣ - هو‌کاری ناوانانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه
- ٥٤٧ - ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له خراپه
- ٥٥٠ - ئارام‌گرتن و سوپاس گوزاری و رازیون به قه‌ده‌ری الله
- ٥٥١ - ئه‌خلاق‌ی به‌رز و کرده‌وه‌ی چاک
- ٥٥٣ - کو‌تایی ئه‌م عه‌قیده‌یه

پیشەکی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ١٠٢].
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء: ١].
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ٧٠-٧١].

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ الشَّبَهَاتِ وَالشَّهَوَاتِ وَأَعْمَالَنَا مِنَ الرِّيَاءِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خۆشحال و به‌خته‌وه‌رین که ده‌ست ده‌که‌ین به‌ شهرح و پراقه‌ی مه‌تنیک له‌ مه‌تنه‌کانی عه‌قیده و بیروبروا، هی زانا و دانایه‌کی به‌ریزی جیگای متمانه‌که ابن تیمیه‌یه -رحمه‌الله- که مه‌تن و پەرتوکه‌که به‌ناوی (العقيدة الواسطية)یه، به‌ پشتیوانی الله تعالی راقه‌یه‌کی پوخت و جوانی ده‌که‌ین به‌گویره‌ی ریژه‌وی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، ئه‌و بو‌چونانه‌ی که ابن تیمیه -رحمه‌الله- هه‌یبوه که ئیقتیدای کردوه به‌ پیشینانی چاک و ئه‌وانیش به‌ دلنیا‌یه‌وه له‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) و له‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبەر (ﷺ) و له‌ تابیی و له‌ تابیی تابیی وه‌ریانگرتوه هه‌تا گه‌یشتوه‌ته ده‌ستی ئیمه‌.

هۆکاری ناوانی ئەو پەرتوکه به (العقيدة الواسطية):

(العقيدة) وەرگیراوه له (العقد)، عەقەدیش بۆ نمونە هەندیک جار به واتای (عقد الحبل) دی واته لیک گریدان و بەستنه‌وه‌ی پەت، (وسمیت بذلك لأنها مما يجب أن يعقد عليه القلب) جا عەقیده چ پەیوه‌ندیە کی به گریوه هەیه (گری له پەت بدری)؟ ئەوه بۆچی ئەو ناوه‌ی لی وەرگیراوه و کراوه‌ته باسی بیروبروا؟ دەلێن لەبەر ئەوه‌یه زانایان چونکه ئەو بیروبروا و بابەتانه‌ی ئیمان له‌وانه‌یه که واجبه و پێویسته گری لی بدری و دلی پێوه به‌ستریته‌وه و له‌ناو دلدا به‌ستریته‌وه و گری بدری و بمینیته‌وه له‌و پیناوه‌دا ئەو ناوه‌ی به‌خۆیوه هەلگرتوه و له‌باس و خواسی ئیمان و بیروبروا پێی ده‌گوتری (العقيدة).

له‌به‌رچی ناوی لێنا (الواسطية)؟ که ئەو بۆچونه زه‌عیفه‌ بۆچونی یه‌که‌م له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌لێن لەبەر ئەوه‌یه چونکه عەقیده و بروایه‌کی وه‌سه‌ته و نیوه‌ندی گرتوه‌وه‌کو‌خوا‌ی‌رب‌العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] واته ئێوه‌م کردۆته ئومه‌تیکی نیوه‌ند و ناوه‌راست له‌ناو ئومه‌ته‌کانی تر، عەقیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ش نیوه‌ند و ناوه‌راسته له‌نیوان هه‌موو تاقم و کۆمه‌له‌کانی تر هه‌ر ئەو عەقیده‌یه که الله تعالی پێی رازیه که پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ری بوه (ﷺ) هاوه‌لان له‌پێغه‌مبه‌ریان (ﷺ) وه -رضي الله عنهم- وه‌رگرتوه.

بۆچوونی دووه‌م که ئەوه‌یان زیاتر باسی کراوه و زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایان هه‌ر ئەوه‌ ده‌لێنه‌وه و ئەوه‌شیان له‌ابن تیمیه‌ بیستوه و گێراوه‌ته‌وه که بۆخۆشی فه‌رمویه‌تی، ئەویش ئەوه‌ بوه‌ پیاویک هه‌بوه به‌ناوی رضي الدين الواسطي که یه‌کیک بوه له‌هاوه‌لانی رێره‌و و مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی -رحمهم الله-، ده‌لی هاتوه‌ بۆحه‌جی مالی الله تعالی ابن تیمیه‌ی بینیه‌و و داوای لیکردوه به‌پیداگرتنه‌وه که عەقیده‌یه‌کی بۆ بنوسیته‌وه که هه‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ بی چونکه عەقیده‌یه‌وکات کیشه و گێروگرتی زۆری که‌وتبوه‌سه‌ر وه‌ ئەوه‌ی به‌ربلاو بوو له‌نیو ئومه‌تی ئیسلام و موسلمانان دیاره‌جگه‌ له‌ عەقیده‌ی ئەه‌لی سونه و

جه‌ماعه بوو كه‌مێكى كه‌م مابونه‌وه له زانایان و په‌یره‌وانی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه و پێشینانی چاك هه‌ر كه‌سه خلت و كێشه و گیر و گرتی وه‌گه‌ڵ عه‌قیده هاتبوه پێش له‌و بواره‌دا، ابن تیمیةش پێی ده‌فه‌رموی تو برۆ عه‌قیده و بیرو‌پروای یه‌ك له‌و په‌رتوكانه هه‌لبژێره كه‌ پێشینانی چاك باسیان لێ‌كردوه و پێویست ناكات من بۆت بنوسمه‌وه به‌لام دیاره ئه‌و پێداگری ده‌كات ئه‌و پێداگریه‌ی وا ده‌كات ابن تیمیة له‌دوای نوێژی عه‌سر ده‌ست بكات به‌ نوسینه‌وه‌ی ئه‌و مه‌تنی (العقيدة الواسطية) كه‌ به‌ له‌به‌ره‌وه نوسیه‌وه و (والله أعلم) تا نوێژی مه‌غریب له‌ یه‌ك داتێشتندا كۆتایی پێ ده‌هێنێ و هه‌موی ته‌واو ده‌كا، كه‌ به‌ ده‌یه‌ها ڕاڤه‌ی كراوه ئینجا خه‌لك ئاسان لێی تێده‌گا و حاڵی ده‌بێ هه‌موو عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه هیناویه‌تی‌وه زیاتر بایه‌خی به‌ لایه‌نی ئه‌سماء و سیفات داوه چونكه ئه‌وكاته كێشه و گیر و گرت له‌سه‌ر ئه‌وه زۆر بوه الله پاداشتی بداته‌وه و هه‌موی بۆ بێتته سه‌ده‌قه و خێر و چاكه و بۆی بچیت به‌ به‌رده‌وامی.

ئه‌م پیاوه خه‌لكی (واسط) بوه (واسط) شاریكه له عێراق دیاره ئه‌و شاره كاتی خۆی حه‌ججی كوری یوسفی سه‌قه‌فی دروستی كردوه كه ده‌كه‌وێته نیوان به‌غدا و به‌سپرای شاره‌كانی عێراق، له سالی هه‌شتا و چواری كۆچی بنیاتی نا له سالی هه‌شتا و شه‌شی كۆچی كۆتایی پێ هینا و ته‌واو بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌و ناوه‌ی لێ‌نا چونكه كه‌وته ناوه‌راستی سی شاری عێراق كوفه و وه له پاشان به‌غدا و به‌سپرا له‌و ناوه‌راسته بون كه به‌ ئه‌ندازه‌ی یه‌كتر له‌و ناوه‌راسته له شاره‌كان دوره مه‌سافا و نیوانه‌كانی^[۱].

ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه كین:

هه‌رچی راست ده‌بیته‌وه و به‌سه‌ر زمانیدا دی ده‌لێ من ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌م به‌لام به‌راستی ئه‌گه‌ر شی بکه‌ینه‌وه ئه‌هل به‌ مه‌عنای خاوه‌ن و ساحیب دی، سونه‌ش به‌ مه‌عنای ڕێباز و ته‌ریقه‌ت و ڕیگا دی، جه‌ماعه‌ش به‌ مه‌عنای کۆمه‌ڵ دی.

[۱] ئه‌و باس و خواسه له (البداية والنهاية، ابن كثير) (ج: ۹، ص: ۵۱) باسی لێ‌کراوه، له (معجم ما استعجم) (ج: ۴، ص: ۱۳۶۳) به‌ هه‌مان شیوه باس کراوه، له (معجم البلدان) (ج: ۵، ص: ۳۴۸).

کەواتە ئەهلی سونە بە و مانایە دئی شوینکەوتە ی رێبازی پیغمبەر بونە (ﷺ) خاوەنی ئەو رێبازەن و دەستیان پیوه گرتووە وە جەماعەش (المجتمعون علیها) دئی واتە ئەوانە ی دەوریان داوە لەو رێبازە کە رێبازی پیغمبەرە (ﷺ) لەسەر حەق و پەوان ئەو عەقیدە و بیروپروایەیان هەیه و پەپروییان لی کردووە و دەکەن کە هی پیغمبەر بوە (ﷺ) هی هاوێلە بەرپزەکانی پیغمبەر بوە (ﷺ) وە پیشینانی چاک بوە کە تەبیعی و تابیی تابیعیش دەگریته‌وه.

(العقيدة الواسطية) بابەتەکانی کورت هەلدی لەم خالانەدا:

یە کەم سەبارەت بە ناسینی الله تعالی -جل شئنه- وە بنەماکانی ئیمانی باسکردووە و لە یە کەم دەستی پیکردووە روکنەکان و کۆلە کەکانی ئیمان کە شەشن یە کەمیان (الإيمان بالله) لەسەری دواوە و دەدوی و وە باس و خواسیکی تەواوی ئەهلی سونە و جەماعە ی لەسەر دەهینیتەوه بە بەلگەکانی قورئان و فەرمودە ی پیغمبەر و (ﷺ) وە بە بوچونە راست و دروستە کان ابن تیمیة دەربارە ی الله ناسی و جیگیر کردنی ناوێ زۆر جوانەکانی الله تعالی و سیفاتە بەرزەکانی لە قورئان و وە لە فەرمودە ی سەحیحی پیغمبەردا (ﷺ)، وە باسی بنەمای دوهمی کردووە بیروپروابون بە مەلایکەت و فریشتە کان لە کۆلە کەکانی ئیمان، وە باسی کۆلە کە ی سییەمی کردووە ئەویش بیروپروابون بە پەرتوکی ئاسمانیە کان، وە هی چوارەمیش پروابون بە پیغمبەران و پەوانە کراوان (عليهم الصلاة والسلام)، وە پینجەمیشیان پروابون بە رۆژی دوا یی لە مردنەوه باسی لیوه کردووە تا قیامەت و مەیدانی حەشر و حساب و ئەو دیمانە ی لەویشدا روودەدەن ئەو خالانە ی پەیوهند و پەیوہستیشن بەو بابەتە، وە لە پاشان باسی قەدەری اللهی کردووە بە خیر و شەرە کە یەوه وە ئیرادە ی خوای رب العالمین بە ئیرادە کەونیە کە و وە ئیرادە شەرعیە کە یەوه.

خالی دوهم لە (العقيدة الواسطية) کە باسی کردووە و بابەتیکە تییدا، باسی ئیمامەتی و وە سەرکردایەتی و گەورایەتی و خەلیفایەتی موسلمانانی کردووە، کە چۆن خەلیفە ی

موسڵمانان ئیمامی موسوڵمانان دەبی کۆ بی؟ و وه له بواری سه‌مع و تاعه بۆ هه‌بونی ده‌بی له چ ئاستیک بی؟ و سیفه‌ته‌کانی به‌ کورتی باسی کردوه له دیدگای بیروپروای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه و پیره‌وی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وه.

وه له پاشان باسی فه‌رمان به‌ چاکه و پیرگری و نه‌هی له خراپه و مونکهر وه‌ قسه و باسیشی کردوه ده‌رباره‌ی قسه‌ی سه‌حابه‌کان له‌و بواره‌دا که باسیان هه‌بوه و باسیان لێوه کردوه له‌ کۆتایه‌که‌شیدا ابن تیمیه له (العقيدة الواسطية) دیاره باسی ره‌وشت و ئه‌خلاقى ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی کردوه.

عه‌قیده‌ی کورت ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی هه‌له‌یناوه له‌و سی‌ خاڵه‌دا که باسه‌مان کرد. له‌ کۆتایشدا باسی ره‌وشتی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی کردوه.

گرنگی خویندنه‌وه‌ی پەرتوکه‌کانی ابن تیمیه -رحمه الله-:

په‌رتوکه‌کانی ابن تیمیه وه‌ نوسراوه‌کانی زۆر گرنگ بایه‌خی پێده‌ین و تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه جیاواز له‌ په‌رتوکی زانایه‌کانی تر بۆ سه‌رده‌می ئیمه‌ی ئیستاش زۆر سود و که‌لکی لێ وه‌رده‌گرین ئه‌گه‌ر بایه‌خی ته‌واوی پێده‌ین.

یه‌که‌میان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ابن تیمیه -رحمه الله- که‌سیک بوه به‌ ته‌واوه‌تی تیگه‌شتوو بوه له‌ بیروپروای ئه‌و زانایانه‌ی پیشینی خۆی که‌ هاتونه و له‌سه‌ر پیره‌وی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بونه، هه‌مویان حاڵی بوه و تیگه‌شتوه و داپه‌شتوه‌ته‌وه به‌ داپه‌شتنه‌وه‌یه‌کی زۆر جوان قسه و گوته‌کانیان وه‌ به‌لگه‌کانیان وه‌ مانا و واتا‌کانیان به‌ ئاسانه‌تر ئیمه‌ تییده‌گه‌ین له‌وه‌ی که‌ بگه‌رین له‌ په‌رتوکه‌ جیاواز جیاوازه‌کانی ئه‌و زانا به‌په‌رینه‌ و هه‌تا باس و خواسه‌کان ده‌بیننه‌وه و لێی تییده‌گه‌ین.

وه‌ تایبه‌تمه‌ندی دوه‌می په‌رتوک و نوسراوه‌کانی ابن تیمیه له‌وه‌دایه‌ که‌ جیگای خۆیه‌تی زۆر بایه‌خی پێدري و بخویندرینه‌وه -رحمه الله- ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و زۆر به‌ چاکي و له‌وپه‌ری تیگه‌یشتن تیگه‌یشتوو بوه له‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که

هەر هه‌موو ئەوانە‌ی ئینسافیان هه‌بوه له‌سه‌رده‌می خۆ‌ی و ناسیویانه ئەوانە‌ی له‌دوای خۆ‌یشی ئەو بریاره‌یان داوه و ئەو شاه‌ی‌دیه‌یان داوه و ئەو راستیه‌یان بۆ ابن تیمیة جی‌گیر کردوه.

جا له‌ پاشان ابن تیمیة کاتی که‌ نوسراوه‌کانی نوسیوه یان فتواکانی داوه و قسه‌کانی لێ گێ‌ردراوه‌یه که‌ سێ‌ک بوه هەر له‌ خۆ‌را قسه‌ی له‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌کانی نه‌کردوه، هەر له‌ خۆ‌را باسی تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی دژ به‌ ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ی نه‌کردوه قسه‌کانی ئەوان له‌ په‌رتوکه‌ دیار و جی‌گای متمانە بوه له‌لای فیرقه‌کان له‌وانه‌وه خویندویه‌تی‌ه‌وه و تی‌گه‌یشتوه و وه‌ریگرتوه ئینجا له‌ پاشان هاتوه شیک‌ردوه‌ته‌وه و نوسیویه‌تی‌ه‌وه و فتوای له‌سه‌ر ده‌کردوه.

که‌واته له‌ په‌رتوکه‌کانی ابن تیمیة تۆ راسته‌وخۆ به‌ رێ‌یه‌کی راست و دروت به‌‌ی ماندوبونیکی زۆر تی‌ده‌گه‌ی له‌ عه‌قیده و خاله‌کانی تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی تری جگه‌ له‌ ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه ئاسانتر به‌سه‌ریان را‌ده‌گه‌ی به‌‌ی ئەوه‌ی سه‌رت لێ بشی‌وی و راستیه‌کان ده‌دۆزیته‌وه.

له‌ پاشان له‌ په‌رتوکه‌کانی ابن تیمیة سودی‌کی تر که‌ تایبه‌تمه‌ندیه‌ که له‌ تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی نوسراو و په‌رتوکه‌کانی ابن تیمیة ئەو‌یش ئەوه‌یه هه‌ندی‌ک له‌ خاله‌کانی که‌ موجه‌لن زۆر کورت و پوختن پێ‌ویستیان به‌ شه‌رح و را‌قه‌ی ته‌واو هه‌یه تی‌گه‌یشتنی ته‌واو هه‌یه هه‌ستاوه ابن تیمیة له‌و خال و بنه‌مایانه‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه هی پێ‌شینانی چاک هیناوی‌تی موجه‌له‌کان کورته پوخته‌کانی درێژ کردوه‌ته‌وه و رونی‌کردوه‌ته‌وه و زیاد له‌سه‌ری رۆ‌یشتوه و رونی‌کردنه‌وه‌ی چاکی له‌سه‌ر داوه وه له‌ پاشان نمونه‌ی زۆ‌ریشی بۆ هیناوه‌ته‌وه. له‌وه‌وه ده‌رده‌که‌وی که‌ ابن تیمیة زانایه‌کی فره‌زانا بوه وه زۆر تی‌گه‌یشتوو بوه ئاستی به‌رز بوه له‌ ئاستی عیلمیه‌وه، له‌به‌ر ئەوه پێ‌ویسته په‌رتوکه‌کانی ابن تیمیة بایه‌خی ته‌واوی پێ‌دري له‌لایه‌ن قوتابیانی زانسته شه‌رعیه‌کان ئەو کاته حا‌لی ده‌بن و تی‌ی ده‌گه‌ن، هەر

لەخۆیەوه و لە پەرتوکه کانیشیەوه ابن تیمیة دەناسن ئینسافیان بۆ دروست دەبێ هەر لە خۆرا قسە ی لەسەر ناکەن.

گفتوگۆی نیوان ابن تیمیة و هەندیک لە زاناکانی سەردمی خۆی:

لە پاشان ابن تیمیة لەسەر (العقيدة الواسطية) توشی کیشە و گێروگرتی زۆر بوە، یەکیک لە گفتوگۆکانی ابن تیمیة لە گەڵ زانا و خەڵکانیکی سەردەمی خۆی کە لەسەر (العقيدة الواسطية) بۆیان دروستکردووە نوسراوێە تۆمارکراوە، لەوانە شیخ علوم الدین دەفەرموی ابن تیمیة لە کۆری سەلتەنە ی ئەفەرەم دەربارە ی عەقیدە باسی لە گەڵ کرایەوه و پرسیاری لیکرا و ڕاکیشرایە ئەو مەجلیسە، ئەو بوو کە ماوێە ک بوو ابن تیمیة ئەو عەقیدە ی نووسیبوو و لەسەری بۆلاو کرایەوه کە ابن تیمیة (پەنا بە خوای رب العالمین) گومرا کراوە، ابن تیمیة دیارە لەو گفتوگۆیەدا لە کۆتاییە کەیدا بە هەرەمویان دەسەلمینی کە ناتوانن ڕەخنە ی لیبگرن وە مۆلەتی سی سالا ن دەداتە هەر هەمویان، دەلی لە پاش ئەو سی سالا ش ئامادەم ئیو لە ماوێ ئەو سی سالا یان لە پاشتریش یە ک خال و بڕگە و گوتە ی ناو (العقيدة الواسطية) لیم بگرن بە ڕەخنە و بڵین تیک ناکاتەوه لە گەڵ عەقیدە و بیروبروای پیغەمبەر (ﷺ) و سەحابە کان -رضي الله عنهم- وە لە گەڵ پێشینانی چاک.

دیارە لە کۆتایدا هیچیک لە زاناکان نەیان توانی ڕەخنە یە کی وا بێننەوه و بیگرن لەسەر ابن تیمیة، لەبەر ئەو ابن تیمیة سەرکەوتوو بوو لەو گفتوگۆیانە، وە زۆربە ی هەرە زۆری جارە کان ئەگەر میژوو بخویننەوه دەردە کەوی ابن تیمیة بە ئەدەبیکی زۆر جوانەوه بە پاپە ندبون بە بنە ما شەرعیە کان و لە چوارچیوێ عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعەوه زۆر بەرپز و ئەدەب و عیلمیانەوه گفتوگۆکانی ئەنجام داوه و کردوێە تی، وە لە کۆتایە کەشدا قسە ی هەر هەموانی بریو و کەسیان نەیان توانیو بە تەواوێ ابن تیمیة چۆک پێدا بدەن لە عیلم و زانستیه کەیهوه وە ابن تیمیة بە سەریاندا سەرکەوتو بوە.

كۆرته پوختێك ده‌رباره‌ی ابن تیمیة:

ابن تیمیة -رحمه الله- ئەو زانا بە‌پێ‌زەیه‌ که‌ خاوه‌نی عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌یه‌، ئەو پیاوه‌ بە‌پێ‌زەیه‌ به‌ناوی أَبُو الْعَبَّاسِ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الْحَلِيمِ بْنِ عَبْدِ السَّلَامِ الْحَرَّانِيِّ، که‌ نازناوه‌ که‌شی به‌ناوی (تَقِيُّ الدِّينِ) ه و (شیخ الإسلام) ی‌شی پێ‌ گوتراوه‌ وه‌ به‌ کرداریش (شیخ الإسلام) ی‌ش بوه‌، به‌و مانایه‌ی زۆر زانا بوه‌ و فتوای لێ‌ وه‌رگیراوه‌ و له‌ هه‌موو بواره‌کان‌ شارە‌زا بوه‌، وه‌ که‌ پێ‌ی ده‌گوتری (ابن تیمیة) له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ ده‌لێ‌ن دایکی باپیری که‌ باپیری ناوی موحه‌مه‌د بوه‌ ناوی (تیمیة) بوه‌، ئافره‌تێکی زۆر الله ناس بوه‌ وه‌ ئاستی هه‌بوه‌ و وتاریی‌تر بوه‌ و ئامۆژگاری خه‌ڵکه‌کانی کردوه‌، ابن تیمیة له‌ حران له‌ سالی شه‌ش سه‌د و شه‌ست و یه‌کی کۆچی له‌ مانگی (ربیع الأول) له‌دایک ده‌بی‌، له‌ پاشان هی‌واش هی‌واش پێ‌ده‌گا و ئەو پیاوه‌ به‌پێ‌زەیه‌ که‌ زانایان زۆر زۆر له‌سه‌ریان نویسه‌وه‌ به‌ ئینسافه‌وه‌ ئەوانه‌ی لێ‌ی نزیک بونه‌ و له‌گه‌ڵی ژیاون و بینویانه‌، له‌وانه‌ ئیمامی زه‌هه‌بی‌ زۆر به‌ باشه‌ باسی ده‌کات که‌ یه‌کیک بوه‌ له‌ قوتابه‌یه‌کانی ابن تیمیة‌ش، وه‌ ئیمامی به‌زار له‌گه‌ڵی ژیاوه‌ و له‌و سه‌رده‌مه‌ بوه‌، ئەوانه‌ زۆر به‌ رێک و پێکی باسی ابن تیمیة ده‌کات، ئینجا ابن تیمیة دیاره‌له‌ مانگی (ذُو الْقَعْدَةِ) له‌ سالی حه‌وت سه‌د و بیست و هه‌شتی کۆچی وه‌فات ده‌کات. ئەو پیاوه‌ به‌پێ‌زە له‌ ژیاویدا زۆرجار زیندانی‌کراوه‌ وه‌ شکایه‌تی لێ‌کراوه‌ ئەزیه‌ت‌دراوه‌ بانگ کراوه‌ ده‌رسی پێ‌ بردراوه‌ و وای لێ‌هاتوه‌ که‌ نه‌هێلن ده‌رس بلی‌ته‌وه‌، ئەوه‌بوو ئەو پیاوه‌ به‌پێ‌زە له‌ سالی حه‌وت سه‌د و بیست و هه‌شت له‌ (جهادی الآخرة) جاریکی تر بریاری گرتنی درا، ئەو پیاوه‌ به‌پێ‌زە له‌ سجن و زیندانه‌که‌یدا عیباده‌تی اللهی ده‌کرد زۆر قورئانی ده‌خوێنده‌وه‌، ده‌لێ‌ن له‌و جاره‌ی کۆتایدا که‌ له‌ زیندان بوو که‌ کۆتا ژیاو بوو ابن تیمیة هه‌شتا جار قورئانی خه‌تم کرد -رحمه الله- گه‌یشه‌ سه‌ر ئەو ئایه‌ته‌ و لێ‌ی ده‌گیرنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو ئایه‌ته‌ وه‌فاتی کرد له‌ جاری هه‌شتایه‌مین قورئان بوو که‌ الله تعالی فەرمویه‌تی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ * فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ [القمر: ۵۴-۵۵] له‌سه‌ر ئەو

ئایه‌ته گیانی ده‌رچوو و ئه‌جه‌لی هات و گه‌رایه‌وه لای الله، الله تعالی له‌وانی حساب کردبێ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر هه‌ر شتی‌ک بێ له‌ خێر و چاکه‌ نیشه‌یه‌ی کۆتا خیری ابن تیمیه‌یه -رحمه الله- که له‌سه‌ر قورئان خویندن و وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ش که الله ده‌فهرموێ به‌راستی موته‌قی و له‌ الله ترسه‌کان له‌ به‌هه‌شته‌کان و ناز و نیعمه‌ته‌کاندا له‌نیو روبره‌کاندا وه‌ له‌ پله‌ی به‌رزی راستگۆیی‌دان له‌لای پادشا و ده‌سه‌لاتدار و خاوه‌نیکی زۆر به‌ ده‌سه‌لات که الله تعالی یه -جل شئه‌-.

ابن تیمیه -رحمه الله- زۆر به‌ باشی ناوی ده‌خویندری له‌وانه ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌فهرموێ: (نشأ في تصون تام) ده‌فهرموێ ابن تیمیه له‌ رێک و پێکی و ته‌واویه‌کی ته‌واو نه‌شونه‌مای کردبوو خۆپاریز بوو (وعفاف، وتأله، وتعبد) به‌راستی زۆر زمان پارێز بوو داوین پارێز بوو له‌ گوناح و تاوانه‌کان وه‌ ته‌واو اللهی ناسیبوو عیباده‌ت و په‌رستشی اللهی ده‌کرد (واقْتِصَاد في الْمَلْبَسِ وَالْمَأْكَلِ) به‌راستی خۆگه‌ربوو له‌ شمه‌ک و جل و به‌رگدا له‌ خواردنه‌وه‌ خواردندا زاهید بوو دنیا نه‌ویست بوو (وكان يحضر المدارس، والمحافل في صغره) ده‌فهرموێ به‌شداریده‌کرد له‌ قوتابخانه‌کان له‌ شوینی کۆبونه‌وه‌ی زانا و قوتابیانی شه‌رعی له‌ مندالیه‌وه (ویناظر، ويفهم الکبار) ده‌فهرموێ هه‌ندی‌ک جار گه‌فتوگۆی هه‌بوو چۆکی داده‌دا به‌ زانا گه‌وره‌کانیش له‌ موناقه‌شه‌ له‌ بچوکایه‌تیه‌وه‌ ده‌یتوانی بدوێ له‌ گه‌لیان له‌ سنوری شه‌رعی و وه‌ له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌ده‌ب و ره‌وشته‌ به‌رزه‌کاندا (ویأتي بما يتحیر منه أعيان البلد في العلم^[۱]) هه‌ندی‌ک جار هه‌بوو شتی وایده‌گوت و به‌سه‌ر زمانیدا ده‌هات و تیده‌گه‌یشت له‌ عیلم و زانستی که زۆر زانا دیاره‌یه‌که‌یه‌که‌ کانی ئه‌و و لات هه‌هه‌ فکریان بو نه‌ده‌چوو یان بۆیان نه‌ده‌هات.

وه‌ له‌ پاشان ئیمامی به‌زار ده‌باره‌ی خاکیه‌تی ابن تیمیه‌ ده‌فهرموێ: (وَأَمَّا تَوَاضَعُهُ؛ فَمَا رَأَيْتُ وَلَا سَمِعْتُ بِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ عَصْرِهْ مِثْلَهُ فِي ذَلِكَ) ده‌لی دنیا نه‌ویستی و خۆبه‌که‌م گرتن و

[۱] العقود الدرية، ص: ۴-۵.

خاکیایه تی ابن تیمیة ده لێ هیچ کهسم نه بینیبوو ئیهامی به زار ده فەرموی وه نه شم بیستبوو له هیچ کهسیک له سهردهمی ئه و نمونه ی ئه و هه بی وه نه شبوه (كان يتواضع للكبير والصغير) خۆی به کهم ده گرت به رامبه ر خه لکی گه وره و به ته مه ن به رامبه ر خه لکی مندال و بچوک (والجليل والحقير) به رامبه ر خه لکی شکو دار و پله به رز وه خه لکی هیچ و بی ئاست (والغني الصالح والفقير) وه ده و له مه ندی پیاوچاک و فه قیر و هه ژاری پیاوچاک (وكان يُدني الفقير الصالح ويكرمه ويؤنسه ويُباسطه بحديثه^[1]) خه لکه فه قیره هه ژاره چاکه کانی له خۆی نزیک ده خسته وه دلی ده دانه وه ئارامگری ده کردن وه قسه ی زۆر له گه ل ده کردن وه له پاشانه که ریژی لیده نان.

له کو تایی ژیا نی ابن تیمیة هه ر ئه وه نده ده لێ یی که ئیهامی به زار ده فەرموی زۆر جیگای سه رسو پرمان بوو له ژیا نی ابن تیمیة که چه ند زانا بوه ئه وه ده ری ده خا ئه و خا له که (ومن أعجب الأشياء في ذلك: أنه في محنته الأولى بمصر لما أخذ وسُجن) له یه کهم جار له میسر له میحنه ت و له به لا به سه ری ههات له یه کهم جاره کهیدا له میسر ابن تیمیة که زیندانی کرا (وحيل بينه وبين كتبه) وه په رده خسترایه نیوان ئه و و په رتو که کانی نه ده هیشترا هیچ په رتو کیک و نو سرا ویکی به ده ست بگا ئینجا (صنف عدة كتب صغارا وكبارا) جا له ناو زیندانا به بی ئه وه ی هیچ سه رچا وه یه کی له به ر ده ستبی هه ر له به ری خۆی چه ندین په رتوک و نامه ی نو سیه وه هی گه وره و بچوک (وذكر فيها ما احتاج إلى ذكره من الأحاديث والآثار) جا هه ر به له به ره وه به لگه کانی له فەرموده کانی پیغه مبه ر و (ﷺ) له ئه شه ره کان ده هینا یه وه به بی ئه وه ی هه له ی تیدا بکا هه مو شیا ن راست بون له گه ل په رتو که کان (وأقوال العلماء وأسماء المحدثين والمؤلفين) وه له گه ل ئه وه له په رتو که کانی دا ناوی زانا کانی شی هی نا وه ته وه و بو چونه کانی شیان وه ناوی فەرموده ناسه کان و دانه ری په رتو که کانی ش به بی ئه وه ی هه له بکا (وعزا كل شيء من ذلك إلى ناقله) جا هه ری هه ک له وته کانی شی پا لده دا و

[1] كتاب الأعلام العلية في مناقب ابن تيمية - ط عطاءات العلم، [أبو حفص البزار] ص: ٧٦٨.

بەرزی دەکردهوه بۆ ئەو کەسیک کە گێڕاویەتیەوه لەو زانا و لەو کەسە بەبێ ئەوهی هەڵە لێبکا (كُلُّ ذَٰلِكَ بَدِيهَةٌ مِنْ حَفْظِهِ^[۱]) هەموو ئەوانە لەبەری خۆیەوه بەبێ ئەوهی کە پەرتوک و سەرچاویەکی لەبەردەستدایەت.

پەحمەتی الله لەو زانا بەرز و بەرپێزه الله پاداشتی دابێتەوه هی ئەو ئەو هەموو پەرتوک و نوسراوی وە ڕونکردنەوهی ڕێڕەوی ئەهلی سونە و جەماعە کە یەکیک بوو لە سەدەکانی خۆیدا و لە چاخی خۆیدا توانی کە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە جاریکی تر زیندو بکاتەوه وە گەشەیی پێیدا و بڵاوی بکاتەوه چاونه ترسانە بویرانە، وە ابن تیمیة کەسیکیش بوو لە مەیدانی جەنگ و جیهاد و عەمەلێشدا بەشداری دەیهە جەنگ و جیهادی کردووە و ڕوداوی کردووە و بە تاییەت لە دژی تەتەر و مەغۆلەکان لە شام هەندیک جار هەبوە هەر خۆی سەرکرده بۆه فتوا دەر بۆه وە لە مەیدانی جیهاد دا شەڕیشی کردووە و بە دەیهەها و سەدەها و هەزارەها گەنجی موسڵمانی موحاهید لە دەورووبەری بونە، الله پاداشتی هەموو کردووەکانی دابێتەوه هی هەموو عیلم و زانستی و بڵاو کردنەوهکانی وە لە هەموو گوناح و تاوانەکانی ئەو و تێکڕای زانایانی ڕابردوی ئەهلی سونە و جەماعە ئەوانەیی وەفاتیان کردووە لێیان خۆش بوبی وە ئیمەش وا لێبکا الله تعالی کار ئاسانیان بۆ بکا کە هیدایەت و ڕێنموینیان ببی ئیقتیدا بکەین بەو زانا بەرز و بەرپێزانەوه کە ئەوانیش ئیقتیدایان کردبوو بە پیغەمبەر و (ﷺ) وە بە پیشینانی چاک.

شەرح و ڕاڤەیی زانایان بۆ (العقيدة الواسطية):

دیاره (الواسطية) شەرح و ڕاڤەیی یەكجار زۆری هەیه کە زانایان باسیان لێوەکردووە، لەوانە: (شیخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي شەرح و ڕاڤەییەکی کورتی پوختی لەسەر هەیه، وە شیخ عبدالعزيز محمد السلیمان شەرحیکی دور و درێژی لەسەر هەبوە دوایه کورت کردووەتەوه کردوێه تیه پرسیار و وەلام لەسەر (الواسطية)، وە شیخ محمد خلیل هراس شەرح

[۱] کتاب الأعلام العلیة فی مناقب ابن تیمیة - ط عطاءات العلم، [أبو حفص البزار] ص: ۷۴۵.

و ڕاڤهیه کی له سەر ههیه، وه شیخ محمد بن صالح العثیمین، وه شیخ عبد العزیز بن باز، وه شیخ صالح فوزان بن عبد الله الفوزان، وه له پاشان شیخ عبد الله کوری جبرین له سهری ههیه به ناوی (التعليقات الزكية على العقيدة الواسطية)، وه له پاشان صالح بن عبدالعزیز بن محمد بن إبراهيم آل الشيخ له سهری ههیه به ناوی (اللائئ البهية في شرح العقيدة الواسطية...) وه شهرح و ڕاڤه ی زانایانی تری زۆریشی له سهر ههیه به کورتی و پوختی هه ر ئه وانه مان گوت ئیمه.

جا له پاشان با بزانی محمد خلیل هراس چۆن شهرحه که ی له سهر دانا و ابن تیمیة خۆشویست، دیاره محمد خلیل هراس له پێشتردا وانه بوه که سیکی خاوهن عه قیده و بیروبروای ئه شعهری بوه، وه له پاشان وه یه کییک بوه له و مامۆستا به ڕیزه جی متمانانه ی ئه زههر ئه وکات داویان لیکراوه که بۆخوی ده گیریته وه که شیخ جامی یه کییک بوه له قوتابیه کانی هه راس ده گیریته وه و ده لئ مامۆستا که م هه وائی به ئیمه دا، فه رموی من مامۆستایه ک و وانه بیژیکی پله داری خاوهن زانستییه کی زۆر بوم له فه لسه فه و مه نتیقدا له جامیعه ی ئه زههر، زانایان و ئه و خه لکانه ی که که یفیان به ابن تیمیة نه ده هات بۆیان پێشنیار کردوه که وه لامی ابن تیمیة بنوسی و بداته وه ره خنه ی لئ بگری، که ابن تیمیة خه لکی وایانده زانی و وایان ده گوت که دوژمنی فه لسه فه یه، جا هه راس ده لئ هه ستام و په رتوکه کانی ابن تیمیة م کو کرده وه هه تا ته و او لیان حالیم و بیانخوینمه وه و توانای ئه وه به ده ست بێم وه لام و ره دی له سهر بنوسم، ئینجا هه راس ده فه رموی له پاش ئه وه ی په رتوکه کانی ابن تیمیة م ته و او خوینده وه و تیگه یشتم له جیاتی دژایه تی بکه م چاک چاک تیگه یشتم زانستیم په یدا بوو که من تا ئیستا ئیسلامم به گویره ی راستی و حه قیقه تی خوی نه ناسیوه له په رتوکه کانی ابن تیمیة وه زانیم ئیسلام چیه، له پاشانه که له جیاتی دژایه تی بکه م هه ستام به به رگریکردن له ابن تیمیة که پیم که سیکی سته ملیکراو بوه ئینجا په رتوکیکم نوسی به ناوی (ابن تیمیة السلفي)، له و کاته ی که خویندن هه بوو له وه رزی

خویندنی ئەو کاتدا دابه‌شم کرد به‌سه‌ر قوتابیه‌کان، جا شیخ جامی ده‌فه‌رموی باس و خواسی ژياننامه‌ی هه‌راسیش له‌ ڕاڤه‌ که‌ی له‌سه‌ر (النونية) ی ابن‌القيم الجوزية له‌وی زۆر به‌ درێژی باسیکراوه‌.

جا به‌لێ ئیمه‌ش ده‌لێن ئە‌گه‌ر زانایانی ئیمه‌ش ئیستا وه‌ قوتابیانی زانسته‌ شه‌رعه‌ کان بێن له‌ په‌رتوکه‌کانی ابن‌ تیمیه‌ وردبنه‌وه‌ و کۆیان بکه‌نه‌وه‌ و بیانخویننه‌وه‌ ئینجا ئە‌وکاته‌ حالێ ده‌بن ابن‌ تیمیه‌ چ زاتێک بوه‌ چه‌ند به‌رز و به‌رێز بوه‌، نه‌ک بچن له‌ په‌رتوکی ئە‌وانه‌ی دژایه‌تی ابن‌ تیمیه‌یان کردوه‌ یان هه‌ندی‌ک جار شته‌ و ئیمه‌ به‌دنیاییه‌وه‌ وای تیده‌گه‌ین هه‌لبه‌ستراوه‌ به‌ زانا گه‌وره‌کانی وه‌کو ابن‌ حجر‌ الهیتمی‌ ش که‌ گوايه‌ گوتویه‌تی ابن‌ تیمیه‌ ضاله‌ موضله‌ وایه‌ وایه‌... هه‌ندی‌ک قسه‌ که‌ له‌ زانایان ناوه‌شیته‌وه‌ بیلێن و بیکه‌ن، پێی هه‌لبه‌ستراوه‌ چونکه‌ سه‌نده‌ی ئە‌و که‌سانه‌ش دیار نیه‌ له‌ (الفتاوی‌ الح‌دیثیه‌) ی ابن‌ حجر‌ الهیتمی‌ ش کێیه‌ گوێی له‌ ابن‌ حجر‌ بوه‌ و به‌ سه‌نده‌وه‌ و جێی متمانه‌ بوین و ئە‌هلی عه‌دل بوین و لێیان بیستبێ و گێڤ‌دراوه‌بێ و گه‌شتبێته‌ ده‌ستی ئیمه‌ که‌ ئە‌و زاته‌ به‌رێزه‌ ابن‌ حجر‌ الهیتمی‌ بۆچونی ده‌رباره‌ی ابن‌ تیمیه‌ -رحمهما الله- وابوه‌، ئە‌گه‌ر سوء‌ تیگه‌شتن و هه‌ندی‌ک هه‌له‌ و په‌له‌شیان له‌ یه‌کتر گرتبێ و وه‌کو موناقاشه‌ و گفتوگۆیان له‌سه‌ر کردبێ ئە‌وانه‌ زانای به‌رز و به‌رێز بونه‌ له‌ ئاستی یه‌کتر نزیک بونه‌ نابێ بگاته‌ ئە‌و ئاسته‌ و له‌ناو ئیمه‌دا هه‌ر بمینیت و ئیمه‌ هه‌ر بیلێینه‌وه‌ به‌بێ ئە‌وه‌ی بچین کیتابه‌کانی ابن‌ تیمیه‌ -رحمه‌ الله- بخویننه‌وه‌ ئە‌وه‌ ئینساف نیه‌ ئە‌وکاته‌ هه‌ر نقلکردن و قسه‌ هێنانه‌وه‌ی له‌ خۆرایه‌.

میژوی ئە‌و کۆمه‌لانه‌ی جگه‌ له‌ ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ن زۆر به‌ کورت و پوختی:

له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) عه‌قیده و بیروبه‌روا هیچ کێشه‌ی گێروگرتی نه‌بوه‌ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر هه‌بوه‌ (ﷺ) له‌ الله‌وه‌ الله‌ ناسی وه‌رگرتوه‌ ناو و سیفه‌ته‌کانی وه‌رگرتوه‌ وه‌ برکه‌کانی ئیمان و شه‌ریعه‌تی ئیسلامی وه‌رگرتوه‌: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ [النجم: ٣]

هه‌موو ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌بێتی هه‌ر هه‌مو‌ی له‌ الله‌وه‌ بوه‌ و الله‌ ته‌الی پێیداوه‌ ده‌ر‌باره‌ی عه‌قیده و بیرو‌پروا ده‌ر‌باره‌ی شه‌ریعه‌ت.

جا له‌ پاشان هاوه‌له‌ به‌‌ریزه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) د‌ل‌نیابون له‌ عه‌قیده و بیرو‌پروا و ه‌یچ ک‌یشه‌ و گ‌یرو‌گ‌رفتیان نه‌‌بوه‌ گ‌ومانیان له‌ د‌ل نه‌‌ماوه‌ له‌‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی پ‌یویست بو‌ی پ‌رسیویانه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌وانیش چاک چاک له‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌گ‌یشتن له‌له‌ه‌جه و ق‌یرائه‌ت و خ‌و‌ینده‌وه‌ی ق‌ورئان ت‌یده‌گ‌یشتن ئه‌وانیش ک‌یشه‌یان نه‌‌بوو هه‌تا وای ل‌یهات ه‌یچ پ‌یچه‌وانه‌یه‌کی عه‌قیده و بیرو‌پروای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دروست نه‌‌بوو، ته‌نها یه‌کیک له‌ ئه‌ع‌رابیه‌کان به‌‌ناوی ذو‌ الخ‌ویص‌ره که‌ ئه‌بو سه‌عه‌یدی خ‌ودی ده‌فه‌رمو‌ی: «قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) -وَهُوَ يَقْسِمُ قَسَمًا- أَتَاهُ ذُو الْخُوَيْصِرَةِ» ده‌ل‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دا‌به‌شی ده‌کرد هه‌ندیک له‌و که‌ل و په‌ل و غه‌نیمه‌ت و شتانه‌ی ده‌ستکه‌وت بوو به‌سه‌ر مس‌و‌ل‌مانه‌کان ذو‌ الخ‌ویص‌ره هات «وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ» ئه‌بو سه‌عه‌یدی خ‌ودی ده‌فه‌رمو‌ی ذو‌ الخ‌ویص‌ره که‌ پ‌یاویک بوو له‌ به‌نی ته‌میمیه‌کان بوو «فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اْعْدِلْ» گ‌وتی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله‌ (ﷺ) عه‌داله‌ت بکه‌ له‌و دا‌به‌ش‌کردنه‌ (په‌نا به‌ الله‌) «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): وَيْلَكَ، وَمَنْ يَعْدِلُ إِنْ لَمْ اْعْدِلْ؟» به‌ه‌یلاک چ‌ون بو‌ت‌و ئه‌گه‌ر من عه‌داله‌ت و داد‌وه‌ری نه‌که‌م ک‌ی داد‌وه‌ری ده‌کا؟ «قَدْ خَبْتُ وَخَسِرْتُ إِنْ لَمْ اْعْدِلْ» جا من ئه‌گه‌ر عه‌داله‌ت و داد‌وه‌ری نه‌که‌م زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بم، جا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وپه‌ری داد‌وه‌ران داد‌وه‌ر بوه‌ که‌س نه‌‌بوه‌ له‌ داد‌وه‌ری و عه‌داله‌ت بگاته‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ مر‌و‌ف و به‌‌دی‌ه‌ین‌راوه‌کان، ئ‌ینجا ع‌ومه‌ری ک‌وری خه‌تاب فه‌رمو‌ی «يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْذَنْ لِي فِيهِ؛ أَضْرِبُ عُنُقَهُ» م‌و‌له‌تم پ‌ی‌ده‌ ده‌ر‌باره‌ی ذو‌ الخ‌ویص‌ره با له‌سه‌ری بده‌م «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): دَعَهُ، فَإِنَّ لَهُ أَصْحَابًا يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مَعَ صَلَاتِهِمْ» فه‌رمو‌ی ل‌ی گه‌ر‌ی ئه‌وانه‌ که‌س و هاوه‌لانیکی په‌یدا ده‌بن هه‌ریه‌ک له‌ ئ‌یوه‌ نو‌یژه‌کانی خ‌وتان پ‌ی ه‌یچ نیه‌ له‌ چ‌او نو‌یژه‌کانی ئه‌وان «وَصِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ» وه‌ ر‌و‌ژوه‌کانی خ‌وتانتان به‌رامبه‌ر به‌ ر‌و‌ژوه‌کانی ئه‌وان پ‌ی ه‌یچ نیه‌ «يَقْرَءُونَ

الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ» قورئان ده خوینن به لām له مل و سهریانه وه ده رناچی و بهرز نابیتته وه «يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ»^[۱] ئەوانه له ئیسلام ده رچونه و ده رده چن ههروه کو تیر له کهوان ده رده چی.

جا که واته یه که مجار ئەوانه په یدابون له سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) ذو الخویصرة که به یه که م که سی خه واریج داده نری، جا له سه رده می ئیامی عه لیش -رضي الله عنه- دیاره کومه له ی خه واریج و تاقمه ی خه واریج په یدابون، که خه واریجه کان کین؟ ئەوانه ئەو که سانه ن که له فه رمان و تاعه تی وه لی ئەمری ده رده چن وه خه لکی موسلمان به گوناحی گه وره ئە گه ر ئە نجامی بده ن کافریان ده که ن له ئیسلام ده یانبه نه ده ره وه وه خوینیان هه لāl ده که ن مالیان به غه نیمه ت ده گرن، یه که م جار که خه واریجه کان په یدابون له سه رده می ئیامی عه لی بوو، ناویان لی نراوه (کلاب النار)، وه له پاشان ئەوانه له دین ده رده چن، وه له پاشانه که زانایانی ئیسلام و ئەهلی سونه و جه ماعه ئیمه یان له شه ری ئەوان ئاگادار کردوه ته وه له عه قیده و بیروبرای ئەوانیش ئاگاداریان ئاگاداریان کردوینه ته وه، له پاشان ئەوه به وه ده ناسرینه وه خالی هه ره سه ره کی خه واریجه کان که له سه مع و تاعه ی خه لیفه ی موسلوانان ده رده چن، وه له پاشان موسلمانان به گوناحی گه وره کافر ده که ن ده لین (التکفیر بالکبائر، واستحلال الدماء والأموال بغير حق) ئەوان ده لین به گوناحی گه وره ئە گه ر که سیک زینای کرد بروای به هه لالی زیناش نه بی هه ر کافر ده بی به کردنی زیناکه یان قه تلێ کرد یان ریبای خوارد به و کرده وه ده لین کافر ده بی، ته نها یه کیکی تر له خاله بیدعه و داهینراوه کانیا ن ئەوه یه ده لین ئیمه ته نها بروا به قورئان ده هیئن ئەوه ی له سونه ت هاتوه وه کو (مسح علی الخفین) بروایان پیی نیه.

[۱] أخرجه البخاري برقم (۳۳۴۴) في الأنبياء، باب: قول الله تعالى: وإلى عاد أخاهم هودا ومسلم برقم (۱۰۶۴) - ۱۴۳ في الزكاة، باب: ذكر الخوارج وصفاتهم، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

وه پێغه مبه‌ر (ﷺ) له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر له‌ وه‌سفیاندا فه‌رموی: «يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ، وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْثَانِ، يَمُرُّونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمُرُّ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ»^[۱] فه‌رموی ئه‌وانه‌ شه‌ر و جه‌نگ ده‌که‌ن له‌ گه‌ڵ مسوڵمانان و ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن ئیسلامن ده‌یانکوژن وه‌ ئه‌وانه‌ی بت په‌رستن وازیان لێ ده‌هێنن و له‌ گه‌ڵیان ده‌بن هه‌ندی‌ک جار ژێر به‌ ژێر یان ته‌نسیقیان له‌ گه‌ڵ ده‌که‌ن یان وازیان لێ ده‌هێنن وه‌ ئه‌وانه‌ له‌ ئیسلام ده‌رچونه‌ هه‌روه‌ کو تیر له‌ که‌وان ده‌رده‌چوێ.

جا له‌ پاشان قه‌ده‌ریه‌کان په‌یدابون له‌ کو‌تایی سه‌ده‌ و چاخ‌ی سه‌حابه‌ و هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یانی ته‌قربه‌ن له‌ پاش ساڵانی هه‌فتای هه‌جری، که‌ ئه‌وانه‌ش نه‌فی عیلمی الله‌ تعالی‌ یان کرد و په‌تیان کرده‌وه‌ که‌ الله‌ تعالی‌ عیلمی به‌ هه‌موو شته‌کان هه‌بی له‌ ئه‌زهل و ئه‌وه‌له‌وه‌، وه‌ ده‌لێن هه‌موو شتی‌ک له‌ خو‌یه‌وه‌ که‌ تازه‌ په‌یدا ده‌بی و دروست ده‌بی ئینجا الله‌ عیلمی پێی ده‌بی له‌ کار و کرده‌وه‌ی مرو‌قه‌کانیش (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) وای ده‌رده‌خن که‌ الله‌ تعالی‌ له‌پیشتر هه‌یچی نه‌زانیوه‌ ئه‌وانه‌ش دیاره‌ له‌ عیراق سه‌ریان هه‌لدا زیاتر و په‌یدابون، سه‌رو‌ک و گه‌وره‌یان معبد‌ الجهنی بوو، وه‌ غیلان‌ القدري‌ بوو.

معبد‌ الجهنی یه‌ که‌م که‌سه‌ که‌ ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر قسه‌ی کردوه‌ له‌پاش ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یه‌ که‌می سه‌حابه‌کان، وه‌ له‌ پاشان معبد‌ له‌وه‌وه‌ وه‌ریگرتوه‌ که‌ پیاوی‌کی نه‌سپانی بوو ناوی سه‌وسه‌ن بوو وه‌ موس‌لمان بوو له‌ پاشان گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر نه‌سپانیه‌ت، وه‌ معبد‌ یه‌ که‌م که‌س بوو له‌ناو خه‌لکیدا ئه‌و عه‌قیده‌ و بیرو‌پروایه‌ی بلا‌وکرده‌وه‌ و په‌ره‌ی پێدا، وه‌ له‌ مه‌عه‌دیشه‌وه‌ غیلان‌ الدمشقی وه‌ریگرت، و وه‌ غه‌یلانی‌ش له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ مور‌جیه‌ئه‌ش بوو عومه‌ری کو‌ری عه‌بدولعه‌زیز جاری‌ک گیر‌دراوه‌یه‌ که‌ بانگی کردوه‌ و گفتو‌گو‌شی له‌ گه‌ڵ کردوه‌ رای‌گه‌یاندوه‌ که‌ ته‌وبه‌ی کردوه‌ له‌و ر‌ییاز و ر‌یگایه‌ی به‌لام‌ در‌وی کردوه‌

[۱] أخرجه البخاري برقم (۳۳۴۴) في الأنبياء، باب: قول الله تعالى: وإلى عاد أخاهم هودا ومسلم برقم (۱۰۶۴) - ۱۴۳ في الزكاة، باب: ذكر الخوارج وصفاتهم، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

ئه‌وه‌تا له‌ پاشان هاتوه‌ته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و باس و خواسه‌ی قه‌ده‌ریه‌کان و بلاوی کردوه‌ته‌وه‌ و وه‌ له‌ پاشان هیشامی کوری عب‌دولمه‌لیک که‌ هاته‌ سه‌ر حوکم مه‌جلیسیکی بۆ دانا و گفتوگۆی له‌ گه‌ڵکرد و که‌ له‌ گفتوگۆیه‌که‌ی سه‌لمی‌ندرا ئه‌وه‌ که‌سیکی پیسی خراپه‌ دژه‌ به‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ بریاری کوشتنی ده‌رکرا و کوژرا له‌ سالی سه‌د و پینجی هیجری.

له‌ پاشان بیروبروای قه‌ده‌ریه‌کان ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ هه‌ر له‌ سه‌حابه‌کانه‌وه‌ وه‌لامیان هه‌بوه‌ بۆیان و ره‌دیان داونه‌ته‌وه‌ که‌ مابون له‌وانه‌ عه‌بدوڵای کوری عومه‌ر و عوباده‌ی کوری سامیت وه‌ جگه‌ له‌وانیش ره‌دی ئه‌و خه‌ڵکانه‌یان داوه‌ته‌وه‌.

له‌ پاشان بیدعه‌ی مورجیئایه‌تی په‌یدا بوو ئی‌رجاء، مورجیئایه‌تی و ئی‌رجائیش که‌ په‌یدا بوو ئه‌و بیدعه‌یه‌ دیاره‌ له‌ کو‌تایی قه‌رنی یه‌که‌م که‌ په‌یدا بون و ئه‌و که‌سانه‌ بون که‌ (جه‌م کوری صفوان، أبو محرز السمرقندي) که‌ جه‌همیه‌کانیشیان پێ ده‌گوتری و مورجیئه‌کانیش ده‌بنه‌وه‌ تیره‌یه‌ کیش له‌ جه‌همیه‌کان، ئینکاری سیفات‌ی الله‌ تعالی‌ یان ده‌کرد وه‌ نه‌فییان ده‌کرد بریاریان نه‌ده‌دا وه‌ بینینی الله‌ تعالی‌، وه‌ له‌ پاشان بریاری ئه‌وه‌یان ده‌رکرد که‌ قورئان مه‌خلوق و به‌دی‌هینراوه‌ (په‌نا به‌ خ‌وای رب‌ العالمین) نه‌ک سیفات‌یکی زاتی و ئه‌وه‌لی الله‌ تعالی‌ بێ، وه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ناویان لێ‌نا مورجیئه‌ چونکه‌ کرداریان له‌ ئیمان د‌ورده‌خسته‌وه‌ ده‌یانگوت کردار به‌شیک نیه‌ له‌ ئیمان و پروا، ئه‌و شیعه‌ له‌وانه‌وه‌ گێ‌ردراوه‌یه‌ و له‌ سه‌ر ئه‌وان گوتراوه‌: (فکثر ما استطعت من المعاصي *** إذا كان القدم علی کریم^[۱]) چه‌ند پیت ده‌کری تاوان و گوناخت زۆرکه‌ چونکه‌ ماده‌م ئیمان‌داری هیچ زه‌ره‌ر و زیان ناگه‌یه‌نی به‌ ئیمان‌ه‌که‌ تاوان و گوناخت و کرداری خراپ ماده‌م ده‌گه‌رپیتته‌وه‌ و ده‌چی بۆلای خوایه‌کی که‌ریم، زۆریک له‌ زانایانی تابعی ئه‌وکاته‌ وه‌لامی ئه‌وانیشیان دایه‌وه‌.

له‌ پاشان دیاره‌ موخته‌زیله‌کان په‌یدا بون ئه‌ویش له‌ سه‌ره‌تای قه‌رن و چاخی دووه‌می کو‌چی، که‌ ئه‌و موخته‌زیلانه‌ سه‌ره‌تا که‌یان ده‌گه‌رپیتته‌وه‌ بۆ په‌یدا بونی (واصل کوری عطاء،

[۱] تفسیر ابن‌ القیم، [لقمان: ۳۳].

الغزال عمرو کۆری عبید کۆری باب) ئەوانه سه‌رچاوه بونه و وه پێشه‌وا بونه و له‌وانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه عه‌قیده‌ی موعته‌زیلایه‌تی، که له کۆر و مه‌جلیسی پێشه‌وا حه‌سه‌نی به‌س‌ری که مامۆستا بوه و ده‌رس و وانه‌ی هه‌بوه، دیاره‌ واصل کۆری عطاء یه‌کیک بوه له قوتابه‌کان له‌دوای ئەوه‌ی ئیمامی حه‌سه‌نی به‌س‌ری ئەوه‌ی لی بیستوه و زانیویه‌تی و لێی هه‌ست پێک‌دوه ده‌ریک‌دوه له مه‌جلیسه‌که‌ی خۆی ئەویش ئیعتیزالی کردوه و چوه له‌لایه‌کی تر کۆر و مه‌جلیسی داناوه‌ بۆ علم و بیرو‌پروا‌که‌ی خۆی که موعته‌زیلی بوه و بلاوی بکاته‌وه له‌به‌ر ئەوه‌ ناوی لێ‌ناوه موعته‌زیله (حيث اعتزل مجلس الحسن البصري فسموا بالمعتزلة).

جا له پاشان عمرو کۆری عبید گوتمان رێگای واصل کۆری عه‌طائی گرت‌ه‌به‌ر، دیاره بیرو‌پروای موعته‌زیله‌کان له پێنج خال و کۆله‌که‌دا کۆده‌بێته‌وه وه‌کو له په‌رتوکه‌کان دیاریک‌راوه:

یه‌که‌میان (العدل) ئەوه‌ش نه‌فی ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی قه‌ده‌ری پێده‌که‌ن، دوهم کۆله‌که (الوعد والوعید) به مه‌عنای ئەوه‌ی چا‌که‌کار‌بێ پاداشتی ده‌دریته‌وه وه واجبیش ده‌بێ ئەوه‌ی تاوان‌بار‌بێ تۆله‌ی لی بستین‌رێته‌وه ئە‌گه‌ر الله تعالی له گونا‌ح‌کار بشو‌ری ئەوه ئە‌وکاته‌سته‌مه ئەوه‌ش (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) له عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ الله تعالی: ﴿فَعَالٌ لَّمَّا يُرِيدُ﴾ [هود: ۱۰۷] هه‌رچی بیه‌وی ده‌بێ زۆریش به‌خشه‌ره ئە‌گه‌ر بیشو‌ری له به‌نده‌کانی (فب‌فضله) له گونا‌ح‌کاره‌کان وه ئە‌گه‌ر تۆله‌شیان لی بستین‌رێته‌وه (فبع‌دله)، له پاشان بروایان به کۆله‌که‌ی سییه‌م (التوحید) له‌لای ئەوان ته‌وحیدیش نه‌فی و ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی سیفاته‌کانه وه‌گو‌تنی هه‌ندیک له سیفه‌ته‌کانی الله تعالی یه به‌و مانایه‌ی مه‌خلوقه به‌ده‌یهێ‌ناوه وه‌کو (کلام الله) و وه‌کو قورئانی پی‌رۆز (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین)، وه کۆله‌که‌ی چواره‌میان که زۆر به‌وه به‌ناوبانگن موعته‌زیله‌کان (المنزلة بین المنزلتين) ه‌واته شوینیک له نیوان دوو شویندا ئەویش مه‌به‌ستیان پێی چیه؟ ده‌لێن ئەوانه‌ی گونا‌حه

گەرەکان ئەنجام دەدەن لە موسڵوانان لە ئیسلام دەچنە دەرەوە بەلام ناچنە ناو بازنەوی کوفریش لەو ناوەدا دەمیڤنەو وە لە قیامەتیشدا لە دۆزەخدا هەمیشەیی دەبن (پەنا بە خوای رب العالمین)، لە پاشان خاڵ و کۆلەگە کۆتایی موعتەزێلەکان فەرمان بە چاکە و ڕێگری لە خراپە فەرمان بە چاکە و ڕێگری لە خراپەش مەبەستیان پێی ئەوەیە هەر بە شمشێر دەرچن لەسەر سەرکردەکان و وەلی ئەمری موسڵمانان ئەگەر شتەکش ئەو نەهێنێ ئینجا شەریان لە گەڵ بکەن هەتا ئەگەر کوفری بەواحیشیان لێ نەبینن و بە ئاشکراش لێیان نەبینن.

لە پاشان دیارە ئەشعەریەکانیش پەیدا بون لەدوای موعتەزێلەکان، کە ئەشعەریەکان أبو الحسن الأشعري علي كورى إسماعيل كورى إسحاق ئەو پیاو بەرپێزە لە موعتەزێلایەتیدا هات بوە ئەشعەری، وە لە پاشان هەندێک لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەگێرنەو و لەوێشەو وازی لێهێنا و تەواو گەرایەو سەر ڕێپەرەوی ئەهلی سونە و جەماعە بە تێگەشتنی پێشینانی چاک دەربارەوی ئەسماء و سیفات و عەقیدە و بیروپرەوی دەربارەوی خوای رب العالمین و -جل شئنە- و هەموو خالەکانی تر.

وە ئەشعەریەکان تەنها حەوت سیفات بۆ الله تعالی بریار دەدەن (سەمەع و بەصەر و کەلام و ئیرادە و قودرە و حەیات و عیلم).

وە لە پاشان ئەوانە پەیدا بون کە نەفی سیفاتی الله تعالی بیان دەکرد، ئەوەیش ئەوەیە کە ابن القيم لە نونیه کەیدا دەفەرموێ کە ئەوانە جەهەمی بون نەفی سیفاتی خوای رب العالمین یان دەکرد بە تەواوەتی یەکیک لەوانە جەعدی کورێ درهەم بوو، کە جەعدی کورێ درهەم یەکیک بوو لە مەولاکانی واتە عەبد و کۆیلەکانی سوید کورێ غفلة کە ئەسل و بنچینە و ڕەچەڵەکی خەڵکی خۆراسان بوە لە دیمەشق دانیشتووە گومرەبوە دەیگوت قورئان مەخلوقە (پەنا بە خوای رب العالمین) جا بەنو ئومەیه بەدوایان نارد و ڕایکرد بەرەو کوفە، لەوێوە جەهەمی کورێ صەفوان تەقلیدی کرد لەو قسە، ئەوەبوو خالیدی قەسری کە

ئه‌میر و والی کوفه‌ بوو له‌ عێراق له‌ سالی سه‌د و بیست و چواری کۆچی ئه‌وکاته‌ بریاری سه‌ربرینیدا و به‌دهستی خۆی سه‌ری بری، ئه‌وه‌تا ابن القیم له‌ نونیه‌ که‌ی ده‌فه‌رموی:

(وَلَا جَلَّذَا ضَحَّى بِجَعْدٍ خَالِدٍ أَلْ *** قَسْرِيَّ يَوْمَ ذَبَائِحِ الْقُرْبَانِ
إِذْ قَالَ: إِبْرَاهِيمُ لَيْسَ خَلِيلُهُ *** كَلَّا وَلَا مُوسَى الْكَلِيمَ الدَّانِي)

ده‌لی خالیدی قه‌سری به‌دهستی خۆی کردیه‌ قوربانی سه‌ری بری له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چی ده‌گوت ئه‌و ده‌لی چونکه‌ ده‌یگوت ئیبراهیم (خلیل الله) نیه‌ وه‌ موساش (کلیم الله) نیه‌. ئینجا ابن القیم ده‌فه‌رموی ئه‌وه‌تا خالید گوتی:

(ضَحُوا تَقْبَلُ اللَّهُ ضَحَايَاكُمْ *** فَإِنْ مَضَحَ بِالْجَعْدِ كُورِي دَرَهْم)

خالیدی قه‌سری له‌ وتاری جه‌ژنی قوربان بوو گوتی ئیوه‌ قوربانیه‌ کانتان برۆن سه‌ربرن ئه‌وه‌تا منیش به‌ دهستی خۆم قوربانیه‌ که‌ی ئه‌مڕۆم جه‌عدی کوری دره‌مه‌ و له‌سه‌ر میمه‌ه‌ هاته‌ خواری و سه‌ری بری.

ابن القیم ده‌فه‌رموی:

(شَكَرَ الضَّحِيَّةُ كُلُّ صَاحِبِ سَنَةٍ *** لِلَّهِ دُرُّكَ مِنْ أَخِي قُرْبَانٍ^[١])

جا له‌ پاشان جه‌برییه‌ کانیش په‌یدابون که‌ (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) ده‌یان گوت که‌ الله تعالی به‌ جه‌بر و زۆرییه‌وه‌ کار و کرده‌وه‌کان به‌ خه‌لکی ده‌کا، ده‌یانگوت مرۆقه‌کان له‌ کار و کرده‌وه‌کاندا وه‌کو په‌ره‌ موچه‌یه‌ک وان که‌ با ده‌یان جوڵینی هیچ ئیراده‌یه‌ک له‌به‌ر دهستی خۆیان نیه‌ و ئختیار و هه‌ل‌بژاردن له‌به‌ر دهستی خۆیان نیه‌، وه‌کو ئه‌و شیعره‌ی که‌ مه‌شه‌وره‌ ده‌لین:

(أَلْقَاهُ فِي الْبَحْرِ مَكْتُوفاً وَقَالَ لَهُ *** إِيَّاكَ إِيَّاكَ أَنْ تَبْتَلَ بِالْمَاءِ^[٢])

[١] انظر الكافية الشافية (نونية ابن القيم) ص ٣٤ الأبيات ٥٠ ، ٥١.

[٢] ثاني بيتين للحلاج في ديوانه (١٧٩)، و"وفيات الأعيان" (٢ / ١٤٣).

(پەنا بە الله) دەلێن دەست و پێیان بەستاوەتەو و لە ئاویان هاوێشتووە ئینجا دەلێن ئاگاداربە ئاگاداربە تەرنەبی (پەنا بە الله) ئەو پەرخە گرتە لە الله عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە وانیە، وە الله تعالی عیلم و زانستی بە هەموو کردەوێکان هەیه ئختیاریشی داوەتە دەستی مەرۆقەکان پێغەمبەرانیشی ناردووە (عليهم الصلاة والسلام) پێنمونی هەموو لایەکی کردووە عەقل و هوشیشی داوەتە ئێمە هیچ تاوان و خراپەیه‌ک ناگەرێتەو سەر الله تعالی -جل شئە-.

لە پاشان ئەهلی سونە و جەماعە وەلامیان هەبووە بۆ سەر جەهمیەکان ئەو تائیمای ئەبو عثمان کوری سعید الدارمی وەلامی داوەتەو (الرد علی الجهمیة) یەکیکە لە پەرتوکه‌ نایابەکان بە بەلگەیی قورئان و سونە، وە لە پاشانەکه (رد الإمام الدارمی عثمان بن سعید علی بشر المریسی العنید) ئەوێش پەرتوکیکی تر، لەو کاتەوێ زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە که بینیان ئەوانە پەیدا بون و قسەیان هەیه و بڵاودەبێتەو دەستیانکرد بە وەلامدانەو و نووسین لەسەریان و وە کیتابی چاک چاکیان دەرکرد، ئیمای أحمد کوری حەنبەلیش وەلامی هەیه که (الرد علی الجهمیة فیما شکت فیہ من متشابہ القرآن) یەکیکە لە نوێسراوەکانی، وە ابن أبي یعلی بە هەمان شیوێ هەیه‌تی، وە لە ئیمای ئەحمەدیش دەگیرێتەو لەو پەرتوکانەیی که ئیمای أحمد هەیبووە و پەردی ئەهلی بیدەعی داوەتەو لە عەقیدە و بیروپروادا، وە زۆریکی تریش لە زانایان وە هەتا گەشتووەتە سەر دەمی ابن تیمیة، ابن تیمیةش -رحمە الله- یەکیک بووە لەو زانا بەرز و بەرێزانەیی که وەلامی زۆر چاک و لەجیی لە نوێسراو و پەرتوکه‌کانی داوەتەو هەموو ئەوانەیی که ئەهلی بیدەع بون لە عەقیدە و بیروپروادا.

بۆچی هەندیک لە زانایان دژایەتی ابن تیمیة دەکەن:

ئێمە لە کۆنەوێ و دەزانین ئەوێ دژایەتی کردبێ یان بێ ئینساف بووە حەسودی و ئیرەیی بە ابن تیمیة بردووە یان ئەوێهە ابن تیمیةتی نەناسیووە و پەرتوکه‌کانی نەخویندووەتەو لە پاش

ئەوێ خۆیندویەتیەو پێگای راستی بۆ ڕون بوەتەو بە قسە ئێوانە ئێوانە کردووە کە قسەیان بە ابن تیمیە هەلبەستاو چونکە قسە زۆری لەسەر بوە، وە لە ئیستاشەو ئەو مامۆستا بەرێزانە خۆمان زانیە بەرێزەکانی ئیستا هاوچەرخن لە گەڵ ئیمە و لە خزمەتیاندا دەژین لە ولاتی خۆمان و لە ولاتەکانی تریش ئیمە یە ک داویان لێدە کەین ئەو ئینسافە ئەو سێفاتی ئەهلی عیلمە ئەو هێ زانا و مامۆستایانە بچن لە خودی پەرتوکی کانی ابن تیمیە، بۆچی لێی دەترسین؟ خۆ تینتی نیە بتهقیتهو ابن تیمیە و پەرتوکی کانی؟ پێویستە بێخویننەو لێی ورد بنهوه تی بگەن حالبین لە خۆیەو ابن تیمیە بناسن ژياننامە بێخویننەو ئەوکاتە بۆیان ڕوندەبیتەو و ئینسافیشە هەر بپاریکی لەسەر بدەن، نە ک لەو ڕیوایەت و گێڕانەوانە کە ابن حجر گوایه لێی ڕیوایەت کراوە و وای بە ابن تیمیە گوتووە هێچی تریان بە دەست نیە مامۆستا و زاناکان لە قسەکانی ابن تیمیە، یان فلان و سەنەدە کە دیار نیە و فلان کیتابی نوسیوە و ئەو ئاوا چاپی کردووە و ئەو بە راستی بێ ڕیزیە بێ ئینسافیە ئەو زاتە بەرێزە کە مەلا زاده بوە لە ڕیی دایک و باوکیەو باپیرەکانی و باوکی کانی زانا بونە پیاویکی ئەو نە بەرێز بوە دلسۆز بوە بۆ دین بەرامبەر بە تەتەر و مەغۆلەکانی بەرامبەر بە سەلبیەکان لنگ چەقیو بوە سەرلەشکر بوە موحامید بوە وە خەلکی هانداوە لە بەرگریکردن لە پیغمبەری پێشەوا (ﷺ)، غیرەتی زۆر چاک و لەجی جولاًو بەرگری کردووە پەرتوکیکی نوسیوە (الصارم المسلول) بە راستی کیتابیکی زۆر نایابە لە حوکمی ئەو کەسانە قسە دەلێنە الله و پیغمبەر (ﷺ) یان جوین فروشی دە کەن بەرامبەر بە پیغمبەر (ﷺ) ئەو دەردە کەوی ئەو پیاو چەند بەرێز بوە چەند دلسۆز بوە عەقیدە پاک بوە پیغمبەری (ﷺ) چەند خۆشویستووە، نە ک لەوانەو و لەو شتانەو ئیمە تەماشای ئەو پیاو بکەین کە بۆی هەلبەستراوە و لەسەری گوتراوە، بێ ئینسافیە بە راستی ئەو کاتە قسە زی دەرهویشی لەسەر دە کەین گوناهباریش دەبین ئەو پیاو وەفاتیشی کردووە.

با وه کو محمد خلیل هراس بین، که محمد خلیل هراس له رابردودا باسمان لێوه کرد که ئه و پیاوه بهرێزه گوتی داوام لێکرا من دژایه تی ابن تیمیه بکه م و رهدی بدهمه وه که ابن تیمیه تی خوش نهوێستوه پەرتوکه کانی کو کردوه ته وه تا به ئینسافه وه رهدی بداته وه به عیلمیانه، ئینجا له ئه نجامی خویندنه وه ی پەرتوکه کان ده لێ له کوتایی بۆم ده رکه وت که من له ئیسلام تینه گه یشتومه زانیم شاره زای راستیه تی و حه قیقه تی ئیسلام نه بومه هه تا ئیستا له ابن تیمیه وه ته واده تی ئیسلامم بۆ ده رکه وت و ناسیم له جیاتی ئه وه ی که دژایه تی بکا، ئه مجاره ده یه ها کیتابی له باره ی مه دح و پێدا هه لگوتنی ابن تیمیه نوسی و چوه سه ر رێره وه که ی ئه و یه کی که له کیتابه نایابه کانی محمد خلیل هراس ده رباره ی ابن تیمیه ئه و پەرتوکه یه (باعث النهضة الإسلامية ابن تیمیه السلفي نقده لمسالك المتكلمين والفلاسفة في الإلهیات).

که واته با ئیمه ش بێن وه کو ئه و پیاوه بهرێزه کیتابه کانی ابن تیمیه کو بکه ی نه وه بیانخویننه وه وه لێیان تی بگه ین، ئینجا بریاری خو مان بده ین ئایه ابن تیمیه پیاوی باش بوه یان هه له ی کردوه؟ ئه گه ر باش بو ی پیکابیتی دوو ئه جری ده ست که وتوه چونکه که سیکی زانا بوه و موخته هیدیش بوه، جا ئه گه ر نه پیکابی و خه طه ئی کردبی دوعای خه یری بۆ ده که ین له هه له که ی الله تعالی لێی بوریی وه پاداشتیکیشی بۆ تو مار کردبی چونکه موخته هید بوه زانا بوه لێوه شاه بوه، ئه و کاته ئینسافه و هه له و که م و کورتیمان نه کردوه. جا به راستی ده بی ئیمه ئه ده ب فیربین به رامبه ر زانا و عالمه کان، وه پیشینانی چاک وابونه وه سه له فی سالح وابونه وه ئه هلی سونه و جه ماعه به به رده وامی له هه موو سه رده مه کان هه ر وابونه و واژیاون، نه زانیمان و نه شاره زایان به ابن تیمیه و پەرتوکه کانی له رێگایه راسته کان له رێگای قوتابییه دلسۆزه کان وه کو ئیهامی زه هه بی و ابن کثیر و ابن القیم الجوزیه و ئه وانه ی له سه رده می ئه و ژیاون ئیهامی به زار، له وه یه وه ئه و ه مان بۆ دروست ده بی هه ندیک جار که بیریزی له گه ل بکه ین یان ره تیکه ی نه وه یان قسه ی پی هه لبه ستین.

پێشهکی شیخ الإسلام ابن تیمیة:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إبن تیمیة -رحمه الله- وه کو باقی زانایه کانی تر به (بِسْمِ اللَّهِ) دهستی پیکردوه، زانایان دهفهرمون ئه وه زانایانه که (بِسْمِ اللَّهِ) ده کهن له سه ره تای نویسنی پەرتوکه کانیان ئیقتیدایان کردوه به قورئانی پیروژ چونکه قورئانی پیروژ له سه ره تادا به (بِسْمِ اللَّهِ) دهست پیده کا ئه وه لی سورەتی فاتحه.

ئینجا فهرموده ی پیغه مبه ریش (ﷺ) هه یه، که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: «کل أمر ذي بال لم يبدأ بالحمدلة» یان «بالسملة» «فهو أقطع» «أجزم» «أبتر» فهرموده ناسان دهفهرمون ئه وه ریوایه تانه هه مویان سه حیح نین و هه ر هه مویان زه عیف و لاوازن، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) به کردار (بِسْمِ اللَّهِ) نویسه له هه موو نوسراوه کانی له به ر ئه وه یه بوته سونه تیکی کرداری پیغه مبه ر (ﷺ) زانایان نوسراو و پەرتوکه کانیان به (بِسْمِ اللَّهِ) دهست پیده کهن ئه وه شیان به لگه یه کی تر.

جا (بِسْمِ اللَّهِ) ئه گه ر بێن به کورتی شی بکه ینه وه مانای چی ده گه یه نی؟ حه رفی بایه که چه ندین واتای هه یه له زمانی عه ره بی، لیره وه زانایان دهفهرمون به دوو مانا دی، هه ندیکیان دهفهرمون به مانای ئیستیعانه دی، واته تو داوای یارمه تی له الله تعالی ده که ی له ناوی الله تعالی ده که ی که ده لئی (بِسْمِ اللَّهِ).

ئیسیمیش له زمانه وانیدا دیاره هه ر شتی که که به لگه بی له سه ر موسه ما و کاکل و ناوه رۆکیک، هه ندیکیش له زانایانی زمانه وانی دهفهرمون، ئیسیم دوو واتای هه یه: واتایه کی ئه وه یه له (سما، یسمو، سموا) هاتوه به مه عنای (العلو والرفعة) یه عنی به رزی، هه روه کو هه ندیک جار له هه واله کان گوئیست ده بین ده لئی: (صاحب السمو) یه عنی خاوه نی شکۆ و به رزی، ئینجا ابن تیمیة ئه وه راجیح و په سه ند ده کا وه ابن القیم الجوزیه ش -رحمهما الله-.

و هه‌ندی‌کیش ده‌فه‌رمون ئیسم عه‌لامه‌ت و نیشانه‌یه، واته‌ شتی‌ک ئه‌ گهر نیشانه‌بی به‌سه‌ر شتی‌که‌وه‌ پێی ده‌گوتری ئیسم، جا ئیسم لی‌ره‌دا که به‌کارهاتوه‌ هه‌مزه‌ که‌ی هه‌مزه‌ی وه‌سله‌ که‌ حه‌رفی بای چۆته‌ سه‌ر، ئه‌ گهر بایه‌ که‌ی لی‌ ره‌ش بکه‌ینه‌وه‌ هه‌مزه‌ که‌ دێته‌وه‌ به‌لام له‌به‌ر زۆر به‌کارهێنان و نویسنی له‌ لای زانایان و وه‌ له‌ لای عه‌ره‌به‌کان کاتی خۆی ئه‌و هه‌مزه‌یان لاداوه‌ و به‌ کاریان نه‌هێناوه‌ (وه‌ کو نویسن نه‌یان نویسه‌وه‌)، ئه‌ گهر بایه‌ که‌ لابده‌ین ده‌بی‌ بلی‌ین ئیسم ئه‌وکاته‌ هه‌مزه‌ که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌، جا ئه‌ گهر حه‌رفی بایه‌ که‌ی پێوه‌ بنویسنین ده‌بی‌ته‌ بیسم ئه‌وکاته‌ ئیسمه‌ که‌ هه‌مزه‌ که‌ی ناخویندری‌ته‌وه‌ چونکه‌ هه‌مزه‌ی وه‌سل ته‌بیعه‌تی وایه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی ئه‌ گهر که‌وته‌ نیوان وشه‌یه‌ک له‌ گه‌ل وشه‌یه‌کی تر له‌و نیوانه‌دا ناخویندری‌ته‌وه‌ وه‌ کو خویندنه‌وه‌ وه‌ له‌ نویسنیش به‌دی‌ار ده‌که‌وی‌ ته‌نها له‌ هه‌ندی‌ک شوین نه‌بی‌ وه‌ کو ئیسم که‌ حه‌رفی بای له‌ گه‌ل بی‌.

له‌ پاشان (الله) -جل شئنه‌- عه‌له‌مه‌ ناوه‌ بو‌ الله تعالی، به‌لکو ناوی‌که‌ له‌ هه‌موو ناوه‌کان به‌رزتر و جوانتر و ته‌واوتره‌ هه‌موو ناوه‌کانی تر له‌ خۆوه‌ ده‌گری‌، به‌لکو هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لین (إسم الله الأعظم) له‌ سه‌رده‌میه‌کان شیخ عبد الله بن جبرین و دکتۆر عمر سلیمان الأشقر پێیان وایه‌ که‌ الله (إسم الله الأعظم)ه‌.

(الله) به‌مه‌عنای چی دی‌ ئایه‌ موشته‌قه‌ یان موشته‌ق نیه‌؟ موشته‌ق به‌مه‌عنای ئه‌وه‌ی ئایه‌ وشه‌ که‌ له‌ وشه‌یه‌کی تر وه‌رگیراوه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی؟ یان ئه‌وه‌یه‌ له‌ هیچ وه‌رنه‌گیراوه‌ و هه‌ر ته‌نها ئه‌و وشه‌یه‌ و هیچی‌شی لی‌وه‌رناگیری‌؟ کۆمه‌لی‌ک له‌ زانایانی پێشین ده‌فه‌رمون (الله) موشته‌ق نیه‌ واته‌ نه‌ له‌ هیچ وشه‌یه‌کی تر وه‌رگیراوه‌ و نه‌ هیچی‌شی لی‌ وه‌رده‌گیری‌، ده‌لین چۆن الله تعالی تاک و ته‌نهایه‌ ئه‌و ناوه‌ پر مانایه‌ی الله تعالی ش -جل شئنه‌- ده‌بی‌ تاک و ته‌نها‌بی نه‌ له‌هیچ وه‌رگیرابی و نه‌ هیچی لی‌ وه‌ربگیری‌ به‌لام بو‌چونی راجیح و په‌سه‌ند له‌ لایه‌ن ابن تیمیه‌وه‌ -رحمه‌ الله- وه‌ ابن القیم الجوزیه‌ وه‌ ابن کثیر وه‌ زۆری‌کی تر له‌ زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لین (الله) موشته‌قه‌ واته‌ وه‌رگیراوه‌ له‌ وشه‌یه‌کی

تر، ئە گەر گوتمان وەرگیراوه له وشەیه‌کی تر وشە‌که‌ی تر چیه‌ که لێی وەرگیراوه؟ ده‌لێن له (أله، يألّه، مألوه) وەرگیراوه به مه‌عنای (معبوداً) یه‌عنی که ده‌لێی (الله) یه‌عنی په‌رستراوی راسته‌قینه‌.

ئینجا (الرحمن) ناویکی تری الله تعالی یه -جل شئنه- له‌سه‌ر وه‌زنی (فَعْلان) به مه‌عنای (واسع الرحمة) یه‌عنی په‌رحمه‌ته‌که‌ی الله تعالی یه‌که‌جار یه‌که‌جار فراوانه‌هه‌موو شتی‌ک له‌خۆوه ده‌گری.

وه (الرحيم) ناویکی تری الله تعالی یه -جل شئنه- له‌سه‌ر وه‌زنی (فَعِيل) به مه‌عنای (فاعل) دیت بۆ الله تعالی، واته‌ په‌رحم و به‌زه‌یه‌که‌ی هه‌موو ده‌می‌ک و هه‌موو کاتی‌ک بۆ هه‌موو که‌سی‌ک و له‌هه‌موو شوینی‌ک له‌توانایدا هه‌یه‌پێی بگه‌یه‌نیت و بیکاته‌کردار.

وه هه‌ندی‌کیش له‌زانایان ده‌لێن (الرحمن) گشتیه‌ و بۆ دونیایه‌ بۆ کافر و موسڵمانانه‌ په‌رحمی الله تعالی، هی کافران به‌وه‌ په‌رحمیان پێده‌کا رزق و رۆزیا‌ن ده‌دات‌ مؤله‌تی ژیا‌نیا‌ن پێ ده‌به‌خشی وه‌ هی موسڵمان و ئیماندارانی‌ش له‌پال ئه‌وانه‌ش الله تعالی په‌رحمی ئه‌وه‌یا‌ن پێده‌کات که‌ پێنمونی کردون وه‌ سه‌ریان ده‌خا، وه‌ (الرحيم)یش تاییه‌ته‌ به‌ ئیمانداران بۆ رۆژی دوا‌یی ئه‌م بۆچونه‌ش هه‌یه‌.

که‌واته‌ چی لێ دی؟ واتای (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یه‌عنی داوا ده‌که‌ین له‌ ناوی الله تعالی پیت و به‌ره‌که‌ت بخاته‌ ئیش و کاره‌که‌مان، که‌واته‌ لێرده‌ا ده‌بێ ئیمه‌ وای لێک به‌دینه‌وه‌ بلیین شتی‌ک هه‌یه‌ په‌شکراوه‌یه‌ له‌ناو پرسته‌ که‌ به‌لام ته‌قدیری ده‌که‌ین له‌ واتا هه‌تا پرسته‌ که‌مان بۆ راستبێ.

جا ئه‌و شته‌ی که‌ ته‌قدیری ده‌که‌ین ئایه‌ ئیسمه‌ یا‌ن فاعله‌؟ جیاوازی هه‌یه‌ له‌ نێوان زانا‌یا‌ن به‌لام بۆچونی په‌سه‌ند له‌لای زانا‌یا‌نی زمانه‌وانیشه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زانا‌یا‌نی شه‌رعیش وا ده‌فه‌رمون ئه‌وه‌یه‌ فاعل بێ باشه‌ نه‌ک بلیین ئیسمه‌، یا‌نی دائیمه‌ن نه‌لێین (بِسْمِ اللَّهِ) به‌ مه‌عنای (بِسْمِ اللَّهِ) له‌هه‌موو شته‌کان نا به‌لکو فاعله‌ که‌ش فاعلی‌ک بێ بگۆنجی له‌گه‌ڵ

ئەو کارەى تۆ ئەنجامى دەدەى، بۆ نمونە دانەر ابن تیمیة -رحمە اللہ- لیرە کاتییک (بِسْمِ اللّٰه) خویندوہ و نویسیویتی مەعنای وای لیدیّت کە فیعلە کەى بۆ

ته‌قدیر بکه‌ین یانی که ئەنه‌هو گوتویه‌تی (باسم الله اکتب) واتە بە‌ناوی الله تعالی وه‌ داوای یارمه‌تی له‌ ناوی الله ده‌که‌م که بنوسم له‌و نوسینه‌دا یارمه‌تیم بدا پیت و به‌ره‌که‌ت بخاته‌ ناو نوسینه‌که‌م، واتە داوای کۆمه‌کی ده‌که‌م له‌ الله تعالی ی (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ئەو خواجه‌ی که ره‌حمانه‌ خاوه‌ن به‌زه‌یه‌یه‌کی فراوانه‌ وه‌ ره‌حیمیشه‌ هه‌رده‌می‌ک بیه‌وی بۆ هه‌رکه‌سی‌ک له‌ هه‌ر شوێنی‌ک ره‌حم و به‌زه‌یه‌یه‌که‌ی ده‌توانی بگه‌یه‌نی.

جا (بِسْمِ اللَّهِ) وشه یه کیشه و رسته یه کیشه زۆر به کاردی له ژیا نی پروا داردا له بهر ئه وهی
تۆ له هه موو ئیش و کاره کانی خه یرت ده بی به (بِسْمِ اللَّهِ) دهستی پێ بکه ی له هه موو
نوسینه کان زانا یانی ئیسلام زۆر به ی هه ره زۆریان به (بِسْمِ اللَّهِ) دهستیان پێ کردوه.

سەرھەتای بە ھەمد دەستیڤکەردووە وەکو ئیقتیدا بە قورئانی پیرۆز:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا.

جا دووباره ده‌توانین بَلِّین ئیقتیدای کردوه به قورئانی پیروژ له‌دوای ئه‌وه‌ی که (بِسْمِ اللّٰهِ) فەرموو به (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) دوباره ده‌ستی پیکرد، هه‌روه‌کو سه‌ره‌تای قورئانی پیروژ به (بِسْمِ اللّٰهِ) ده‌ست پێده‌کا له‌دوای (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) سوڤه‌تی (الفاتحه) سه‌ره‌تا که‌ی و یه‌که‌م ئایه‌تی ئه‌گه‌ر نه‌لّیین (بِسْمِ اللّٰهِ) یه‌که‌م ئایه‌تی له‌سه‌ر بو‌چونی هه‌ندی‌ک له‌ زانایان و توژیره‌وانی قورئانی پیروژ به (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) ده‌ستی پیکردوه که الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الفاتحه: ۲].

جا (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ) واتای چی ده گه یه نی؟ زانایان ده فەرمان ئه و (ال) له سهر (اَلْحَمْد)ه (ال)
(کل استغراقی)، به مه عنای ئه گهر (کل)ی له شوین دابنیی مانا ده گه یه نی، یانی (کل حمد
للّه) ئه وهی حه مده له سه رتاسه ری زه وی مانای حه مد و سوپاس و ستایش ده یگرێته وه بۆ
ههر مه حمودیّک کرابی ههر حامیدیّک کردبیتی به ههر سیغه و ده ربرینیّک بی ئه وانه

هەر هەموو شایستەیه بۆ الله تعالى دەربرێ و وه هەموو حمد و سوپاسه کان بۆ الله تعالى یه.

جا له پاشان حمد به مانای چی دی؟ حمد له زاراوه‌دا به مانایه دیت که له به‌رامبەر ئه‌و سیفەت و کار و کردەوه زۆر جوان و پێک و پێکه‌کان تۆ سوپاس و ستایش ده‌کە‌ی بۆ ئه‌و که‌سه به‌خۆشه‌ویستیه‌وه یانی به‌وپه‌ری خۆشه‌ویستیه‌وه به‌وپه‌ری به‌گه‌وره‌گرتنه‌وه له به‌رامبەر ئه‌وه‌ی زاتیک که‌خاوه‌ن سیفەتی زۆر جوان و پێک و پێکه‌بی وه سیفەتی ته‌واوبی وه کار و کرداری چاک‌ی هه‌بی سوپاس و ستایش ده‌کریت.

جا الله تعالى -جل شئنه- خاوه‌ن سیفەتی ته‌واوه وه کرداره‌کانی له‌وپه‌ری ته‌واویه له‌به‌ر ئه‌وه ده‌بی به‌خۆشه‌ویستیه‌وه و به‌مه‌زن و گه‌وره‌پاگرتنی الله تعالى سوپاس و ستایشی بکری، جا حمدی الله تعالى هه‌ندیک جار له‌به‌رامبەر ناز و نيعمه‌ته‌کانه که له‌گه‌ڵ ئيمه کردویه‌تی ده‌یکه‌ین ئه‌وکات واجبه و له‌سه‌رمان پيوسته بیکه‌ین، وه هه‌ندیک جاریش هەر له‌خۆرا ده‌بی حمد و سوپاسیشی بکه‌ین چونکه الله تعالى خۆی له‌خۆیدا خاوه‌نی سیفاتی ته‌واوه وه کرداره‌کانی جوانه شایسته‌ی ئه‌ویه سوپاسی بکری ئه‌گه‌ر هه‌یج ناز و نيعمه‌تیکیشی له‌گه‌ڵ نه‌کردباین، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ناز و نيعمه‌ته‌کاتی ناژمی‌درین که له‌گه‌ڵ ئيمه‌ی کردوه.

جیاوازی نیوان (الحمد، والشکر) چیه؟ جیاوازیان ته‌نها ئه‌وه‌نده‌یه حمد له‌دله‌ویه و به‌زمان ده‌گوتری به‌لام شوکر له‌دله‌ویه و به‌زمانیش ده‌گوتری و ده‌بی کار و کرداریشی له‌گه‌ڵدابی ئینجا جیبه‌جی ده‌بی.

دواتر ده‌فه‌رموی (الله) لامه‌که‌ی (الله) بۆ (استحقاق)ه، به‌مه‌ع‌نای ئه‌وه‌ی الله تعالى شایسته‌ی ئه‌و حمد و سوپاس و ستایشه‌یه که ده‌یکری زاتیکه ئه‌وه نه‌بی ته‌نها مه‌ت‌حی بکری به‌لکو ئیلا حمدی ده‌کری چونکه جیاوازی نیوان حمد و مه‌دحیش ئه‌ویه، مه‌ت‌ح هه‌ندیک جار به‌درۆش ده‌کری، که‌سه که شایسته نیه پیدای هه‌ل‌ب‌گوتری له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا

له پېناو پرې پاره يه ک يان له ترسان تو پيدا ه لده لېي و مه تحي ده که ي، به لام حمد و سو پاس و ستايش ئيلا نه و کاتانه ده گو ترې و درده پردري که که سه که ي به رامبه ر زاته که ي به رامبه ر شايس ته بې.

که واته الله تعالى شايس ته ي هه موو حمد و سو پاس و ستايشه کانه له بهر نه وه ابن تيميه ش - رحمه الله - هه رموي هه موو حمد و سو پاس و ستايشه کان بو خوايه ک که شايس ته ي نه و حمد سو پاس و ستايشانه يه.

(الله) دوباره گوتمان به واتاي مه عبودي راسته قينه دي
له پاشان ده هه رموي (الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ) حمد و سو پاس و ستايش بو نه و الله يه ي که شايس ته ي نه و حمد و سو پاس و ستايشانه يه که چي کردوه نه و الله يه - جل شنه -؟ (أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ) ره وانه ي کردوه پيغه مبه ره که ي خوي موحه مه د (ﷺ) به هيدا يه ت و ري نموني وه به دين و ري باز و ئايني کي حق و ره و ا.
با بزاني (رَسُول) به مه عناي چي دي؟ ئينجا هيدا يه ت به مه عناي چي دي؟ وه (وَدِينِ الْحَقِّ) به مه عناي چي دي؟ يه که وه لويس ته ي کورتيان له سهر بکه ين.

ره سول نه و زات و که سه يه نيړينه بې مه رجی يه که مي له عه قيده ي نه هلي سونه و جه ماعه واته ميينه و ئافره تان قه ت نه بونه ته ره سول و پيغه مبه ر (عليهم الصلاة والسلام)، وه خالي دوهم ده بې ره سول له مروقه کان بې له جنو که کان نه بې واته جنو که نا کري پيغه مبه ربې و ره سول بې له عه قيده ي نه هلي سونه و جه ماعه، له پاشان ده بې کويله نه بې و ئازاد و حور بې پيغه مبه ران و وه ره سوله کان (عليهم الصلاة والسلام)، له پاشان ره سول نه و زاته شه که که سي کي کويله نه بې و ئازاد بې، وه له پاشانه که جنو که نه بې و مروقي، وه له پاشان پياو بې و نيړينه بې و ئافره ت نه بې و ميينه نه بې، ئينجا هه رمانی پيکرا بې له لای الله تعالى په يامي کي تايه تي بو هاتي و هه رمانی پيکرا بې نه و په يامه رابگه يه ني به که ساني کي چ

دیاریکراو چ به گشتی به هه‌موو مروّف و جنۆکه‌کان وه‌کو پێغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د (ﷺ)،
ئه‌وه پێناسه‌ی ره‌سوله‌.

له‌ پاشان هیدایه‌ت دوو جوّری هه‌یه که ده‌لّی (بِالْهُدَى)، هیدایه‌تی‌که‌مان هه‌یه پێی ده‌لّین
(هدایه‌ الإِرشاد) واته هیدایه‌تی رێنویینی کردن و بانگه‌وازی کردن، ئه‌و هیدایه‌ته
پێغه‌مبه‌ران پێیان کراوه (عليهم الصلاة والسلام)، وه‌ ئه‌وه‌ی شوینکه‌وته‌ی پێغه‌مبه‌رانیش
بێ (عليهم الصلاة والسلام) له‌ بانگخوازان پێیان ده‌کری و له‌ توانایاندا هه‌یه رێگاو
رێبازه‌ که‌ پرونده‌ نه‌وه‌ بو‌ خه‌لکی، بانگه‌وازی خه‌لکی بکه‌ن به‌ره‌و رێنویینی به‌ره‌و ئیسلام و
به‌ره‌و قورئان و به‌ره‌و الله‌ تعالی، وه‌کو الله‌ تعالی ده‌فه‌رمووته پێغه‌مبه‌ر (ﷺ): ﴿وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الشُّورَى: ۵۲] یان پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فه‌رموئ: «لَأَنْ يَهْدِيَ
اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ»^[۱] ده‌فه‌رموئ ئه‌گه‌ر که‌سیک
له‌سه‌ر ده‌ستی تو هیدایه‌ت و رێنویینی بێ (پیاویک) ده‌فه‌رموئ ئه‌و کاته‌ بو‌ تو‌ باشتره‌ له‌
خوشتی سور، ئه‌و کاته‌ خوشتی سور زور به‌نرخ بو‌ه وه‌ کرین و فرۆشتنیکی زوری
له‌سه‌ر بو‌ه له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وای فه‌رموو.

واته هیدایه‌ت و رێنویینی یه‌که‌م ئیش و پیشه‌ی پێغه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) که
ئیرشادییه که‌ ته‌بلیغ کردنه وه‌ ئیش و پیشه‌ی داعی و بانگخوازانیشه هه‌تا رۆژی دوا‌یی.
هیدایه‌ت و جوّری دوه‌می هیدایه‌ت هیدایه‌تی ته‌وفیقیه: هیدایه‌تی ته‌وفیقی ئیلا به‌ ده‌ست
الله‌ تعالی یه‌ که‌س نا‌کری ئه‌و هیدایه‌ته‌ی له‌ ده‌ست بێ و ئه‌نجامی بدا و بیکا ئیلا له‌
توانای الله‌یه -جل شئنه-، کاتییک که‌ ده‌فه‌رمووته پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ پێغه‌مبه‌ر پێداگری
ده‌کا (ﷺ) له‌ رێنویینی کردنی مامی ئه‌بو تالیب که‌ الله‌ تعالی [القصص: ۵۶] داده‌به‌زینی
به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾

[۱] صحيح البخاري (۲۹۴۲) (۳۰۰۹) (۳۷۰۱)، صحيح مسلم (۲۴۰۶)، مسند أحمد (۲۲۸۲۱).

تۆ ناتوانی که سییک ئە گەر خوشت بوی^[۱] هیدایەت و رینوینی تەو فیکیشی بکە ی ئە ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) واتە هیدایەت و رینوینی تەو فیکیشی تەنها لە دەست اللهیه که هیدایەت و رینوینی ئەو ی بکا بپیته موسلمان لە دەست تۆشدا نیە ئە ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بە لکو الله تعالی بیه‌وی که سییک هیدایەت بدا و رینوینی بکا دەتوانی بیکا و هیدایەت و رینوینی ئە نجام بدا بوی.

جا لی‌ره‌وه پرسیاریک دیتە پیش، باشە الله تعالی بۆ هیدایەتی هەموو خەلکی نە داوه و نادا؟ ئایە الله تعالی (پەنا بە الله) غەدر کەرە (ولله المثل الأعلى) حاشا لە الله تعالی؟ ئە و پرسیارە که دە کری بە تاییەت بی بروایان مولحیده‌کان هەندی‌ک جار ئە و بابەتە شتانە دەور و ژینن. لە وە لامدا دە لیین نە خیر، ئە و هیدایەتە تەو فیکیش هۆکاری هەیه الله تعالی غەدری نە کردووە -جل شئنه- لە کەس وە غەدریش ناکا بە لکو الله تعالی عەدالت و دادوهره‌ ده‌زانی عیلم و زانستی هەیه لە ئە زەله‌وه بە هەموو شتە‌کان فلانە کەسی کوری فلانە کەس شایستە ی رینوینی نیە لە به‌ر ئەو ی بە دەستی خۆی خراپە و تاوانە‌کان هە لده‌بژی‌ری بە رده‌وام دە بی لە سه‌ری پیداکری لە سه‌ر دە کا گوی نادا بە رینوینی ئیرشادیە‌کان بە ناردنی پیغه مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بە ناردنی پهرتوکی خوایی و په‌یامی خوایی لە به‌ر ئەو یە الله تعالی رینوینی ناکا ئە گەرنا الله تعالی -جل شئنه- غەزەب رق حقد ئە وانه‌ دوره لە الله تعالی بە رامبه‌ر هیچ که سییک لە به‌ر سه‌به‌ب و هۆکاری مه‌سله‌حت و به‌رژه‌وه‌ندی‌وه بە لکو الله تعالی کاتی که غەزەبیش دە گری کاتی که که سییک رینوینیش ناکا لە و په‌ری عەدات و دادوهریه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

(وَدِينِ الْحَقِّ) به‌واتای ئەو ی دی زیاتر ئە و عه‌قیده و بیرو بروایه‌ وه ئە و په‌یام و به‌رنامه ئە و مه‌نه‌جه‌ خواییه که الله تعالی بۆ پیغه مبه‌ری ناردووە (ﷺ).

[۱] تیبینی: پیغه مبه‌ر (ﷺ) پیی خوش بوە هیدایەت وەرگری وەکو زانیان ده‌فه‌رمون نه‌ک ئەو ی خوش ویستب.

له پاشان ئەو زاته به‌ریزه ده‌فهرموئ (لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) ئەوانه‌شی له ئایه‌تی قورئانی پیروژ وەرگرتوه ده‌فهرموئ بۆ ئەوه‌ش ئەو پیغه‌مبەر و ره‌وانه‌ کراوه‌ی که موحه‌مه‌ده (ﷺ) به‌رینوینی و به‌ریباز و دینی حق و ره‌وا ره‌وانه‌ی کردوه تاوه‌کو ئاشکرای بکا به‌سه‌ر دین و ئاین و ریبازه‌کانی تر واته‌ زالی بکا، چ ئەو دین و ریبازانه‌ی خه‌لکان و ئومه‌ته‌کانی پیشتروه‌کو هی جوله‌که و دیانه‌کان به‌سه‌ر ئەودا زالیان بکات و ئاشکرایان بکات که ئەوه راست و دروسته، چ هه‌ر ریباز و به‌رنامه‌یه‌کی تر هی ده‌ستکردی مروّقه‌کانیش بیت، چونکه دینی الله تعالی دینیکی حه‌قه و ئاواي ناردوه پیغه‌مبەر (ﷺ) وه‌ خودی پیغه‌مبهریش (ﷺ) خوی و په‌یامه‌که‌ی زāl بکات و ئاشکرای بکا به‌سه‌ر دین و ریباز و به‌رنامه‌کانی تر.

وه‌ له پاشان ده‌فهرموئ (وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) به‌سه‌ بۆ الله -جل شئنه- که شاهیدمانه‌ وه‌ شاهیدی پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبەر ده‌دا (ﷺ) که به‌ هیدایه‌ت و رینوینی ره‌وانه‌ی کردوه وه‌ خاوه‌نی دینیکی حق و ره‌وايه‌ ئەو شاهیدی به‌سه‌، جا لی‌رده‌دا هه‌ندی‌ک له‌ زانیانی زمانه‌وانی ده‌فهرمون (وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) حه‌رفی (ب) زیاده‌یه‌، هه‌ندی‌کیش ده‌فهرمون ناوه‌شیته‌وه‌ له‌ قورئانی پیروژ که زیاده‌ی تیدابی، جا ئەوانه‌ی ده‌فهرمون زیاده‌یه‌ که‌واته‌ ده‌لین (وَكَفَى الله شَهِيدًا) وا واتای ده‌که‌ن (والله أعلم بالصواب).

الله تعالی ئایه‌تی قورئانی ناردوه و ئەو زاته به‌ریزه و دانهر له‌ ئایه‌تی قورئان وهریگرتوه که ئەوه‌ی به‌ نمونه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ و کردویه‌تیه‌ ده‌ستپییکی پهرتوکه‌کی که الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ [الفتح: ۲۸].

له‌دواي حه‌مد دانهر شاهیدومانی ده‌هینن:

وَأَشْهَدُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا.

له پاشان دانه‌ر ده‌فه‌رموی (وَأَشْهَدُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا) ده‌فه‌رموی وه شاه‌یدومانی ده‌هینم که هیچ په‌رستراویکی حەق نیه جگه له الله ئەویش تاک و ته‌نهایه شه‌ریک و هاوبه‌شی نیه وه دانه‌نیم به‌وه و وه ته‌و‌حید و یه‌کتایی ئەو الله‌یه راده‌گه‌یه‌نم -جل شئه-.

(وَأَشْهَدُ) کاتی‌ک ده‌گوتری شه‌هاده‌ت مانای چیه؟ شه‌هاده‌ت له دله‌وه‌یه و به‌زمانیش ده‌بی بگوتری واته له دلدا ده‌بی جی‌گیر بی وه به‌زمانیش بگوتری، زیاتر شه‌هاده‌تیش له زمانه‌وانیه‌وه له چیه‌وه هاتوه؟ شتی‌ک که به‌چاو بینری که به‌چاو تۆ بینیت بۆت یه‌کلایی بو‌وه‌وه ئەو شته‌ سورە سپیه سه‌وزه مۆره وه وه‌سف و سیفه‌ته‌کانی چۆن جی‌گیره ئینجا ئەوکاته تۆ شاه‌یدومانی له‌سه‌ر ده‌ده‌ی به‌مه‌عنای به‌چاو بینیت له‌لات ده‌بیته شتی‌کی یه‌قینی دلنیا‌کار ئینجا له‌ دلت جی‌گیری ده‌که‌ی به‌زمانیش دانی پێدا ده‌هینی، ئی باشه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شتی‌کی مه‌عه‌ویه زانایان ده‌فه‌رمون چۆن ده‌شی و ده‌گونجی که ئەنه‌هو بلیین به‌چاو بینراوه؟ له‌به‌ر حەقیقه‌ت و راستیه‌که‌ی به‌هیزیه‌که‌ی که ئەنه‌هو وا دانراوه الله تعالی ئەوه‌ی بۆ به‌کاره‌یناوه و پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌چاو بینراوه و یه‌قینین ئیمه‌ دلنیا‌ین له‌وه‌ی که (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هیچ په‌رستراویکی حەق نیه جگه له الله له‌به‌ر ئەوه‌شه ئەو وشه‌ی شه‌هاده و ئەشه‌هو به‌کارده‌هینری بۆ (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و وشه‌ی ته‌و‌حید و الله به‌یه‌ک‌گرتن -جل شئه-.

جا ئەوه سه‌ره‌تای ده‌رگای چونه ناو ئیسلامیشه، چونه ناو ئیسلام دیاره به (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ده‌بی وه که‌لیمه‌ی ته‌و‌حیدی پی ده‌گوتری وشه‌یه‌کی یه‌ک‌جار گرنگه، وه چیش ده‌گه‌یه‌نی ده‌بی ئیمه له‌پێناسه‌ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وشه‌ی حەقی به‌گه‌ل بخه‌ین ئەگینا ئیلاه زۆرن ئیلاهی پروپوچ و بی بناغه که به‌ناحەق ناویان لێنراوه و ده‌په‌رسترین له‌بت سه‌نه‌مه‌کان له‌زۆربه‌ی سه‌رده‌م و کاته‌کان ئەوانه ژماره‌یان زۆره، به‌لام ئیلاهی حەق که ته‌نها ئەو شایسته‌ی په‌رستن بی یه‌که و تاکه که الله یه -جل شئه- که‌واته ده‌بی بلیین (لا

إله بحق إلا الله)، ئە گەر بڵێین (لا إله في الوجود) یان (موجود إلا الله) واتاکە ی راست و دروست نایە لە بەر ئەوەی ئیلاھە پرۆپۆچ و پوچە لە کان زۆرن مەوجودن هەن دەپەرستری بێجگە لە الله تعالى بت و سەنەمە کان، بەلام ئە گەر گوتمان (لا إله بحق إلا الله) ئەو کاتە مانایە کە ی راست دێت یە عنی هیچ پەرستراویکی حەق نیە جگە لە الله، جا (إلا الله) (الله) -جل شئنه- مانای ئەوە دەگەینێت تەنها ئەو شایستە ی پەرستنه.

عبادة چیه؟ عبادەت ئەوەیە وە کو ابن القيم الجوزية دەفەرموێ: **(غاية الحب مع غاية الذل^[۱])** واتە ئەو پەری خۆشەویستی لە گەڵ ئەو پەری خۆ بە کەم زانین بەرامبەر زاتی الله -جل شئنه-، ئەوانە روکنە کانی عبادەتە و عبادەتیکی تەواوت کردو،

کەواتە عبادەت خاص و عامی هەیه، بە مانایە خاصە کەشی ئەو شتانه ئەو روکن و عبادەتانه دەگریتهوه الله بۆ ئیمە ی داناوه وە کو (نوێژ و پۆژو و زە کات و حەج و...) ئەوانە عبادەتی خوایی بە مەعنایه خاص و تایبەتیە کەیه، بە مەعنایه گشتی و فراوانیە کەشی ابن تیمیة چاکترین پێناسە ی کردووە لە پەرتوکه زۆر نایابە کە ی بە ناوی (العبودية) یە دەفەرموێ: **(اسم جامع لكل ما يحبه الله ويرضاه من الأقوال والأعمال الظاهرة والباطنة^[۲])** واتە عبادەت بریتیە لەو ناوه کو کەرەوه ی بۆ هەموو ئەو شتانه ی الله تعالى خۆشی دەوێن و پێی رازییه لە قسه و گوته کان وە لە عەمەل و کرداره کان ئەوانە ی زاهیر و رواله تن وە ئەوانە ی باطین و پەنهان، کەواتە بەو واتایە ی هەموو ژیان و شتە کان لە ژیاونداهەموو هەلسوکه و ته کان هەموو قسه و گوته کان دەتوانی تۆ بیکه یته عبادەت بە مەرجی ئەوە ی نیە تی دلی وە گەڵ بخە ی، دەتوانی ئاو خواردنە وەت بکە یته عبادەت بە نیە تی ئەوە بیخوێته وە هەتا وزه و تاقەت و توانا پەیدا بکە ی و بژی تا کەرنۆش بەری بۆ الله تعالى.

[۱] کتاب الداء والدواء (الجواب الكافي) ط عطاءات العلم، ص: ۳۱۵.

[۲] العبودية لشيخ الإسلام ابن تیمیة ص ۸.

جا که واتە عیبادەت ئەو کاتە دڵیش دەگرێتەووە زمانیش دەگرێتەووە وە ئەندامەکانی لاشەشت دەگرێتەووە، واتە ئەو کار و کردەوانەی ناو دڵ لە ئیخلاسهووە بیگرە تەووە کول و پشت بەستان بە اللہ تعالی وە پەرجا و ئومید بون بە اللہ تعالی و بە بەخششەکانی ئینجا ترسان لە اللہ تعالی کە ئەوانە پێیان دەگوێترێ کردارە دڵیەکان، ئینجا کردارەکانی زمانیش دەگرێتەووە ئەوکات وەکو قسەکردن و زیکر و یادی اللہ تعالی ئینجا کردارەکانی ئەندامەکانی لاشەشت دەگرێتەووە وەکو ئەوانە بە دەست دەکری و وە بە قاچ و پێ دەکری دەتوانین هەمووی دەتوانی بکەیتە عیبادەت و عیبادەتن.

ئینجا فەرموی (وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) تەئکید کردنەووەی (وَحْدَهُ) بۆ (إِلَّا اللَّهُ) یەعنی تەئکیدێ دەکەمەووە کە اللہ تعالی تاک و تەنهایە هەر ئەوشایستە پەرستەن، (لَا شَرِيكَ لَهُ) تەئکید کردنەووەی و دڵنیاکارە بۆ (لَا إِلَهَ) کە هیچ پەرستراویکی حەق نیە پەرستکردنەووەی هەموو طاغوتەکان و ئەندادەکان و ئەربابەکان و ئیلاھەکان کە ناحەقن و بت و سەنەمەکان (لَا شَرِيكَ لَهُ) ئەوەمان بۆ تەئکید دەکاتەووە.

(إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا) (إِقْرَارًا) لێرەدا مەصدەرە مەفعولی مۆتلەقە بە مانای ئەو دیت ئەو ئیسم مەصدەرە کە بە کار هاتووە بۆ تەئکید کردنەووەی (أَشْهَدُ)ی، چونکە (أَشْهَدُ) دانپێداھێنانی تێدایە واتە دوبارە تەئکیدێ دەکەمەووە کە من شاھیدی دەدەم و دانەنیم بەووەی کە هیچ پەرستراویکی حەق نیە جگە لە اللہ -جل شئنە-، (وَتَوْحِيدًا) دوبارە ئەویشیان تەئکید کردنەووەی مەصدەرە بە کارهاتووە بۆ (إِلَّا اللَّهُ) یەعنی اللہ بەیە کگرتن -جل شئنە- کە بە کاری هیناوە ئەو دانەرە بەرپێزە -رحمە اللہ-.

جا تەو حیدیش مانایە سەرەکی و گشتیە کە بەو دیت اللہ تعالی بەیە ک بگری، لە هەموو خال و سیفەتەکانی تایبەتە، وە بە مانایە جوۆرە یەکانیشی بەو مانایە دی کە زانایان دەفەرمون سێ جوۆرە تەو حید: (توحيد الربوبية، توحيد الألوهية، توحيد الأسماء والصفات)، کە دەگەینە سەری (إن شاء الله) بە درپێژی لە شوینەکانی خۆی باسی دەکەین.

ئو ته وحيدانهش به لگه مان له سهری ئه وه به ئیستیقراء له کونه وه زانایانی ئه هلی سونه و جه ماعه هه لیان هیج او له ئایه ته کانی قورئانی ئه وه نه بی شتیکی داهیترای ابن تیمیه بی ئیمای ته بهری و وه له پیش ئه وانیشه وه و له پاش ئه وانیشه وه ئه و وتانه یان فهرموه و ته وحید و الله به یه کگرتیان ئاوا دابهش کردوه بو سی بهش، ده لین چهند ورد ده بیته وه له ئایه ته کانی قورئانی وه له فهرموده سه حیحه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) الله به یه کگرتن له و سی جوړه خو ی ده نوینی.

جا (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دیاره چندين هه لویسته ی دهوی له سهری بکری یه که میان ئه و وشه یه ناگونجی تو بلی سودم پی ده گه یه نی ته نها به زمان بگوتری، زور کهس هه یه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له ژماره نای ه ئه وه نه ده زور ده ی لی به ل ام چون که مهرجه کانی لی ناهیه ته جی ته واو له مانای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه گه یشتوه سودیشی پی ناگا چونکه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له پیناو چی ره وانه کراوه و ناردراوه؟ له هه موو وشه و زکره کان گه وره تره له پیناو ئه وه ی که تو پیی ده بیته خاوه نی ته وحید پیی ده بیته خاوه نی الله به یه کگرتن -جل شنه- ره تکرده وه ی هه موو شیرک و هاو به شیه کانه وه سه لماندن و جیگیرکردنی خوايه تی الله یه -جل شنه-.

که واته ده بی به واکانیه وه تی بگه ین چونکه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چهند مهرجیکی هه یه هه ندیک له زانایان کویده که نه وه له حه و ت مهرج هه ندیک له هه شت مهرج ئه گه ر ئه و مهرجانه ی لی نه یه ته جی سودی نابی:

یه کهم مهرجی ئه وه یه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (العلم المنافي للجهل) واکا علمو زانست و زانیاری بون به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه و علیم و زانیاریه ی که جهل و نه زانین ره ت ده کاته وه، به لگهش ئه وه یه که الله تعالی ده فهرمویته پیغه مبه ر (ﷺ): ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [محمد: ۱۹] واته: بزانه و شاره زابه و عیلمت هه بی ئه ی موحه مبه د (ﷺ) که هیچ په رستراویکی حه ق

نیه جگه له الله، که‌واته ئەوانه‌ی عیلمیان پێی نیه و تهنه‌ها به زمان ده‌یلێن سود و که‌لکیان پێ ناگه‌یه‌نێ ئەو (لا إله إلا الله)یه.

وه له پاشان مهرجی دوه‌می ده‌بێ یه‌قینیان هه‌بێ یه‌عنی د‌ل‌نیابن له‌گه‌ل (لا إله إلا الله)یه که (اليقين المنافي للشك) ئەو یه‌قینه‌ی که گومان ڕه‌ت بکاته‌وه یه‌عنی تۆ د‌ل‌نیابی سه‌دا سه‌د هه‌یج بۆشاییه‌ک نه‌مابێ له‌ناو د‌ل‌تدا بۆ گومان له (لا إله إلا الله) واته به د‌ل‌نیاییه‌وه تۆ (لا إله إلا الله)ت قبول بێ و وه‌ریبگری ئەوه ئەو کاته تۆ خاوه‌نی ته‌وحیدی (لا إله إلا الله) تیگه‌یشتوی مهرجی دوه‌مت هه‌یناوه‌ته‌جێ، ئەگه‌رنا (خوا نه‌ خواسته) که‌مترین گومان ده‌تخاته‌ بازنه‌ی مونا‌فقایه‌تی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموێ: «أشهد أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله، لا يلقى الله بهما عبد غير شاك فيها إلا دخل الجنة»^[۱] ده‌فه‌رموێ شاه‌ی‌دومانی‌دان به‌وه‌ی که هه‌یج په‌رستراویکی حه‌ق نیه جگه له الله، وه شاه‌ی‌دومانی‌دان به‌وه‌ی که من پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموێ (ﷺ) ره‌سول و ره‌وانه‌کراوی الله، هه‌یج که‌سیک نیه به‌و وشه و شاه‌ی‌دومانی‌انه‌وه بگاته‌ خزمه‌ت الله تعالی به‌بێ شک و گومان بێ له‌ د‌ل‌یه‌وه و یه‌قینی هه‌بێ ئیلا پێیوه ده‌چێته به‌هه‌شت.

وه مهرجی سییه‌م بۆ (لا إله إلا الله) (الإخلاص)ه یه‌عنی یه‌کلا بونه‌وه (المنافي للشرك) واته ئەو ئیخلاص و یه‌کلابونه‌وه‌ی که شیرک و هاوبه‌شی ره‌تبکاته‌وه، چونکه هه‌ندی خه‌لک هه‌یه عیلمی هه‌یه به (لا إله إلا الله) یه‌قینیشه به‌لام تهنه‌ها بۆ الله‌ی نیه شتی تریشی وه‌گه‌ل ده‌خا‌خاتری شتی تریشی له‌گه‌لدا ده‌بێ، ئەو کاته ئەوه قبول نیه له‌لای الله تعالی چونکه الله تعالی ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [البينة: ۵] وه پێغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رموێ (ﷺ): «مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ، أَوْ نَفْسِهِ» ئینجا ده‌فه‌رموێ «دخل الجنة»^[۲].

[۱] أخرجه مسلم برقم (۲۷) - ۴۴ في الإيمان، باب: الدليل أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعا، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

[۲] صحيح البخاري (۶۵۷۰)، سنن ابن ماجه (۴۳۰۷)، مسند أحمد (۸۰۷۰) (۸۸۵۸) (۱۰۷۱۳).

وه مهرجی چواره‌میان (الصدق) راستگویی له گه‌ل (لا إله إلا الله) (المنافي للكذب) واته ئه‌وه‌ی درۆ ره‌تده‌کاته‌وه ئه‌و باب‌ه‌ته راستگویییه چونکه پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ»^[۱] هیچ که‌سیک نیه شاه‌یدومانی به‌یئێ به‌وه‌ی هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه جگه له الله وه دنیابێ له‌وه، وه شاه‌یدومانی‌ش به‌یئێ که موحه‌مه‌د (ﷺ) راوانه‌کراوی الله‌یه به‌راستی له دلیه‌وه ئه‌و شاه‌یدومانیانه به‌یئێ ئیلا الله تعالی حه‌رامی ده‌کا ئه‌و که‌سه بجیته ئاگری دۆزه‌خ.

وه مهرجی پینجه‌میان له گه‌ل (لا إله الا الله) ئه‌و کاته سودی بۆمان ده‌بی ده‌بی خۆشه‌ویستی له گه‌لدابی (المحبة المنافية للكره والبغض) واته تۆ وا (لا إله إلا الله) یه که‌ت خۆش بوی و الله تعالی ت خۆشبوێ به هیچ نه‌وعیک رق لیبونه‌وه‌ی له گه‌لدا نه‌بی به هیچ نه‌وعیک ئه‌وه‌ی له گه‌لدا نه‌بی که بیکه‌ره‌یئێ و خۆشت نه‌وی و رقی له گه‌لدابی، ئه‌گه‌رنا الله تعالی عیبادت ئه‌گه‌ر له‌وپه‌ری خۆشه‌ویستی نه‌بی وه له‌وپه‌ری خۆزه‌لیلکردن نه‌بی پروکنه‌کانی عیباده‌تی لی نایه‌ته‌جی وه ئه‌و کاته لیت قبول نابێ.

وه مهرجی شه‌شه‌میان (الانقياد المنافي للتردد أو التكبر) ده‌بی تۆ ملکه‌چ و دل که‌چ بی بۆ (لا إله إلا الله) ئه‌و نه‌وعه ملکه‌چی و دل که‌چیه که ئه‌وه ره‌تبکاته‌وه خۆت به‌زل بزانی وه موته‌کیربی به‌رامبه‌ر به (لا إله إلا الله) یان ته‌ره‌دودت نه‌میئیت دوو دلی ده‌ستیکت له‌پاش بی یه‌کت له‌پیش بی ئه‌گه‌رنا الله تعالی لیت قبول نا‌کا.

وه مهرجی کو‌تا که حه‌وته‌مه ئه‌ویش (القبول المنافي للرد) ده‌بی تۆ (لا إله إلا الله) وه‌ربگری به‌دلیکی فراوانه‌وه وه ره‌تی نه‌که‌یته‌وه ئه‌و کاته (لا إله إلا الله) وه‌رگیراوه له‌لات، الله تعالی ش ئه‌و شاه‌یدییه‌ی بۆخۆیداوه گه‌وره‌ترین شاه‌یدییه که له قورئانی پیروژ ده‌فه‌رموی: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

^[۱] صحيح البخاري (۱۲۸) صحيح مسلم (۳۲)، مسند أحمد (۱۲۳۸۴) (۱۲۷۸۸).

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿[ال عمران: ١٨] كه‌واته شاه‌ییدا الله تعالی بۆخۆی كه گه‌وره‌ترین شاه‌ییدییه ده‌فهرمویت هیچ په‌رستراویك حه‌ق نیه جگه له خۆم وه فریشته‌كانیش ئه‌و شاه‌ییدییه‌یانه‌و خاوه‌ن عیلم و زانسته‌كانیش ئه‌و شاه‌ییدییه ده‌ده‌ن، ئه‌وه شاه‌ییدییه‌کی ته‌واوه كه هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه جگه له الله هه‌ر اللهیه -جل شئه- عه‌زیزه‌ واته زاله حه‌کیمه کار له‌جییه.

ئه‌و شاه‌ییدی دانه دیاره‌ چهند پله و پایه و مه‌رتبه‌یه‌کی هه‌یه زانایان ده‌فهرمون (شاه‌ییدان به لا إله إلا الله):
یه‌که‌ میان ده‌بی عیلم و مه‌عریفه‌تی له‌گه‌ڵدابیی ئه‌وکاته شاه‌ییدی دانه‌که‌ت دروست ده‌بی به‌بی علم نابیی.

وه دوه‌میان ده‌بی به‌زمانیش دانی پیدابیی و بیته‌ سه‌ر زمانت ئه‌وه نه‌بی هه‌ر له‌ دلت به‌یلتیه‌وه و هه‌ر له‌ خه‌یالتدابیی.
وه سییه‌میان ده‌بی ئه‌و شته‌ی که هاته‌ سه‌ر زمانیشت ڕونی بکه‌یته‌وه بۆ خه‌لک مه‌به‌ستت لی چیه و ته‌واو تیگه‌یشتبی.

وه چواره‌میشان ئه‌وه‌ی تیدایه (لا إله إلا الله) و داواکارییه له (لا إله إلا الله) واته فه‌رمانه‌کان و کاکل و ناوه‌ڕۆکی جیبه‌جیی بکه‌ی له‌ ژيانی ڕۆژانه‌ت.

داننان به‌ ڕیسه‌له‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم):

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا مَزِيدًا.

له‌ پاشان ابن تیمیه -رحمه‌ الله- ده‌فهرموئ: (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا مَزِيدًا) ده‌فهرموئ وه شاه‌ییدیش ده‌ده‌م واته له‌ دلمدا جیگری ده‌که‌م به‌زمانیش دانی پیدا ده‌هینم بیگومان موحه‌مه‌د به‌نده‌ی اللهیه وه ڕه‌وانه‌کراو و ڕه‌سولی اللهیه، سه‌لاتی اللهی له‌سه‌ر بی وه له‌سه‌ر ئالی ئه‌و بی وه له‌سه‌ر سه‌حبی ئه‌و بی،

ئێستا دێین یه‌ک یه‌ک ئه‌و وشانه له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر به‌ عه‌ره‌به‌یه‌کان ده‌یڵێینه‌وه پێناسه‌یان ده‌که‌ین وه‌ ده‌یانکه‌ینه‌وه کوردی، وه‌ سه‌لامه‌ت بن به‌ سه‌لامه‌ت بونیکی زۆر.

(وَأَشْهَدُ) گوتمان شاهیدومانی دوباره له‌ دله‌وه‌یه و به‌زمانیش ده‌بی بگوتری که ئه‌نه‌هو به‌ چاو بینوته وه‌ بێگومان بی له‌وه‌ی که موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده‌ی اللهیه وه‌ ره‌سولی الله‌شه، به‌ندایه‌تی گه‌وره‌تره له‌ ره‌سولایه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه هه‌ندایه‌تیان به‌ پێش خستوه ئه‌و زانا به‌ریزه‌ لێره وه‌ کو ئیقتیدائه‌ن به‌ قورئانی پیرۆزیش که الله تعالی ده‌فرموی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ واته: ﴿بِعَبْدِهِ﴾ عه‌بد مه‌قامیکی ئیجگار گه‌وره‌یه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌روی به‌ندایه‌تی بۆ الله تعالی له‌وپه‌ری ته‌واوی بوه هیچ مرۆفیک نه‌بوه بگاته پێغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د (ﷺ) له‌ملکه‌چی و خۆشه‌ویستی و عیباده‌ت کردنی بۆ الله تعالی.

ئینجا له‌به‌رچی عه‌بد به‌ پێشیش ده‌خستری زۆر جارن وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌تا ئیمه‌ بزانی فیلمان لێ نه‌کرێ چاو نه‌که‌ین له‌ دیانه‌کان و جوله‌که‌کان سیفه‌تی خوایه‌تی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ده‌ینه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌وره‌ بوه خۆشه‌ویست بوه له‌لای الله تعالی له‌وپه‌ری عیباده‌ت عیباده‌تی اللهی کردوه و یه‌کیکه له‌ به‌نده هه‌ره‌ راسته‌قینه‌کانی الله تعالی ئه‌وه نه‌بی سیفه‌تی خوایه‌تی هه‌بی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، وه‌ ئینجا له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا عه‌بدیکی زۆر ته‌واوی الله بوه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ ره‌سولی الله‌ش بوه واته الله تعالی ره‌وانه‌ی کردوه وه‌ کو ره‌سول په‌یامیکی بۆ ناردوه فه‌رمانیشی پێکردوه بלאوی بکاته‌وه، ئه‌و په‌یامه‌ی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) بۆ هه‌موو جیهانیانه به‌ تیکرا له‌ مرۆف و جنۆکه‌کان.

ئینجا فه‌رموی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ) سه‌لآت له‌ الله‌وه زانایان زانایان ئیختیلاف و جیاوازیان هه‌یه به‌ چه‌ند مانا دی:

هەندیکیان پێیان وایه به مانای ڕەحمەت دێ کە دەلێی سەڵات لە اللەو هە عەنای ڕەحمی اللە داوا دەکەن تۆ ئەو اللە تعالی ڕەحمی خۆت بنێرە بۆ سەر پێغەمبەر (ﷺ)، کە ئەو بۆچونە لە لای ژمارەیه ک لە زانایانی ئەهلی تەحقیق لاوازه.

بەلام ئەوهیان سەحیح و دروستە لە لای شیخ موحەمەد خەلیل هەراس وە شیخ عبد اللە بن جبرین وە محمد بن صالح العثیمین وە ژمارەیه کی تر لە زانایان دەفەرمون ئەوهیان راست و دروستە بۆ مانای سەڵات کە ئەبو عالیە ڕیوایەت کراوە لێی کە گەورە تابیی بوه یە کییک بوه لە موفەسیرە زۆر بەرێزە کان و گەورە تابییەکانی دواي سەحابە هاتون ئەبو عالیە فەرمویەتی: « الصلاة من الله ثناؤه سبحانه وتعالى في الملاء الأعلى يعني ثناؤه لمن يصلي عليه ^[1] » واتە پێدا هەلگوتن و سوپاس و ستایش کردنی اللەیه بۆ ئەو کەسە کە ئەو سەڵاتە لە سەر دەدرێ لە نیۆ فریشتە کان لە (الملاء الأعلى) ئەوهیان راست و دروستترە ئەو زانایانە کە ناومان ژماردن و هینامان دەفەرمون لە پێناسەي سەڵات لە اللەو -جل شئنە-.

کەواتە بەو مانایە چی لێ دێ لێرە سەڵات کە ابن تیمیة فەرمویەتی بۆ سەر پێغەمبەر؟ (ﷺ) واتە خوايە داوات لێ دەکەن بە پێغەمبەرمان موحەمەد (ﷺ) هەلێی و ئەنایی بکەن و مەتەن بکەن لە نیۆ فریشتە کان.

وە لە پاشان فەرموی (وعلى آله)، (آل)یش دیارە دوو واتا دەگەینە (مانایە کی گشتی هەیه، وە مانایە کی تایبەتی هەیه).

مانایە تایبەتیە کە ئەوهیه کە (آل) یانی (أهل البيت) ی پێغەمبەر (ﷺ) واتە هاوسەرەکانی وە منداڵەکانی ئیختیلاف و جیاوازی هەیه لە سنور دانان و دیاریکردنی کێ (أهل البيت) ی پێغەمبەر (ﷺ) لە نزیکەکانی.

^[1] صحيح البخاري [كتاب التفسير] سورة الأحزاب. وقال مجاهد: صياصيههم: قصورهم. باب: قوله: إن الله وملائكته يصلون على النبي.

به لام مانايه گشتيه کي به و مانايه دي ياني شوينکه وتواني پيغمبر (ﷺ) نه وانه ي شويني پيغمبر ده کون (ﷺ) پروايان پي هيناوه هه تا رږږي دوايي، نه وکاته سه حابه کانيش ده گريته وه (اهل بيت) ي پيغمبر ريشده گريته وه (ﷺ) وه ئيمه ش ده گريته وه و هه تا قيامه تيش کي پروا بيني به پيغمبر (ﷺ) شوينکه وي ده گريته وه. جا زاناياني نه هلي ته حقيق هه نديکيان ده فهرمون نه گهر هاتو (آل) به تنها هات نه وکاته باسي سه حابه نه کرا باسي (اهل البيت) ي پيغمبر نه کرا (ﷺ) به تايبه تي له سه لاتنه کان وه، باسي تابعين و نه وانه نه کرا به مه عناي نه تباع ليکي دهينه وه واته شوينکه وتوه کان باشر و نه ولاتره نه وکات هاوه لان و سه حابه کانيش ده گريته وه -رضي الله عنهم- وه تابعينش ده گريته وه و تابعي تابعينش ده گريته وه و هه تا ده گاته سهر ئيمه و هه تا قيامه تيش شوينکه وتواني پيغمبر (ﷺ) له پرواداران ده گريته وه که واته ده لين نه و فراوانتر و چاک تريکه.

به لگه شيان له سهر نه وه ي که (آل) به مه عناي نه تباع دي نه واته الله تعالي -جل شئنه- سه باره ت به فيرعه ون ده فهرموي: ﴿ادخلوا آل فرعون أشد العذاب﴾ [غافر: ٤٦] ده فهرموي نالي فيرعه ون بخه نه ناو به ئيشترين و نازارترين و توند و تيژترين عه زاب، نالي فيرعه ون له وي موفه سيرين ده فهرمون به مه عناي نه تباعي فيرعه ون دي نه وانه ي شوينکه وتوه ي فيرعه ون بونه که واته (آل) به مه عناي نه تباع و شوينکه وتوه ش دي.

يان پيغمبر (ﷺ) له و فهرموده ي له لاي هه نديک له زانايان يه ک له وانه نه لبانيشه له فهرموده ناسان ده فهرمون زه عيف و لاوازه هه نديکيش ده فهرمون ئيشي پي ده کري گوايه پيغمبر فهرمويه تي (ﷺ): «سلمان منا آل البيت»^[١] که واته سلمان خو (اهل البيت) به

[١] أخرجه الحاكم في المستدرک (٣ / ٥٩٨) وقال الذهبي في التلخيص: سنده ضعيف، وضعفه الألباني وهو في ضعيف الجامع رقم (٣٢٧٢).

مه‌عنای ئه‌وه نه‌بوه که خزمی نزیکي پيغه‌مبه‌ره (ﷺ) له (أهل البيت) ه به‌و مانایه‌ی شوینکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی پيغه‌مبه‌ر بوه (ﷺ).

وه له پاشان ده‌فه‌رموی (وَصَحْبِهِ) واته سه‌لاته‌که و پيدا هه‌لگوتنه‌که ئه‌ی الله تعالی بۆ سه‌ر پيغه‌مبه‌ربێ (ﷺ) له‌ناو فریشته‌کان بۆ ئالی پيغه‌مبه‌ربێ واته (یان خزم و ئال و به‌یتی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) نزیکه‌کانی له‌ بر‌واداران یان شوینکه‌وته‌وانی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ)) (وَصَحْبِهِ)، ئه‌گه‌ر بلیین (آل) به‌ مه‌عنای ئه‌تباعه (وَصَحْبِهِ) ده‌لیین عه‌تفی خاسه له‌سه‌ر عام چونکه ئه‌تباع سه‌حابه‌کانیش ده‌گریته‌وه ئینجا جاریکی تر سه‌حابه‌کان له‌به‌ر پله و پایه‌یان دوباره ناومان هینانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دنیابین له‌وه‌ی سه‌لاته‌که هه‌تا ئه‌وانیش بگریته‌وه.

صه‌حبه‌ کین (ئه‌صحابی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ))؟ صه‌حبه و ئه‌صحاب پیناسه‌یان ئه‌وه‌یه: (من لقي النبي (ﷺ) وآمن به ومات على الإسلام^[1]) هه‌ر که‌سیک به‌ خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر گه‌یشته‌ی (ﷺ) بر‌وای به‌ پيغه‌مبه‌ر هینابی (ﷺ) له‌سه‌ر ئیسلام مردبی ئا ئه‌وه‌یان سه‌حابه‌یه ئه‌وه پیناسه‌یه‌تی، بۆچونی راجیحی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بۆ پیناسه‌ی سه‌حابه‌کان چیه؟ (من لقي النبي (ﷺ) وآمن به ومات على الإسلام) به‌ خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر گه‌یشته‌ی (ﷺ) بر‌واشی پی هینابی وه له‌سه‌ر ئیسلامیش مردبی.

بۆچی ئه‌و سی قه‌یده؟ چونکه هه‌یه به‌ خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر گه‌یشته‌وه (ﷺ) ئیمانی پی نه‌هیناوه وه‌کو ئه‌بو جه‌هل، ئه‌بو جه‌هل سه‌حابه‌نیه دوژمنی پيغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) فیرعه‌ونی ئومه‌تی پيغه‌مبه‌ر بوه (ﷺ) دوژمنی ئومه‌تی پيغه‌مبه‌ر بوه (ﷺ) وه‌کو پيغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ)، له پاشان (وآمن به) ئه‌بو جه‌هل و کافر و موشریکه‌کانی لی برده ده‌ره‌وه ئه‌وان به‌ خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر گه‌یشته‌بون (ﷺ) پيغه‌مبه‌ریان بینبوو (ﷺ) به‌س ئیمانیان پی نه‌هینابوو سه‌حابه نه‌بونه، وه له پاشان ده‌فه‌رموی (ومات على الإسلام) هه‌شبه‌وه به‌ خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر گه‌یشته‌وه

[1] نخبة الفكر - ت القاسم [ابن حجر العسقلاني] ص: ٦٣.

(ﷺ) وه له پاشان ئیمانی پی هیناوه بهس له‌سه‌ر ئیسلام نه‌مردوه دوايه مورته‌د بوه‌ته‌وه
ئه‌وانیش سه‌حابه‌ نین.

جا لی‌ره‌دا له‌طیفه‌یه‌کی خوش هه‌یه ئیمامی زه‌هه‌بی باسی لی‌وه ده‌کا، ئایه سه‌حابه‌کان
هه‌مویان وه‌فاتیان کردوه و مردون ئه‌وانه‌ی ئه‌و سی قه‌ید و مه‌رجه‌یان لی‌ بیته‌جی؟ نه‌خیر
هه‌مویان نه‌مردون، سه‌حابه‌یه‌ک ئیستا ماوه ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌فه‌رموی، ئه‌ویش کییه؟
عیسا پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، چونکه عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌م پیغه‌مبه‌ری اللهیه هه‌م
یه کی‌کیشه له سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان موحه‌مه‌د (ﷺ)، ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌فه‌رموی
هه‌ر سی قه‌ید و مه‌رجه‌کانی لی‌ دیته‌جی (من لقي النبي ﷺ) عیسا له شه‌وی ئیسرا و
میعراج به خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر گه‌یشته (ﷺ)، وه له پاشان (وَأَمْن به) عیسا پیش ئه‌وه‌ی
پیغه‌مبه‌ربی (ﷺ) ئیمان و بروای پی هینابوو (ومات علی الإسلام) به دنیاییه‌وه عیسا
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر ئیسلامیش ده‌مری و وه‌فات ده‌کا وه که ده‌شگه‌ریته‌وه سه‌ر روی
زه‌وی له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ حوکم ده‌کا و ئیش ده‌کا به ئیسلام و به قورئان
ئیش نا‌کا به ئینجیل و به ته‌ورات، که‌واته عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌فه‌رموی
یه کی‌که له‌و سه‌حابه‌نه‌ی کو‌تا سه‌حابه‌یه له سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئیستا له ژیاندايه
و هه‌ل‌کی‌شراوه به‌ره‌و ئاسمان و جارێکی تر دیته‌وه سه‌ر روی زه‌وی و حوکم ده‌کا به ئیسلام
و به قورئان.

وه له پاشان فه‌رموی (تَسْلِيماً مَزِيدًا) ئه‌وه‌ش ته‌ئکید کردنه‌وه‌یه ابن تیمیه -رحمه‌ الله- بو
ئه‌وانه‌ی پیش خو‌ی واته سه‌لات و سه‌لامه‌که سه‌لاتبی و سه‌لامه‌تیشی له‌گه‌لدابی له
هه‌موو به‌لا و موسیبه‌تیک بیاری‌زین له هی دنیا له هه‌موو ناخو‌شی و زه‌حمه‌تیه‌ک وه
له هی قیامه‌تیش وه به ته‌ئکید و دنیاییه‌وه ته‌ئکید کردوه‌ته‌وه و وه هه‌ر له زیاد
بونیشدا‌بی.

کۆمه‌لی رزگار بوو:

أَمَّا بَعْدُ، فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ الْمَنْصُورَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ: أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ.

جا له پاشان ده‌فه‌رموئ (أَمَّا بَعْدُ)، وشه‌ی (أَمَّا بَعْدُ) به‌کار ده‌هیئری زۆر جار وه‌کو سونه‌تیشه (وَبَعْدُ) ش به‌کار ده‌هیئری (أَمَّا بَعْدُ) به‌کار ده‌هیئری، (أَمَّا بَعْدُ) سونه‌تی تره‌، (وَبَعْدُ) به‌واو به‌بی ئەما سونه‌تی نیه‌، چونکه‌ نه‌بیستراوه‌ و نه‌بینراوه‌ له‌ فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که سوپاس و ستایشی الله تعالی ی کردبی و سه‌لآت و سه‌لامی بۆسه‌ر خۆی ره‌وانه‌ کردبی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (وَبَعْدُ) به‌کاره‌ینابی ئەگه‌ر له‌ زمانه‌وانیدا راستیش بی و مانای هه‌بی، به‌س (أَمَّا بَعْدُ) به‌کاره‌یناوه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا ئیمه‌ش با ئیقتیدا به‌ پیغه‌مبه‌ر بکه‌ین (ﷺ) هه‌موو جارێک (أَمَّا بَعْدُ) به‌کار بینین له‌بری (وَبَعْدُ).

(أَمَّا بَعْدُ) مانای چیه‌؟ یه‌عنی (مهما یکن من شيء) واته‌ پرسته‌یه‌ک له‌ شوینی پرسته‌یه‌کی شه‌رتیه‌ دانیشتوه‌، به‌مه‌عنای ئەوه‌ دی یه‌عنی ئەوه‌ی رابردو هه‌رچی هه‌بی ئیمه‌ مه‌به‌ستمان ئەوه‌ی داهاتوه‌ یه‌عنی له‌پاش ئەوه‌ی که گوتمان (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) هه‌مد و سوپاس و ستایشی الله تعالی مان کرد سه‌لآت و سه‌لامان نارد بۆسه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئالی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و سه‌حابه‌ و هه‌تا رۆژی دواپی بۆ ئەتباعی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوانه‌ هه‌موو رۆشت ئەگه‌ر په‌یوه‌ندیان به‌دوای خۆشیانه‌وه‌ نه‌بی ئینجا له‌مه‌ودوا ئەوه‌ی مه‌به‌سته‌ ده‌یڵین و ده‌یکه‌ین.

جا ده‌فه‌رموئ (فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ الْمَنْصُورَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ: أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) ده‌فه‌رموئ ئەوه‌ ئاماژه‌ ده‌کا (هَذَا)، (هَذَا) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ شتیکی مه‌حسوس و به‌رجه‌سته‌یه‌ هه‌ستی پیبکری له‌به‌رچاوان بی له‌به‌رده‌ستان بی ده‌ستی لیبدری.

ئێ جا باشه‌ زانایان ده‌فه‌رمون بۆ هه‌موو ئەو موقه‌دیانه‌ی زانایان له‌ په‌رتوکه‌کانیان ده‌ینوسن خۆ هیشتا ئەگه‌ر نه‌ نوسرابی په‌رتوکه‌ که‌ شته‌ که‌ مه‌حسوس نه‌بوه‌ چۆن ده‌شی و ده‌گونجی (هَذَا) ی بۆ به‌کار به‌ی‌نری؟ جا لی‌ره‌دا زانایان سی بی‌روب‌و‌چون

دەخەنە ڕوو بۆ وەلامدانەوێ ئەو پرسیارە تا ھاڤایەکانی موقەدیمە و پێشەکیەکانی پەرتوکیەکانی زانیانی ئیسلام راست و دروست مانای بێ.

یە کەم دەلێن یان ئاماژەیان کردووە (بما في ذهنهم) دانەرە کە ئاماژەیی کردووە بۆ ئەوێ لەناو مێشکی هەبوە چونکە لەناو مێشکی ئەو مەحسوس بووە ئەو هەستی پێکردووە یانی کە دەلێ (فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) واتە ئەوێ لە مێشکی من کۆبووەتەووە و هەیه ئەوێه بیروپروای کۆمەڵی رزگاربوو.

یان دەفەرمون (هَذَا) بۆ ئەو بەکار دەهێنرێ بۆ ئەو بەکار دەهێنرێ لە ئاخیرەو موقەدیمە کەیان نوسیوە، وەکو ئیستا لەبواری عیلمی و ئەکادیمیەتەو بەحسی عیلمی باشتەر وایە پێشەکیە کە لە کۆتایی بنوسی ئەوکات کێشە نامینێ چونکە بونی دەبی نوسراوە کە ئاماژەیی بۆ دەکەیت و لەبەر دەستانە و هەستی پێدەکری.

یان دەفەرمون بە ئیعتیباری خوینەرەکان لەدوای ئەوێ کە دانراوە کە دادەنرێ ئیستا بۆ ئیمە ھاڤایە کە هیچ کێشەیی نەماوە چونکە شتیکی مەحسوسە (عقيدة الواسطية) ئەو عەقیدە و بیروپروای کۆمەڵی ناجیە ئینجا ئاماژەیی پێ دەکری، ئەو سێ بۆچونە هەیه (والله أعلم).

جا دەفەرموی (فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) واتە ئەوێ لەو پەرتوکی هاتووە (عقيدة الواسطية) بریتییە لە بیروپروای تاقم و کۆمەڵی رزگاربوو (الْمَنْصُورَةِ) سەرخراو (إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ) تا بەرپابونی ڕۆژی دوایی (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) ئەوانە کین؟ ئەهلی سونە و جەماعەن.

جا با بێین لێکی بدەینەو ئەو وشانە فیرقەیی ناجیە و تائیفەیی مەنصورە کین؟ وە لە پاشان چۆن دەشی و دەگونجی بلیین هەتا ڕۆژی دوایی چونکە پێغەمبەر (ﷺ) لە فەرمودەیه کدا فەرمویەتی قیامەت دانیە بەسەر باشی و خەڵکانیک کە لەسەر ڕوی زەوی مابن تەنها ئەگەر یە کەسیش بێ بلی (الله، الله) لەسەر ڕوی زەوی ئیلا بەسەر خراپاندا دی، چۆن

ده‌شێ و ده‌گونجی بڵیین ئەوانه‌ش به‌رده‌وام ده‌بن هه‌تا ئه‌و رۆژه؟ له‌ وه‌لامدا وه‌لامیان هه‌یه زانایان و ئەوانه‌ی راقه‌ی (العقيدة الواسطية) یان کردوه.

جا (اعْتِقَادُ) له‌ عه‌قیده‌وه هاتوه یانی دامه‌زراندن و گریڤدانی دڵ له‌سه‌ر شتێک کاتیکی تۆ دنیایی لێیه‌وه وه‌ ب‌روات پێی هه‌بێ ئیمانێ پێی هه‌بێ، جا عه‌قیده به‌و مانایه‌ دی واته (التصميم الجازم الذي ينشأ عن التصديق الجازم الذي لا يقبل الشك) واته ئه‌و دامه‌زراندنه‌ی که جه‌زم ده‌کات سه‌دا سه‌د هه‌یج شک و گومان ناهێلێته‌وه به‌راستدانانی شته‌کان هه‌یج شک و گومان له‌ دڵدا نه‌میێ به‌وه ده‌گوتری عه‌قیده به‌روا.

ئینجا (الْفِرْقَةُ النَّاجِيَّةُ الْمَنْصُورَةُ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ: أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) به‌ سێ شت ابن تیمیة -رحمه الله- ئه‌و عه‌قیده و ئه‌و کۆمه‌ل و تاقمه‌ی وه‌سفکردوه:

یه که‌میان فه‌رمویه‌تی (النَّاجِيَّةُ) واته‌ رزگاربونه‌ ئەوانه‌، رزگاربونه‌ له‌ چی؟ به‌ مانای ئه‌وه دی رزگار بونه‌ له‌ دنیا له‌ عه‌قیده‌ی پوچ و لادراو و بیده‌ع و خو‌رافیات، وه‌ سه‌رخراون مه‌نصورن هه‌تا رۆژی دوا‌یی واته‌ الله‌ تعالی‌ سه‌ریان ده‌خا پشتیان ده‌گری به‌و عه‌قیده‌ی خۆیان‌وه سه‌رکه‌وتونه‌ ئینجا ئەوانه‌ ئەهلی سونه‌ و جه‌ماعه‌شن یه‌عنی خاوه‌نی سونه‌تی رێگا و رێبازی پی‌غه‌مبه‌رن (ﷺ) وه‌ کۆبونه‌ته‌وه له‌ ده‌وری رێبازی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا له‌ پاشان ناجیه‌ به‌ مانای ئه‌وه‌ش دی له‌ قیامه‌تیش ئه‌وه‌ی خاوه‌نی ئه‌و عه‌قیده‌یه‌بێ رزگاری ده‌بێ له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌چێته‌ به‌هه‌شتی پر ناز و نهمه‌ت، ئینجا له‌ قیامه‌تیشدا سه‌رده‌خرین به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ی له‌ دۆزه‌خ دور ده‌خرینه‌وه: ﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ [آل عمران: ۱۸۵] واته‌: به‌ دنیاییه‌وه ئه‌وه‌ بردنه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌ی ته‌واوه‌ له‌ دۆزه‌خیان دور ده‌خاته‌وه سه‌ریان ده‌خا ده‌یانباته‌ به‌هه‌شتی پان و به‌رین وه‌ له‌ ژیر ئالای پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەهلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ کۆ ده‌بنه‌وه وه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه ده‌وه‌ستن، جا ئه‌وه‌ واته‌کانیه‌تی.

جا (الْفِرْقَة) به‌که‌سری فائه‌که‌ واته‌ ژیری ئه‌گه‌ر بۆ دابنێی به‌ واتای تاقم دێ کۆمه‌ڵ دێ به‌لام له‌ ژماره‌ زۆر نه‌بن، (الْفِرْقَة) با مه‌عنای کاتی زه‌مه‌ دابنێی له‌سه‌ر فائه‌که‌ به‌ مه‌عنای په‌رته‌وازه‌یی دێ.

جا فیرقه‌ لێره‌ له‌به‌رچی (الْفِرْقَة) به‌کارده‌هێنری بۆ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ماده‌م به‌ ژماره‌ی که‌م ده‌گوتری؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌ن عه‌قیده‌ پا‌که‌کان له‌ هه‌موو سه‌رده‌م و کاته‌کان تاقم و کۆمه‌ڵی که‌من له‌ ژماره‌وه‌ ئه‌وه‌ی ته‌واو یه‌کلا بوبێته‌وه‌ بۆ الله‌ ته‌عالی ئه‌وه‌ی ته‌واو له‌ عه‌قیده‌ ساخ و ساف تی‌گه‌یشتی ئه‌وانه‌ له‌ ژماره‌دا زۆر نین و که‌من: ﴿وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كُرْهُونَ﴾ [المؤمنون: ٧٠] الله‌ ته‌عالی ده‌فه‌رموی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری خه‌ڵکه‌کان بۆ حه‌ق بۆ عه‌قیده‌ی راست و دروست پێیان خۆش نیه‌ و په‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌من ئه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ راست و دروستیان هه‌بێ که‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ن.

پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله تعالى وهم كذلك»^[١] ده‌فه‌رموی به‌رده‌وام لا تزال له‌ زمانی عه‌ره‌بی بۆ سیغه‌یه‌کی به‌رده‌وامیه‌ یه‌عنی به‌رده‌وام و به‌بێ پچه‌ران کۆمه‌ڵ و تاقمیک ده‌مێن له‌ ئومه‌تی من پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) ئه‌وانه‌ ئاشکران و به‌رده‌وامن له‌سه‌ر حه‌ق و په‌وایه‌تی له‌سه‌ر رێبازی راسته‌قینه‌ زه‌ره‌ر و زیانیان پێ ناگه‌یه‌نی هه‌ر که‌سیک پێچه‌وانه‌یان بکا و یان بیه‌وی زه‌ره‌ر و زیانیان پێ بگه‌یه‌نی و به‌ که‌میان بگری هه‌تا ئه‌مر و فه‌رمانی الله‌ ده‌گاته‌جێ ئه‌وانه‌ ئاوا به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر حه‌ق و راستیه‌تی.

جا ئه‌و تائیفه‌ و کۆمه‌ڵه‌ کۆمه‌ڵی سه‌رخراون وه‌کو زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون یه‌عنی تائیفه‌ی مه‌نصوره‌ن، تائیفه‌ی مه‌نصوره‌ ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ن که‌ الله‌ ته‌عالی ده‌یانیه‌ڵێته‌وه‌ و لێیان رازیه‌ خاوه‌ن عه‌قیده‌ و بیروبه‌روای راسته‌قینه‌ن وه‌ ئالای ئیسلامیان هه‌لگرتوه‌ و وه‌ سیفه‌تیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ عیلمیان پێیه‌ ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌ و بیروبه‌روا و ئیسلام

[١] صحیح مسلم (١٩٢٠)، سنن أبي داود (٤٢٥٢)، سنن الترمذی (٢٢٢٩).

وێ پێداگریشتن و بەردەوامن لەسەری، وە لە یەکیک لە ڕیوایەتەکان دەش فەرموی جەنگ و جیهاد و کۆشتار و تێکۆشانیش دەکەن لە پێناو ئیسلام، جا ئەو تاقم و کۆمەڵە هەندێک دەفەرمون ئەهلی حەدیس هەندێک دەفەرمون ئەهلی عیلمن هەندێک لە زانایان دەفەرمون تەنھا موحاهید و ئەوانەن کە قیتال و کۆشتار دەکەن لە پێناو الله تعالی، بەلام ئیمامی نەوێ -رحمه الله- دەفەرموی بەلکو ئەو تاقم و کۆمەڵە مەرج نیە یەک ئالایان پێی یان تاقم و کۆمەڵێکی دیاریکراوین و چەند نەفەر یەکێک لە یەک ولات و شوێندا بژین، بەلکو دەفەرمی هەندێکیان ڕەنگە هەر زیکر و یادی الله تعالی بکەن هەر ئەوێ دەیان بۆ بکری بەلام خاوەن عەقیدە و بیروپروان لەسەر ئیسلام بەردەوامن بەرگری دەکەن لە ئیسلام جا بە بەقسەش بێ هەندێکیان خاوەن عیلمن زانستی شەری بۆ دەکەن و هەندێکیان تریان ڕەنگە هەبێ کۆشتار و جەنگ و جیهاد بکەن لە پێناو الله تعالی، هەمویان تەواوەکی یەکن و لە کۆتا کاتی حوکمی ئیسلام دەگەرێتەو هەمویان دەگەنەو یەکن و دەبنە کۆمەڵ و جەماعەتێکی گەورە لەسەر زەوی دروست دەکەن^[۱]، ئەو بۆچونی ئیمامی نەوێ -رحمه الله- ئەوێش (والله أعلم) راست و دروستترە لە بۆچونەکانی تر.

لە پاشان پێغەمبەر فەرموی (ﷺ): «وستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة، قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: الجماعة» لە ڕیوایەتێکی تر فەرموی «من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي»^[۲] گوتی پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی ئومەتی من دابەش دەبێ بەسەر حەفتا و سێ کۆمەڵ و تاقمە فەرموی هەر هەمویان بۆ ناو ئاگری دۆزەخن ئیلا یەکیان نەبێ، گوتیان: ئەو تاقمە کێنە ئەو پێغەمبەری الله (ﷺ) کە ناچنە ناو ئاگر؟ فەرموی: ئەو جەماعەتن (جەماعەت مەبەستی پێی ئەهلی سونە و جەماعەیه). یان

[۱] شرح النووي على مسلم، ج: ۱۳، ص: ۶۷.

[۲] وهو حديث حسن صحيح.

ئەوێ من لەسەریم نمونە ی ئەو دە کەن و لەسەر ئەو دەبن کە ئەمڕۆ من و سەحابە کان چی دە کەین و لەسەرینە.

جا زانیانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئایە ئەو تاقمانە کین کە بۆناو ئاگری دۆزەخن؟ هەندیک دەفەرمون ئەو تاقمانە ئەوانەن کە لە عەقیدەدا پەیدابون (لە خەوارێجەو بیگرە هەتا جەهمیە کان و هەتاوێ کو موعتەزێلە کان و...هتد) دەفەرموی ئەوانە هەمویان بۆ ناو ئاگر و دەیانژمێرن و کۆیان دە کەنەو و دەیانگەیهننە حەفتا و دوو فیرقە جگە لە فیرقە ی ئەهلی سونە و جەماعە، هەندیکیش لە زانیان دەفەرمون نا ئەوانە جگە لە موسڵوانان واته لە جوله کە کان و لە نەسرانیە کان، بەس ئەو بۆچونە لاوازه چونکە پیغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتی لە ئومەتی من ئەوانە دەبنە ئەوێندە تاقم و کۆمەلە (خەوارێج و موعتەزێلە و ئەو بابەتە فیرقانه لە ئومەتی پیغەمبەر (ﷺ) بون جیابونەو و گەشتنە ئەوێندە ژمارە و ئەو فیرقانه.

کەواتە ئێمە لەسەرمانە لەسەر رێبازی پیغەمبەر برۆین (ﷺ) وە سەحابە کان چیان کردووە لە عەقیدە و بیروبروا لە پاپەندبون بە سونەتی پیغەمبەر (ﷺ) بەلکو ئێمە بکەوینە ئەو بازنیەو، واته ئەوێ عەقیدە ی تەواوێ ئەگەر کەم و کورتیە کی کەمیشی تێدابی بەلام اللہی تەواو ناسیبی لە ئەسماء و سیفاتدا بنچینەکانی ئەهلی سونە و جەماعە جیبەجی بکا لە قورئانی پیرۆز وەر بگری لە سونەتی سەحیحی پیغەمبەر ی دلسۆز وەر بگری (ﷺ) لەو بازنانە دەرئەچێ ئەگەر تاوان و گوناخی تریشی هەبێ ئا ئەو لەو تاقم و کۆمەلە حساب دەبێ کە پیغەمبەر فەرموی (ﷺ) لە ئاگری دۆزەخ رزگاریان دەبێ اللہ تعالی لەوانمان حیساب بکا یا رەبی.

لە پاشان دەگەینە سەر ئەوێ کێ بە ئەهلی سونە و جەماعە لە زانیانی پێشان دانراوێ زۆر بە کورتی؟ سەحابە کان هەر هەمویان لەو تاقم و کۆمەلەن کە رزگاربونە کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموی ئەوانە رزگاریان دەبێ و دەچنە بەهەشت لە پاشان تابیعین زۆربە ی هەرە

زۆریان کەمییکی کەم نەبی کە بونە موعتەزێلە و خەواریج و ھەندیکیان ئە گەرنا زۆربەیی ھەرە زۆریان لە ئەھلی سونە و جەماعەن زانایان دەفەرمون وە لە پاشان تابییی تابیعین لە تابیعین کەمتر واتە فیرقەکان زیادیکرد لە سەردەمی تابییی تابیعین بەلام ئەوانیش ئەوانەیی کە ھەبونە زۆرن ژمارەیان بەرامبەر بە فیرقەکانی تر کە لە ئەھلی سونە و جەماعە بونە لەوانە دەیانژمێرن ھەر چوار سەر مەزھەبە کە ئەھلی سونە و جەماعە بونە و عەقیدە پاک بونە (ئییامی شافیعی، ئییامی ئەبو حەنیفە، ئییامی مالیک، ئییامی ئەحمەدی کوری حەنبەل) وە لە پاشان ئەوانەیی فەرمودەیان گێراوەتەو (ئییامی بوخاری، ئییامی موسلیم، ئییامی ترمذی، ئییامی نەسائی، ئیبنو ماجە) ئەوانە ھەر ھەمویان لەوانە حیساب دەکرین کە ئەھلی سونە و جەماعەن وە زۆریکی تریش لە زانایان، ھەندیکی لە زانایان بۆچونیان وایە دەلێن ماتۆریدی و ئەشعەریە کانیش لە بازنەیی ئەھلی سونە و جەماعەن لەوانە ئییامی سەفارینی -رحمە اللہ- ئەو بۆچونەیی ھەییە دەفەرموی ئەوانیش لەو دەرنانچن بەس باقی زاناکانی تر دەفەرمون ئەوان لە بازنەیی ئەھلی سونە و جەماعەدا نین ئە گەر بێو نزیکترین تاقم و کۆمەلێشن لە ئەھلی سونە و جەماعە بە تاییبەتی ئەشعەریەت (واللہ أعلم بالصواب).

شەش ڕوکنەکانی ئیمان:

وَهُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.

جا ابن تیمیە دێتەو سەر مەتنە کە و دەفەرموی ئەو عەقیدەیی ئەھلی سونە و جەماعە کە لە رابردودا باسەن کرد کە فەرموی ئەوانە فیرقە و تاقمەیی ناجیەن و واتە سەرخران وە سەرخران لەلایەن اللہ تعالی ئەوانە خاوەن عەقیدەییە کە بریتیە لەو عەقیدەییە ئیستە باسی ڕوکنەکانی ئیمان دەکا دەفەرموی (وَهُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) دەفەرموی ئەوانە خاوەن ئەو بیروپروا و ئیمانەن کە ئیمان و بیروپرابون بە اللہ، بە فریشتەکان، بە پەرتوکی ئاسمانیەکان، بە رەوانە

جا لێره‌دا ئایه‌ کرده‌وه‌ بۆ ئیمان مه‌رج و شه‌رتی صحه‌ته‌ به‌راستدانانه‌ وه‌ راستیه‌تی و دروستیه‌تیه‌ ئه‌گه‌ر عه‌مه‌لی له‌ گه‌ڵدا نه‌بی ئیمان قبول ده‌بی یان نابێ ئینجا یان شه‌رت و مه‌رجی که‌ مالیه‌ت و ته‌واویه‌ته‌؟ لێره‌دا جیاوازی له‌نیوان فیرقه‌کانی عه‌قیده و بیروپروا هه‌یه‌، ئه‌و تاقمانه‌ زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان کیشه‌ و گه‌روگرفتیا‌ن دروستکردوه‌ سه‌باره‌ت به‌ پێناسه‌ی ئیمان له‌ گه‌ڵ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ به‌لام بۆچونی په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئیمان کردار تییدا مه‌رجی صحه‌تیشه‌ وه‌ مه‌رجی که‌مالیشه‌.

مه‌رجی صحه‌ته‌ به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ی ئیمان ته‌واو نابێ له‌لای ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ و دروست نیه‌ ئه‌گه‌ر جنسی عه‌مه‌لی لێ نه‌یه‌ته‌جێ، جنسی عه‌مه‌ل یانی خودی عه‌مه‌لی له‌ سه‌ره‌تا که‌یه‌وه‌ ده‌بی له‌ گه‌ڵدا بێ ئه‌گه‌ر فه‌رد و جوزئه‌کانیشی که‌م و کورتی هه‌بی چونکه‌ عه‌مه‌ل یه‌ک شت نیه‌ هه‌ندی‌ک جار (نوێژ کرداره‌، پۆژو کرداره‌، چونه‌ حه‌جی مائی الله‌ تعالی کرداره‌، وه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ نه‌هی له‌ خراپه‌ کرداره‌)، جا کرداره‌کان هه‌ندی‌ک جار کرداری دلانه‌ هه‌ندی‌کجار هی زمانه‌ هه‌ندی‌ک جاریش هی ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌ته‌ و له‌ ر‌واله‌تدا پێته‌وه‌ دیاره‌.

که‌واته‌ زۆرن فه‌رده‌کان و جوزئه‌کانی عه‌مه‌ل له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جنسی عه‌مه‌ل ده‌بی له‌ گه‌ڵ ئیمان بێته‌جێ ئه‌وه‌ عه‌قیده و بیروپروای ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌، هه‌ر یه‌کی‌ک بلی من بروادارم به‌دله‌وه‌ وه‌ جی‌گیری ده‌که‌م له‌ دڵمدا ئه‌وه‌ی له‌ الله‌وه‌ هاتوه‌ -جل شئه‌- بروام پپی هه‌یه‌ ئه‌وه‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) وه‌رگه‌راوه‌ و فه‌رمویه‌تی بروام پپی هه‌یه‌ به‌لام به‌ زمانیش وابلی به‌س بلی کرده‌وه‌ی پپی ناکه‌م، هیچ عه‌مه‌ل و کرده‌وه‌ی پپی نه‌کا ئه‌و که‌سه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ بروادار نیه‌ ئه‌و که‌سه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ موسلمان نیه‌.

که‌واته عه‌مه‌ل و کردار بۆ سه‌لماندنی بیروبروای ناو دڵان و دانپیدا‌هینانی زمان له‌ واقیعدا ئه‌وه‌یانه له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌دا نیشانه‌یه و وه‌ ئیمان و بیروبروای پێ ته‌واو ده‌بێ و وه‌ دروست ده‌بێ و سه‌حیح ده‌بێ ئه‌گه‌رنا وه‌رناگیرێ.

وه‌ به‌و مه‌عنایه‌ش عه‌مه‌ل هه‌ندیک جار مه‌رج و شه‌رتی که‌مالیه‌ت و ته‌واوکردنی ئیمان و بیروبروایه‌ جوژه‌کانی عه‌مه‌ل وه‌ فەرده‌کانی عه‌مه‌ل ئه‌گه‌ر هه‌موی هاته‌جێ به‌ ته‌واوی و رێک و پێکی ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ خاوه‌ن ئیمانیکی راست و دروست و ته‌واوه‌، ئه‌گه‌ر هه‌موی نه‌هاته‌جێ به‌ ئه‌ندازه‌ی نه‌بونی یه‌کیک له‌ کرداره‌کان که‌ پێی کافر نه‌بێ پێی له‌ ئیسلام نه‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ نمونه‌ که‌سیک گونا‌حیک ده‌کا یان که‌سیک که‌مه‌ترخه‌م ده‌بێ له‌ رۆژوگرتن یان ئه‌نجامی نادا و نایکا ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ پێی ده‌گوتری ئیمانی ته‌واو نیه و ئیمانه‌که‌ی نوقسانی هه‌یه‌ کامل نیه مه‌رج و شه‌رتی که‌مالیه‌تی نه‌هیناوه‌ته‌جێ که‌ عه‌مه‌ل و کرداره‌که‌ به‌ ته‌واوه‌تی بکا که‌واته‌ به‌و مانایه‌شه‌وه‌ هه‌ندیک جار عه‌مه‌ل و کردار ده‌بیته‌ مه‌رجی که‌مالیه‌ت و ته‌واویه‌تی ئیمانی.

به‌لام هه‌رچی مور‌جیه‌کانن له‌ کۆن و له‌ نویدا له‌ هه‌رکاتیک هه‌بۆبن کردار دۆرده‌خه‌نه‌وه‌ له‌ ئیمان، ده‌لێن ئیمان به‌سه‌ که‌ بلێن دانپیدا‌هینانی دڵانه‌ وه‌ به‌ زمانیش بگوتری ئه‌گه‌ر کرداریشی له‌ گه‌ل نه‌بێ قه‌یدی نا‌کا و ئه‌و کاته‌ ئیمانه‌که‌ راست و دروسته‌، ئه‌وه‌ بۆ‌چونیکی هه‌له‌یه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ پێی رازی نیه (والله أعلم بالصواب).

جا له‌ پاشان الله تعالی له‌ قورئان ده‌فه‌رموی و ئه‌وه‌ له‌وی وه‌رگیراوه‌ ئه‌و شه‌ش روکنه‌ی ئیمان که‌ ده‌لێن (الإيمان بالله وملائكته، وكتبه، ورسله، والبعث بعد الموت، والإيمان بالقدر خيره وشره) که‌ ابن تیمیه له‌ (عقيدة الواسطية) هیناویه‌تیه‌وه‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ١٧٧] ئه‌وه‌ش به‌لگه‌ بۆ ریز کردنی ئه‌و روکن و کۆله‌کانه‌ی ئیمان و بیروبروا.

ئینجا پێغه مبه‌ریش (ﷺ) فەرمویەتی کاتیکی جوهرائیل دێتە لای و لەناو سەحابە کاندای لێی دەپرسی لەو فەرمودە دور و درێژە کە لە سەحیحی بوخاریدا هاتووە و وە لە سەحیحی موسلیمدا هاتووە کە دەفەرموی ئیمان چیه؟ پێغه مبه‌ریش (ﷺ) لە وەلامی جوهرائیلدا دەفەرموی: «الإيمان أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره»^[۱] کەواتە پێناسەی ئیمانی بەو کە کرد ئیمان پێغه مبه‌ر فەرموی (ﷺ) ئیمان بریتیه لەوێ بڕوابه‌ینی بە الله تعالی، وە بە فریشتەکان، وە بە پەرتوکی ئاسمانیەکان، وە بە رەوانە کراو و پێغه مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، وە بە پوژی دوایی، وە بڕواش بێنی و ئیمانت هەبێ بە قەدەری الله بە خێر و بە شەری.

ئینجا با بزانی ئیمان بون بە الله تعالی مانای چی دەگەیه‌نێ؟ لە چەند خاڵدا خۆی دەنوێنێ؟ ئیمان بون بە الله تعالی یە کە مجار گوتمان ئیمان لە دڵەو لە زمانەوانیدا بە مانای (التَّصَدِيقُ الْجَازِمُ وَالْإِسْتِسْلَامُ) دی کەواتە ئیمان بە راست دانانیکی سەدا سەدی بەبێ ئەوێ گومانە بمیێنێ وە تەسلیمی بی.

ئینجا لە عەقیدەئەهلی سونە و جەماعەدا گوتمان ئەو سێ روکنە پێویستە کەواتە ئیمان بون بە الله تعالی دەبێ یە کە مجار بە گوێرەئە عەقیدەئەهلی سونە و جەماعە تۆ بڕوات هەبێ لە دڵدا جیگیری بکە ی بە راستی دابنێ یە کە مجار بون و وجودی الله تعالی ئینجا دوایە ربوبیەت و پەروردگاریەتی الله تعالی ئینجا دوایە ئولوهیەت و خوایەتی الله تعالی لە پاشان ئەسماء و سیفاتەکانی چۆن هاتووە لە قورئانی پیرۆز بەبێ زیاد و کەم کردنی بەبێ گوێرینی ماناکانی وە لەفز و وشەکانی وە بەبێ هاو نمونە هێنانەو بەبێ چواندنی بە هیچیک لە ناو و سیفەتەکانی مەخلوق و دروستکراو و بە دیه‌ینراوەکانی وە بەبێ چۆنیەتی و کەیفیەت بۆ دانانی ئینجا ئەوێ لە حەدیسە سەحیحەکانی پێغه مبه‌ریش هاتووە

[۱] صحيح البخاري (٤٧٧٧) (٥٠) (١٣٩٧)، صحيح مسلم (٩) (١٠) (١٤)، سنن النسائي (٤٩٩١).

(ﷺ) ئەوەش بە زمان دانی پێدا بنی وە بە کردە وەش بێسەلمینی ئەو کاتە تۆ ئیمان و برۆات هەبۆ بە الله تعالى.

کەواتە یە کەم خال پێویستە ئیمانمان بە بون و وجودی الله هەبێ، ئیمان بە بون و وجودی الله تعالى بێسەلمینین الله بون و وجودی هەیه، بە چەند بە لگە دەسەلمینری؟ چونکە هەیه کەسی برۆادار و موسلمان نیە پێویستە تۆ بە بە لگە عەقڵی و جگە لە شەرعی و نقلی بۆی سەلمینی الله بون و وجودی هەیه.

کەواتە ئیمە چوار بە لگەمان لە دەستە بۆ سەلماندنی بون و وجودی الله تعالى: بە لگە یە کە میان بە لگە عەقڵیە عەقل و هۆش وە ژیری دەیسەلمینی الله بون و وجودی هەیه.

بە لگە دوەمان بە لگە حسیە بە لگە هەستە وەرییە بە هەستکردن دەیسەلمینی الله بون و وجودی هەیه.

بە لگە سییەمان بە لگە فێطرییە فێطرەتی هەموو مەرۆف و ئینسانەکان هی ئازەل و حەیانە کانیشت دەیسەلمینی کە الله تعالى بون و وجودی هەیه.

بە لگە چوارەمان بە لگە شەرعی و نقلیە رەوانە کردنی پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) پەيامە ئاسمانیەکان دەی سەلمینی الله تعالى بون و وجودی هەیه، زۆر بە کورتی با هەریە ک لەو بە لگانە نمونەیان بۆ بێنینە وە.

بە لگە عەقڵی لەسەر بون و وجودی الله تعالى ئەو عەقڵی الله تعالى داویەتیە مەرۆف دەیسەلمینی الله تعالى بون و وجودی هەیه، لەبەرچی؟ یە کێک لە خال و بە لگە عەقڵیەکان ئەوەیە دەلی (لکلّ حادث محدث) هەرشتییک بەرپابویی هاتبیتەدی وە لە بوندابی دەبی شتییک هەبی وە کەسیک هەبی بەرپای کردبی هیئابیتیه بون و وجود، مادەم عیمە ی مەرۆف و جنۆکەکان و کەون و کائینات و ئاسمان و زەوی و ئەستییرە و ئەو بابەتە شتانە هەمویان

له بون و وجودن و له‌به‌رچاومان ده‌بی کهس و زاتی‌ک هه‌بی ئەو شتانه‌ی هینابیته بون و وجود.

جا ئە‌گەر ده‌پرسی‌ن له بی‌پروا‌کانیش ک‌ی ده‌توان‌ی بی‌سه‌لم‌ی‌ن‌ی منم مرۆ‌قم هیناوه‌ته بون و وجود؟ منم ئاسمانم را‌گرتوه و هیناومه‌ته بون و وجود؟ ئینجا ئە‌گەر کهس نه‌بوو ئە‌وه بی‌سه‌لم‌ی‌ن‌ی و وه که‌سیش نه‌یتوانیوه و ناتوان‌ی ئە‌و کاته ده‌بی ئیمه بل‌یین زاتی‌ک هه‌یه هیناویه‌تیه بون و وجود را‌ی‌گرتوه و به‌پ‌ی‌وه‌ی ده‌با، وه ئە‌و زاته‌ش ده‌بی له‌وپه‌ری توانا توانای هه‌بی، توانای هه‌بی ئە‌و شته ورده به‌و ورد‌کاریه‌وه که مرۆ‌قه‌کانن که جی‌گای سه‌رسو‌رمانه به‌یه‌ین‌یته بون و وجود، واته عیلم‌یک‌ی ته‌واوی هه‌بی وه خیره و شاره‌زاییه‌ک و ورد‌بینیه‌کی ته‌واوی هه‌بی له ئیش و کاره‌کاندا ئە‌وه‌شیان له ک‌ی ده‌وه‌شیته‌وه؟ له الله تعالی -جل شئنه- که خاوه‌ن سیفه‌تی که‌ماله، جا ئە‌گەر شتی‌کی بچوک له بون و وجوددا به‌بی به‌دی‌ه‌ینه‌ر وه به‌بی وه‌ستا وه به‌بی دروست‌کار به‌دینه‌ه‌یت و دروست نه‌بیته و نه‌یه‌ته بون و وجود چۆن ده‌ک‌ری و ده‌بی ئە‌و هه‌موو بونه‌وه‌ر و که‌ون و کائیناته ئە‌و هه‌موو مرۆ‌ف و جنۆ‌که به‌بی زاتی‌ک -جل شئنه- وه به‌بی به‌دی‌ه‌ینه‌ری‌ک هات‌بیته بون و وجود؟ جار‌یک‌یان هه‌ندی‌ک له مول‌حید و بی‌پروا‌کان ده‌چنه له سه‌رده‌می ئی‌مامی ئە‌بو حه‌نیفه ده‌چنه لای، ئە‌و مول‌حید و بی‌پروا‌یانه له‌و کاته په‌یدا بون ده‌هریه‌کانیان پ‌ی ده‌گوتن ده‌هریه‌کان بر‌وا‌یان نه‌بوو بون و وجودی الله تعالی هه‌یه وه پ‌ییان وا‌بوو شته‌کان هه‌ر له سه‌روشته‌وه و له خۆ‌را خۆ‌رسکیه و دروست‌بوه (په‌نا به‌ خ‌وای رب العالمین) پ‌ییان وانه‌بوو زیندو‌بونه‌وه هه‌یه چون‌که مار‌ک‌سیزمیه‌تیش وه ئە‌و باب‌ه‌ته بی‌رو‌بو‌چ‌وانه در‌یژه پ‌یده‌ر و وه به‌دی‌ه‌ات‌نی ده‌هریه‌کانه له سه‌رده‌مه‌که‌ی ئیمه و نو‌ی‌کرد‌نه‌وه‌ی ئە‌وان بوو ئە‌وه نه‌بی مار‌ک‌س که‌سی‌کی ئە‌وه‌نده به‌توانا بو‌بی له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر له خۆ‌را بی‌ری‌کی وا پ‌وچه‌لی کرد‌بیته‌وه، نا هه‌ر در‌یژه پ‌یده‌ری ئە‌وان بوه و ئە‌و شته‌ی نو‌ی کرد‌ه‌وه و هیناویه‌وه بون و وجود که خۆ‌شی پ‌یی به‌د‌به‌خت کرد وه ژماره‌یه‌کی زۆ‌ریش له مرۆ‌قه‌کان پ‌یی به‌د‌به‌خت بون، که پ‌رسیان له

ئێمامی ئەبو حەنیفە، ئێمامی ئەبو حەنیفە زاتییکی زۆر زیرەک بوە (سرعة البديهة) ی هەبوە لە وەلامدانەوهی پرسیارەکان یانی خێرا وەلامی بۆ دەهات وەلامی زۆر لەجێ بە تاییەت وەلامی عەقڵی و ژیری، گوتیان باشە تۆ چۆن دەیسەلمێننی الله بون و وجودی هەیه؟ دەلی لە یەک لە رێوایەتەکان ئەویش فەرموی ئێوە پرۆنەوه دوایه کا وەلامتان دەدەمهوه بیرێک لەو قسەتان دەکەمهوه، دەلی ئەوانیش پۆژێک دوو پۆژێکیان پێچوو هاتنەوه لای پێیان گوت دەی وەلامان دەوی، گوتی وەلا من چەند بیرم کردەوه مەژغول و سەرقال بوم بە کاریکی تر لەبەر ئەوه نەمتوانی وەلامی تەواو بۆ ئێوە بەدەست بێم، گوتیان چیبوو ئەو ئیش و کارە ی مەژغول و سەرقال بێو ئەوەندە گەنگ بێ، گوتی مەژغول بوم بەوهی بیستم گوتیان کەشتیەک لەناو دەریادا شەپۆلی ئاو لێی دەدا کاتیکی هاتە لێواری دەریاکە و هاتە وشکانی کۆمەلێک شتی لەسەر بوو و باری هەلگرتبوو تەماشایان کرد ئەو کەشتیە کەشتیوانی لەسەر نیە کەس نیە کەشتیەکە لێبوخری هەر کەشتی بەخۆی هاتو و پۆشتو و باری لەخۆی بار کردو و هاتو تە وشکانی، دەلی ئەوانیش گوتیان باشە ئەوه باسی چیمان بۆ دەکە ی؟ شیت بوی دیارە تۆ ئەبو حەنیفە؟ کێ باوەر دەکا و چ عەقڵێک هەیه پرۆابکات کە کەشتی بەخۆی بگاتە وشکانی و بێتە لێواری دەریا کەسیک نەبێ کەشتیوان بێ و بیهاژوا؟ گوتی نەخیر من شیت نیم ئێوە شیتن، ئەگەر کەشتیەکی وا بچوک سەبارەت بەو بونەوهر و کەون و کائیناتە بەو مەرۆف و جنۆکانە کەوا هەنە دەبی کەشتیوانیکی هەبی و بەرپۆبەرێکی هەبی و لێخوڕێکی هەبی ئینجا بگاتە وشکانی و لێواری دەریا، ئە ی چۆن دەبی ئەو هەموو کەون و کائینات و بونەوهره ئەو مەرۆف و جنۆکانە بەبی زاتیک کە بەدیھێنابن و بەرپۆهیا نەوه ببا، دەلی ئینجا ژمارەیه کیان لەوی گوتیان (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) بونە موسلمان.

لە رێوایەت و جاریکی تر دەلی هەندیکی زانای مولحید و بێپرۆای هندی بون هاتنە لای ئەبو جەعفەری مەنصور داوایان کرد کە یەک لە زاناکانی ئیسلام بێ گفتوگۆیان لەگەڵ

بکا ده‌لێ مامۆستای ئەبو حەنیفە کە داوای لێکرا ئیلام ئەبو حەنیفە مێرد منداڵە یە ک بوو رەوانە ی کرد و ئەو گفتوگۆیە ی لە گە‌لدا کردن.

کەواتە بە‌لێ هەموو شتێک کە لە بون و وجود دابی دەبی بە‌دیھێنەرێکی هەبی وەستایە کی هەبی زاتێک هەبی هیناییتیه بون و وجود، جا بچوکتین شت ئە گەر قە‌لەم و دەرزیە کیش بی دەبی وەستا و دروستکاریکی هەبی ئەو بونە‌وەر و کەون و کائیناتە‌ش دەبی بە‌دیھێنەرێکی هەبی بە‌رپۆبەرێکی هەبی جا بە‌دیھێنەر و بە‌رپۆبەری ئەو بونە‌وەرە ئەو دەبی زاتێک هەبی خاوەن عیلمیکی تە‌واوبی دەسە‌لات و توانایە کی تە‌واویشی هەبی لە‌سەر ئەو هەموو ئیش و کار و بە‌دیھێنراوانە ئینجا لێی دە‌و‌ە‌شی‌تە‌و بە‌دیھێنابی ئە‌و‌یش هەیه و کی‌یه؟ الل‌یه -جل شئە- بە‌دیھێنەری هەموو بونە‌وەرە و مرۆ‌قە‌کان و جنۆ‌کە‌کانە.

بە‌لگە‌ی دوە‌میان بە‌لگە‌ی حسی و هەستە‌و‌ە‌رییە، بە‌ حسی و هەستە‌و‌ە‌ری دە‌سە‌لمێ‌نری کە الل‌ه تعالی بون و وجودی هەیه، نمونە‌یه کی زۆر کورت دە‌بینی مرۆ‌قە‌ بر‌وادارە موس‌لمانە‌کان لە‌ تە‌نگانە‌ یان لە‌ خۆشی واتە لە‌ خۆشی و لە‌ ناخۆشی هە‌ندێ‌ک جار پە‌نا دە‌بە‌نە‌ بە‌ر الل‌ه تعالی لە‌بە‌ری دە‌پارێ‌نە‌و و دۆ‌عا و نزا دە‌کە‌ن، ئەو دۆ‌عا و نزایە‌ش دە‌ستبە‌جی هە‌ندێ‌ک جار دێ‌تە‌جی جیبە‌جی دە‌کری جا ئەو کە‌سە‌ لە‌بەر الل‌ه پارا‌و‌ە‌تە‌و جا ئەو دە‌سە‌لات و ئەو ئیشە و جیبە‌جی بونە‌کە‌شی هە‌ندێ‌ک جار لە‌ دە‌سە‌لاتی مرۆ‌ف و هیچ کە‌سیکی تر دا نیە، کە‌ بۆی دێ‌تە‌جی ئە‌و‌ە‌ باشترین بە‌لگە‌ی هەستە‌و‌ە‌رییە کە‌ هەستی پێ‌دە‌کری بە‌بەر چاوان کە‌ الل‌ه تعالی بون و وجودی هەیه، ئەو داوای لە‌ زاتێک کردووە کە‌ الل‌یه وە ئەو شتە‌ی بۆ بینیتە‌جی شتە‌کە‌ش هاتو‌ە‌تە‌جی، کە‌واتە ئە‌گەر الل‌ه بون و وجودی نە‌بی (پە‌نا بە‌ خوای رب العالمین) چۆن شتە‌کە‌ هاتە‌جی؟ خۆ ئەو داوای لە‌ کە‌سی تر نە‌کردووە؟ وە کە‌سی تر دە‌ستی تێ‌دا نە‌بوو لە‌ شتە‌کە‌ و لە‌و دۆ‌عا و پارا‌نە‌و‌ە‌ی ئەو کە‌ داوای کردووە بۆی بیتە‌جی بیھینیتە‌جی؟ کە‌واتە ئە‌و‌ە‌ دە‌یسە‌لمێ‌نی بە‌لگە‌یه کی هەستە‌و‌ە‌ری و حسیە هەستی پێ‌دە‌کری کە‌ الل‌ه تعالی بون و وجودی هەیه -جل شئە-.

وہ لہ ھەموو دروستکراوہ کانیش دەسەڵاتی خوای رب العالمین دەدرەوشیتەوہ بەبەرچاوان دیارە ھەستی پێدەکری، ئەو ئاسمانە کێ توانیویەتی ڕایبگری؟ چونکە بەلگە ی حسی و عەقڵی ھەندیک جار تیکەھەلکیشن لہ گەل یە کیش دەگونجین ھەم بە بەلگە ی عەقڵی و ھەم بە بەلگە ی حسی دەسەلمینری و کە پرسیار دەکەین کێ لہ توانای ھەبە ئەو ئاسمانە ڕایگری؟ تۆ دەبینی سەقفیک سەبەبە ک بۆ سەری خانویە ک یان بینایە ک ئە گەر بیست مەتر بە پەنجامە تری چەندین دینگە و حیساباتی بۆ دە کری ئینجا بە ئاسانیش ڕاناوہستی ھەموو موہەندیسیک و ئەندازیاریکیش لہ خویرا نابینی ھەموو سەقفیک ڕیار بدات و ئەنجام بدری بەو ئەندازە کە مە بەو مەسافە کە مە یە عنی ئەوہندە مە ترەبی ئە ی ئەو ئاسمانە ھەزارەھا و ملیۆنەھا ئەوہندە ی زەویە یانی ئە گەر لیک دەدەبەوہ چون ڕاگیراوە ئەو ئاسمانە؟ کێ ڕایگرتوہ؟ ھەستی پێدەکەین، ئەوہ بەلگە یە لەسەر بون و وجودی اللہ تعالی. ھەر وہ کو یە کیک لہ ئە عرابیە کان کە لێ دە پرسن تۆ بە چی و بە چ ڕیگایە ک گەشتیتە اللہ ناسی بون و وجودی اللہ سەلماند و ڕوات پیی ھینا، دەفەرموی: (الأثر تدل علی السیر، والبعة تدل علی البعیر) شوینی پیی کە سان و مروّقان ئە گەر دیاری لہ ڕیگا و شوینیک بەلگە یە لەسەر ئەوہ ی ڕیوار بەویدا ڕۆشتوہ و ئە گەر قشپلی حوشریش بەلگە یە لەسەر ئەوہ ی حوشر لەو ی بونی ھەبوہ، دەفەرموی الأرض ذات الفجاج، والسموات ذات الأبراج، و البحر ذات الأمواج، أفلا تدل علی اللطیف الخیر؟) یان (علی الواحد القہار) بە گوێرە ی ڕیوایە تە کان، دەفەرموی ئەو زەویە کە چەند دور و درێژە و کە لینی ھەبە کە لە بەری ھەبە شاخی تێدایە بەرز و نزمی تێدایە، دەفەرموی ئەو ئاسمانە ی ئەو ھەموو ئەستێرانە ی پتوہ دیارە، وہ ئەو دەریا و بەحرە ی کە ئاوا شەپۆل و مەوج دەدا خاوەنی شەپۆل و مەوجە کانە، ئایە ئەوانە بەلگە نین نابنە بەلگە ی ھەستەوہری و عەقل و ژیری لەسەر بون و وجودی خوای پەروەردگاریکی زۆر وردزانی کارلەجی -جل شئە-؟ خوا یە کی تاک و تەنھا؟ بەلێ دەبنە بەلگە.

ئینجا بە لگە ی فیطرە فیطرە و سروشتی ئینسان وە فرچکی ئینسان ئینسان ھەر لە ئەو ئەو ھەر فرچکی بەو ھەر گرتو ھەر فیطرە ی خاوەن تەو حیدە خاوەن اللە بەیە کگرتنە -جل شئە-، لە ئەو ئەو کاتیک اللە تعالی لە پشتی باوکە ئادەمەو ھەر زوریەتی ئادەمی دەرھینا و بەلینی لە گەل بەست: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ [الأعراف: ۱۷۲] ھەر ھەموو مەرۆقە کان اللە تعالی پێی ھەرمون من پەرورەدگاری ئیو ھەر نیم؟ گوتیان بەلێ تۆ ئەوی، کەواتە بونە خاوەن تەو حید بونە خاوەن اللە بەیە کگرتن برۆیان ھینا.

فیطرەت و دلی ئینسان یە کەمین جار اللە بەیە کگرتنی تیدایە کە پێغەمبەریش دەرھەرموی (ﷺ): «كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ» ھەموو مندالێک و کۆرپەلە یە کە دەبی لە سەر فیطرەتی اللە بەیە کگرتن دەبی -جل شئە- یانی خاوەن تەو حیدە «وَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَمَجِّسَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ»^[۱] واتە: ، بەلام دایک و باوکی لە دوا یی لە فیطرەت لای دەدەن یان دەیکەن بە جولە کە یان دەیکەن بە ئاگر پەرست یان دەیکەن بە دیان بە نەسپانی.

کەواتە فیطرەتی ئینسان لە چ کاتی کدا بە دیار دە کەوی؟ لەو کاتە بە دیار دە کەوی ئەو کەسە ی کە دەلی ھێچ برۆام بە بون و وجودی اللە نیە چونکە لە بنی ھەرە بنی دلی فیطرەتە کە ی تەو حیدی تیدایە لە کاتی ساتمە کردنی ک لە دنیا ناخۆشی ھاتنە رێگایە ک فیطرەتە کە بە دیار دە کەوی ھەموو پەرە کان و غوبار و ئەو شتانە ی لە دلیدا کۆبو ھەر و فیطرەتە کە ی شار دو ھەر ئەو لە ئیلحاد و بیدینی و بی برۆایی دەر ھەر ویتەو ھەر نمونە مان زۆرن.

ئەو مولحید و بیدین و بی برۆایانە ھەندیک جار لە کاتی ساتمە بردنی ک دەلین اللە بون و وجودی نیە دە یە ھا پەر توک و موحازەرە ی لە سەر دە خویننەو ھەر دەنوسن و دەدەن خۆیان و خەلکی و لی رادە ھینن ئینجا کە ساتمە یە ک دە کەن بە سەر زمانیاندا دی دەلی یا اللە، ئی یە گەر بون و وجودی نیە بوچی ھاواری لی دە کە ی؟ ئە ی کەسی برۆات بە کارل مارکس ھەر یە بو نمونە سەرۆکی (حیزبی شیوعی کوردستانی) (عەزیز موحەمەد) کاتی کە

[۱] صحيح البخاري (۱۳۸۵) (۱۳۵۸) (۱۳۵۹)، صحيح مسلم (۲۶۵۸)، سنن أبي داود (۴۷۱۴).

موئته‌مه‌ریک بوو له سالی (۱۹۹۲) له (سوریا) پیی له داو و له وایه‌ری لاقیتیه‌ک ئالا که چوو وتار بخوینیتیه‌وه‌ ئه‌وه‌موو خه‌لکه‌ و ئه‌ندامانی حیزبی شیوعی هه‌موو دونیا دانیشتبون، که ته‌قدیری الله تعالی الله تعالی ده‌یه‌وی ئاوا پییان بسه‌لمینی که فیطره‌ته‌که‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دایه‌ که الله بون و وجودی هه‌یه‌ که پیی تی ئالا ده‌می گه‌یشته‌ لای لاقیتیه‌که‌ و مایکروڤۆنه‌که‌ گوتی یا الله، هه‌موو قاعه‌که‌ ده‌نگی دایه‌وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ قاعه‌که‌ بوو هه‌مویان پروایان به‌ بون و وجودی الله نه‌بوو ئه‌ندامانی حیزبی شیوعی هه‌موو دونیا بون ئه‌وه‌ که‌سه‌ش که‌سیکه‌ که‌ شیوعیه‌ت یه‌ که‌م جار که‌ هاتوه‌ته‌ عیراق و کوردستان ئه‌وه‌ هی‌ناویتی ئینجا له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا هه‌موو له‌ قاقای پیکه‌نینیاندا هی‌چیان پی نه‌مایه‌وه‌.

که‌واته‌ پیویسته‌ گه‌مه‌یان به‌ عه‌قلی خو‌یان بی‌ت و به‌ هه‌لسوکه‌وتی خو‌یان بی‌ که‌ الله تعالی هه‌ل‌دایه‌وه‌ فیطره‌ته‌که‌ به‌ل‌ی ئه‌ گه‌ر الله تعالی بون و وجودی نیه‌ بو‌ هاوارت نه‌ کرد یا کارل مارکس؟ ئه‌ گه‌ر الله تعالی بون و وجودی نیه‌ بو‌ هاواری ئه‌وانت نه‌ کرد له‌وی ئه‌ندامه‌کانی تر له‌ هانات بی‌ن نه‌هیل‌ن به‌ربیتیه‌وه‌؟ دیاره‌ نه‌ک پروات وایه‌ الله تعالی بونی هه‌یه‌ و فیطره‌ت له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دایه‌ فیطره‌ت ئه‌وه‌ش ده‌سه‌لمینی که‌ الله ده‌توانی له‌ هانات بی‌ به‌رت نه‌داته‌وه‌.

وه‌ختی خو‌ی ستالینیش ده‌لی کچیکی هه‌بو‌ وای راهی‌نابوو له‌ گه‌ل ده‌ورو به‌ره‌که‌ی، ستالین ئه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ له‌دوای لینین هاته‌ سه‌ر حوکم له‌ ئیتیحادی سو‌فیه‌تی، که‌ کارل مارکس ئه‌وه‌ نه‌زه‌ریه‌ی دانا لینین هات له‌ شو‌رشی ئو‌کتۆبه‌ر (۱۹۱۷) که‌ قه‌یسه‌ریه‌کانیان له‌ روسیا له‌ناو برد هاتنه‌ سه‌ر حوکم، ئه‌وانه‌ قوتابی کارل مارکس حیساب بون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ری‌بازه‌ ده‌رو‌یشتن، گوتیان ئیمه‌ ئیشده‌ که‌ین به‌ کارل مارکسیه‌ت و مارکسزمیه‌ت ئه‌وه‌ به‌رنامه‌یان هی‌نا و ئیشی پی‌که‌ن نه‌ده‌گونجا ته‌واو ئیشی پی‌بکری‌ چونکه‌ که‌م و کورتی یه‌ کجار زۆره‌، هه‌ستان هه‌ندیکیان لی‌ بری و هه‌ندیکیان لی‌ زیاد کرد، لینین ناوی لی‌نرا لینی‌ نزمیه‌ت، له‌دوای ئه‌وه‌ ستالینیش به‌ لینین رازی نه‌بوو له‌ هه‌موو ئیش و کاره‌کانی ئه‌وی لادا که‌

خۆی هاته سەر حوکم بوو سەرۆکی وه‌زیرانی ئیتیحادی سوڤیه‌تی ناوی لێنا ستالین
 نزمیه‌ت، ستالین که‌سیک بوو زۆر دیکتاتۆر و خۆین رێژ بوو ده‌یگوت ئە‌گەر هه‌موو
 دنیا بکه‌مه‌ پێنج به‌ش یه‌ک به‌ش بیه‌ته‌ لینی نزم یان ستالینزم هه‌ر چوار به‌شه‌ که‌ی تر
 هه‌موو قه‌تل و عامکه‌م له‌لام زۆر ئاساییه‌، جه‌یشی ئە‌حمه‌ریان هه‌بوو ئە‌گەر ناوی ستالین
 هاتبا ده‌با ته‌حیه‌ بکه‌را با نه‌ک بیه‌نرا با، ئینجا رۆژیک هه‌لخلیسکا له‌ به‌فردا له‌به‌ر ده‌رگای
 مالیان سکرته‌یر و پیاو و حیمایه‌کانی هه‌موو له‌گه‌ڵیدا بون، کچه‌ که‌شی له‌گه‌ڵیدا بوو که
 کچه‌ که‌ی خۆی وا په‌روه‌رده‌ کردبوو وشه‌ی الله نابێ به‌سه‌ر زمانت دابی چونکه‌ الله بون و
 وجودی نه‌ خورافیاته‌ موسلمان وا ده‌لێن ئاوا، له‌به‌ر ده‌رگای خۆیان کچه‌ که‌ی له‌ شوینی
 ده‌رۆشت ستالین ساتمه‌ی برد و هه‌لخلیسکا له‌ به‌فره‌ که‌ یه‌ک به‌ ده‌نگی به‌ روسی هاواری
 کرد گوتی یا الله! کچه‌ که‌ی توند گرتی هیه‌شتا هه‌لنه‌ستا بوو گوتی باوکه‌ ئه‌وه‌ تۆ چه‌ند
 ساله‌ به‌ من ده‌لێی نه‌لێی الله ئە‌ی تۆ بو‌ هاواری اللهت کرد؟ ده‌لێ ستالین وه‌لامی نه‌بوو
 داماو ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را هه‌ستایه‌وه‌ سه‌ر پێیان، گوتی باوکه‌ ئە‌ی بو‌ هاواری سکرته‌یره‌ که
 و حیمایه‌ کانت نه‌ کرد له‌ پشته‌وه‌؟ جا هه‌ندیک ده‌لێن کچه‌ که‌ی له‌و قوناغه‌یه‌وه‌ و له‌سه‌ر
 ئە‌و قسه‌یه‌وه‌ کاری تیکرد و دوايه‌ له‌ دلدا بوو بوو موسلمان به‌س نه‌یویرابوو خۆی ئاشکرا
 بکا بروای هینابوو به‌ الله تعالی، ئە‌وه‌ش فیطره‌ت فیطره‌ت سروشت فرچکی ئینسان
 ده‌یسه‌لمینی که‌ الله تعالی بون و وجودی هه‌یه‌.

ئینجا به‌لگه‌ی نه‌قلی و شه‌رعی هاتنی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) وه‌
 دابه‌زینی قورئانی پیرۆز ئە‌وانه‌ هه‌ر هه‌مویان به‌لگه‌ن به‌لگه‌ی نه‌قلی و شه‌رعی له‌سه‌ر
 بون و وجودی الله چونکه‌ پێغه‌مبه‌ران ده‌لێن پێغه‌مبه‌ری اللهین ئیزافه‌ ده‌کرین بۆلای الله
 تعالی ئە‌وانی ره‌وانه‌ کردوه‌ و ناردویه‌تی، که‌واته‌ دیاره‌ الله بون و وجودی هه‌یه‌ -جل شئنه‌-
 وه‌ په‌یامه‌کان ده‌لێن په‌یامی خوایی هی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) قورئان
 ده‌گوتری (کلام الله) که‌واته‌ هه‌موو قورئان و هه‌موو پێغه‌مبه‌ران و ره‌وانه‌ کردنیان و وه‌

په یامه کانی که هیناویانه پەرتوکه ئاسمانیه کان هه موی به لگه یه به لگه یه کی نه قلی شه رعی له سه ر بون و وجودی الله تعالی.

له پاشان دینه سه ر (الإيمانُ بِالْمَلَائِكَةِ) بیروپروابون به مه لائیکه ت و فریشته کان، ده بی له دلان جیگیری که ین و پروامان وابی که مه لائیکه ت و فریشته کان بون و وجودیان هه یه، مه لائیکه ت و فریشته کان نه ین نه می، مه لائیکه ت و فریشته کان ژماره یان له بن نایه و نازانین ئیمه له زۆریان، وه مه لائیکه ت و فریشته کان پروامان وابی دروستکراو و به دیهینراون له نور و پروناکی که پیغه مبه ر ده فه رموی (ﷺ) مروقه کان به دی هاتون له باوکه ئاده مه وه بوکه ئاده میش له خۆل و گل وه ده فه رموی مه لائیکه ت و فریشته کانیش «خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ»^[۱] ئه وانیش له نور و پروناکی به دی هاتون وه جنۆکه و شه یتانیش ده فه رموی له ئاگر دروست بونه و به دی هاتون، ئینجا بیروپروامان وابی مه لائیکه ت و فریشته کان توانایان زۆر زیاتره له مروف و له جنۆکه کانیش الله تعالی ئه و توانایه ی پی به خشیون به چرکه و به له حزات ده توانن له ئاسمان بگه نه زه وی، به چرکه و به له حزات ده توانن له هه ر شوینیکی دورترین شوین بی پی بگه ن الله تعالی ئه و توانایه ی پی به خشیون، وه بیروپروامان وابی هه م له دله وه که مه لائیکه ت و فریشته کان هه ندیکیان ئیشی تایبه تیان پی به خشراوه و که ناویشیان بو ئیمه دیاریکراوه، له وانه جوپرائیل گه وره ی هه موو مه لائیکه ت و فریشته کانه ئیشی تایبه تی جوپرائیلیش هینانی وه حی خوایه بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وه مه لائیکه ت و فریشته ی سه رپه رشتیاری عه زابه کانی الله شه -جل شئه- که عه زابی ئومه ته کان ده دا، وه له پاشان ئیسرافیل ئه ویش مه لائیکه ت و فریشته یه کی گه وره یه له دوای جوپرائیل دی که ئه ویشیان فوی نه فخی سوپی به ده سه ته الله تعالی ئه و ئه رکه ی پی سپاردوه بو دونیا تیچکچون و تیكدانی که فوو ده کریته سوپ ئه وه فوو ده کا، له پاشان میکائیل که مه لائیکه تیکی گه وره یه ئه ویش ئه رکی

[۱] صحیح مسلم (۲۹۹۶)، مسند أحمد (۲۵۱۹۴) (۲۵۳۵۴).

باراندنی باران و وه هه‌ور که ئاوی لی دابه‌زی الله تعالی پی به‌خشیوه، وه له پاشان ملك الموت که له ناو ئیمه به عزرائیل به‌ناوبانگه، که عزرائیل وشه‌یه که و ناویکه نه له قورئان هاتوه بۆ ملك الموت نه له هه‌دیسى سه‌حیحى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه نه له ته‌ریکی سه‌حیحیش هاتوه، ته‌نها هه‌ندیک ته‌ر و قسه‌ی زه‌عیف و لاوازی له‌سه‌ره، وه نه‌گوتری باشته به‌لام بۆ ته‌وه‌ی خه‌لک تی بگا هه‌موو جار بلی که له‌ناو ئیمه به‌ناو بانگه به عزرائیل ئاوا بگوتری ئاساییه به‌لام ناوی راسته‌قینه‌ی خوی ملك الموت ه الله تعالی به‌وه ناوی ده‌رکدوه و بردوه، ته‌ویش ئیش و کاری کی‌شانی گیانی مرۆقه‌کان و وه مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کانی له ده‌سته الله تعالی پی سپاردوه، ئینجا هه‌ندیکیش له مه‌لائیکه‌ت و فریشته‌کان هه‌لگری عه‌رشى الله تعالی ن (حملة العرش)ن، وه هه‌ندیک له مه‌لائیکه‌ت و فریشته‌کان سه‌رپه‌رشتیاری به‌هه‌شتن، هه‌ندیکیان سه‌رپه‌رشتیاری دۆزه‌خن، وه هه‌ندیک له مه‌لائیکه‌ت و فریشته‌کان ئیشی تریان پی سپێردراوه که نوینی چاکه‌کانی مرۆقه‌کان یان خراپه‌کانی مرۆقه‌کان، هه‌ریه‌ک له وه مه‌لائیکه‌ت و فریشتانه ده‌بی و وجودیان هه‌یه ته‌و خالانه‌ی گوتمان هه‌یانه وه له پاشان پرومان وابی مه‌لائیکه‌ت و فریشته‌کان: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم: ٦] سه‌رپیچی فه‌رمانی الله ناکه‌ن ته‌وه‌ی پیان بگوتری و فه‌رمانیان پی بکری له‌لای الله تعالی ده‌سته‌جی جیه‌جی ده‌که‌ن، وه مه‌لائیکه‌ت و فریشته‌کانیش ده‌مرن بۆچونی راجیحی ته‌هلی سونه و جه‌ماعه بیروپرومان ده‌بی وابی ئینجا له دوا‌یی زیندو ده‌بنه‌وه به هه‌میشه‌یی نامینه‌وه ته‌و مه‌لائیکه‌ت و فریشتانه جیهانیکی سه‌ربه‌خۆن الله تعالی دایان و وه به‌دییه‌نراوی الله تعالی ن ته‌وانیش ده‌بی ته‌و بیروپروایه‌مان وابی.

له پاشان دینه سه‌ر بیروپروابون به پەرتوکه ئاسمانیه‌کان، پەرتوکه ئاسمانیه‌کان ده‌بی ئیمه بیروپرومان وابی که الله تعالی بۆ هه‌ر ره‌وانه‌کراو و ره‌سولیک په‌یامیکی ناردوه په‌یامی تایبه‌ت چونکه ته‌و زاته‌یه که پیناسه‌مان کرد له رابردو ده‌بی نیرینه‌بی بۆچونی راجیحی

ئەهلی سونە و جەماعە مێینە و ئافرەت پەسولی تێدا نیە و نەبی تێدا نیە ئیختیلافی لەسەرە بەلام ئەو بۆچونە بۆچونی راجیح و پەسەند و زۆربەیی ئەهلی سونە و جەماعەیه، وە لە پاشانە کە دەبی لە مەرقەکان بی لە جنۆکە نەبی، وە لە پاشان پەسول پەياممکی تایبەتی بۆ دئی لەلای الله تعالی فەرمانی پێدەکرێ راییگەیهنێ ئەو پەسولە.

ئەو پەسولانە ژمارەیان چەندە؟ هەندیک لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون نابێ لە ژمارەیان بپێچرێتەو بەلام هەندیکیش لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون مادەم رێوایه تمان بە دەست هەبی کە ئە گەر تەواو سەحیحیش نەبی حەسەنیش بی قبولە و وەرگیراوە لەلایەن ئەهلی سونە و جەماعە ژمارەیان دیاریکراوە کە سێ سەد و پازدە پەسولن لە هەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەفەرمون دروستە ئیمە بلیین ژمارەشیان هەیه ئەوێش ئیختیلافی لە نێوان ئەهلی سونە و جەماعە لەسەرە.

جا هەر پەسولیک پەرتوک و پەياممکی ئاسمانی بۆ هاتووە بە کورتی ئیمە دەبی بروامان وابێ الله تعالی پەرتوک و پەيامە ئاسمانیەکان زۆر بونە بە ژمارەیی پەسول و پەوانە کراوەکان بوە کە ناردوویەتی بۆ سەر زەوی بەلام ئەوێ لە ئیمە دیارە بە ناوەوێ دەبی ئەوانە بە ناوەوێ بروامان پێی هەبی ئەوانی تیش بە کورت و پوختی.

جا یە کە میان سوحوفە ئیبراهیم وە سوحوفی موسا هەندیک دەلێن تەو پراتە کە یەتی لەبەر ئەوێ دەلێن پێنج پەرتوکی ئاسمانی هەیه ناوی دیاریکراوی، هەندیکیش دەلێن سوحوف جیاوازه لە گەڵ تەو پرات سەرەتا سوحوفی بۆ هاتووە موسا ئینجا لە دوا یە تەو پراتی بە سەر دابەزیو، ئە گەر گوتمان سوحوف جیاوازه لە گەڵ تەو پرات دەلێن شەش پەرتوکی ئاسمانی هەیه کە ناویان دیاریی لە ئیمە بیزانین بە سەر چ پەسول و پەوانە کراویک دابەزیو، ئە گەر بلیین سوحوف هەر تەو پراتە هی موسا دەلێن پێنج پەرتوکی ئاسمانی هەیه ناویان دیاریی و ناوی پێغەمبەر و پەوانە کراوەکانیش دیارە کە بۆیان پەوانە کراوە، یە کەم سوحوفی ئیبراهیم، دوهم تەو پراتی موسا، سییەم زەبوری داود،

وه چوارهم ئینجیلی عیسا، وه پینجه‌م قورئانی پیروزی محمد المصطفی (ﷺ)، که ئەوانه به‌سه‌ریان دابه‌زیوه له‌لای الله تعالى.

ته‌نها قورئان الله تعالى به‌لینی پاراستنی داوه و پاراستوشیه‌تی تاوه‌کو ئیستا باشت‌ترین به‌لگه‌یه‌ ئەوه له‌سه‌ر راستیه‌تی قورئان و وه‌هاتنی پیغه‌مبه‌ر و (ﷺ) ئاینی ئیسلام، تا ئیستا که‌س نه‌یتوانیوه نمونه‌ی قورئان بینیته‌وه و وه‌قورئان تیک‌دات و لئی بشیوینی له‌به‌ر ئەوه‌ی الله تعالى فه‌رمویه‌تی ده‌پارێزم وه‌پاراستوشیه‌تی، به‌لام په‌رتوکه‌ ئاسمانیه‌کانی تر الله تعالى به‌لینی پاراستنی نه‌دابوو له‌به‌ر ئەوه‌ که‌م و کورتی هاته‌ ناو، جا ئیمه‌ ده‌بی‌ ئاوا به‌ کورتی و پوختی ئیمانمان به‌ په‌رتوکه‌ ئاسمانیه‌کان هه‌بی، وه‌قورئانیش زیاتر له‌ هه‌ر هه‌مویان ئه‌رکیشه‌ له‌سه‌رمان بروامان پیی هه‌بی که‌ مه‌نه‌جی ژیانه‌ ژیانی خو‌مان وه‌کو که‌ته‌لوکیک له‌ قورئان ته‌ماشای بکه‌ین و بروانین و وه‌ربگرین له‌سه‌ری بروین، ئینجا له‌ پاشان پیمان وابی قورئان (کلام الله) یه‌ مه‌خلوق نیه‌ واته‌ به‌دییه‌نراو نیه‌ چونکه‌ (کلام الله) سیفه‌تیکه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی الله، الله تعالى چۆن زاتی مه‌خلوق نیه‌ و خالیقه‌ خو‌ی به‌دییه‌نه‌ره‌ به‌دییه‌نراو نیه‌ وه‌ ئاواش سیفه‌ته‌کانیشی الله تعالى به‌دییه‌نراو نین و مه‌خلوق نین، که‌ موعته‌زیله‌کان ده‌یانگوت قورئان مه‌خلوقه‌ (په‌نا به‌ الله) هه‌ر له‌سه‌ر ئەو وشه‌ش بوو ئیمامی ئەحمه‌د که‌ دانه‌به‌زی له‌ بو‌چونی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌یگوت قورئان مه‌خلوق نیه‌ ئەو هه‌موو عه‌زاب و ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی به‌ ده‌ستی موعته‌زیله‌کان بینی.

ئینجا قورئان ده‌بی ئیمه‌ زۆر ریزیشی لی بنیین وه‌ خویندنه‌وه‌ی عیباده‌ته‌ موعجیزه‌یه‌ و ده‌سته‌ وه‌سانکاری به‌رامبه‌ره‌کانیتی له‌وه‌ی نمونه‌ی ئەویان پی نایه‌ته‌وه‌، وه‌ بیکه‌ینه‌ مه‌نه‌جی ژیا‌نمان و ئیمان و بروایه‌کی ته‌واومان پیی هه‌بی،

له‌ پاشان (الإيمان بالرُّسل) ده‌بی ئیمه‌ بیروبروامان هه‌بی له‌دله‌وه‌ و به‌ زمانیش بیلین و به‌کرده‌وه‌ش بیسه‌لمینین که‌ ره‌وانه‌کراوانی الله تعالى که‌ هه‌م ره‌سولن هه‌م نه‌بین، جیاوازی‌شان هه‌یه‌ له‌لای ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌، هه‌ندی‌ک له‌ زانایانیش پیمان وایه‌ ده‌لین

یە ک پێناسە هەردوکیان دەگرێتەو بەلام ئەو ڕاجیح و پەسەندترە کە جیاوازیان هەیه
هەریە ک پێناسە سەربەخۆی خۆی هەیه ڕەسول و نەبی.

ڕەسول ئەو زاتانە کە ماوەیە ک پێش ئیستاش بۆمان گوتن کە هەر نێرینەیه ک لە
بۆچونی ڕاجیحی ئەهلی سونە و جەماعە، وەرۆقی، وە لە پاشان ڕیسالەیه ک و پەيامیکی
خوای بۆ دابەزیی، فەرمانی پیکرابی ئەو پەيامە ڕابگەیهنی ئەو ڕەسولە بەلام نەبی
هەندی لە زانایان دەفەرمون پێناسە ڕەسول دەگرێتەو ئەوانی تر دەفەرمون نەخیر نەبی
پەيامی سەربەخۆی بۆ نەهاتو لەسەر پەيامی ڕەسولیک پێش خۆی فەرمانی پیکراو
خەلکی ڕابگەیهنی، هەندیکیش دەفەرمون نەخیر پەيامی بۆ هاتو و بەس فەرمانی پی
نەکراو خەلکی ڕابگەیهنی، جیاوازی هەیه لە نیوان زانایانی تانانەت ئەهلی سونە و
جەماعەش.

جا دەبی ئیمە پروامان هەبی الله تعالی ڕەسول و نەبیەکانی ڕەوانە کردو ئەوانە لە هەموو
مروڤەکان گەورەترن لەلای الله تعالی لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە لە فریشتە و
مەلائیکەتەکانیش بەرز و بەرێز ترن ڕەسولەکان و نەبیان، وە لەناو ئەو ڕەسولانەش
ئەو نەبیانە و پیغەمبەرانەش (عليهم الصلاة والسلام) ژمارەیه کیان ڕەسولن وە زۆربەشیان
نەبین، ڕەسولەکان پلەدارترن لە نەبیەکان لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە، لەناو
ڕەسولەکانیشدا بیست و پینجیان لە هەموو پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە ڕەسول
و نەبی لە قورئانی پیرۆز ناویان هاتو ئەوانی تر ناویان نەهاتو ئیمە بە موحەمەدی و بە
کورتی پروایان پی دەهینین هەر ئەوەندە ی لی دەزانین، ئینجا لەناو ڕەسولەکانیش لە
هەمویان پلەدارتر ئولول عەزمن پینج پیغەمبەرە دیاریکراو (عليهم الصلاة والسلام) کە
بۆچونی ڕاجیحی ئەهلی سونە و جەماعە و جمهور لە گەل ئەوەدایە ئەو ئولول عەزمانە
ئەوانەن (نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، محمد المصطفی (عليهم الصلاة والسلام))، وە لە

پاشان له ناو ټولو عه زمانه ش دوانيان پله دارترن له سيانه كهى تر (ئبراهيم عليه السلام)، وه محمد المصطفى عليه السلام)).

ئىبراهيم (أب الأنبياء) ه باوک و باپيرهى پيغه مبه ره كانى تره زور بهى پيغه مبه ران نه وهى
ئىبراهيم پيغه مبه رن (ﷺ) (عليهم الصلاة والسلام)، وه له پاشان ئىبراهيم (خليل الله) ه
هه ره خو شه يستى الله تعالى يه -جل شئه-، ئينجا له نيوان ئه وه دوانه شيان محمد مصطفى
(ﷺ) پله دار تره له ئىبراهيمى باپيرهى (ﷺ) له بهر ئه وهى (خاتم الأنبياء) ه محمد
المصطفى (ﷺ) (سيد المرسلين) ه محمد المصطفى (ﷺ) وه كو تاى هه موو پيغه مبه رانه
(ﷺ) (خليل الله) شه محمد المصطفى (ﷺ).

جا که ده‌لّیین پله‌دارتره ئه‌و پیغهمبهر و ره‌وانه‌کراوه له‌وه‌ی تر مه‌عنای ئه‌وه نیه ئه‌وی تر به کهم ته‌ماشا بکری ئه‌وه جائیز و دروست نیه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه هه‌مویان له‌وپه‌ری پله‌دان به‌س هه‌ندیکیان له‌لای الله تعالی پله‌یان به‌رزتره ئه‌ویتیش پله‌داره به‌بی ئه‌وه‌ی کهم و کورتی بو بریار بده‌ین و بیته ناو می‌شکمان، بروامان پێیان هه‌یه هه‌ر هه‌مویان راستن الله تعالی ره‌وانه‌ی کردون و هه‌ر قه‌وم و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ره‌وانه‌کراویکی خۆی بو ره‌وانه‌کراوه هه‌موشیان بانگه‌وازییان کردوه بو‌لای الله تعالی که ته‌نها الله بپه‌رستن له طاغوت و شیرک و کوفر به‌دور که‌ونه‌وه: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶] الله تعالی ده‌فه‌رموی بی‌گومان ئیمه بو هه‌موو ئومه‌تی‌ک و گه‌لی‌ک ره‌وانه‌کراو و پیغهمبهری‌کمان ره‌وانه‌کردوه که داوایان لی‌کردون له گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانیان وهرن تانها الله بپه‌رستن وه به‌دور که‌ونه‌وه له طاغوت و ئه‌و په‌رستراوانه‌ی جگه له الله ده‌په‌رسترین -جل شنه-.

ئىنجا پيغەمبەر(ان (عليهم الصلاة والسلام) مژدەدەر و ترسيئەرن: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ﴾ [النساء: ۱۶۵] پيغەمبەر(ان مژدەدەر(ن به بههشتى پان
و بهرين بۆ ئەو كەسانەى شوپىيان دەكەون و بروا به الله دههينن وه ترسيئەرن به دۆزهخى

سوتین و عەزابی اللہ تعالی بۆ ئەو کەسانە ی سەرپێچی ئەمر و فەرمانەکانیان دەکەن شیرک و ھاوبەشی پەیدا دەکەن گوناح و تاوان ئەنجام دەدەن بۆ ئەوەی خەڵک و مەردوم و مەروڤەکان بەلگە بە دەست نەبن بەسەر اللہو -جل شئە- بڵین نەمانزانی کامە پێگای راستە و پێی دەچینە بەهەشت کامە ھەلە و چەوتە و پێی دەچینە ئاگری دۆزەخ و جەھەنەم بەلگەیان بە دەستەووە نەمیئێ لەبەر ئەوە پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) اللہ تعالی رەوانە ی کردن و وە لە پاشان پەيامی پێ ناردن و موژدەدەر و ترسینەر بون.

ئینجا پێغەمبەری خۆمان موحەمەد (ﷺ) چەند ئەرکیکی لەسەرمان زیاتر ھەیە (یە کەم پێغەمبەرمان موحەمەد (ﷺ) پێغەمبەری ھەموو جیھانە و ھەموو مەروڤ و جنۆکەکانە دەبێ ھەموو برۆای پێ بێنن، ئەوەی برۆای بە پێغەمبەر موحەمەد نەبێ (ﷺ) برۆادار نیە بە کافر حیسابە وە دەچێتە دۆزەخ تەنانت ئەگەر عیسا و موساش پێغەمبەر دەفەرموێ (ﷺ) زیندوبان لەسەر رۆی زەوییان دەبا شوینکەوتە ی موحەمەد بکەون (ﷺ) نە ک ئومەت و خەڵکەکانیان بەخۆشیان پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام)، ئەرکی سەرشانی ئیمە بەرامبەر بە پێغەمبەر (ﷺ) دەبێ پێغەمبەرمان پێ لە ھەموو پێغەمبەرەکان گەورەتر بێ، وە برۆای پێ بێنن کە راستگۆ بوە لە ھەموو گوتنەکانی وە شوینی بکەوین ئیقتیدای پێ بکەین بیکەینە سەر مەشقی خۆمان، وە لە پاشان خۆشان بوێ بە ئەندازە ی خۆشوێستنی اللہ نەبێ خۆشەوێستێ کە ی یەعنی پلە یە ک لە خۆشەوێستی اللہ نزمتر بێ وە لە خۆشەوێستی ھەموو دەورووبەر و خۆشمانەووە زیاتر بێ خۆشەوێستێ کە ی ئەو لەناو دڵمانەووە لە ھەموو کەس و شتی کەمان خۆشتر بوێ، ئینجا بەرگری دەبێ لێبکەین سونەتەکانی زیندو بکەینەووە وە بەرگری لە سونەتەکانیشی بکەین بانگەوازیشی بۆ بکەین) ئەوانە ئەرکی پێغەمبەرە (ﷺ) لەسەر شانی ئیمە کە ئیمە بیپارێزین و وە ئەنجامی بدەین بەرامبەر بە پێغەمبەرمان موحەمەد (ﷺ) وە گومانیش نەبەین و وە برۆاشمان وانەبێ پێغەمبەر (ﷺ) لە ھەموو غەیبیشی زانیووە، ئەوە زۆرجار خەڵک ھەلە دەکا یان خۆشەوێستی پێغەمبەر

ده‌باته ئاستی خۆشه‌ویستی الله (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ئه‌وه خاڵیکی یه‌ کجار ورد و ده‌قیقه ده‌بی لێی وردینه‌وه ئیمه‌ الله مان له‌ هه‌موو که‌س و شتێک خۆشتر بوی ته‌نانه‌ت له‌ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌بی خۆشترمان بوی ئینجا له‌ دوا‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د مان خۆشبو‌ی (ﷺ) له‌ پیناو الله تعالی به‌ پله‌ی دوهم له‌ دوا‌ی خۆشه‌ویستی الله تعالی، پێشان وانه‌بی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) غه‌یبی زانیوه‌ ئیلا ئه‌و غه‌یبانه‌ی که‌ الله تعالی پێی راگه‌یاندوه ئه‌ویش له‌ الله‌وه‌ بوه -جل شئنه‌- له‌ خۆپرا نه‌بوه.

(الإيمانُ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ) ئیمان به‌زیندوبونه‌وه، بۆچی ابن تیمیه -رحمه‌ الله- نه‌یفه‌رموه (الإيمانُ باليوم الآخر)؟ چونکه‌ له‌ فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (الإيمانُ باليوم الآخر) هاتوه. (والله أعلم) زیاتر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه پێداگری له‌سه‌ر کردوه وه‌کو وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ ئه‌هلی فه‌لسه‌فه، چونکه‌ هه‌ندیک له‌ ئه‌هلی فه‌لسه‌فه بۆچونیان وایه‌ که‌ زیندوبونه‌وه‌ وه‌کو ئه‌و زیندوبونه‌وه‌یه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ برۆایان پێی هه‌یه‌ له‌ قورئان باسکراوه و له‌ فه‌رموده‌ سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه‌ ئه‌وان ئاوا ناڵین و ئه‌و جو‌ره‌ برۆایه‌یان پێی نیه‌، به‌لکو ئه‌وان بۆچونیان وایه‌ که‌ ده‌لێن (باليوم الآخر) رۆژی دوا‌ی هه‌یه‌ به‌لام زیندوبونه‌وه‌ که‌ زیندوبونه‌وه‌یه‌ ته‌نها بۆ رۆح و گیان بۆ لاشه‌ و جه‌سته‌ نیه‌ به‌لام له‌ عه‌قیده و بیروبرۆای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ دیاره‌ رۆژی دوا‌ی زیندوبونه‌وه‌ی تێدایه‌ زیندوبونه‌وه‌ش بۆ رۆح و گیانی‌شه‌ بۆ لاشه‌ و جه‌سته‌شه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ زیندوبونه‌وه‌ پێی ده‌گوتری (إخراج الناس من قبورهم أحياء يوم القيامة للقضاء والجزاء) واته‌ ده‌رچون و هاتنه‌ ده‌ری مرۆف و مه‌ردومه‌ له‌ گۆره‌کانیان که‌ زیندو ده‌کرینه‌وه‌ له‌ رۆژی دوا‌ی بۆ ئه‌وه‌ی حیسابیان له‌ گه‌ل بکه‌ی و مه‌حه‌که‌مه‌ی خوا‌ییان له‌ گه‌ل بکری -جل شئنه‌- پاداشت بدرینه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی شایسته‌ی پاداشتن تۆله‌یان لێ بستیندریته‌وه‌ ئه‌وانه‌ی شایسته‌ی تۆله‌ لێ سه‌ندنه‌وه‌ن، هه‌ر له‌و پیناوه‌یه‌ (والله أعلم) ابن تیمیه‌ وای فه‌رموه‌ که‌ گوتویه‌تی (الإيمانُ بِالْبَعْثِ) نه‌یگوتوه‌ (الإيمانُ باليوم الآخر).

کهواته سه بارهت به زیندوبونهوه و پڕۆژی دوایی دهبی ئیمه بیروبروامان وابی که پڕۆژیک ههیه الله تعالی فرمان ده که به ئیسرافیل فوبکا به صوردا ئهوهی مردوه لهناو گۆرهکانیدا زیندو دهکریتهوه، یه کهمین کهس که زیندو بکریتهوه پیغه مبهری پیشه وایه (ﷺ) له فرمودهیه کدا دهفرموی من یه کهم کهسم له گۆره کهم زیندو دهکریمهوه و دهروانمه عهرشی الله تعالی دهبینم موسا لهوی وهستاوه جا نازانم ئایه موسا مردنی به سهردا نه هاتوه و ئیلا لهو کاتهی صهعهقه گرتویه تیهوه که الله تعالی فرمانی کردوه له کاتی ژیانی بوه صهعهقهی پڕۆژی قیامهتی به سهردا نه هاتوه و لهناو نهچوه یان ئهوهیه پیش من زیندو کراوه تهوه به درێژی (إن شاء الله) به پشتیوانی الله تعالی یه کیکه لهو برگانهی که له کۆتایی پهرتوکه کهیدا ابن تیمیه -رحمه الله- باسی لیوه کردوه لهویوه به درێژتر باسی لیوه ده کهین ئینجا که مهردوم و خهڵک و مروقه کان وه جنۆکه کان کۆ ده کرینهوه له مهیدانی حهشر و حیسابدا لهوی حیسابیان له گهڵدا ده کری هیچ شتیک ونبای هیچ کهسیکیش ناتوانی رابکات و خوی بدزیتهوه و دزه لهو پڕۆژه بکا له بهر ئهوهی الله تعالی دهفرموی: ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ [الكهف: ٤٧] ئهو پڕۆژه ههر ههمویان کۆ ده کهینهوه کهسیک به جی ناهیلین و له بیرمان ناچی ههر ههمویان دههینین لهویدا دایانده نیین و کهسیک ناتوانی خوی بشاریتهوه و حهشاربدا لهو پڕۆژه.

ئینجا دینه سهر (الْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ) دهبی بیروبرووشمان وابی وه کو ئههلی سونه و جهماعه به قهدهری الله تعالی چ خهیر چ شهڕ، قهدهری الله تعالی وا پیناسهی ده کری زانایان دهفرمون (هو علم الله تعالی بمقادیر الأشياء وأزمانها قبل إيجادها) دهفرمون زانست و زانیاری الله تعالی یه بهو شتانهی که تهقدیر و ئهندازه کراوه هی زهمن و کاتهکانیان وه خودی شتهکانیش پیشی هاتنه کایهوه و دروست کردنیان وه له پاش درووستکردنیشان.

جا که واتە ئەهلی سونە و جەماعە ئەوە بیروپروایەتی که دەبی ئیمە دان بنیین و بەراستی دابنیین بیروپروایەکی سەدا سەدیەمان هەبی که الله تعالی خاوەن عیلم و زانست و زانیاریەکی ئەوەلی و ئەزەلیە که دەوری هەموو شتەکانی داوێ و هەموو شتێک لە عیلمی الله تعالی دایە و الله تعالی هیچ شتێک نیە -جل شئە- پێیوێ شارەزانهبی و عیلم و زانستی پێی نەبی، که واتە هیچ شتێک لە عیلمی الله تعالی بەدەرە نیە ئەوێ رابردوێ و ئیستایە و داهاوێ، لەبەر ئەوێ زانیانی ش دەفەرمون ئەهلی سونە و جەماعە چەند مەرتەبەیه ک و پلە و پایەیه کمان هەیه بۆ قەدەری الله تعالی بە درێژی لە شوینی خۆی لەو شوینەیه که ابن تیمیة دەفەرموی (وتؤمن الفرقة الناجية أهل السنة والجماعة بالقدر خيره وشره ، والإيمان بالقدر على درجتين) دەگەینە سەری (إن شاء الله) لەوێ بە درێژتر باسی دەکەین، وە الله تعالی ش دەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲] الله تعالی هەموو شتێکی بەدی هیناوه.

خەلق مەعنای چیه؟ لە گەڵ سونە جیاوازی هەیه، خەلق بەو مانایە دیت (إيجاد شيء من العدم) شتەکان لە نەبونهوه بهینیتە بون، ئەو تەنها لە دەسلالت و توانای الله تعالی یە بەلام سونە (تحويل شكل إلى شكل آخر) سونە هەندیک جار لە وینە و دیمەنیک دەیگۆری بۆ وینە و دیمەنیک تر، ئەو مەروڤەکانیش الله تعالی ئەو توانایە پێ بەخشیون، بۆ نمونە دارتاشیک کاتییک دار گۆزییک دەهینێ لە نەبونهوه ئەو دار گۆزیهی نەهیناوه تە بون، دەبی بەو دارتاشە بگوتری صانع نابی پێی بگوتری خالیق، چونکە لە نەبونهوه دار گۆزیه که الله تعالی شینی کردوێ و هیناویەتیە بون ئەو خالیقە -جل شئە- بەلام دارتاشە که تەنها لە شیوێ و شکلییک دەیگۆری بۆ شیوێ و شکلییک تر که دەیکاتە کورسی و میزییک یان دەرگایە ک لە دارە که شیوێ و شکله کهی دەگۆری ئەو توانایەش الله تعالی پێداوه.

جا هر شتيک له نه بونه وه که الله تعالى هيناويه تيه بون نه دازه و ته ديريکي بو داناوه هيچ شتيک نيه به بي ته ديري الله تعالى وه به بي عيلمى الله تعالى وه به بي هينانه کايه وهى الله تعالى له خير و له شهړه کان به لام الله تعالى له شهړه کان به ريبه تنها مؤله تيکه ده ماندا و کاتيک ئيمه به هواو هوهس و نه فسي خومان يان به وه سوه سدى شهيتان يان به ده ستى خومان هه ليده بژيرن مؤله تمان پيده دا و بومان ده هينيته کايه وه تاوه کو تاقیکردنه وه که دروستبي به ده ستى خومان هه لمان بژاردوه و نه و کاته نه گهر توله شمان لى ده ستينيته وه له بهر نه وهى پيغه مبه راني ناردوه (عليهم الصلاة والسلام) حوجهى له سه رمان کردوه راست ره واني وه خراپه و هه له چوتى و کوفر و شيرکى به ئيمه نيشانداوه له ريگاي پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، نه و کاته نه و په پري دادوه ريبه که توله مان لى بستينيته وه له و کاته تاون و خراپه ده که ين يان ريگاي خراپ و ناله بار ده گرينه بهر.

ئا نه وه بوو به راستى شمش روکنه کاني ئيماني که پيده گوتري له عقيدهى نه هلى سونه و جه ماعه که له نايه تى پيروزي قورئان هاتوه وه له فهرموده ي سه حيحى پيغه مبه رى دلسوز (ﷺ) تومار بوه و بومان خستنه پرو و ته فسي رمان کردن له رابردودا، نه وانه هر هه موى عقيدهى نه هلى سونه و جه ماعه يه به کورتى و پوختى نه و شمش کو له که يه هه موو باب ته کاني عقيده و بيرو پرو له خووه ده گريه کورتى و پوختى نه و شمش کو له که يه هه موو باب ته کاني عقيده و بيرو پرو له خووه ده گري، له بهر نه وه يه زانايانى نه هلى سونه و جه ماعه کاتيک ده ستيان کردوه به نوسينه وهى عقيده هاتونه نه و شمش کو له که يان هيناوه بايه خيان پيداوه ته فسي ريان کردوه وه هر پرسيارىک دروست بوبى له سه رده مه کاني خويان وه لاميان بو داناوه به لگه يان له قورئان و سونه بو هيناوه ته وه به راقه و لښکدانه وهى سه له فى سالحه وه نه و کاته هيچيان بو ئيمه نه هيشتوه ته وه چونکه عقيده و بيرو پرو شتيکى دامه زراوه وه هه له ينجراوى قورئانى پيرو و سونه تى پيغه مبه رى

دڵسۆزه (ﷺ) بە تێگەشتنی پیشینانی چاک ئەو کاتە هیچ دوو دڵیە ک نامی نیتەوێ بۆ هیچ کەسیک بە تەواوەتی لێی حالی دەبین و تێدەگەین، وە ئیختیلاف و جیاوازیەکی ئەوتۆ نیە لە بواری عەقیدە و بیروپروا لە نێوان ئەهلی سونە و جەماعە ئەهلی سونە و جەماعە زۆربەیان و ھەمویان یەک دەنگن بە تایبەت لەو شتانەدا کە ئیختیلاف و جیاوازی بەخۆیەو ھەلناگری وە تەنھا جیاوازییان ھەیە لە گەڵ تاقم و کۆمەڵەکانی تر ئەوانەدا ھەرچونە لە رێبازی ئەهلی سونە و جەماعە وە عەقیدە و بیروپروایان وە کو پێغەمبەر و (ﷺ) ھاوێڵە بەرێزەکان نیە جانی ئەو پەرتوکیک یان ھەر قسەیە ک کە ھەربارەدا ئەو شەش روکنانەبێ پێی دەگوترێ عەقیدە و بیروپروا یان پێی دەگوترێ ئیمان یان پێی دەگوترێ تەوھید یان پێی دەگوترێ (علم الکلام) کە زانایانی پیشان ئەو ناوانەیان بۆ بە کارھێناوە.

جا ھەندیکیان ھەن زیاتر ھاتون بایەخیان بە ئەسماء و سیفات داوە چونکە لە سەردەمی ئەوان ئەو کاتە دیارە کێشە لەو بابەتە ھەبوە تاقم و کۆمەڵەکان قسەیان لەو شتانە کردووە ئەوانیش وەکو وەلامیک و ڕونکردنەو بۆ ئەهلی سونە و جەماعە و وە بۆ مرووف و مەردوم و موسلمانەکان و وەلامیک بۆ تاقم و کۆمەڵەکان بایەخیان بەو داوە، ھەیانە زیاتر بایەخیان بە ھاتنی ڕۆژی دوایی و وە زیندوبونەو و عەزاب و خۆشیەکانی گۆڕ داوە وەکو وەلامیک بۆ ئەهلی فەلسەفە و ئەوانەدا لەو شتانە قسەیان کردووە.

کەواتە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە گومانی باشی ئەوێیان پێ دەبەین هیچ شتیکیان لە خۆرا نەکردووە و بۆ خۆ ھەلکێشان و پێدا ھەلگوتن نەبوە کە پەرتوک و شتیکیان نوسیوە یان کار و کردەو ھەیەکیان کردووە ئیلا کاریک بوە لە ھە جیگای خۆی بۆ وەلامدانەو تاقم و کۆمەڵەکانی دژ بە ئەهلی سونە و جەماعە بوە یان بۆ ڕونکردنەو بوە بۆ موسلمانەکان تاوێ کو بەرچاویان ڕوناک بێ و وە بە رێپەرۆکی راست و ڕەوان و دروستدا ڕۆن.

جا ابن تیمیة -رحمہ اللہ- دێ سەبارەت بە بەشیکی لە ئیمان بە اللہ تعالی کە تەوھیدی ئەسماء و سیفاتە دێ درێژەدا و زیاتر و چاکتر بۆمان ڕوندە کاتەو چونکە ئەو کێشە

له سهرده‌می ئه‌و کیشیه‌کی گه‌وره‌بوه، تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی جگه‌ له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ باس و قسه‌یان له‌سهر هه‌بوه له‌و پیناوه‌دا دی شیده‌کاته‌وه زیاتر و به‌ وردتر تی‌مان ده‌گه‌یه‌نی که‌ پریره‌وی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌سماء و سیفاتی الله‌ تعالی چۆنه‌ بۆمان له‌ قالب ده‌دا چوار چیه‌یه‌ کمان بۆ داده‌نی به‌ به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ی قورئان و وه‌ سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و کاته‌ چاکتر لی‌ی حالی ده‌بین.

(الإيمان بالله) وه‌ کو له‌ رابردوش با‌سمان کرد گوتمان چوار خال له‌خۆوه ده‌گری: یه‌ که‌میان (الإيمان بوجوده) بیروبروابون به‌ بون و وجودی الله‌ تعالی، دوه‌میان (الإيمان بربوبية) بیروبروابون به‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی الله‌ تعالی، وه‌ سییه‌میان (الإيمان بألوهية) بیروبروابون به‌ خواجه‌تی الله‌ تعالی که‌ ته‌نها ئه‌و شایسته‌ی په‌رسته‌نه‌، وه‌ چواره‌میان (الإيمان بأسمائه وصفاته) بیروبروابون به‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی الله‌ تعالی و سیفاته‌ به‌رزه‌کانی.

جا با‌سی ئه‌وه‌مانکرد تا راده‌یه‌کی چاک که‌ (الإيمان بوجوده) مانای چیه‌، ئیستا له‌ پیشه‌کی ئه‌و برگه‌ی ابن تیمیه‌ پیش ئه‌وه‌ی بخوینینه‌وه ده‌لیین (الإيمان بربوبية) بزاین مانای چیه‌، (الإيمان بربوبية) یان (توحيد الربوبية) ئه‌وه‌ پیناسه‌که‌یه‌تی به‌ کورتی و پوختی (إفراد الله سبحانه وتعالى بالخلق، والملک، والتدبیر) ئه‌وه‌ پیناسه‌یه‌کی کورت پوخته‌ که‌ عثیمین یش هیناویه‌تیه‌وه -رحمه‌ الله- له‌ شه‌رحی (العقيدة الواسطية) که‌ ده‌فه‌رموی واته‌ ئیمان و بیروبروابون له‌ دله‌وه‌ جیگیری بکه‌ی به‌ زمانیش دانی پیدایینی به‌ کرده‌وه‌ بیسه‌لمینی که‌ الله‌ تعالی تا‌کو ته‌نهایه‌ له‌ خالق و به‌دییه‌نان له‌ نه‌بوونه‌وه که‌ شت ده‌هینیتته‌ بون ته‌نها ئه‌و خالیقه‌ ته‌نها ئه‌و به‌دییه‌نه‌ره‌ ته‌نها ئه‌وه‌ شته‌کانی دروستکردوه و له‌ نه‌بوونه‌وه‌ هیناویه‌تیه‌ بون، له‌ پاشان (الملک، والتدبیر) مولکیش واته‌ الله‌ تعالی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی شته‌کانه‌ هه‌ر ئه‌ویشه‌ ده‌توانی ته‌سه‌رو‌فی‌ان تیدا بکا و هه‌رچیه‌کیان به‌سه‌ر بی‌نی ئینجا الله‌ تعالی -جل شئنه‌- خاوه‌نی ته‌دبیره‌یانی به‌ته‌دبیرکردن ته‌دبیریانی به‌پیره‌بردن، له‌وپه‌ری به‌ریک و پیکیش الله‌ تعالی یه‌ ئه‌و شتانه‌ی هیناویه‌ته‌ کایه‌وه‌ و ئه‌و خاوه‌نیانه‌ و به‌پیشیانیه‌وه‌ ده‌با،

شه‌و و رۆژی بۆ ئێمه له ئەندازه‌یه‌کی زۆر رێک و پێکی گونجاو داده‌هێنیت و هه‌ناویه‌تیه‌ کایه‌وه، ئاسمانی راگرتوه‌ الله تعالی، زه‌وی له ژێر پێی ئێمه‌ داناوه، ئێمه‌ی دروستکردوه به ئەندازه‌یه‌کی زۆر جوانی رێک و پێک که‌س ناتوانیت شتیکی وا دروستبکا و بنیاد بنی، که‌واته‌ الله تعالی خاوه‌نی ته‌دبیره به‌رپۆبه‌ریکی له‌وپه‌ری ته‌واویه‌ته‌ بۆ به‌دییه‌نراوه‌کانی.

هه‌ندی‌کیش له‌ زانایان وای پێناسه‌ ده‌که‌ن ده‌لێن (إفراد الله سبحانه وتعالى بأفعاله) واته‌ الله تعالی به‌ تاک و ته‌نها دابنێی له‌ کار و کرده‌وه‌کانی، چونکه‌ ته‌و‌حیدی ر‌بوبیه‌ په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی هه‌یه‌ به‌ کرداره‌کانی الله تعالی خه‌لق فی‌علی الله تعالی یه‌ که‌ له‌ نه‌بونه‌وه‌ شت ده‌هێنێته‌ بون، مو‌لک فی‌علی الله تعالی یه‌ که‌ خاوه‌نی‌تیا‌ن ده‌کا، وه‌ ته‌دبیر فی‌علی الله تعالی یه‌ که‌ به‌رپۆه‌یانه‌وه‌ ده‌با، ر‌زق و ر‌ۆزیدا‌ن فی‌علی الله تعالی یه‌ تاک و ته‌نهایه‌ تێیدا که‌ ر‌زق و ر‌ۆزی خه‌لک ده‌دا، ژیا‌ندن کاری الله تعالی یه‌ که‌ گیا‌نله‌به‌ره‌کان گیا‌نی پێ به‌خشین و ده‌یا‌نژیه‌نی، وه‌ مرا‌ندن کاری الله تعالی یه‌ که‌ گیا‌نله‌به‌ران کاتیکی دیا‌ری‌کراوی بۆ دانا‌ون و ده‌یا‌نمری‌نی وا پێیدا برۆ هه‌تا کو‌تایی... هه‌موو فی‌عل و کاره‌کانی الله تعالی الله تعالی لێی به‌ تاک بگ‌ری ئه‌وه‌یه‌ ته‌و‌حیدی ر‌بوبیه‌.

کافر و مو‌شریکه‌کان بر‌وا‌یا‌ن به‌ ته‌و‌حیدی ر‌بوبیه‌ هه‌بوه‌ الله‌یا‌ن پێ تاک و ته‌نها بوه‌ له‌‌روی دروستکردن و هه‌نانه‌ کایه‌وه‌ی مر‌و‌ف و بونه‌وه‌ره‌کان و جنۆکه‌کان و به‌دییه‌نراوه‌کان، ته‌نانه‌ت ئه‌بو جه‌ه‌لیش ئه‌و بیرو‌بر‌وا‌یه‌ی هه‌بوه‌، به‌لام کێشه‌ له‌ ته‌و‌حیدی ئه‌لوه‌یه‌ هه‌بوه‌ له‌لایه‌ن کافر و مو‌شریکه‌کان له‌ دێ‌رین زه‌مانه‌وه‌ تا به‌ ئێ‌ستاش ده‌گا تا قیا‌مه‌تیش دادی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریا‌ن کێشه‌یا‌ن دیا‌ره‌ له‌ ته‌و‌حیدی ئه‌لوه‌یه‌ و ئه‌سما‌ و سی‌فات هه‌بوه‌ به‌ تاییه‌ت کافره‌کان له‌ ته‌و‌حیدی ئه‌لوه‌یه‌ و له‌ناو مو‌س‌ل‌مانا‌نیشدا ئه‌و تا‌قم و کو‌مه‌لانه‌ی دروست بون کێشه‌ی زۆریا‌ن له‌ ئه‌سما‌ و سی‌فات هه‌بوو به‌لام له‌ ته‌و‌حیدی ر‌بوبیه‌ کێشه‌یه‌کی ئه‌وتۆ‌نی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ر‌ی‌په‌وی با‌به‌تی وه‌کو‌ ابن تیمیة

و ابن القيم الجوزية بایەخ زیاتر بە تەوھیدی ئولوھییە و ئەسماء و سیفات دەدەن بە لام تاقم و کۆمەڵەکانی تر لەوانە ئەشعەرێەکان بایەخ زیاتر بە تەوھیدی رەبوبیە دەدەن ئەوەش بوەتە رەخنەییەکی لەسەر یان چونکە تەوھیدی رەبوبیە ئەو دور و درێژیەکی ناوی سەلماندنی بون و وجودی اللہ تعالی بۆ پرۆاداران کێشەییەکی ئەوتۆی لەسەر نیە تەنانت لە گەڵ کافر و بێ پرۆا کانی (والله أعلم بالصواب).

ئینجا (توحید الألوهية) بە مانای ئەوە دی (إفراد الله سبحانه وتعالى بالعبادة) کە تەوھیدی عیبادەشی پێ دەگوترێ واتە: واتە اللہ بەیە کگرتن لە خوا یە تیدا لە پەرستش و عیبادەتدا، بە مەعنای ئەوە دی اللہ بە تاک و تەنھا بزانی لە دلتدا ئەوە جیگیری بکە بە زمان بیلێ بە کردەو بەسەلمینی کە اللہ تعالی لە عیبادەت و پەرستشدا هەر تەنھا ئەوە شایستەیی پەرستن نابێ شێرک و هاوبەشی بۆ ئەنجام بدرێ و بکری، عیبادەتیش دیارە دوو پێناسەیی هەییە بە مەعنایە خاس و تایبەتیە کە بەو ئەمر و فەرمانانە دەگوترێ کە اللہ تعالی بە بەندەکانی کردووە اللہ تعالی بپەرستن، سنور و بازنیەکی دیاریکراوی بۆ داناوە وەکو (نوێژ کردن، پۆژوگرتن، زە کاتدان، حەجکردن، جەنگ و جیهادکردن. فەرمانکردن بە چاکە رێگری لە خراپە) ئەوانە پێیان دەلێن عیبادەت و پەرستشی اللہ تعالی ئەگەر ئەنجامتدا تۆ بویتە عەبدی اللہ تعالی بەبێ شێرک و هاوبەشی بەندایەتی اللەت کردووە و عیبادەتی تایبەت ئەنجام داوە بە لام عیبادەت بە مانایە گشتیە کە ئەو پێناسەیی بۆ هەییە کە لە رابردوش ئاماژەمان پێدا و رۆنمان کردووە (اسم جامع لكل ما يحبه الله ويرضاه من الأقوال والأفعال الظاهرة والباطنة^[۱]) کە ابن تیمیە ئەو پێناسەیی کردووە اللہ پاداشتی بداتەو لە پەرتوکی نایابە کە بە ناوی (العبودية) یە دەفەرموی واتە عیبادەت ناویکی کۆکەرەو هەییە بۆ هەموو ئەو شتانەیی کە اللہ تعالی خۆشی دەوی وە اللہ تعالی پێی رازییە لە قسە و گوتنەکان لە عەمەل و کردارەکان ئەوانەیی رۆالەتن وە ئەوانەیی نادیار و پەنھانیشتن.

[۱] العبودية لشيخ الإسلام ابن تيمية ص ۸.

ئینجا دوو روکنی هەیه عیبادەتی الله تعالى:

روکنی یە کەمیان ئەوپەری خۆ بە زەلیل دانان و خۆ بە کەمگرتن روکنی یە کەمی عیبادەتە،
 عەگەر کەسیک بۆ من عیبادەت دەکەم خۆی پێ کەم نەبێ بەرامبەر بە الله تعالى و
 خۆی زەلیل ناکا لە گەڵ عیبادەتە کە ی لێ قبول نیه عیبادەت بە خۆ زل زانیوە بەرامبەر
 بە الله تعالى و بە منەت کردنەو قبول نابێ لەلای الله تعالى.

روکنی دوهمی عیبادەت خۆشەوێستیهو ئەگەر کەسیک خۆی لەوپەری زەلیلش دابنێ
 لە عیبادەت و پەرستشەکان بەلام بە نادلی بیک و خۆشی نەوێت و حەز و ئارەزووی خۆی
 وەگەڵ نەخائەوکاتە قبول نیه لەلای الله تعالى.

لەبەر ئەوەیە ابن القيم دەفەرموێ روکنی عیبادەت بریتیه لەوپەری خۆزەلیلکردن و
 لەوپەری خۆشەوێستی دەربرین بۆ الله تعالى و جێبەجێکردنی فەرمانەکانی.

جا تەوھیدی ئەسماء و سیفاتیش بریتیه لەوھی دان پێداھێنانی ھەموو ناو و زۆر جوانەکانی
 الله تعالى ئەوھی لە قورئانی پیرۆز ھاتووە ئەوھی لە سونەتی سەحیحی پێغەمبەری دۆسوژ
 ھاتووە (ﷺ) وە ھەموو سیفەتە بەرزەکانی الله تعالى ش ئەوھی لە قورئان و سونە ھاتووە
 بڕوامان پێی ھەبێ ئەو لە دڵمان جیگیری بکەین دانی پێداپێنین بە زمان بە کردەو
 بیسەلمێنین، کە ئەو ناو و سیفەتانەھی الله تعالى نە لێیان زیاد بکەین نە لێیان کەم بکەین
 نە گۆرانکاریان بەسەردا بێنین و اتا راستیەکانی بۆ بڕیار بدەین بەبێ ئەوھی گۆرانکاری
 بەسەر و شەکاندا بێنین بەسەر مانایەکانیاندا بێنین بەبێ ئەوھی داپرنێنین و پەکی بخەین
 تەعطلی بکەین بەبێ ئەوھی ھاو وینە و ھاو نمونە بۆ الله تعالى بڕیار بدەین لە ناو و
 سیفەتەکانی وە بەبێ ئەوھی چۆنیەتی بڵێین و بڕیار بدەین بڵێین (یلق بجلالہ) لەخۆی
 دەوھشیئەوھ الله تعالى ئەوھشیان پێناسەتی تەوھیدی ئەسماء و سیفاتە.

مەزھەبی ئەھلی سونە و جەماعە لە ئەسماء و سیفاتدا بە ئیجمالی:

وَمِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ: الْإِيمَانُ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ رَسُولُهُ مُحَمَّدٌ (ﷺ) مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمَثِيلٍ. بَلْ يُؤْمِنُونَ أَنَّ اللَّهَ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١].

لە پاشان ابن تیمیە -رحمە اللہ- بە شیک لە ئیمان بون بە اللہ بە درێژی باس دەکا کە تەوھیدی ئەسماء و سیفاتە بۆمان ڕوندەکاتەوہ اللہ پاداشتی بداتەوہ دەفەرموی (وَمِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ: الْإِيمَانُ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ رَسُولُهُ مُحَمَّدٌ (ﷺ) مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمَثِيلٍ. بَلْ يُؤْمِنُونَ أَنَّ اللَّهَ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]) دەفەرموی بە شیک لە ئیمان بون بە اللہ تعالی بریتیە لە ئیمان بون بەو وەسفانە ی اللہ تعالی وەسفی خۆی پێکردوہ لە پەرتوکی کە ی خۆی کە قورئانی پیرۆزە وە بەو وەسفانە ی کە پێغەمبەری پێشەوا محمد المصطفی (ﷺ) وەسفی اللہی پێکردوہ لە فەرمودە شیرینە سەحیح و راست و دروستەکانی، بەبێ ئەوہ ی تەحریفی لە گەڵدابی تەحریف یە عنی چی؟ تەحریف یە عنی گۆران لادان دوو جۆریشی ھەیە: ھەندیک جار لادان و گۆرانکاری ھێنانە بەسەر وشە کە لە پیت و زاهیری و لەفز و دەربەرینە کان.

ھەندیک جاریش گۆران و لادانە لە مانا و واتاکە ی.

ھەردوکیان نابێ بەھینیتە جی لەناو و سیفەتەکانی اللہ تعالی (وَلَا تَعْطِيلٍ) بەبێ تعطیل تعطیل یە عنی بەتالکردنەوہ و پەکخستن، نابێ ناوہکانی اللہ تعالی و سیفەتەکانی اللہ تعالی ئەوہ ی لە قورئان و سونە ھاتوہ پەکیان بخەین دەبێ واتاکیان بۆ دابنێن و بریار بدەین (وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ) بەبێ چۆنیەتی بۆ دانانی نالین چۆنیەتی نیە ئەھلی سونە و جەماعە بەلام دەلین ئیمە عیلمان نیە بە چۆنیەتیەکان اللہ تعالی دەزانێ -جل شئنہ- چۆنە (وَلَا تَمَثِيلٍ) بەبێ ھاو وینەھێنانەوہ بۆیان و بریاردان بەوہ ی کە بیچوینین نمونە ی بۆ

به‌ئینه‌وه و هاو وینه‌ی بۆ بریار بده‌ین به‌هی دروستکراوه‌کان (په‌نا به‌خوای رب العالمین)، به‌لکو ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که وانا که‌ن و وائێن ئه‌ی چی ده‌که‌ن و چۆن ئیهمانیان هه‌یه؟ بیروبروایان هه‌یه به‌وه‌ی به‌راستی و بیگومان الله تعالی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] ده‌فه‌رموێ هیچ که‌س و شتێک به‌الله تعالی ناچی له‌ناو و سیفه‌ته‌کانی هاو وینه‌ی نیه‌وه‌الله تعالی یش له‌زات و ناو و سیفه‌ته‌کانی به‌هیچ شتێک ناچی وه‌لاگال ئه‌وه‌دا الله تعالی ش سه‌میعه‌ بیسه‌ره‌ بۆ هه‌موو شته‌کان وه‌به‌صیره‌ بینه‌ره‌ بۆ هه‌موو شته‌کان.

لیره‌دا ابن تیمیة الله پاداشتی بداته‌وه‌له‌و برگه‌ مه‌تنه‌دا ئه‌وه‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه‌جیگیری کردوه‌، وه‌لامیکیشه‌ بۆ جه‌همی و موخته‌زیله‌کان و باقی تاقمه‌کانی تر که‌هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوازییک تیکه‌وتون له‌ئه‌سماء و سیفاتی الله تعالی، بۆ نمونه‌ جه‌همیه‌کان تیکه‌وتون له‌بواری ئه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کانی الله تعالی زۆربه‌ی په‌ک ده‌خه‌ن و بریاری ناده‌ن بۆ الله تعالی، بریار ناده‌ن که‌الله تعالی سه‌میعه‌ و بیسه‌ره‌ بۆ هه‌موو شته‌کان یان الله تعالی به‌صیره‌یان عه‌لیمه‌یان موته‌که‌لیمه‌الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی که‌لامه‌، به‌لکو ده‌لێن سه‌میعه‌ به‌بێ سه‌مع عه‌لیمه‌ به‌بێ عیلم به‌صیره‌ به‌بێ به‌صهر (په‌نا به‌خوای رب العالمین) ئه‌و قسانه‌ی ئه‌وان که‌په‌کی ناو و سیفاته‌کانی الله ده‌خه‌ن تعطیلی ده‌که‌ن کوفر و شیرکیشی پێوه‌دیاره‌چونکه‌الله تعالی ئه‌گه‌ر تۆ بلی عه‌لیمه‌ به‌بێ عیلم به‌مانای ئه‌وه‌دی کاتییک هه‌بوه‌الله تعالی عیلمی نه‌بوه‌ئه‌گه‌ر گوته‌الله تعالی کاتییک هه‌بوه‌ عیلمی نه‌بوه‌به‌رامبه‌ری عیلم چیه‌؟ جه‌هل و نه‌فامیه‌، (نعوذ بالله) که‌واته‌به‌ناراسته‌وخۆ سه‌لماندت و گوته‌الله تعالی کاتییک هه‌بوه‌(په‌نا به‌خوای رب العالمین) (ولله‌المثل‌الأعلى) جه‌هلی هه‌بوه‌ و نه‌فام بوه‌ (په‌نا به‌خوای رب العالمین)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ جه‌همیه‌کان بیروبو‌چونه‌که‌یان ره‌تکراوه‌یه‌ ابن تیمیة -رحمه‌الله- که‌ئو برگانه‌ی هینا و ئاوا عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ بۆ ئیمه‌له‌قالبدا له‌و وشه‌ پر نرخانه‌ی له‌را بردودا باسما‌ن لێوه‌کرده‌

دیاریان کرد ئه‌وه وه‌لامێکه بۆ جه‌همیه‌کان و باقی تاقم و فیرقه‌کانی تر که مونحه‌ریف بونه و لایانداوه لاری‌په‌رو و رییازی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به‌ ئه‌سما و سیفاتی الله تعالی.

سیفه‌ته‌کانی الله تعالی وه‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانیشی سه‌رچاوه‌ بۆ ئیمه‌ ابن تیمیه‌ لیره‌ دیاریکرد و وه‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ بیروپروایانه‌ قورئانی پیروژ و سونه‌تی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ری دلسۆزه (ﷺ)، سییه‌مه‌ان نیه‌ نابی عه‌قلی تیدا به‌ کار بینی نابی سه‌رچاوه‌یه‌کی تر بینیته‌وه‌ چونکه‌ که‌س نیه‌ وه‌کو الله خۆی بناسی -جل شئنه‌- الله تعالی خۆی خۆی ده‌ناسی و هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌توانی خۆیه‌مان پێ بناسینی وه‌ که‌سیش نیه‌ وه‌کو پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) الهی ناسیبی، له‌ رینگای وه‌حیه‌وه‌ الله تعالی هه‌موو شته‌ پێویسته‌کانی بۆ مرو‌قه‌کان رۆن کردوه‌ته‌وه‌ یه‌ که‌مین جار و بۆ یه‌ که‌مین که‌س محمه‌ده (ﷺ) له‌ الله‌وه‌ بیستویه‌تی و وه‌ریگرتوه‌ ئه‌ویش راستگۆیه‌ له‌وپه‌ری راستگۆیی به‌ ئیمه‌ی راگه‌یاندوه‌.

که‌واته‌ ئیمه‌ ده‌بی هه‌ر ناویکی الله تعالی هه‌ر سیفه‌تیکی الله تعالی که‌ له‌ قورئان تۆمار بوبی له‌ فهرموده‌ سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتبی و بۆمان گێردراوه‌بی ده‌بی بیروپروایه‌کی سه‌دا سه‌دی ته‌واومان پێی هه‌بی جیگیری بکه‌ین وو له‌ پاشان بروای پێ بینین، بۆ نمونه‌ الله تعالی که‌ ده‌فهرموئ عه‌لیم ده‌بی ئیمه‌ بیروپروامان وابی که‌ الله تعالی خاوه‌نی عیلم و زانستی بوه‌ له‌ ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه‌ به‌بی سه‌ره‌تا کاتیکی نه‌بوه‌ الله تعالی عیلم و زانست و زانیاری نه‌بووبی وه‌ عیلمه‌ که‌شی ده‌وری هه‌موو شتیکی داوه‌ هیچ شتیکی به‌ده‌ر نیه‌ له‌ عیلم و زانستی الله تعالی ده‌بی ئاوا بۆی بریار بده‌ین و بیروپروامان وابی.

که‌واته‌ سی خا‌ل و شت پێویسته‌ له‌ ئه‌سما و سیفاتی الله تعالی که‌ ئیمه‌ وه‌ریده‌ گرین: بۆ نمونه‌ که‌ الله تعالی بلیین عه‌لیمه‌ ئه‌وه‌ ناوه‌ بۆ الله تعالی بریارماندا، ده‌بی بیشی سه‌لمینین سیفه‌تی عیلمی لی وه‌رده‌گیری که‌ الله تعالی خاوه‌ن عیلمیکی ده‌ورده‌ری هه‌موو شته‌کانه‌ هیچ شتیکی نیه‌ له‌ عیلمی الله به‌ده‌ر بوبی له‌ ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه‌ به‌بی سه‌ره‌تا وه‌

کو‌تاشی نیه عیلم و زانستی الله تعالی، له پاشان ده‌بی ئاسه‌وار و شوینه‌واری ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ی الله تعالی له خوشمان بینینه‌جی، به‌وه‌ی که زانیان عه‌لیمه الله تعالی هه‌موو شتی‌کیش ده‌زانی ده‌بی بترسیین گوناح و تاوان و سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی نه‌که‌ین چونکه عیلمی پی‌ی هه‌یه و ده‌زانی وه تواناشی هه‌یه تو‌له‌شت لی بستینیته‌وه وه الله تعالی غه‌زه‌بیش ده‌گری له‌و که‌سه‌ی که سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی ده‌کا. ئاوا ده‌بی له‌ خو‌مان بینینه‌جی و لی بترسیین که‌واته ده‌بی لی نزی‌ک بینه‌وه و لی بترسیین و سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی نه‌که‌ین وه هه‌روا با پی‌یدا برۆین باقی ناو و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی یش.

جا ابن تیمیة -رحمه الله- که فه‌رموشی (مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ) گوتمان ته‌حریف یه‌عنی چی؟ ته‌حریف به‌مه‌عنای ئه‌وه دی پیناسه‌که‌ی (تغییر اللفظ عن ظاهره ومدلوله) گو‌رانکاری و گو‌رینی له‌فز وشه و ده‌ربرینه‌کانه له‌ رو‌اله‌تی خو‌یدا وه له‌ به‌لگه‌بونی له‌سه‌ر واتا‌کانی، که‌واته دوو به‌شه ته‌حریف:

یان ته‌حریفی له‌فزییه له‌ زاهیری و رو‌اله‌تییه که‌ی هه‌روه کو الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] واته: الله تعالی فه‌رمویه‌تی الله تعالی ی ره‌حمان له‌سه‌ر عه‌رش (استوی)ی کردوه فه‌رموی (استوی)، (استوی) هه‌ندی‌ک له‌ تا‌قم و کو‌مه‌له‌کان ده‌لین (استولی) وا ده‌لین که‌واته (استوی)ی ان گۆری به‌ (استولی) حه‌رف و پیتی‌کیان لی زیاد کرد گو‌رییان و ته‌حریفیان کرد، ئه‌وان ده‌لین ئیمه ته‌ئویلمان کردوه به‌ مانایه‌کی لی‌وه‌شاوه بو الله تعالی به‌لام ته‌ئویل ئه‌گه‌ر به‌لگه‌ی نه‌بی له‌ قورئان و له‌ سونه یان له‌ ئه‌ته‌ری سه‌حیحی سه‌له‌فی سالح وه کو ئیجماعی‌ک له‌سه‌ر، ئه‌و ته‌ئویله قبول نیه و ته‌حریفه گو‌رینی وشه‌که‌یه له‌ شوینی خو‌ی که الله تعالی نه‌هی لی‌کردوه ده‌رباره‌ی جوله‌که‌کان ده‌فه‌رموی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ وشه‌کان ده‌گو‌رن له‌ شوینی خو‌یان و لایده‌ده‌ن شتی‌کی تری له‌ شویندا جی‌گیر ده‌که‌ن.

ئینجا یان ده‌لین: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] ده‌لین: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ شتیکی بۆ زیاد ده‌که‌ن ده‌لین (وَجَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ) (په‌نا به‌ الله) یه‌عنی ته‌نها ئه‌مر و فه‌رمانی الله دی، فه‌رمانی الله له‌ هه‌موو کات و شوینیکدا دی له‌وی الله نه‌یفه‌رموه‌ فه‌رمانم دی الله تعالی دی چۆن دی؟ ئیمه‌ نازانین (یلیق بجلاله‌ سبحانه‌ و تعالی) دیت مه‌حکه‌مه‌ی خه‌لکه‌ که‌ بکا له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا ئه‌وه‌یه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌. جووری دوه‌می ته‌حریف ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ واتاکه‌ی بگۆری وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌لین کاتی الله تعالی ده‌فه‌رموی من خاوه‌ن ره‌حمه‌تم ده‌لین ره‌حمی الله (إرادة الإنعام) الله تعالی ویست ده‌کات که‌ به‌خشش بکات له‌ گه‌ل مروّف و به‌دی هیئراوه‌کانی، به‌س ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لین نه‌خیر ره‌حم و به‌زه‌یی الله تعالی به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقه‌ که‌ی خوی ئیمه‌ بریاری ده‌ده‌ین به‌س (یلیق بجلاله‌ سبحانه‌ و تعالی) وه‌کو هی مروّقه‌کان نیه‌ که‌ ره‌حم و به‌زه‌یی دلی پیویسته‌ و سۆزه‌ و له‌ مروّقدا ئه‌و شتانه‌یه‌ هی الله تعالی وه‌کو هی مروّقه‌کان نیه‌ به‌ دلنیا‌یه‌ وه‌ به‌هی مروّقه‌کانی ناچوینین له‌خوی ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌- به‌لام ره‌حم و به‌زه‌یه‌ نه‌ک بلیین (إرادة الإنعام) و ماناکه‌ی بگۆرین و ته‌حریفی بکه‌ین، یان الله تعالی که‌ ده‌فه‌رموی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) که‌ باسی یه‌د و ده‌ست ده‌کری بۆ الله تعالی ئیمه‌ ده‌لین (یلیق بجلاله‌) ئه‌هلی سونه‌ و جامه‌عه‌ واته‌ هه‌ندیک تاقم و کۆمه‌ل هه‌یه‌ ده‌لین مه‌به‌ست پیی نیعمه‌ت و قودره‌ته‌ نه‌ک ده‌ستبێ بۆ الله تعالی.

(تَعْطِيلٍ) به‌ مه‌عنا‌ی ئه‌وه‌ دی له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ مه‌عنا‌ی (الإخلاء) دی یانی به‌تال کردنه‌وه‌ یان په‌ک خستن موعه‌طیله‌کان پییان ده‌گوتری ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی تعطیلن له‌ناو و سیفه‌تی الله تعالی پییان ده‌گوتری موعه‌طیله‌، له‌به‌رچی پییان ده‌گوتری موعه‌طیله‌؟ که‌ ئه‌نه‌هو له‌و ناو و سیفه‌تانه‌ الله تعالی یان دارناندوه‌ واتایان بۆ نه‌گوتوه‌ و په‌نچه‌ریان کردوه‌ له‌ویوه‌ وایان کردوه‌ که‌ الله تعالی -جل شئه‌- به‌بی سیفه‌ته‌کان بیته‌ به‌رچاوان ئیمانی پی

بێن ئەوەیان دروست نیه بەبێ ناو زۆر جوانه کانی الله تعالى واتای بۆ لێک ناده نه وه ههروا به پڕواله تی و به سه ر زار ده یهین و ده یلین.

که واته ئەوهش پێچهوانه ی عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه یه چونکه ئەهلی سونه و جه ماعه بیرو پڕوایان وایه که ناو و سیفه ته کانی الله تعالى واتای حه قیقی خۆی هه یه وه بۆی ده یینه وه به بێ ئەوه ی گۆرانکاری به سه ر بێن ته حریفی بکه ن به بێ ئەوه ی په کی بخه ن واتا کانی بۆ وهر ده گرن له چوار چۆه ی ئایه ته کان و فه رموده سه حیه کانی پێغه مبه ر (ﷺ) وه به فه م و تیگه یشتنی سه له فی سالح و پێشینانی چاک، که واته هه موو ناو زۆر جوانه کانی الله تعالى ئەهلی سونه و جه ماعه جیگیری ده کا وه له گه ل سیفاته به رزه کانی وه مانا و واتا کانی بۆ ده لیت به واتایه حه قیقیه کانی وه مانا و زانیاری و زانستی بون به چۆنیه تیه که شی ره ت ده که نه وه ئیلا الله تعالى بۆخۆی ده زانی -جل شئه- ئەوه عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه یه.

وه له پاشان فه رموی (وَمِنْ غَيْرِ تَكْوِيْفٍ وَلَا تَمْثِيْلٍ) وه ئەهلی سونه و جه ماعه بیرو پڕوایان وایه به سیفه ت و ناو زۆر جوانه کانی الله تعالى ئەوه ی له قورئان و له سونه هاتوه به بێ ته کیف یانی چۆنیه تی بۆ دانان و زانست و زانیاری پڕیاردان ده رباره ی چۆنیه تی ناو و سیفه ته کانی الله تعالى وه به بێ ته مثیلش چواندن هاو وینه و نمونه هینانه وه بۆ ناو و سیفه ته کانی الله تعالى.

(تَكْوِيْفٍ) چیه؟ چۆنیه تیه ئەهلی سونه و جه ماعه که یفیه ت وشه ی که کاتییک ته ماشای ده که ی هه یئه ته شیوه و شکله بۆ شته که ئەوه یان ره ت کردوه ته وه ده لێن ئیمه سیفاتی الله تعالى نالین که یفیه تی نیه ئەوه ره تنا که نه وه به لام ئەوه ره تده که نه وه ده لێن ئیمه عیلم و زانست و زانیاریان به که یفیه ته که ی نیه الله تعالى خۆی ده زانی -جل شئه- که یفیه تی هه یه و چۆنه ئیمه هیچی لێ نازانین عیلمه که ی ره تده که ینه وه بۆلای الله تعالى به س ده لێن

تەمثیلش موسته له حیكى قورئانی، له قورئانی پیروژ وو له حەدیسە سەحیحەکانی
پیغمبەری دڵسۆز (ﷺ) باسی میثل و تمثیل کراوە بۆ ناو و سیفەتەکانی اللە باسی
تەشبیهی تێدانی، تەشبیە کە بە شییکە لە هاو نمونە هێنانەووە ئەهلی سونە و جەماعە کە
لە پەرتوکهکانی عەقیدە باسیان کردووە وەکو وەلامدانەووەیه ک بۆ موشەبیهەکان بوە
کاتییک ئەوانیش تاقمییک بونە و پەیدا بونە و لاړی بونە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و
جەماعە وەکو وەلامدانەووەیه ک بۆ ئەوان ئەو وشە بە کارهاتووە، بەلام تەمثیل
موسته له حیكى قورئانیە فراوانترە لە تەشبیە، یانی کت و مت دوو شتان پیک بچوینی ئەو
زیاتر تمثیل و هاو نمونایەتیە یان لە زۆربە ی شتەکان پیکیان بچوینی بەلام تەشبیە پیک
چواندنە هەندییک جار ئەگەر لە یە ک خال و لە یە ک سیفەتیش بی لە هەر هەمووشی
نەبی و لە زۆربە ی نەبی شتەکان پیک بچوینی، هەردوکیان ڕەتکراوەن دەر بارە ی ناو و
سیفەتەکانی اللە تعالی نابی ئیمە پیمان وابی اللە تعالی لە زاتی لە سیفەتەکانی وە لە ناو
زۆر جوانەکانی بەهیچ کەس و شتییک ناچی اللە تعالی هیچ ویچونیکی نیە ناو و

سيفه ته كانى الله له گەڵ ناو و سيفه ته كانى هېچ كەس و شتيك وه هېچ كەسيكيش نيه له زاتى له سيفاتى له ناوه كانيان به هى الله بچن -جل شئه-، له بهر ئه وه ئه و ئايه ته زۆر بهى پەرتو كه كانى عه قيدە و ئه هلى سونه و جه ماعه ئايه تيک كه زۆر به كاری بينن له ئه سماء و سيفات ئه و ئايه ته يه هه رده م له سهر زمانيان هه رده م له نوسراوه كانيان به دى ده كرى و ده بينرى الله تعالى ده فەرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]

بوه ته قاعیده و بنه مايه كى يه كجار گه و ره ئه هلى سونه و جه ماعه ده ستیان پي وه گرتوه كه الله تعالى نه فى ده كا نه فى ته مثيليه ت و هاو وي نه و نمونايه تى ده كا بو ناو و سيفه ت و زاتى خوى كه الله تعالى ده فەرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هېچ كەس و شتيك له ناو و زات و سيفاتدا به الله ناچى وه الله تعالى يش له ناو زات و سيفاتيدا به هېچ كەسيك ناچى له گەڵ ئه وه دا ئه وه وه لآمه بو كى؟ بو ئه وانهى كه ته شبيه و (ته مثيليان ده كرد يه عنى ئيستا ئه وهى ره تکرده وه الله تعالى واته ئي وه راست نين ته واو نيه عه قيدە تان ئهى موشه بيهه كان ئهى مومه ثيله كان ئه وانهى كه هاو وي نه بو الله تعالى داده نين و ناو و سيفه تى الله به هى به ديهيئراوه كان ده چوينن يان هى يه كيک له به ديهيئراوه كان به هى الله ده چوينن (په نا به خواى رب العالمين)، له گەڵ ئه وه دا الله تعالى ئه وه نه بى ناو و سيفاتيشى نه بى ئه وه نه بى زاتيشى نه بى به لكو جيگيريشى ده كات ره دى موعه طيله كانى پى ده داته وه ئه وانهى كه موعه طيله ن و په كى ده خه ن ناو و سيفاتى الله تعالى يان موحه ريفه ن و ته حريفى ده كه ن ره د و وه لآمى ئه وانهى له و برگه كى ئايه ته كهى كو تايدا هه يه كه ده فەرموى: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الله تعالى له گەڵ ئه وه دا بيسه ره وه بينه ريشه بو هه ر هه موو شته كان واته سيفاته كه ش جيگير ده كا بو خوى الله تعالى، هه م ناوى سه ميعه سيفه تى سه معيشى لى وه رده گيرى به مه عناى ده بيستى الله تعالى به بيستنيكى به دهر له هه موو بيستنه كان بيستنيك كه له خوى ده وه شيته وه -جل شئه- كه ورد ترين و بچو كترين ده نگ و هه ست و خوستى شته كان الله تعالى ده بيستى و به دهر ميه له بيستنى الله تعالى

تا گه‌وره‌ترینیان له یه‌ک کات و ساتدا به‌بێ ئەوه‌ی الله تعالی -جل شئنه- ئەوه‌ی توش بێ (ولله المثل الأعلى) لێ تێکچونیک یان تێنه‌گه‌شتنیک توش بێ (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ئەوانه‌ به‌ده‌ره و دوره له الله تعالی، وه‌کو مرۆقه‌کان کاتیک ئەگه‌ر دوو سی‌ که‌س قسه‌یه‌کی بۆ بکا‌ره‌نگه‌ لێی تیک ده‌چی به‌لام الله تعالی -جل شئنه- له‌یه‌ک کاتدا ئەگه‌ر هه‌موو به‌دییه‌نراوه‌کان بدوین و قسه‌ بکه‌ن چ به‌ پسته‌ پست بێ چ ته‌نانه‌ت ئەوه‌ی له‌ناو دلێشیان دایان ناوه‌ وه‌کو وه‌سوه‌سه و خه‌یاڵ وه‌هه‌تاوه‌کو گه‌وره‌ترین ده‌نگ و قسه‌ هه‌موو الله تعالی ده‌بیستی وه‌ ئاگاداری هه‌ر هه‌موو ده‌بی به‌بێ لێ تیک چون (والله أعلم).

که‌واته‌ ابن تیمیه‌ ئەوه‌ی فێرکردین و دایه‌ ئیمه‌ ده‌فه‌رموی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ خاوه‌نی ئەو بیروپروایه‌ن سه‌باره‌ت به‌ ئەسماء و سیفاتى الله تعالی جی‌گیری ده‌که‌ن هه‌موو ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی الله تعالی که‌ له‌ قورئان هاتوه‌ که‌ له‌ هه‌دیسى سه‌حیحى پی‌غه‌مبه‌ر هاتوه‌ (ﷺ)، وه‌ هه‌موو سیفات‌ه‌ به‌رزه‌کانی الله تعالی که‌ له‌ قورئان هاتوه‌ که‌ له‌ هه‌دیس‌ه‌ سه‌حیح‌ه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه‌ به‌بێ ئەوه‌ی ته‌حریفی بکه‌ن یانی بی‌گۆر‌ن چ له‌ له‌فز و پ‌رواله‌تی هه‌رف و پیتیکی لێ بگۆر‌ن چ له‌ واتادا ماناکه‌ی وه‌کو هه‌قیقی خۆی نه‌هینن و لێک نه‌ده‌نه‌وه، وه‌ به‌بێ ته‌عطیل په‌کیشی ناخه‌ن واتای بۆ داده‌نین واتایه‌کی هه‌قیقی لێوه‌شاهه‌ بۆ الله تعالی، وه‌ به‌بێ ته‌کیف چۆنیه‌تیه‌که‌شی نالین عیلمیان نیه‌ به‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی عیلم به‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی ر‌ه‌تده‌که‌نه‌وه، وه‌ به‌بێ ته‌مثیل هاو وینه‌ و هاو نمونه‌ هه‌ینانه‌وه بۆ ناو و سیفات‌ه‌کانی الله تعالی ئەوه‌ ر‌ه‌تده‌که‌نه‌وه و الله تعالی له‌ زات و ناو و سیفاتى به‌هیچ که‌س و شتیک ناچی وه‌هیچ که‌س و شتیکیش به‌ الله تعالی ناچی -جل شئنه-، ئەوه‌ عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئەسماء و سیفات.

خولاسە‌ی مەزھەبی ئەھلی سونە و جەماعە لە ئەسماء و سیفاتێی اللہ تعالیٰ:

فَلَا يَنْفُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَلَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ، وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ
وَأَيَاتِهِ، وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ صِفَاتِهِ بِصِفَاتِ خَلْقِهِ.

لە پاشان درێژە پێدەدا و زیاترمان بۆ ڕونده‌کاته‌وه ابن تیمیة و دەفەرموی (فَلَا يَنْفُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ) ئەھلی سونە و جەماعە ڕەت‌ناکەنە‌وه و نە‌فی ناکەن و ئە‌و وە‌سفانە‌ی اللہ تعالی وە‌سفی خۆی پێ‌کردو‌ه (وَلَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) ئە‌وانە‌ هە‌مو‌ی تە‌ئکید کردنە‌وه‌یە بۆ ٻرگە‌کانی تر کە لە‌پێشت‌ردا فە‌رموی، وە ئە‌ھلی سونە و جە‌ماعە تە‌حریفی وشە‌کان ناکەن لە شوینی خۆیدا لا‌یبدەن و چ مانایان بگۆرن چ وشە‌کان بگۆرن و گۆرانکاری بە‌سە‌ردا بینن لە زاهیر و لە‌ف‌زدا (وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَأَيَاتِهِ) وە ئیلحادیش ناکەن، ئیستا دین مانای ئیلحاد لێک دە‌دە‌ینە‌وه، ئە‌ویش بە مانای گۆرینیش دی‌ان بە مانای نە‌فی و ڕە‌ت‌کردنە‌وه‌ش دی، وە نایگۆرن و ڕە‌تی ناکەنە‌وه ئە‌سماء و ناو‌ه زۆر جوانە‌کانی اللہ تعالی وە ئایە‌ت و بە‌لگە‌کانی خوایی (وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ) وە چۆنیە‌تیە کە‌شی ٻریار نادەن وە هاو و ی‌نایە‌تیش بۆ اللہ تعالی ٻریار نادەن (صِفَاتِهِ بِصِفَاتِ خَلْقِهِ) وە سیفاتە‌کانی اللہ تعالی بە سیفاتە‌کانی بە‌دی‌هێنراو‌ه‌کانی ناچوین و هاو و ی‌نە‌ی بۆ نا‌هیننە‌وه.

جا گۆرین (يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) لە تە‌حریف پێشت‌ر گوتمان بە مانای ئە‌وه دی هە‌ندیک جار لە‌ف‌زە‌کە‌ی دە‌گۆرن وە‌کو: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥] کە پیتیکی لێ زیاد دە‌کەن دە‌لێن (استولی) وە هە‌ندیک جاریش ماناکە‌ی دە‌گۆرن کاتی کە دە‌لێن ڕە‌حمە‌تی اللہ تعالی بە مانای (إرادة الإنعام) دیت کە اللہ ویستی بە‌خشش دە‌کات نە‌ک ڕە‌حم بە مە‌عنایە حە‌قیقە‌یە کە‌ی بۆ اللہ تعالی ئە‌وانە دە‌گۆرن یان اللہ تعالی کاتیکی دە‌فە‌رموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤] دە‌یگۆرن و تە‌ئویلی دە‌کەن دە‌لێن لێ‌ره‌دا موسا فاعیلە اللہ تعالی مە‌فعولە، بە‌و مانایە‌ی (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) وای دە‌گۆرن

قیرائەت و خویندەنەوێ کە و ماناکە یەعنی موسا قسە ی کردووە و اللە بیستویەتی -جل شئە- نە ک اللە تعالی قسە ی کردووە و موسا بیستویەتی، سیفەتی کە لام رەتدە کەنەوێ پەکی دەخەن و تەعطیلی دەکەن لە اللە تعالی بەلام وانیە و ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] یەعنی اللە تعالی قسە ی کردووە و قسە و کەلامی اللە تعالی حەقیقە و راستە بۆخۆی دەیکا -جل شئە- سەوت و حەرفیکی هەیه و وە لە اللە دەوێتی وە -جل شئە- کەلامیش سیفەتیکی زاتیە بۆ اللە تعالی ئەوێ و ئەزەل هەیبووە و لە هەمان کاتدا سیفەتیکی فەعلیە هەر کاتی و یستبیتی اللە تعالی و بیهوی قسە ی کردووە -جل شئە- وە بەرامبەرە کە ی بیستویەتی قسە و کەلامی اللە تعالی بۆ نمونە وە کو موسا پیغەمبەر (ﷺ)، یان هەندیک جار ئەو ئایەتە بەو دەگۆرن دەلین اللە تعالی فەرمانی کردووە دارە کە قسە بکا لەجیاتی اللە تعالی و موسا گوئی لیبی یان فلان فریشتە (پەنا بە خوای رب العالمین) ئەوانە سیفەتی نەقسە پال دەدریته لای اللە تعالی، اللە تعالی بۆخۆی توانایە لەسەر هەموو شتەکان وە سیفەتی کەلامی هەیه بە کەلامی حەقیقی سیفەتیکی زاتیە بۆ اللە تعالی وە هەم کردارییە هەرکاتیک بیهوی قسە دەکا بە کەلامی حەقیقی ئەوێ عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە یە.

یاخود ئەو ئایەتە و تەفسیر دەکەن: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ [المائدة: ۶۴] دەلین (یعنی قوتە و نەعمتە) یانی دەسەلات و هیزی اللە وە نەعمەت و بەخششی اللە نالین دەست بۆ اللە تعالی، ئەهلی سونە و جەماعە دەلین یەد یەعنی دەست بەلام دەستیک کە لەخۆی دەوێتی وە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱] وە بە هە هیچیک لە مەخلوقاتەکان ناچێ هە مەخلوقەکانیش هیچیان بە هە اللە ناچێ -جل شئە- وە کە یفیەت و چۆنیەتیە کە ی نازانین بۆخۆی دەزانێ اللە تعالی -جل شئە-.

جا ئایەتەکان یە کجار زۆرن ئە گەر بیهینینەوێ بە بەلگە بەلام لەبەر ئەوێ لیڕە ئیمە هەموی باس ناکەین و نایهینینەوێ چونکە لە درێژە ی پەرتوکی (الواسطية) هەمویان باسیان

لێوه کراوه و ئایەت و بەلگە یە کجار زۆر هاتووە لە شوێنەکانی خۆی چاکتر و زیاتر ڕونی دەکەینەوه بە پشتیوانی الله تعالى.

کەواتە ئەهلی سونە و جەماعە ئایەتەکان و تەفسیر دەکەن بە حەقیقەتی خۆی بە ڕێک و پێکی بە تەواوەتی کە دەلێن: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] تەحریفی ناکەن دەلێن یەعنی الله تعالى دیتە مەیدانی حەشر و حساب ئینجا چۆنیەتیە کە ی هاتنی چۆنە؟ ئیمە نازانین (یليق بجلاله سبحانه وتعالى): ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] الله تعالى دواوە و قسە ی کردووە لە گەڵ موسا موساش گوێیستی گوتەکانی الله تعالى بوە چۆنە کەلامی الله تعالى؟ چۆنیەتیە کە ی نازانین بەس کەلامیکی حەقیقە سەوت و حەرفی هەیه (يُليق بجلاله سبحانه وتعالى): ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ [المائدة: ۶۴] دەستانی الله تعالى کراوەن ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون دەستە (يُليق بجلاله): ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱] نایگۆرن مانایە کە ی و بەلام لە الله دەوێتیته‌وه و چۆنیەتیە کە شی بریار نادەن.

لە پاشان دەفەرموی (وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ) ئەهلی سونە و جەماعە ئیلحدایش ناکەن لە ناوێ زۆر جوانەکانی الله و بەلگە و ئایەتەکانی الله، ابن القيم الجوزية زۆر بە جوانی باسی ئیلحدامان بۆ دەکا لە ناوێ زۆر جوانەکانی الله تعالى دەفەرموی: (هو العدوّل بها وبحقائقها ومعانيها عن الحق الثابت لها^[۱]) یەعنی لادانە لە مانایە تەواو و راست و دروستەکانی لە حەق و راستیەتی ناوێ زۆر جوانەکانی الله تعالى ئەوانە ی جیگیرە بۆ الله تعالى.

لە پاشان دەفەرموی ئیلحدادەربارە ی ناوێ زۆر جوانەکانی الله تعالى دەفەرموی چەند جوړیکی هەیه، کورتە ی پوخته کە ی ئاوا دەفەرموی:

[۱] بدائع الفوائد ص ۱۶۹.

ده‌فه‌رویی هه‌ندی‌ک جار بت و سه‌نه‌مه‌کا ناویان لێ ده‌نری وه‌کو الله وه‌کو په‌رستراو (په‌نا به‌خوای رب العالمین)، ئا ئه‌وانه‌ته‌حریفه‌و ئیلحاده‌له‌ناوی الله تعالی که‌گۆر‌دراوه‌ناویکی الله تعالی بۆ بتی‌ک به‌کار هاتوه‌و گۆرانکاریه‌کیان به‌سه‌ر هیناوه‌، بۆ نمونه‌وه‌کو (اللات) گوتراوه‌له‌ (الإله) وه‌رگیراوه‌تییه‌کیان بۆ زیاد‌کردوه‌و کردویه‌نه‌ته‌لات که‌ده‌لێن ئه‌وه‌له‌ ئیلا‌هه‌وه‌هاتوه‌و به‌مانا ئیلا‌ه دیت وئهو ناویه‌یان ئیلحاد تیدا کردیه‌عنی گۆرانکاریان بوسه‌ر هینا له‌حه‌قیقه‌تی خۆیانیا‌ن گۆری، وه‌ (العزی) ده‌لێن له‌ (العزیز) وه‌وه‌ریانگرت، ئه‌و دوو ناوه‌دوو بت و سه‌نه‌م بون بون که‌قوره‌یشیه‌کان ده‌یانپه‌رستن و بروایان پێ هه‌بون (په‌نا به‌خوای رب العالمین).

ده‌فه‌رمویی جوړی‌کی تر له‌ ئیلحاد بریتیه‌له‌وه‌ی الله تعالی -جل شئنه‌- ناوی‌ک که‌لێی ناوه‌شیته‌وه‌هه‌ر له‌خو‌را بریاری بۆ بده‌ی ناوی الله تعالی به‌و ناوه‌بی‌نی وه‌کو نه‌سپ‌رانیه‌کان الله تعالی (نعوذ بالله) به‌ (أب) ناو ده‌به‌ن به‌باوک مه‌به‌ستی‌ان پێی باوکی عیسا‌یه‌ (په‌نا به‌خوای رب العالمین) ئه‌وه‌شیرک و هاوبه‌شیه‌، عه‌وه‌ش جوړی‌کی تره‌له‌ ئیلحاد له‌گۆرین له‌نه‌فیکردن و په‌تکردنه‌وه‌ی ناوه‌زۆر جوانه‌کانی الله تعالی.

وه‌جوړی‌کی تری‌شی ئه‌وه‌یه‌سیفه‌تی نه‌قس بریار ده‌ده‌ن بۆ الله تعالی وه‌کو جوله‌که‌کان گوتیان الله تعالی هه‌ژاره‌ (په‌نا به‌خوای رب العالمین) الله تعالی خاوه‌ن که‌مالیه‌ته‌و غه‌نیه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌هیچ هه‌ژار نیه‌په‌دی دانه‌وه‌الله تعالی.

وه‌جوړی‌کی تر ابن القیم ده‌فه‌رمویی ئیلحاد له‌ناوه‌کانی الله تعالی بریتیه‌له‌وه‌ی مانایه‌حه‌قیقی و ته‌واوه‌کانی ناوه‌کانی الله تعالی بگۆری حه‌قیقه‌ته‌کان بروات پێی نه‌بی و په‌تیان بکه‌یته‌وه‌وه‌کو جه‌همیه‌کان ده‌لێن الله سه‌میه‌به‌لام سه‌معی نیه‌عه‌لیمه‌به‌لام عیلمی نیه‌به‌صیره‌به‌لام به‌صه‌ری نیه‌ئه‌وه‌ش، ته‌عطیل‌کردن و په‌کخستنی ناو و سیفه‌تی الله تعالی یه‌جوړی‌کی تره‌له‌ جو‌ره‌کانی ئیلحاد له‌ناوه‌کانی الله تعالی.

وه یان ده‌فه‌رموئ ابن‌القیم جوړی‌کی تر له ئیلحاد له ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالی پېچواندن سىفات‌ه‌کانی الله تعالی یه به مه‌خلوقه‌کان که ده‌لین ته‌گه‌ر که‌سیک هه‌یه و هه‌ندیک هه‌نه له موشه‌بیهه‌کان ده‌لین (يَدُ اللَّهِ كَأَيْدِينَا) (په‌نا به‌خواى رب‌العالمین) ده‌ستى الله تعالی وه‌کو ده‌ستى مه‌خلوقه‌کانه وه‌کو هی ئیمه‌یه ته‌وه په‌تکراوه‌یه له عه‌قیده‌ی ته‌هلی سونه و جه‌ماعه جوړی‌که له ئیلحاد له ناوه‌کانی الله تعالی (وسمه‌کسمعنا) بیستنی الله تعالی وه‌کو هی ئیمه‌یه، ته‌وانه هه‌ر هه‌مویان ئیلحاده وه‌ته‌هلی سونه و جه‌ماعه په‌ته‌ی ده‌که‌نه وه‌پروایان پېی نیه^[۱].

به‌لام ئیلحاد له ئایه‌ته‌کانی الله تعالی وه‌کو ابن‌تیمیه فه‌رموئ ته‌هلی سونه و جه‌ماعه پېی رازی نین و په‌تیده‌که‌نه وه‌ته‌ویش ته‌وه‌یه واتا حه‌قیقی و ته‌واوه‌کانی ئایه‌ته‌کان ده‌گو‌ردرین ته‌وه‌ی الله تعالی مه‌به‌ستیتی -جل شنه- لا ده‌دری مه‌به‌سته‌که‌ی الله تعالی واتایه‌کی تری بو‌داده‌نری ته‌هلی سونه و جه‌ماعه پېی رازی نین: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ جوله‌که‌کان که وایان کردوه و الله تعالی ش باسی کردونه. ئینجا که فه‌رموئ (وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ صِفَاتِهِ بِصِفَاتِ خَلْقِهِ): ته‌وه‌ش پېشتر باسه‌مانکرد به‌دور و درېژی.

که‌واته ابن‌تیمیه -رحمه‌الله- ده‌فه‌رموئ و مه‌به‌ستى ته‌وه‌یه و ته‌ئکید ده‌کاته‌وه دلنیا‌مان ده‌کا که ته‌هلی سونه و جه‌ماعه بیرو‌پروایان وایه ته‌حریف په‌تده‌که‌نه وه‌ته‌مثیل په‌تده‌که‌نه وه‌له‌ناو و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی وه‌ته‌عطیل په‌ته‌ده‌که‌نه وه‌واتای حه‌قیقی بو‌ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالی داده‌نین، وه‌ته‌کیف و چۆنیه‌تی عیلم بون زانستی بون به‌ته‌کیف و چۆنیه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی په‌ته‌ده‌که‌نه وه‌ته‌وه بیرو‌پروای ته‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه، قه‌تاو‌قه‌ته‌ته‌هلی سونه و جه‌ماعه ناگو‌رن ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالی سىفات‌ه‌ زۆر به‌رزه‌کانی الله تعالی ته‌وه‌ی له‌قورئان و له‌سونه‌هاتوه‌چ له‌فز و

[۱] کتاب فائده جلیله فی قواعد الأسماء الحسنی، ص: ۴۶.

وښه کان بگورن به حرف و پيتي تر بيننه شويڼي چ ماناي بگورن يان په کي ناخه ن و ماناي حقيقي ته وای ليوه شاه دده نين بو الله تعالى، وه له پاشانه که هاو ويڼه و هاو نمونه بو الله تعالى دانانين له ناو و سيفات و زاتي، وه له پاشانه که چوڼيه تيه که شي عيلم و زانستي خويان رت ده که نه وه ده لين نيمه نازانين چوڼيه تيه که شي چونه الله تعالى ده زانين -جل شنه- دائيمه ن نه و وښه به سهر زمانياندا دي، نه گهر ده لين الله تعالى سه ميعه يان به صيره يان دهستي هيه ده لين (يليق بجلاله سبحانه وتعالى) له گه وره يي و له خوي دده وشيته وه الله تعالى -جل شنه-.

پيداوه لداني الله تعالى:

اَنَّهُ سُبْحَانَهُ: لَا سَمِيَّ لَهُ، وَلَا كُفْءَ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ. وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى. فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ أَعْلَمَ بِنَفْسِهِ وَبَغَيْرِهِ، وَأَصْدَقُ قِيلًا، وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ.

دوايي ابن تيميه له دريژه ي و ته کانيده ده فهرموي (اَنَّهُ سُبْحَانَهُ: لَا سَمِيَّ لَهُ، وَلَا كُفْءَ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ. وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى. فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ أَعْلَمَ بِنَفْسِهِ وَبَغَيْرِهِ، وَأَصْدَقُ قِيلًا، وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ) ده فهرموي له بهر نه وه ي الله تعالى پاک و بيگهرده له وه ي هاو ويڼه ي هه بي، الله تعالى هاو کوفي هه بي، الله تعالى نمونه ي هه بي، وه ده فهرموي الله تعالى قياس ناکري نه ندازه ناکري به سهر به ديهي نراوه کاني پاک و بيگهردي و به رزي بو نه و الله يه چونکه الله ي پاک و بيگهردي خوي شاره زاتره له هه موو شاره زايان به خوي به زاتي خوي وه به غيري خوشي شاره زايه، وه الله تعالى راستگو تره له هه موو راستگو يان له قسه و گوتن و فهرموده کان، وه له هه موو که سيک چاکتر قسه ده کات له مه خلوق و به دي هي نراوه کاني، له بهر نه وه نيمه ده بي هه موي و هرگريڼ له الله تعالى و به هيچ شيوازيک قسه کان نه گورين و ته حريفان نه که ين ته عطيلي نه که ين ته مثيلي نه که ين وه عيلم ي خومان رت که ينه وه به چوڼيه تيه کاني.

ئینجا که ده‌فه‌رموی (لَا سَمِيَّ لَهُ) به به‌لگه‌ی ئەو ئایه‌ته که الله تعالی فه‌رموی: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ۶۵]، وه که ده‌لی (وَلَا كُفَّاءَ لَهُ) به به‌لگه‌ی ئەو ئایه‌ته‌یه که الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُّوا أَحَد﴾ [الإخلاص: ۴] الله تعالی هاو وینه و هاو کوفی نیه -جل شنه-، به به‌لگه‌ی ئەو ئایه‌ته‌ش ابن تیمیه ده‌فه‌رموی که ده‌فه‌رموی (وَلَا نَدَّ لَهُ) یه‌عنی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲] (أَنْدَاد) جه‌مع و کۆی نیده نید یانی هاو وینه و هاو نمونه چ له روی خۆشه‌ویستی بۆ الله چ له‌هر بواریکی تر.

ئینجا ئەوانه هه‌موشیان لیک نزیکن به‌س ئەو وشه لیک نزیکانه ابن تیمیه هیناویه‌تیه‌وه و هه‌موی ره‌تکرده‌ته‌وه (به به‌لگه‌ی قورئانی) هه‌یه جیگیری کردوه له عه‌قیده که‌ی خۆی، چونکه سه‌می و کوفء و نید زۆر لیک نزیکن مانا‌کانیاب پیکیش ده‌چن، یه‌عنی وه‌کو الله نیه هاو وینه‌ی نیه هاو کوفی نیه هه‌موی ئەو مانایانه ده‌گریته‌وه.

وه له پاشان که فه‌رموی (وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) یه‌عنی نابى ئیمه به هه‌چ شیوازی‌ک هه‌چ که‌س و شتی‌ک به‌ینینه ئاستی الله له زاتی له سیفاتی له ناوه‌کانی به‌لکو الله تعالی وه‌کو هه‌چ که‌س و شتی‌ک نیه و قیاس نا‌کری نه له زاتی نه له ناوه زۆر جوانه‌کانی نه له سیفاته به‌رزه‌کانی له‌سه‌ر هه‌چ که‌س و شتی‌ک، له‌به‌ر ئەوه‌یه هه‌ندی‌ک له موخته‌زیله‌کان و ئەهلی عه‌قل و تاقم و کۆمه‌له‌کانی تری جگه له ئەهلی سونه و جه‌ماعه توشی لا‌رییی بونه کاتی‌ک که تو ده‌لیی الله تعالی ئەوه سیفه‌تی‌تی ئەو دی به عه‌قلی خۆی ده‌لی ماده‌م به هی مه‌خلوق ده‌چی به هی فلان ده‌چی من هی فلانم بینوه قیاسی ده‌کات له‌سه‌ر مه‌خلوق و فلانیه‌کان ئینجا هه‌ندی‌کیان ره‌تی ده‌که‌نه‌وه و ده‌لین چۆن ده‌بی ئیمه ئەوه بلیین؟ ئەوه توشی ته‌شبهه ده‌بین توشی ته‌مثیل ده‌بین، نا‌کا‌که الله تعالی ئەهلی سونه و جه‌ماعه ئەوها بیرو‌پروایان هه‌یه قیاس نا‌کری له‌گه‌ل هه‌چ که‌س و شتی‌ک تاک و ته‌نهایه له زاتی و له ناوه زۆر جوانه‌کانی له سیفاته به‌رزه‌کانی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱] الله تعالی براندویه‌تیه‌وه هه‌چ که‌س و شتی‌ک له زات و له ناو

و له‌ سیفاتى به‌ الله‌ ناچى وە‌ الله‌ تعالى یش به‌ هیچ‌ کەس و شتیىک‌ ناچى قیاس‌ ناكرین
له‌ گە‌ڵ‌ الله‌ تعالى الله‌ تعالى له‌ گە‌ڵ‌ هیچ‌ شتیىک‌ قیاس‌ ناكرى وە‌ الله‌ تعالى سه‌میع‌ و
بیسه‌ره‌ وە‌ به‌صیر و بینه‌ره‌.

(فَإِنَّهُ سَبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ) به‌لى‌ الله‌ تعالى عیلم‌ و زانستى ده‌ورى هه‌موو شتیىكى
داوه‌ هیچ‌ شتیىک‌ نیه‌ له‌ عیلمی به‌ده‌ربى‌ الله‌ تعالى بو‌خوى‌ خوى‌ چاکتر ده‌ناسى وە‌ عیلم‌ و
زانستى ته‌واوى هه‌یه‌ به‌خوى وە‌ به‌ غه‌یری‌ خو‌شى له‌ مه‌خلوق و به‌دى هه‌نراوه‌ کان ئیمه‌
ئه‌و عیلم‌ و زانست و زانیاریه‌مان نیه‌ به‌ الله‌ تعالى وە‌ کو‌خوى‌ خوى‌ ده‌ناسى هه‌ر ده‌بى‌ له‌
خو‌شیه‌وه‌ وه‌ربگرین ناسینی الله‌ تعالى وە‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌ کان و سیفات‌ه‌ به‌رزه‌کانى که‌ الله‌
تعالى ده‌فه‌رموى: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المک: ۱۴] یان ده‌فه‌رموى:
﴿عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾ [المائدة: ۱۰۹] واته‌ زۆر زانا به‌ شته‌ په‌نه‌انه‌ کان: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾
[طه: ۱۱۰] که‌س ناتوانی عیلمی هه‌بى‌ و زانیاریه‌ کى هه‌بى‌ ده‌ورى الله‌ بدا به‌لام‌ الله‌ تعالى
عیلم‌ و زانست و زانیاریه‌ که‌ی ده‌ورى هه‌موو شت و که‌سه‌کانى داوه‌، وە‌ هه‌ر الله‌ تعالى
مه‌به‌ستى هه‌یه‌ له‌ ئایه‌ت و وشه‌ و گوته‌کانى بو‌خوى له‌ مه‌به‌ستى خوى‌ شاره‌زایه‌ و ده‌بى‌
ئیمه‌ ئه‌وه‌ بریار بده‌ین که‌واته‌ الله‌ تعالى ش (وَأَصْدَقُ قِيلًا) ابن تیمیه‌ فه‌رموى له‌ هه‌موو
که‌س و شتیىک‌ راستگو‌تره‌ له‌ قسه‌ و گوته‌کانیدا: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء:
۱۲۲] ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ الله‌ تعالى فه‌رموى کى هه‌یه‌ له‌ الله‌ راستگو‌ترى له‌ قسه‌ و
گوته‌کان؟ که‌س نیه‌ ئیمه‌ش ئه‌و شاهیدی ده‌ده‌ین، له‌ پاشان فه‌رموى (وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مَنْ
خَلَقَهُ) که‌ الله‌ تعالى له‌ هه‌موو قسه‌ و گوته‌کان وە‌ له‌ هه‌موو گیرانه‌وه‌ کان الله‌ تعالى له‌
هه‌موو مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کانى قسه‌کانى چاکتره‌ و له‌جیتره‌ و راستگو‌تره‌ -جل شئه‌-
که‌واته‌: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ * وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ [البلد: ۸-۹] ئه‌وه‌ی به‌ به‌لگه‌ هه‌ناوه‌ته‌وه‌
هه‌ر له‌وه‌وه‌ وه‌ریگرتوه‌ ابن تیمیه‌ -رحمه‌ الله‌-.

(فَإِنَّهُ سَبَّحَانَهُ أَعْلَمَ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ) وشەیی (أَعْلَمَ) کە ابن تیمیة فەرموێ اللہ تعالی پاک و بێگەردی بۆ ئەو زۆر زاناترە بەخۆی وە بە غەیری خۆشی لە مەخلوقات و بەدیھێنراوەکان لە ھەموو کەس و شتێک، جا (أَعْلَمَ) دیارە سیغەییە کە لە زمانی عەرەبی پێی دەگووترێ (اسم تفضیل) واتە پلەدارییە کە پێی ئەدرێ لەو نزمترین ئەگەر نەگاتە ئاستی ئەویش لە عیلم و زانستییەو کەواتە عالمیش ھەیە و وە ئەگەر ئەویش (أَعْلَمَ)، جا ھەندێک لە موفەسیرین و زانایانی ئیسلام لە تەفسیری ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز کە (أَعْلَمَ) دی دياره ئاواي تەفسیر دەکەن و لێکی دەدەنەو کە دەلێن (أَعْلَمَ) بە مەعنای عالمە بۆ اللہ تعالی واتە (اسم الفاعل) اللہ تعالی زانایە بە شتە کە بەلام ھەندێک لە زانایانی تری ئەھلی سونە و جەماعە لە سەر دەمیەکان ابن عثیمین -رحمە اللہ- دەفەرموێ نەخێر مانایە راستییە کە خۆی (أَعْلَمَ) کە (اسم تفضیل) ئەو بۆ اللہ بڕیار دەدرێ -جل شئنہ- چونکە (أَعْلَمَ) لە زمانی عەرەبیەو کە بە مانای ئەو دی کە زاناترە بۆ اللہ تعالی جیگیرە -جل شئنہ- وە چاکترە ئەو جیگیر بکەین وە کو اللہ تعالی دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۲] واتە بۆ اللہ دەگونجێ (اسم تفضیل) بە کاربێ بە مانایە حەقیقی و راستییە کە لە عەقیدەیی ئەھلی سونە و جەماعەدا، کە اللہ تعالی بەو مانایە تەواو تەواو زاناترە مەرج نیە شەریک و ھاوبەشی ھەبێ یان لە ئەو نزمتر لە ئاستی شتەکانی غەیبی و پەنھان یان لە شتەکانی کە ناشی و ناگونجی مەخلوق و بەدیھێنراو شارەزاییان لێی ھەبێ ھەبن بەلام بۆ زیاتر موبالغە کردنە کە (اسم تفضیل) ھە کە بە کاردی بۆ جیگیر کردنی حەقیقیەت و راستییەتی و تەواویەتی تری ئەو وەسف و سیفەتەیی اللہ تعالی یە -جل شئنہ-.

اللہ تعالی پێغەمبەرەکانی ھەلبژارد بەسەر ھەموو خەلکدا:

ثُمَّ رُسُلُهُ صَادِقُونَ مُصَدِّقُونَ؛ بِخِلَافِ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ.

لە پاشان اللہ تعالی کە فەرموێ لە رابردودا گوتمان زانایانی ئەھلی سونە و جەماعە دەفەرمون (وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ) کە ابن تیمیەش تۆماری کردووە لە مەتنی (الواسطية)

واته الله له دواندن و قسه کانی -جل شئه- قسه کانی له‌وپه‌ری چاکیه و وه جوانیه و ریک و پیک و ته‌واوییه له هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دییه‌نراوه‌کان الله تعالی چاکتر و زیاتر و جوانتر قسه کانی جیگیره و له جییه -جل شئه-، جا گوتمان الله تعالی که بۆخۆی -جل شئه- ئه‌و نوتق و قسه و گوتنانه‌ی داوه‌ته به‌دییه‌نراوه‌کانی له‌به‌ر ئه‌وه له رابردودا گوتمان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ * وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ [البلد: ۸-۹] الله تعالی ده‌فهرموی ئایه ئیمه دوو چاومان پێیان؟ نه‌داوه زمانمان نه‌داوه؟ دوو لێوه‌کانمان نه‌داوه؟ واته الله به‌خشیویه‌تی به مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کانی، به‌لێ الله تعالی -جل شئه- ئه‌و توانایه‌ی هه‌یه ئه‌و فه‌زل و به‌خششانه‌ی که‌وا کردوه بۆخۆشی له‌وپه‌ری ته‌واوییه -جل شئه- له وه‌سف و سیفه‌ته‌کانیدا له زانیاری و عیلدا وه له راستگویی و قسه له‌جیی و ته‌واوه‌تی گوته‌کان و که‌لامه‌که‌ی -جل شئه- (ولله المثل الأعلى).

له پاشان ابن تیمیه هاته سه‌ر ئه‌وه و فهرموی (ثُمَّ رَسُولُهُ صَادِقُونَ مَصْدُوقُونَ) فهرموی له پاشان ره‌وانه کراوه‌کانی (رُسُل) ته‌بعه‌ن جه‌مع و کۆیه له زمانی عه‌ره‌بیدا که تاکه‌که‌ی (رُسُل)ه، ره‌سولیش ئه‌و زات و که‌سانه‌ن که وه‌حی و نیگایان له الله تعالی وه بۆ دابه‌زیوه به په‌یام و په‌رتوکیکی تایبه‌ته‌وه فهرمانیشیان پیکراوه که رای بگه‌یه‌نن به قه‌وم و گه‌له‌کانیان به‌وانه‌ی که پێچه‌وانه‌ی ئه‌وانیش بونه، ئینجا ده‌فهرموی ابن تیمیه له پاشان الله تعالی ره‌وانه کراوه‌کانی خۆی ره‌وانه کرد پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) (صَادِقُونَ مَصْدُقُونَ) یان هه‌ندیک جاریش خویندراوه‌یه به (صادقون مصدوقون) هه‌ردوکیان مانا ده‌که‌ین که له هه‌ریه‌ک له نوسخه‌کانی (الواسطية) هه‌ردوکیان تۆمار بوه و هاته‌وه.

جا زانیانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون واته پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ابن تیمیه مه‌به‌ستی لێی ئه‌وه‌یه که راستگۆنه، (صَادِق) به مه‌عنای ئه‌وه دی که قسه‌که‌ی هه‌واله‌که‌ی خه‌به‌ره‌که‌ی که ده‌یدا تییدا راستگۆیه چونکه (صَادِقُونَ) جه‌مع (صَادِق)ه

(صَادِق) یش (اسم لمن قام به الصدق) ناویکه بۆ کهس و زاتیکی که راستگویی پیشه‌ی بی و پێی هه‌لبستی له قسه‌کانیدا راستگویی، صدقیش دیاره له زمانی عه‌ره‌بیدا (مطابقة الخبر للواقع يعني الصدق أن يطابق الواقع ما تقوله) واته راستگویی ئه‌وه‌یه قسه‌که له گه‌ل واقع و شته به‌رچاویه که یه‌ک بگریته‌وه لهو شته‌ی که له بوندایه به‌وه ده‌گوتریت راستگوییته‌ی، واته پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) راستگو بونه لهو هه‌وال و قسه‌ی که گوتویانه له گه‌ل واقع تیکی کردوه ته‌وه.

جا له پاشان (مُصَدِّقُونَ) به مه‌عنای ئه‌وه دی دیاره ئه‌گه‌ر بلیین (مُصَدِّقُونَ) یه‌عنی واجبه له‌سه‌ر ئومه‌ته‌کانیان پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به راستگوییان دابنن له هه‌وال و خه‌به‌ره‌کان که هیناویانه له لای الله تعالی، واته به‌راست دانراون له لایه‌ن ئومه‌ته‌کانیان ئه‌وانه‌ی شوینیان که وتونه ئه‌وه واتای (مُصَدِّقُونَ) به‌لام (مُصَدِّقُونَ) به واتای ئه‌وه دی دیاره که پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) خویان راستگونه له قسه‌کانیان (عليهم الصلاة والسلام) چونکه (مُصَدِّقُونَ) وه کو ئینو مه‌سعود ریوایه‌تی کردوه له یه‌کیکی له هه‌دیه‌کان ئاوا ناوی پیغه‌مبه‌ریش ده‌با (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «أَخْبَرَنِي الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ» واته هه‌والی به من داوه ئه‌و که‌سه راستگویی که پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، (المَصْدُوقُ) که ته‌صدیقی قسه‌کانیشی هه‌یه هه‌م له لای خۆیه‌وه و هه‌م الله تعالی یش ته‌صدیقی کردوه، واته ئه‌وانه الله تعالی به‌راستی داناوه قسه‌که‌یان ته‌صدیقیان ده‌کا به راستیان داده‌نی مۆری راستگویی له‌سه‌ر قسه‌کانیان دراوه ئه‌وه واتای (مُصَدِّقُونَ) ه.

له پاشان ده‌فه‌رموی (بِخِلَافِ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ) پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به پیچه‌وانه‌ی ئه‌وانه بونه که قسه‌یان کردوه ده‌رباره‌ی الله تعالی و له‌سه‌ر الله تعالی و وه‌سفیان کردوه به‌بی عیلم و زانستی چونکه قسه‌کردن به‌بی عیلم و زانستی نه‌فامیه‌ته به‌راستی الله تعالی قبولی نا‌کا وه الله تعالی لییان وه‌رناگری که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ۳۳]

واته ئیوه شیرک بوّ الله ئەنجام دده‌ن به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ به‌لگه‌یه‌کتان بوّ دابه‌زیی له‌لای الله تعالی و به‌لگه‌یه‌کتان له‌ده‌ست بی له‌و شیرک و هاوبه‌شیه‌وه ئیوه قسه‌ده‌که‌ن له‌سه‌ر الله به‌بی ئه‌وه‌ی عیلمتان هه‌بی و بیزانن و به‌عیلمه‌وه قسه‌بکه‌ن، جا موخته‌زیله‌کان و جه‌همیه‌کان به‌لێ له‌وپه‌ری نه‌فامیه‌وه‌وه باقی تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی تری دژ به‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ قسه‌یان کردوه‌ده‌رباره‌ی الله تعالی -جل شئنه- چونکه‌الله تعالی -جل شئنه- پاک و بی‌گه‌رده‌له‌و قسه‌انه‌ی که‌موشریک و کافره‌کان ده‌رباره‌یان کردوه‌وه‌ه‌لیان به‌ستوه‌.

ئایه‌کی‌ن ئه‌وانه‌ی که‌پێچه‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) قسه‌به‌بی عیلم و زانستی ده‌رباره‌ی الله ده‌که‌ن؟ الله تعالی له‌ئایه‌ته‌که‌مه‌به‌ستی پێی موشریکه‌عه‌ربه‌کانه‌قوره‌یشیه‌کان ئه‌وانه‌ی وه‌سفی الله‌یان کردوه‌به‌بی عیلم وه‌ئه‌وانه‌ی شوین پێی ئه‌وانیشیان هه‌لگرتوه‌وه‌له‌ئومه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌رانی پێش‌تریش (عليهم الصلاة والسلام) که‌ده‌رباره‌ی الله قسه‌یان کردوه‌ئه‌وانه‌کافر بونه‌و بی‌پروا بونه‌که‌الله ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ [الرعد: ۳۰] له‌بی علمیه‌وه‌ئه‌وانه‌چی ده‌که‌ن؟ کافریش ده‌بن به‌الله تعالی به‌و قسه‌انه‌ی به‌بی عیلمه‌وه‌ده‌رباره‌ی الله تعالی قسه‌ده‌که‌ن.

الله ستایشی خۆی کرد به‌وه‌ی که‌موخاله‌فه‌ی پێغه‌مبه‌ران بون وه‌سفیان پێی ده‌کرد:

وَلِهَذَا قَالَ: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصافات: ۱۸۰-۱۸۲]. فَسَبَّحَ نَفْسَهُ عَمَّا وَصَفَهُ بِهِ الْمُخَالِفُونَ لِلرُّسُلِ، وَسَلَّم عَلَى الْمُرْسَلِينَ؛ لِسَلَامَةِ مَا قَالُوهُ مِنَ النَّقْصِ وَالْعَيْبِ.

جا له‌پاشان ابن تیمیه -رحمه‌الله- ده‌فه‌رموی (وَلِهَذَا قَالَ) هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصافات: ۱۸۰: ۱۸۲] الله تعالی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی فه‌رموو ئه‌و ئایه‌تانه‌که‌

ابن تیمیةش بە بەلگەی هێناوە واتە اللہ تعالیٰ فەرمویەتی: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ پاک و بێگەردی بۆ پەروەردگەرە کە لە شیرک و ھاوبەشی و ئەو وەسف و ھاوئێوانە پالێدەدەنە لای اللہ تعالیٰ کە اللہ تعالیٰ خاوەن عیزەتە لەو وەسفانەی دەیکەن پاک و بێگەردی بۆ ئەو، وە سەلامی خواپی لە سەر ڕەوانە کراو و پیغەمبەرانی بێ (عليهم الصلاة والسلام)، وە ھەموو سوپاس و ستایشەکان شایستەیی خۆی پەروەردگاری جیھانیانە و بۆ ئەوبی.

جا (سُبْحَانَ) لە زمانی عەرەبیدا دیارە مەفعولی مۆتلەقە ئەو مەفعولی مۆتلەقە بۆ تەئکید کردنەوێ فەعلێکی پیش خۆیەتی کە تەقدیر دەکری واتە (أَسْبَحَ سُبْحَانَ) یەعنی من پاک و بێگەردی ڕێ یار دەدەم بۆ ئەو خواپەیی کە شایستەیی ئەوێ پاک و بێگەردی و تەئکید دەکەم، جا (سُبْحَانَ) ش لە زمانی عەرەبیەو لە قاموس و فەرھەنگەکان بە مانای (إِبْعَاد) دی یانی دورخستنەو وەکو دەلێن (سُبْحَانَ فُلَانٍ مِنْ كَذَا) یانی بەدوربێ فڵانە کەس لەو شتە یان ئەو شتە لەو بەدوربێ ھەرۆ کە لە لای عەرەبەکان و بە کارھاتو، جا (سُبْحَانَ) بۆ اللہ تعالیٰ دیارە پاک و بێگەردایەتی ئەو دەگەینێ لە عەقیدەی ئەھلی سونە و جەماعە یانی اللہ بە پاک و بێگەرد دەگرم لە ھەموو شیرک و ھاوبەشیەکان لە ربوبیەت و پەروەردگاریەت کە مۆلحید و بێ ڕواکان پالێان داوەتە لای اللہ تعالیٰ، وە (سُبْحَانَ اللہ) مانای ئەوەش دەگەینێ یانی اللہ بە پاک و بێگەرد دەگرم لە ھەموو شیرک و ھاوبەشیەکانی ھاوبەش پەیدا کاران و مۆشریکەکانی لە ئۆلۆھیەت و پەرسەتن و خواپەتی اللہدا شیرک و ھاوبەشیان بۆ ئەنجام داوە، وە اللہ بە پاک و بێگەرد دەگرم لە ناو زۆر جوانەکانی و سیفاتە بەرزەکانی کە ماناکانی بە حەقیقی خۆیان دەلێن وەکو خۆی دەلێن وە چۆنیەتیە کە نازانین بەوێ لە اللہ دەوێ شێتەو -جل شئە- بەبێ ئەوێ نەفی بکەین و ڕەتی بکەینەو و بە ھی هیچ کەس و شتیکی بچوین، وە لە پاشان پاک و بێگەردی بۆ اللہ تعالیٰ لە ھەموو فەرمانە کەونیەکانی وە لە ھەموو تەقدیر و

ئەندازە و ویستە کەونیە کانی اللہ تعالی کە ھەمووی لەو پەڕی ھیکمەت و تەواویە
ئەگەر ویست و ئیرادەی کەونی لە گەڵ ھەر شتێکدا نەبێ نابێ وە ھیچ شتێکی لە خۆرا
نەکردووە اللہ تعالی بەبێ بەلگە و بەبێ ھیکمەت و بەبێ کارلەجیی -جل شئنه-، وە لە
عەقیدەی ئەھلی سونە و جەماعە (سبحان اللہ) بە مانای ئەوەش دێ پاک و بێگەردی بۆ
اللہ تعالی لە شەرع و فەرمان و یا ساکانی کە دایناوە و کەم و کورتی تێدا نیە لەو پەڕی
تەواویە ئەوە مانای (سُبْحَانَ رَبِّكَ) دەگەیەنێ لە عەقیدەی ئەھلی سونە و جەماعە، واتە
پاک و بێگەردی لە ھەموو قسە و ھەلبەستراو و دیعایە و گوتنە کانی کە لە اللہ
ناوەشی تەو کەم و کورتیە کان کە پێچەوانانی پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) لە
ھەر سەردەم و کاتی کە دەریان بریووە و گوتویانە.

جا لە پا شان پێویستە ھەلۆ ستە لە سەر ئەوەش بکەین (رَبُّ الْعِزَّة) ئایە بۆ اللہ دە شی و
دە گونجی؟ بەلێ لە عەقیدەی ئەھلی سونە و جەماعە رەب بە مەعنای صاحب دێ واتە
اللہ تعالی خاوەنی عیزەتە، عیزەت بۆ اللہ تعالی دیارە بە سێ مانا دێ لە عەقیدەی ئەھلی
سونە و جەماعەدا کە ئەو سێ مانایە لە نونیە بە شەرحی ئەبو عیسا ھاتووە کە دانەری
بەرێز دەفەرموێ:

(وهو العزيز فلن يرام جنباه أنى يرام جناب ذي السلطان

وهو العزيز بقوة هي وصفه فالعز حينئذ ثلاث معان

وهي التي كملت له سبحانه من كل وجه عادم النقصان^[۱])

جا مانای یە کەم کەواتە بە مانای ئەوە دێ عیزەت بە مانای قەدەغە کردن و دەولەمەند بون
بێ راز و نیاز و ئیحتیاج بون لە ھەموو کەسیکدا وە دەولەمەندە لەو پەڕی دەولەمەندی،
بەلێ اللہ تعالی ئەوەتا دەلێ (وهو العزيز فلن يرام جنباه) یەعنی اللہ تعالی عەزیزە بەو
مانایە کە ئیمتیناعی ھەیە بەو مانایە اللہ تعالی دەولەمەندیکی تەواو دەولەمەندە بێ

[۱] الکافیة الشافیه ۲ / ۲۱۸.

راز و نیازە لە هەموو کەس و شتێک کەس ناتوانی هیچ زەرەر و زیان بەو بگەیهنی و بە هیچ کەسیک بگەیهنی بەبی وستی ئەویش، هەروە کو لە فەرمودەیی قودسی هاتووە کە اللہ تعالی دەفەرموی: «إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي» ئیو ئەو بەندەکانم ناتوانن و لە تواناندا نیە و لە ئاستی ئەوەدا نین بتوانن زەرەر و زیانم پێ بگەیهنن «وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي»^[۱] لە ئاستی ئەوەشدا نین سود و قازانج و کەلک بە من بگەیهنن.

و لە پاشان بە مانای ئەوەش دێ کە اللہ تعالی دەفەرموێت (وهو العزيز بقوة هي وصفه فالعز حينئذ ثلاث معان) عەزیزیشە بەو مانایە کە قاهیرە و زالە بەسەر هەر هەموو شتەکان دەسەلاتی هەیە، لە پاشان دەفەرموی (وهو العزيز بقوة هي وصفه) ئەوەش سیفەتی اللہیە عەزیز بە مەعنای قووەت و دەسەلاتیش دێت، کەواتە بۆ اللہ تعالی عەزیز بەو مانایانە دێ یان ئیمتیناع و دەوڵەمەندی بێ راز و نیازی لە هەر هەموو شتەکانەو یان بە مانای زالبون و قاهیرایەتی بەسەر هەر هەموو شتەکانەو یان بە مانای قووەت و هیژ و توانایەکی زۆر دێ هەموو لە اللہ تعالی دەوشتێتەو و اللہ تعالی سیفەتی عیزەتی هەیە بەو سی مانایانە.

ئینجا لە پاشان کە دەفەرموی: ﴿وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سەلامی اللہ لە سەر پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، جا سەلامەتی خوایی واتە لەپرویی تیگەشتنەو فەهم و تیگەشتنی پیغەمبەران سەلامەت کردووە لەپرویی عبودیتەو و لەپرویی عەقیدە لەپرویی تبلیغ لە هەموو لایەکان: ﴿وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ واتە سەرامی خوایی لەسەر پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، چونکە سەلامەت مادەم پیتی (عَلَى) لە دواوە هاتووە و بۆسەر پیغەمبەران گوتراوە کەواتە دەوری داوێ واتە لەسەریانەو هەتا ژیریانەو و لە دەوریانەو بە سەریان سەلامەتی خوایی داڕژاوە و دەوری هەموو داوە و لە هەموو شتێک ئەوان سەلامەتن لەلای اللہ تعالی وە و بەی کیشە و گیر و گرتن.

[۱] صحيح مسلم (۲۵۷۷)، سنن الترمذي (۲۴۹۵)، سنن ابن ماجه (۴۲۵۷).

جا له پاشان دهفهرموی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الحمد) ئەلف و لامی ئیستیغراقی
 لهسهره واته ههموو چه مد و سوپاس و ستایشه کان له ههر حامیدیکی بۆ ههر
 مهحمودیکی بۆ ههر مهحمودوبیهی یه ک بێ به ههر سیغه و دهربرینیک بێ ههموی
 شایستهی الله تعالی یه ئهوهی چه مد و سوپاس و ستایشه ههموشی بۆ ئهوه ئهویش
 شایستهی ئهوه چه مد و سوپاس و ستایشانه یه که الله پهروهردگاری جیهانیانه، جا ئه گهر
 (الله) مه عنای ره بيش له خووه ده گری وه ئه گهر ره بيش هات به ته نها مه عنای (الله) ش له
 خووه ده گری، که له وانه زانای بهرپرز موحه مه دی کوری عه بدولوه هاب له یه کییک له
 پهرتوکه کانی دهربارهی عه قیده دهفهرموی (رب) و (الله) دوو وشه و ناوی الله تعالی ن
 (إذا اجتمعت افرقت) ئه گهر به یه که وه هاتن الله مانای تایبه تی خو ی هه یه واته مه عبود
 و په رستراوی راسته قینه که شایسته ی په رستنه وه ره بيش به مه عنای پهروهردگاریه ت
 دی که له نه بونه وه شت بێنیه بون خاوه نیته راسته قینه ههر هی ئه وه ئه و بهرپیانه وه
 ده با، وه ئه گهر هاتوو به جیاش هاتن (الله) هات له رسته یه ک مه عنای ره بيش ده گه یه نی
 ئه گهر ره بيش هات به ته نها مه عنای (الله) ده گه یه نی، یان له فزه که خودی خو ی ئه وه
 ده گه یه نی یان به له خووه گرتن یان ئه وه ی لازم و پێویست ده کات.

ئینجا له پاشان دهفهرموی: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یه عنی چی؟ (العالم کل ما
 سِوَى اللَّهِ عَالَمٌ) جگه له الله تعالی ههموو به دیهینراوه کان پێیان ده گوتری جیهانی و پێیان
 ده گوتری عاله م چونکه ئه وان نیشانه ن و به لگهن له عه لامه ته وه هاتوه له سه ر
 پهروهردگاریه تی الله تعالی له سه ر بون و وجودی له سه ر ئه وه ی که الله ئه وانی به دی
 هیناوه له نه بونه وه به عیلمه وه له بهر ئه وه أبو العتاهیه له شیعریکیدا ده لێ:

(وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ
 تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدُ الدِّيَّانِ^[۱])

[۱] أَلَا إِنَّا كُلُّنَا بَائِدٌ عَدَدُ الْآيَاتِ: ۵.

له هه موو به ديهيئراوه كاندا ئه وهى به ديهيئراوبى كه شته به لگه يه ك هه يه له سهر ئه وهى
كه الله تعالى تاك و ته نهايه شهريك و هاوبه شى نيه.

سیفہ تہ کان لہ نیوان نہ فی کردن و ئیثبات کردن:

وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيهَا وَصَفَ وَسَمَّى بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ، فَلَا عُدُولَ لِأَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَمَّا جَاءَ بِهِ الْمُرْسَلُونَ؛ فَإِنَّهُ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ.

جا له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ده لئی (وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيهَا وَصَفَ وَسَمَّى بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ) ئەوەشیان خاڵیکی گرنگ و بنه مایه کی گرنگی ئەهلی سونه و جه ماعه یه که له قاعیده کانی ئەسماء و سیفاتی الله تعالی یه نه فی و ئیثباتی تێدایه که ئەهلی سونه و جه ماعه نه فی و ئیثبات به یه کجار کۆ ده که نه وه سیفه ته سه لیه کان ئەوانه ی ناوه شیته وه له الله تعالی ره تی ده که نه وه وه سیفه تی که مالیه ت و ته واویه تیش بۆ الله تعالی جیگیر ده که ن، ههروه کو الله تعالی له ده یه ها ئایه ت وای جیگیر کردوه و وایفه رموه وه پیغه مبه ریش (ﷺ) له فهرموده ی سه حیحدا وای راگه یاندوه، که ابن تیمیة ده فهرموئ: (وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيهَا وَصَفَ وَسَمَّى بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ) الله تعالی پاک و بیگه ردی بۆ ئەو که کۆی کردوه ته وه وه سفه کانی خۆی و ناوه کانی خۆی له نیوان نه فی ره تکرده ی سیفه ته سه لیه کان و ناوه سه لیه کان وه ئیثبات و جیگیر کردنی سیفەت و ناوه زۆرجوان و ته واو و که مالیه کان بۆخۆی -جل شئنه- که الله تعالی ده فهرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ کهس و شتی کهس و شتی که الله تعالی نه له زات له ناوه زۆر جوانه کان له سیفاته کانی الله تعالی به لکو الله تعالی ش وه کو هیچ کهس و شتی که نه -جل شئنه-، ئەوه نه فی بوو وه له گه ل ئەوه دا ئیثبات و جیگیریش ده کات بۆ خۆی الله تعالی سیفه ته ته واوه کان وه ناوه زۆر جوانه کان ده فهرموئ: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الله له گه ل ئەوه دا بیسه ری پینه ره.

جا له پاشان الله تعالى که نه‌فی و ئیثباتی کردوه له ده‌یه‌ها ئایه‌ت بو‌خۆی سیفه‌ته سه‌لبیه‌کان چ سودی‌کی هه‌یه که باسی لیوه کراوه؟ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که الله تعالى -جل شئه- که ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ لی‌ره‌دا سیفه‌تی ته‌واویه‌تی بو‌خۆی را‌گه‌یاند الله -جل شئه-: ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ه‌وه‌ خوایه‌تی الله تعالى یه -جل شئه- له پاشانیش ده‌فه‌رموی ه‌هر له نه‌فسی ئایه‌ته‌که ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ الله تعالى نه‌ بو‌رژان و خه‌وه نو‌چکه‌ی به‌سه‌ردا دی و هه‌یه‌تی -جل شئه- (ولله المثل الأعلى) نه‌ نو‌ستن نه‌وم به‌ مه‌عنای نو‌ستنی‌کی دور و درێژ ئه‌وه‌شی ره‌ت‌کردوه‌ته‌وه سیفه‌ته سه‌لبیه‌کانیه‌تی. جا قازانج بو‌ سیفه‌ته سه‌لبیه‌کان که الله تعالى باسی ده‌کا له‌ چه‌ند خالی‌کدایه، ئه‌و سیفه‌ته سه‌لبیانه که الله تعالى -جل شئه- له‌ قورئانی پی‌رو‌خ بو‌خۆی باسیان لیوه ده‌کا و ره‌تی ده‌کاته‌وه و نه‌فیان ده‌کا قازانجی هه‌یه له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌دا:

یه‌ک له‌ فائیده‌کانی که الله تعالى بو‌خۆی ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ [البقرة: ۲۵۵] ئه‌وه‌یه که جی‌گیری ژیان و زیندوایه‌تی ته‌واو و که‌ مالیه‌ت بو‌خۆی پی‌ده‌کا -جل شئه-، وه‌ هه‌ندی‌ک جار هه‌یه ئه‌گه‌ر سیفه‌تی‌کی سه‌لبی الله تعالى باس ده‌کا جی‌گیری سیفه‌تی‌کی که‌ مالیه‌ت و ته‌واوی له‌ به‌رامبه‌ریدا پی جی‌گیر ده‌بی که ئه‌و سیفه‌ته سه‌لبیه‌ی الله تعالى ره‌ت کردوه‌ته‌وه -جل شئه- له‌ خۆیه‌وه وه‌ هه‌ندی‌ک جاریش دوو سیفه‌تی که‌ مالیه‌ت و ته‌واویه‌تی پی جی‌گیر ده‌بی، بو‌ نمونه: ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] سیفه‌تی حه‌یات و زیندوایه‌تی الله تعالى -جل شئه- ی له‌وپه‌ری که‌ مالیه‌ت و ته‌واوی پی جی‌گیر ده‌بی، به‌لام له‌ ئایه‌تی‌کی تر که الله ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ [فاطر: ۴۴] ئه‌وه به‌لکو دوو سیفه‌ت جی‌گیر ده‌کا یانی هه‌یج شتی‌ک نیه له‌ ئاسانه‌کان و وه‌ له‌ زه‌وی الله تعالى ده‌سته‌وسان بکا -جل شئه- که سیفه‌تی عه‌جزی الله تعالى له‌ خۆی ره‌ت‌کردوه‌وه سیفه‌تی‌کی سه‌لبیه بو‌ جی‌گیر کردنی ئه‌وه که له‌ کو‌تایی ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾

واته دوو سیفه‌تی که مالیه‌تی بوخوی -جل شئه- الله تعالی بریاردا و جیگیری کرد، چونکه هه‌موو هو شمه‌ندیک ئه‌گهر وردبیته‌وه له‌وه ناتوانی شتییک ئه‌نجام بدا و بیکا که عیلم و زانستی پی نه‌بی وه له پاشان ده‌سه‌لاتیشی به‌سه‌ردا نه‌شکیت و توانای نه‌بی به‌لام الله تعالی که دانه‌ری ئا سمانه که‌واته عیلم و زانستی شی پی هه‌یه وه له پا شانه که الله تعالی -جل شئه- توانای دروست کردنه که‌شی هه‌یه که له کوتایی ئایه‌ته که الله تعالی وای فهرموو.

به‌لام تاqm و کومه‌له‌کانی تری پیچه‌وانه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ دائیمن نه‌فیه‌کان هه‌ندیک جار و سیفه‌ته‌سه‌لبیه‌کان که ره‌تده‌که‌نه‌وه به‌دورو دریژی به‌جوزئیاته‌وه باسی ده‌که‌ن زور به‌دریژی به‌لام سیفه‌تی که‌مال بو الله تعالی زور به‌کورتی جیگیر ده‌که‌ن، جا هه‌ر بو نمونه هه‌ندیک جار هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لین (وله صفات کمال) زور به‌موجه‌لی و کورتی باسیده‌که‌ن به‌لام بو جوزئیاته‌کان وه کوئیامی باقلانی له کیتابی (التمهید) به‌نمونه هاتوه‌ته‌وه و ده‌لین به‌دور و دریژی باسی نه‌فیه‌کان ده‌کات ته‌نانه‌ت باسی ئه‌و شتانه‌ش ده‌که‌ن ئه‌و تاqm و کومه‌لانه ده‌لین هه‌ندیک جار ده‌لین (لیس بذی دم و لیس بذی جوارح و لیس بذی روح ولا بذی أبعاض...) پیایدا ده‌چن نه‌خوینی هه‌یه نه‌ئندامی هه‌یه نه‌گیانی هه‌یه وه نه‌به‌عض و هه‌ندی هه‌یه واته به‌ئندام... نه‌فیه‌کان زور دور و دریژ ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له الله تعالی بیان وهرگرتوه -جل شئه- به‌کورتی هه‌موو سیفه‌ته‌سه‌لبیه‌کان نه‌فی ده‌که‌ن وه جیگیر کردنی سیفه‌ته‌کانی ته‌واویه‌تیش که له قورئان و سونه‌ی سه‌حیح هاتبی جیگیری ده‌که‌ن به‌دور و دریژتر و به‌ریک و پیکتر.

ئینجا له پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- فهرموی (فَلَا عُدُولَ لِأَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَمَّا جَاءَ بِهِ الْمُرْسَلُونَ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه لانه‌دن لاری نابن له‌و راسته‌ریگیایه که پیغه‌مبه‌ران هیناویانه (عليهم الصلاة والسلام) واته راست و ریک ریگیای پیغه‌مبه‌ران ده‌گرنه‌به‌ر (عليهم الصلاة والسلام)، ری پیغه‌مبه‌ران چ ریگیایه که؟ (فَإِنَّهُ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ) ری

پیغه مبه ران راسته ریگای الله تعالی یه - جل شئنه - ئه و ریگایه یه که الله تعالی ده فهرموی: ﴿فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ * وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ [الصافات: ۲۳-۲۴] پیچه وانه ی ئه و ریگایه یه که له قیامه تدا ئه وانه ببه ن بو ریگای ناو ئاگری دوزخ وه رایان بگرن ئا ئه وانه به رپرسن، جا پیچه وانه ی ریگای ئه وان چیه؟ ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ [الأنعام ۱۵۳] خوی رب العالمین ده فهرموی ئا ئه ویه ریبار و ریگای راستی من شوینی بکه ون که ریباری ته وحید و الله به یه کگرتنه - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى). جا له پاشان الله تعالی - جل شئنه - که ئه و ریگایه ی به ئیمه نیشاندا و ریگای پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) (صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) ابن تیمیه ده فهرموی ریگای پیغه مبه ران ئه و ریگایه یه که الله تعالی ناز و نیعمه تی له گه ل پیغه مبه ران کردوه له سه ر ئه و ریگایه (مَنْ النَّبِيِّنَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ) له گه ل پیغه مبه ران و ئه وانه ی پیغه مبه رانیان به راست داناون له وانه ئیامی ئه بو به کر و صدیقن وه شه هیده کان و وه پیاوچا کان.

جا به کورتی پیناسه ی ئه وانه ده که یین:

یه که میان ئایه بزنین پیغه مبه ران کین؟ پیغه مبه ران ئه وانه ن که الله تعالی ره وانه ی کردون یان نه بین یان ره سولن.

وه له پاشانه که صدیقین کین؟ صدیقن ئه و که سانه ن که الله تعالی - جل شئنه - ناوی بردون له و ئایه ته: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء: ۶۹] واته ئه وانه ی گوپرایه لی فهرمانی الله و پیغه مبه ر بکه ن (ﷺ) ئا ئه وانه له گه ل ئه وانه ن که الله ناز و نیعمه ت و به خششی به سه ردا کردون که له پیغه مبه ران و راستگو یان و ئه وانه ی ته صدیقی پیغه مبه رانیان کردوه (عليهم الصلاة والسلام) وه شه هیده کان و سالیحه کان باشتین هاوه ل و هاوړین ئه وانه، صدیقه کان ئه وانه ن ته صدیقی پیغه مبه رانیان کردوه

(عليهم الصلاة والسلام)، صدیق لەسەر وەزنی فەعیلە سیغە‌ی موبالە‌غە‌یە واتە زۆر تە‌صدقەرە و زۆر بە‌راستدانە‌ری پێ‌غە‌مبەرانی (عليهم الصلاة والسلام).
لە پا‌شان الله تعالی دە‌فە‌رموی شە‌هیدە‌کان ئە‌وانە‌ی بۆ بە‌رزکردنە‌وی و شە‌ی (لا اله الا الله) دە‌جە‌نگن و گیان لە‌سەر دە‌ستن و گیان دادە‌نن و شە‌هید دە‌بن و دە‌کوژرین ئا ئە‌وانە‌ شە‌هیدە‌کانن.

سالی‌حونیش ئە‌وانە‌ی ئە‌هلی سە‌لاحن لە‌ پ‌روالە‌تدا لە‌ ئیش و کارە‌کانیان لە‌ هە‌لسو‌کە‌وتە‌کانیان لە‌ ریش و ئیشیان پێ‌یانە‌وە‌ دیارە‌ وە‌ لە‌ باطن و د‌ل‌یشیانە‌وە‌ پا‌کن چا‌کن، وە‌ هە‌ندیکیش لە‌ زانایان دە‌فە‌رمون بە‌‌ل‌کو لە‌و ئایە‌تە‌ سالی‌حون هە‌مویان دە‌‌گر‌یتە‌وە‌ واتە عامی‌کە‌ لە‌ پ‌د‌شت‌ریش خا‌صە‌‌کانی ه‌ینا پ‌ی‌غە‌مبەرانی هەر س‌ال‌ح‌ن واتە صدیقە‌کانیش هەر س‌ال‌ح‌ن و شە‌هیدە‌کانیش هەر س‌ال‌ح‌ن ئە‌وە‌ راستە‌ پ‌ی‌گ‌ای ئە‌هلی سونە‌ و جە‌ماعە‌یە‌ کە‌ پ‌ی‌گ‌ای پ‌ی‌غە‌مبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) وە‌ پ‌ی‌گ‌ای راستی الله تعالی یە‌ وە‌ ئە‌و پ‌ی‌گ‌ایە‌یە‌ کە‌ الله تعالی ناز و ن‌ی‌عمە‌تی لە‌ گە‌‌ل پ‌ی‌غە‌مبەرانی و راست‌گ‌ویان و شە‌هیدە‌کان و وە‌ سالی‌حە‌کان کردو‌ە‌ الله تعالی لە‌وانمان ب‌کا.

جە‌مە‌ لە‌ ن‌ی‌وان نە‌فی و ئ‌ی‌ثبات لە‌ قورئانی پ‌ی‌رۆ‌دا:

وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ الَّتِي تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ،
حَيْثُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٤].

دانەر ابن تیمیە -رحمە‌ الله- دە‌فە‌رموی (وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ الَّتِي تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، حَيْثُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٤]) ئە‌وە‌مان بۆ ش‌ی‌دە‌کاتە‌وە‌ و نمونە‌مان بۆ دە‌ه‌ی‌ن‌یتە‌وە‌ لە‌ قورئانی پ‌ی‌رۆ‌ز کە‌ الله تعالی هە‌ندیک‌جار لە‌ هە‌ندیک‌ لە‌ ئایە‌تە‌کان لە‌ س‌ورە‌تە‌کان پ‌ی‌کە‌‌وە‌ نە‌فی و ئ‌ی‌ثباتی کۆ کردو‌ە‌تە‌وە‌. نە‌فی

هەندیک وەسف و سێفەتی کردووە لە خۆی وە هەندیک وەسف و سێفەتیشی بۆخۆی جیگیر کردووە هەر لە ئایەتیک و هەندیک جار لە سورەتیک، هەروەکو دەفەرموی (وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ) واتە دەچیتە ژێر ئەو پرستەییە کە اللە تعالی گوتمان هەندیک جار نەفی و ئیثبات دەکا بۆخۆی نەفی و و ئیثباتە کە کە خۆی وەسف کردووە لە سورەتی ئیخلاص بە مەعنای ئەوەی هەر لە سورەتی ئیخلاص ابن تیمیە دەفەرموی وەکو نمونە یە ک نەفیشی تێدایە ئیثباتیشی تێدایە واتە پرستکردنە وە لە سێفەتە نەقسەکان و وە جیگیرکردنی سێفەتە تەواوەکان، کە سورەتی ئیخلاص ئەوەندە سییەکی قورئانە ئەوەش جیاوازی لەسەرە لەنیوان زانایان ئەوەندە سییەکی قورئانە مانای چیه؟ بە کورتی دەیلێن

إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ دەرگەینە سەری بەس بە کورتیە کە ئەوەندە بێن، کە دەفەرموی اللە فەرمویەتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ئەی موحەمەد (ﷺ) لە وەلامی موشریک و بێ پروا و ھاوبەش پەیداکاران بلی اللە تاکە: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ اللە تعالی صەمەدە صەمەدیش بە چەندین مانا هاتووە لەلای توێژەرەوانی قورئانی پیرۆز یە ک لە ماناکان واتە سەید و گەورە یە ک کەس نایگاتی لە سەیدایەتی و گەورایەتی بێ راز و نیازە لە هەموو کەس و شتیک وە هەموو کەس و شتەکان راز و نیازیان بەو موحتاجن بەو: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ وە اللە تعالی نە مندالی هەیه وە نە لە کەسیش بوە -جل شئە-: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ هیچ کەس و شتیکیش ھاو وینە اللە تعالی نیە وە ناگاتە ئاستی اللە تعالی.

جا لێرە ئەگەر سەرنج بەدەین و تەماشای بکەین لە سورەتی (الإخلاص) دەبینین سەرەتا اللە تعالی ئیثبات کردنی خودایەتی بۆخۆی کردووە وە تاکایەتی بۆخۆی کردووە کە دەفەرموێت: ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ اللە تاکە، اللە جیگیربونی سێفەتی خواپەتی بۆخۆی اللە بە مەعنای چی دی؟ (المعبودا المستحق للعبادة) واتە خواپەتی شایستە بۆ پرستن هیچ کەس نیە اللە بێ هیچ کەس شایستە پرستن نیە ئیلا اللە نەبی، اللە بە مەعنای کەواتە مەعبودیکی شایستە بۆ پرستن دی ئەو بۆخۆی جیگیری کرد، وە لە پاشان: ﴿أَحَدٌ﴾ بۆخۆی جیگیر

کرد، واته ئه‌و اللهیه تاکیشه تاکه به‌و مانایه‌ی هیچ شه‌ریک و هاوبه‌شی نیه وه هیچ که‌س له‌ئاستی الله نیه -جل شئه-، ئینجا الله تعالی صه‌مه‌دی‌دی بو‌خۆی جیگیر کرد فه‌رموی: ﴿الله الصمد﴾ صه‌مه‌دیش گوتمان له‌ ته‌فسیره‌کان هاتوه هه‌ندی‌ک ده‌فه‌رمون به‌ مانای سه‌یدی‌ک و گه‌وره‌یه‌ک که‌سه‌ی ناگاتی له‌ پله‌ی سه‌یدایه‌تی و گه‌ورایه‌تی له‌ هه‌موو گه‌وران گه‌وره‌تره له‌ هه‌موو سه‌یدان سه‌یدتره وه هه‌ندی‌کیش ده‌فه‌رمون واته بێ راز و نیاز ده‌وله‌مه‌نده له‌ هه‌موو که‌س و شته‌کان هه‌موو که‌س و شته‌کان مو‌حتاجن راز و نیازیان به‌ الله تعالی یه.

هه‌تا ئێره ئیثبات‌کردن بوو له‌ پاشان ده‌ست پێده‌کا الله تعالی نه‌فی ده‌کا هه‌ندی‌ک له‌ سیفه‌ته‌ سلبيه‌کان له‌خۆی، ده‌فه‌رموی: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ الله تعالی مندال له‌خۆی نه‌فی ده‌کا و ره‌تده‌کاته‌وه که‌واته الله تعالی نه‌ مندالی هه‌یه وه نه‌ نه‌وه‌ی هه‌یه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى) وه نه‌ باوکیشی هه‌یه و نه‌ له‌ که‌سیش بوه، ئه‌وانه‌ی ره‌تکرده‌وه له‌خۆی الله تعالی، ئه‌وه هه‌ر سو‌ره‌تی ئیخلاصه الله تعالی سه‌ره‌تا جیگیری سیفه‌ته‌ که‌مال و ته‌واویه‌کانی بو‌خۆی کرد له‌ دواتریش هه‌ر له‌ نه‌فسی سو‌ره‌تدا الله تعالی نه‌فی سیفه‌ته‌ نه‌قس و سه‌لبیه‌کانی له‌خۆی کرد.

که‌واته الله تعالی له‌ سه‌ره‌تا که‌یدا جیگیری خوایه‌تی ده‌کا بو‌خۆی، که‌ هه‌ر ئه‌وه شایسته‌ی په‌رستن که‌واته ملکه‌چی بن دلکه‌چی بن وه بی‌په‌رستن کړنو‌شی بو‌ به‌رن ئه‌وه وه‌رده‌گیری له‌ خوایه‌تی الله تعالی که‌ بو‌خۆی جیگیری کردوه، له‌ پاشان سیفه‌تی تاکایه‌تی الله تعالی بو‌خۆی بریاردا واته ئه‌و خوایه‌ شه‌ریک و هاوبه‌شی نیه تاک و ته‌نهایه هه‌م له‌ زاتیدا هه‌م له‌ ناوه‌کانیدا هه‌م له‌ سیفه‌ته‌کانیدا که‌ ده‌لێین تاک و ته‌نهایه له‌ ناوه‌کانی به‌ مانای ئه‌وه نا که‌ بلێین که‌س نابێ ناوی‌کی وه‌کو ناوی اللهی هه‌بێ هه‌ندی‌ک له‌ ناوه‌کان هاوبه‌شن له‌نیوان الله تعالی و مرۆف و به‌دی‌هێنراوه‌کان به‌لام له‌ ناوه‌رۆ‌کدا لێک جودان له‌ مانا و واتا لێک جودان، ده‌کری و ده‌شی که‌سی‌ک ناوی قادیری‌ی وه‌کو الله تعالی ناوی قادیره له‌ له‌فز و

دەربەڕین و پیتەکان وە کویە کن بەلام ناشی و ناگونجی قادیری اللہ تعالی مانایە کی تایبەتی
 هەیه که له الله دەوێتیته‌وه -جل شئنه- که: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الله تعالی له‌سه‌ر
 هەموو شتێک توانایە هیچ شتێک نیە له توانای الله بە‌ده‌ربە‌ی -جل شئنه- (ولله المثل
 الأعلى)، قادیری بە‌نده‌کان و مروّقه‌کانیش که ناوی لێ‌ده‌نری قادیر که‌م و کورتە له‌خۆی
 دە‌وێتیته‌وه سنورداره هەموو شتە‌کانی له‌ توانادا نیە مروّف که‌میکی که‌م له‌ شتە‌کانی له‌
 توانادا هەیه واته ئە‌وه ناگریته‌وه که دە‌لێ‌ین الله تعالی له‌ ناوێ‌کانی تاک و تە‌نهایە ئە‌وه
 هیچ نه‌قسی تیدا نیە بۆ الله تعالی ئە‌گەر هە‌ندی‌ک له‌ ناوێ‌کانی الله تعالی ناوبی بۆ‌خۆی
 بە‌لام ماناکە‌ی که‌مال و تە‌واویە‌ته بۆ الله و له‌خۆی دە‌وێتیته‌وه، بە‌لام ئە‌گەر مروّقه‌کان
 خودی ئە‌و ناوێ‌شیان لێ‌بی بە‌لام له‌ ناوێ‌پرو‌کدا هی مروّقه‌کان له‌ واتادا که‌م و کورتە وە‌ دورە
 و جیاوازی هەیه له‌ ناوێ‌که‌ی الله تعالی و له‌ ماناکە‌ی ناوێ‌که‌ی الله تعالی.

جا خۆی رب العالمین دە‌ش فە‌رموی: ﴿وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ [البقرة: ١٦٣] الله و
 پە‌روە‌ردگاری ئێ‌وه ئە‌ی موحە‌مە‌د (ﷺ) پێ‌یان بلی خوایە‌کی تاک و تە‌نهایە، یان: ﴿وَمَا
 مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ [المائدة: ٧٣] هیچ خوایە‌ک نیە ئە‌وانە‌ی که بە‌ درۆ ناویان لێ‌نراوێ
 خوا بێ و سە‌نە‌مه‌کان و ئە‌وانە‌ی جگە له‌ الله دە‌پە‌رستری‌ن راست نین هە‌لە‌ن بە‌ درۆ ناویان
 لێ‌نراوێ وە‌ خوانین ئە‌وان خە‌لکی‌ک ناوی لێ‌ناون خوا حە‌ق نیە ئە‌و ناوێ‌یان بی‌ بیری و لێ‌نری
 ئیلا زاتی‌ک خوایە -جل شئنه- که اللهیە هەر ئە‌وه شایستە‌ی پە‌رستن.

له‌ پاشان گوتمان مانای صە‌مه‌دیە‌ت دیاره صە‌مه‌د بە‌ مانای ئە‌وه دی هە‌ندی‌ک له‌
 موفە‌سیرین دە‌فە‌رمون ئە‌سلی صە‌مه‌د له‌وه‌وه هاتوێ که دڵ بۆ‌لای دە‌چی یان له‌ سە‌یدی‌ک
 هاتوێ که هە‌موو گە‌ورایە‌تی و شتە‌کان بۆ‌لای ئە‌و دە‌چیته‌وه، که‌واتە صە‌مه‌دیش یە‌کی‌که
 له‌ ناوێ‌ زۆر جوانە‌کانی الله تعالی وە‌ واتای ئە‌وه‌ی لی وە‌رده‌گیری که دڵە‌کان هە‌موو بپۆ‌ن
 بۆ‌لای الله تعالی هە‌رکه‌سی‌ک راز و نیازێ‌کی هە‌بی له‌ اللهی داوا بکا -جل شئنه- وە‌ الله

تعالی له هه‌موو سه‌ید و گه‌وره‌کان گه‌وره‌تره و وه گه‌وره‌ی گه‌وره‌کانه -جل شئنه- ئه‌وه‌ش جیگیر کردن بوو.

له نه‌فیش الله تعالی گوتمان په‌تیده‌کانه‌وه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) که مندالی هه‌بی و وه په‌تیده‌کاته‌وه که له که‌س بوبی، ئایه‌ته‌کانی قورئان زۆر نه‌فیکردن و په‌تکردنه‌وه‌ی مندال بۆ الله تعالی تییدا ده‌بینری ئه‌وه‌ش له‌به‌ر چیه؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه چونکه موشریک و کافر و بی پرواکان زۆر جارن له زۆر هه‌لو‌یستیان له زۆر ده‌برینیان ئه‌و سیفه‌ته‌یان ده‌دایه پال الله تعالی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) که الله تعالی مندالی هه‌یه جاریک فریشته‌کانیان ده‌کرده مندالی الله تعالی جاریک پیغه‌مبه‌رانیان کردوه‌ته (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) مندالی الله تعالی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه الله تعالی په‌ته‌ی ده‌کاته‌وه و زۆر له ئایه‌ته‌کان ئه‌وه‌ی تۆمار کردوه که الله تعالی پاک و بی‌گه‌رده له‌وه‌ مه‌زن و گه‌وره‌تره که مندالی هه‌بی که ده‌فه‌رموی: ﴿أَم لَّهٗ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ﴾ [الطور ۳۹] ئینجا چیان ده‌گوت؟ ده‌یانگوت فریشته‌کان کچی الله ((په‌نا به‌ خوای رب العالمین) خوای رب العالمین وا وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌شی و ده‌گونجی ئیوه کور‌تان هه‌بی و کور‌تان پی‌باشتره الله تعالی کچی هه‌بی؟ نه‌خیر الله تعالی هیچ مندالیکی نیه نه‌ کچ نه‌ کور ئه‌وه سیفه‌ته‌ی نه‌قسه بۆ الله تعالی په‌تیکردوه‌ته‌وه خوای رب العالمین: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا * لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا﴾ [مریم ۸۸-۹۰] خوای رب العالمین ده‌یانگوت موشریک و کافره‌کان اللهی په‌حمان مندالی هه‌یه (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) نا ئه‌وه قسه‌یه‌کی بی‌سه‌ر و به‌ره قسه‌یه‌کی بی‌مانایه هه‌لبه‌ستانه و درۆیه خوای رب العالمین مندالی نیه، وه له پاشان جوله‌که‌کان ده‌یانگوت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزْرُ بْنُ اللَّهِ﴾ (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) جوله‌که‌کان ده‌یانگوت عوزه‌یر کوری اللهیه (په‌نا به‌ الله) ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۳۰] وه نه‌سرانیه‌کان ده‌یانگوت عیسا کوری اللهیه (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، جا خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ [الجن: ۳] الله تعالی هاوسه‌ریشی نیه وه

مندالیشی نیه ئهوانه سیفه تی نه قسن پیوستی پی نیه -جل شنه- خوی رب العالمین غه نیه
 ئه وه درؤ و ده له سهیه موشریک و کافره کان هه لیان به ستوه: ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
 لَهُ﴾ [الأنعام: ۱۰۱] چۆن ده شی و ده گونجی الله تعالی ره تی کردبیته وه هاوسه ری هه بی
 مندالی هه بی؟ که واته نه هاوسه ری ههیه و نه مندالی ههیه ئهوانه سیفه تی نه قسن و:
 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] واته: الله تعالی براندیه وه هیچ
 کهس و شتی که وه کو الله نیه وه الله تعالی یش له زات و له ناوه کانی و له سیفه ته کانی
 وه کو هیچ کهس و شتی که نیه، یان دهش فهرموئ ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
 أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۲: ۴].

که واته ئیمه ده بی خوییه تی الله جیگیر بکهین وه کو له سورته تی ئیخلاص هاتوه وه هه موو
 راز و نیازه کانمان بهینه خزمهت الله تعالی و له و داوا بکهین، هه ره ئه و راز و نیازه کانی
 ئیمه ی پی جیه جی ده بی چونکه الله تعالی له هه موو گه وران گه وره تره، ئینجا ئه وهش
 ره تکهینه وه که سیفه تی نه قسه بلین الله تعالی مندالی ههیه حاشاکی الله تعالی الله تعالی
 دوره له وهی مندالی هه بی هاوسه ری هه بی یان له کهس بو بی -جل شنه- ئهوانه
 رابگهیه نین.

له بهر ئه وه شه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموئ سییه کی قورئانه سورته تی ئیخلاص هه ندیک له
 زانایان ده فهرمون مانا که ی ئه وهیه له پله و پایه و فه زلدا چونکه هه موو عه قیده ی له خو وه
 گرتوه چونکه ته وحید و یه کتایی الله تعالی راده گه یه نی سورته تی ئیخلاص، وه قورئانیش
 دابه شه بو سی بهش هه ندیک له موفه سیرین ده فهرمون یان ئه حکامی شه رعیه یان چیرۆک
 و سه رگوزشته یه قورئان یان عه قیده یه، جا سورته تی ئیخلاص به شی عه قیده ی له خو وه
 گرتوه دوو به شه که ی تری تیدا نیه له بهر ئه وهیه پیغه مبه ر فهرمویه تی (ﷺ) سییه کی
 قورئانه ئه وه بو چونیک ی زانایان.

وه له پاشان هه‌ندیکی تر ده‌لین نه‌خیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قورئان زۆر زۆر گه‌وره‌یه به‌لام سورته‌ی ئیخلاص عه‌قیده‌ی وای تێدایه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له پله و پایه ده‌لی ئه‌گه‌ر قورئان هه‌ر هه‌موی به‌رز و مه‌زنه به‌لام سورته‌ی ئیخلاص ئه‌وه‌نده‌ی سییه‌کی قورئانی مه‌زنه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه ده‌رباره‌ی الله تعالی یه وه وه‌سفی الله تعالی ده‌کا.

آية الكرسي هه‌مه‌لایه‌نترینی وشه‌کانی نه‌فی و ئیثبات:

وَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي أَعْظَمِ آيَةٍ فِي كِتَابِهِ؛ حَيْثُ يَقُولُ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا - أَيْ لَا يَكْرَهُ وَلَا يَثْقَلُهُ - وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] أَيْ: لَا يَكْرَهُ وَلَا يَثْقَلُهُ؛ وَلِهَذَا كَانَ مِنْ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يَصْبَحَ.

له پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- ده‌فه‌رموی (وَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي أَعْظَمِ آيَةٍ فِي كِتَابِهِ؛ حَيْثُ يَقُولُ) واته ئه‌وه‌ش وه‌کو سورته‌ی ئیخلاص الله تعالی نه‌فی و ئیثباتی جیگیر کردوه له یه‌کیکی تر له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ نه‌فی هه‌ندیکی له وه‌سف و سیفه‌ته نه‌قسه‌کانی کردوه له خوی وه‌جیگیری هه‌ندیکی له سیفه‌ت و ئاوه‌لناوه که‌ماله‌کانی کردوه بو‌خوی، ئه‌ویش چ ئایه‌تی‌که؟ له مه‌زنترین ئایه‌تی پهرتوکی خوایی که (آية الكرسي) پی ده‌لین، که ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] ئینجا ده‌فه‌رموی (أَيْ: لَا يَكْرَهُ وَلَا يَثْقَلُهُ؛ وَلِهَذَا كَانَ مِنْ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يَصْبَحَ) ابن تیمیه ده‌فه‌رموی الله تعالی نه‌فی و ئیثباتی به‌یه‌کجار هی‌ناوه له یه‌کیکی تر له ئایه‌ته‌کانی

پەرتوکه مه‌زنه‌که‌ی خۆی که قورئانی پیرۆزه و (آية الكرسي) ه عه‌ویش ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ الله هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه جگه‌ له‌و ئه‌و خوايه‌ش: ﴿الْحَيُّ﴾ هه‌میشه زیندوه الله تعالی وه هه‌میشه الله تعالی به‌بی دابرا‌ن له‌ زیندویتی به‌رده‌وامه وه زیندویتی الله تعالی بی سه‌ره‌تایه وه بی کۆتاشه: ﴿الْقَيُّومُ﴾ وه زیندویه کی به‌خۆوه وه‌ستاویشه بی راز و نیاز و ئیحتیاجه بۆ وه‌ستانی الله تعالی وه بۆ ژیا‌نی بۆ به‌رده‌وامی راز و نیازی به هیچ که‌س و شتی‌ک نیه -جل شئه- به‌لکو ئه‌وه راگری شته‌کانی تر هی مه‌خلوق و به‌دییه‌نراو و دروستکراوه‌کانی: ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ الله تعالی نه‌ بۆرژانی هه‌یه نه‌ نوستنیشی هه‌یه به‌ دور و درێژی ئه‌وانه‌ی په‌تکردوه‌ته‌وه له‌ خۆی.

که‌واته سه‌ره‌تا الله تعالی وه‌ کو سو‌ره‌تی ئیخلاص له‌و ئایه‌ته‌شدا ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خوايه‌تی که هه‌ر ئه‌وه شایسته‌ی په‌رستن بۆخۆی جی‌گیری کرد په‌تی خوايه‌تی و په‌رستشی هه‌موو په‌رستراوه ناحه‌ق و با‌تل و پوچه‌له‌کانی په‌ت کرده‌وه به‌و بر‌گه‌ی که ده‌لی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئینجا له‌ پاشان جی‌گیری حه‌یایه‌تی و قه‌یومايه‌تی بۆخۆی کرد الله تعالی وه له‌ پاشان لی‌ره‌شه‌وه دوباره هات نه‌فی و په‌تکردنه‌وه‌ی خه‌و و بۆرژانی له‌ خۆی کرد.

وه له‌ پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ جی‌گیری مو‌لکایه‌تی و خاوه‌نی‌تی خۆی کرد بۆ هه‌موو ئاسما‌نه‌کان و ئه‌وه‌ی له‌ ئاسما‌نه‌کانه وه بۆ هه‌موو زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ زه‌وییه الله تعالی خاوه‌نی هه‌ر هه‌مویا‌نه: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ جا کئ هه‌یه و له‌ توانایدا هه‌یه شه‌فاعه‌ت و تکا‌کاربی له‌لای الله تعالی مه‌گه‌ر به‌ مو‌له‌تی خوا‌یی مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی الله مو‌له‌تی ده‌دا هه‌ر ئه‌و ده‌توانی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ الله تعالی زانا‌یه عیلم بۆخۆی جی‌گیر ده‌کا لی‌ره‌ زانا‌یه و شاره‌زایه به‌وه‌ی له‌ پێشیا‌نه و له‌ پاشیا‌نه واته له‌ رابردو و له‌ داها‌توو هی هه‌رکه‌س و شتی‌ک ده‌بی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ﴾ مه‌ردوم و به‌نده‌کان عیلمیا‌ن نیه ده‌وری دابی به‌ هیچ شتی‌ک له‌ شته‌کانی الله تعالی: ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ ئیلا ئه‌و شتانه‌ی الله تعالی مو‌له‌ت بدا که عیلمی لی‌ به‌ده‌ست بینن: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ﴾

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿ کورسی الله تعالی فراوانه به قه‌دهر ئاسمانه‌کان و زه‌وی: ﴿وَلَا يَدْرِي هُوَ حَافِظُهَا﴾ راگرتنیشیان له‌لای الله تعالی وه هیچ ماندوبون و بار قورسیه‌کی نیه: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه الله تعالی به‌رزیک‌ی مه‌زنه.

جا ابن تیمیه ده‌فه‌رموی (أَيُّ لَا يَكْرَهُ وَلَا يُثْقَلُ) به مه‌عنای ئه‌وه‌ی بارقورسی و بارگرانی و ماندوبون دروست ناکا بۆ الله تعالی راگرتنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی (ولهذا كان من قرأ هذه الآية) له‌به‌ر ئه‌و گه‌ورایه‌تیه‌یه و ئه‌و نه‌فی و ئیثباتیه‌یه که تییدا‌یه که وه‌سفه‌کانی الله تعالی ی تییدا باسکراوه ابن تیمیه ده‌فه‌رموی هه‌ریه‌ک ئه‌و ئایه‌ته بخوینئ له شه‌ویکدا به‌رده‌وام له‌لای الله تعالی پارێزراو ده‌بی (ولا يقربه شیطان حتى يصبح) شه‌یتانیش ناتوانئ توخنی که‌وی و نزیک‌ی بکه‌ویته‌وه تا به‌یانی ده‌کاته‌وه ئه‌و که‌سه.

جا (آية الكرسي) موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون له‌به‌ر ئه‌وه گه‌وره‌ترین ئایه‌تی قورئانی پیرۆزه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والئ ئه‌وه‌یداوه کاتی‌ک له ئوبه‌ی کو‌ری که‌عب لیئ ده‌پرسن کامه ئایه‌ت له هه‌موو ئایه‌ته‌کان گه‌وره‌تره له قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رموی (آية الكرسي)، ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه چونکه کو‌که‌ره‌وه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی یه هه‌م نه‌فی تییدا‌یه ره‌تکرده‌وه‌ی سیفه‌ته سه‌لبیه‌کان و که‌م و کورته‌کان وه هه‌م ئیثبات و جی‌گیری سیفه‌ته که‌مال و ته‌واویه‌کانیشی تییدا‌یه بۆ الله تعالی، وه پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی: «مَنْ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ» ابن تیمیه له‌و فه‌رموده‌ی وه‌رگرتوه بر‌گه‌که‌ی کو‌تایی قسه‌کانی خو‌ی که ده‌فه‌رموی پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) هه‌ریه‌کی‌ک (آية الكرسي) بخوینئ له‌شه‌ویکدا به‌رده‌وام الله تعالی له‌و شه‌وه ده‌پارێزئ «وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ»^[۱] شه‌یتان ناتوانئ توخنی که‌وی و نزیک‌ی بیته‌وه هه‌تا ئه‌و که‌سه به‌یانی ده‌کاته‌وه.

جا که ده‌لێین: ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ئیمه‌ی مرو‌فیش ژیانمان هه‌یه به‌لام ژیانئ ئیمه‌ی مرو‌ف ئه‌و کاته ته‌واوه که مردنی به‌دوادا دی‌یانی مردن ژیانمان ته‌واو ده‌کا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرو‌ف

[۱] الراوي: ---، المحدث: ابن باز، المصدر: مجموع فتاوى ابن باز، الصفحة أو الرقم: (۳/۴۵۴).

ئەگەر هەر بژی هەر زۆر زۆر بژی تەواو نیە، لەبەرچی؟ چونکە پیر دەبی پەکی دەکەوی کەم و کورتی توش دەبی پێویستی بە مردنە، بەلام الله تعالى کە دەلێن: ﴿الْحَيُّ﴾^۱ ژیانیکی هەمیشەییە قەت کەم و کورتی توش نابێ لە ئەوەل ئەو ژیانە ی هەبوە تا کۆتاش ئەو ژیانە ی هەر دەبی -جل شئە- هەر زیندووە الله تعالى، کەواتە لەو پەری تەواویە تە هی الله تعالى هی ئیمە کەم و کورتی هەیه، جا ژیانێ ئیمە کۆمەلێک شتی کەم و کورتی تریشی بەسەردا دی هەندیکجار بی ئاگا دەبین پێویستمان بە نوستن دەبی لە ژیانێ خۆماندا هەندیک جار دەچینه غەیبووە و لە هۆش خۆمان دەچین، ئەوانە لە الله تعالى بەدەرە و دورە لە الله تعالى قەت لێ ناوەشیته‌وه، ئەوانە سیفەتی نەقسەن بۆ ئیمە ی ئینسان دەگونجی بەلام بۆ الله تعالى ناگونجی -جل شئە-.

و کە دەلێن الله تعالى ﴿الْقَيُّومُ﴾^۲ بە مەعنای (القائم بنفسه المقيم لغيره من خلقه) یانی خۆی الله تعالى موحتاجی کەس نیە بۆ وەستانی و بۆ ژیانێ و بۆ زیندوایەتی خۆی -جل شئە- و هەموو کەس و شتەکان موحتاجی ئەون ئەو راگری هەموو شتەکانە الله تعالى لە راگریەتی خۆی و ژیان و زیندوایەتی خۆی موحتاجی کەس نیە بۆ راز و نیازە لە هەموو کەس و شتێک بەلام شتەکان و بەدیھێنراوەکان هەمویان موحتاجن بە الله تعالى بۆ راگریەتیان جا هەر هەموو راگرتووە بەوەی رزق و رۆزیان دەدا الله تعالى هی بەندەکانی دەیانژی و چاودیڤرە بەسەریانەوه -جل شئە-، هەموو دەمێک الله تعالى هەستان و دانیشتنەکانیان بۆ دەکات دەسەلات و توانای ئەو هیان پێ دەبەخشی کە بگەرین و بسورین و بژین ئەو هەموو الله تعالى یە -جل شئە- پێیان دەبەخشی.

و لە فەرمودە ی سەحیحیش هاتووە سەبارەت بە بۆرژان و نوستنی الله تعالى دوبارە پیغەمبەریش (ﷺ) پەتیکردووەتەوه دەفەرموی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ»^[۱] الله تعالى بە دلناییه‌وه و سەدا سەد نانوی وە نابێ الله تعالى ش بنوی واته لێ ناوەشیته‌وه

[۱] صحیح مسلم (۲۹۳) (۱۷۹)، سنن ابن ماجه (۱۹۵) (۱۹۶)، مسند أحمد (۱۹۵۳۰) (۱۹۵۸۷) (۱۹۶۳۲).

بنوی له‌بەر ئەوەی نوستن بێ ئاگاییە سیفەتی کەم و کورتیە، لەبەر ئەوەی اللە تعالی له‌ شه‌و و رۆژ له‌ هەموو چرکە و له‌ حەزەکان هەموو مەردوم و بەدیھێنراوەکان موحتاجن بەوەی اللە تعالی پرایان بگرێ ئاگای لییان بێ مادەم موحتاجن بەوە اللە تعالی کەواتە -جل شئە- نابێ هیچ چرکە و له‌ حەزە کیش هەبێ بێ ئاگایی جا نوستنیش بێ ئاگاییە لەبەر ئەوە اللە تعالی قەتاوقەت نانوی و وه‌ بۆرژانیشی توش نابێ.

له‌ پاشان فەرموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ یه‌ عنی ئەوەی له‌ ئاسمانەکان و ئەوەی له‌ زەوی هەیه‌ اللە خاوەنیانە -جل شئە- خاوەنی راستەقینە.

رەنگە هەبێ بپرسی بلی باشە ئەی بۆخۆشان ئیمە خاوەنی شتەکانی خۆمان نین؟ بۆ نمونە من خانویە کەم هەیه‌ ئایە خاوەنی ئەو خانووی خۆم نیم؟ له‌ تاپۆکە ی بەناوی من نیە؟ من ناتوانم خاوەنیتی یه‌ عنی تەسەرپوف تیکردن تەسەرپوفی تیدا بکەم بیکرم بیفرۆشم؟ ئیمە دەلیین ئیمەش خاوەنین بەس خاوەنیک کەم و کورتین ئەو خاوەنیەتیەش اللە تعالی به‌ ئیمە ی بەخشیوه‌، بۆ نمونە ئەگەر تۆ خاوەنی ئۆتۆمبیلێکی بەناوی خۆتە و به‌ پارە ی خۆت کڕیوتە خاوەنیەتیە کەم و کورتە تا سەر نیە کاتیک دی دەبرێ و خاوەنیەتیە کەت لی دەستینیتەوه‌ اللە خاوەنی راستەقینە ی تۆ و ئۆتۆمبیلە کە ی تۆشە کە به‌ تۆی بەخشیوه‌ چونکە ئەو دەتوانی بت مرینی بت ژینی تەسەرپوفت تیدا بکا هەرچی بیه‌وی له‌ گەلت بکا -جل شئە-، کە تۆ مردی خاوەنیەتیە کەت نەما دەبیته‌ میرات له‌ پاشت به‌جی دەمینی کەسیکی تر دەبیته‌ خاوەنی شتە کە ی تۆ خاوەنیەتیە کە ی تۆ کەم و کورتە.

یان دەفەرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ باسی شه‌فاعەت و تکا دەکا شه‌فاعەت و تکا خوی رب العالمین به‌ هەندیک کەسی به‌خشیوه‌ و مۆلەتی داون شه‌فاعەت و تکا بکەن، له‌وانه‌ پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، له‌وانه‌ زاناکان، له‌وانه‌ پیاو چاک و وه‌لیه‌کانی له‌ اللە نزیک) ئەوانه‌ خوی رب العالمین مۆلەتیان پێدەدا له‌ قیامەتیش تکا کاربن بۆ هەندیک خەلک و کەسەکانی گوناکار و تاوانبار.

جا الله تعالى که فەرموشی هەموو عیلم و زانستی و زانیاریه کان ئەوەی مەرۆف و مەردوم بیزانی الله تعالى پێی بەخشیوه -جل شئنه-، هیچ کەس لەخۆیه‌وه شت نازانی ئەو عیلمە‌ی ئێمە هەمانە که ئیجگار ئیجگار کەمە هەموو لە الله‌وه‌یه -جل شئنه- جا عیلمی ئێمەش دەوری الله نادا -جل شئنه- بەلام عیلمی الله تعالى دەوری هەموو مەردومی داوه -جل شئنه- دەفەرموی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ الله تعالى زانیە بە پەنهانە کان بە شتە نادریاره کان وه غەیب و پەنهان و نادریاره کان کەس هیچی لێ نازانی و بۆی ئاشکرا نابێ: ﴿إِلَّا مَن أَرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ﴾ ئیلا ئەگەر کەسیک الله تعالى لە پێغه‌مبەرەکانی‌وه رازی‌بێ بەوەی غەیب و پەنهانیکی بۆ ئاشکرا بێ ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ [الجن: ۲۶-۲۷].

وه لە پاشان الله تعالى فەرموی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی الله تعالى -جل شئنه- جیگیره بۆ الله وه یه کیکه له به‌دیھێنراوه‌کانی الله تعالى، که عەرشی الله تعالى ئەویشیان یه کیکه له به‌دیھێنراوه‌کانی الله تعالى جیگیره بۆ الله تعالى، جا پێناسە‌ی کورسی الله تعالى هاتوه دەفەرمون: «ما السماوات السبع في الكرسيِّ إِلَّا كحَلْقَةٍ مِّنْ لِّمَاطَةٍ»^[۱] فەرموی هەر حەوت ئاسمانە‌کان سەبارەت بە کورسی الله تعالى وه‌کو ئەلقە‌یه‌که هەڵیدەیتە زەویە‌کی پان و پۆری چۆلە‌وانی و سەحرا، یانی ئەوە‌ندە بچوکه سەبارەت بە کورسی الله تعالى الله تعالى ئەوە‌نه گە‌وره‌یه -جل شئنه- وه عەرش و کورسیه‌که‌شی، له شوینی خۆیدا به‌ درێژی باسی عەرش و کورسی ئەو بابە‌ته‌ شتانه ده‌که‌ین له‌به‌ر ئە‌وه‌ لی‌ره هەر ئە‌وه‌ندامان گوت به‌ کورتی.

الله تعالى دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ الله تعالى به‌رز و مەزنی به‌رزایه‌تی‌ه‌که سیفه‌تی علوه‌ که ئە‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه جیگیری ده‌که‌ن به‌ حەقیقه‌تی خۆی بۆ الله تعالى

[۱] الراوي: [أبو ذر الغفاري]، الألباني، التعليق على الطحاوية (۳۶)، هذا القدر فقط صح مرفوعاً، أخرجه ابن أبي شيبة في ((العرش)) (۵۸) واللفظ له، وابن حبان (۳۶۱)، وأبو نعيم في ((حلية الأولياء)) (۱/۱۶۷).

به‌بێ ئەوه‌ی چۆنیه‌تیه‌که‌ی بزانی به‌وه‌ ته‌فسیری ده‌که‌ن که‌ علوی زاتی هه‌یه‌ الله‌ تعالی هه‌م زاته‌ که‌شی به‌رزه‌: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ [طه: ۵] ئاوا‌ی ته‌فسیر ده‌که‌ن وه‌ هه‌م سیفه‌ت و ناوه‌کانیشی به‌رزه‌ و له‌وپه‌ری به‌رزیه‌ و که‌سی ناگاتی و سیفه‌ت و ناوی که‌س نایگاتی: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: ۱۸] الله‌ تعالی ده‌سه‌لاتیکی به‌رز‌ی مه‌زنه‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌نده‌کانیه‌وه‌: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [المائدة: ۱۲۰] له‌سه‌ر هه‌موو شتێک توانایه‌ الله‌ تعالی به‌رزیه‌ که‌ی له‌وه‌دایه‌ -جل شئه‌-.

جا ابن تیمیه‌ که‌ فه‌رموشی ئەو ئایه‌ته‌ بخویندری له‌ شه‌ویکدا له‌و فه‌رموده‌ی که‌ پێشتر خویندمانه‌وه‌ وه‌ریگرتوه‌ به‌ئێ (آیه‌ الكرسي) زۆر گ‌رنگ و موهیمه‌ که‌ ئیمه‌ بایه‌خی پێده‌ین بیخوینین پارێزه‌ره‌ بۆمان الله‌ تعالی -جل شئه‌- ئەو به‌خشیشه‌مان له‌ گه‌ل ده‌کا، ئە گه‌ر ئیمه‌ به‌ دڵ و گیانه‌وه‌ لێی تی‌بگه‌ین و بیخوینین، جا گه‌وره‌ترین ئایه‌تی قورئانیشه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوه‌تا له‌ ئوبه‌ی پرسرا که‌ کامه‌ ئایه‌ت له‌ هه‌موو ئایه‌ته‌کان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی مه‌زنتره‌ له‌ په‌رتوکی الله‌ و قورئانی پی‌رۆز؟ ئەویش گوتی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...الآيَةُ﴾ پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌ستی له‌سه‌ر شانی دانا و فه‌رموی ئەو عیلم و زانسته‌یه‌ت لێ پی‌رۆز ئە‌ی باوکی مونذیر^[۱]، واته‌ قسه‌که‌ت راسته‌ و پێکاوته‌ ئە‌ی ئوبه‌ی کوری که‌عب که‌ ده‌لێی مه‌زنترین ئایه‌ت له‌ قورئانی پی‌رۆز (آیه‌ الكرسي)ه‌.

ج‌ه‌مع له‌نیوان (علوه‌ وقربه‌ و‌أزلیته‌ و‌أبدیته‌):

وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳]،
وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۵۸].

ابن تیمیه‌ -رحمه‌ الله‌- له‌ مه‌تنه‌که‌ ده‌فه‌رموی (قَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳]، وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۵۸]) لێره‌دا ئەو دانه‌ره‌ به‌رپزه‌ دی هه‌ندی‌ک له‌ ناو و سیفه‌ته‌کانی الله‌

[۱] صحیح مسلم (۸۱۰) (۲۵۸)، سنن أبي داود (۱۴۶۰)، مسند أحمد (۲۰۵۸۸) (۲۱۲۷۸).

تعالی جیگیر ده‌کا که له‌و ئایه‌تانه‌ی الله تعالی هه‌ندی‌ک له‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی بۆخۆی داناوه‌ که سیفه‌ته‌ زۆر به‌رزه‌کانیشی لێ وهرده‌گیری له‌وانه‌ سیفه‌تی علو و به‌رزیا‌یه‌تی لێ وهرده‌گیری هی قورب و نزیکی‌یه‌تی وه‌ هی ئه‌وه‌لیه‌ت و بێ سه‌ره‌تایی وه‌ هی ئه‌به‌دی‌ه‌ت و بێ کۆتایی لێ وهرده‌گیری، با بیین یه‌ک به‌ یه‌ک ئایه‌ته‌کان شیبکه‌ینه‌وه‌ و ته‌فسیری بکه‌ین به‌ شیوازی‌ک که ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ کردویانه‌ چاکتر لێی حالی ده‌بین و تی ده‌گه‌ین.

خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّهَرُ وَالْبَاطِنُ﴾ یانی زاتی الله تعالی ئه‌وه‌له‌، ئه‌وه‌ل به‌ مانای چی دی؟ هه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ ئیمه‌ی ته‌فسیر کردوه‌ چونکه‌ هه‌ندی‌ک جار ئایه‌ته‌کانی قورئان جوړی‌ک له‌ جوړه‌کانی ته‌فسیر ئه‌وه‌یه‌ به‌ ئایه‌ت ته‌فسیر ده‌کری پێی ده‌لێن ته‌فسیری مه‌ئشور یان به‌ هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌فسیر ده‌کری به‌و بابه‌ت و جوړه‌ ته‌فسیره‌ ده‌لێن ته‌فسیری مه‌ئشور واته‌ ته‌فسیری‌که‌ ئایه‌ت به‌ ئایه‌ت ته‌فسیر ده‌کری ئایه‌ت به‌ هه‌دیس ته‌فسیر ده‌کری له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا جوړی‌کی ترمان هه‌یه‌ له‌ ته‌فسیر (التفسیر بالرأي) پێی ده‌لێن به‌ بۆچونی زانایان به‌ گوێره‌ی ورد بونه‌وه‌ له‌ لایه‌نه‌ زمانه‌وانیه‌که‌ی و وه‌ به‌ هه‌ندی‌ک به‌لگه‌ و چه‌ندین بنه‌ما له‌و چوار چۆه‌دا ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی قورئان ده‌که‌ن، جا لێره‌دا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و دۆعا و نزا و پارانه‌وه‌ی له‌به‌ر الله تعالی که ده‌یکات که شه‌وانه‌ خویندویه‌تی له‌ کاتی ئیستیفتاحی نوێژه‌کانیدا که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ» ئه‌ی الله تعالی تو یه‌که‌می له‌ پیش تو هیچ که‌س و شتی‌ک نه‌بوه‌، ئه‌وه‌ل هه‌ر بۆخۆشمان ئه‌گه‌ر سه‌رنجی بده‌ین یه‌که‌م به‌ مانای چی دی؟ به‌ مانای ئه‌وه‌ دی له‌ پیشی هیچ نیه‌ چونکه‌ له‌پیش ژماره‌ یه‌ک چی هه‌یه‌؟ هیچ ژماره‌یه‌ک هه‌یه‌؟ نه‌خیر، سفر هه‌یه‌ سفریش حیسابی بۆ نا‌کری سفر یانی هیچ، که ده‌لێن له‌پیش یه‌ک هیچ نیه‌ به‌ مه‌عنای سفر هه‌یه‌ سفریش یانی هیچ، که‌واته‌ پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ» واته‌ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌ ﴿هُوَ الْأَوَّلُ﴾ خوای رب

العالمین که فهرموی به مانای ئەوه دیت واتە تۆ یە کەمی ئەی الله تعالی هیچ کەس و شتێک لە پێش تۆ نیە، لە پاشان دەفهرموی «وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ» وه تۆش ئەی الله تعالی ئاخیر و کۆتای لەدوای تۆوه هیچ کەس و شتێک نیە، جا ئاخیریش هەر به‌و مانایە دێ، ئە گەر شتێک بڵێن ئەوه ئاخیرە به‌مەنای ئەوه‌یه کۆتایە ته‌واوه هیچ کەس و شتێک لە پاش ئەو نیە، وه دەش فهرموی «وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ» تۆ دیاری و به‌رزی ئەی الله تعالی هیچ کەس و شتێک لە سه‌روی تۆ نیە، وه لە پاشان دەفهرموی «وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ» تۆ باطینی ئەی الله تعالی هیچ کەس و شتێک لەو دیوی تۆ نیە، ئینجا پاشان دەفهرموی «اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ» له‌به‌ر الله ده‌پاریته‌وه ده‌فهرموی قه‌رزە کانمان له‌سه‌ر ئەدا بکە و بده‌يته‌وه وه ده‌وله‌مه‌ندمان بکە لە فه‌قیر و هه‌ژاری.

که‌واته ابن تیمیة -رحمه الله- ئەو به‌لگانه‌ی هینایه‌وه به‌ ئایه‌تی قورئانی بۆ ئەوه‌یه که بۆمان به‌سه‌لمیڤیت و پێمان نیشان بدا و زانیاری ئەوه‌مان فی‌ربکا که هه‌ریه‌ک له‌و ناوانه‌ی الله تعالی که له‌ قورئان تۆمار بوه سی دیلاله‌تی هه‌یه له‌ عه‌قیده و بیروپروای ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه (دیلاله‌ت یان ده‌لاله‌ت به‌یه‌ک مانا دێ) جا دیلاله‌ت و ده‌لاله‌ت مانای چیه‌؟ یانی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر سی شت و وه‌ سی رێگاوه به‌لگه‌داره له‌سه‌ر شته‌کان:

یه‌که‌میان (دلالة على ذات الرب بالمطابقة) هه‌ریه‌ک له‌و ناوانه به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر زاتی الله تعالی به‌ مو‌طابه‌قه، مو‌طابه‌قه یانی چی؟ مو‌طابه‌قه وشه‌یه‌که به‌کاردی بۆ دوو شت که رێکبن لێک جیاواز نه‌بن و زیاده‌یی و که‌میان له‌سه‌ر یه‌ک نه‌بی، ئیستا که‌ دوو ده‌ستانه‌ی خۆم له‌سه‌ر یه‌کیان داده‌نیم په‌نجه‌کان به‌ ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر یه‌ک دابندری به‌بی ئەوه‌ی لێک درێژتر و که‌متر و زیاتر و ئەوانه‌بن به‌وه ده‌گوتری ئیستا من ئەو ده‌سته‌م ته‌بق کرد له‌سه‌ر ئەو ده‌سته، مو‌طابه‌قه دروست بوو یانی رێک و پێک وه‌کو یه‌ک به‌بی زیاده و که‌می، جا که ده‌لێن ناوه‌کانی الله تعالی له‌ عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه

هەندیک جار دیلالەتی موطابەقەیی ھەیه لەسەر زاتی اللہ تعالی، بۆ نمونە الخالق زۆر جار زانایانی ئەھلی سونە و جەماعە دەیهێننەو دەفەرمون ھەر سێ دیلالەتە کە ی تێدا یە، الخالق بە موطابەقە ناوہ بۆ اللہ تعالی واتە بەدیهێنەر یانی پێک و پێک ناویکە لە اللہ دەوہشیئەو بەبێ زیاد و کەم وە بەلگە یە لەسەر زاتی اللہ تعالی بە موطابەقە.

وہ دیلالەت و دەلالەتی دوہم (دلالة على الصفة المشتقة بالتضمن) هەندیک جار بەلگە یە لەسەر ئەو سێفەتە ی کە وەر دەگیرێت لەو ناوہ بە لەخۆوہ گرتنەوہ، تەضەمون یانی لە خۆیەوہ دەگرێت نە ک بە موطابەقە، واتە ھەر ناویک لە ناوہ زۆر جوانە کانی اللہ تعالی لە عەقیدە ی ئەھلی سونە و جەماعە سێفەتێکی لەخۆوہ گرتوہ و لێی وەر دەگیرێت ناویکی پروت نیە وە کو ناوی مروّثە کان وە کو ناوی بەدیهێنراوہ کان، بۆ نمونە بەدیهێنراوہ کان بۆ نمونە ئە گەر مروّثیک بە نمونە بهێننەوہ هەندیک جار دوو ناو سێ ناوی ھەیه مەرج نیە ئەو ناوہ ی ئەو کە سە سێفەت ی لێ وەر بگیری، هەندیک جار سێفەتە کە ی پێچەوانە یە پێک و پێک نیە و لەخۆوہ ناگرێت ئەو ناوہ سێفەتە کە بەلگە بێ لەسەری، بۆ نمونە هەندیک جار کە سێک ھەیه ناوی پەحیمە بەلام ھیچ پەحم و بەزەیی نیە و بە خەلکی ناگە یە نێ زۆر زالمە زۆر ستەمکارە زۆر دل پەقە یانی پێچەوانە یە، کە سێک ھەیه ناوی عەبدولایە بەلام لە گەل ئەوہ دا عەبدی تاغوتانە و ھی زالمە و ھی بت و سەنە مەکانە وە خوای رب العالمین ناپەرستی، کە واتە ناوہ کە ی سێفەتە کە ی لێ وەر ناگیری، ئیسم و موسەما موطابق نیە لەویدا، بەلام ھی اللہ تعالی -جل شئە- لە عەقیدە ی ئەھلی سونە و جەماعە یە ک لە بەلگە کانی ناوہ کانی ئەوہ یە بەلگە دەبێت لەسەر سێفەتێکی لێوہ شاویە لەو ناوہ وەر دەگیرێت کە لە خۆوہ یەوہ ی گرتوہ، بۆ نمونە کە دەلێن اللہ (الخالق) یان (الأول) یان (الآخِر) یامن ھەر یە کێکی تر لە ناوہ زۆر جوانە کانی اللہ تعالی سێفەتێکی لەخۆوہ گرتوہ و ئەو کاتە مانای سێفەتێک دەدا دەبێت بێتە مێشکت بیرو پروات وابێت کە دەلێن اللہ خالقە واتای سێفەت ی خەلقی لە خۆوہ گرتوہ کە دەلێن اللہ عەلیمە سێفەت ی عیلمی لە خۆوہ گرتوہ

یەعنی کە دەلیی اللە خالقە بە مەعنای ئەوە نیە سیفەتە کە نە یەتە جی دەم و دەست ئۆتۆماتیکەن لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە دەبی بێتە میشتکت بیروپروات وابی کە دەلیی اللە خالقە مەعنای سیفەتی خەلقى هەیه و بەدی دەهینی کە دەلیی اللە عەلیمە یانی سیفەتی عیلمی هەیه و دەزانی و زانستی هەیه.

ئینجا لە پاشان دیلالەتی سییەم لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە بۆ ناوێ زۆر جوانە کانی اللە تعالی ئەویش (دلالة على بقية الصفات بالالتزام) هەریە ک لە ناوێ زۆر جوانە کانی اللە تعالی هەندیک جار بە لازم بون و پێویست بون پە یوەستە بە ناوێ کانی تری اللە تعالی، کاتییک دەلیین اللە (الخالق)، (الخالق) بە دیلالە ی موطابەقە و ریک و پیک بە لگەیه لەسەر زاتی اللە تعالی بە دیلالە ی تەضەمون و لە خۆوێ گرتەوێ سیفەتی خەلقى لی وەر دەر دەر گیری بە دیلالە ی ئیلتیزام بە لگەیه لەسەر ناوێ کانی تر ناوی تر دەبی بۆ اللە بریار بەدی و نوه زۆر جوانە کانی تر وە سیفەتی تر لە خۆوێ دەر گری، بۆ نمونە (الخالق) خەلق و بە دیهینان بەبی سیفەتی قودرەت و عیلم نابی هیچ کەس و شتییک نیە بە گویری عەقل و ژیریش هیچ شتیکی پی بەدی بی مە گەر دەبی عیلمی بە و شتە هەبی چوبیتە بنج و بنهوانی شتە کە ئەوێ بۆ مەخلوق و بە دیهینراوێ کانیش وایە وە دەبی قودرەت و دەسەلاتیشی لەسەر بە دیهینانی هەبی، جا کە دەلیین اللە تعالی خالقە بە لی ناوێ بۆ اللە تعالی بە موطابەقە بە لگەیه لەسەری وە سیفەتی خەلقى لی وەر دەر دەر گیری بە تەضەمون و لە خۆوێ گرتن وە بە ئیلتیزامیش لە ناوی (الخالق) چی وەر دەر دەر گیری؟ دەبی سیفەتی قودرەت بریار بەدی کە اللە تعالی دەسەلاتە توانایە لەسەر هەموو شتییک کە بەدی دەهینی، وە سیفەتی عیلم زانست و زانیاری بە شتە کە.

جا کە واتە کە دەلیین ئەوێ بە لگەیه لەسەر چی؟ چی لی وەر دەر دەر گیری بۆ اللە تعالی لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە؟ ئەوێ لی وەر دەر دەر گیری کە بە لگەیه لەسەر ئەزەلیەتی اللە تعالی وە کو زاتی وە کو سیفاتە کانی وە کو ناوێ زۆر جوانە کانی، ئەزەلیەت بە مانای

ئەو دى وشەیه که له قورئان نههاتوه له هه‌دیسى سه‌حیحى پيغه‌مبه‌ریش نههاتوه (ﷺ) به‌لام ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه له وه‌لامى تاقم و کۆمه‌له‌کانى تر هه‌ندیک جار به‌کارى ده‌هینن به‌مانای ئه‌وه‌ل دى ئه‌گه‌رنا له شوینی ئه‌زه‌ل ئه‌وه‌ل به‌کارهاتوه له قورئانى پیرۆز وه‌له‌ هه‌دیسى پيغه‌مبه‌رى دلسۆز (ﷺ)، ئه‌زه‌ل و ئه‌وه‌ل به‌مه‌عنای بى سه‌ره‌تا یانى هه‌یچى له‌پیش نههاتوه الله تعالى -جل شئنه- بى سه‌ره‌تایه، وه ئاخیر سیفه‌ت و ناوی ئاخیر بۆ الله تعالى به‌لگه‌یه له‌سه‌ر چى؟ له‌سه‌ر ئه‌به‌دیته و بى کۆتایى الله تعالى کۆتایى نیه -جل شئنه- وه‌کو ناوه‌ زۆر جوانه‌کانى سیفاته به‌رزه‌کانى وه‌کو زاتیشى -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)، زاهیر به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌رزیه‌تى الله تعالى یه‌عنى ئەو ده‌گه‌یه‌ننى سیفه‌تى به‌رزى لى وه‌رده‌گیرى، وه باطین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نزیکى و له‌گه‌لبونى الله تعالى له‌گه‌ل هه‌موو شته‌کان و مه‌خلوقه‌کانى به‌عیلم و قودره‌تى له‌گه‌لیانه، جا له‌گه‌ل بونى بر‌واداران به‌سه‌رخستن یشیان وه‌له‌گه‌لبونى شته‌کانى تر ته‌نها به‌راگرتن و تاقیکردنه‌وه‌یان و وه‌عیلم و قودره‌ته‌وه له‌گه‌لیانه، که‌واته هه‌ریه‌ک له‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانى الله تعالى له‌عه‌قیده‌ى ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ئیلا ده‌بى سیفه‌تیکى لى وه‌ربگرى نابى بلى ناویکی روته بۆ الله تعالى -جل شئنه-.

له پاشان الله تعالى ده‌فه‌رموى که ابن تیمیة هی‌ناویه‌تیه‌وه له مه‌تنه‌که‌ى: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۸] ده‌فه‌رموى پشت به‌سته به‌زیندویه‌ک که نامرى قه‌ت قه‌ت نامرى، ئەو زیندوه‌ى قه‌ت قه‌ت نامرى کییه؟ الله ىه -جل شئنه-، که‌واته لی‌ره‌دا ناوی (الحي) بۆ خۆى بریاردا الله تعالى، وه له شوینی تر و چه‌ندین ئایه‌تى تریش ئه‌وه‌ى بۆخۆى بریارداوه، (الحي) یانى چى بۆ الله تعالى؟ (الحي) به‌مه‌عنای زیندویه‌کى له‌وپه‌رى ته‌واوى زیندو ژیان و زیندوایه‌تى الله تعالى که‌م و کورتى نیه، بۆخۆشى ته‌ئکیدى کردوه‌ته‌وه الله تعالى له‌و ئایه‌ته، واته له‌و ئایه‌ته‌دا هه‌م ئیثباتى تیدایه وه‌کو له‌را‌بر‌دو باسه‌مانکرد گوتمان یه‌ک له‌ قاعیده‌کانى ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه هه‌ندیک جار ناو و

سيفه ته كانی الله تعالى هم نه فی تێدایه بۆ سيفه ته سه لێ و نه قس و كه م و كورته كان وه ئیثباتیشی تێدایه بۆ سيفه ته ته واوه كان، لێره (الحي) ناوی الله تعالى یه له ناوه زۆر جوانه كانی ته واوی كه سيفه تی زیندویه تیه کی ته واوی سه دا سه دی لی وهرده گیرئ بۆ الله تعالى، وه به هه مان شیوه نه فی مردنیشی تێدایه كه سيفه تیکی سه لیه كه كه م و كورتیه الله تعالى نیه تی -جل شئه-.

جا الله تعالى ئایه ته كان زۆر زۆرن هه ندیک جار دوو ناو پیکه وه ده هیئیی بۆخوی له کۆتایی ئایه ته كان ئه و دوو ناوه ش كه پیکه وه دین له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه زیاتر و چاکتر و جوانتری ده کا ته واوتری ده کا ئه وه نه بی بی حیکمه ت بی الله تعالى هه ر ئاوا (په نا به الله) به هه ره مه کی شته كه هاتبیته وه دوو ناوی الله تعالى له پال یه ک دانرابن، له هه ر ئایه ت و شوینیک کاتئ الله تعالى دوو ناوی خوی پیکه وه ده هیئیی حیکمه تیکی تێدایه وه لیزانین و کار له جیه کی تێدایه وه ناوه كان به هیزتر و جوانتر ده کا وه كه مالیه تی زیاتری پی ده به خشی ئه وه عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه یه.

بۆ نمونه خوای رب العالمین ده فره موی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: ٦] هیچ په رستراویکی حق و ره وانیه جگه له الله ئه و الله یه كه (الْعَزِيزُ) ه زāl و ده سه لاته به سه ره موو شتیکدا وه (الْحَكِيمُ) ه کار له جیشه، ئه وه بزائن مانا که ی چی ده کا، هه ندیک جار ئه گه ر بلیی که س و شتیک زاله ده سه لاتداره (په نا به خوای رب العالمین) بۆ الله لێی ناوه شیتته وه به لام بۆ مه خلوق و به دیه یئراوه كان هه ندیک جار تو یه کسه ر بیرئ وه و هت بۆ دی به ده سه لاتته که ی زو لم و سته م بکا به لام کار له جیی نه کا وه کو له کورده واری ده لئ هه ندیک خه نی بکا و هه ندیک گه نی بکا به لام الله تعالى -جل شئه- که ده لئ (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) خوای رب العالمین زالیکی ده سه لاتداره کاره کانیشی هه موی له جیه و عه داله ته، بزانه ناوه که ی ته واوتر کرد به هیزتری کرد واتاکه، لێره (الْعَزِيزُ) له گه ل (الْحَكِيمُ) به ته واوه تی تر تێمان ده گه یه نی هه روا دانه راوه ناوه كان له گه ل یه ک و پیکه وه، یان له

هه‌ندی‌ک شوین الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [یونس: ۱۰۷] خوی رب العالمین لی‌بورده‌ی به‌زه‌ییه، لی‌بورده‌ی به‌زه‌ییه که‌واته ده‌بورئ له‌پاش ئه‌وه‌ی لیشت ده‌بورئ ره‌حم و به‌زه‌یشت پی‌ده‌کا‌یانی ره‌نگه‌پله‌شت بداتی ره‌نگه‌پاداشتیشت بداته‌وه‌هر لی‌بوردن نه‌بی‌ته‌نها.

که‌واته ئه‌و ناوه‌زور جوانانه‌ی الله تعالی که‌له‌کو‌تایی ئایه‌ته‌کان هه‌ندی‌ک جار له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌یه‌که‌وه‌دین‌یانی له‌پال یه‌ک دین‌ئاوا دانه‌نراوه‌حیکمه‌ت و کارله‌جیی و لی‌زانی لی‌یه، جا‌هه‌ریه‌ک له‌ناوه‌کانی الله‌ش گوتمان سیفه‌تیکی لی‌وه‌رده‌گیری.

جا‌با‌بزاین (الْحَيِّ) سیفه‌تی چی لی‌وه‌رده‌گیری که‌الله تعالی له‌و‌ئایه‌ته‌هینای؟ سیفه‌تی‌حه‌یاتی لی‌وه‌رده‌گیری (الْحَيِّ) ناوه‌بو‌الله تعالی سیفه‌تی‌زیندویه‌تی و ژیانی لی‌وه‌رده‌گیری‌زیندوایه‌تی الله تعالی -جل‌شئه- له‌وپه‌ری‌ته‌واویه‌که‌م و کورتی‌نیه‌ئیمه‌ش‌زیندوین به‌لام‌زیندوایه‌تی‌ئیمه‌که‌م و کورته‌هه‌موو ده‌می‌ک‌ئه‌گه‌ری‌ئه‌وه‌ی‌هه‌یه‌له‌ناو‌بچی‌زیندوایه‌تیه‌که‌مان گیانمان بکی‌شری‌مردنمان به‌سه‌ردابی‌وه‌له‌ژیان و زیندوایه‌تی‌هه‌ندی‌ک‌جار‌پی‌ویستمان به‌خه‌وه‌ئه‌گه‌ر نه‌خه‌وین ئیرهاق ده‌بین ناتوانین هوشمان له‌سه‌رخو‌نامینی‌جا‌زیندوایه‌تیه‌که‌ی الله تعالی ئه‌و نه‌قس و که‌م و کورتیانه‌ی‌نیه، وه‌ته‌ئکیدیش‌ده‌کاته‌وه‌زیندوایه‌تیه‌که‌ی الله تعالی له‌ئه‌وه‌ل و له‌ئه‌زه‌له‌بی‌سه‌ره‌تا‌وه‌تا‌ئه‌به‌دیشه‌به‌بی‌کو‌تا‌وه‌ته‌ئکیدیش‌ده‌کاته‌وه‌مردن و سیفه‌تی‌نه‌قسی‌وه‌کو‌مردنی‌به‌سه‌ردا‌نایه‌(والله‌أعلم).

جی‌گیر کردنی سیفه‌تی (العلم) له‌قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [التحریم: ۲]، ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]، ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ۲]، ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا

حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَظَبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿[الأنعام: ٥٩]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ [فصلت: ٤٧]، وَقَوْلُهُ: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ١٢].

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- چەندین ئایه‌تی تر ده‌هینیتته‌وه له‌سه‌ر جیگیر کردنی سیفه‌تی عیلم بۆ الله تعالی وه ناوه زۆر جوانه‌که‌ی الله تعالی که عالمایه‌تی و زاناییه‌که ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [النور: ٥٩] الله عه‌لیمه زانایه عه‌لیم نه‌ک هه‌ر زانا زۆر زانایه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیغه‌ی موباله‌غه‌یه له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌عیله وه عیلمه‌که‌ی ده‌توانی بگه‌یه‌نی و وه حه‌کیمه الله تعالی کار له‌جییه‌یانی عیلم و زانست و زانیاریه‌کانی له‌شوینی خۆی به‌کار ده‌هینی کار له‌جییه‌ی پی ده‌کا، وه له‌پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ١] وه الله تعالی ده‌فه‌رموی الله -جل شئنه- (الْحَكِيمُ) یه‌عنی کارله‌جییه (الْخَبِيرُ) یه‌عنی عیلم و زانستیه‌که‌ی وردکاری تیدایه له‌بنج و بنه‌وانی زاهیر و باطینی هه‌موو شته‌کان ده‌زانن -جل شئنه-، وه له‌پاشان ابن تیمیة هیناویه‌تیه‌وه الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ٢] الله تعالی ده‌زانن ئه‌وه‌ی له‌ناو زه‌ویدا هه‌یه و له‌ناخی زه‌ویدا هه‌یه له‌مردوه‌کان له‌مه‌عدهن و کانزاکان له‌هه‌ر شتی‌ک که هه‌بی الله عیلم و زانستی پی هه‌یه وه ئه‌وه‌ی له‌زه‌ویش ده‌رده‌چی له‌روه‌ک و گیا و گۆل و مه‌عدهن و کانزا و هه‌ر شته‌کان هه‌یه الله عیلم و زانستی پی هه‌یه وه ده‌ش فه‌رموی ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانیش داده‌به‌زی الله تعالی عیلم و زانستی پی هه‌یه ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمانیش هه‌لده‌کشی له‌زه‌ویه‌وه عیلم و زانستی پی هه‌یه.

که‌واته ئه‌وانه هه‌موی ناوی علمایه‌تی و زانایه‌تی و زۆر زانایی الله تعالی ی پی جیگیر ده‌بی له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وه سیفه‌تی عیلم بۆ الله تعالی وه سیفاتی حیکمه‌ت وه سیفه‌تی خیره و وردزانی و وردکاری لی وهرده‌گیری بۆ خوای رب العالمین.

وه ئایه‌تیکی تر به به‌لگه ده‌هینیتته‌وه ابن تیمیه ده‌فرمویّ الله تعالی فرموی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [الأنعام: ۵۹] الله تعالی ده‌فرمویّ الله خاوه‌نی کلیلله‌کانی غه‌یبیه به مانای ئه‌وه‌ی ئه‌و شته په‌نهان و نادیاره‌کان عیلم و زانستی له‌لای الله یه -جل شئه- وه هیچ که‌س نیه ئه‌و غه‌یب و په‌نهانانه بزانی ئیلا خوی نه‌بی -جل شئه- ته‌نانه‌ت له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌رانیش (علیهم الصلاة والسلام) هیچ له غه‌یب و په‌نهانه‌کان نازانن مه‌گه‌ر غه‌یب و په‌نهانیک الله ویستبیتی -جل شئه- پیان بلّی و پیان رابگه‌یه‌نی و بویان ئاشکرا بکا، وه ده‌ش فرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ الله تعالی شاره‌زایه و زانایه به‌وه‌ی له وشکانی هه‌یه و له ده‌ریا هه‌یه: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ هیچ که‌لایه‌ک نیه له داریش بوهری ئیلا الله تعالی عیلم و زانستی پیی هه‌یه: ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وه هیچ دانه‌ویلله‌یه کیش نیه له تاریکایی ناو ناخی زه‌وی که‌ه‌شاریش درابی و شاردرا بیتته‌وه ئیلا الله عیلم و زانستی پیی هه‌یه: ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هیچ شتیکی ته‌ر و وشکیش نیه ئیلا الله تعالی عیلمی پیی هه‌یه و نویسیویه‌تیه‌وه له پهرتوکی ږون و ئاشکرا که (اللوح المحفوظ)، وه له ئایه‌تیکی تر دوباره ابن تیمیه به به‌لگه ده‌یهینیتته‌وه ده‌فرموی: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ [فصلت: ۴۷] جا هیچ باریک هه‌لناگیرئ له‌لایه‌ن ئافره‌تانه‌وه و مینانه‌وه له مندال و له هه‌لگرتنی هه‌ر شتیکی وه داشی نانین ئیلا به عیلمی الله تعالی یه له سه‌ره‌تاوه تا کو‌تا الله تعالی عیلم و زانستی به کورپه‌له و مندال و هه‌موو شته‌کان هه‌یه، وه له سوږه‌تیکی تر دوباره ابن تیمیه به به‌لگه‌ی ده‌یهینیتته‌وه بو‌جیگیر کردنی زانین و زانیاری و زانایی و زور زانایی الله تعالی -جل شئه- وه کو‌ناوه زور جوانه‌کانی و سیفه‌تی عیلمی که‌لی وهرده‌گیرئ ده‌فرموی: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲] با بزنان الله تعالی

له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک توانایه‌ وه‌ به‌راستی و بی‌گومان الله تعالی عیلم و زانستیه‌ که‌ی ده‌وری هه‌موو شتی‌کی داوه‌.

جا بابی‌ن به‌ دور و درێژتر باسی ناوه‌ زۆر جوانه‌ که‌ی الله تعالی بکه‌ین که‌ عالمیه‌ ته‌ و زاناییه‌ و زۆر زاناییه‌ وه‌ له‌ پاشان سیفه‌تی عیلمی که‌ چۆن لی وهرده‌ گیرئ و چه‌ند ناو و سیفه‌تی‌کی تریش که‌ له‌ ئایه‌ ته‌ کان هه‌یه‌ وه‌ سیفه‌ ته‌ کانێ که‌ لی‌یان وهرده‌ گیرئ.

ئه‌و ئایه‌ تانه‌ ابن تیمیه‌ -رحمه‌ الله- به‌ به‌لگه‌ی هه‌ناوه‌ ته‌ وه‌ خۆشی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌ وه‌دایه‌ که‌ هه‌یج قسه‌یه‌ ک بی به‌لگه‌ ناکه‌ن یان ئایه‌ت یان حه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ تایبه‌تی له‌ عه‌قیده‌دا سه‌رچاوه‌ی ته‌واوی سه‌ره‌کی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ن، ئه‌و ئایه‌ تانه‌ی له‌ دوای یه‌ ک که‌ ریز کردوه‌ ابن تیمیه‌ -رحمه‌ الله- ئه‌و ئایه‌ تانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی الله تعالی یه‌ کی‌ک له‌ ناوه‌ کانێ عه‌لیمه‌، یه‌ کی‌ک له‌ ناوه‌ کانێ حه‌کیمه‌، یه‌ کی‌ک له‌ ناوه‌ کانێ الله تعالی (عَلَّامُ الْغُيُوبِ) یانی هه‌ر زۆر زۆر شاره‌زایه‌ و زانایه‌ به‌ شته‌ په‌نه‌ان و نادیاره‌ کان، ئه‌ینجا سیفه‌تی عیلمی لی وهرده‌ گیرئ بۆ الله تعالی، (الْحَكِيمُ) سیفه‌تی حه‌کمه‌تی لی وهرده‌ گیرئ، (الْقَدِيرُ) سیفه‌تی قودره‌تی لی وهرده‌ گیرئ.

ئه‌ینجا خوای رب‌ العالمین که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ ده‌یه‌وئ عیلمه‌ که‌ی خۆی ته‌واو پێمان بناسی‌نئ که‌ به‌ ورد و درشتی شته‌ کان عیلم و زانستی هه‌یه‌ ته‌نه‌ا چه‌چه‌ند نمونه‌یه‌ که‌ بۆ ئێمه‌ی هه‌ناوه‌ ته‌ وه‌، ئه‌ینجا خوای رب‌ العالمین که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ یانی ئه‌و شتانه‌ی له‌ پێشتر و وه‌ ئه‌و شتانه‌ی له‌ دوایه‌ش هی مروّقه‌ کان و مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌ کان هه‌یه‌ هه‌موو الله تعالی -جل شئنه‌- عیلم و زانستی پێی هه‌یه‌، وه‌ له‌ پاشان که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ هه‌یج شتی‌ک له‌ عیلمی الله تعالی مروّقه‌ کان نایزانن و ده‌وریان نه‌داوه‌ ئیلا ئه‌وه‌ی الله بیه‌وئ -جل شئنه‌- پێیان رابگه‌یه‌نئ.

كه واته له ئايه ته كهى يه كه م كه ده فهرموى: ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [التحریم: ۲] ئه وه جيگير كردنى دوو ناوى زور جوانى الله تعالى ى تيدايه ابن تيمية هيناويه تيه وه، (الْعَلِيمُ) ناوى يه كه مه سيغهى موباله غيه واته زور زانايه الله تعالى (الْحَكِيمُ) ئه ويش ناوى الله يه -جل شئه- واته كارله جي، وه ئه وانه دوو ناون مه دح و پيدا هه لگوتن و ثه نائى اللهى پيده كرى -جل شئه- له ناوه زور جوانه كانى الله تعالى ن، گوتمان هه ريه ك له و ناوانه له عه قيدهى ئه هلى سونه و جه ماعه ده بى سيفه تيشى لى وه ربگيرى، جا عه ليم سيفه تى عيلمى لى وه رده گيرى وه حه كيميش سيفه تى حيكمه تى لى وه رده گيرى، جا حيكمه تيش به و مانايه دى عيلم و زانستى مه عناى دهر ك و په ببردن به شته كان به لام حيكمه تيش به و مانايه دى دانانى هه ر شتيك له شوينى خوى له پيناو به رژه وه نديه كى ته واو به وه ده گوتري حيكمه ت الله تعالى -جل شئه- هه موو شته كانى له و په رى كارله جييه له پيناو به رژه وه نديه كى ته واوى ليوه شاويه هيج شتيكى له خورا نيه بى واتا نيه (ولله المثل الأعلى).

وه ئايه ته كهى دوهم كه ابن تيمية هيناويه وه: ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [الأنعام: ۱۸] الله تعالى (الْحَكِيمُ) ه (الْخَبِيرُ) يشه ئه وه ش دوو ناوى بو الله تعالى جيگير كردوه، ئه ويش يه كه ميان (الْحَكِيمُ) دوباره يه عنى ئيش و كاره كانى له و په رى ته واوييه الله تعالى كارله جييه وه له پاشان (الْخَبِيرُ) يش يه عنى الله تعالى خاوه ن خيبريه، خيبره چيه؟ (العلم التام الكامل بالأشياء) زانست و زانيارى ته واوى سه دا سه دى به شته كان به وه ده گوتري خيبره (ظاھرھا وباطنھا) له رواله ت و له كاكله و ناوه روكيدا له هه موى ئه گهر عيلم و زانستيت به شتيك هه بوو (مع الإحاطة بذلك) ده وريدا عيلم و زانستيه كه ت هى شته كه تو خه بيري له و شته، جا الله تعالى خيبره كهى وه كو هى مروقه كان نيه وه كو هى به ديه يئراوه كان نيه (ولله المثل الأعلى) سه دا سه ده وردكاره وردبينه الله تعالى -جل شئه- وه خيبره هه يه واته عيلم و

زانستی و زانیاری ته‌واوی سه‌دا سه‌دی به‌ پ‌واله‌تی و به‌ ناواخن و به‌ باطینایه‌تی هه‌موو شتی‌ک هه‌یه و وه‌ عیلم و زانستی‌ه که‌ی ده‌وری شته‌کانی داوه‌.

ئایه‌ته‌ که‌ی سییه‌م ئه‌وه‌یه که‌ خ‌وای رب‌ العالمین: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ۲] له‌و ئایه‌ته‌ الله‌ تعالی‌ سیفه‌ت و ناوه‌ زۆر جوانه‌ که‌ی خ‌وی که‌ عیلم و زانستی‌ه و زۆر زانییه‌ ده‌یسه‌لمینی‌ الله‌ تعالی‌ وه‌ جی‌گیری ده‌کا وه‌ سیفه‌تی کامیل و زۆر ته‌واوی لی‌ وه‌رده‌گیری له‌ هه‌موو پ‌وه‌کانیه‌وه‌، الله‌ تعالی‌ هه‌وال ده‌دا له‌و ئایه‌ته‌ که‌ له‌وپه‌ری عیلم و زانستی‌ عیلم و زانستی‌ هه‌یه وه‌ سیفه‌تی عیلمه‌ که‌ی الله‌ تعالی‌ که‌مالیه‌ت و ته‌واویی هه‌یه وه‌ که‌م و کورتی‌ نیه‌ به‌ وردترین شت تا درش‌ترین شت هه‌موو شته‌کانی نادیار و پ‌واله‌تی و ئاشکراکان الله‌ تعالی‌ عیلم و زانستی‌ پی‌ی هه‌یه که‌ فه‌رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ الله‌ تعالی‌ ده‌زانی و زۆر زانیه‌ به‌وه‌ی که‌ له‌ ناواخنی زه‌ویدا هه‌یه ناواخنی زه‌وی و له‌ ژیر زه‌وی هه‌ر مه‌عه‌ده‌نی‌ک هه‌ر کانزایه‌ک هه‌ر مرو‌قی‌ک و مردویه‌ک وه‌ هه‌ر شتی‌کی لی‌بی له‌ دانه‌وی‌له‌یه مه‌عه‌ده‌نه کانزایه‌ مرو‌قه‌ مردوه‌کانن هه‌موی الله‌ تعالی‌ عیلم و زانستی‌ و شارازه‌یی پی‌ی هه‌یه، وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌ریش ده‌چی له‌ زه‌وی وه‌کو پ‌وه‌ک و ئه‌وانه‌ شین ده‌بی هه‌موی عیلم و زانستی‌ و شاره‌زایی پی‌ی هه‌یه، ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانیش داده‌به‌زی له‌ باران و ته‌زره‌ و به‌فر و هه‌ر شتی‌ک الله‌ تعالی‌ عیلم و زانستی‌ پی‌ی هه‌یه، وه‌ ئه‌وه‌ی هه‌ل‌ده‌کشی به‌ره‌و ئاسمانیش له‌ زه‌ویه‌وه له‌ هه‌لم و له‌ غوبار و له‌ تۆز و له‌ هه‌ر شتی‌ک الله‌ تعالی‌ -جل شئنه‌- عیلم و زانستی‌ به‌ هه‌ر هه‌موی هه‌یه، که‌واته‌ ده‌یه‌وی بۆمان سه‌لمینی‌ الله‌ -جل شئنه‌- پی‌مان نیشان بدا که‌ عیلم و زانستی‌ه‌کانی الله‌ تعالی‌ سیفه‌تی عیلمی الله‌ تعالی‌ له‌وپه‌ری ته‌واوی و که‌مالیه‌ته‌ که‌م و کورتی‌ نیه‌.

وه‌ له‌ ئایه‌ته‌ که‌ی چ‌واره‌م ابن‌ تیمیه‌ که‌ به‌ به‌ل‌گه‌ی هی‌نایه‌وه‌ الله‌ تعالی‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ الله‌ تعالی‌ کلیلی‌ په‌نهانی و نادیاره‌کانی له‌لایه‌ و زانیه‌ به‌ شته‌ نادیار و غه‌یبی و په‌نهانه‌کان ئیلا به‌ خ‌وشی ده‌زانی‌ ئه‌و نادیار و په‌نهانه‌ چ‌ین عیلم

و زانستی پێی هه‌یه، وه‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه‌ ده‌ش زانی له‌ وشکانی و ده‌ریا چی هه‌یه چونکه‌ ده‌ریا جیهانیکی سه‌ربه‌خۆیه له‌نیو ده‌ریادا سه‌دان وه‌ هه‌زاران هه‌ندیك جار ره‌نگه‌ ده‌گاته ملیونه‌ها شتی تێدایه‌ له‌ گیاندار و بێ گیان ئه‌وه‌ الله تعالی عیلم و زانستی ده‌وری داوه‌ به‌ هه‌موو شته‌كان ئه‌وه‌ی له‌ناو ده‌ریایه‌ له‌ وشکانیش ده‌یه‌ها و سه‌ده‌ها و هه‌زاره‌ها شت هه‌یه که ئێمه‌ نه‌مان بینوه هه‌ندیك جار له‌لامان سه‌یره الله تعالی ورد و درشته‌کانی وشکانیش ده‌زانی عیلم و زانست و زانیاری پێی هه‌یه، ئینجا ده‌فه‌رموی ته‌نانه‌ت که‌شتیکی زۆر ساده‌یه به‌لام له‌لایه‌ کیشدا شتیکی ورده‌ که ئێمه‌ هه‌ندیك جار عیلم و زانستیمان پێی نابێ که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی گه‌لایه‌ک و هه‌لوه‌رینی گه‌لایه‌ک یانی گه‌لای دار په‌لکی دار، که هه‌ندیك جار ئه‌گه‌ر تو له‌ پال داریک وه‌ستابی هه‌ست پێ ناکه‌ی که گه‌لایه‌ ده‌وه‌ری عیلم و زانستیت پێی نابێ الله تعالی عیلم و زانستیه‌ که‌ی ئه‌وه‌نده‌ ورده‌ ئه‌وه‌نده‌ ته‌واوه -جل شئنه‌- ئه‌و گه‌لایه‌ که له‌ شوینی خۆیدا که ده‌که‌ویته‌ خوار و ده‌وه‌ری تو له‌پالی و هه‌ستی پێ ناکه‌ی الله تعالی عیلم و زانستی پێ هه‌یه -جل شئنه‌- (ولله‌ المثل‌ الأعلى)، وه‌ له‌ پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وه‌ دانه‌ویله‌ که له‌ تاریکایی ناواخنی زه‌ویدا به‌ دنکه‌ گه‌نمیک دنکه‌ جو‌یه‌ک هه‌ریه‌ک له‌و شتانه‌ عیلم و زانستی پێی هه‌یه الله تعالی: ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ [الأنعام: ٥٩] هه‌ر شتی که ته‌رپێ یان وشک بێ الله تعالی عیلم و زانستی و زانیاری پێ هه‌یه وه‌ نوسراوه‌شه‌ له‌ (اللوح‌ المحفوظ) و له‌ په‌رتوکی رۆن و ئاشکرا.

که‌واته‌ له‌و ئایه‌ته‌ الله تعالی سه‌لماندی -جل شئنه‌- عیلمی الله تعالی له‌وپه‌ری ته‌واوییه‌ به‌ ورد و درشتی شته‌کانه‌ وه‌ چه‌ندین نمونه‌ی بۆمان هێنایه‌وه‌.

جا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆمان پونده‌کاته‌وه‌ له‌ فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیحا ده‌فه‌رموی: «مفاتيح‌ الغیب خمس» کلیل پنه‌نه‌ غه‌یب و نادیا به‌کان پێنجن «لا يعلمهن‌ إلا الله^[١]» هه‌ی که‌س

[١] صحيح البخاري (٤٧٧٨) (١٠٣٩) (٤٦٢٧)، مسند أحمد (٤٧٦٦) (٥١٣٣) (٥٢٢٦).

ئه‌و عیلم و زانستیه‌ی به کللی پینج په‌نه‌انه که نیه ئیلا الله نه‌بی -جل شئه-، ئینجا له پاشان هات پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و ئایه‌ته‌ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ [لقمان: ۳۴] خوینده‌وه.

وه ئایه‌تی پینجه‌م که ابن تیمیة -رحمه الله- هیناویه‌تیه‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ [فصلت: ۴۷] ئه‌و ئایه‌ته‌ش سیفه‌تی عیلمی لی وهرده‌گیری بۆ الله تعالی که الله تعالی هه‌والی داوه هیچیک نیه بکه‌وئ له حمل و باره‌کان که هه‌لده‌گیری ته‌نانه‌ت کۆرپه‌له‌له‌ناو سکی دایکیشی چ هی ئینسان و مروّقه‌کان بی چ هی ئاژه‌ل و حه‌یوانه‌کان بی ئیلا الله تعالی عیلم و زانستی پیی هه‌یه که ده‌که‌وئ له‌بار ده‌چی هه‌رچیه‌کی به‌سه‌ر دئ، وه‌مردن و ژیانیش ئیلا به‌عیلم و زانستی الله تعالی ی، که‌واته الله تعالی اللهی تاک و ته‌نها اللهی پاک و بی‌گه‌رد -جل شئه- عالم و زانایه و زو‌ریش زانایه به‌هه‌موو شته‌کان هیچ شتیک نیه ون و بزریی له الله تعالی ئه‌وه‌ی له‌زه‌ویدا هه‌یه و له‌سه‌ر زه‌ویشه‌ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان یشدا هه‌یه.

له‌ ئایه‌تی شه‌شه‌م ابن تیمیة -رحمه الله- به‌به‌لگه‌ هیناویه‌تیه‌وه بۆ جی‌گیرکردنی دوو سیفه‌تی الله تعالی قودره‌ت و ده‌سه‌لات و توانا وه‌عیلم و زانستیش ده‌فه‌رموئ: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ با بزنان به‌راستی الله تعالی به‌سه‌ر هه‌موو شتیک توانایه هیچ شتیک نیه له‌توانای الله تعالی به‌ده‌ربئ: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲] وه‌الله تعالی به‌راستی و بی‌گومان عیلم و زانستیه‌که‌ی ده‌وری هه‌موو شتیک‌ی داوه.

که‌واته سیفه‌تی قودره‌ت و عیلم بۆ الله تعالی له‌و ئایه‌ته‌ جی‌گیر بوو که الله تعالی هیچ شتیک نیه له‌را‌بردو و له‌ئیستا و له‌داهاتوو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا نه‌بی وه‌هیچ شتیک نیه له‌را‌بردو و ئیستا و داهاتوو عیلم و زانست و زانیاری پی نه‌بوی جا شته‌که‌په‌نه‌ان و نادیاربی وردبی درشتبی وه‌ئاشکرا‌بی، عیلم و زانستی به‌هه‌موی هه‌بوه وه‌ده‌سه‌لات و

توانای له سه‌ر هه‌موو شته‌كان هه‌یه‌ی الله‌ی ته‌عالی -جل شئنه‌-، كه‌واته‌ عیلم و زانستی الله‌ی ته‌عالی له‌وپه‌ری ته‌واوییه‌ به‌ هه‌موو شته‌كان به‌ ورد و درشتیه‌وه‌ ئاشكرا و نادیاریه‌وه‌ له‌ ئاسمانه‌كان و له‌ زه‌وی له‌ هه‌ر شوێن و جیگایه‌ك هه‌بی و ده‌سه‌لات و تواناشی به‌سه‌ر هه‌ر هه‌مویان هه‌یه‌.

ئه‌و ته‌ئیکد کردنه‌وه‌ و پێداگرتنه‌ی ابن تیمیه -رحمه‌ الله- و ئه‌و هه‌موو ئایه‌تانه‌ی به‌دوای یه‌ کدا هه‌یناوه‌ زیاتر بۆ جیگیر کردنی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ وه‌ له‌ پاشانیش وه‌ کو وه‌لامیکه‌ بۆ ئه‌و تیره‌ و تاقمانه‌ی كه‌ جگه‌ له‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ن و په‌تی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ سیفه‌تانه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ الله‌ی ته‌عالی و ته‌عطیلی ده‌که‌ن و په‌کی ده‌خه‌ن و بریاری ناده‌ن، وه‌ کو جه‌همیه‌كان و موخته‌زیله‌كان هه‌ندیك جار برۆیان وابوه‌ كه‌ الله‌ی ته‌عالی ده‌لێن عالمه‌ به‌بی عیلم سیفه‌تی عیلمی لی و هه‌رناگرن ته‌نها ناویکی پوت ئه‌وه‌ له‌ الله‌ ناوه‌شیته‌وه‌ -جل شئنه‌-، الله‌ قادیره‌ به‌لام سیفه‌تی قودره‌تی بۆ و هه‌رناگرن، وه‌ هه‌ندیك جار ته‌نانه‌ت ئه‌شعه‌ریه‌کانیش له‌ هه‌ندیك و خال و سیفه‌تی الله‌ی ته‌عالی هه‌ندیك ناوی بۆ بریار ده‌ده‌ن و سیفه‌تی لی و هه‌رده‌گرن هه‌ندیکیش له‌ سیفه‌ته‌كان په‌کی مه‌عناو و واتاکی ده‌خه‌ن و بریار ناده‌ن و وه‌ په‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین).

جا الله‌ی ته‌عالی -جل شئنه‌- كه‌ گوتمان له‌ كو‌تایی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێنین و ده‌هه‌یین کاتی که‌ ناویک له‌ ناوه‌کانی ناویکی تری ده‌خاته‌ پال له‌ كو‌تایی ئایه‌ته‌که‌ ده‌یه‌ینی له‌وپه‌ری کارله‌جیی و لێزانیه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی هه‌ر وا دانرابی واتایه‌کی پر و اتا و ریک و پیک و زیاتر و ته‌واوتر ده‌به‌خشی، بۆ نمونه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌ک به‌یه‌ینه‌وه‌.

الله‌ی ته‌عالی ده‌فه‌رموی: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَابِهِمْ تَرْبُصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۲۶] ده‌لی ئه‌وانه‌ی سویند ده‌خۆن له‌ خیزان و هاوسه‌ره‌کانیان، سویند خواردن به‌ ته‌لاق سویند نیه‌ زۆر که‌س هه‌یه‌ له‌ناو کورده‌واری و باوه‌ ده‌لی سویندی گه‌وره‌ی خواردوه‌ به‌ مه‌عنا‌ی ته‌لاق‌ی خواردوه‌، کاکه‌ ته‌لاق هه‌ر سویند نیه‌ ته‌لاق

مەخلوقێکە بەدیھێنراویکە نابێ ئەو وشەیی بۆ بەکاربێ ئەوەی سویند بە تەلاق دەخوا و دەلی بە تەلاقم ئیختیلافی لەسەرە لە بەینی زانایانی فێقی ئایە تەلاقە کە ی پێ دەکەوی یان ناکەوی؟ وە ئایە بە سویند دادەنری یان نا؟ هەندیک لە زانایان دەفەرمون سویند نیە و لە غوہ و چونکە تەلاق مەخلوقە بەلام کەسە کە تاوانی گەرەوی ئەنجام داوە بە مەخلوقیک سویندی خواردووە پێویستی بە تەوبە و گەرانهویە بۆلای اللہ تعالی چونکە سویند خواردن بە جگە لە اللہ تعالی شیرکە یان کوفرە جائیز نیە و دروست نیە، ئینجا یان شیرک و کوفری بچوکە لە ئیسلام نایباتە دەرەوی یان ئەگەر حوجەت لەسەر کرد و ڕونکردنەویدا و پێی وابوو شتە کە سویندی پێ خواردووە هیناویەتیە ئاستی اللہ تعالی لە ڕوی گەراییەتی لەبەر ئەوە سویندی پێ خواردووە ئەوە دەبیته شیرک و کوفری گەرەش و لە ئیسلامیشی دەبیاتە دەرەوی (پەنا بە خوای رب العالمین)، جا خوای رب العالمین لەو ئایەتە دەفەرموی ئەوانە سویند دەخۆن لە خیزان و هاوسەرانیان سویند خواردن بە اللہ دەخۆن بە وەڵا یان نا و سیفەتەکانی اللہ تعالی کە لە گەلیان کۆنەبنەو لە گەل خیزانیان، ئەوە جوړیکە لە جوړەکانی نیوان ژن و میرد کە ڕودەدا حوکمیکی شەری تایبەتی هەیە اللہ تعالی لەو ئایەتە تۆماری کردووە کە باسی تەلاق نیە ئینجا دەفەرموی اللہ تعالی با ئەوانە بمیننەو چوار مانگ ئەگەر سویندە کە یان هینایەتی ئەوە ئەو کاتە حیسابییکە و ئەگەر نەشەتە جی حیسابییکە تری بۆ دەکری ئەگەر نەگەشتە مودە و کاتی دیاریکراوی خۆی، بەلام ئیمە مەبەستمان ئەوەیە لە کۆتایی ئایەتە کە خوای رب العالمین دەفەرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی و بیگومان اللہ تعالی لیبوردەیه کی بەزەییە، ئەوە چی دەگەیهنی؟ ئەوە ئەوە دەگەیهنی کەواتە ئەگەر ئەو کەسانە گەرانهوی (تەوبەیان کرد) بۆلای اللہ تعالی گەرانهوی و تەوبەیان بە نسێب بوو بەراستی اللہ تعالی لیبوردەیه بەزەیشە یەعنی لییان دەبوری ڕەحمیشیان پێ دەکا، لیڕەدا لەو ئایەتە ئەوەی لی دەوہشیتهوہ.

به‌لام له مه‌سه‌له‌ی ته‌لاق الله تعالى غه‌فور و ره‌حیمی له ئاخیری ئایه‌ته‌که نه‌هیناوه به‌لکو دوو ناوی زۆر جوانی خۆی تۆمار کردوه که له‌وه‌ی بوه‌شیته‌وه که واتای ته‌واو له‌وه‌ی ببه‌خشی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۲۷] ته‌گه‌ر پیداکریان کرد و عه‌زمیان جه‌زم کرد له‌سه‌ر جیابونه‌وه له‌گه‌ل خیزان و هاوسه‌ریان و ته‌لاقه‌که به‌هیننه‌جی به‌راستی الله تعالى سه‌میعه‌ ده‌بیستی وه عه‌لیمه‌ یانی ته‌لاقه‌که‌ی ئه‌وان ده‌بیستی چۆن ته‌لایان خواردوه فی‌ل له‌ الله ناکری، لیره‌ ئه‌وه‌ی لی ده‌وه‌شیته‌وه لی‌بوردیه‌ی الله‌ی لی ناوه‌شیته‌وه که الله تعالى باسی لی‌بوردیه‌ی بکا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناوی سه‌میعی بو‌خۆی به‌کاره‌ینا له‌ ئاخیری ئه‌و ئایه‌ته‌وه عه‌لیمیشه‌ الله تعالى عیلم و زانستیشی پی هه‌یه‌ باسی ئه‌وه‌ ناکا لی‌یان ده‌بوری یان ره‌حمیان پی ده‌کا یه‌عنی ئاگیان له‌ خۆی بی ئه‌وه‌ی عه‌زمی جه‌زم کرد له‌سه‌ر ته‌لاق قسه‌کانی نه‌گۆری الله تعالى سه‌میعه‌ قسه‌که‌ی ده‌بیستی وه عه‌لیمیشه‌ زانایه‌ به‌ قسه‌ و شته‌کان و حوکمه‌کانیه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی قسه‌کان وه‌کو خۆی بلی و حوکمه‌که‌ وه‌کو خۆی بدا.

له‌ پاشان الله تعالى -جل شئنه‌- له‌ هه‌ندی‌ک ئایه‌ت ده‌فه‌رموی: ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۰۹] له‌ کو‌تایه‌که‌ی چونکه‌ له‌وه‌ی ئه‌و لی‌ک وه‌شاوه‌یه و مانای ته‌واو ده‌دا، گوتمان عه‌زیز یانی ده‌سه‌لاتداری زāl به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ عام ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداری زāl بیته‌ به‌ر گو‌یچکه‌ت هه‌ندی‌ک جار تو‌ بیر له‌وه‌ ده‌که‌یته‌وه زو‌لم و سته‌می لی بوه‌شیته‌وه ئه‌و ده‌سه‌لاتدار و زالیه‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک (په‌نا به‌ الله) له‌به‌ر ئه‌وه‌ الله تعالى ده‌فه‌رموی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ له‌ شو‌ینی خۆی به‌ کار ده‌هینی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرو‌قه‌کان گوتمان هه‌ندی‌ک جار ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی زāl له‌ سنوری مرو‌قایه‌تی خۆیان هه‌ندی‌ک جار حیکمه‌تیان نیه‌ له‌ شو‌ینی خۆی به‌ کاری ناهینن ئه‌وه‌ نه‌بی له‌ دژی دو‌ژمن به‌ کاری بینن بو‌ پاراستنی جه‌ماوه‌ر و ژیر ده‌سته‌یان به‌ کاری بینن هه‌ندی‌ک جار هه‌ر له‌ گه‌ل جه‌ماوه‌ری خۆیان ئه‌و ده‌سه‌لات و زالیه‌ به‌ کار ده‌هینن زو‌لم و سته‌می پی ده‌که‌ن کار له‌جی نابن.

وه الله تعالى له ئایه‌تی تر ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ [النحل: ۱۹]
شته نه‌ینیه‌کانی خوت خوته و خه‌یالاتی ناو دل و ده‌رونیشته الله تعالى پیتی شاره‌زایه
ئاگاداره چه‌نده‌شته که نه‌ینی بی وه ئه‌وانه‌ی ئاشکراشی ده‌که‌ی، که‌واته هیچ شتی‌ک له الله
تعالى بزر نیه -جل شئه-.

له کۆتایی ئه‌و ئایه‌تانه ده‌توانین ب‌یین ابن تیمیه -رحمه الله- که فه‌رموی و هینایه‌وه به
به‌لگه بۆ جیگیر کردنی هه‌ندی‌ک له ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالى که سیفه‌ته زۆر
به‌رزه‌کانیشی لی وه‌رگیرا به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه و ئه‌وه جیگیر ده‌بی له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی
سونه و جه‌ماعه که الله تعالى خاوه‌نی عیلم و زانستی و زانیارییه‌کی ته‌واوی سه‌دا سه‌ده
به به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی ئه‌وه ده‌سه‌لمیتر بۆ الله تعالى، ئه‌وانه‌ی که ئینکاری ئه‌و باب‌ه‌ته
سیفه‌ته‌یان کردوه وه‌کو جه‌همیه‌کان وه‌کو موعته‌زیله‌کان وه هه‌ندی‌کی تر له تیره‌کانی تر
به‌راستی هه‌له‌یان کردوه نه‌یان پیکاره سیفه‌تی نه‌قس (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) په‌لیان
داوه بۆلای الله تعالى که ئه‌وانه مونه‌ریف بونه لا ری بونه.

هه‌ندی‌کیش هه‌ندی‌کجار ته‌ئویلی ئه‌وه‌ش ده‌که‌ن که الله تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی الله تعالى فراوانه به‌قه‌د ئاسمانه‌کان و زه‌وی یانی ئاسمانه‌کان
و زه‌وی گرتوه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده فراوانه، جا هه‌ندی‌ک له موعته‌زیله‌کان ئینکاری عیلم ده‌که‌ن
به‌لام ده‌لین کورسی له‌و ئایه‌ته‌دا مه‌به‌ست پیتی عیلمه‌یه‌عنی عیلمی الله فراوانه به‌قه‌د
ئاسمانه‌کان و زه‌وی، نا الله تعالى له زۆری‌ک له شوینه‌کانی تر عیلمی فراوانی خوی که
ده‌وری هه‌موو شتی‌کی داوه بۆخوی بریار داوه لی‌ره کورسی هه‌ر به‌مانای کورسی دی نابی
ته‌ئویل بکری وه‌کو ئه‌وان ته‌ئویلیان کردوه، وه‌کو ئه‌شعه‌ری و ماتۆریدییه‌کانیش هه‌ندی‌ک
له سیفه‌ته‌کانی الله تعالى جیگیر ده‌که‌ن هه‌ندی‌ک جار هه‌ندی‌کیشی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه به
تایه‌ت سیفه‌ته‌ فیعلیه‌کانی الله تعالى، هه‌ندی‌ک جار ئه‌شعه‌ری و ماتۆریدییه‌کان توشی
شتی دژ به‌یه‌کیش ده‌بن هه‌ندی‌ک له سیفه‌تی الله تعالى بریار ده‌ده‌ن وه هه‌ندی‌کی تر له

سيفاته فيعليه كاني رەت دەكەنەو و دانی پێدا ناهێنن وەكو سيفه‌تی (أستوی) چونكه سيفه‌تی (أستوی) سيفه‌تیکی فيعلى الله تعالى يه -جل شئنه-، جا رەتی دەكەنەو و دەیگۆرن یان بە مەعنای (إستولی) تەئویلی دەكەن و لە شوینی خۆی لای دەدەن، ئەوانە هیچیان ئەهلی سونە و جەماعە پێی رازی نین، یان قەدەریەکان هەندێک جار سيفه‌تی عیلم و زانستی الله تعالى دەربارەیی شتەکان و ڕودانی شتەکان رەت دەكەنەو دەلێن هەر كەسێك بۆخۆی دەسەلاتە لەسەر ئیش و كارەکان كە دەیکا نەك الله تعالى بۆی بێنیتە بون كەسەکان بۆخۆیان خاوەن و بکەری کار و کردەووەکانن بە حیسابی خۆیان لەبەر ئەوەی پاکایەتی الله تعالى ڕابگرن تەنزیه‌ی الله لەو بەکەن بڵێن الله شەر دروست ناکا، بەلام عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە وانیە بەلکو لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە الله تعالى هەموو شتێک دەزانی وە عیلم و زانستی پێی هەیه هەموو شتێکیش هەر ئەو بەدی دەهێنێ و دروستی دەکا تەنانت خراپەکانیش وەكو مۆلەت كە كەسەكە بۆخۆی هەلی دەبژێرێ بۆ ئەوەی تاقیکردنەو دروست ببێ ئەوەیە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە (والله أعلم بالصواب).

جیگیر کردنی سيفه‌تی (الرزق والقوة والمتانة) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاريات: ٥٨].

دوایی دێین ابن تیمیە لە درێژەیی و تەکانی لە مەتنی (الواسطية) دەفەرموێ (وَقَوْلُهُ) واتە و تە و فەرمودەیی الله تعالى ش كە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاريات: ٥٨] الله تعالى بێگومان و بەراستی ڕۆزیدەریکی خاوەن هێزیکی بەتینە، کەواتە لەو ئایەتەیه‌و چیمان بۆ دەسەلمێندری؟ ناوێ زۆر جوانە کە الله تعالى کە ڕازقیەتە کە ڕۆزیدەرە الله تعالى لەوپەڕی تەواوی ڕزق و ڕۆزی هەموو بەندە و مڕۆقەکان و بەدیھێنراوەکانی خۆی دەدا وە الله تعالى خاوەنی قووت و هێزیکی بەتینی سەدا سەدە -جل شئنه- ئەوەمان بۆ دەسەلمێندری.

کەواتە ئەو ئایەتە دەتوانین بڵێین سێ سیفەتی الله تعالى ی لە خۆوە گرتووە:
یەكەمیان رزق و رۆزیدانی بەردەوامی بەدوای یەكەوێ بۆ مرۆف و بەندە و
بەدیھێنراوەکانی.

دوهمیان سیفەتی قووت و هیز بۆ الله تعالى.

سێیهمیان سیفەتی مەتانت و بەتینی نەپراوێی لەوپەری تەواوی هیزەکان بۆ الله تعالى.
کەواتە ئێمە لە سەرمانە بیروپروامان وابێ بە گۆڕەیی ئەو ئایەتە الله تعالى رۆزیدەرە ناوی
رەزاقە وە سیفەتی رزقدانی لێ وەرەگیرێ رۆزیدەرە بۆ هەموو بەندە و مرۆفەکان و
ئەوانەیی پێویستیان بە رزق و رۆزییە بەدوای یەكەوێ وە هێچ شەریک و هاوبەشی نیە
لەو رزق و رۆزییە کە دەیدا وەکو بەخشیشێک دەیبەخشی، داوای هێچ شتێک ناکا لە
بەرامبەریدا بەلکو تەنها داوای ئەوێ ئێمە لێ پێناو ئەوێ دروست کردووە عیبادهت و
پەرسشی بکەین، ئەوێ عیبادهت و پەرسشیشی ناکا هەر رزق و رۆزی پێ دەدا ئەوێ
جۆرێکە لە رەحم و بەزەیی الله تعالى وە لە عەدالت و دادوەریشی وە لە بەخشیشی
خوای -جل شئە- کە دەیبەخشی، وە لە پاشان پروامان هەبێ کە الله تعالى لەوپەری
تەواوی بەهیزە هیز و توانایەکی لەبن نەهاتوی سەدا سەدی هەیه وە هێچ هیز و توانایەک
ناتوانی بەر بەرەکانی ئەو هیز و توانایەیی الله تعالى بکا -جل شئە-، وە مەتانتەش زیاتر و
کە دەلی مەتینە یەعنی دەسەلات و هیزەکانی الله تعالى پتەو و زۆر بەهیزە ئەوێش دەبێ
جێگیر بکەین بەوێ کە لە الله دەوێشیتەوێ -جل شئە-.

جێگیر کردنی سیفەتی (السمع والبصر) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا
يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: ٥٨].

دوايه لە درێژکردنەوی قسەکانی ابن تیمیة دەفەرموێ و ئایەتیکی تر دەهێنیتەوێ -رحمه
الله- دەفەرموێ: (وَقَوْلُهُ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]) وە

فەرمودە‌ی خویش کە دە‌فەر‌مو‌ی ئە‌و قاعیدە و بنە‌مایە‌کی سەر‌کە و ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە هە‌ردە‌م لە‌سەر زمانیانە کاتی‌ک دەر‌بارە‌ی ئە‌سماء و سێ‌فاتی اللە‌ تعالی دە‌دو‌ین یان دە‌نوسن و تۆ‌مار دە‌کە‌ن ئە‌و ئایە‌تە دە‌لێ‌نە‌و و چە‌ندە‌ها جار دە‌بێ‌تە‌و کە دە‌فەر‌مو‌ی اللە‌ تعالی کە دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] اللە‌ تعالی هیچ شتێ‌ک لە‌ زاتی لە‌ سێ‌فە‌تی لە‌ ناوی وە‌کو اللە‌ نیە وە‌ اللە‌ش -جل شئنە- لە‌ زاتی لە‌ ناو زۆ‌ر جوانە‌کانی لە‌ سێ‌فە‌تە بە‌رزە‌کانی وە‌کو هیچ مە‌خلوق و بە‌دی‌هێ‌نراو و کە‌س و شتێ‌ک نیە لە‌ گە‌ڵ ئە‌و‌دا اللە‌ تعالی سە‌میعێ‌شە بی‌سەرە و بە‌صیرێ‌شە بی‌نەرە.

کە‌واتە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وە‌لامە‌ بۆ ئە‌وانە‌ی مومە‌ثیلە‌نە و موشە‌بی‌هە‌نە کاتی کە‌ ناو و سێ‌فە‌تە زۆ‌ر بە‌رزە‌کانی اللە‌ تعالی دە‌چو‌ین بە‌ بە‌دی‌هێ‌نراو کە‌ اللە‌ تعالی وە‌لامی دانە‌و کە‌ اللە‌ تعالی لە‌ زاتی لە‌ ناو زۆ‌ر جوانە‌کانی لە‌ سێ‌فە‌تە بە‌رزە‌کانی بە‌ هیچ کە‌س و شتێ‌ک ناچێ‌: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وە‌لامە‌ بۆ موعە‌طیلە‌کان کە‌ پە‌کی ناو و سێ‌فە‌تە زۆ‌ر بە‌رزە‌کانی اللە‌ تعالی دە‌خە‌ن کە‌وا جی‌گیری کرد اللە‌ تعالی سە‌میعە سێ‌فە‌تی سە‌معی لێ وەر‌دە‌گیرێ‌ ناوی سە‌میعە و سێ‌فە‌تی سە‌معی لێ وەر‌دە‌گیرێ‌ بە‌صیرە و سێ‌فە‌تی بە‌صە‌ری لێ وەر‌دە‌گیرێ‌.

لە‌ پاشان هەر ابن تیمیە دە‌فەر‌مو‌ی (وَقَوْلُهُ) اللە‌ تعالی فەر‌مو‌یە‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعْظُمُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: ۵۸] ئە‌وە‌ش لە‌ عە‌قیدە‌ی ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە دە‌بێ‌ ب‌روامان پێ‌ی هە‌بێ‌ کە‌ اللە‌ تعالی فەر‌مو‌یە‌تی اللە‌ تعالی چاک‌ترین ئامۆ‌ژ‌گاری‌کارە‌ بۆ ئێ‌و کە‌ ئامۆ‌ژ‌گاری‌تان بکا لە‌ گە‌ڵ ئە‌و‌دا بی‌گومان و بە‌راستی اللە‌ تعالی سە‌میعە واته بی‌سەرە سێ‌فە‌تی سە‌معی لێ وەر‌دە‌گیرێ‌ وە‌ بە‌صیرە بی‌نەرە اللە‌ تعالی -جل شئنە- سێ‌فە‌تی بە‌صە‌ری لێ وەر‌دە‌گیرێ‌.

کە‌واتە ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە عە‌قیدە‌ی وایە بی‌سەر‌ایە‌تی اللە‌ تعالی دە‌بێ‌ ئیمە جی‌گیری بکە‌ین بۆ اللە‌ تعالی، ئە‌و بە‌ل‌گانە‌ش بۆ ئە‌و‌یە کە‌ اللە‌ تعالی -جل شئنە- ناو زۆ‌ر

جوانه‌که‌ی سه‌معه‌ی سیفه‌تی سه‌معی لێ وه‌رده‌گیری، ئه‌وه‌نده فراوانیشه بیسه‌ری الله تعالی وه‌کو هی مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کان نیه له‌وپه‌ری ته‌واوی و که‌مالیه‌ته وردترین شت به‌پسته‌ی پست بیکه‌ی ته‌نانه‌ت خوت خوته و خه‌یال‌تیش بێ ئه‌وه‌ی له‌ناو دل‌یشت بێ به‌زمانیش ده‌رت نه‌بری به‌ده‌نگی‌کی زۆر نزمیش بیکه‌ی به‌ده‌نگی‌کی زۆر گه‌وره‌ی بیکه‌ی به‌هه‌ر له‌هجه و لوغه‌ت و زمانیک بێ له‌هه‌ر شوین و جی‌گایه‌ک بێ هی هه‌ر مه‌خلوق و به‌دییه‌نراویک بێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئه‌گه‌ر هه‌موو به‌دییه‌نراوه‌کان له‌یه‌ک کاتدا بدوین ئیلا الله تعالی ده‌بیستی به‌بێ ئه‌وه‌ی لێ تیک بچێ -جل شئه- یان قسه‌یه‌ک بیستی و ئه‌و‌تر نه‌بیستی ئه‌وانه‌ نیه‌ بۆ الله تعالی هه‌موی له‌یه‌ک کاتدا له‌وپه‌ری ته‌واوی ده‌بیستی وه‌سه‌دا سه‌د هی هه‌ر هه‌موشیان به‌بێ که‌م و کورتی ئه‌وه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه.

که‌ ده‌لێین به‌صیریشه الله تعالی به‌وردترین شت وه‌ناسکترین شت له‌شوینی تاریک بێ ڕوناک بێ له‌هه‌ر شوینی‌ک هه‌بێ الله تعالی بینه‌ره به‌شته نادیار و دیاره‌کان به‌شته ورد و درشته‌کان له‌هه‌ر شوین و جی‌گایه‌ک هه‌بێ ئه‌و شتانه الله تعالی ده‌یان بینێ، وه‌هه‌ندی‌ک جاریش الله تعالی هه‌ر شتی وردیشی باس کردوه یان پال‌پشتی خۆی نیشانداوه -جل شئه- سه‌رخستنی خۆی بۆ هه‌ندی‌ک له‌پێغه‌مبه‌ره‌کان (عليهم الصلاة والسلام) که‌ ده‌لێ چونکه‌ بیستن و بینین دوشتن هێزه‌ توانایه‌ بۆ الله تعالی سیفه‌تی که‌مالیه‌ت و ته‌واویه‌ته، وه‌کو ده‌فه‌رمووته موسا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ هارونی برای (ﷺ) که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] ڕۆنه‌ لای فیرعه‌ون لیشی مه‌ترسین من له‌گه‌ڵتان دام یه‌عنی پال‌پشتیتان ده‌که‌م سه‌رتان ده‌خه‌م وه‌ ڕاگرتان ده‌که‌م هیدایه‌ت و ڕینوینیتان ده‌که‌م وه‌ له‌ پاشان: ﴿أَسْمَعُ﴾ ده‌بیستم که‌ چی ده‌گوێری و چی ناگوێری به‌وردیه‌وه هه‌موو شته‌کان هیچ شتی‌ک نیه‌ به‌ده‌ربێ له‌بیستی من، ئینجا الله تعالی ده‌فه‌رموێ وه‌ ده‌شبینم له‌ویدا چی

دەگوزەری فیرەوون چی دەکا و چی لە گەڵ ئیو دەکا و ئیو چی دەکەن و ئەنجام دەدەن لەوی.

ئەو ئەوەشی بو ئیمە لی وەر دەگیری لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە ناو زۆر جوانە کانی الله سیفەتە زۆر بەرزە کانی الله تعالی دەبی ئاسەواریشی دیاری بی لەسەر ئیمە، ئاسەواری ئەو دیاری بی که الله دەفرموی سەمیعم ئیمە لیی بترسین هیچ قسە یە ک نە کەین هە لە بی و کەم و کورت بی تاوان بی گوناح بی چونکە الله تعالی دەبیستی بلین وە لا کەس دیار نیە کەس ئاگای لی نیە الله تعالی لە هەر شوینیک بی دەتبیستی، هیچ شتیک نە کەین و ئەنجام نە دەین بلین کەس نامان بین و لە پەنھان و نادیارین خۆمان شارد بیته وە چونکە الله تعالی هەموو شتیک دەبینی ترسان لی بنیشی.

ئینجا ئە گەر دۆستایەتی الله بە دەست بین و پشتی پی بەستی بەرامبەر هەر هیژ و قوەتیک دویا ترست نە بی بوەستە وە راوہستە هە لویستت هە بی بریارت هە بی پشت بە الله بەستە چونکە الله تعالی دەتبین و دەسە لاتدارە کەش دەبینی هیژە کەش دەبینی، ئینجا ئە گەر لە گە لئداب و پشتگیری لیبکا الله تعالی توانایە بە هیژە بەسەر هەموو شتیک، وە لە پاشان الله تعالی عیلم و زانستی پیی هە یە دەبیستی کەسە کە چی دەکا و چی دەلی زانیاری هە یە و زانستی هە یە بە ناو دلی کەسە کەش ئەو ی بو تو نایللی لە ناو دل و میشکی خوی چ پیلانیکی هە یە زالم و ستە مکارە کە کەواتە دەشبینی.

خۆشی عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە لەو دەایە کە بە ناو و سیفەتە کان الله بناسین جورئە تمان زیاد دەکا وە تەقوامان زیاد دەکا لیی دەترسین وە لیی نزیک دەبینە وە هە ولدە دەین پالپشتی ئەو بە دەست بین، کەواتە کەسیکی بە عیزەتی ریک و پیک بە دینی مۆتەقی دور بوە وە لە گوناح و تاوان و وە ئەنجام دەری خیر و چاکە کانمان لی دەردە چی.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (المشيئة والإرادة) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ : ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الكهف: ٣٩]،
 وَقَوْلُهُ: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]، وَقَوْلُهُ: ﴿أُحِلَّتْ
 لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا
 يُرِيدُ﴾ [المائدة: ١]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
 يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ١٢٥].

ئه‌مجاره له مه‌تنی (الواسطية) دا ابن تیمیة -رحمه الله- باسی جیگیرکردنی سیفه‌تی
 مه‌شیئەت و ئیراده ویستی الله تعالی ده‌کا ئه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌به‌لگه‌ بو ده‌هینیته‌وه و
 ده‌فه‌رموی الله تعالی فه‌رمویه‌تی (وَقَوْلُهُ : ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الكهف: ٣٩])، وه ده‌فه‌رموی الله دوباره فه‌رمویه‌تی (وَقَوْلُهُ: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
 اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣])، وه دوباره الله فه‌رمویه‌تی: ﴿أُحِلَّتْ لَكُمْ
 بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ [المائدة:
 ١]، وه دوباره الله فه‌رمویه‌تی (وَقَوْلُهُ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ
 يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ١٢٥]).

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌به‌لگه‌ هیناوه‌ته‌وه ده‌رباره‌ی مه‌شیئەت و ویست و ئیراده‌ی الله تعالی که
 الله تعالی خاوه‌نی مه‌شیئەت و ئیراده و ویسته له‌هه‌ر ئیش و کاریک که بیه‌وی بیکا (إذا
 شاء الله كان وإذا لم يشأ لم يكن) الله تعالی هه‌ر شتی‌ک بیه‌وی بی‌کات ده‌بی ئه‌وه‌ی
 نه‌شیه‌وی و ویستی له‌گه‌لدا نه‌بی ئه‌و ئیشه‌ نابی، جا ئیراده‌ی الله تعالی -جل شئنه‌- له
 عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ دوو جو‌ری هه‌یه‌ یان ئیراده‌ی که‌ونیە یان ئیراده‌ی شه‌رعیه
 دیین یه‌ک به‌یه‌ک باسی لیوه‌ ده‌که‌ین به‌لام با ئایه‌ته‌کان ته‌فسیر بکه‌ین به‌کورتی و
 پوختی.

یە کەمین جار الله تعالى له سورەتی الکەف دەفەرموی کاتیکی ئەو دوو کەسە دەکەوێت بەرامبەر یەک کەسیکیان برۆاداری ھەژارە وە کەسە کە تریشیان دەولەمەندی بێ برۆایە، کە دەولەمەندە بێ برۆایە کە دوو باخچە گەورە ھەیە و پارە و پۆل و شتی زۆری ھەیە و مāl و مندāl و عەشیرەتی ھەیە پێیو ھە غرور بو، کەسە برۆادارە کە لە ڕوبەریدا پێی دەلی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ خۆزگای ئە گەر تۆ ھاتبایە ناو باخچە کەت: ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الکەف: ۳۹] بتوگتیا ئەو ھەیه الله تعالى بە منی بە خشیو و مەشیئەتی لە گەڵ بوە کە پێیداوم وە ھیچ ھیژ و پشت و پەنایە ک نە جگە لە پشت و پەنای الله تعالى پشت بەو بەسترا با واتە ھەموو ھیژ و ھەموو ناز و ھەموو نەعمەتیک و ئەو باخچە کە تۆش ھەر لە اللەو ھەیه -جل شئە- ویستی ئەوی لە گەڵدا بوە ئە گەر ویستی ئەو نە با نە دەبوو.

جا لە پاشان لە ئایەتە کە دوھم دەلی لله تعالى فەرمویەتی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا﴾ ئە گەر الله بیویستبا یە کتریان نە دە کوشت و شەری یە کتریان نە دە کرد: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ۲۵۳] بە لام الله تعالى ئەو ھەیه بیەوی ئەو دەبی ئەو ھەیه اللهش بیەوی ڕودەدات بە دنیایی و سەدا سەد.

وە لە پاشان لە ئایەتە کە سییەم الله تعالى فەرمویەتی: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بِهَيْمَةَ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ [المائدة: ۱] الله تعالى دەفەرموی ئەو گەلی برۆاداران بۆ ئیو ھە لال کردو و واتە حەرام نیە و بۆتان حە لال ئەو ئازەل و حەیانانە و ھە کو مەر و بز و مانگا بۆ ئەو ھە بیخۆن و سەری بېرن و سود و کەلکی لی و ھەربگرن و بۆتان حە لال ئەو ئیلا ئەو ھە بە سەرتاندا دەخویندریتەو بۆ ئەو کەسانەش کە لە ئیحرامدان ڕاویان بۆ حە لال نیە وە لە پاشان دەفەرموی بەراستی و بیگومان الله تعالى ئەو دەبیئە حوکی و حوکم دەدا کە دەیەوی و ئیرادە ی لە گەڵ.

وہ لہ ئایہ تی پینجەم دەفەر مویّ اللہ تعالیٰ فەر مویە تی: ﴿فَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ هەریە ک اللہ تعالیٰ ویستی لە گەڵدابێ و بیهوی هیدایەت و رینوینی بکا سینە و دل و دەرونی فراوان دەکا بۆ وەرگرتنی ئیسلام و تەسلیم بون بە اللہ تعالیٰ واتە رینوینی دەکات: ﴿وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ۱۲۵] هەر کە سیکیش اللہ تعالیٰ هیدایەت و رینوینی نەکات بیهوێت گومرای بکات ئەو دەلی بۆ یە ک دەهینیتەو و تەنگی دەکا هەروە کو کەسیک کە بەرزبیتەو بەرەو ئاسمانە کان کاتیک توشی دل تەنگی دەبی و پالەپەستوی دەکەوێتە سەر.

ئەو ئایە تانە هەر هەموی ابن تیمیة -رحمه الله- بۆ ئەو هەی ناو تەو بێسەلمینی و جیگیری بکا لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە کە بەلگەن لەسەر ئەو هەی اللہ تعالیٰ خاوەنی مەشیئەت و ئیرادە یە، هەر شتییک مەشیئەت و ئیرادە ی اللہ تعالیٰ ی لە گەڵدابێ ئەو کار و ئیشە دەبی هەر شتییک مەشیئەت و ئیرادە ی اللہ تعالیٰ ی لە گەڵدا نەبی مەحاله ئەو ئیشە پڕوبدا و ببی، ئەو ئیشە ئە گەر خراپ بی یان باش بی ئەو ئیشە چاک بی یان خراپ بی ئیلا دەبی مەشیئەت و ئیرادە ی اللہ تعالیٰ ی لە گەڵدابێ، چونکە لە باسی قەدەریش دینە سەری قەدەر چوار خالی تێدایە:

یە کە میان عیلمی اللہ تعالیٰ دەوری هەموو شتیکی داوہ لە ئەزەل و ئەو لەوہ. دوہم اللہ تعالیٰ ئەو عیلم و زانست و زانیاریە ی نوسیو تەو لە (اللوح المحفوظ). سییەم ئیرادە و مەشیئە ی اللہ تعالیٰ لە گەڵ هەر شتییکدابێ دەبی لە گەڵ هەر شتییکدا نەبی ئەو ئیشە پڕو و نادا و نابی. ئینجا چوارە میان ئیجاد و هینانە کایەو هە ی شت و مەخلوق و بەدیھینراوہ کانە ئە گەر اللہ تعالیٰ دروستی نەکا و نەیهینیتە کایەو هە کار و ئیشە کە خراپ بی یان باش بی ئیلا ئەو ئیشە بون و وجودی نابی.

جا ئیراده و مەشیئە ی اللہ تعالیٰ چەند تییینی و خالییک هەیه دەبی لەسەری برۆین و بدوین و رونی بکەینەو و لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە بۆ ئەوێ بەرچاومان رونی، ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئیرادە ی اللہ تعالیٰ دابەشە بۆ دوو جۆر: (یە کەمیان ئیرادە ی کەونی و قەدەری، دوە میان ئیرادە ی شەری).

ئیرادە ی کەونی و قەدەری فراوانە هەموو شتییک لە خۆو دەگری لە باش و لە خراپەو، واتە هینانە کایەوێ شتە کان ئە گەر ویستی اللہ تعالیٰ ی لە گەڵدا نەبی ئەو ئیشانە نابێ ئەو ئیرادە ی کەونی، تەنانت کوفری کفرانیش ئە گەر ئیرادە ی اللہ تعالیٰ ی لە گەڵدا نەبی ئیرادە ی قەدەری و کەونی کە ی نابێ، لەبەر چی ئیرادە ی کەونی و قەدەری اللہ شی لە گەڵدا دەبی؟ تا ئیشە کە رۆبدا و تاقیکردنەو کە دروست ببێ ئە گەرنا ئیشە کە رۆنادا و نابێ بەبی ئیرادە و مەشیئە و ویستی اللہ تعالیٰ.

کەواتە ئیرادە ی کەونی قەدەری زۆر فراوانترە لە ئیرادە ی شەری و عام و گشتی ترە کاتییک ئیمانی ئیمان دارنیش دەگریتەو و کوفری کفرانیش دەگریتەو، وە ویستی اللہ تعالیٰ لەوێ شدا یە کە کفران ئیمان بین ئەوێ دەویت اللہ تعالیٰ لیانی داوایە بەلام ئەوان بە دەستی خۆیان کە ئیمان هەڵنا بژێرن و کوفر هەڵدە بژێرن اللہ تعالیٰ مەشیئەت و ویستی لە گەڵ ئەوێ دەبی بۆیان بینیتە کایەو و کوفرە کە یان بۆ رۆبدا تاوێ کو تاقی بکرینەو.

ئیرادە ی شەریعیش بریتیه لەوێ کارە خەیر و چاکە کان کارە شەریعیە کان کە اللہ پێی رازییە -جل شئە- ئەو بەر تەسکترە لە ئیرادە ی کەونی و قەدەری، هەموو ئیشیکی خەیر و چاکە اللہ تعالیٰ ئیرادە ی کەونیشی لە گەڵدا یە کە دروستی دەکا و دەیهینیتە کایەو و ئیرادە ی شەریعیشی لە گەڵدا یە بە مەعنای ئەوێ پێی رازییە اللہ تعالیٰ -جل شئە- وە پاداشتی ئەو کەسانەش دەداتەو کە لییان دیتە جی و یان دەیهیننە جی.

جا اللہ تعالیٰ -جل شئە- لە قورئانی پیرۆز بە لگە ی بۆ هەردوکیان هیناوە تەو ئەهلی سونە و جەماعە لە خۆرا نیە کاتییک دەلین ئەو دوو ئیرادانە بونی هەیه.

بۆ هی یه که میان ئیراده‌ی که ونی الله تعالى ده‌فرموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ **الْعَالَمِينَ**﴾ [التکویر: ۲۹] هیچ شتی که نیه ئیوه ویستی بکه‌ن و مه‌به‌ستان بی ئیلا ئه‌وه ده‌بی که الله تعالى ویستی له‌گه‌لدایه و ئیراده و مه‌شیئه‌ی که ونی له‌گه‌لدایه چونکه الله په‌روه‌ردگاری جیهانیانه -جل شئه-.

وه ئیراده‌ی شه‌رعیش خوی رب العالمین ده‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ **عَلَيْكُمْ**﴾ [النساء ۲۷] الله تعالى ده‌یه‌ه‌وی ویستی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دایه که لی‌تان خوش بی و وه ته‌وبه‌تان وه‌ربگری و قبول بکا چونکه ئه‌وه ئیراده شه‌رعیه که یه که الله تعالى ته‌وبه‌ی خوش‌ده‌وی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ **التَّوْبِينَ** وَيُحِبُّ **الْمُتَطَهِّرِينَ**﴾ [البقرة ۲۲۲].

جا خالیکی تر له عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به ئیراده و مه‌شیئه‌ی الله تعالى ئه‌وه‌یه ئیمه‌ی به‌نده عیلم و زانستیمان نیه الله تعالى چ ویست و مه‌شیئه و ئیراده‌یه کی کردوه و هه‌یه له (اللوح المحفوظ) چی نوسراوه‌ته‌وه عیلم و زانستی پی هه‌بوه، ته‌نانه‌ت بۆ خوشمان که ئیش و کاره‌کان دیته پێشمان هه‌تا ڕوو نه‌دا ئیمه نازانین ئه‌و ئیش و کاره چی و چۆن ده‌بی؟ له‌به‌ر ئه‌وه نابێ ئیمه وه کو قه‌ده‌ریه‌کان ئه‌وه بکه‌ینه بیانوو بلیین شته که له‌سه‌رمان نوسراوه الله تعالى عیلمی پی هه‌بوه له (اللوح المحفوظ) تۆمار کراوه وه ئیراده و مه‌شیئه‌ی له‌گه‌ل هه‌ر شتی‌کدا هه‌بی ئه‌و ده‌بی.

که‌واته نابێ خۆمان به‌رده‌ینه‌وه و بلیین ئیمه ئه‌و ئیشه که بوه و نوسراوه و له (اللوح المحفوظ) هه‌ر به‌سه‌رمان دی چونکه تۆ ئیراده‌ی الله له‌ی دیار نیه -جل شئه- هه‌تا وه‌کو نه‌هیته کایه‌وه و نه‌یینی به‌چاو، ئیمه نه‌مان ده‌زانی دوینی که ئه‌م‌ڕۆ له‌و کاتژمێره لی‌ره‌دا کۆ ده‌بینه‌وه وه له‌ پاشان ئه‌و ده‌رس و وانه ده‌خوینین و بۆمان ده‌کری، ئه‌گه‌ر گومانمان ده‌برد ئه‌گه‌ر ڕی و شوینمان بۆ گرتبه‌به‌ر به‌لام نه‌مان ده‌زانی دیته جی ڕیک ده‌که‌وی سه‌دا سه‌دیانه نا به‌لام خوی رب العالمین ده‌یزانی -جل شئه- له (اللوح المحفوظ) یش نویبوی ئیراده و مه‌شیئه و ویستیشی له‌گه‌لدا بوو که ئیشه که هاته‌جی ئینجا بۆ ئیمه ده‌رده‌که‌وی

کە ئەوە ئیرادەی الله تعالى له گەڵ ئەوەدا بوە، لەبەر ئەوە نابێ بیکەینه بیانوو خۆمانی لێ بەردەینهوە بلیین ئەو ئیشە ناکەین یان دەیکەین چونکە ئیرادەی الله تعالى نازانین چۆنە هەتا نەیه تەجی و هەتا نە کەوێتە بەر چاوانمان و نەبێتە واقع و پروو نەدا، لەبەر ئەوەیە دەبێ هەردەم خۆمان هانبدەین پێگا باشە کان بگرینه بەر نیەتمان باش بکەین گومانێ باش بە الله تعالى ببەین -جل شئە- بەرەو خەیر بچین ئینجا ئەو کاتە هەر شتێک بێتە پیش ئەوە ئیرادە و مەشیئەی اللهی له گەڵدا بوە.

لە پاشان نابێ ئیمە پێمان وابێ الله تعالى کاتیکی ئیرادەی کوفری کردووە لە کافرێک یان ئیرادەی گومرایی کردووە لە کەسیک کە هیدایەت و رێنوێنی نەبوە یان گوناح و تاوانێک کە بەندەیه کی الله تعالى ئەنجامی دەدا ئیرادە و مەشیئەی الله تعالى شی له گەڵە بەو مانایە کی مۆلەتی دەدا بەو مانایە کی بۆی دەهینێتە کایەو ئیرادە و مەشیئەی له گەڵدا دەبێ، ئەوانە تەنها لەپێناو تاقیکردنەوێه زوڵم و ستم نیە الله تعالى چ لە کافرەکی کردبێ چ لە گومرێکی کردبێ چ لە گوناح کارەکی کردبێ یان بە زۆر بەسەریدا سەپاندبێ بەلکو بیدینان و بێ پروایان ئەوانە کی له گوماندان له بیروپروادا ئەو بابەتە شتانە دەوروژین ئەگەرنا الله تعالى -جل شئە- وه کو گوتمان له مەراتیبەکانی قەدەری الله تعالى کە دەگەینه سەری بە درێژتریش باسی دەکەین الله تعالى عیلم و زانستی و زانیاری هەیه بە هەموو شتێک و عیلم و زانستی و زانیاریەکی دەوری شتەکانی داو، وه له پاشان له (اللوح المحفوظ) نوسیویەتی ئینجا بە مەعنای ئەوە دی کافرێک کە کافر دەبێ الله تعالى عیلمی پێ هەیه له ئەوێ و ئەزەل ئەبو جەهل کافرە بێ پروایە چەند پێغەمبەر (ﷺ) دەعوەشی له گەڵ بکا رێنوێنیشی بکا حوجە و بەلگەشی بۆ بێنێتەو له سەریشی بکا ئیلا نابێتە موسلمان الله ئەو عیلمە هەبوە -جل شئە- (ولله المثل الأعلى) له (اللوح المحفوظ) یش نوسیویەتیەو لهبەر ئەوە الله تعالى ئیرادە و مەشیئەشی له گەڵ ئەوەدا بوە کە ئەبو جەهل کافرێ و کوفری لێ بێتەجی و بەردەوام بێ لەسەر کوفرەکی ئەوە نەبێ

الله به زۆر له‌سه‌ر ئه‌بو جه‌هل ئه‌وه‌ی دانا‌یی به‌لام عیلمی پێ هه‌بوه‌ الله تعالی له‌ ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه‌ که ئه‌بو جه‌هل بۆخۆی عیناده‌ کوفری عیناده‌ ده‌یگرێ و هه‌ بۆخۆی موته‌ که‌بیره‌ و خۆی به‌ زل ده‌زانێ کوفری ته‌ که‌بور ده‌یگرێ پشت ده‌به‌ستیت به‌ بت و سه‌نه‌مه‌کان و هه‌وا و نه‌فسی خۆی ده‌په‌رستی و واز ده‌هێنیت له‌ رێگای الله تعالی و دژایه‌تی پێغه‌مبه‌ر ده‌کا و (ﷺ) نابیته‌ پروادار، ئینجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ الله تعالی ئیراده‌ و مه‌شیئه‌ی له‌ گه‌ل کوفره‌ که‌ی ئه‌ودا ده‌بی ئیراده‌ی که‌ونی و قه‌ده‌ری وه‌ بۆی ده‌هێنیته‌ کایه‌وه‌، کاتیکی خۆی ئه‌بو جه‌هل ده‌یه‌وی کافر بی و به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر کوفره‌ که‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌ رینوینی نا‌کا الله تعالی رینوینه‌ ته‌و‌فیه‌ که‌ چونکه‌ شایسته‌ نیه‌ ئه‌بو جه‌هل وه‌ موسیره‌ و وه‌ عیناده‌ له‌سه‌ر کوفره‌ که‌ی و خۆی به‌ زل ده‌زانێ و ئینجا تا مردنیشی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و کوفره‌ ده‌مێنیته‌وه‌ و به‌رده‌وام ده‌بی.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (المحبة والمودة) له‌ قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ١٩٥]، ﴿وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩]، ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ٧]، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]، وَقَوْلُهُ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ٣١]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ٥٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرصُوعٌ﴾ [الصف: ٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾ [البروج: ١٤].

جا دێینه سه‌ر سیفه‌تیکی تر له‌و سیفه‌تانه‌ی الله تعالی که ابن تیمیه -رحمه‌ الله- له‌ مه‌تنی (الواسطية) چهند ئایه‌تیکی بۆ تۆمار کردوه‌ ده‌فه‌رموی الله تعالی فه‌رمویه‌تی (وَقَوْلُهُ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ١٩٥]) لێره‌دا سیفه‌تی حوب وه‌ مه‌حه‌به‌ بۆ الله تعالی به‌و ئایه‌ته‌ و چهند ئایه‌تیکی تر ابن تیمیه جیگیری ده‌کا، وه‌ له‌

سوره‌تیکی تر الله تعالی ده‌فهرموی: ﴿وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ۹]،
 وه له پاشان له سوره‌تیکی تر الله تعالی ده‌فهرموی: ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ۷]. وه له سوره‌تیکی تر ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
 وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ۲۲۲]، وه له سوره‌تیکی تر الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿قُلْ إِنْ
 كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ۳۱]، وه له سوره‌تیکی تر الله تعالی
 فهرمویه‌تی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ۵۴]، وه له سوره‌تیکی تر
 الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَان
 مَرْصُوص﴾ [الصف: ۴]، وه له سوره‌تیکی تر الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ
 الْوَدُودُ﴾ [البروج: ۱۴].

ئه‌و ئایه‌تانه به‌لگهن له‌سهر ئه‌وه‌ی الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی حوب و مه‌حه‌به‌یه، ئه‌و
 حوب و مه‌حه‌به‌یه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به حه‌قیقی و واتای دروستی خو‌ی
 هاتوه و وه‌رده‌گیری نه‌ک وه‌کو تاقم و کوومه‌له‌کانی تر نه‌فی بکری له الله تعالی وه‌کو
 جه‌همیه‌کان و موخته‌زیله‌کان، یان ئه‌وه‌یه ته‌ئویل بکری به مه‌عنای ته‌ئویلیکی ته‌حریفی و
 ماناکه‌ی بگوردری که باسی لیوه ده‌که‌ین، با سه‌ره‌تا ئایه‌ته‌کان ته‌فسیر بکه‌ین به کورته‌ی
 و پوختی.

الله تعالی ده‌فهرموی: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ۱۹۵] چاکه کاربن و
 چاکه ئه‌نجام بدهن چونکه به‌راستی و بی‌گومان الله تعالی چاکه کارانی خوش ده‌وی.
 وه له پاشان ده‌فهرموی: ﴿وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ۹] دادوه‌ربن و
 عه‌داله‌ت بکه‌ن چونکه الله تعالی دادوه‌ر و عه‌داله‌تانی خوش ده‌وی ئه‌وانه‌ی دادوه‌ریه‌کی
 ته‌واوی سه‌دا سه‌د ده‌که‌ن.

وه له پاشان الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة:
 ۲۲۲] به‌راستی و بی‌گومان الله تعالی ته‌وبه‌کارانی خوش ده‌وی وه‌ئوانه‌ی خو‌یان پاک

ده‌که‌نه‌وه له گوناح و تاوان دل و دهرونیان وه لاشه و جه‌سته‌شیان ده‌ستنو‌یژی ده‌گرن به هه‌مان شیوه الله تعالی هه‌ردوو جوړه‌که‌ی خه‌لکه‌که که خو‌یان پاک ده‌که‌نه‌وه به هه‌ردوو جوړه‌که‌ی خو پاک‌کردنه‌وه خوشی ده‌وین.

وه الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ۳۱] پی‌یان بلی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئه‌وان الله تعالی یان خوش ده‌وی با شو‌ینت بکه‌ون ئه‌وه نیشه‌نه‌ی خوش‌ویستی الله تعالی یه الله تعالی یش ئه‌وانی خوش ده‌وی.

وه ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ۵۴] ئه‌گه‌ر ئه‌وان دین و ئاین بگورن و له ری‌بازی الله لاب‌ده‌ن الله تعالی خه‌لکانی‌کی تر ده‌ه‌ینیت که الله‌یان خوش‌بو‌ی و الله‌ش ئه‌وانی خوش‌بو‌ی -جل شئه‌- ده‌یان‌گور‌ی.

له ئایه‌ته‌که‌ی تر الله تعالی فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوعٌ﴾ [الصف: ۴] به‌راستی و بی‌گومان الله تعالی ئه‌وانه‌ی خوش ده‌وی که ده‌جه‌نگن و کوشتار ده‌که‌ن له‌پیناو الله تعالی وه‌کو‌یه‌ک ریز راده‌وه‌ستن که پته‌ون که‌لینیان نیه پستی یه‌ک ده‌گرن هه‌روه‌کو چۆن بینایه‌کی دامه‌زراو که‌لینی نه‌بی و دار‌ژابی وه‌کو قال‌بی‌ک ئاوان قال‌بی‌ک که بلین له ماده‌ی ره‌ساس دار‌ژابی به مه‌عنای که‌لینی نه‌بی و کونی نه‌بی و مه‌نفه‌زی نه‌بی و ته‌واو یه‌ک پارچه‌حی‌ساب بی.

وه له پاشان الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ [البروج: ۱۴] الله تعالی غه‌فوره‌ لی‌بورده‌یه وه وه‌دوده و دیش له زمانی عه‌ره‌بیدا خوشه‌ویستیه‌کی ساغ و سافه‌ جو‌ری‌که‌ له خوشه‌ویستی یانی الله تعالی خاوه‌نی ود و خوشه‌ویستیشه.

که‌واته له‌و ئایه‌تانه‌ ده‌رکه‌وت الله تعالی هه‌م مه‌حه‌به‌ی هه‌یه خاوه‌نی سیفه‌تی حوبه وه هه‌م مه‌وه‌ده‌ی هه‌یه خاوه‌نی سیفه‌تی وده.

جا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌وه ده‌سه‌لمینن بۆ الله تعالی -جل شئه‌- که ده‌لین سه‌دا سه‌د الله تعالی که ده‌لی حوبم هه‌یه مه‌عنای حوبی‌کی حه‌قیقه و ته‌واوه نه‌ک وه‌کو خه‌لکانی‌ک

کە دەلێن چۆن دەشی و دەگونجی لە تیرە و تاقمەکانی جگە لە ئەهلی سونە و جەماعە اللە تعالی حوبی هەبی یان بوغزی هەبی چونکە دەلێن ئەو شتیکی عاطفیە ئینسان لە دڵەو دەست پێدەکا و غەریزەیه کە و چۆن دەبی اللە تعالی خاوەنی ئەو شتانەبی؟ بەلام وەکو گوتمان ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون اللە تعالی خاوەنی مەحەبەت و حوبیکە یان ودیکە کە لەخۆی دەوێتەو -جل شئە- جیاوازه لە گەڵ حوب و بوغز و ودی مەرۆف و بەدیھێنراوەکان وە لەبەر ئەو تاقم و کۆمەڵەکانی تر تیکەوتون لێرەش چونکە قیاسی دەکەن بەسەر هی بەندەکان بەسەر هی بەدیھێنراوەکان، دەلێن چۆن دەشی و دەگونجی اللە تعالی خاوەنی ئەو بابەتە حوبەبی؟

جا اللە تعالی -جل شئە- کە فەرمویەتی و دەفەرموی لەو ئایەتانە لە هەندیکیش بەلکو ئەو پەتە کاتەو هەندیک شتی خۆشبووی کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ [القصص ۷۷] یانی لەپال ئەو هی کە اللە تعالی سیفەتی حوب بوخۆی جیگیر دەکا ئەوێش جیگیر دەکا هەندیک جار پێچەوانەیی حوب هەندیک شت هەیه خۆشی ناوی کە خۆشی ناوی واتە رقی لی دەبیتهو اللە تعالی، یان اللە تعالی دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ [البقرة ۲۰۵] اللە تعالی شتی خراپ و پوچی خۆش ناوی، یان: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ﴾ [التوبة ۴۶-۴۷] اللە تعالی هەندیک جار سیفەتی کەرە یانی دەکەرھێنی شتە کە و پەتی دەکاتەو و پێی چاک نیە.

جا کەواتە ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون اللە تعالی سیفەتی حوب و ودی هەیه وە هی بوغزی هەیه -جل شئە- وە بە واتا حەقیقی و راستیە کە لەخۆی دەوێتەو -جل شئە-، جا زۆر جار لەو تێ دەکەون تیرە و تاقمەکانی تر وەکو گوتمان پەتی دەکەنەو جیگیری ناکەن بۆ اللە تعالی بۆ نمونە موعتەزێلەکان سیفەتی حوب یان و دیان بوغز بۆ اللە تعالی هەر پەت دەکەنەو و پەکی دەخەن جەھمیەکانیش بە هەمان شیوە موعتەزێلەکان و جەھمیەکان دەلێن ئەو سیفەتە لە اللە ناوێتەو وەکو زۆربەیی

سێفەتەکانی تریش واتاکە ی نە ک حەقیقی هیچ واتایە کێ لێک نادەنەو و بۆ اللە تعالی بریارى نادەن، وە ئەشعەرێە کان دەلێن ناشی و ناگونجی اللە تعالی خاوەنی حوبیی بە مانایە حەقیقی و دروستیە کە ی ئیلا مانایە کێ تری بۆ دەلێن، دەلێن چونکە مانا حەقیقیە کە ی حوب بە مانایە دئ: (میل النفس إلى المحبوب بسبب رقة تحصل فيه) دەلێن ئەوێە کە مەیلی دەرونی بەندە کان و مروڤە کان و کەسە کانه بۆلای ئەو کەس و شتە ی کە خوڤشی دەوی دەچی بەهوی ئەوێ دئ بۆ دیتەو و دئ ناسک دەبی بۆی کە نەوعیک لە رڤە و سۆز و عەطف دروست دەبی لە دلیه‌و، دەلێن ئەوێش سێفەتی نەقسە چۆن دەگونجی بۆ اللە تعالی ی بریار بەدەین؟ دەبی اللە تعالی پاک و بیگەردبی لەو و لەبەر ئەوێ جیگیری ناکەین، ئە ی چی جیگیر دەکەن؟ ئەشعەرێە کان دەلێن حوبی اللە و مەحەبەتی اللە تعالی (إرادة الإنعام) دەلێن ویستی اللە یە بۆ ئەوێ کە چەند بەخشیشیک بکات و نێعمەت بکات لە گەل ئەو کەسە ی کە خوڤشی دەوی نە ک بلیین حوبی بۆی هە یە بە حوبیکی حەقیقی، وە غەزەب و بوغزیش دەلێن (إرادة الإنتقام) دەلێن ئەوێش مەبەست لێی ئەوێە کە اللە تعالی دەیه‌وی تۆلە بستینیتەو لە بەرامبەرە کە ی نابی بلیین اللە تعالی بوغزی حەقیقی هە یە یان غەزەبی حەقیقی هە یە.

جا لێرە دا پرسیار دەکەن ئەهلی سونە و جەماعە لە ئەشعەرێە کان دەلێن باشە ئیوێ ئیرادە و مەشیئە بۆ اللە تعالی جیگیر دەکەن ئەوێش دوو سێفەتی اللە تعالی یە -جل شئە- لە قورئاندا هاتوێ لە فەرمودە ی پیغەمبەر هاتوێ (ﷺ) بەر ئەوێ ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن ئەشعەرێە کان لە هەندیک شوین و جیگادا هەر قسەکانی خوین تیک گیر دەبی بەوێ دەیان گرن ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن بۆچی لە ئیرادە ئیرادەیش هەر پیناسە کە ی ئەوێە (میل النفس لجلب محبوب أو دفع مکروه) ئەوێش بە مانای ئەوێ دئ مەیلی دەرون و نەفسە بۆ بەندە و مروڤە کان بۆ ئەوێ کە شتیکی باش بێننە کایەو بۆ خوڤشە ویستە کە یان وە شتیکی خراپ و پیناخوڤ رەت بکەنەو لەسەریان، بۆ ئیرادە جیگیر دەکەن و ئەو

مانایەشی ھەیه؟ بۆچی حوب جیگیر ناکەن وەکو ئیرادە بڵێن بەو نەوعە ی کە لە ھەڵە دەوێتەو؟ وەکو ئەھلی سونە و جەماعە دەڵێن لە ھەڵە دەوێتەو و (کما یلیق بجلالہ وذاتہ سبحانہ و تعالی)، ئینجا ئەشعەر یەکان دیارە وەلامیان نابێ، لەبەر ئەو ئەھلی سونە و جەماعە دەڵێن ئیوہ قسە کانتان تیک گیرە لەلایە ک ئیرادە جیگیر دەکەن بۆ ھەڵە و ھەر ئەو مانایەشی ھەیه مەیلی نەفسە بۆ بەندەکان بەلام ئەھلی سونە و جەماعە دەڵێن ئیمە ئیرادە نالین مەیلی نەفسە بۆ ھەڵە تعالی یش وە نالین ئەویش نیە دەڵێن بە مەعنا یە حەقیقە کە ی خۆیەتی و لە ھەڵە دەوێتەو -جل شئە- ئیرادە ی ھەڵە، ھە ی مروّف و بەندەکانیش لە خۆیان دەوێتەو کەم و کورتی تێدایە ھەڵە تعالی لەو پەری تەواوی و کەمالیەتە، جا حوبیش ھەر وایە و دیش ھەر وایە لە سیفەتەکانی ھەڵە تعالی ئەھلی سونە و جەماعە دەفەرمون و جیگیری دەکەین بوغز و غەزەبیش ھەر وایە، جا ئەشعەر یەکان لێرەدا قسەیان پێ نامین بەرامبەر بە ئەھلی سونە و جەماعە.

جیگیر کردنی سیفەتی (الرحمة) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [الفاتحة: ١]، ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ [غافر: ٧]، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ٤٣]، ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [الأعراف: ١٥٦]، ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ [الأنعام: ٥٤]، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [يونس: ١٠٧]، ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [يوسف: ٦٤].

ئەمجارە ابن تیمیە لە مەتنە کەیدا بەلگە دەھێنێتەو بۆ جیگیرکردنی سیفەتی رەحمەت بۆ ھەڵە تعالی -جل شئە- بە گوێرە ی عەقیدە ی ئەھلی سونە و جەماعە ھەڵە تعالی خاوەنی رەحم و بەزەییە رەحمەتی ھەیه جا رەحم و بەزەیی ھەڵە تعالی یش حەقیقەتی ھەیه لە عەقیدە ی ئەھلی سونە و جەماعە بە شیوازیک کە لە خۆی دەوێتەو -جل شئە- (وللہ المثل الأعلى).

له سه‌ره‌تای سوڤه‌تی (الفاتحة) الله تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾
 [الفاتحة: ۱] چونکه زانایان به یه‌کده‌نگی بۆچونیان وایه: ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾
 ئایه‌تی که له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ ئینجا یان ئایه‌تی که له سوڤه‌تی (الفاتحة) یان
 ئایه‌تی که سه‌ربه‌خۆیه‌یه‌وه‌ندی به سوڤه‌تی (الفاتحة) وه‌نی له سه‌ره‌تای قورئان و
 سه‌ره‌تای سوڤه‌ته‌کانی تر هاته‌وه: ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ یانی به‌ناوی اللهی ر‌ه‌حمان و
 ر‌ه‌حیم، ر‌ه‌حمان که‌واته‌ ناوی که له ناوه‌کانی الله وه‌ ده‌شتوانین ب‌ل‌یین سیفه‌تی که‌شه‌ له
 سیفه‌ته‌کانی الله چونکه هه‌موو ناوی که الله تعالى ده‌بی لایه‌نی که‌م سیفه‌تی که‌ لای
 وه‌ر‌ب‌گیری، له عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ ناو عه‌له‌م نیه بۆ الله تعالى به‌ ږوتی وه‌ کو
 مرو‌قه‌کان هه‌ندی که‌ جار ناویان هه‌یه به‌بی ئه‌وه‌ی سیفه‌ته‌که‌یان لای بیته‌جی و مانای
 سیفه‌ته‌که‌ی لای وه‌ر‌ب‌گیری به‌لام هی الله تعالى هه‌ر ناوی که له ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی الله
 تعالى لایه‌نی که‌م ده‌بی سیفه‌تی که‌ له‌خۆوه‌ ب‌گری که‌ ئه‌و ناوه‌ له‌سه‌ری به‌ل‌گه‌بی (الرحمن)
 سیفه‌تی ر‌ه‌حه‌ته‌ ده‌گه‌یه‌نی بۆ الله تعالى، که‌واته به‌ ناوی ئه‌و اللهیه‌ی که‌ ر‌ه‌حمانه‌ خاوه‌ن
 سیفه‌تی که‌ ر‌ه‌حه‌تی که‌ فراوانه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (الرحمن) له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌ع‌لانه‌، فه‌ع‌لان له
 زمانی عه‌ره‌بی سیغه‌یه‌ که‌ زیاده‌یی تی‌دایه به‌سه‌ر سیغه‌کانی تر چونکه‌ هه‌رف و پیتی تی‌دا
 زیاد کراوه‌ فه‌ع‌لان به‌ مه‌عنای ته‌وسیه‌ و فراوانی دی، جا که‌واته که‌ ده‌ل‌یین (الرحمن)
 له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌ع‌لان به‌ مه‌عنای (واسع الرحمة) دی الله تعالى خاوه‌نی ر‌ه‌حه‌تی که‌ به‌ ک‌جار
 فراوانه‌ ر‌ه‌حه‌ته‌ که‌ هه‌موو شتی که‌ ده‌گریته‌وه‌، وه‌ هه‌ندی که‌ له زانایان ده‌فه‌رمون خاوه‌نی
 ر‌ه‌حه‌تی که‌ فراوانه‌ هه‌موو شتی که‌ ده‌گریته‌وه‌ له دونیادا تایبه‌ته به‌ دنیا، وه‌ (الرحیم)‌ی ش
 له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌ع‌له‌ سیفه‌تی ر‌ه‌حه‌تی لای وه‌رده‌گیری بۆ الله تعالى به‌ مه‌عنای فاعیله‌،
 که‌واته الله تعالى ر‌ه‌حه‌تی که‌ ده‌توانی ب‌گه‌یه‌نی، وه‌ هه‌ندی که‌ له زانایان ده‌فه‌رمون
 (الرحمن) تایبه‌ته به‌ دنیا (الرحیم)‌ی ش ده‌ل‌یین ت‌ای به‌ته به‌ ب‌ږواداران وه‌ به
 ږوژی دوا‌یی، زانا‌کانی تری ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ش ده‌فه‌رمون (الرحمن الرحیم) ئه‌و

تایه‌تیایه‌تیان نیه هه‌م به‌ دنیا و هه‌م به‌ قیامه‌ت هه‌ردوکیان بۆ دنیا و قیامه‌ته‌، (الرحمن) له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌علان به‌ مه‌عنای (واسع الرحمة) یه‌ فراوانه‌ ره‌حه‌مه‌ که‌ی، وه‌ (الرحیم) ی‌ش له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌عیله‌ به‌ مه‌عنای فاعیله‌ که‌ ره‌حه‌مه‌ که‌ی ده‌توانی‌ بگه‌یه‌نی بۆ هه‌ر که‌سی‌ک و له‌ هه‌ر شوین و جیگایه‌ ک‌ بی‌.

وه‌ له‌ پاشان الله‌ تعالی‌ له‌ ئایه‌ته‌ که‌ی دوهم‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ [غافر: ۷] په‌روه‌ردگارمان ره‌حم و عیلم و زانسته‌یه‌ که‌ی تۆ فراوانه‌ هه‌موو شتیکی گرتوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ش سیفه‌تی ره‌حم و عیلمی بۆ الله‌ تعالی‌ جیگیر کردوه‌ له‌و ئایه‌ته‌. وه‌ له‌ [الأحزاب: ۴۳] فه‌رمویه‌تی: ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ الله‌ تعالی‌ ره‌حم و به‌زه‌یی بوه‌ به‌ پرواداران.

وه‌ له‌ [الأعراف: ۱۵۶] الله‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ره‌حم و به‌زه‌یییه‌ که‌ی من فراوانه‌ و هه‌موو شتیکی گرتوه‌ته‌وه‌.

وه‌ له‌ [الأنعام: ۵۴] فه‌رمویه‌تی: ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ الله‌ تعالی‌ له‌سه‌ر خۆی ره‌حم و به‌زه‌یی تۆمار کردوه‌ و داناوه‌ به‌ واتای خاوه‌نی ره‌حم و به‌زه‌یییه‌. وه‌ له‌ [یونس: ۱۰۷] ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الله‌ تعالی‌ خاوه‌نی سیفه‌تی لیبوردنه‌ لیبورده‌یه‌ وه‌ ره‌حیمیشه‌ به‌زه‌یییه‌ و به‌زه‌یی هه‌یه‌.

یان که‌ یه‌عقوب پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ یوسفی کوری (ﷺ) که‌ لیی ون بوو هه‌والیان بۆ هینایه‌وه‌ فه‌رموی: ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [یوسف: ۶۴] الله‌ تعالی‌ له‌ هه‌موو پارێزه‌ران پارێزه‌رت‌ره‌ وه‌ هه‌ر الله‌ تعالی‌ له‌ هه‌موو به‌زه‌یی به‌خشان به‌زه‌یی تره‌ به‌ مه‌عنای خاوه‌نی سیفه‌تی ره‌حم و به‌زه‌یییه‌ الله‌ تعالی‌ له‌وپه‌ری ره‌حم و به‌زه‌یی.

جا ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ به‌و ئایه‌تانه‌ ده‌یسه‌لمینن وه‌ کو ابن تیمیة هیناویه‌تییه‌ وه‌ -رحمه‌ الله‌- که‌ الله‌ تعالی‌ خاوه‌نی سیفه‌تی ره‌حه‌مه‌ته‌ ره‌حه‌مه‌تیکی به‌ مه‌عنای حه‌قیقی و راست و دروستی که‌ له‌خۆی ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئنه‌- بریاری بۆ ده‌ده‌ن ده‌فه‌رمون ته‌نانه‌ت

پێغه‌مبەریش (ﷺ) لێ فەرمودەوی سەحیحدا فەرمویەتی: «**ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ**»^[۱] ئیوه بەزەیی بنوینن و بکەن بەرامبەر بەوانە‌ی لەسەر زەوی هەن الله تعالی ی ئاسمانیشە‌و ڕەحم و بەزەیتان پێدەکا، واتە هەم سیفەتی علو لەو حەدیسە بۆ الله تعالی جیگیر کراوە کە الله تعالی لەسەر عەرشە -جل شئنە- (کما یلیق بجلاله) وە هەم سیفەتی ڕەحمەت و بەزەیش بۆ الله تعالی لەو فەرمودە جیگیر کراوە.

یان پێغه‌مبەر دەفەرموی (ﷺ): «**مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ**»^[۲] هەریەکیک سۆز و بەزەیی نەبی الله تعالی یش بەزەیی و ڕەحمی پێ ناکا، دیارە الله تعالی خاوەنی سیفەتی ڕەحمەتە لەبەر ئەوە پێغه‌مبەر وای فەرمووە (ﷺ).

فەرمودەکان زۆرن وە بە‌لگە ئایەتیەکانیش زۆرن بە‌لام الله تعالی -جل شئنە- خاوەن ڕەحمە ڕەحم و بەزەیی الله تعالی یش بە‌ووە دیارە کە ڕزق و ڕۆزی بە‌نده‌کانی دەدا تەنانەت لە دنیا ڕزق و ڕۆزی دوژمنانی خوشی دەدا هی کافر و بی پروایانیش دەدا دەیانترینی دەیانمرینی شه‌ویان بە‌سەردا دەهینی ڕۆژیان لی هەڵدەکا ئەوانە هەر هەمووی ڕەحم و بەزەیی الله تعالی یە -جل شئنە- دەیکا وە فەزل و بە‌خششی خوای رب العالمین ه -جل شئنە-، بە‌لام ئیمە لەو وەسف و سیفەتانە‌ی الله تعالی دەبی ئاثە‌وار و شوینە‌واره‌کی لە‌خۆمان بینینە‌جی، بە‌لام ئاثە‌وار و شوینە‌واریک هە‌یه کە زۆرجار هە‌یه بە‌نده‌کان شه‌یتان فی‌لیان لی دە‌کا دە‌لین پە‌کی خۆیان دە‌خەن یان تە‌مبە‌لی لی دە‌کەن دە‌لین الله بە‌ ڕەحمە زۆر تە‌ماشای فراوانی ڕەحمی الله دە‌کەن زۆرجار توشی تاوان و گوناح دە‌بن و کە‌متەر خە‌م دە‌بن لە‌ جیبە‌جی کردنی فەرمانە‌کانی الله و پێغه‌مبەر (ﷺ) ئە‌وە‌یان هە‌ڵە‌یه، دە‌بی لە‌ بە‌رامبەر ئە‌وە‌ی کە الله تعالی ڕەحم و بە‌زەییە‌کی فراوانە‌ و تێدە‌گە‌ی و حا‌لی دە‌بی بیشزانی الله تعالی (ذُو أَنْتِقَامٍ) تۆ‌ڵە‌ سینیشە‌ وە الله تعالی -جل شئنە- غە‌زە‌بیشی هە‌یه

[۱] سنن الترمذی (۱۹۲۴)، سنن أبی داود (۴۹۴۱)، مسند أحمد (۶۴۹۴) (۶۵۲۴) (۶۸۱۷).

[۲] صحیح البخاری (۵۹۹۷)، صحیح مسلم (۲۳۱۸)، سنن أبی داود (۵۲۱۸).

وہ اللہ تعالیٰ -جل شئہ- تۆلہ دەسینیتەوہ لەو کەسانە ی کە سەرپیچی فەرمانەکانی دەکەن، جا لەبەر ئەو نابێ ئیمە بەوہ دلی خۆمان خۆشبکەین و شەیتان فیلان لیبکات بەلکو دەبێ هەردەم ئاگاداری خۆمان بین لە بەرامبەر پەحمی اللہ تعالیٰ کە ئومیدمان پێی هەبێ داوا لە اللہ بکەین پێمان بگەینێ وە بش ترسین لە عەزاب و لە تورەیی اللہ تعالیٰ -جل شئہ- لە غەزەبی خۆی رب العالمین لە ئینتیقام و تۆلە سەندنەوہی اللہ تعالیٰ.

هەر لە یە ک ئایە تدا هەندیک جار اللہ تعالیٰ جیگیری کردوہ دەفەرموی: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ [غافر: ۳] دەفەرموی اللہ تعالیٰ لیبوردە ی گوناحەکانە وە وەرگری تەوبە و گەرانەوہیە یانی قبولکاری تەوبە و گەرانەوہیە وە لە گەل ئەوہیشدا اللہ تعالیٰ توند و تیژە لە تۆلە سەندنەوہ و لە عیقابدان ی کەسانیک کە سەرپیچی فەرمانەکانی اللہ تعالیٰ دەکەن، کەواتە لە یە ک ئایە تدا اللہ تعالیٰ هەم باسی لیبوردن و بەزەیی خۆی راگەیاندوہ و تەوبە قبولکردن وە هەم باسی تۆلە سەندنەوہشی کردوہ کە اللہ تعالیٰ پەنامان بدا لەبەری بپاریینەوہ کە تۆلەمان لی نەستینیتەوہ چونکە بەرگە ی تۆلە ی اللہ تعالیٰ ناگرین ئیمە -جل شئہ-.

جیگیر کردنی سیفەتی (الرضی والغضب والسخط والاکره والمقت) لە قورئاندا:
قَوْلُهُ: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹]، ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فِجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ [النساء: ۹۳]، وَقَوْلُهُ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ [محمد: ۲۸]، ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ [الزخرف: ۵۵]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۶]، وَقَوْلُهُ: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۳].

لە پاشان ابن تیمیە -رحمە اللہ- لە (الواسطیة) دیتە سەر ئەوہی کە ئەمجارە بە چەندین ئایەت سیفەتەکانی پەزامەندی و (الرضی) وە لە گەل ئەوہ (الغضب) و تورەیی و (السخط) و ئەسەف و (الاکره) و (المقت) دەسەلمینێ بۆ اللہ تعالیٰ.

له‌و ئایه‌تانه‌ی ابن تیمیة -رحمه‌ الله- به‌ به‌ لگه‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه‌ که الله تعالی یه‌ که‌م خاوه‌نی ره‌زامه‌ندییه‌ و ره‌یضایه‌، ره‌زامه‌ندی و ره‌یضاش به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و ته‌واویه‌ که‌ی له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ که‌ الله تعالی له‌ شتی‌ک ره‌ازییه‌ به‌و شی‌وازه‌ی که‌ لێی ده‌وه‌شیته‌وه‌، که‌ الله تعالی فه‌رموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] ده‌رباره‌ی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی الله لێیان ره‌ازییه‌ وه‌ پله‌ی ئه‌وه‌شی به‌وان داوه‌ که‌ ئه‌وانیش له‌ الله ره‌ازین به‌ مه‌عنا‌ی خاوه‌ن ئیمان و به‌روایه‌ کی پته‌و و ته‌واون قه‌ناعه‌تی‌کی بی‌گومانیان هه‌یه‌ به‌ الله تعالی و به‌ فه‌رمانه‌کانی و جی‌به‌جی‌ ده‌که‌ن.

وه‌ له‌ ئایه‌ته‌ که‌ی تر ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ [النساء: ۹۳] هه‌ریه‌ک (مَنْ) سی‌غه‌ی عومومه‌، هه‌ریه‌ک به‌رواداری‌ک به‌ عه‌مده‌ن و ئه‌نقه‌ست بکوژی الله تعالی ده‌فه‌رموی تۆ له‌ که‌ی جه‌هه‌ننه‌مه‌ به‌ هه‌میشه‌یی تییدا ده‌می‌نیته‌وه‌ وه‌ الله تعالی: ﴿وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ الله غه‌زه‌بی لێ ده‌گری: ﴿وَلَعَنَهُ﴾ وه‌به‌ر له‌عه‌نه‌تی خۆی ده‌خا.

جا به‌ هه‌میشه‌یی مانه‌وه‌ی که‌سی‌ک قاتیلی عه‌مد له‌ ئاگری دۆزه‌خ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ مانای ئه‌وه‌ نیه‌ ده‌رناچی ئه‌گه‌ر که‌سه‌ که‌ به‌رواداری‌ی، وه‌ ئایه‌ بکوژی‌کی ئه‌نقه‌ست که‌ به‌رواداری‌ک ده‌کوژی ته‌وبه‌ی لێ قبول ده‌بی؟ بۆچونی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ش راجیح و په‌سه‌نده‌ ته‌وبه‌ی لێ قبول ده‌بی ته‌نها ابن عباس له‌ یه‌ک له‌ ره‌یوایه‌ته‌کان ده‌فه‌رموی و لێی ده‌گی‌رنه‌وه‌ لێی قبول نابێ، وه‌ ئایه‌ هه‌میشه‌یه‌ که‌ی بۆناو ئاگری دۆزه‌خ کاتی‌ک نیه‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌ربچی؟ به‌لێ کاتی‌ک دادی له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌رده‌چی به‌لام ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون له‌پێناو ئه‌وه‌ الله تعالی وای فه‌رموه‌ به‌ مه‌عنا‌ی عه‌زابه‌ که‌ی زۆر زۆر گه‌وره‌یه‌ و زۆر عه‌زاب ده‌دری و ده‌می‌نیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ نه‌کا و نه‌گه‌ریته‌وه‌ لای الله تعالی و خۆی نه‌کاته‌ به‌ر

جیبه‌جیکردنی فەرمانی الله و هەدی لەسەر جیبه‌جی نه‌کریت ئەو کاته زۆر زۆر دەمینیته‌وه‌ وە‌کو ئەوه‌ وایه‌ که‌ به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ناوی مابیتته‌وه‌.

وه‌ له‌ پاشان له‌ سوڤه‌تیکی تر ده‌فه‌رموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ [محمد: ۲۸] ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی چونکه‌ ئەوان شوینی ئەوه‌ که‌وتن که‌ الله تعالی پێی سوغطیان لێ ده‌گرێ به‌ مه‌عنای الله تعالی توڤه‌ ده‌بی لێیان وه‌ هه‌زیان به‌ ڤه‌زاهه‌ندی الله تعالی نه‌بوو ڤه‌زاهه‌ندی الله تعالی یان ڤه‌ت ده‌کرده‌وه‌ و پێیان خۆش نه‌بوو. جا له‌ پاشان له‌ سوڤه‌تیکی تر الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ [الزخرف: ۵۵] له‌دوای ئەوه‌ی ئەوان وایانکرد الله تعالی ئەسه‌ف لێیان بگریت ده‌لی تۆله‌مان لێیان سه‌نده‌وه‌ وه‌ ئەوانمان نقوم کرد هه‌ر هه‌مویان.

وه‌ له‌ پاشان له‌ سوڤه‌تیکی تر ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۶] الله تعالی هه‌زی پێ نه‌بوو ئەوان بینه‌ مه‌یدان و هه‌بن، چی لیکردن؟ ته‌مه‌لی کردن په‌کی خستن نه‌هاتنه‌ مه‌یدان بۆ جه‌نگ و جیهاد چونکه‌ نیه‌تیان پاک نه‌بوو موئافق بون دوڤو بون ده‌غه‌ل بون.

وه‌ الله تعالی له‌ سوڤه‌تیکی تر ده‌فه‌رموی: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۳] له‌لای الله تعالی زۆر جیگای تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ و توڤه‌بونه‌ که‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن نایه‌ینه‌جی به‌ کردار هه‌ر به‌ قسه‌ ده‌یه‌ینه‌وه‌.

جا له‌ عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ سیفه‌ته‌کانی الله تعالی هه‌ندی‌ک جار دابه‌شکراوه‌ بۆ چه‌ند جوړی‌ک به‌ چه‌ند ڤه‌چاوکردنیک، ده‌فه‌رمون هه‌ندی‌ک جار سیفه‌ته‌کانی الله تعالی یه‌کی‌ک له‌ جوړه‌کانی ئەوه‌یه‌ سیفاتی زاتی هه‌یه‌ وه‌ سیفاتی فیعلیشی هه‌یه‌ الله تعالی، سیفاتی زاتی ئەوانه‌ن که‌ زاتی الله تعالی -جل شئه‌- به‌رده‌وام له‌ ئەزه‌ل و ئەوه‌له‌وه‌ سیفه‌ته‌که‌ی له‌ گه‌لدا بوه‌ کاتی‌ک نه‌بوه‌ نه‌یبوی الله تعالی -جل شئه‌- وه‌کو سیفه‌تی عیلم که‌لام وه‌ له‌ پاشانه‌ که‌ قودره‌ت هه‌تا کو‌تایی، جا سیفه‌تی فعلیشی هه‌یه‌ الله تعالی سیفه‌ته‌

فعليه كان هه ر ده ميک الله ويستی هه بوبی هاتوه ته جي هه ر ده ميک نه يويستی نه يهيناوه ته جي، جا هه نديک جار سيفه تيک ده شی و ده گونجي پي بگوتري ذاتي به ئيعتبار و ره چاو کړدنيک له هه مان کاتدا پي بگوتري فعليش وه کو سيفه تي که لام، که لام هه نديک جار سيفه تي ذاتيه بو خوي رب العالمين هه ر له نه وهل و نه زه له وه الله تعالي سيفه تي که لامی هه بوه له گه ليدا بوه قهت ليی دانه براوه و کاتيک نه بوه نه يوبی وه هه ر کاتيکيش الله تعالي قسه ی کړدبی -جل شنه- به وهی ليی ده وه شيته وه نه وه سيفه تي فعلی بوه که لامه که ی.

که لامیش له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه ده گه ینه سه ریشی که لامی کی حه قیقیه سه دا
سه دییه به مانایه راست و دروستیه که یه تی که سه وت و حه رفیشی هه بی به س له الله
ده وه شیته وه هی الله -جل شئه- چۆنیه تیه که ی ئیمه نایزانین عیلمان پیی نیه وه به لام
نالین که لامی نه فسیه ئه هلی سونه و جه ماعه وه کو ئه شعهریه کان وا ده لّین و خه لکی کی
تر له تیره و تاقمه کان وا ده لّین یان موعه طیله کان و جه همیه کان په کی ئه و سیفه ته ی الله
تعالی ده خه ن.

جا رَه زامه ندى الله تعالى تاقم و کۆمه له کانی تر هه نديکيان ره تی ده که نه وه به مه عناية
 حه قيقه که ی یان ته ئویلی ده که ن، بۆ؟ چونکه ده لّین ره زامه ندى سه باره ت به مروّف و
 به نده کان بریتیه له (الانبساط القلب إلى المرضية عنه) یه عنی ده لّین دلّ بۆ یه ک هاتنه وه و
 کرانه وه ی دلّه به رامبه ر ئه و شت و که سه ی تو پئی رازی، ده لّین چۆن ده بی و ده شی بۆ الله
 تعالى وای؟ که واته ئاته وار و شوینه که شی ده لّین شادییه و خوشییه و گه شه و
 زه رده خه نه ی سه ر لیوان ده موچاو و رویه که سیّک که له که سیّک رازییه ئاوا ی پیوه دیار
 ده بی به لّام ده رباره ی الله تعالى بریتیه له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه ده لّین ئیمه
 ده لّین رازامه ندى الله ره زامه نديه کی حه قیقی و راست و دروستیه به لّام چۆنیه تیه که ی
 نازانین و دلّیاشین وه کو هی مه خلوق و به دیه یئراوه کان نیه چونکه الله تعالى له زاتی وه

له ناوه زۆر جوانه‌کانی له‌ سیفاته به‌رزه‌کانی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وه‌ کو ه‌یچ که‌س و شتی‌ک نیه ه‌یچ که‌س و شتی‌کیش وه‌ کو الله نیه: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری ۱۱]. الله تعالی له‌ چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پیرۆز وه‌ کو یه‌ک له‌ و ئایه‌تانه که‌ ابن تیمیه -رحمه الله- ه‌ینایه‌وه باسی ره‌زامه‌ندی خۆی کردوه ده‌رباره‌ی سه‌حابه‌کان زۆرجار ده‌فه‌رموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] که‌ ده‌لێ: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ ر‌یضا ل‌یره‌دا مه‌عنایه حه‌قیقیه که‌ی ده‌بی بریار بده‌ین له‌ زمانی عه‌ره‌بی چۆن دی به‌س به‌و شیوازه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- به‌بی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ زانستیان ه‌ه‌بی به‌ چۆنیه‌تیه که‌ی.

له‌ پاشان فه‌رموده‌ی سه‌حیحیش ه‌یه که‌ هاتوه‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ» الله تعالی ده‌فه‌رمویته به‌هه‌شتیان «هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى؟» ده‌لێ ئایه ئیوه‌ رازی بون به‌وه‌ی که‌ پ‌یتان به‌خشاوه و دراوه له‌ به‌شتان له‌ به‌هه‌شتدا؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: ئه‌ی چۆن رازی نه‌بین ئه‌ی الله تعالی ئایه بو‌مان ه‌یه رازی نه‌بین؟ یه‌عنی شتی‌کی وات به‌ ئیمه‌ داوه ده‌بی ه‌هر رازی بین «وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ» شتی‌کی وات داوه‌ته ئیمه به‌راستی تو نه‌ت به‌خشیوه و نه‌تداوه پ‌یمان وایه به‌ ه‌یچ که‌سی‌ک له‌ جیهانیان ده‌لێ «أَلَمْ تُبَيِّضْ وَجُوهَنَا؟» ئایه ده‌موچاوی ئیمه‌ت نورانی و سپ‌یلکه ه‌ه‌له‌ گه‌راندوه؟ «أَلَمْ تَثْقُلْ مَوَازِينَنَا؟» ئایه ته‌رازوی خ‌یری ئیمه‌ت قورس نه‌کردوه؟ له‌ پاشان ده‌فه‌رموی «أَلَمْ تَدْخُلْنَا الْجَنَّةَ وَتَنْجِنَا مِنَ النَّارِ؟»^[۱] ئایه ئیمه‌ت نه‌بردوه‌ته به‌هه‌شت و له‌ ئاگری دۆزه‌خ قوتارت نه‌کردوین؟ چۆن رازی نابین؟ جا ئه‌و باب‌ه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ندی‌ک جار ره‌زامه‌ندی مه‌خلوق و به‌دییه‌نراو و دروستکراوه‌کان ده‌خوازی، ئایه ره‌زامه‌ندی مه‌خلوق و دروستکراوه‌کان چیه؟ قه‌ناعه‌ت بونه به‌و شته‌ی که‌ ده‌یان در‌یتی له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] سه‌حابه‌کان به‌وه ل‌یکی ده‌ده‌نه‌وه ئایه ره‌زامه‌ندی

[۱]

سەحابە کان لە الله تعالى لە چیه وەیه؟ دەفەرمون تەفسیرە کە ی ئەو یە قەناعەت و دڵیان لەو و قەناعەتیان هاتو بەو هی الله تعالى پێی بەخشیون و پێی داو، دەلێن بەلگەشان ئەو حەدیسە یە کە تازە خوێندمانەو پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) دەلێت بەهەشتیە کان ئایە ئیو پەزین بەو هی پیم داو؟ ئەوانیش دەلێن چۆن بۆمان هەیه پەزنی نەبین؟ ئەو هەموو بەخشش و ناز و نەعمەتەکان لە گەڵ کردوین، ئینجا الله تعالى دەفەرموی «أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا»^[۱] دەفەرموی من بۆ ئیو حەلال دەکەم پەزنامەندی خۆم لێتان پەزنی دەبم تازە لە مەودا جاریکی تر تۆرە نابم لێتان کاتی کە دەچنە بەهەشت و کاتی تاقیکردنەو کۆتایی پێ دی و هەر دەکەونە ناو پەزنامەندی الله تعالى، جا پەزنامەندی الله تعالى یش لە هەموو شتێک گەورەتر و مەزنتەر: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ [التوبة ۷۲] هیچ شتێک نیە لە پەزنامەندی الله گەورەتر، کە لێت پەزنی بێ الله تعالى هەموو ناز و نەعمەتەکان لە گەڵ دەکا تەنانت پەزنامەندی الله تعالى کار و شتێکی مەعنەوی دڵنیاکاری زۆر خۆشە بۆ بەهەشتیە کان کە پێیان دەبەخشێ ئیلام ئەو ناگاتە ئەو هی کە بە چاوی سەر بە خزمەت الله دەکەون و الله تعالى دەبینن.

لە پاشان سوخووت سیفەتێکە بۆ الله تعالى جیگیرە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە وەکو لە [محمد: ۲۸] تەفسیرمان کرد، سوختیش بریتیە لە غەزەب جوړیکە لە غەزەب توورە یی الله تعالى ئەویش پێچەوانە ی پەزنامەندی الله تعالى یە الله تعالى غەزەب و سوختی بۆخۆی بریار داو و جیگیری کردو ئەهلی سونە و جەماعەش دەفەرمون بە مەعنایە حەقیقیە کە ی بەو هی لە الله دەوەشیتهو -جل شئە- جیگیری دەکەین بەبێ ئەو هی چۆنیەتیە کە ی بزانی، وە لە فەرمودەش هاتو کە لە مەیدانی حەشر و حیسابدا باوکە ئادەم و نوح پێغەمبەر و ئیبراهیم پێغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام) کە خەڵکە کە دەچنە خزمەتیان دەلێن داوا بکە و تکا بکەن بۆمان کە الله تعالى حەشر و حیسابمان دەست پێکا

[۱] صحيح البخاري (۶۵۴۹) (۷۵۱۸)، صحيح مسلم (۱۸۳) (۲۸۲۹)، سنن الترمذي (۲۵۵۵).

له‌و مه‌یدانه‌ی رزگارمان بێ، ئەوانیش له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: «إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ» ده‌لێن ئەمڕۆ الله‌ تعالى غه‌زه‌بیکی گرتوه‌ تورپه‌یه‌ی گرتوه‌ له‌ پێشتردا ئەو غه‌زه‌به‌ی نه‌گرتوه‌ هاو نمونه‌ی ئەو غه‌زه‌به‌ی نه‌بوه‌ «وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ»^[۱] وه‌ له‌ مه‌ودواش هه‌تا هه‌تایی به‌م جووره‌ غه‌زه‌ب ناگرێ الله‌ تعالى، که‌واته‌ سیفه‌تی غه‌زه‌ب بۆ الله‌ تعالى وه‌ سوخووط هه‌م له‌ ئایه‌ت جیگیر بوه‌ وه‌ هه‌م له‌و حه‌دیه‌ش غه‌زه‌ب جیگیره‌ بۆ الله‌ تعالى به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و راستی و دروستیه‌ که‌ی ده‌بی بریار بده‌ین بۆ الله‌ تعالى به‌لام چۆنیه‌تی که‌ی نازانین و (که‌ما یلیق بجلاله‌) وه‌ له‌ پاشان الله‌ تعالى که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَنَهُ﴾ [محمد: ۲۸] که‌واته‌ که‌رهاندن و موقابیل و پێچه‌وانه‌ی ره‌زامه‌ندییه‌ که‌ بۆ خو‌شی الله‌ تعالى بریاری داوه‌ -جل شئه‌- خاوه‌ن ئەو سیفه‌ته‌یه‌.

ئایه‌تی سییه‌م که‌ الله‌ تعالى ئەویش باسی تورپه‌یی وه‌ غه‌زه‌بی زۆر و توندی خو‌ی ده‌کا -جل شئه‌- (ولله‌ المثل الأعلى): ﴿فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اُنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ﴾ [الزخرف: ۵۵] الله‌ تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿ءَاسَفُونَا﴾ ئەسه‌ف بۆ الله‌ تعالى -جل شئه‌- به‌ مه‌عنا‌ی ئەغه‌زه‌بونا یه‌عنی له‌و کاته‌ی که‌ تورپه‌یان کردین الله‌ تعالى ده‌فه‌رموی، ئەسه‌فیش به‌ مه‌عنا‌ی تورپه‌بونیکێ توند و تیژ و زۆر دیت نه‌ک تورپه‌بونیکێ عاده‌تی و یان ته‌نها تورپه‌بون به‌لکو له‌ زمان‌یه‌یه‌وه‌ یانی (غضب‌ان غضبا شديدا) وه‌ بۆ الله‌ تعالى یش یه‌عنی الله‌ تعالى ده‌فه‌رموی له‌و کاته‌ی ئیمه‌یان زۆر تورپه‌ کرد به‌ تورپه‌یه‌ی که‌ی توند ئینجا الله‌ تعالى ده‌فه‌رموی تۆله‌مان لێ ستاندنه‌وه‌ و ئەوانمان غه‌رق کرد هه‌ر هه‌مویان، تورپه‌بونیکێ ئەسه‌ف بۆ الله‌ تعالى -جل شئه‌- به‌ تورپه‌بونیکێ توند و زۆر داده‌نری ئەوه‌ عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ به‌و تورپه‌بونه‌ی که‌ له‌ الله‌ ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌- تورپه‌بونیکێ حه‌قیقی و راست.

[۱] صحيح البخاري (۴۷۱۲) (۲۲۱۷) (۳۳۴۰)، صحيح مسلم (۱۹۴) (۱۹۵) (۲۳۷۱)، سنن أبي داود (۲۲۱۲).

ئایه‌تی چوارمه‌ی ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۹۳] جا: ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ بۆ الله تعالی له‌و ئایه‌ته‌ی ده‌فرموی ئه‌و کاته‌ی هه‌ر که‌سیک ئیماندار و برواداریک به‌ ئه‌نقه‌ست بکوژی ئه‌وه‌ تۆله‌ی که‌ی جه‌هنمه‌میکی هه‌میشه‌یه‌ی تێیدا و توره‌بونی الله تعالی ده‌یگرێته‌وه‌ و ده‌که‌ویته‌ سه‌ری وه‌ الله تعالی وه‌به‌ر له‌عه‌ته‌ی خۆی ده‌خات وه‌ عه‌زاییکی مه‌زنی بۆ ئاماده‌ کردوه‌.

﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ لێره‌دا له‌و ئایه‌ته‌ش الله تعالی غه‌زه‌بی بۆخۆی جیگیر کردوه‌ به‌ شیواز و جوړیک که‌ له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌- وه‌ له‌عه‌ته‌یش له‌عه‌تدان له‌ کافره‌کان و وه‌ له‌ بیدینه‌کان و لێره‌ش له‌ قاتیل و بکوژی موسلمانانی عه‌مدهن الله تعالی -جل شئه‌- بۆخۆی جیگیری کردوه‌، جا (لَعَنَ) له‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌ مه‌عنای به‌دورخستنه‌وه‌ له‌ ره‌حمی خۆی دئی الله تعالی وه‌ غه‌زه‌بیش سیفه‌تییکی فعلی و کرداری الله تعالی یه‌ -جل شئه‌- الله تعالی خۆی پێ وه‌سف کردوه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ش جیگیری ده‌که‌ن بۆ الله تعالی -جل شئه‌- به‌ شیوازییک که‌ له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه‌ و له‌ مه‌زنی خۆی ده‌وه‌شیته‌وه‌، نه‌ک بلین غه‌زه‌ب مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌یه‌ ده‌یه‌ه‌وی ئینتیقام بکا الله تعالی وه‌کو ئه‌شعه‌ریه‌کان یان هه‌ندیک له‌ تاقمه‌کانی تر و ماتووریده‌کان وا ده‌لێن که‌ ته‌ئویلیکی لادانه‌ له‌ وشه‌ و که‌لیمه‌که‌ بریاریان داوه‌، به‌لکو ته‌واویه‌تی ئه‌وه‌یه‌ غه‌زه‌ب به‌ مه‌عنای حه‌قیقه‌ت و راستیه‌که‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌- ده‌بی جیگیر بکری بۆ الله تعالی، له‌ ئایه‌تی سوپه‌تی (النور)یش الله تعالی ده‌فرموی: ﴿وَالْخُمُسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ [النور: ۹] له‌ لیعان الله تعالی ده‌فرموی ئافره‌ته‌که‌ کاتی که‌ ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ بلی له‌ دیار قازی موسلمانان که‌ ئه‌وه‌ هاوسه‌ره‌که‌م توشی زینا بوه‌ یان زینای کردوه‌ ئه‌وکاته‌ لیعانیان له‌ به‌یندا ده‌کری که‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی فیه‌یه‌ شه‌ریه‌ی باسکراوه‌ له‌ هه‌موو بابته‌ و په‌رتوکه‌ فیه‌یه‌کان که‌ پینجه‌م جاره‌که‌ ده‌بی ئافره‌ته‌که‌ بلی غه‌زه‌بی الله تعالی له‌سه‌ر ئه‌و

ئافره تهیه ئە گەر ئەو پیاوه راست بلی و راست بکا، غەزەب لەو ئایەتەش دیاره بەلگەیه
لەسەر ئەوهی که الله تعالی یەکیەک لە سیفەتەکانی غەزەبە غەزەبیەک که لە خۆی
دەوهشیتهوه -جل شئنه- لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە.

و ئە ئایەتی پینجەم که الله تعالی دەربارە ی مونا ف و دەغەل و دورۆه کان دەفەرموی:
﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾ [التوبة: ٤٦] سیفەتی کەرەهی بوخۆی جیگیر کردووە بە
مەعنای الله تعالی لە کوردی کەرە بە مەعنای کەرەهاندن و پیناخۆشی و پەتکردنەوهش دی
بەو مەعنایە ی که الله تعالی پێی ناخۆشبوو دەر یان بچوینی مونا ف و دەغەل و دورۆه کان
لە ریزی موحاهید و جەنگاوه رەکانی الله تعالی لەبەر ئەوه الله تعالی ئەوانی هێشتەوه
تەمبەلی کردن لە دەرچونە که وه کو بلیی حەبسی کردن، جا لێرەدا سیفەتی کورە بو الله
تعالی جیگیرە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە بەو شیوازە ی که لێی دەوهشیتهوه -جل
شئنه-.

و ئە ئایەتی شەشەم الله تعالی فەرموی: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾
[الصف: ٣] یان لە ئایەتی [غافر: ١٠] دەفەرموی: ﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾
کەواتە الله تعالی سیفەتی مەقتی بوخۆی بپاردا و جیگیری کرد بەو شیوازە ی که لێی
دەوهشیتهوه، مەقتیش لە زمانی عەرەبی (البغض شدید) ی پێ دەگوێری یەعنی تورەبونییکی
زۆر تورەبونی توند و تیژ زیاتر لە تورەبونییکی عادیەتی ئەوهشی بوخۆی جیگیر کرد الله
تعالی که تورەبونیش هەمو مان دەزانین پێچەوانە ی خۆشەویستیە، الله تعالی -جل شئنه-
خاوەنی مەقتیشە هەندیک جار که تورەبونییکی زۆر و توند و تیژ که لە خۆی دەوهشیتهوه
بە گوێرە ی عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە (ولله المثل الأعلى)، لە فەرمودە ی سەحیحیش
هاتووە که پێغەمبەر دەفەرموی (ﷺ) الله تعالی ئە گەر بەندە یە کی خۆشویست بانگ دەکاتە
جو پرائیل که دەفەرموی: «إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا نَادَى جَبْرِيْلَ» ئینجا لە تەواوی فەرمودە که
که تەواوی دەکا دەلی ئە گەر رقیشی لە بەندە یە کی بویەوه دیسان بانگی جو پرائیل دەکا

الله تعالی «فقال: إني أبغض فلانا فأبغضه»^[۱] ده‌فرموی الله تعالی من رقم له فلانه غه‌زهم له فلانه نه‌ی جو‌برائیل توش رقت لی بی وه غه‌زبت لی بی، که‌واته له و فرموده‌ش سیفه‌تی غه‌زب بو الله تعالی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جیگیری کردوه به و شیوازه‌ی که له الله ده‌وه‌شیته‌وه (ولله المثل الأعلى).

که‌واته ابن تیمیه -رحمه الله- له‌به‌ر نه‌وه نه‌و ئایه‌تانه‌ی هیناویه‌ته‌وه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر چه‌ندین سیفاتی خه‌به‌ری و هه‌والدان که ئیختیاریشن، الله تعالی -جل شئنه- بو‌خوی بریاری داوه ده‌بی ئیمه وه‌کو نه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش بریاری بده‌ین و حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کانی بلین، بلین به‌و پیودانه‌ی که له الله تعالی ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (الایمان والمجیء) له قورئاندا:

قوله: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [البقرة: ۲۱۰]، ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ [الأنعام: ۱۵۸]، ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا * وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۱-۲۲]، ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ [الفرقان: ۲۵].

له پاشان ده‌گاته سه‌ر نه‌وه ابن تیمیه له مه‌تنه‌که‌ی (الواسطية) دی جیگیر کردنی ئیتیان و مه‌جیء و هاتنی الله تعالی -جل شئنه- چ له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا چ نه‌و سیفه‌ته به گشتی بو الله تعالی جیگیر ده‌کا له و ئایه‌تانه که نه‌و ئایه‌تانه هه‌مویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی ئیتیان و مه‌جیئه یه‌عنی هاتن، وه هاتنی الله تعالی یش -جل شئنه- له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سونه و جه‌ماعه مه‌به‌ست لی هاتنه وه‌کو زاتی -جل شئنه- نه‌ک وه‌کو نه‌وانه‌ی ته‌ئویلی ده‌که‌ن و تا‌قم و کومه‌له‌کانی تر ده‌لین نه‌مر و فره‌مانی الله دی قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی الله دی عیلم و زانستی الله دی، نه‌خیر قودره‌تی

[۱] صحیح مسلم (۲۶۳۷)، صحیح البخاری (۳۲۰۹) (۶۰۴۰) (۷۴۸۵)، سنن الترمذی (۳۱۶۱).

الله تعالی و عیلم و زانستی و ئه‌مر و فه‌رمانی الله تعالی به‌لکو له هه‌موو کات و له هه‌موو شوینیکی تر دی له هه‌ندی‌ک شوینه‌کان راشکاوانه الله تعالی -جل شئه- باسی قودره‌ت و ده‌سه‌لات و وه عیلمی خوی کردوه و فه‌رمانی خوی کردوه که دی جا لی‌ره‌دا باسی ئه‌مر و فه‌رمان و عیلم و زانست و قودره‌تی تیدا نیه مه‌به‌ست لی له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون زاتی الله تعالی یه دی -جل شئه- به‌و شی‌وازه‌ی لی ده‌وه‌شیته‌وه (که‌ما یلیق بجلاله و عظمته).

جا ئایه‌تی یه که‌م که الله تعالی فه‌رموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [البقرة: ۲۱۰] دیاره پیشینانی چاک هه‌ندی‌کیان و ته‌فسیری ده‌که‌ن ده‌فه‌رمون فریشته‌کانن که دین وه‌کو پارچه‌پارچه‌ی (ظلل) یه‌عنی سی‌به‌ر چه‌ند پارچه‌هه‌وری‌ک ئه‌گه‌ر ته‌واو هه‌ور ئاسمان دانه‌گری به‌وه ده‌گوتری وه الله تعالی یش هه‌ر ده‌می‌ک بیه‌وی ئه‌وکاته دی، جا زانایانی سه‌له‌فی سالح که‌واته جیاوازیان خسته‌ته‌نیوان هاتنی الله تعالی و له پاشان هاتنی فریشته‌کان، ده‌لین ئه‌و ئایه‌ته‌ش ئاوا به‌لگه‌یه له‌سه‌ری یه‌عنی وه‌کو بلی‌ی وه‌کو پارچه‌هه‌وری‌ک فریشته‌کان دین و ئاسمانیان ته‌واو دانه‌گرتبی پارچه‌یه‌ک له‌وی و پارچه‌یه‌ک له‌وی و به‌موته‌فه‌ریقه و له‌یه‌ک جیایی ئه‌وه هاتنی فریشته‌کانه و وا دین، ئینجا الله تعالی یش دی -جل شئه-، هه‌ندی‌کیش ده‌لین نا (ظلل) هه‌ر مه‌به‌ست پی فریشته‌کانه یه‌عنی الله تعالی دی به‌جودا و ئه‌و (ظلل) که هه‌ر مه‌به‌ستی پی خودی فریشته‌کانه نه‌ک پارچه‌هه‌ور و ئه‌و بابه‌ته‌شتانه.

که‌واته مه‌به‌ست لی‌ره ئه‌وه‌یه هاتنی فریشته‌کان که نیوان ئاسمان و زه‌وی زورجار داده‌گرن و به‌پارچه‌پارچه و زوری دین و ژماره‌یان زوره مه‌به‌ستمان زیاتر ئه‌وه نیه ابن تیمیة‌ش -رحمه الله-، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که الله تعالی یش دی -جل شئه- بۆ مه‌یدانی حه‌شر و حیساب ئه‌و کاته حوکمی خه‌لکه که‌بدا و حاکمی ره‌های موتله‌قی مه‌یدانی حه‌شر و حیسابیشه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى).

وہ لہ ئایہ تہ کہی تریش اللہ تعالیٰ فہرمویہ تی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ [الأنعام: ۱۵۸] ئەھى ئەوانەھى بى پىروان کافرن وە پىرواتان بە زىندوبونەھى پىروژى قىامەت و ئەو بابە تە شتانە نىہ ئایہ ئیوہ چاوە پىروانى ئەوہ دە کەن لەو مەیدانە دا کە فریشتە کان دادە بە زن لە دونیادا فریشتەھى عەزاب لە دونیادا و وە لہ قىامە تیش دەیان بیننە وە دین بۆ لاتان و فریشتە کان دە بینن بە چاوی خۆتان یان چاوە پىروانى ئەوہ دە کەن لە مەیدانى حەشر و حىساب اللہ بى حوکمتان لە نىوان بدا و یە کلا کەرە وە بى حوکم و فەرمانە کانى لە نىوانتان و حىساب لە گەل بەندە کانى خۆى بکا یان ھەندىک لە عەلامەت و ئایەت و نیشانە کانى اللہ تعالیٰ تان بۆ سەربى.

ئەھلى سونە و جەماعە دە فەرمون مادەم اللہ تعالیٰ لەو ئایە تە جیاوازی خستە نىوان ھاتنى فریشتە کان و وە ھاتنى ھەندىک لە عەلامەت و نیشانە کانى اللہ تعالیٰ ئینجا ھاتنى خۆشى باسکرد ديارە مەبەست لە ھاتنى اللہ تعالیٰ ھاتنى زاتى ھاتنى حەقیقە نە ک ئەمر و فەرمانە کانى یان ھەندىک لە دروستکراوە کانى وە کو فریشتە یان ھەندىک لە ئایەت و بە لگە کانى کە دە نىرئ بە لکو زاتى دى -جل شئە- بەو شىوازەھى کە لە خۆى دەوہ شىتە وە (وللہ المثل الأعلى) ئیمە کە یفیەت و چۆنیە تىہ کە شى نازانین.

لە پاشان اللہ تعالیٰ لە سورە تى [الفجر: ۲۱-۲۲] اللہ تعالیٰ فەرموی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا * وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ ئەو کاتەھى باسى قىامەت دە کا اللہ تعالیٰ -جل شئە- کە زەوى بە تەواوە تى لىک دە کشى و وە نامینى وە لە پاشان اللہ تعالیٰ دە فەرموی -جل شئە- وە اللہ دىت خواى پەروەردگارت ئەھى مو حەمەد (ﷺ) لەو کاتەھى فریشتە کان پۆل پۆل وە ستاون لە مەیدانى حەشر و حىساب بۆ ئەوہى مەحکە مەھى بەندە کان دەست پىبکا، ئەو ھاتنەھى اللہ تعالیٰ ش لەو ئایە تە جیگیرە مەجئى اللہ تعالیٰ ھاتنى اللہ تعالیٰ وە کو حەقیقە تىک لە عەقیدە و بیرو پىروای ئەھلى سونە و جەماعە ھەر وە کو لە خۆى دەوہ شىتە وە -جل شئە- (وللہ المثل الأعلى).

وه له ئایه‌ته‌که‌ی چواره‌م الله فەرمویه‌تی: ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ [الفرقان: ۲۵] ئەو پڕۆژە‌ی که پڕۆژی قیامه‌ته ئاسمانه‌کان له‌ت ده‌بێ و پارچه‌ پارچه‌ ده‌بێ وه هه‌روه‌کو پارچه‌ هه‌ور دیار ده‌که‌وێ چۆن هه‌ور هه‌ندی‌ک جار پارچه‌ پارچه‌ له ئاسمان به‌ موته‌فه‌ریقه هه‌موو ئاسمانی دانه‌گرتوه ئاسمانیش وه‌کو ئەو هه‌وره که پارچه‌ پارچه‌ دێته به‌رچاوان و ده‌بێ ئاوا پارچه‌ پارچه‌ ده‌بێ و لێک جیا ده‌بیته‌وه پارچه‌کان و له‌ناو ده‌چێ که هاتنی پڕۆژی قیامه‌ته ئەو کاته‌جا الله تعالی ده‌فه‌رموێ فریشته‌کانیش ئەو کاته‌دین به‌ دابه‌زینیکی ته‌واو جا الله تعالی یش -جل شئنه- به‌ جیاواز دێ جگه‌ له‌ فریشته‌کان، لێره‌دا بۆ ئەوه‌یه‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ئه‌و ئایه‌ته به‌ به‌لگه‌ ده‌هێننه‌وه واته‌ دابه‌زین و هاتنی فریشته‌کان جیا به‌ له‌ گه‌ڵ هاتنی الله تعالی، وه له‌ ئایه‌ته‌کان الله تعالی که هاتنی فریشته‌کانی به‌ جیاواز هێناوه هاتنی خۆشی به‌ جیاواز هێناوه دیاره هاتنی الله تعالی جیاوازه وه هاتنیکی حه‌قیقی و راست و دروسته به‌وه‌ی له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

جا لێره‌دا زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون ئه‌هلی بیده‌ع وه‌ تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی تر جگه‌ له‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ له‌ ئه‌شعه‌ریه‌کان و موخته‌زیله‌کان وه له‌ شیعه‌ و باقی کۆمه‌له‌کانی تر بگه‌ره هه‌مویان هاتنی الله تعالی یان په‌ت کردوه‌ته‌وه وه‌کو زاتی -جل شئنه- بۆ مه‌یدانی حه‌شر و حیساب به‌وه‌ی که له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه هه‌ریه‌ک ته‌ئویلیک ده‌لێ به‌لام زیاتر ئەو ته‌ئویله ده‌لێن ده‌لێن ئه‌مر و فه‌رمانی الله دێ له‌و پڕۆژه‌دا یانی ناڵین زاتی الله تعالی -جل شئنه-، ده‌لێن که الله فەرمویه‌تی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ [الفجر ۲۲] یه‌عنی (جاءَ أَمْرُ رَبِّكَ) یه‌عنی فه‌رمانی اللهی په‌روه‌ردگارت دێت له‌و پڕۆژه‌دا، ده‌بێ حه‌رفیکی تێدابێ حه‌رفه‌که‌ش ئه‌مره وه‌گه‌ڵی ده‌خه‌ن و ده‌لێن ئاوا واتا که‌ی ته‌واو دێ، به‌لام ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ئەوه‌ په‌تده‌که‌نه‌وه وه‌ پێشی رازی نین ده‌لێن نه‌خیر الله تعالی له‌ هه‌ندی‌ک شوین فه‌رمویه‌تی: ﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرُ رَبِّكَ﴾ [النحل ۳۳] له‌ویدا به‌ راشکاوی ده‌فه‌رموێ الله تعالی

ئەو کاتەى فەرمانى اللهى پەرەردگارت دى، کەواتە لەوئى مادەم باسى فەرمان و ئەمرى کردووە لە شوێنیکى تریش باسى نەکردووە لەو شوێنەى کە باسى نەکردووە و دەفەرموئ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ مەبەست لى هاتنى زاتى الله تعالى يە -جل شئنە- بەو شىوازەى لە خۆى دەوێتەو -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى) کەيفىەت و چۆنەتە کەى ئىمە نایزانين ئەو بۆچونى ئەهلى سونە و جەماعەىە.

جیگیر کردنى سیفەتى (الوجه) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ٢٧]، ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ٨٨].

لە پاشان ابن تیمیە -رحمە الله- لە (العقيدة الواسطية) گەشتە سەر جیگیر کردنى وجه بۆ الله تعالى -جل شئنە- بە ئایەتى قورئانى پیرۆز کە لە ئایەتى یە کەم دەفەرموئ الله تعالى فەرموێتى: ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ٢٧] ئەوێ لەسەر روى زەویە هەر هەمویان لە کاتى هاتنى رۆژى دواى و قیامەت دەچنەووە فەنا و لەناو دەبرین تەنها وەجھى الله تعالى دەمىنى کە خاوەن جەلال و گەورەیی و مەزنیە خاوەن ئیکرام و ریز و بەرزییە.

جا لە ئایەتى دوهم دەفەرموئ: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ٨٨] هەموو شتیک لەناو دەچى هیچ شت نەبمىنى هەتا سەر و هەتا هەتایی بى تەنها وەجھى الله تعالى نەبى. جا ئەهلى سونە و جەماعە بەو ئایەتانە جیگیر دەکەن بۆ الله تعالى دەفەرمون الله تعالى وەجھى هەیه، وجه لە کوردی پى دەگوترى روو یان بۆ مروڤه کان پى دەگوترى دەموچاو جا بۆ الله تعالى ئەگەر لیکیشان دایەووە وجه هەندیک جار بە مەعنای زاتیش دى لە هەندیک شوێنەکان ئەهلى سونە و جەماعە دەیسەلمینن، وە هەندیک جاریش بە مەعنای رروش دى ئەو روو لە خۆى دەوێتەو -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى) وجه بە مەعنایە حەقیقە کەى لە عەقیدەى ئەهلى سونە و جەماعە بەس دەلین ئىمە چۆنەتە کەى نازانين،

هه‌ندیك جاریش به مه‌عنای له‌پیناو الله دی وجه وه‌كو الله تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ [الكهف ۲۸] ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) تۆ ئارامبه‌ له‌ گه‌ل ئە‌وانه‌ی كه‌ بانگ و هاواری الله تعالى ده‌كه‌ن له‌ به‌یانیان و له‌ ئیواران مه‌به‌ستیان ته‌نها پێ ره‌زامه‌ندی اللهیه، كه‌واته‌ له‌وی: ﴿وَجْهَهُ﴾ موفه‌سیرین وای ته‌فسیر ده‌كه‌ن ده‌لێن مه‌به‌ست پێی له‌پیناو اللهیه -جل شئنه‌- ره‌زامه‌ندی اللهیه له‌وی مه‌به‌ست پێی وه‌جه‌ی حه‌قیقه‌كه‌ی نیه‌ به‌ مه‌عنای ئە‌وه‌ی رۆی الله تعالى (ولله‌ المثل الأعلى)، یان له‌و ئایه‌ته‌ ده‌لێ: ﴿إِنَّمَا نَطَعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾ [الإنسان ۹] ئیمه‌ خواردنتان پێ ده‌ده‌ین ته‌نها له‌پیناو الله له‌ پیناو ره‌زامه‌ندی الله.

وه‌ له‌ پاشان وه‌جه‌ی الله تعالى ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون نور و روناکیه‌کی زۆری هه‌یه‌ به‌س ئیمه‌ نازانین چۆنیه‌تی‌ه‌كه‌ی چۆنه‌ وه‌كو له‌ فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌وه‌، كاتیك پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) كه‌ له‌ ته‌فسیری ئە‌و ئایه‌ته‌ ئیلامی بوخاری هیناویه‌تی‌ه‌وه‌: ﴿وَجْوهُ يَوْمَ ذَٰلِكَ نَاصِرَةٌ﴾ [القيامة: ۲۲] وه‌ ئیلامی موسلیمیش هیناویه‌تی‌ه‌وه‌ له‌ سه‌حیحه‌كه‌ی له‌ باب و باس و خواسی (إِثْبَاتُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبَّهُمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) له‌ جیگیر کردنی بینینی پرواداران بۆ الله -جل شئنه‌- له‌ رۆژی دوا‌یی، جا پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ): «وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ» له‌ نیوان پرواداران له‌ رۆژی دوا‌یدا (الله تعالى له‌وانمان بکا و به‌ نسیبان بکا) ده‌فه‌رموی وه‌ له‌ نیوان ته‌ماشاکردن و بینینی په‌روه‌رگارێان «إِلَّا رِذَاءُ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ»^[۱] ته‌نها په‌رده‌ی کیریا هه‌یه‌ له‌ نیوان به‌نده‌ مروّقه‌ پرواده‌كان و الله تعالى له‌سه‌ر وجه و رۆی الله تعالى ته‌نها ئە‌و په‌رده‌ هه‌یه‌ ئە‌ویش له‌ (جَنَّةٍ عَدْنٍ)، (و‌كقوله‌ - (ﷺ) - عن ربه‌) یان له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تریشدا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی ئە‌و په‌رده‌ی له‌ نیوان پرواداران و وه‌جه‌ی الله تعالى هه‌یه‌ ده‌فه‌رموی «حِجَابُهُ النُّورُ» په‌رده‌یه‌کی نورین هه‌یه‌ (پوناکی) «لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَ سُبْحَاتُ

[۱] صحیح مسلم (۱۸۰)، صحیح البخاری (۴۸۷۸) (۴۸۷۹) (۷۴۴۴)، سنن الترمذی (۲۵۲۸).

وَجْهَهُ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ^[۱]» ئە گەر بێو پەردە کە لابدری هەر هەموو شتە کان رەنگە لە دور بە دوری و روناکیەو روناکی و جە و روی الله تعالی (ولله المثل الأعلى) چۆنیەتیە کە ی ئیمە نایزانین هەموو شتە کان هەتا چاوی بەندە و مەخلوقە کان حوکم دەکا و دەبینی دەیسوتینی، لە پاشان پیغەمبەر (ﷺ) لە فەرمودەییە کە تر دەفەرموی: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ^[۲]» خۆمان بە اللهی مەزن پەنا دەدەین بە روی بەرز و بەریزی الله تعالی -جل شئە-.

کەواتە ئەوانە هەموو بەلگەن لەسەر ئەوەی کە الله تعالی دەشی و دەگونجی ئەهلی سونە و جەماعە جیگیران کردووە بگوتری وەجەیی هەیه وەجەیک بە مەعنایه حەقیقە کە ی کە لە خۆی دەوێتی وە -جل شئە- وە چۆنیەتیە کە ی ئیمە نایزانین، جا کە دەش گوتری: ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۲۷] بە دڵنیاوییەو ئەو ئەوێش دەگەیهنی کە زاتی الله تعالی دەمینێ -جل شئە- دەمینێتی و لەناوچونی بۆ نیە موفەسیرین واش دەفەرمون، ئەهلی سونە و جاماعە دەلی ناشی و ناگونجی ئیمە ئە گەر گوتمان زاتی الله تعالی دەمینێ و واشی تەفسیرکەین وەجەیی الله تعالی یش جیگیر نە کەین چونکە بە دەیه‌ها بەلگە لەسەر ئەوەیه لەو فەرمودانە ی خۆیندمانەو و وە لە ئایە تەکانی قورئانیش و هەندیک ئایە تی تریش کە ابن تیمیة -رحمە الله- نەیهیناوە تەو لەسەر ئەوەی الله تعالی خاوەن وەجەیکی حەقیقە بە مانایە راست و دروستیە کە ی بەبی ئەوەی ئیمە ماناکە ی تەئویل کەین و تەحریف کەین و تەعطیل کەین و هاو وینەشی بۆ ناهینینەو وە لە پاشانە کە چۆنیەتیە کەشی نازانین و بریاری بۆ دەدەین ئەو عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعەیه.

[۱] صحیح مسلم (۱۷۹)، سنن ابن ماجه (۱۹۵) (۱۹۶)، مسند أحمد (۱۹۵۳۰) (۱۹۵۸۷) (۱۹۶۳۲).

[۲] سنن أبي داود (۴۶۶).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (الیدین) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيَدَيَّ﴾ [ص: ٧٥]، ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [المائدة: ٦٤].

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- له (العقيدة الواسطية) گە‌یشتە سەر ئە‌مجاره جیگیر کردنی دە‌سته‌کان بۆ الله تعالی (الیدین)، ئە‌و ئایه‌تانه‌ی بۆ ئە‌وه هیناوه‌ته‌وه ابن تیمیة -رحمه الله- که جیگیری بکا الله تعالی خاوه‌نی دە‌سته‌کانه له عه‌قیده‌ی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه که بریار ده‌دری دوو ده‌ست که له الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- چۆ‌نیه‌تیه‌که‌ی ئیمه‌ نایزانین (ولله المثل الأعلى).

له ئایه‌ته‌که‌ی یه‌که‌م الله تعالی فه‌رموی: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيَدَيَّ﴾ [ص: ٧٥] ئە‌وه ده‌رباره‌ی ئە‌وه‌یه الله تعالی شه‌یتان و ئیبلیس دواندوه و خیطابی له‌گه‌ڵ کردوه فه‌رمویه‌تی چی تۆی قه‌ده‌غه کرد ئە‌ی ئیبلیس ئە‌وه‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کانی خۆم دروستم کردوه و به‌دیم هیناوه که باوکه ئاده‌مه (ﷺ) به‌و ده‌ستانه‌ی که له الله ده‌وه‌شیته‌وه و چۆ‌نیه‌تیه‌که‌ی ئیمه‌ نایزانین به‌ گوێره‌ی عه‌قیده‌ی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه که تۆ کړنوشی بۆ به‌ری و سوجده‌ی بۆ به‌ری.

جا سوجده‌ بردنی ئیبلیس و داوا‌ی الله تعالی بۆ ئە‌وه‌ی بۆ ئاده‌می بیا چ سوجده و کړنوشیک بوه؟ ئایه سوجده و کړنوشی ریز و ئیحتیرام بوه یان سوجده و کړنوشی عیبادەت و په‌رستش بوو؟ لی‌ره‌دا ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه دیاره جیاوازیان هه‌یه هه‌ندیکیان ده‌فه‌رمون سوجده و کړنوشی ریز بوه هه‌ندیکیان ده‌فه‌رمون ئیمه‌ نابێ هیچ به‌لگه‌یه‌که‌مان له ده‌ست نیه ئە‌و ته‌ئویله بکه‌ین، له‌وانه عثمین -رحمه الله- ده‌لی به‌لکو ده‌بی ئیمه‌ بلّین سوجده‌یه‌کی حه‌قیقی و ته‌واو بوه ئە‌گه‌ر هی عیبادەتیش بوه جا ته‌نها بۆ الله هه‌یه -جل شئنه- ئە‌و ئە‌مر و فه‌رمانه بکا ئە‌و هه‌ر ئە‌مر و فه‌رمانیک بکا لێی وه‌رگیراوه که له ئیبلیس ئە‌و داوا‌یه‌ی کردوه بۆ باوکه ئاده‌م (ﷺ)، ئە‌وه ده‌شی و ده‌گونجی الله هه‌ر داوا‌یه‌ک بکا ئە‌وه له الله

ده‌وه‌شیته‌وه و بو‌ئه‌وه‌ده‌شی و ده‌گونجی بو‌هیچ‌به‌دیهنراو و مه‌خلوق و که‌سیکی تر‌ناشی و ناگونجی، که‌واته‌ده‌فهرموئ ده‌بی ئیمه‌بلیین سوجده و کرنۆشیکی حه‌قیقی بوه‌نه‌ک ئیلا هی ئیحتیرام و ریز‌به‌لام ئیبلیس نه‌یبردوه‌وه‌ئه‌وش مانای شیرک و هاوبه‌شی ناگه‌یه‌نی له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی چونکه‌الله‌تعالی بو‌خوی ر‌ییداوه‌وه‌فرمانی کردوه‌که‌ئیبلیس‌ئه‌وه‌ سوجده و کرنۆشه‌به‌ری بو‌باوکه‌ئاده‌م‌به‌لام که‌نه‌یبرد سه‌ر‌پیچی فهرمانه‌که‌ی کرد‌وه‌به‌ر له‌عنه‌تی الله‌تعالی که‌وت.

جا‌جگه‌له‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌سیفه‌تی ده‌ست بو‌الله‌تعالی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ته‌حریفی ده‌که‌ن جه‌همیه‌کان په‌کی ده‌خه‌ن لیکی ناده‌نه‌وه‌موعته‌زیله‌کان نه‌فی ده‌که‌ن وه‌ئه‌شعه‌ریه‌کان وه‌هه‌ندیکی تر‌له‌تیره‌کانی تر‌ته‌ئویلی ده‌که‌ن ته‌حریفی ده‌که‌ن مانای ده‌گۆرن به‌وه‌لیکی ده‌ده‌نه‌وه‌یه‌عنی به‌قودره‌تی خۆم لی‌رده‌دا که‌ئه‌نه‌هو‌الله‌تعالی فهرمویه‌تی: ﴿خَلَقْتُ بِيَدِي﴾ یه‌عنی (خَلَقْتُ بِقُدْرَتِي) ئی الله‌تعالی پیویست نا‌کا‌بلی (بِقُدْرَتِي) هه‌ردوو قودره‌ته‌کانم ئه‌گه‌ر‌وابا ده‌یگوت (بِقُدْرَتِي) به‌یه‌ک قودره‌تم به‌یه‌ک ده‌سه‌لاتم به‌ده‌سه‌لاته‌که‌م دروستم کردوه‌، جا‌لی‌رده‌دا که‌وای فهرموه‌هه‌ندی‌ک ده‌لین ئاخر قه‌یناکه‌مه‌به‌ستی پیی ئه‌وه‌بوه‌(بِقُدْرَتِي وَبِنِعْمَةِ) هه‌م نیعمه‌تم له‌گه‌لی بوه‌هه‌م قودره‌تم له‌گه‌لی بوه‌، ئا‌ئه‌وانه‌ته‌ئویله‌و‌به‌لگه‌و‌شتیکی ئه‌وتوی له‌سه‌رنیه‌هه‌تا‌جیگیر‌بی.

ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه‌پیان ده‌لین، باشه‌ئیبلیس یه‌کیک نیه‌له‌مه‌خلوقات و به‌دیهنراوی الله‌تعالی؟ به‌دلناییه‌وه‌هه‌مومان ده‌بی بلیین به‌لی، باشه‌ئه‌ی ئیبلیس بوی نیه‌ئه‌گه‌ر‌الله‌تعالی مه‌به‌ستی پیی ئه‌وه‌بی بلی به‌قودره‌تی خۆم دروستم کردوه‌بلی باشه‌الله‌تعالی منیشت به‌قودره‌تی خۆت دروست کردوه‌چ‌جیاوازییه‌کم له‌وه‌هه‌یه‌له‌گه‌ل ئاده‌م؟ چونکه‌لی‌ره‌ئه‌و‌ئایه‌ته‌سیاقه‌که‌ی ئه‌وه‌ی لی ده‌وه‌شیته‌وه‌که‌الله‌تعالی پله‌و‌پایه‌یه‌ک به‌ئاده‌م ده‌به‌خشی ئه‌و‌پله‌و‌پایه‌یه‌ئیبلیس نیه‌تی ئه‌و‌پله‌و‌پایه‌مه‌خلوق و به‌دیهنراوه‌کانی تر‌نیانه‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌یه‌ئه‌ی ئیبلیس کرنۆشی بو‌به‌ره‌چونکه‌ئاده‌م‌خاوه‌ن

پله و پایه ی ئه وه یه به دهسته کانی خۆم به دیم هیناوه و دروستم کردوه به و دهستانه ی له الله ده وه شیته وه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى) ئیمه چۆنیه تیه که ی نازانین، ئه گهر مه به ست پیی قودره تبا ئه هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون قسه که شیان زۆر مه نتیقیه زۆر واقعیه زۆر له جییه دهیتوانی ئیبلیس بلی باشه الله تعالی تۆ منیشت به قودره تی خۆت دروست کردوه ئه وه چ پله و پایه یه که هه تا من کرنۆشی بۆ به رم؟ به لام ئیبلیس نهیتوانتی ئاوا بلی ئه وه پله و پایه یه که الله تعالی به خشیویه تی به ئاده م چونکه مه به ست له وی: ﴿بِیَدَیَّ﴾ قودره ت و نیعمه ت نیه وه کو ئه وان ده لێن وه کو ئه هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون به لکو دهستی حه قیقیه به و واتایه ی له الله ده وه شیته وه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى) و ئیمه چۆنیه تیه که ی نازانین.

وه وه لامی دوه می ئه هلی سونه و جه ماعه بۆ ئه و تا قم و کۆمه لانه ی ته ئویل ده که ن و ته حریف ده که ن واتای: ﴿بِیَدَیَّ﴾ ده لێن باشه الله تعالی له وی به ته ثنیه ی هینا به دوی هینا به یه کی نه هینا که ده فهرمو ی: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بِیَدَیَّ﴾ فهرمو ی به دیم هیناوه به دوو دهسته کان نه ی فهرموه به یه ک ده ست یان (بیدینا) که مه عنای ئه وه بگه یه نیت بلی به قودره تمان یان به قودره ته کان نه ی فهرموو الله تعالی (بقدرتینا) چونکه قودره تی الله تعالی شامیله گشتگیره هه موو شتیک ده گریتته وه: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ﴾ نابی قه تاوقه ت حه سر بکری له ژماره یه کی دیاریکراودا ئه و وشانه ی که شامیل و عام و گشتین، عام مه عنای چیه؟ هه تا له (أصول الفقه) یش که ده خویندری، ده بی له فزیکی شامیل بی هه موو فهرده کان و تاکه کان له خوویه وه بگری جا وشه ی قودره ت عام و گشتی و شامیله هه مو ی له خووه ده گری نابی حه صر بکری چونکه پیناسه ی عام وا ده کری ته نانه ت له أصول الفقه) یش: (غیر منحصر علی فرد) وشه یه کی شامیل بی نابی حه صریش بکری و کورت هه لبه یندر ی له سه ر تاک و فهردیك یان چه ند تاک و فهردیك ئه و کاته له عام و گشتیایه تی ده رده چی، که واته یان ده بی به گویره ی قسه ی ئیوه ئه هلی سونه و جه ماعه پییان ده لێن قودره تی الله

تعالی بلیی عام و گشت نیه گشتگیر نیه و هەموى ناگریتەوێ ئێوەش پێچەوانەى: ﴿وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ یان نابێ حەصرى بکەى لە دوو ژمارەدا کە وەکو اللە تعالی دەستە کەى حەصر کردووە لەدوان وەکو تەئییە هیئاویتی بەس قودرەتە کە ئێگەر بلیی عامە نابێ بلیی حەصر دەبێ و کورت هەلدی لە دوان، بۆ گوتویەتى دوو قودرەتم؟ چونکە وشەى عام نابێ کورت هەلبهێندری لە ژمارەیه کى دیاریکراو لە چەند فەردیكى دیاریکراو. جا بەو وەلامەوێ ئێهلی سونە و جەماعە بە تەواوەتى بردیانەوێ لە تاقم و کۆمەلەکانى تر کە دەفەرمون دوو دەستى حەقیقیە بۆ اللە تعالی -جل شئنە- ئیمە چۆنیەتیە کەى نازانین جیگیری دەکەین بەو پێودانەى وە بەو واتایە کە لە اللە دەوشیتەوێ -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى).

لە پاشان اللە تعالی لە ئایەتى دوهم فەرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ جوله کە کان گوتیان اللە (پەنا بە اللە) دەستگرە لە بەخشین بە واتای ئێهوى (پەنا بە خواى رب العالمین) بۆ مروڤه کان مەغلولە و دەستگر بە رەزىلى و قرچۆکى دەگوتری کە زۆر بەخشەر نیه و دەستکراوێ نیه یانى نابەخشى، لە زمانى عەرەبیدا ئێوێ وە بە کار دەهێندری ئێگەر کەس و مروڤیک رەزىل بێ قرچۆک بێ دەستگر بێ بەخشەر نەبێ یان بەغیل بێ بۆى بە کاردی، یەعنە جوله کە کانیش زانیویانە اللە تعالی خاوەنى دەستە -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى) یەدیان بۆ بە کار هیئاوێ بە مەعنای حەقیقى و راستیشى کە دى پێویست بە تەئویل ناکات ئینجا اللە تعالی دەفەرموی: ﴿غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ دەستى ئێوان بقوچى و نە کریتەوێ و دۆعاى لێیان دەکا اللە تعالی -جل شئنە- فەرمانە بەسەریاندا دەدا: ﴿وَلَعَنُوا بِمَا قَالُوا﴾ بەهوى ئێو قسە و بێرێزیانەیان بەرامبەر بە اللە تعالی خویان وەبەر لەعنەتى اللە گرت و لەعنەتیان لیکرا، اللە تعالی لە وەلامیاندا دەفەرموی: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ بەلکو دەستەکانى اللە تعالی کراوەن -جل شئنە-: ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [المائدة: ٦٤] اللە تعالی چۆنى بوى ئاوا دەبێهەخشى و دەیدا بە قسەى هیچ کەس و شتیکی ناکا -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى).

که‌واته: ﴿يَدَاهُ﴾ لێره‌دا جی‌گیری کرد الله تعالی بۆ‌خۆی که‌ خاوه‌نی دوو ده‌سته که‌ له‌خۆی ده‌وه‌شێته‌وه (ولله المثل الأعلى) به‌ مه‌عنايه‌ حه‌قیقی و راست و دروستیه‌ که‌ی به‌س ئێمه‌ چۆنیه‌تیه‌ که‌ی نازانین.

وه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ چه‌ندین فه‌رموده‌ جی‌گیری کردوه‌ که‌ الله تعالی خاوه‌نی ده‌سته به‌ مه‌عنايه‌ حه‌قیقیه‌ که‌ی که‌ له‌ خۆی ده‌وه‌شێته‌وه -جل شئنه‌-، له‌ یه‌ک له‌ فه‌رموده‌کان پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «المقسطون يوم القيامة على منابر من نور على يمين الرحمن» دادوه‌ره‌کان له‌ پڕۆژی دوا‌یی واته‌ ئه‌وانه‌ی قیست ده‌که‌ن دادوه‌ری ده‌که‌ن عه‌داله‌تیکی حه‌قیقی و ته‌واو ده‌که‌ن ئه‌وانه‌ له‌سه‌ر میمبه‌ر و شوێنی به‌رزی نورین و پوناکین له‌ راستی الله‌ی په‌حمان -جل شئنه‌- «وکلتا یدیه یمین مبارکه» پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) هه‌ردوو ده‌سته‌کانی الله راسته‌ن موباره‌کن پیرۆزن «الذين يعدلون في أنفسهم وأهليهم وما ولوا»^[۱] موقسیطین کین؟ ئینجا ته‌فسیری کرد پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌وانه‌ی دادوه‌رن دارباره‌ی خۆیان عه‌دالوت له‌ گه‌ڵ خۆشیان ده‌که‌ن له‌ گه‌ڵ ئه‌هل و ده‌وروبه‌ریشیان ده‌یکه‌ن وه‌ له‌ گه‌ڵ ئه‌وانه‌ش که‌ ئه‌وان به‌سه‌ریان فه‌رمان په‌وان.

جا لێره‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جی‌گیری کرد له‌و فه‌رموده‌ سه‌حیحه‌دا که‌ فه‌رموی دوو ده‌ستی الله نه‌یفه‌رموو ده‌ستی‌کیش وه‌ فه‌رموشی ده‌سته‌کانی الله تعالی «وکلتا یدیه یمین» وه‌ هه‌ردوو ده‌ستی الله تعالی راسته‌یه‌ واته‌ خێر و به‌ره‌که‌تیش له‌ راسته‌دا هه‌یه‌ به‌وه‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شێته‌وه -جل شئنه‌- (ولله المثل الأعلى) که‌واته‌ جی‌گیربوو له‌و فه‌رموده‌ش که‌ الله تعالی دوو ده‌ستی هه‌یه‌ به‌وه‌ی له‌خۆی ده‌وه‌شێته‌وه چۆنیه‌تیه‌ که‌ی ئێمه‌ نایزانین.

له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: «یمین الله ملأی، لا تغیضها نفقة، سحاء الليل والنهار، أرايتم ما أنفقه منذ خلق السماوات والأرض، فإنه لم

^[۱] أخرجه مسلم برقم (۱۸۲۷) في الإمارة، باب: فضيلة الإمام العادل وعقوبة الجائر، عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما.

يغض ما في يمينه، ويده الأخرى القسط يخفض ويرفع^[١]» ده‌فه‌رموئ راسته‌ی الله تعالی پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموئ (ﷺ) پره وه‌کو له‌ کوردی ده‌گوترئ پر و ته‌ژی ته‌ژی به‌ له‌هجه‌ی بادینی به‌ مه‌عنای ته‌واو پر، پره هیچ نه‌فه‌قه و به‌خشینیکی لئی که‌م ناکاته‌وه ئه‌وه‌نده زۆری له‌لایه الله تعالی، به‌ شه‌و و رۆژ که‌ به‌خشئ، ئایه ده‌بینن له‌وته‌ی ئاسمانه‌کانی به‌دی هی‌ناوه و زه‌وی به‌دی هی‌ناوه، راسته‌ی الله تعالی هیچی لئ که‌م نه‌بوه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده‌شی به‌خشیوه و داویشیه‌تی -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)، وه به‌ ده‌سته‌که‌ی تریش دادوه‌رییه لئی به‌رز و نزم نابئ.

که‌واته لێره‌شدا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوباره دوو ده‌ستی بۆ الله تعالی جیگیر کرد به‌وه‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه (ولله المثل الأعلى) وه چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین.

وه له‌ ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌ش که‌ الله تعالی ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ﴾ [الزمر: ٦٧] ابن کثیر له‌ ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته ده‌فه‌رموئ ئه‌وه نمونه‌ی وه‌کو ئه‌و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که‌ ده‌فه‌رموئ: «يطوي الله السماوات بيمينه ويقبض الأرض بيمينه^[٢]» الله تعالی ئاسمانه‌کان لول ده‌دا و ده‌پیچیته‌وه به‌ راسته‌ی وه زه‌ویش ده‌گرئ به‌ راسته‌ی.

که‌واته دوباره لێره‌ش ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو راسته‌ی بۆ الله تعالی جیگیر کرد ئه‌وه‌ش حه‌قیقه‌ت و راستیه‌تی هه‌یه له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین و بۆی جیگیر ده‌که‌ین بۆ خوای رب العالمین به‌وه‌ی له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه-.

[١] صحيح البخاري (٧٤١٩) (٤٦٨٤) (٧٤١١)، صحيح مسلم (٩٩٣)، سنن الترمذي (٣٠٤٥).

[٢] أخرجه البخاري برقم (٧٣٨٢) في التوحيد، باب: قول الله تعالى: (ملك الناس)، ومسلم برقم (٢٧٨٧) في صفات المنافقين، باب: كتاب صفة القيامة والجنة والنار، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

وه له‌و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) كه ده‌فه‌رموئ: «قلوب العباد بين أصبع الرحمن يقلبها كيف يشاء»^[١] دلى به‌نده‌كانى الله له‌ نى‌وان دوو په‌نجه‌ى الله‌ن له‌ په‌نجه‌كانى الله تعالى ى په‌حمان وه‌ريان ده‌گيرى الله تعالى هه‌ر چۆنىكى بوئ يانى هه‌لگير و وه‌رگيرى دله‌كان ده‌كا قه‌لبیان ده‌كا له‌ باشه‌ بۆ خراپه‌ له‌ خراپه‌ بۆ باشه‌ به‌لام خراپه‌كان به‌ ده‌ستى خوى به‌نده‌كه‌ هه‌لى ده‌بژيرى و الله عیلمى پى هه‌یه له‌به‌ر ئه‌وه‌ الله تعالى -جل شئنه‌- رێگای پێده‌دا كه‌ خراپه‌كه‌ ببى (والله أعلم بالصواب).

له‌ پاشان له‌ فه‌رموده‌یه‌كى تر هاتوه‌ ده‌فه‌رموئ: «يَطْوِي اللَّهُ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِبِدِّهِ الْيَمْنَى» ئاسمانه‌كان له‌ رۆژى دواى الله ده‌پيچیته‌وه‌ لولیان ده‌دا له‌ پاشان به‌ راسته‌ ده‌يانگرى «ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ» له‌ پاشان ده‌لى من پاشام «أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ؟» كوان ئه‌وانه‌ى كه‌ خویان به‌ زل و گه‌وره‌ ده‌زانى له‌سه‌ر روى زه‌وى لاف و گه‌زافى زلى و گه‌وره‌یى و مه‌زنى یان لى ده‌دا؟ «أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟» كوان ئه‌وانه‌ى كه‌ لوتبه‌رز بون؟ «ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ السَّبْعَ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِشِمَالِهِ» له‌ پاشان كه‌وت ته‌به‌قه‌ زه‌ویه‌كه‌ ئه‌ویش ده‌پيچیته‌وه‌ و لولیان ده‌دا الله تعالى، جا له‌ پاشان به‌ شىمال و چه‌په‌ى ده‌یگرى «ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»^[٢] جا له‌ پاشان دوباره‌ ده‌فه‌رموئ من پاشام وه‌ خاوه‌نى راسته‌قینه‌ى هه‌موو به‌ديه‌ئراوه‌كانم كوان ئه‌وانه‌ى خویان پى مه‌زن و به‌رز و گه‌وره‌ بوو؟ كوان ئه‌وانه‌ى فیزی ئه‌وه‌یان لێده‌دا خویان پى لوتبه‌رز بوو؟ جا ابن عباس ده‌فه‌رموئ: (ما السماوات السبع والأرضون السبع في كف الرحمن إلا كخردلة في يد أحدكم)^[٣] ده‌فه‌رموئ ئه‌و ئاسمانه‌ و كه‌وت ئاسمانه‌كه‌ و كه‌وت زه‌ویه‌كه‌ ته‌به‌قه‌ى زه‌وى ده‌فه‌رموئ له‌ چنگى الله تعالى و له‌ كه‌فى الله‌ى په‌حمان وه‌كو خه‌رده‌له‌یه‌كى زۆر بچوكه‌ له‌ ده‌ستى ئیوه‌ى

[١] سنن الترمذي (٢١٤٠)، سنن ابن ماجه (٣٨٣٤)، مسند أحمد (١٢١٠٧) (١٣٦٩٦).

[٢] صحيح مسلم (٢٧٨٨) (٢٧٨٨)، صحيح البخاري (٧٤١٢)، سنن أبي داود (٤٧٣٢).

[٣] القول المفيد على كتاب التوحيد [ابن عثيمين] ج: ٢ ص: ٥٣٥.

مرۆڤدا، ئاواى تەشبیە دەکا ئاواى دەهینیتەوه ابن عباس -رضي الله عنهما- (ولله المثل الأعلى) گەورەیی الله تعالى بەدیار دەخا.

کەواتە عەقیدەى ئەهلى سونە و جەماعە ئەوێه کە جیگیرى دەکەن دەفەرمون الله تعالى خاوەنى دوو دەستە هەردەمى بیهوى دەیانکاتەوه دەیانقوچینى وه بەرز و نزمیان دەکا وه پەنجەى هەیه کە لە فەرمودەکەى رابردوو سەلماندا مان بەلام چۆنە ئیمە چۆنیەتیە کەى نازانین حەقیقەتیشى هەیه و جیگیریشى دەکەین (ولله المثل الأعلى).

باشە ئیمە لە کۆتاییە کەى ئەوە بلیین بۆچى ئەو سیفەتانەى الله تعالى بخوینین و الله تعالى بۆ ئیمەى بریار داوه و لە قورئانى پیرۆز هاتوه و لە حەدیسى سەحیحى پیغەمبەر (ﷺ) مەبەست لە شارەزابوون لەو سیفەتانەى الله تعالى چیه؟

یە کەم خال ئەوێه لە عەقیدەى ئەهلى سونە و جەماعە ئەوانە سیفەتى کەمال و تەواویەتن ئەگەر ئەو سیفەتانە نەبى ئەو کاتە تۆ الله تعالى -جل شئنه- بە تەواوى و سەد لە سەدى ناسى لەبەر ئەو پێویست بوە الله تعالى -جل شئنه- بۆ بەندەکانى کە پەوانەى کردوه و شى کردوه تەو بۆ پیغەمبەرىش (ﷺ).

لە پاشان خالى دوهم و قازانجى دوهم ئەوێه واجب و پێویستە لەسەر هەموو مۆسلمان و برۆاداریک شوینى دەقەکانى قورئان و حەدیسە سەحیحەکانى پیغەمبەر بکەوى (ﷺ) ئەوێ کە اللهى تیدا وەسف کراوه لە هەموو ئەوانى تر لەپێشترە بەبى تەحریر و تەعطیل و تەمثیل و تشبیە (باسى تەعطیل و تەحریر و تەمثیل و تشبیە و تەکیفان کرد لە پێشتر پێناسە کەمان کرد ئیستا ناچینهوه سەرى).

وێ خالیکی تر ئەوێه کە ئەگەر وەسفەکان بەدیار بکەون گەورایەتى مەوسوف بەدیار دەخا، تۆ چەندیک کەسیک وەسفی زیاتر شارەزابى ئەوێندە لەلات خوێشەویستر دەبى ئەوێندە لەلات بەرز و مەزنتەر دەبى کە سیفەتەکانى لەوپەرى تەواوى و ریک و پیکى بى، جا الله تعالى یش سیفەتەکانى لەوپەرى تەواویە چەند ئیمە بە سیفەتەکانەوه

بیناسین ئەوەندە چاکتر لێی نزیک دەبینەو ئەوەندە چاکتر لێی دەترسین ئەوەندە چاکتر خوشمان دەوێ، هەر لەو پێناوانەیه کە ئەهلی سونە و جەماعە بەلگەکانی ئایەتی قورئان و فەرمودەکانی پێغەمبەر (ﷺ) جیگیر دەکەن و دەیهێننەو هەتاوێ کو ئیمە چاکتر و زیاتر لە الله بترسین و لێی نزیک بینەو.

جیگیرکردنی سیفەتی (العين) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ٤٨]، ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسِّرَ * تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ﴾ [القمر: ١٣-١٤]، ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ [طه: ٣٩].

ئەو ئایەتانە ابن تیمیە بە بەلگەی هێناوەتەوێ بۆ جیگیرکردنی چاو بۆ الله تعالی چاوێک کە لە خۆی دەوێشێتەوێ (ولله المثل الأعلى) بەبێ تەحریف و تەعطیل و تەمثیل و تەکیف و چۆنیەتیە کە وێ چۆنیەتیە کە ئیمە نازانین ئەهلی سونە و جەماعە وادەفەرمون.

ئایەتی یە کەم مانای ئەوێ: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ٤٨] واتە ئارامگەر بە بۆ فەرمانی الله تۆ بە چاوی ئیمە بەو مانایە دەتبینن بە چاو لە ئیمە دیاری وە بزر نی کە دەشت بینن بە مانای دەتپاریژین ئاگاشان لێتە هەروێ کو الله تعالی لە ئایەتیکی تر دەفەرموێتە هارون و موسا پێغەمبەر (ﷺ): ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] بڕۆنە لای فیرعەون و مەشترسن چونکە من لەگەڵتاندام، ئەو مەعییە الله تعالی بۆ برۆداران و پێغەمبەران مەعییەکی خاسە، یانی نەک ئیلا بە قودرەت و عیلم لەگەڵتاندام بە مەعنای ئەوێ سەریشان دەخەم پشتگیریشان دەکەم بۆ برۆداران مەعییە خاسە وە بۆ تیکرای مەخلوق و بەدیهێنراوەکانی تر مەعییە عامە، وە لە پاشان دەفەرموێ: ﴿أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] دەبیستم و دەبینم ئەوێ لەوێ دەکری، کەواتە الله تعالی -جل شئە- خاوەن ئەو سیفەتانەیه ئەهلی سونە و جەماعە بۆی جیگیر دەکەن.

له ئایه تی تر الله تعالى فەرمویه تی: ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ [الشعراء: ۲۱۸] له و کاته ی تۆ هه لده ستیه وه و له پێیاندای الله تعالى ده تبینی، یان الله تعالى له و ئایه ته ی رابردوو ده فەرموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ۴۸] به مه عنای (نراک) ده تبینی.

ئه وانه هه موی به لگه ن له سه ر ئه وه ی ئه هلی سونه و جه ماعه ده لێن ئه و مانایه ی لێ وهرده گیرێ که الله تعالى سیفه تی عهینی بۆخۆی جیگیر کردوه -جل شئه- عهینی که له خۆی ده وه شیته وه به مه عنایه حه قیقیه که ی (ولله المثل الأعلى) چۆنیه تیه که شی نازانین. ئه گه ر پرسیا ری ئه وه بکری باشه بۆ الله تعالى فەرمویه تی: ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ (نا) ی ضه می ری جه معی بۆ به کاره ی ناوه بۆ به تاک نه یه ی ناوه به ته ثنییه نه یه ی ناوه؟ زۆر جار (نا) و ضه میری جه مع له زمانی عه ره بیدا بۆ عه زه مه ت و ته عزیم و گه وره ییه یه عنی به کارده هیندری، جا الله تعالى له بهر گه وره یی ئه و سیفه ته ی خۆی به کاری هی ناوه و ده فەرمون زانایان، (نا) ی به کاره ی ناوه که زاتی الله تعالى هه م مه زن و گه وره یه وه هه م جیگیر کردنی ئه و سیفه ته ش بۆ الله تعالى گه و رایه تی تیدا یه الله تعالى (نا) ی ضه می ری به کاره ی ناوه که ضه میری جه معه و کۆیه.

وه له فەرموده ی پێغه مبه ریش هاتوه (ﷺ) که به لگه بی له سه ر ئه وه ی الله تعالى چاوی هه یه چاوی که له خۆی ده وه شیته وه عهینی که له خۆی ده وه شیته وه که ده فەرموی پێغه مبه ر (ﷺ): «إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ^[۱]» ده رباره ی ده جال که پێغه مبه ر (ﷺ) ده دوی و قسان ده کا ده فەرموی ده جال ئه عوه ره یه عنی خێله چاوه کانی راست و ره وان و ته واونیه و له ناوه راست نیه خێله ده جال، یان له ری وایه ته کانی تر ده فەرموی چاوی که قه پاته وه چاوی که کراوه یه، قه پاته وه کو پارچه یه ک له گوشت و ئه وانه ی به سه ردا هاتبی هه ر هیچی پێوه دیار نیه که چاوی شه وه کو باس و خوا سی ده جال و ده کا پێغه مبه ر (ﷺ)، جا ده جال که ده لێ من خوام و له گه ل ئه وه دا یه ک چاوی هه یه و چاوی که قه پاته یان خێله به لام الله

[۱] صحيح البخاري (۴۴۰۲) (۱۷۴۲) (۳۰۵۵)، صحيح مسلم (۶۵) (۶۶) (۱۶۹)، سنن أبي داود (۴۶۸۶) (۴۷۵۷).

پەروەردگارتان ئەعوەر نیە، کە دەلی ئەعوەر نیە مەعنای چی دەگەیهێنێ؟ کە گوترا فلان کەس ئەعوەر نیە یەعنی خێل نیە خێلێش لە زمانی عەرەبی عادیەتەن یە ک چاو خێل نیە کەواتە بە دوو چاوی راست و پەوان دەگوترێ کە دەلیی فلان کەس خێل نیە، ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون کەواتە ئەو فەرمودەیە بەلگە یە لەسەر ئەوێ کە پیغەمبەر جیگیر کرد (ﷺ) هەردوو چاوەکانی اللہ تعالی سەلامەتن خێل نین وە نابینا نیە اللہ تعالی بەس هەموو ئەو مانایانە و جیگیر کردنی چاو بوو اللہ تعالی بە مانایە حەقیقە کەشی چۆنیەتیە کە ی نازانین (کما یلیق بجلالہ سبحانہ وتعالی).

وە ئایەتی دوهم کە ابن تیمیە هیئاویەتیەو اللہ تعالی فەرمویەتی: ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسْرٍ * تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِّمَن كَانَ كُفِرَ﴾ [القمر: ۱۳-۱۴] ئەوێش دەربارە ی نوح پیغەمبەر (ﷺ) کە لەو کاتە ی سواری کەشتیە کە دەبی نوح پیغەمبەر (ﷺ) لە گەل ئەوانە ی کە لە گەلی سوار دەبن برۆادارە کان کە ئەو کەشتیە دروستکراوی دەستی نوح پیغەمبەر بوو (ﷺ) لە دار و لە بزمازی ئەو کات و هەر شتێک لەوانە ی کە کەشتی پی دروست دەکرا دروستی کردبوو نوح پیغەمبەر (ﷺ) چونکە اللہ تعالی فەرمانی پێداوو کە سواریین و بەو کەشتیەو اللہ تعالی قوتاریان دەکا لەو عەزابە ی کە پەوانە ی دەکات کە وە کو غەزەبێک لە قەومی نوح اللہ تعالی دەیگرێ، جا اللہ تعالی کە دەفەرموی نوحمان بارکرد لەسەر تەختە دارە کان کە لێک بەسترا بونەوێ چ بە بزمار و بە هەر شتێکی ئەو کات کە داری لێک دەبەستیتەو، جا سواری ئەو کەشتی بونە ی نوح و ئەوانە ی برۆاداربون لە گەلی اللہ تعالی کە سواری کردن و یارمەتیدان دەفەرموی: ﴿تَجْرِي﴾ ئەوێ دەروا ئەو کەشتیە ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ بە چاودیژی ئێمەو بە بینینی ئێمەو واتە دەیانپاریزین چاودیریان دەکەین کە لەناو نەچن.

جا ئەوێش دوبارە اللہ تعالی فەرموی: ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ وە کو لە ئایەتە کە ی سوپەتی (الطور) ی شەر فەرموی ئەوێش جیگیر کردنی ئەوێ تێدایە کە اللہ تعالی خاوەنی

چاوه سیفەتی چاو و عەینی ھەیه (ولله المثل الأعلى) جا ئیمە بۆی جیگیر دە کەین وە کو ئەھلی سونە و جەماعە بەلام چۆنیەتیە کە ی نازانین.

لە ئایەتە کە ی سییەم کە ابن تیمیة بە بەلگە ی سییەمی ھیناوەتەو بۆ جیگیر کردنی چاو و عەین بۆ اللہ تعالی ئەویش اللہ تعالی فەرمویەتی: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ [طه: ۳۹] اللہ تعالی ھەوال دەدا کە بەندە کە ی خۆی موسای خوش دەوی وە لێی نزیکە کە اللہ تعالی جوړیک لە جوړەکانی مەحبەت و خوشەویستی تایبەتی بۆ موسا ھەیه (ﷺ) لەبەر ئەو دەفەرموی وە کو بلی پەروەردەت دە کەین ئە ی موسا لە ژیر چاودیژی ئیمەو و بە بینینی ئیمەو و بە پاراستنی ئیمەو تۆ پەروەردە دەبی و پیدەگە ی ئیمە دەتپاریزین لە ھەموو ناخۆشیە ک.

ئینجا اللہ تعالی فەرموی: ﴿عَلَىٰ عَيْنِي﴾ ئەو ھەش بەلگە ی ئەھلی سونە و جەماعە دەفەرمون لەسەر یە ک چاو بۆ اللہ تعالی -جل شئە-، جا ئە گەر بگوتری باشە لێرەدا باسی تاک کراوە دەلێن تاک ھەندیک جار وشە کە جنسە جنس لە زمانی عەرەبی زیاتر لە یە کیش دەگریتەو، مەبەست لێی لەو ئایەتە ئەھلی سونە و جەماعە دەفەرمون عەدەت و ژمارە دیاریکردن نیە مەبەست جنسە کە یە جنسیش فەردی ھەیه لە زمانی عەرەبیدا ئەو ی شارەزابی دەزانی، بە بەلگە ی ئەو ھەش ئەھلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئیمە حەدیس و فەرمودە ی پیغەمبەرە (ﷺ) جیگیران کردو بۆ اللہ تعالی کە اللہ تعالی خاوەنی دوو چاوە بە حەقیقی و راستی کە لە خۆی دەو ھەشیئەو چۆنیەتیە کە ی ئیمە نازانین.

لە پاشان ابن تیمیة لە سەرەتا و تا ئیستا و ھەندیکی تری ماوە ئایەت دەھینیتەو بە ئایەتی قورئانی پیروژ سیفەتەکانی اللہ جیگیر دە کا لە پاش ئایەتە کان ئینجا دەست بە فەرمودە کان دە کا فەرمودە و حەدیس ی پیغەمبەریش دەھینیتەو (ﷺ) لە مەتنی (الواسطية).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (السمع والبصر والرؤية) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [المجادلة: ١]، وَقَوْلُهُ: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ١٨١]، وَقَوْلُهُ: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ [الزخرف: ٨٠]، ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ [طه: ٤٦]، ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ [العلق: ١٤]، ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الشعراء: ٢١٧-٢١٩]، ﴿وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ [التوبة: ١٠٥].

ئەو ئایە تانە‌ی هەموو کردە بە‌لگە ابن تیمیة -رحمە اللہ- تو‌ماری کرد لە (العقيدة الواسطية) بو جیگیر کردنی سە‌مع و بە‌صەر و پروئیە بو اللہ تعالی.

جا ئایە تی یە کە‌م کە اللہ تعالی فەر‌مو‌ی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ [المجادلة: ١] ئەو ئایە تە بە‌لگە یە راشکاوانە لە‌سەر ئەو‌ە کە اللہ تعالی جیگیر کردنی سە‌مع بو خۆی بریار دە‌دا کە اللہ تعالی بی‌سەر بوە بو ئەو قسە و گو‌تنە‌ی ئەو ئافرە‌تە کە خە‌ولە بوو شکایە‌ت و سکا‌لای هە‌بوو لە‌ پیاو و هاوسەرە‌کە‌ی خۆی بر‌دی‌یە لای پی‌غە‌مبەر (ﷺ) اللہ تعالی دە‌فەر‌مو‌ی بی‌گومان اللہ بیستی قسە و وتە‌ی ئەو گو‌تو‌گو‌یە‌ی نیوان تو و خە‌ولە ئە‌ی پی‌غە‌مبەر (ﷺ) سکا‌لای بوو دەر‌بارە‌ی هاوسەرە‌کە‌ی شکایە‌ت و سکا‌لای کە‌ی هیناوە بو لای اللہ اللہ تعالی دە‌بیستی ئەو گو‌تو‌گو‌یە‌ی نیوان ئی‌وە چونکە بە‌راستی اللہ تعالی بی‌سەر و بینەرە، جا لە پاشان زانایانی ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە دە‌فەر‌مون ئە‌و بە‌لگە یە اللہ تعالی جارێک بە‌ سی‌غە و دەر‌برینی ماضی لە‌و ئایە تە‌دا بو‌خۆ‌ی جیگیری کرد کە بی‌سەر بوە وە جارێک بە‌ سی‌غە و دەر‌برینی موزاریع.

جار یە کە‌م کە لە ئایە تی یە کە‌م دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ لە‌و ئایە تە‌ی دوە‌میش دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

أَغْنِيَاءُ ﴿[آل عمران: ١٨١] ئەوانە هەردوکیان بە سیغەیی ماضین جیگیری کردووە اللہ تعالیٰ، جا بە سیغەیی ماضی بە لگەییە لەسەر ئەوێ پروداوێ کە و حەدەتە کە و فعلە کە و شتە کە هاتووەتە جێ رابردوو بوو وە جیگیر کردنە کەشی بە هیژترە، کەواتە اللہ تعالیٰ لە پێشتر کە ئەوان وایان گوتووە و اللہ تعالیٰ ئەوانی بیستووە لەو کاتە ی کە وایان گوتووە و لە رابردووە کە ی.

وێ جاری دوو بە سیغەیی موزاریع دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ اللہ تعالیٰ دەبیستی بە مەعنای لە داهاش کە ئەگەر قسە دەکەن و گفتوگۆ دەکەن هێشتا نەش گەشتوونەتە سەری یان دەستان پێکردووە و هێشتا کۆتایی پێ نەهاتووە ئەویش هەر دەبیستی، چونکە موزاریع بە لگەییە لەسەر حال و ئیستا وە لەسەر ئیستیقبال و داهاش.

کەواتە اللہ تعالیٰ ئیستاش دەتان بیستی ئە ی پێغەمبەر (ﷺ) ئەو گفتوگۆییە لە نێوان تۆ لە گەڵ خەولە ئەو ئافەرەتە سەحابیە هەییە وە لە داهاش دەتان بیستی، ئەوانە هەمویان بە لگەیی راشکاوانەن لەسەر ئەوێ کە اللہ تعالیٰ سەمعی هەییە و دەبیستی (وللہ المثل الأعلى) بەوێ کە لێی دەوێ شێتە وە بە حەقیقی و راستی ئیمە چۆنیەتیە کە ی نازانین.

وێ لەو ئایەتە ی تریش کە فەرموێ: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه ٤٦] اللہ تعالیٰ دەفەرموێتە موسا پێغەمبەر (ﷺ) وە دەفەرموێتە هارون پێغەمبەر (ﷺ) کە من لە گەڵتاندام و دەتان بیستم و دەتان بینم، ئەوێش لەوێ بە سیغەیی موزاریع جیگیری کردووە واتە ئیوێ برۆن لە داهاش کە دەگەنە لای فیرعەون من دەتان بیستم و دەشتان بینم، کەواتە بە لگەییە لەسەر ئەوێ اللہ تعالیٰ -جل شئە- سەمعی هەییە وە دەشیستی وە حەقیقیشە بە لام (وللہ المثل الأعلى) چۆنیەتیە کە ی ئیمە نایزانین ئەوێ بۆچونی ئەهلی سونە و جەماعەییە.

جا سەمعی و بیستی اللہ تعالیٰ -جل شئە- هەندیک جار بە مانای تەهید و پشتگیری کردنە بۆ کەسە کە، هەندیک جار بە مانای تەهیدە و تۆلە لێساندنە وەهیە و ترساندنیەتی، وە

هەندیک جاریش بە مانای ورد و درشتی جیگیر کردنی سەمعیەتە بۆ اللە تعالی که اللە تعالی بیسەری هەموو شتەکان دەبێ بە ورد و درشتیەو، جا بیستنی اللە تعالی یش -جل شئە- بیستنیکی فراوانە هیچ شتیک نیە اللە تعالی نەبیستی -جل شئە- دەوری هەموو شتیک دایە بە بیستەو تەنانت دایکە عایشە -رضی اللہ عنہا- کاتی که دەفەرموی لەو ئایەتە که اللە تعالی وەکو بەسەر پیغەمبەر (ﷺ) دایەزاند فەرموی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ خەولە ی کچی تەعلەبە لە گەڵ پیاوێ کە کاتی که ظیھاری لە گەڵ کردبوو هاتە خزمەت پیغەمبەر (ﷺ)، دایکە عایشە دەفەرموی من لییان نزیک بوم هەر لەو دیوی حوجرە که بوم بەلام لە هەموو قسەکان نەدەگەیشتم ئەوھا بە سەبری و هیوایشی خەولە لە خزمەت پیغەمبەر دەیکرد (ﷺ) بەلام اللە تعالی لە سەروی حەوت ئاسمانانەو بە ورد و درشتی لە هەموو قسەکان بیستی و وە ئایەتی بەسەر دابەزاندن، کەواتە دایکە عایشە دەفەرموی پاکێ و بیگەردی و گەورەیی بۆ ئەو اللەییە که بیستە کە ی زۆر فراوانە و وە زۆر دەقیق و وردە.

ئینجا ئەهلی سونە و جەماعە جیگیری دەکەن که بەلێ اللە تعالی خاوەنی سیفەتی سەمعیە وە بەصەرە وە پروئیەییە بە حەقیقەت و راستی بەلام ئیمە چۆنیەتیە کە ی نازانین بەلام جیگیری دەکەین وەکو واتا تەواوێ کە ی وە چۆنیەتیە کەش و زانستی بە چۆنیەتیە کە ی رەت دەکەینەو وە هیچی لێ نازانین.

ئەو بەلگە کە یە که دایکە عایشە دەفەرموی: «الحمد لله الذي وسع سمعه الأصوات، لقد جاءت المجادلة تشكو إلى رسول الله وأنا في ناحية من البيت، ما أسمع ما تقول، فأنزل الله -عز وجل- ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ فدل ذلك أن الله يدرك بسمعه الأصوات على اختلافها»^[۱] دەفەرموی سوپاس و ستایش بۆ خوا یە کێ پەروردگار که بیستە کە ی زۆر فراوانە هەموو دەبیستی بە ورد و درشتیەو دەلێ ئەوێ هات که گفتوگۆی کرد لە گەڵ پیغەمبەر (ﷺ)

[۱] سنن النسائي (۳۶۶۰)، سنن ابن ماجه (۱۸۸) (۲۰۶۳)، مسند أحمد (۲۴۱۹۵).

که خهولهی کچی ته‌عه‌به‌ بوو که سکاڵای هینایه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پیاو و هاوسه‌ره‌ که‌ی، جا ده‌لی له‌ لایه‌ کی ژوره‌ که‌ بوو من زۆر لییان نزیک بوم، به‌ لام من هه‌موو قسه‌ کانی ئه‌وانم نه‌بیست و گویم لی نه‌بوو به‌ لام الله تعالی ئه‌و ئایه‌ ته‌ی دابه‌زاند و که‌ بیسه‌ر بوو بۆ هه‌موو قسه‌ کان به‌ ورد و درشتیه‌وه‌، ئینجا ده‌فه‌رموی ئه‌وه‌ش به‌ لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ الله تعالی به‌ بیستنی خۆی و به‌ سه‌مه‌ی خۆی هه‌موو ده‌نگه‌ کان به‌ جیاوازییه‌وه‌ ده‌بیستی.

جا زۆر جار ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ نمونه‌ به‌وه‌ ده‌هیننه‌وه‌ ده‌لین سه‌مه‌ و بیستنی الله تعالی ئه‌وه‌نده‌ فراوانه‌ له‌ یه‌ ک له‌ حزه‌ و چرکه‌ دا ئه‌ گه‌ر هه‌موو مه‌خلوق و به‌ دیهینراوه‌ کان بدوین و قسه‌ بکه‌ن به‌ جیاوازی له‌ نیوانیان له‌ زمان و له‌ هجه‌ کانیانه‌وه‌ به‌ هه‌ر ده‌نگیک بیکه‌ن به‌ نزمی بیکه‌ن یان به‌ ده‌نگی بلند و زۆر به‌رز بیکه‌ن یان به‌ مام ناوه‌ندی بیکه‌ن هه‌ر داوایه‌ کیان هه‌بی له‌ یه‌ ک چرکه‌ شدا الله تعالی هه‌موی ده‌بیستی به‌بی ئه‌وه‌ی لی تییک بچی -جل شئه‌- (ولله‌ المثل الأعلى)، وه‌ ده‌شتوانی هه‌ر هه‌مویان پاداشت ئه‌ گه‌ر داوا ده‌که‌ن بیانداته‌وه‌ ئه‌ گه‌ر داوا ی تۆله‌یه‌ تۆله‌یان بۆ بستینیته‌وه‌ ئه‌ گه‌ر پروادارن یان هه‌ر راز و نیازیک هه‌بی بۆیان جیبه‌جی بکا، ئه‌وه‌ گه‌وره‌یی الله تعالی یه‌ -جل شئه‌-، به‌ لام ئیمه‌ی مه‌خلوق و به‌ دیهینراو ته‌نانه‌ت مروّقه‌ کان ئه‌ گه‌ر نمونه‌ مان پی بیته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ سه‌مه‌ و به‌ بینیمان که‌م و کورتیمان یه‌ کجار زۆره‌، تۆ ئه‌ گه‌ر بیسه‌ربی دوو که‌س بدوین و قسه‌ت له‌ گه‌ل بکه‌ن چه‌ند لیشت نزیکبن به‌ یه‌ ک زمانیش بی زۆریش فه‌صیح و راشکاوانه‌ قسه‌ بکه‌ن ره‌وان بیژبن له‌ قسه‌ کانیان ئیلا لیّت تییک ده‌چی ئه‌ گه‌ر دوو که‌س له‌ یه‌ ک کاتدا بدوین و قسه‌ت له‌ گه‌ل بکه‌ن، ده‌لییه‌ یه‌ کییک بوه‌سته‌ جاری با گوئ له‌وه‌ بگرم لیم تییک ده‌چی نازانم چی ده‌لی ئینجا له‌ دوا یی گوئ له‌ تۆ ده‌گرم واته‌ قسه‌ کانی تۆ ده‌بیستم و هه‌ستت لی راده‌ گرم، ئینجا ئه‌ گه‌ر ده‌نگیکی دور به‌ دوریش بیت و مه‌ژغول و سه‌رقالت بکات ده‌نگه‌ که‌ی ئه‌و نزم و که‌م بکاته‌وه‌ دوباره‌ لیّت تییک ده‌چی، که‌واته‌ مروّف که‌م و

کورتە لە بیستنه کانی به لām الله تعالى له وپه پری ته واییه له بیستنه کانی، ئەوێش ئەوێ ده گهیه نێ وێ کو گوتمان بنه مایه ک له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه هه ندیک جار ناوه کان یه ک ده گرنه وه ده گوتری مرقیش خاوه نی سه معه و بیسه ره الله تعالى یش خاوه نی سه معه و بیسه ره به لām له مانا و له ناوه پۆکدا له واتایه حه قیقی و راستیه کهیدا هی الله تعالى سه معه و بیستنه که ی زۆر فراوانه که مالیه ت و ته واییه تی پێوه یه به لām هی مرقه کان زۆر که م و کورتە و له خۆیان ده وه شیته وه، هی الله له گه وره یی خۆی ده وه شیته وه هی مرقه کانیش له که م و کورتی خۆیان ده وه شیته وه ئە گه ر له ناویشدا هاوبه ش بن له ناوه پۆکدا زۆر لیک دورن هه موو ناو و سیفه ته کانی الله تعالى هه ر وایه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى).

وه له ئایه ته که ی دوه میش که الله تعالى فه رموی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ۱۸۱] ئەوێ هه ندیک له موفه سیرین هی ناویتیانه وه ده لێن وه کو سه به ب نزول و دابه زینی ئەو ئایه ته هۆکاره که ی ئەو ه بوو فینحاس که یه کییک بوو له گه وره جوله که کان، ئەو کاته ئەو گه وره جوله که دیاره که سییک بوو بازرگانی ده کرد وه له پاشان ده وله مه ند بوو وه له قسه و گوته کانی فه صیح و په وان بیژ بوو وه پله و پایه یه کی هه بوو له نیو جوله که کاند، جارێکیان ئیامی ئەبو به کر ده چیته بازاری جوله که کان بۆ کرین و فروشتن به تاک و ته نها ئەو فینحاسه ده بینێ و بانگی لیده کات و بانگه وازی له گه ل ئەنجام ده دا که ده لێ و ه ره سه ر پێگای راست و تاوه کو که ی فینحاس تۆ نابیته موسلمان؟ که فینحاس ئەو کاته دیاره قسه ی کردوه و خه لکی جوله که ده وره ی لێ داون و له نیو بازاری که ئیامی ئەبو به کر وای بینوه -رضی الله عنه- دیاره فینحاسیش ئەو قسه ی ده کا ده لیته ئیامی ئەبو به کر ده لیت چۆن بیم بپروا بینم به موحه مه دیک که موحه مه ده که ی ئیوه من بیستومه ده لیت خوا که ی ئیوه موحتاجه و ده یه وه ییت که خه لکی قه رزی پێدات دیاره فه قیر و هه ژاره خوا یه که ی ئیوه من خوا یه کی ده وله مه ندم ده وی ئەو قسانه ده کا و

ئەو ئایەتە هێ ئەوەیە، ئینجا ئیمامی ئەبو بە کر لێی دەچیتە پێش و مستیک لە دەمی دەدا و ددانی دەشکینیت، ئینجا جوله‌ که‌ کان دەیانەوی تۆلە‌ی لێ بستیننە‌وه‌ فینحاس لێ ناگەرێ و لە‌ گە‌ل ئیمامی ئەبو بە کر دیتە‌ خزمە‌ت پی‌غه‌مبەر (ﷺ)، دە‌لێ ئەبو بە کر وای لێکردوم، پی‌غه‌مبەریش (ﷺ) دە‌فه‌رموێ لە‌ به‌رچی ئە‌ی ئەبو بە کر؟ ئە‌ویش دە‌فه‌رموێ به‌رگرم کرد لە‌ الله‌ تعالی و لە‌ تۆ ئە‌ی پی‌غه‌مبەری پی‌شه‌وا (ﷺ)، ئە‌ویش دە‌فه‌رموێ تۆلە‌ی که‌سیک قسه‌ و بێ‌ ری‌زی بکا به‌رامبەر به‌ الله‌ و به‌ پی‌غه‌مبەر (ﷺ) ئە‌وه‌یه‌ ئە‌ی فینحاس.

ئینجا زانایان ئە‌وه‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ ئە‌وانه‌ی به‌ سه‌حیح و راست و دروستی داده‌نێن ده‌لێن لە‌ هەر جی‌گا و شوینیک ئە‌گەر کوفری و بێ‌ پرواییه‌ک ده‌ربردرا ئە‌و کاته‌ تۆ بۆت هه‌یه‌ عه‌زمت جه‌زمکه‌ی وه‌ کو عه‌زیمه‌ته‌وه‌ لێی بجیتە‌ پێش و لە‌ که‌سه‌ که‌ بده‌ی حیسابی هیچ شتیک نه‌ که‌ی ئایه‌ چیت دیتە‌ پێش و چیت به‌سه‌ر دی و به‌ تاک و ته‌نهایی و ئە‌وانه‌ هه‌موو کافرن و ئە‌گه‌ری ئە‌وه‌ی هه‌یه‌ بکوژری هه‌رچیت به‌سه‌ر بێ ئە‌وه‌ عه‌زیمه‌ته‌، ئە‌گەر کردت خه‌یرت پی‌ده‌گا وه‌ ئە‌گه‌ری زۆریش هه‌یه‌ الله‌ تعالی‌ رزگاریشت بکا وه‌ کو ئیمامی ئە‌بو بە کر هیچیشت به‌سه‌ر نه‌یه‌ وه‌ زۆرجاریش وابوه‌ ئە‌گەر له‌ پیناو الله‌ تعالی‌ بێ، ئە‌گەر له‌ گە‌ل ئە‌وه‌شدا وه‌ کو رو‌خسه‌تیک بۆشت هه‌بێ خۆت بی‌ده‌نگ که‌ی و برۆی ئە‌وی به‌جێ بی‌لی لە‌ ترسی ئە‌وه‌ی چونکه‌ تۆ به‌ تاک و ته‌نهای و ره‌نگه‌ ئە‌گه‌ری ئە‌وه‌ت بی‌ته‌ سه‌ر بکوژری و ئازار و ئە‌شکه‌نجه‌ی زۆر بدری به‌لام عه‌زیمه‌ته‌ که‌ ئە‌ولاتره‌ و چاکتره‌ بیکه‌ی (والله‌ أعلم بالصواب).

ئینجا لێ‌ره‌وه‌ الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رموێ ئە‌وه‌یان ئە‌مجاره‌ ته‌ه‌دیده‌ ئە‌وه‌ی یه‌ که‌میان ئە‌و باب‌ه‌ته‌ بیستنه‌ بوو که‌ الله‌ تعالی‌ ورد و درشتی شته‌ کان ده‌بیستی وه‌ ئە‌وه‌ی دوه‌میان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی بیستنیکه‌ و ته‌ه‌دیدیشی پی‌وه‌یه‌ الله‌ تعالی‌ ئە‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند به‌سه‌ر پی‌غه‌مبەر (ﷺ) له‌سه‌ر فینحاس و ئە‌وان له‌سه‌ر ئە‌و بۆچونه‌ی موفه‌سیرین فه‌رموێ: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ﴾ [آل عمران: ١٨١] یه‌عنی بی‌گومان

الله تعالی بیستی ئەوانە‌ی که گوتیان الله تعالی فە‌قیر و هه‌ژاره (په‌نا به‌ خ‌وای رب العالمین) تعالی وه‌ ئی‌مه ده‌وله‌مه‌ندین، الله تعالی که ده‌لی بیستی وه‌ کو که ئە‌نه‌هو له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بی ئە‌و باب‌ه‌ته‌ وشه‌ و ده‌ربرپانه‌ بۆ ئە‌وه‌نده‌ دی یه‌عنی ئا‌گادارم بیستومه‌ له‌سه‌ریان ناچ‌ی به‌ مه‌ع‌نای حیسابیان بۆ ده‌که‌م، ئینجا له‌ کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ش الله تعالی هه‌ر وا ده‌فه‌رموی که له‌سه‌ریان ده‌نوسری ئە‌وانه‌ که (قتله‌ الأنبياء)ن پی‌غه‌مبه‌رانیشیان کوشته‌وه‌ (عليهم الصلاة والسلام) به‌بی حه‌ق و به‌ نا‌ره‌وایی ئینجا تۆله‌یان لی ده‌ست‌ن‌یر‌ی‌ته‌وه‌.

له‌ ئایه‌ته‌که‌ی سییه‌م که ابن تیمیه به‌ له‌گه‌ی ه‌ینابۆوه‌ بۆ جی‌گیر کردنی بیستی الله تعالی، الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ [الزخرف: ۸۰] ئە‌وه‌ ده‌ر‌بار‌ه‌ی موشریکه‌کانی قور‌ه‌یشی هات دابه‌زی ئە‌و ئایه‌ته‌ ده‌فه‌رموی موشریکه‌ قور‌ه‌یشیه‌کان وا داده‌ن‌ین ئی‌مه نه‌ینیه‌کانیان نابیستین ئە‌وه‌ی به‌ پسته‌ پست له‌نیوان خ‌و‌ی‌اندا ده‌یل‌ین و به‌ ده‌نگی نزم که دوانیان سیانیان پی‌که‌وه‌ کۆ ده‌بنه‌وه‌ و ده‌یل‌ین ئی‌مه نایان بیستین به‌لی ده‌شیان بیستین ئە‌و ئایه‌ته‌ به‌ له‌گه‌یه‌ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ وه‌ ئی‌مه ره‌وانه‌ کراوی فریشته‌کانیشمان ره‌وانه‌ کردوه‌ له‌سه‌ریشیان بنوسن و تۆمار بک‌ری‌ت ئە‌وانیش له‌سه‌ریان ده‌نوسن.

له‌ پاشان له‌ ئایه‌تی چواره‌م ده‌ر‌بار‌ه‌ی موسا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ ه‌ارونی براشی (ﷺ) که الله تعالی ره‌وانه‌ی لای فیرعه‌ونیان ده‌کا، ئە‌مه‌جاره‌ بیستنه‌ که لی‌ره‌ بیستی ته‌هیده‌ سه‌رخستنه‌ پشتگیری کردنه‌ که الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ [طه: ۴۶] ئیوه‌ برۆن وه‌ مه‌ش ترس‌ین: ﴿لَا تَخَافَا﴾ مه‌ترس‌ین: ﴿إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ چونکه‌ من له‌گه‌لتاندام ئە‌وه‌ مه‌عییه‌تی تایه‌تی پی‌ ده‌ل‌ین ئە‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌، ده‌گه‌ینه‌ سه‌ری مه‌عییه‌ت و له‌گه‌لدابونی الله دوو جو‌ری هه‌یه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئە‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌:

۱. مه‌عییه‌ت و له‌گه‌ل‌دابونی گشتی و عام‌ه‌یه‌ که له‌گه‌ل‌ه‌موو که‌سیکدا ه‌یه‌ الله‌ تعالی -جل شنه- له‌ خراپ و باشه به مه‌عنای بیستن و به بینین و به عیلم و زانستی و به ده‌سه‌لاته‌وه له‌گه‌ل‌ه‌موو شتی‌کدا ه‌یه‌.

۲. وه مه‌عییه‌تی خاص و تاییه‌تیش ه‌یه‌ که له‌گه‌ل‌برواداران‌ه وه‌کو له‌و‌تایه‌ته به موسا و هارون ده‌فهرموئ (عليهما الصلاة والسلام) هی پشتگیری کردنه و سه‌رخستنه وه له‌گه‌ل‌دابونی هی‌ز و توانا پی به‌خشینیانه وه پاراستنیانه.

الله تعالی که ده‌فهرموئ برۆن مه‌ترسن برۆنه لای فیرعه‌ون چونکه من له‌گه‌لتاندام وه ده‌ش بیستم هه‌ر قسه‌یه‌کی ورد و درشت ده‌کری له‌وی ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی به‌دلی فیرعه‌ونیشدا دی من ئاگادارم: ﴿وَأَرَى﴾ ده‌شبینم، جا بینین به مه‌عنای ئه‌وه‌یه که به‌چاو شته‌کان ده‌بیندری جا (ولله المثل الأعلى) الله تعالی -جل شنه- که پرومان کرده‌وه له‌ر‌ابردودا له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ه‌موو شته‌کان ده‌بینی به بینینیکی حه‌قیقی و راستی هیچ شتی‌ک ون‌یه له‌الله تعالی و بزربی و الله تعالی نه‌بینی.

جا له‌پاشان له‌تایه‌تی پینجه‌م ابن‌تیمیه -رحمه‌الله- که به‌به‌لگه‌ی هی‌نایه‌وه الله تعالی فه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ۱۴] ئه‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌بو جه‌هله کاتی که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) روه و که‌عه‌نوێژی ده‌خویند و ده‌یکرد ئه‌بو جه‌هل هات گوتی تا که‌ی ئه‌ی قوره‌یشیه‌کان قه‌ده‌غه‌ی ئه‌و موحه‌مه‌ده‌ناکه‌ن؟ ئه‌وه جوین فرۆشتنه به‌بت و سه‌نه‌مه‌کانی ئیمه که‌کرنۆش ده‌با بو‌خوا تاک و ته‌نها که‌ی ئینجا هات له‌وی پی‌غه‌مبه‌ر قه‌ده‌غه‌بکا (ﷺ) له‌نوێژ کردنه که‌ی ئینجا الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ۱۴] تایه‌نازانی ئه‌بو جه‌هل که الله تعالی ده‌بینی ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی که له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌کا و قه‌ده‌غه‌ی ده‌کا؟ ئینجا الله تعالی پی‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) هه‌له‌ینا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی روه و ئه‌بو جه‌هل بو‌ه‌سی‌تیته‌وه، که‌واته ه‌موو جاریک نابی که‌سی موسلمان بلی ده‌سه‌لاتم‌نیه و زه‌عیف و لاوازم له‌ه‌موو ئیش و کاریکدا له‌به‌رامبه‌ر طاغوت و زالم‌ان ئه‌و کاته ئه‌گه‌ر

خه‌لک‌یشته له‌گه‌لدا نه‌بی ده‌سه‌لات‌یشته زه‌عیف و لاوازی بلی و نه‌لا ته‌نازول ده‌که‌م هه‌موو شتی‌ک ته‌نازولی لی نه‌یه، هه‌موو شتی‌ک نابی تو که‌مته‌ر خه‌می ئه‌وه‌ی لی بکه‌ی ده‌بی هه‌ندی‌ک جار مه‌وقیفت هه‌بی هه‌لو‌یستت هه‌بی بوه‌ست‌یه‌وه له به‌رامبه‌ری، وه‌کو قه‌ده‌غه‌کردن له‌نو‌یژ قبول نه‌یه ته‌نازول بکه‌ی بو هیچ که‌سی‌ک ئیلا ده‌بی نو‌یژه‌که‌ت ئه‌نجام ده‌ی و بیکه‌ی و حیساب بو به‌رامبه‌ره‌که‌ت نه‌که‌ی چونکه‌ ئه‌وه عیباده‌تی الله تعالی یه و له‌سه‌رته پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ڕوه و ئه‌بو جه‌هل وه‌ستایه‌وه گوتی هه‌موو جارێ دیم لیره‌ک‌رنۆش ده‌به‌م بو خوای په‌روه‌ردگارم و وه‌حیسابت بو ناکه‌م، ئینجا ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ر که ته‌ه‌دید ده‌کا (ﷺ) هه‌ره‌شه‌ی لیده‌کا الله تعالی یش ده‌فه‌رموی ئه‌گه‌ر وازی نه‌هینابا:

﴿سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ﴾ [العلق: ۱۸] ئیمه بانگی فریشته‌ی ده‌رگاوانی جه‌هه‌ننهم و سه‌ره‌رشتیاری جه‌هه‌ننهم مان ده‌کرد له‌سه‌ر ده‌م و نیو چاوان ئه‌بو جه‌هل‌یان هه‌ر له‌دونیادا ڕاکیشابا بو ناو ئاگری دۆزه‌خ، ئینجا الله تعالی ئه‌مریش ده‌کاته پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی به‌قسه‌ی ئه‌بو جه‌هل مه‌که‌: ﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ [العلق: ۱۹] هه‌رده‌م ک‌رنۆش و سوجده‌ بو من ببه و لیم نزیک به‌ره‌وه و قسه‌کانی ئه‌بو جه‌هل جیبه‌جی مه‌که.

جا له‌و ئایه‌ته‌دا سه‌لمیندرا که الله تعالی ده‌بینی هه‌موو شتی‌ک ده‌بینی که‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ۱۴] واته ئیستیفهامیکه‌ پرسیاری‌که ده‌یکا الله تعالی بو جیگیر کردنی سیفه‌تی بینینه بو خوی، که ده‌فه‌رموی ئایه‌نازانی ئه‌بو جه‌هل که ئیمه ده‌بینین ئه‌و هه‌لسوکه‌وته ده‌کا؟ به‌لی ده‌بی هه‌موو که‌س بزانی که الله تعالی هه‌موو شتی‌ک ده‌بینی.

له‌ئایه‌ته‌که‌ی شه‌شه‌م که به‌به‌لگه‌ی هیناوه‌ته‌وه ابن تیمیه -رحمه‌الله- بو جیگیر کردنی سیفه‌تی سه‌میعییه‌تی الله تعالی -جل شئنه- وه‌بینینی الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الشعراء: ۲۱۷ - ۲۱۹] الله تعالی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌دوینی (ﷺ) له‌و ئایه‌ته ده‌فه‌رموی ئه‌و خودایه‌ی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) که تو ده‌بینی و تو‌ی لی دیاره‌ ئه‌و کاته‌ی تو هه‌لده‌ست‌یه‌وه له‌شه‌وان بو شه‌و و نو‌یژی و

عیباده‌ته‌کان بۆ پەرسشتی الله تعالی: ﴿وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ وه که ده‌چیتە ناو هاوه‌له‌کانیش ئەوان کاتیکی نوێژی به‌جه‌ماعه‌تیان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ی و له‌ریزی ئەوانه‌وه ده‌یانبینی و په‌یدا ده‌بی تۆ له‌ناویان و ده‌چیتە ناویان که‌هه‌موتان ده‌چنه‌کرنۆش بۆ الله تعالی به‌یه‌که‌وه‌ و به‌جه‌ماعه‌ت ئەو کاتیش هه‌ر ده‌بینی الله تعالی هاوه‌له‌کانیش ده‌بینی چونکه‌: ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الله تعالی بیسه‌ره‌ و وه‌ زانیه‌.

له‌پاشان له‌ئایه‌ته‌که‌ی هه‌وته‌م که‌ابن تیمیه‌ به‌ه‌لگه‌ی هه‌نایه‌وه‌ بۆ جیگیر کردنی ئەو سیفه‌تانه‌ی الله تعالی سه‌باره‌ت به‌بینی الله تعالی بۆ شته‌کان الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ [التوبة: ۱۰۵] الله تعالی له‌و ئایه‌ته‌به‌نده‌کان هانده‌دا ده‌فه‌رموی ئیوه‌کار و کردار بکه‌ن ئیشی خۆتان بکه‌ن مه‌لێن وه‌لا ئەوه‌چۆن ده‌بی ئیمه‌ئه‌گه‌ر بمانه‌وی حوكمی ئیسلام بگه‌رێنینه‌وه‌ زالم و طاغوته‌کان ئەوه‌نده‌ده‌سه‌لاتدارن ئیمه‌چیمان پێ ده‌کری؟ و موسته‌زعه‌فین ژیر ده‌سته‌ین، نا ده‌ست بکه‌ن به‌ئیش و کاره‌کانی خۆتان عیلم و زانستیه‌که‌په‌یدا بکه‌ن وه‌ده‌عوه‌ و بانگه‌وازی له‌گه‌ڵ خه‌لکی بکه‌ن ئینجا مه‌لی من وه‌لا چۆن ده‌توانم بخوینم ته‌مه‌نیکم به‌سه‌ر بردوه‌عیلم و زانستی په‌یدا بکه‌م تازه‌چی فی‌ده‌بم؟ هه‌ریه‌ک له‌ئیشه‌چاکه‌کان الله تعالی به‌نده‌کانی هانده‌دا له‌سه‌ر ئەوه‌ده‌فه‌رموی ئیوه‌کار بکه‌ن: ﴿فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ جا له‌پاش کار کردنه‌که‌ی ئیوه‌الله تعالی کاره‌کانی ئیوه‌ده‌بینی که‌ئیوه‌ده‌یکه‌ن و ئەنجامی ده‌ده‌ن وه‌په‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌بروادارانیش چونکه‌که‌تۆ کاره‌که‌ت کرد هه‌م الله ده‌بینی -جل شنه‌- هه‌م له‌په‌غه‌مبه‌ریش به‌دیار ده‌که‌وی (ﷺ) کار و کرده‌وه‌که‌ت که‌ده‌بیته‌واقع و ته‌ماشای ده‌که‌ن وه‌بروادارانیش به‌چاو ده‌بینن تۆ چ کاریک ده‌که‌ی، ئینجا الله تعالی له‌سه‌ر چاکیه‌کان پاداشتت ده‌داته‌وه‌پشتگیریت لی ده‌کات سه‌رت ده‌خا.

بەلگەش لەو ئایەتە: ﴿فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ یەعنی اللّە تەعالی دەبینی کردەوه کانتان لەپاش ئەوێ ئەنجامی دەدەن، کەواتە بینن بۆ اللّە تەعالی سیفەتیکە جیگیرە بەگوێرە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە ئەو ئایەتەشیان بەلگەیه کە لە بەلگەکان.

کەواتە ئەهلی سونە و جەماعە دەیسەلمێنن کە اللّە تەعالی سەمیعه خاوەنی سەمعە و دەبێستێ بە ورد و درشتی شتەکانەوه، هەندیک جار سەمیعیەتیە کە و بێستنه کە ی اللّە تەعالی بە ورد و درشتی وه کو دەلیت اللّە تەعالی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ [المجادلة: ١] وه هەندیک جاریش بۆ ئەوەندە جیگیر دەکا بۆ سەرخستنه و پشتگیری کاریکردن و پاراستنه بۆ پرواداره‌کان وه کو دەفەرموێته موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام): ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] وه هەندیک جاریش بۆ تەهید کردنه وه سەرزەنشت کردن و هەپەشه کردنه وه کو اللّە تەعالی دەربارەیی فینحاس و ئەوان دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ١٨١] (پەنا بە خوای رب العالمین) ئەو‌هش هەپەشه‌ی خواییه بە مەعنا‌ی لەسەریان ناچی اللّە تەعالی ئەو‌ه‌ی بێستوه و وه لەسەریان دەنوسی و تۆلەیان لی دەستی‌نێته‌وه.

جا بیننی اللّە تەعالی یش لە کو‌تایی ئەو بڕگانه‌دا ئەو‌ه‌ی دەلیین کە هەندیک جار بەنده‌کان ئەگەر بگەنه ئەو ئاسته کە هەستی ئەو بکەن اللّە تەعالی دەبینن -جل شئنه- ئەو‌ه‌ زۆر گرنگه و پلەیه‌کی زۆر پلەداریه‌یه‌ له عیبادەت و پەرستشدا، کاتی کە پی‌غەمبەر (ﷺ) به ئیحسان ناوی دەبا کە دەفەرموێت: «الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ» ئیحسان و چاکه‌کاری و پلە‌ی بە‌رزی پرواداری له عیبادەت و پەرستشدا ئەو‌ه‌یه‌ تۆ اللّە تەعالی بپەرستی هەر وا دابنێی اللّە لی دیاره و دەبینی پرواداره‌ راسته‌قینه‌کان ئەوەنده‌ دُنیا دەبن له عەقیده ئەوەنده‌ اللّە دەناسن -جل شئنه- ئەوەنده‌ لی نزیك دەبنه‌وه هەردەم وا هەست ده‌کەن وا اللّە تەعالی لەبەر چاویانه و اللّە تەعالی دەبینن، عەقیده‌ی ئەهلی سونە و جەماعە وایه‌ زۆر کورته‌ پوخته‌ به‌ رێک و پێکی کە ئەنه‌هو تۆ اللّە تەعالی دەبینی -جل شئنه-، پلە‌ی هەرە بە‌رزی

ئەحسان وەکەتۆ ئەلله دەبینی پەلە نەزمتەر لەو هەر لە ئەحسانەو ئەویش ئەوێه: «فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»^[۱] بزانی ئەو بەردەوام دەتبینی و چاودێر بەسەرته‌وه، جا ئەو گەنگە و موهممه له خۆمان بیهێنینه‌جی و ئەو‌هش بەو دەبی که زیاتر الله بناسین به ناو و سیفه‌ته‌کانیه‌وه.

جێگیر کردنی سیفه‌تی (المکر والکید) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ [آل عمران: ۵۴]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النمل: ۵۰]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا * وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق: ۱۵-۱۶].

جا ئەو ئایە‌تانە بو ئەو هیناویە‌تیە‌وه ابن تیمیة -رحمه الله- که ئەه‌لی سونە و جە‌ماعە بەو ئایە‌تانە ئەو جێگیر دە‌کەن و دە‌یسە‌لمێنن که الله تعالی سیفه‌تی مە‌کەر و کە‌یدی هە‌یه بە‌لام پە‌نکردنە‌وه‌ی دە‌وی نابی بە‌موت‌لە‌قی و پە‌هایێ ب‌لێن الله تعالی کە‌ید و مە‌کری هە‌یه وه یان ناو بو الله تعالی داب‌تاشین لەو سیفه‌تانە، ئە‌گەر ب‌لێن الله مە‌کری هە‌یه ب‌توانین ب‌لێن الله ماکیرە (پە‌نا بە الله تعالی) -جل شئنه- ئە‌وانە پە‌تکراوە‌ن لە الله تعالی تە‌نها وه‌کو سیفه‌ته‌کە‌ی بە‌و قە‌ید و تاییه‌تمان‌دیانه‌وه که الله تعالی هیناوی‌تی بو‌خۆ‌ی دە‌بی ب‌گوت‌ری‌ته‌وه نابی زێ‌ده پە‌وی تێ‌دا ب‌کری.

الله تعالی له ئایه‌ته‌کە‌ی یه‌که‌م که ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ [الرعد: ۱۳] بو‌خۆ‌ی ب‌ریار ده‌دا الله تعالی ده‌فه‌رموی الله شه‌دید به‌مه‌عنای توند و تیژی دی یان به‌مه‌عنای زۆری دی له‌زمانی عە‌ره‌بیە‌وه وه‌می‌حالیش به‌مه‌عنای ع‌قوبه‌ دی به‌مه‌عنای تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ی، یه‌عنی الله تعالی توند و تیژه‌ له‌ تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وه‌کانیدا، که‌سی‌ک ئە‌گەر کافر‌بی و پێ‌دا‌گری له‌سه‌ر کوفره‌کە‌ی ب‌کا ب‌ی‌دین بی و عیناد‌بی له‌سه‌ر کوفره‌کە‌ی وه‌کو ئە‌بو جە‌هل وه‌کو فیرعه‌ون ئە‌وانه الله تعالی له‌گە‌لیان: ﴿شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ به‌مه‌عنای

[۱] صحيح البخاري (۴۷۷۷) (۵۰) (۱۳۹۷) (۷۱۲۱)، صحيح مسلم (۹) (۱۰) (۱۴)، سنن النسائي (۴۹۹۱).

ئه‌وه‌ی توند و تیژه له تۆله سه‌ندنه‌وه لییان چونکه ئه‌وان توند و تیژن پیداکرن له‌سه‌ر کوفر و بی پرواییه‌کانیان و وه له‌سه‌ر دژایه‌تی الله تعالی -جل شئه-.

وه له پاشان ابن تیمیه ئه‌و ئایه‌ته‌ی به‌لگه‌هیناوه: ﴿وَمَكْرُواً وَاللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ **الْمَاكِرِينَ**﴾ [آل عمران: ۵۴] ئه‌وه مه‌به‌ست پی جوله‌که‌که‌کان پیلانی شه‌هید کردن و کوشتنی عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایان رشت و دایانا ویستیان که عیسا بکوژن (ﷺ)، جا الله تعالی ئه‌و ئایه‌ته‌ی به‌وه‌دابه‌زاند که ده‌فهرموئ ئه‌وان له پیلاندا بون مه‌کریان گیرا، جا مه‌کرزانایانی ئه‌هلی لوغه ده‌فهرمون چیه؟ مه‌کر به‌واتای چی دی؟ مه‌کر به‌و واتایه‌ی دی که ئه‌گه‌ر له ژیر به‌ژیرییه‌وه شتیک بکه‌ی بو ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌ت ته‌واو نه‌زانی له‌کو‌تایدا تۆزالبی به‌سه‌ریدا و پیلانیکی لی بگیری و له‌پاشانه‌که‌زه‌ره‌ر و زیانی پی بگه‌یه‌نی ئه‌وه‌زیاتر به‌مه‌کر ده‌گوتری له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، ئینجا الله تعالی -جل شئه- ده‌فهرموئ له پیلاندا بون جوله‌که‌کان له عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌حسابی خویان فیلیان ده‌کرد له‌الله تعالی یش به‌و پیلانه‌به‌لام: ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ **الْمَاكِرِينَ**﴾ [آل عمران: ۵۴] الله تعالی چاکترین هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی پیلانه‌که‌که‌ و تۆله‌سینه‌ره‌وه‌یه له پیلانه‌که‌کان له به‌رامبه‌ریان چۆن ئه‌وان ئه‌نجامیان داوه ئه‌ویش ئاوا تۆله‌یان لی ده‌ستینیه‌وه.

جا الله تعالی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون نه‌یگوتوه وشه‌یه‌کی تر به‌کار بینی دایمه‌ن خه‌یری به‌کار هیناوه چونکه هی الله تعالی پیلان نیه به‌مه‌عنای که‌م و کورتی یان به‌مه‌عنای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌کی بی مه‌عنای پیلان دارپژ وه‌کو مروّقه‌کان که ده‌یکه‌ن یان له‌سه‌ر ناحه‌ق و ناره‌وایی له‌به‌ر ئه‌وه‌الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿خَيْرٌ **الْمَاكِرِينَ**﴾ چونکه مه‌کره‌که‌ی الله تعالی چیه؟ چاکه‌یه ته‌واویه ته‌که‌مالیه ته‌تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و مه‌کر و خیدعانه‌ی که کافر و بی پرواکان ده‌یکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌خه‌ریه‌تی پیوه‌یه هی الله تعالی -جل شئه- ئه‌وه‌ی نیه الله تعالی به‌فهرموئ یانی الله تعالی زۆر مه‌کر ده‌کات یان

تەئکید کردنه‌وه بۆ مه‌کره‌که‌ی تێدابێ نا مه‌کره‌کانی الله تعالی خه‌یره‌هه‌موو جارێک ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ی لێ وهرده‌گرن.

که‌واته‌ جوله‌که‌کان چیان کرد؟ کۆبونه‌وه‌ له‌ نیوان یه‌کتدا پیلانیکیان دارشت گوتیان عیسا ده‌کوژین له‌ کۆلی ده‌که‌ینه‌وه‌، جا هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی پیلانی ئه‌وان به‌چی بوو له‌لای الله تعالی یش مه‌کره‌که‌ی الله تعالی؟ ئه‌وه‌بوو نه‌یهیشت ئه‌وان پیلانه‌که‌یان سه‌ربگری که‌سیکی تری هاو وینه‌ی عیسای پێ نیشان‌دان و داینه‌ به‌رده‌ستی که‌ه‌ندیک له‌ موفه‌سیرین ده‌لێن له‌ خۆیان بوو ئینجا ئه‌ویان گرت و له‌جیاتیی عیسا سه‌لێیان کرد و له‌ خاچاندا و کوشتییان نه‌یان‌توانی کاره‌که‌یان به‌رامبه‌ر به‌ عیسا (ﷺ) جێبه‌جێ بکه‌ن، جا الله تعالی که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ [النساء ۱۵۷] ئه‌وه‌بوو مه‌کره‌که‌ی الله تعالی که‌ ده‌فه‌رموی جوله‌که‌کان ده‌لێن ئیمه‌ مه‌سیح عیسای کورپی مه‌ریه‌مه‌مان که‌ په‌وانه‌ کراوی اللهیه‌ کوشتمان به‌لام ئه‌وان نه‌یان کوشت ئه‌وان له‌ خاچیان نه‌دا ئه‌وه‌ی که‌ کوشتیان و له‌ خاچاندا که‌سیک بوو که‌ الله تعالی به‌ عیسای چواند و ئه‌وان ئه‌ویان برد و پیلانه‌که‌یان هه‌لوه‌شایه‌وه‌ ئه‌وه‌ مه‌کری الله تعالی بوو به‌رامبه‌ریان به‌س: ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ الله تعالی ده‌فه‌رموی هه‌ستیشی پێ ناکه‌ن: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النمل: ۵۰] هه‌ستیشیان پێ نه‌کرد به‌ مه‌کری الله تعالی.

که‌واته‌ مه‌کره‌کانی الله تعالی که‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی مه‌کر و خیدعه‌ و که‌یدی دوژمنی ئیسلام و کافر و جوله‌که‌یان قه‌ومی سالحه‌ ئه‌وان زۆرجار هه‌ستیشی پێ ناکه‌ن که‌ هه‌لیده‌وه‌شینیته‌وه‌ که‌ قه‌ومی سالحیش چیان کرد؟ هه‌ستان: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا﴾ پیلانیکیان دارشت مه‌کریکیان دارشت له‌نیوان یه‌کتدا مه‌شوه‌ره‌تیان به‌یه‌کتر کرد پیلانه‌که‌یان له‌ چیبوو؟ له‌وه‌دا بوو که‌ گوتیان با ئیمه‌ سالح بکوژین له‌ ناوی به‌هین، جا الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَكْرَنَا مَكْرًا﴾ ئیمه‌ش له‌ به‌رامبه‌ر مه‌کره‌کانی ئه‌وان مه‌کریکه‌مان کرد به‌

مه‌عنای ئەوه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- به‌لام ئەوان هه‌ستیان پێ نه‌کرد ئەویش چیبوو؟ الله تعالى سالح پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) قوتار کرد له‌ ده‌ستیان و نه‌یان‌توانی پیلانه‌که جیبه‌جی بکه‌ن.

وه‌ له‌ پاشان هه‌ندی‌ک جار مه‌کری الله تعالى ئیستدراج کردنی کافر و بی‌پروا‌کانه‌یه‌عنی زیاتر ده‌یان‌هێنێته‌ ناو کوفر و بێ‌دینی‌هه‌کیان که‌ ئەوان به‌ ده‌ستی خۆیان ئەو کوفر و بێ‌دینی‌هه‌کیان هه‌لبژاردوه‌ که‌ پیلان داده‌پێژن وه‌کو الله تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٢] کافر و بی‌پروا‌کان هه‌ندی‌ک جار ئیمه‌ هیواش هیواش‌به‌هه‌یان هێنین نغزو‌یان ده‌که‌ین له‌ناو بێ‌دینی و کوفری و گومرا‌یه‌هه‌کیان که‌ به‌ده‌ستی خۆیان ئەو رێگایه‌یان هه‌لبژاردوه‌ به‌بی ئەوه‌ی ئەوان هه‌ستی پێکه‌ن و بیزانن.

پێغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رموی (ﷺ): «إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَى الْمَعَاصِي» ئە‌گەر بینیت الله تعالى به‌خشی به‌ که‌سی‌کی تاوان‌کار ئەویش به‌رده‌وام‌بی له‌سه‌ر تاوانه‌که‌شی پێت وابی الله تعالى شتی پێ به‌خشیوه‌، وه‌کو زۆرجار (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) ئەو کوفری و بی‌پروایانه‌یان وشه‌ی نه‌شیاو له‌نیوان میله‌تی کوردیش کاتی خۆی ده‌گوترا سه‌باره‌ت به‌ سه‌دام حوسین که‌ ده‌گوترا ئەوه‌نده‌ زالمه‌ ئەوه‌نده‌ سته‌مکاره‌ ئەوه‌نده‌ بێ‌دینه‌، هه‌بوو ئیمان لاوازبوو یان بی‌پروا‌بوو ده‌هات له‌ناو کورده‌کان چی ده‌گوت هه‌بوو له‌ کورده‌کانیش ده‌یگوت، بزانه‌ الله ئەو هه‌موو شته‌ی پێداوه‌ ئەو هه‌موو شته‌شی داتی له‌سه‌ر که‌واته‌ تاوان بکه‌ی ئینجا باشت‌ر پێت ده‌به‌خشی (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین)، پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) ئە‌گەر تو‌ بینیت الله تعالى به‌ به‌نده‌یه‌کی ده‌به‌خشی ئەو به‌نده‌یه‌ش به‌رده‌وامه‌ له‌سه‌ر گوناح و تاوانه‌کانی یه‌عنی فه‌زلی‌کی له‌گه‌ڵ ده‌کا به‌خششی‌کی پێ ده‌به‌خشی «فاعلم أنه استدرج»^[١] بزانه‌ ئەوه‌ ئیستیدراج له‌لای الله تعالى ئەوه‌ نه‌بی

[١] أخرجه أحمد في المسد (٤ / ١٤٥) بسند ضعيف؛ فيه رشدين بن سعد. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانیان و موحه‌دیسین ده‌فه‌رمون زه‌عیفه‌ به‌لام مانا‌که‌ی راسته‌.

پشتگیری کاری بۆ ئه‌و به‌نده‌یه‌ی ئه‌و نه‌بی سهرخستنی به‌نده‌که‌یی ئه‌و نه‌بی الله تعالی له‌گه‌ڵ زوڵم و سته‌مه‌که‌یدابی به‌لام جله‌و درێژ کردنه‌ بۆی هه‌تا هیواش هیواش زیاتر بۆ ئایه ده‌گه‌رێته‌وه ته‌وبه ده‌کا؟ یان له‌سه‌ر کوفره‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بی؟ که‌واته ئیستیدراج زیاتر زانایان ده‌فهرمون به‌مه‌عنای ئیمهال دێ یه‌عنی وازلێهێنان و ماوه‌یه‌ک مۆله‌تدان ئایه چی ده‌کا له‌ناو کوفر و بێدینیه‌که‌ی؟ و توژیکی الله تعالی یان ماوه‌یه‌ک عه‌زابه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ری و گرتنه‌وه لێی دوا‌ی ده‌خا، وه‌کو ئه‌و فهرموده‌ش که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموی: «إِنَّ اللَّهَ لَيَمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ»^[۱] الله تعالی هه‌ندیکی جار جله‌و بۆ زالم و سته‌مکاران درێژ ده‌کا له‌ناو زوڵم و سته‌مه‌که‌یان ئایه بگه‌رێنه‌وه ئه‌گه‌رنا حوجه‌بی له‌سه‌ریان ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌ک ده‌توانن زوڵم و سته‌م بکه‌ن ئه‌و مۆله‌ته‌ الله تعالی ده‌یانداتی به‌لام ئه‌گه‌ر بیانگری له‌ده‌ستی الله رزگار بونیان نیه -جل شئه- به‌گرتنیک ده‌یانگری ناتوانن رابکه‌ن و تۆله‌ی ته‌واویان لێ ده‌ستینێته‌وه.

جا ئاخیر ئایه‌ت که ابن تیمیه -رحمه الله- به‌به‌لگه‌هێناویه‌تیوه به‌وه‌ی الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی که‌یدیشه به‌وه‌ی لێی ده‌وه‌شێته‌وه به‌مه‌عنایه‌ حه‌قیقه‌که‌ی که‌ هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی که‌یدی کافر و بی پرواکانه له‌به‌رامبه‌ریان به‌وه‌ قه‌یدانه‌ی که‌ الله تعالی بۆخۆی بریاری داوه ئاوا ده‌بی واتای بکه‌ین وه‌ بڵێن به‌وه‌ی له‌الله ده‌وه‌شێته‌وه: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا * وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق: ۱۵-۱۶] الله تعالی فهرموی کافر و بی پرواکان له‌که‌ید و پیلان گیریدان وه‌ ئیمه‌ش له‌به‌رامبه‌ریان له‌که‌یدداین و هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی که‌یده‌کانی ئه‌وان ده‌بین.

جا ئه‌وه‌ بۆ الله تعالی -جل شئه- ده‌بی جیگیری بکه‌ین و ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه جیگیریان کردوه به‌لام نابێ به‌هیچ جوور و شیوازیکی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه یه‌که‌هنگن له‌سه‌ر ئه‌وه ئیمه له‌که‌ید بڵێن الله تعالی کائیده (په‌نا به‌خوای رب العالمین) وه‌ ناوی بۆ هه‌ل‌بژیرین له‌

[۱] صحیح البخاری (۴۶۸۶)، صحیح مسلم (۲۵۸۳)، سنن الترمذی (۳۱۱۰).

مه کر بلیین الله ماکیره له خیدعهی الله که بوخوی وه کو فیعلیک ئە گەر بریاری بدا ئیمه
بلیین الله تعالی خادیه (په نا به خوی رب العالمین) ئەوانه دروست نیه له ئیستیها که به
کافره کانی ده کاته وه الله تعالی یان به مونا فیه کان بلیین الله تعالی موسته هزیئه (په نا به
خوی رب العالمین) نابئ ئەو ناوانه بگوترئ به هیچ شیوازیک ته نها ده بی وه کو قهید الله
تعالی وه کو فیعل چۆنی بوخوی به کار هیناوه ئیمه ش هەر ئەوهنده بلیین و زیاتری له سەر
نه رۆین و بلیین به مه عنايه حه قیقیه کانی که له الله ده وه شیته وه بریاری بدهین و
چۆنیه تیه که ی ئیمه نایزانین وه ناویش بو الله تعالی له و فیعل و سیفه تانه ی الله تعالی
داناریژین و نایهینینه وه.

جا ئه هلی سونه و جه ماعه دهش فهرمون ناکری و ناشی ئیمه بلیین الله تعالی -جل شئنه- به و مانایه یه که مه خلوق و به دیهینراوه کان له مه کر و له کهید هه یانه چونکه الله تعالی -جل شئنه- زاله به سهر هه موو شتییدا -جل شئنه- توانایه، وه الله تعالی بی باکه بیمنه ته له هه موو کهس و شتییک مودارات و موجهامه له و پیویست نیه له ژیر به ژیری شتییک بکا و له سهره وهش شتیکی تر چونکه مه کر و کهید زیاتر ئه وهیه هه تا وه کو زهر به و تۆله سه ندنه وهیه ک یان پیلانگیڕیه ک له به رامبه ره کان له لایه ن کهسان و مه خلوق و مروقه کان، جا الله تعالی -جل شئنه- له به رامبه ر ئه وان ده یکا و ئه نجامی ده دا به راشکاوانه به عه له نی به بی ئه وهی موجهامه له و موداراتی تیدابی بیباکه لیان که ئه وان فرت و فیل ده کهن کهید ده کهن پیلان گیڕی ده کهن الله تعالی یش مه کر و کهید ده کا له به رامبه ر کهید و مه که ره کانی ئه وان هه لیان ده وه شیینیته وه زۆر به ئاشکرایه وه هه ندیک جار پیلانه که به سهر خویان ده گیڕیته وه وه الله تعالی -جل شئنه- ئاشکرایانه به بی ترس و به بی باکی ئه نجامی ده دا (والله أعلم).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (العفو والمغفرة والرحمة) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩]، ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [النور: ٢٢].

جا لی‌ره‌دا له‌و ئایه‌تانه جیگیره بۆ الله تعالى که الله تعالى له کۆتایی فەرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩] الله تعالى عه‌فوه به مه‌عنای زۆر عه‌فو ده‌کا و ده‌بوری الله تعالى -جل شئنه- وه قه‌دیره ده‌سه‌لاته به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان، وه له ئایه‌ته‌که‌ی تریش فەرموی: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ [النور: ٢٢] جا با ئی‌مامی ئە‌بو به‌کر لی‌بوره‌بی و عه‌فو بکا په‌ریکی نوێ وه‌کو بلیی هه‌لداته‌وه و دلی پاک‌کاته‌وه ئایه‌حه‌زیان لی‌نیه و پی‌یان خۆش نیه الله تعالى لی‌یان ببوری و وه الله تعالى لی‌بوره‌بی به‌زه‌ییه.

جا له‌و ئایه‌ته‌ی یه‌که‌م الله تعالى -جل شئنه- سیفه‌تی عه‌فوی بۆ‌خۆی جیگیر کردوه که الله تعالى فەرموی: ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩] جا یه‌کیک له‌ناوه‌زۆر جوانه‌کانی الله تعالى یش عه‌فوه الله تعالى سیفه‌تی عه‌فوی لی‌ وه‌رده‌گیری به‌مه‌عنای لی‌بوره‌بی و ده‌بوری الله تعالى عه‌فو ده‌کا به‌رامبه‌ره‌کانیان هه‌ندی‌ک جار ئە‌گه‌ر هه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن.

پی‌غه‌مبه‌ریش ئە‌وه‌ی جیگیر کرد بۆ الله تعالى (ﷺ) که ده‌فه‌رموی: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ؛ فَاعْفُ عَنِّي»^[١] ئە‌هی خوای په‌روه‌ردگارم تۆ عه‌فوی واته‌یه‌کیک له‌ناوه‌زۆر جوانه‌کانت عه‌فوه وه سیفه‌تی عه‌فوی لی‌ وه‌رده‌گیری و ده‌بوری و عه‌فو ده‌که‌ی وه عه‌فوش خۆش ده‌وی له‌به‌ر ئە‌وه‌ لی‌م خۆشبه‌ و عه‌فوم بکه‌.

جا عه‌فو پی‌ناسه‌که‌ی ئە‌وه‌یه به‌مه‌عنای له‌هه‌له‌کانی به‌رامبه‌رت ببوری چاوپۆشی لی‌بکه‌ی ئە‌وه‌ له‌ناو مرو‌قه‌کاندا کاتی‌ک یه‌کیک هه‌له‌ت له‌گه‌ڵ ده‌کا چاوپۆشی لی‌بکه‌ی لی‌ی ببوری له‌سه‌ری حیساب نه‌که‌ی هه‌له‌ و که‌م و کورتیه‌کان ئە‌و کاته‌دلی له‌گه‌ڵ پاک‌ه‌يته‌وه، بۆ

[١] سنن الترمذي (٣٥١٣)، سنن ابن ماجه (٣٨٥٠)، مسند أحمد (٢٥٣٨٤) (٢٥٤٩٥) (٢٥٤٩٧).

الله تعالی یش به مانای ئەو دئی الله تعالی که ببوری له هه‌له و که‌م و کورتیه‌کان وه له‌سه‌ریان حساب نه‌کات و که‌سیک که هه‌له ده‌کات ئەو هه‌فوایه‌تی الله تعالی یه -جل شئه- به‌رامبه‌ر به‌بنده‌کان.

وه له‌ئایه‌ته‌که‌ی دوهم الله تعالی -جل شئه- فه‌رمان ده‌کا به‌ئیهامی ئەبو به‌کر ئەوه‌ش له‌و ڕوداوه‌بوو که بوختانه‌که به‌عائیشه‌کرا -رضی الله عنها- کاتی که گوتیان (په‌نا به‌خوای رب العالمین) که ده‌ستی بی‌بروایان و مونا‌فق و ده‌غە‌ل و دوروه‌کانی تێدابوو هه‌ندیک موسلمانیش پێیوه هه‌لخه‌له‌تان که دایکه‌عائیشه‌گوایه‌هه‌له‌ی کردوه و کاریکی ناشیاوی به‌دره‌وشتی کردوه (په‌نا به‌خوای رب العالمین) له‌به‌ر ئەوه ئیهامی ئەبو به‌کر یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی که لێی نزیک بوو که نه‌فه‌قه‌ی پێ ده‌به‌خشی و به‌خیوی ده‌کردن ناوی مسطح کو‌ری أثا‌ته‌بوو ئەو پیاوه‌له‌لای ئیهامی ئەبو به‌کر بوو چونکه‌قسه‌که‌ی ئەویش گوترا بۆ ئیهامی ئەبو به‌کر که بر‌وای کردوه ئەو بوختانه‌ی که به‌دایکه‌عائیشه‌کراوه ئەویش بر‌وای کردوه و ڕه‌نگه‌بلاوی کردبێته‌وه تا ڕاده‌یه‌ک ئیهامی ئەبو به‌کر له‌دلی خو‌ی داینا به‌قسه‌ش گوتی تازه‌جاریکی تر من ئەو چاکه‌ی له‌گه‌‌ل ناکه‌م ئەو پا‌ره و پوله‌ی پێی ده‌به‌خشم ئەو به‌خیو‌کردنه‌ی بۆی ده‌که‌م له‌سه‌ری ده‌برم جا الله تعالی ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند و فه‌رموی: ﴿وَلَا يَأْتِلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ نه‌که‌ن بی‌رن له‌کو‌تایه‌که‌یش فه‌رموی: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ الله تعالی فه‌رموی با لی‌بورده‌بن عه‌فو بکه‌ن وه له‌پاشان دلیان له‌گه‌‌لی پاک که‌نه‌وه چونکه‌ئایه‌حه‌زیان لی‌نیه و پێیان خو‌ش نیه: ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئایه‌ئه‌بو به‌کر و سه‌حابه‌کان ئیوه‌پیتان خو‌ش نیه الله تعالی لی‌تان ببوری و لی‌تان خو‌شبی ئیوه‌ش هه‌له و که‌م و کورتیتان هه‌یه: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [النور: ۲۲] وه الله تعالی لی‌بورده‌ی به‌زه‌یه، جا ئیهامی ئەبو به‌کر که ئەو ئایه‌ته‌ی پێگه‌یشت ده‌م و ده‌ست دلی خو‌ی پاک‌کرده‌وه وه له‌مسطحی بوری وه نه‌فه‌قه و پێبه‌خشینه‌که‌ی له‌سه‌ر به‌رده‌وام کرد.

ئەو ئایەتە تانە بە لگە بون لە سەر ئەو هی ابن تیمیة -رحمه الله- هینایە وە کە الله تعالی خاوەنی سیفەتی عەفوە وە لیبوردەیه ئەو دەبوری لە گوناح و تاوانە کان وە خاوەنی سیفەتی رەحمە بەزەییە، جا ئەو سیفەتە ش لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە بە مەعنایە حەقیقی و راستیە کە ی خۆیان دین نە ک و اتایان بگۆڕین و تەئویلیان بکەین یان وە کو جەهمیە کان پە کی بخەین و بریاری نە دەین بۆ الله تعالی، بەس ئیمە چۆنیەتیە کە ی نازانین چۆنیەتیە کە کە لە الله -جل شئە- دەو شیتە وە ئیمە عیلم و زانستیەمان پیتی نیە.

جیگیر کردنی سیفەتی (العزة) لە قورئاندا:

قَوْلُهُ: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المنافقون: ٨]، وَقَوْلُهُ عَنْ إِبْلِيسَ: ﴿فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص: ٨٢].

جا ئەو ئایەتە تانە هەردوکیان بە لگەن لە سەر ئەو هی کە الله تعالی خاوەنی سیفەتی عیزەتە، سیفەتی کە لە سیفەتە کانی عیزەتە، عیزەت دەبی بۆ الله تعالی جیگیر بکەین. عیزەت بە مانای چی دی؟ بە مانای (الغلبة والقوة والمنعة) دی بە مەعنای هیز و زالبون و قەدەغە کردن هەر شتێک کە نە یهه‌وی سەربگری دەتوانی قەدەغە ی بکا چ زەرەر و زیانی بۆخوی چ بۆ بەرامبەرە کانی خەلکە کە والیبکا نە توانن شتە کە ئەنجام بدەن، کەواتە بۆ الله تعالی بە مەعنای زالبونی تەواو بە مەعنای دەسەلات و توانای تەواو دی وە بە مەعنای هیزی تەواو دی.

وە الله تعالی -جل شئە- کە دەفەر موی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المنافقون ٨] ئەو ئایەتە ش ئەو کاتە دابەزی کە سەرۆکی مونا فقه کان عەبدولای کوری ئوبە ی کوری سەلول ئەو کاتە لە یە ک لە جەنگە کان کە ویستیان بگەرپنە وە گوتی من دەچمە وە شاری خۆمان کە مەدینە یە ئیمە ی ئەعەز (پەنا بە خوی رب العالمین) واتە ئیمە ی زۆر خاوەن عیزەت و خاوەن دەسەلات و توانا ئەوانە ی ئەزەلن (پەنا بە خوی رب العالمین) مەبەستی پیتی پیغەمبەر و (ﷺ) هاوێڵە بەرپزە کانی بوو، واتە ئەوانە ی زۆر زەلیلن بی دەسەلاتن

ئەوان دەردەکەین و دەردەخەین، جا الله تعالى ئەو ئایەتە ی دابەزاند که له پاشان پیڤه‌مبە‌ریش (ﷺ) عە‌بدولای کورپی عە‌بدولای کورپی ئوبە‌ی کورپی سە‌لول که ئەو بە‌راستی موسلمان بوو هە‌لویست و مە‌وقیفی ئەو‌ی نو‌اند ئی‌مانیانە که بۆ‌خۆ‌ی دەرگای مە‌دینە‌ی له‌ باوکی گرت و گوتی تۆ واتگوتو‌ه و ئایە‌ت دابە‌زیو‌ه و من لیت قبول ناکە‌م هە‌تا نە‌لیی ئیمە‌ زە‌لیلە‌کانین و وه‌ مو‌حه‌مە‌د (ﷺ) ئە‌عە‌زە‌کە‌یه‌ زۆ‌ر خاوە‌ن عیزە‌تە‌کە‌یه‌ دیارە‌ ئە‌ویش وایگوت، و مو‌نافق و دەر‌غە‌ل و دو‌روە‌کان هەر‌ وان لە‌سەر‌ه‌و‌ه هە‌ندیک جار ئە‌گەر مە‌کر و خیدە‌ه و پیلانە‌کانیان سە‌ربگری قسە‌کان دەر‌کە‌ن و پپی لە‌سەر‌ دادە‌گرن ئە‌گەر سە‌ری نە‌گرت تە‌نازول دەر‌کە‌ن و سە‌ریان شۆ‌ر دەر‌کە‌ن بێ‌غیرە‌ت و بی‌جورئە‌تن، جا الله تعالى فە‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ﴾ عیزە‌ت تە‌نها بۆ‌ الله‌یە‌ و الله‌ شایە‌نی عیزە‌تە‌ که هە‌یی: ﴿وَلِرَسُولِهِ﴾ وه‌ پیڤه‌مبە‌رە‌کە‌ی الله‌ تعالى ش الله‌ تعالى عیزە‌تی پپی بە‌خشیو‌ه و شایستە‌ی ئە‌و‌یه‌ خاوە‌ن عیزە‌ت بی: ﴿وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ بر‌وادارە‌کانی راستە‌قینە‌ش هاو‌ە‌لانی پیڤه‌مبە‌ریش (ﷺ) ئا ئە‌وانە‌ش خاوە‌نی عیزە‌تن الله‌ تعالى پپی بە‌خشیون واتە‌ زالن بە‌هیزن وه‌ خاوە‌ن توانان.

وه‌ له‌ پاشان له‌ ئایە‌تە‌کە‌ی دو‌اتر الله‌ تعالى دەر‌موی ئی‌بلیس گوتی: ﴿فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص: ۸۲] به‌ عیزە‌تی تۆ سویند ئە‌ی خوای پەر‌و‌ە‌ر‌دگار ئە‌وانە‌ گوم‌را دەر‌کە‌م نغ‌رۆ‌ دەر‌کە‌م لا‌ رییان دەر‌کە‌م نغ‌رۆ‌یان دەر‌کە‌م لە‌ناو لا‌رییون و گوم‌راییی هەر‌ هە‌مویان ئیلا ئە‌و بە‌ندانە‌ی یە‌کلا بونە‌تە‌وه‌ بۆ‌ تۆ مو‌خلە‌صن ئە‌وانە‌ ناتوانم و دەر‌سە‌لاتم بە‌سە‌ریاندا نیە‌ الله‌ تعالى جیای کردنە‌وه‌.

جا لیرە‌دا کە‌واتە‌ شە‌یتان عیلم و زانستی هە‌بو‌ه له‌ الله‌ نزیک بو‌ه چاک‌ چاک دەر‌زانئ الله‌ تعالى خاوە‌نی عیزە‌تە‌ له‌بەر ئە‌وه‌ سویند به‌ عیزە‌تی الله‌ دەر‌خوا، هە‌تا الله‌ تعالى رییگای پپیدا مۆ‌لە‌تی پپیدا وه‌ کو‌ تا‌قی‌کردنە‌وه‌ بتوانی وه‌سو‌ه‌سە‌ و خوت‌ خوتە‌ و خە‌یالاتی خۆ‌ی ئە‌نجام بدا له‌ گە‌ل بە‌ندە‌کانی الله‌ تعالى.

جا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه لێره‌دا له‌طیفه‌یه‌کی خۆش ده‌لێن وه‌هه‌قیشیانه‌ جی‌گیری ده‌که‌ن ده‌لێن شه‌یتان به‌ شه‌یتانی خۆی ئیبلیس هه‌ندی‌ک جار اللهی چاکتر ناسیوه وه‌ده‌شناسی سیفه‌ته‌کان بۆ الله ب‌ریار ده‌دا وه‌ جی‌گیر ده‌کا چاکتر له‌ جه‌همیه‌کان و مو‌عته‌زیله‌کان و فیرقه‌کانی تر که‌ ئه‌و باب‌ه‌ته‌ ناو و سیفه‌تانه‌ بۆ الله تعالی جی‌گیر نا‌که‌ن به‌ مه‌عنایه‌هه‌ قیقی و ته‌واویه‌که‌ی خۆی، ئه‌وه‌تا ئایه‌تی قورئانی پیرۆزه که‌ شه‌یتان وای‌گوتوه‌.

جا عیزه‌ت سیفه‌ت‌یکشه‌ بۆ الله تعالی زیاتر ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون له‌ (العزیز) وه‌ر‌گیراوه‌ که‌ ناوی الله تعالی یه‌ -جل شئنه‌-، که‌ الله ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [العنکبوت ۲۶] الله تعالی عه‌زیزه‌ عه‌زیز به‌ مه‌عنای زāl دێ زāl به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان توانایه‌، ئینجا ئه‌ل هه‌کیمیشه‌ کار له‌جیشه‌.

له‌به‌رچی زۆر جار له‌ هه‌ندی‌ک شوین له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز عه‌زیز و هه‌کیم پێکه‌وه‌ دین؟ چونکه‌ عه‌زایزه‌تی و زālبون به‌سه‌ر شته‌کان توانای ره‌های ئاوا که‌ الله هه‌یه‌تی -جل شئنه‌- ئه‌وه‌ی لێ بیر ده‌کرێته‌وه‌ زوڵمی لێ به‌ به‌ره‌م بێ چونکه‌ به‌نده‌کان مرو‌قه‌کان کاتی‌ک زālن به‌سه‌ر شته‌کان و توانایان زۆره‌ چیش ده‌که‌ن؟ زوڵم و سته‌م ده‌که‌ن به‌هۆی ئه‌و توانایه‌ و زāl‌بونه‌یان، جا الله تعالی ده‌یه‌وی سه‌دا سه‌دا ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی خۆی که‌ پێکه‌وه‌ ده‌یانیه‌نی که‌مالیه‌تی ته‌واویه‌تی پێ به‌خشیت و نیشان بدا به‌ ئیمه‌ الله تعالی زālکی خاوه‌ن حیکمه‌ته‌ ئه‌ل هه‌کیمه‌ کارله‌جیه‌، یانی زālایه‌تیه‌که‌ی و ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌ شوینی خۆی به‌ کار ده‌یه‌نی نه‌ک له‌ زوڵم و سته‌مدا (په‌نا به‌ خاوی رب‌ العالمین) بۆ ئه‌وه‌یه‌ له‌ گه‌ل یه‌ کتر دێ، وه‌ عه‌زیز کردن و عیزه‌ت به‌خشینیش هه‌ر له‌ ده‌ست الله تعالی یه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بێ ئیمه‌ له‌به‌ر الله ب‌پاریته‌وه‌ خوایه‌ به‌ عیزه‌تمانکه‌ی خوایه‌ عیزه‌تمان پێ به‌خشی خوایه‌ زāl‌مانکه‌ی به‌ ده‌سه‌لاتمان بکه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ کافر و بێ پروا‌کان چونکه‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَعَزُّ مَن تَشَاءُ وَتَذَلُّ مَن تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶] الله تعالی یه‌ که‌ عیزه‌ت

دەبەخشی بە هەركەسیك كه بیه‌وی پێی بیه‌خشی وه هەندیك جار زه‌لیلی ده‌كا واته سه‌رشۆری ده‌كا رسوای ده‌كا هەركەسیك كه بیه‌وی وای له‌گه‌ڵ بکا.

وه زۆر جار هه‌یه‌ خه‌لكانیك وا سویند ده‌خۆن ده‌لێن به‌ ره‌بول عیزه‌ت یانی له‌ عه‌ره‌بیشدا (ورب العزة) ئایه‌ ئه‌و سوینده‌ دروسته‌ یانه‌ نا؟ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون دروسته‌ چونكه‌ الله‌ تعالی‌ بخۆی بو‌خۆی بریاری داوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ [الصافات ۱۸۰] كه‌واته‌ وه‌كو‌ ناو و سیفه‌تیك بو‌ الله‌ تعالی‌ ئه‌گه‌ر بلیی ره‌بول عیزه‌ یانی الله‌ تعالی‌ ی خاوه‌ن عیزه‌ت به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ دی‌ الله‌ تعالی‌ -جل شئنه‌- (ورب العزة) یانی خاوه‌نی قوه‌ت و هه‌یزه‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و توانایه‌ هه‌موو شتیکی له‌ توانادا هه‌یه‌ بیکا زاله‌ به‌سه‌ر شته‌ كان له‌به‌ر ئه‌وه‌ جائیزه‌ و دروسته‌ بو‌ الله‌ تعالی‌ بگوتری.

جیگیر کردنی ناو بو‌ الله‌ تعالی‌ و ده‌تکردنه‌وه‌ی هاو وینه‌ و نمونه‌ بو‌ الله‌ تعالی‌:

وَقَوْلُهُ: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۷۸]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مريم: ۶۵]، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۴]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲]، ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۶۵].

جا له‌و ئایه‌تانه‌ الله‌ تعالی‌ بو‌خۆی جیگیری کرد كه‌ الله‌ تعالی‌ خاوه‌نی ناوی زۆر جوانی به‌رز و به‌رپژه‌ وه‌كو‌ الله‌ بو‌خۆی هاو وینه‌شی نیه‌ الله‌ تعالی‌ -جل شئنه‌- هه‌م له‌ ناوه‌کانی هه‌م له‌ سیفاته‌ به‌رزه‌کانی هه‌م له‌ زاتیدا.

جا ئایه‌ته‌ که‌ی یه‌ که‌م كه‌ الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رموی: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ ته‌باره‌ كه‌ بو‌ الله‌ تعالی‌ ده‌شی و ده‌گونجی به‌کار به‌یnderی به‌لام ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون ناشی بو‌ مرو‌قه‌ كان به‌کار به‌یnderی مانایه‌کی زیاد ده‌به‌خشی بو‌ مرو‌قه‌ كان كه‌ بلیی فلان مرو‌ف ته‌باره‌ كه‌ (تبارك هذا الرجل) ئه‌وه‌ جائیز و دروست نیه‌ بو‌ ئه‌و ده‌بی بلیی (هذا الرجل مبارك) ئاوا جائیزه‌ چونكه‌ ته‌باره‌ کایه‌تی الله‌ تعالی‌ ده‌یه‌خشی به‌ مرو‌قه‌ كه‌ مرو‌قه‌ که‌ی موباره‌ک

کردوه پیت و بەره‌که‌تی تیخستوه هەندیک جار ئەو نەبی بەخۆی بە دەستی هینابی، جا تەبارە که بۆ الله تعالی بە مەعنای بەرز و مەزن بوو الله تعالی پاک و بیگەرد بوو لە هەموو سیفەتەکانی نەقس و کەم و کورتی بەلام مەروڤەکان قەتاقەت ئاوا بەرز و مەزن نابن لە خۆیانەوه پاک و بیگەردیش نابن بە پیت و بەره‌که‌تیش نابن مەگەر الله تعالی پێیان ببەخشی -جل شئە-.

ئینجا الله تعالی دەفەرموی: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ بەرز و مەزن بوەوه پاک و بیگەردی ناوی خوای پەروەردگارتانە ئەو پیغەمبەر (ﷺ)، جا لێردا ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون دەتوانین بە دوو واتا تەفسیری ئەو بکەین ئایە بە مانای ئەوێ بڵێن پیت و بەره‌که‌ت لە گەڵ ناوی خوای پەروەردگارتە ئەو موحەمەد (ﷺ) واتە ناوی الله لە گەڵ هەرشتی‌کدابی و بسم الله لە گەڵ هەرشتی‌ک بگوتری پیت و بەره‌که‌تی دەخاتە ناویان بە مەعنای ئەو دێ لێردا بە مەعنای هاو وێنە نیه الله تعالی لە ناوێ کە اللهیە ناوی هەره‌ تایبەتی الله تعالی یە وە لە زاتیشیدا هاو وێنە نیه -جل شئە- بە مەعنای سەمی هاو وێنایەتی بە کار دەهێنری ئەو دوو واتایە لێ دەگرن.

جا لە پاشان لە ئایەتە کە تر الله تعالی فەرموی: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ٦٥] الله تعالی دەفەرموی مەبەستی پێ پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی پەرستشی خوا و پەروەردگارت بکە ئەو موحەمەد (ﷺ): ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ لە زمانی عەرەبی ئە گەر ئەوێ صەرفی خویندبی و شارەزابی: ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ کە حەرفی (ت) بوەتە (ط) لێردا بەو واتایە دێ ئەو گۆرانکارییە یەعنی نەوعەن ما موبالەغە یە ک دەداتە فەعل و کارە کە یانی فەعل و ئارامییکی زۆر بگرە لەسەر عیبادەت و پەرستشە کەش کە دەیکە و ئەنجامی دەدەوێ ئەو موحەمەد (ﷺ)، ئە گەر بیگوتبا (وَاصْبِرْ) طائە کە لە گەڵ نەبا سەبر و ئارامیە کە مەتر بوو بەلام: ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ یانی سەبر و ئارامییە کە زۆر بگرە لەسەر عیبادەت و پەرستشە کە بەو حەرفی (ط) زیاتر ماناکە یە بەخشی کە داوای صەبری زیاتری

لێده‌کا، له پاشان الله تعالى ده‌فه‌رموی: ﴿وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ سه‌بر و ئارامیه‌کی زۆرت هه‌بی له عیباده‌تکردن و په‌رستشی خوای په‌روه‌ردگارت: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ۶۵] جا ئیمه ده‌بی له وه‌لامدا هه‌مومان بلیین و پیغه‌مبه‌ریش وایفه‌رموه (ﷺ) بلیین (لا) نه‌خیر نابینن هیچ هاو وینه‌یه‌کی هه‌بی الله تعالى، الله تعالى په‌سیاره لیان ده‌کا به‌لی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌قسه و گوته‌نیش وه به‌کرداریش سه‌لماندی له ژيانی خوی الله تعالى هاو وینه‌ی نیه شه‌ریک و هاوبه‌شی نیه.

جا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه لی‌ره‌ش: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ۶۵] ده‌لین دوباره ده‌توانین هه‌ردوو مانای لی بگرین و لی به‌ده‌ست دی الله تعالى له ناوی تایبه‌تی خوی که‌اللهیه که‌س ناتوانی ئه‌و ناوه به‌کار بێنی تایبه‌ته به‌الله تعالى بۆ که‌سیش نیه وه که‌سیش نه‌یتوانیوه به‌کاری بێنی چونکه‌الله به‌مه‌عنای مه‌عبود و په‌رستراوی راسته‌قینه‌ی شایسته‌ی په‌رستن دی که‌سیش ناتوانی ئه‌و ناوه‌ی لی‌بی و ئه‌و سیفه‌ته‌ی هه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناویکی هه‌ره تایبه‌تی الله تعالى یه -جل شئنه-، هه‌ندی‌ک له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون (اسم الله الأعظم) یشه له‌وانه ئی‌مامی ته‌حاوید وه ابن القیم الجوزیه وه له پاشان له سه‌رده‌میه‌کانیش شیخ عبد الله بن جبرین -رحمه الله- وه دکتۆر عمر بن سلیمان الأشقریش پێیان وایه الله (اسم الله الأعظم)ه، وه به‌مانای ئه‌وه‌ش دی یانی الله تعالى هاو وینه‌شی نیه له زاتی له ناوه زۆر جوانه‌کانی له سیفاته به‌رزه‌کانی: ﴿سَمِيًّا﴾ به‌و مانایه‌ش دی.

وه له ئایه‌ته‌که‌ی تر الله تعالى فه‌رموی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۴] واته‌الله تعالى هیچ که‌س و شتی‌ک له ئاستی ئه‌ودا نیه هاو کوفی الله تعالى نیه ناتوانی بگاته ئاستی الله له زاتی له سیفاتی له ناوه‌کانی به‌لکو الله تعالى تاک و ته‌نهایه.

وه له پاشان له ئایه‌ته‌که‌ی تر الله تعالى فه‌رموی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ [البقرة: ۲۲] بۆ الله تعالى ئه‌نداد بپیار مه‌ده‌ن ئه‌نداد جه‌معی نیده‌نید به‌مه‌عنای هاو وینه‌ی دی جا چ له‌روی

بە مەعنای شەبیە و مەئیل و شەریک دئی یانی شەریک و ھاوبەش و ھاو وینە بۆ اللە تعالی بریار مەدەن چ لە ئاستی خۆشویستندا نابێ کەست لە ئاستی اللە خۆشبوی چ لە ھەموو شتەکانی تر چونکە اللە تعالی دەفەرموێ و تەئکید دەکاتەو: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ [البقرة: ١٦٥] ھەبە لە خەڵکان بێجگە لە اللە تعالی یان گەیاندووە تە ئاستی اللە لەروێ خۆشەویستیەو وە کو اللە خۆشیان دەوین (پەنا بە خوای رب العالمین) کە موفەسیرین دەفەرمون وە کو اللە خۆشیان دەوین دوو مانای لێ وەردەگیرێ یان ئەو ھەبە کە لە ئاستی اللە خۆشیان دەوین ئەو کەسانە و ئەو شتانەشیان سەدا پەنجا خۆش دەوێ اللەشیان سەدا پەنجا خۆش دەوێ ئینجا سەدا سەدی خۆشەویستیە کە یان بۆ رێک دەکەوێ کردیاننە شەریک لە گەڵ اللە تعالی لە خۆشەویستی یان ئەو ھەبە ئەوانیان بە قەد اللە خۆش دەوێ بەو مانایە چۆن برۆادارەکان اللەیان سەدا سەد خۆش دەوێ ئەوانیش ئاوا سەدا سەد ئەو کەس و شتانەیان خۆش دەوێ (پەنا بە خوای رب العالمین) کە ئەو ھەشیان شیرکە و ھاوبەشیە وە دروست نیە بە لکو برۆاداران: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ ئەوانە ی برۆاداری راستەقینەن لەو موشریک و ھاوبەشانە زیاتر خوای پەرورەدگاری خۆیانیان خۆش دەوێ ئەوان چۆن بت و سەنەمەکانیان خۆش دەوێ لە چ ئاستیک برۆادارەکان زۆر زیاتر اللەیان خۆش دەوێ -جل شئە-.

پەتکردنەو ھەبە شەریک و ھاوبەشی لە اللە تعالی:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ١١١]، ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التغابن: ١]، قَوْلُهُ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ * الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ١-٢]، وَقَوْلُهُ: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ

مَنْ وَلَدَ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ * عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩١-٩٢﴾، ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ٧٤]، ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأنعام: ٣٣].

سەرەتا وە کو پێشه کی کورته‌یه ک باسی شیرک و هاوبه‌شی و جووره‌کانیتان بو بکه‌م: شیرک و هاوبه‌شی یانی چی؟ شیرک و هاوبه‌شی یانی هاو و ینایه‌تی بریاردان بو الله تعالی که‌سیک یان هەر شتییک بکه‌يته شه‌ریک و هاوبه‌ش له‌گه‌ل الله تعالی بیکه‌يته هاو و ینه‌ی الله تعالی چ له‌ زاتدا چ له‌ سیفاتدا چ له‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانیدا، ئەوانه‌ شه‌ریکه‌ و هاوبه‌شیه‌ و ره‌تکراوه‌یه‌ و دروست نیه‌.

ته‌و‌حید و الله به‌یه‌ کگرتن -جل شئنه‌- ده‌بیته‌ سی جوور و سی به‌ش که به‌ وه‌رگرتن و وردبونه‌وه‌ی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌ قورئانی پیروژ و وه‌ له‌ فهرموده‌ سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ری دلسۆز (ﷺ) هه‌لیان هینجاوه‌ ئیستیقرائیان کردوه‌ و ده‌لین سی جوور له‌ ته‌و‌حید و الله به‌یه‌ کگرتن هه‌یه‌ که (توحید الربوبية، وتوحید الألوهية وتوحید الأسماء والصفات)، به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌ش فهرمون زانایانی بیروبروا زانایانی الله به‌یه‌ کگرتن و ته‌و‌حید ده‌فهرمون له‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ شیرک و هاوبه‌شیش ئەو سی جووره‌ی هه‌یه‌ واته‌ (الشرك الربوبية والشرك الألوهية والشرك في الأسماء والصفات).

شه‌ریک و هاوبه‌شایه‌تی له‌ ربوبیه‌ت چیه‌؟ هه‌رکه‌س و شتییک پیت وابی به‌دییه‌نه‌ره‌ وه‌ کو الله تعالی یانی خالیقه‌ شته‌ کان له‌ نه‌بونه‌وه‌ له‌ توانایدا هه‌یه‌ به‌یه‌نیته‌ بون یان شه‌ریک و هاوبه‌شی الله تعالی یه‌ له‌ به‌دییه‌نراوه‌کانیدا، ئەو کاته‌ شیرکت کردوه‌ له‌ ربوبیه‌ت و له‌ په‌روه‌ر‌دگاریه‌تی الله تعالی، یان هه‌رکه‌سیک بێنیه‌ ئاستی الله تعالی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) له‌ رزق و رۆزیداندا پیت وابی که‌ ئەو که‌سه‌ ئەو شته‌ ده‌توانی وه‌ کو الله تعالی

پ‌زق و پ‌ۆزی به‌دییه‌نراوه‌کان بدا یان شه‌ریک و هاوبه‌شه‌ له‌ گه‌ڵ الله تعالی له‌ دانی پ‌زق و پ‌ۆزیه‌کان ئه‌وه‌ شیرک و هاوبه‌شیت ئه‌نجام داوه‌ و کردوته له‌ ربوبیه‌ت و له‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی الله تعالی.

بۆ نمونه‌ زۆر جارانی له‌ نیو کورده‌واری خۆشه‌اندا ئه‌و شیرک و هاوبه‌شیه‌ هه‌بوه‌، له‌ سه‌ره‌تاکانی راپه‌رینی سالی (١٩٩١) ئه‌گه‌ر بیته‌وه‌ یاد و بیرتان که‌سیک له‌و کاته‌ ژیاپی و ته‌مه‌نیکی هه‌بوی زۆریک له‌ خه‌ڵکه‌ که‌ کاتیکی که‌ بار و زروفی ئیقتیساد و ناته‌واو بوو له‌ ولاته‌که‌مان (له‌ کوردستاندا) که‌ ئومه‌می موته‌حیده (UN) یارمه‌تیه‌کی خه‌ڵکه‌که‌ی ده‌دا، خه‌ڵک ده‌یانگوت ئه‌گه‌ر (UN) نه‌بی ئیمه‌ له‌ برسان ده‌مرین (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، ئه‌وه‌ شیرک و هاوبه‌شی ربوبیه‌ت بوه‌ خه‌ڵکه‌ که‌ ده‌یگوت ئه‌گه‌ر حوجه‌ت له‌سه‌ر کردبان هه‌ر به‌رده‌وام بان له‌سه‌ر قسه‌کانیان پی ده‌بونه‌ موشریک و له‌ ئیسلامیش ده‌رده‌چون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه‌ که‌س له‌ برسان نامری ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک یارمه‌تیش نه‌دا ماده‌م الله تعالی پ‌ۆزیده‌ره‌ -جل شئنه‌- ئه‌و ده‌توانی پ‌زق و پ‌ۆزیه‌ که‌ت دابین بکا واته‌ پ‌زق و پ‌ۆزی ته‌نها له‌ ده‌ست الله تعالی یه‌.

ئینجا نمونه‌کان زۆرن ده‌توانین زۆر زیاتریش نمونه‌ بیینه‌وه‌ واته‌ شیرک و هاوبه‌شی له‌ ربوبیه‌تدا به‌ مانای ئه‌وه‌ دی له‌ هه‌ریه‌ک له‌ فعل و کار و کرده‌وه‌کانی الله تعالی که‌ الله تعالی تییدا تاک و ته‌نهایه‌ پی و ابی که‌سیک شه‌ریک و هاوبه‌شه‌ له‌ گه‌ڵ الله تعالی له‌ ئه‌نجامدانیدا یان که‌سیک وه‌کو اللهی پی ده‌کری (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) له‌ ئه‌نجامدانی هه‌ر کار و کرده‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ الله تعالی ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ شیرک و هاوبه‌شیت کردوه‌ له‌ ربوبیه‌تدا.

ئینجا جووری دوهم له‌ شیرک و هاوبه‌شی شیرک و هاوبه‌شیه‌ له‌ ئولوویه‌تدا، ئه‌گه‌ر پی و ابی هه‌ر که‌س و شتیکی له‌ ئاستی الله تعالی یه‌ یان شه‌ریک و هاوبه‌شی الله تعالی یه‌

له کړنځوش بۆ بردن و سوجدده بۆ بردن و پهرستنیدا ئه‌وه شیرک و هاوبه‌شیت ئه‌نجام داوه له عیبادت و له ئولووهیه‌ت و له خوایه‌تی الله تعالی -جل شئنه-.

نمونه‌کان زۆرن هه‌ر که‌سیکت له ئاستی الله تعالی خۆشبوئی چونکه‌یه‌ک له کرده‌وه‌کانی دڵ مه‌حه‌به‌ت و خۆشه‌ویستییه‌ ئه‌وه‌ ئه‌و کاته شیرک و هاوبه‌شیت له ئولووهیه‌تدا (په‌نا به‌ الله) بۆ الله تعالی بریار داوه، یان به‌ قه‌د الله تعالی له هه‌ر که‌س و شتیکی بترسیی پیت وایی ترسه‌ که‌ وایی که‌ ده‌توانی زهره‌ر و زیانت پئی بگه‌یه‌نی یان ده‌توانی سود و قازانج و که‌لکیکه‌ هه‌یه‌ پیت بگا و ئه‌و ره‌تیکه‌ته‌وه‌ و نه‌هیلئی پیت بگا هه‌ریه‌ک له‌و ترسانه‌ت هه‌بی شیرک و هاوبه‌شیت (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) بۆ الله تعالی ئه‌نجام داوه له ئولووهیه‌ت و له خوایه‌تی الله تعالی، ئینجا یان گوپرایه‌لی سه‌مع و تاعه‌یه‌کی موته‌لقی ره‌هات هه‌بی بۆ هه‌ر به‌رنامه‌یه‌ک بۆ هه‌ر که‌سیکه‌ بۆ هه‌ر یه‌دییه‌نراویک ئه‌و کاته شیرک و هاوبه‌شیت بۆ الله تعالی ئه‌نجام داوه هه‌م ئولووهیه‌ت و هه‌م له‌ ربوبیه‌تدا چونکه‌ هه‌موو به‌رنامه‌ی ژیا‌نت شته‌ تایبه‌ته‌کان فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌ کردنه‌کان له‌ ده‌ست الله تعالی یه‌ دیاریکردنی هه‌لّال و هه‌رام له‌ ده‌ست الله تعالی یه‌ -جل شئنه‌- تایبه‌ته‌ به‌و ئه‌گه‌ر تو له‌ که‌س و شتیکی ترت وهرگرت (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) شیرک و هاوبه‌شیت ئه‌نجام داوه بۆ خوای رب العالمین.

ئینجا مه‌رج نیه‌ ئه‌و شته‌ و ئه‌و که‌سه‌ که‌ ده‌په‌رستری جگه‌ له‌ خوای رب العالمین ده‌کریته‌ شه‌ریک و هاوبه‌ش له‌ گه‌لّ الله تعالی ئه‌و که‌سه‌ مرۆقبی جنۆکه‌بی یان گیان له‌به‌ریکی تربی هه‌ندیک جار شته‌ بی گیانه‌کانیش وه‌کو سه‌ید قوطب رونه‌کردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌دا و ده‌فه‌رموی و پیکاویتی و راستیشی فه‌رموه‌ بیروبوچون و ئایدۆلۆجیه‌کانیش هه‌ندیک جار هه‌یه‌ فکه‌ریه‌ک دیموکراتیه‌تیکی عالمانیه‌تیکی وه‌ سو‌شیال دیموکراتیه‌تیکی یان چه‌پ ره‌وایه‌تیکی کارل مارکسیه‌تیکی یان لینی نزمیه‌تیکی هه‌ریه‌ک له‌و به‌رنامه‌ و فکه‌ره‌ و بیردۆزه‌ مرۆف کردانه‌ی که‌ زاده‌ی می‌شک و بیروبوچونی مرۆفانه‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ت

و یاسای الله تعالی یه -جل شئه- ئەو رڤڤگایه و ئەو به‌رنامه بگرڤته‌به‌ر گوڤرايه‌لی بکا جڤبه‌جڤی بکا له ژيانی پروای پڤ هه‌بڤ ئەو کاته شیرک و هاوبه‌شی ئەنجام داوه (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) له ئولوهیه‌تدا و وه له رڤوبیه‌تدا بۆ الله تعالی وه ده‌بڤ ئەو که‌سه زۆر ئاگاداری خۆی بڤ.

ئینجا هاوارکردنی هه‌ر که‌سڤک وه هه‌ر شتڤک که‌ شته‌که‌ی له توانادا نیه ته‌نها ئەو شته‌ له توانای الله تعالی یه‌ بلی له هانام وه‌ره زه‌ره‌ر و زیانیکم له‌سه‌ر لابه‌ یان سود و که‌لک و قازانجڤکم پڤ بگه‌یه‌نه وه‌کو هاوار کردنی مردوه‌کان که‌ زۆرجار ده‌کرڤ ئە‌گه‌ر مردوه‌که‌ پیاوڤکی چاکیش بڤ ئافره‌تڤکی زۆر صالحه‌ش بڤ ئەوه‌ ئەو کاته به‌ریئه‌ لی هه‌تا ته‌نانه‌ت پڤغه‌مبه‌ریش بڤ (عليهم الصلاة والسلام)، عیسا پڤغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ ده‌په‌رستری له‌لایه‌ن نه‌سپرانیه‌کان له‌گه‌ل الله تعالی (په‌نا به‌ الله) که‌ برپاری بۆ ده‌درڤ که‌ کوڤری الله تعالی یه‌ (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ئەوه‌ شیرک و هاوبه‌شیه‌، عیسا پڤغه‌مبه‌ر (ﷺ) لی به‌رییه‌ به‌لام ئەو که‌سانه‌ی که‌ وا ده‌که‌ن و وا ده‌لڤن پڤوه‌ ده‌بنه‌ موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکار الله تعالی لیان هه‌لناگرڤ و قبول ناکا و تۆله‌یان لی ده‌ستڤنڤته‌وه‌.

جا پڤناسه‌ی طاغوتیش پڤویسته‌ هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کورتي له‌سه‌ر بکه‌ین که‌ طاغوت چیه‌؟ طاغوت (کل ما عبد من دون الله وهو راض) هه‌ر که‌س و شتڤک به‌پرستری جگه‌ له‌ الله تعالی جا ئەو که‌س و شته‌ش رازی بڤ به‌و په‌رسته‌یه‌ی که‌ بۆی ئەنجام ده‌درڤ تاوه‌کو عیسا پڤغه‌مبه‌ر و (ﷺ) وه‌ پڤغه‌مبه‌ران به‌ تڤکرا و وه‌ پیاوچاکان و ئافره‌تانی صالحه‌ بڤنینه‌ ده‌ره‌وه‌، بۆ؟ چونکه‌ پڤغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) وه‌ پیاوچاکان و ئافره‌تانی صالحه‌ ئە‌گه‌ر ده‌ش په‌رسترن رازی نڤ به‌وه‌ی که‌ ئەو په‌رسته‌یان بۆ ئەنجام ده‌درڤ به‌رینه‌ لی وه‌ پڤشی رازی نڤ که‌واته‌ ئەوان طاغوت نڤ عیسا پڤغه‌مبه‌ر (ﷺ) طاغوت نیه‌ که‌ ده‌په‌رستری بڤجگه‌ له‌ خوای رب العالمین، گوتمان هه‌ر که‌س و شتڤک به‌پرستری بڤجگه‌ له‌ الله طاغوته‌ به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی بۆخۆی رازی بڤ به‌و په‌رسته‌یه‌ی که‌ بۆی ئەنجام ده‌درڤ

و پێی باش و خۆشبی (پەنا بە خوای رب العالمین) ئینجا دەبێتە طاغوت، کەواتە بت و صەنەمەکان وە یان ھەر کەسیک وە کو فیرعەون دەپەرستێن و دەپەرستراڤازی بون بەوێ ئەو پەرستنەیان بۆ ئەنجام دەدری ئەوانە طاغوتن، بەلام پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) کە بەرێن وە رازی نین بەو پەرستنەیان بۆیان ئەنجام دەدری وە پیاو چاکەکانیش بە ھەمان شێوە ئافەرەتە صالحەکانیش ئەوانە بەرێن و طاغوت حیساب نین و تاوان و گوناح لە ئەستۆ و لە ملی ئەوان نیە.

لە پاشان شیرک و ھاوبەشی ھەندیک جار لە ئەسماء و سیفاتە تو پیت وایە (پەنا بە خوای رب العالمین) یەکیک لە سیفەتەکانی خوای رب العالمین پیت وایە کەسیکیش ئەو سیفەتەیان تێدا یە، بۆ نمونە اللہ تعالی (الرحمن) ە رەحم و بەزەییە کەیان فراوانە ھەموو شتیکی دەگریتەو، پیت وایی مرقییکیش و یان کەسیکی تریش ھەیان رەحم و بەزەییە کەیان فراوانی ھەیان لە ئاستی اللہ تعالی (پەنا بە خوای رب العالمین) ئەو شیرک و ھاوبەشیت لە ئەسماء و سیفات بۆ اللہ تعالی بریاردا، یان پیت وایی کە اللہ تعالی اللہیان -جل شئە- اللہ مانای ئەوێ (المعبود الحق) یەعنی پەرستراویکی شایستەیان پەرستن و حق و رەوا پیت وایی کەس و شتیکی تریش ھەیان شایستەیان پەرستە کەواتە لێرەدا شیرکت کردو ھەم لە عبادەت و ئولویەتدا بۆ اللہ تعالی وە ھەم لە ئەسماء و سیفاتیشدا، ئەو سیفەتە تاییەتیەیان خوای رب العالمین کە مەعبودی حەق وە پەرستراوی حەق و رەوا یە پالت داو ەلای یەکیکی تر و کەسیک تر.

ئینجا ئەو پێشەکیە ک بوو بۆ ئەو برگانەیان کە ابن تیمیة -رحمە اللہ- ھیناویتیەو لە (العقيدة الواسطية) کە ئەو ئایەتانەیان شیرک و ھاوبەشی پێ رەت دەکاتەو ئینجا دینە سەر ئایەتەکان و تەفسیریان دەکەین.

ئایەتی یە کەم کە ھیناویەتیەو اللہ تعالی دەفرموی: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ١١١] پێیان

بَلِّی و سوپاس و ستایشه‌کان هه‌موو بۆ الله تعالی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (اَل) زۆربه‌ی زانایانی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه له‌سه‌ر ئەو بۆچونه‌ن که ئەلف و لامی ئیستغراقیه، ئەلف و لامی ئیستغراقی له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌و مانایه‌ دئی که کول له‌ شوینیدا جیی بیته‌وه یه‌عنی وشه‌ی کول دابنیی ئە‌گه‌ر ئەلف و لامه‌که‌ت لادا مانای ته‌واوی بی، یه‌عنی که ده‌لێین (الْحَمْدُ لِلَّهِ) (اَل) ره‌ش ده‌که‌ینه‌وه کوللی له‌ شوین داده‌نێین یه‌عنی (کل حَمْدٌ لِلَّهِ) هه‌موو حه‌مد و سوپاس و ستایشه‌کان بۆ الله تعالی، ئەو حه‌مد و سوپاس و ستایشانه‌ی بۆ هه‌ر که‌س و شتی‌ک ده‌کرئ و ئە‌نجام ده‌درئ وه‌ ئە‌وه‌ی نه‌شکراوه هه‌ر هه‌مو‌ی شایسته‌ی الله تعالی یه‌ وه‌ بۆ الله تعالی یه‌، وه‌ (لِلَّهِ) لامه‌که‌ بۆ ئیستیحقاقه‌ یه‌عنی ئەو حه‌مد و ستایشانه‌ی الله تعالی که ده‌کرئ و بۆی ئە‌نجام ده‌درئ الله تعالی شایسته‌یه‌ که بۆی ده‌کرئ چونکه‌ خه‌ڵکانی‌ک هه‌ن هه‌ندی‌ک جار هه‌یه‌ سوپاسیان ده‌کرئ و شایسته‌ی سوپاس کردن نین مه‌دحیان ده‌کرئ و پێیان هه‌ل‌ده‌گوترئ شایسته‌ی ئەو نین به‌لام الله تعالی شایسته‌ی ئەو حه‌مد و سوپاس و ستایشانه‌یه‌ که ده‌یکرئ، (الله) یش گوتمان به‌ مه‌عنای مه‌عبودی‌کی حه‌ق و ره‌وا دئ وه‌: ﴿الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ الله تعالی شی ده‌کاته‌وه و رونی ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموئ پێیان بَلِّی حه‌مد و سوپاس و ستایشه‌کان بۆ ئەو خوایه‌ی که مندالی نیه‌ و وه‌ نابیی و ره‌تکراوه‌یه‌ بۆ الله تعالی که خاوه‌نی مندال بی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) وه‌ کو موشریک و کافره‌کان ده‌یانگوت، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی مندال سیفه‌تی نه‌قسه‌ بۆ خوای رب العالمین هه‌موو جارێک به‌لام زۆرجار مندال هی مه‌خلوق و به‌دی‌هێنراوه‌کانیش ده‌بی به‌ باوکی بچئ، (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ئە‌گه‌ر تو گوتت الله تعالی مندالی هه‌یه‌ هه‌م سیفه‌تی نه‌قسه‌ که‌واته‌ له‌ ئینسانه‌کاندا ئینسان بۆ مندال ده‌بی؟ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هه‌تا مندال ته‌واوکه‌ری بی هه‌تا سۆز و خۆشه‌ویسته‌یه‌کانی جیبه‌جئ بی غه‌ریزه‌یه‌کی هه‌یه‌ ئینسان وه‌ نیعمه‌تی الله تعالی یه‌ که له‌گه‌ڵی ده‌کا سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ش هه‌ندی‌ک جار به‌ باوکه‌که‌ش ده‌چئ، جا الله تعالی نه‌ موحتاجه‌ و بی نیازه‌ له‌ هه‌ر که‌س و شتی‌ک الله تعالی وه‌ موحتاج

نیه غەنیه پێویستی بە مندال نیه وە ئە گەر (پەنا بە الله) گوتت فلانه کەس و فلانه شت وە کو نەسرانیە کان دەلێن عیسا کورپی اللهیه و جوله کە کان دەلێن عوزەیر کورپی اللهیه (پەنا بە خوای رب العالمین) نوسەیریە کان عەلیلاهیە کان و عەلەویە کانیش لە شیعه وە کو بنەمالە ی (حافیز ئەسەد) لە سوریا ئەوانیش دەلێن ئیمامی عەلی (پەنا بە خوای رب العالمین) بەشی خوایەتی تێدایە و وە کو نەسرانیە کان پێیان وایە ئیمامی عیسا کورپی اللهیه (نعوذ بالله) ئەو ئەو کاتە دەبێ کورپە کە بە باوکی بچێ نابی خوای رب العالمین هاو وینە یە کی هەبێ -جل شئە-، کەواتە ئەو شیرک و هاوبەشیە بلیی الله تعالی مندالی هەیه رەتکراوێە سەدا سەد هەم بە بەلگە ی ئەو ئایەتانی قورئانی پێرۆز وە بە فەرمودە ی پێغەمبەری دلسۆز (ﷺ) بە عەقڵی و بە مەنتیقی و واقعییش لە الله -جل شئە- ناوەشیته‌وه: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ وە الله تعالی شەریک و هاوبەشی نیه لە خاوەنیەتی و دەسەلاتدا، کە الله تعالی خاوەنی ئاسمانەکانە هی زەوییه هی مرۆف و بەدیھێنراوەکانە شەریک و هاوبەشی نیه لەو بوارانەدا -جل شئە- تاک و تەنھایە هیچ کەس شەریک و هاوبەشی الله تعالی نیه: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا﴾ الله تعالی پێویستی بە هیچ یارمەتیدەرێک نیه کەسیک هەبویی یان شتییک هەبێ یارمەتیدەری الله تعالی بێ چونکە الله تعالی توانای نەبوە الله تعالی -جل شئە- نەیتوانیوە شتەکان بە رێک و پێکی بکا چونکە یارمەتیدان و یاریدەدەر بۆ مرۆف و مەخلوق و بەدیھێنراوەکان لە پێناو ئەوێە کەسە کە سەدا سەد شتە کە ی لە توانادا نیه دەبێ کەس و شتییک یارمەتی بدا جا الله تعالی -جل شئە- پێویستی بە هیچ وەلیە ک و یاریدەدەرێک نەبوە و نابێ -جل شئە- خۆی تاک و تەنھایە کە خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ لە نیوانیاندا هەیه و ئەوێ لە ناویاندا هەیه و هی هەموو بەدیھێنراوەکانە بەبێ ئەوێ پێویستی بە یارمەتیدان و یاریدەدەر هەبویی -جل شئە- (ولله المثل الأعلى) جا کە وایی: ﴿وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ١١١] الله تعالی بە گەورە و مەزن بگرن بە بەردەوامی چونکە گەورە و مەزنە -جل شئە-

وێ خاوەنی هەموو شتەکانە بەدیھێنەرە بۆ هەموو شتەکان وێ مندالی نیە شەریک و ھاوبەشی نیە هەموو شێرک و ھاوبەشیەکان پەتکەنەوێ اللە بە مەزن و گەورە بگرن بە بەردەوام -جل شئنە-.

ئەو ئایەتە ی رابردوو سورەتی (الإسراء) هەندیک لە زانایان پێی دەلێن ئایەتی (عیز) واتە ئایەتی عیزەت مەندایەتی اللە تعالی یە کە اللە تعالی پێویستی بە هیچ کەس و شتێک نیە زالە بەسەر هەموو شتەکان.

لە ئایەتە کە ی تر اللە تعالی فەرمویەتی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التغابن: ١] ئەوێ لە ئاسمانەکان و زەوی هەیه پاک و بێگەردی بۆ خوای رب العالمین پەدە گەیهنن تەسبیحی اللە تعالی دەکەن نەقس و کەم و کورتیەکان شێرک و ھاوبەشیەکان پەت دەکەنەوێ لە اللە تعالی داندەنێن بەوێ اللە تعالی پاک و بێگەردە لە شێرک و ھاوبەشی لە کەم و کورتیەکان وێ: ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ اللە تعالی دەسەلات و خاوەنیەتی هەیه بۆ هەموو شتەکان: ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وێ حەمد و سوپاس و ستایشی بۆ دەکری و شایستەیه ئەو حەمد و سوپاس و ستایشانە ی بکری لەسەر هەموو ناز و نیعمەتەکان وێ بە بێ ناز و نیعمەتیش هەر شایستەیه چونکە خۆی خاوەن سیفەتی کەمال و تەواویەتە لێوەشاویە حەمد و سوپاسی بکری: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التغابن: ١] اللە تعالی لەسەر هەموو شتێک توانایە.

وێ ئەم جارە لە سورەتییکی تر ابن تیمیە بە بەلگە هیناویەتیەوێ بۆ پەتکردنەوێ شێرک و ھاوبەشی لە اللە تعالی کە اللە تعالی فەرمویەتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ * الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ١-٢] ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ تەبارە کە لە زمانێ عەرەبیدا بە مەعنای مەزنایەتی و پیت و بەرە کەت و بەرپێزی دیت بۆ اللە تعالی یش یەعنی بەرز و مەزنایەتی بۆ اللە تعالی کە ئەو خودایە ی فوړقان کە قورئانە داایە زاندوێ لەلای

خۆیه‌وه به‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی خۆی: ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که موحه‌مه‌ده (ﷺ)، جا له پ‌ا‌بردوش گوتمان ته‌باره‌که‌ بۆ مروّقه‌کان ناشی و ناگونجی پ‌ریار بدری نابیی بلیی ته‌باره‌که‌ فلانه شه‌خس له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌باره‌که‌ به‌رزی و مه‌زنی ته‌واوی ئیلا بۆ اللهیه -جل شئنه- به‌لام ده‌گونجی بلیی فلانه‌که‌س (رجل مبارك) موباره‌که‌ به‌ مه‌عنای پیت و به‌ره‌که‌ت یان به‌رز و مه‌زنیه‌کی تێدایه‌، به‌س کێ پێی به‌خشیوه‌ وای لێکردوه‌؟ الله تعالی -جل شئنه- له‌ خۆرا که‌س ته‌باره‌که‌ نیه‌ خاوه‌ن به‌رزی و مه‌زنایه‌تی نیه‌ ئیلا الله تعالی نه‌بی -جل شئنه-: ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ئه‌و فورقانه‌ که‌ جیاکه‌ره‌وه‌یه‌ له‌ نیوان باتل و حه‌ق و ره‌وایه‌تی له‌ نیوان شیرک و هاوبه‌شی و یه‌کتایی و الله به‌یه‌ک‌گرتن -جل شئنه- ته‌و‌حید له‌به‌رچی الله تعالی به‌سه‌ری دابه‌زاندوه‌ به‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی خۆی؟ تا بیکاته‌ ترسینه‌ر بۆ جیهانیان بیانترسینی له‌ شیرک و هاوبه‌شی له‌ تۆله‌ی خواپی له‌ ئاگری دۆزه‌خ له‌ غه‌زه‌بی الله که‌ پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ): ﴿نَذِيرًا﴾ واته‌ ترسینه‌ره‌ بۆ جیهانیان له‌ عه‌زابی الله تعالی ده‌یانترسینی وه‌ له‌ شیرک و هاوبه‌شی ده‌یانترسینی وه‌ له‌ ده‌رئه‌نجامی گوناخ و تاوانه‌کانیان ده‌یانترسینی: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌و اللهیه‌ی ئه‌و فورقانه‌ی دابه‌زاندوه‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) کردویه‌تیه‌ نه‌ذیر بۆ جیهانیان ئه‌و خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌ یه‌عنی راگریانه‌ به‌دیهینه‌ریانه‌ وه‌ به‌رپۆه‌به‌ریانه‌ له‌وپه‌ری به‌رپۆه‌بردن هی ئاسمانه‌کان و زه‌وی: ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ وه‌ مندالی بۆخۆی دانه‌ناوه‌ و وه‌ دوره‌ مندال له‌ الله تعالی -جل شئنه-: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ وه‌ شه‌ریک و هاوبه‌شیشی نیه‌ الله تعالی: ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ له‌ هیچ شتیکی وه‌ له‌ خاوه‌نیه‌تی و ده‌سه‌لاتیشی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه‌ هه‌موو شته‌کانی به‌دیهینه‌ناوه‌: ﴿فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۱-۲] هه‌روا به‌دی نه‌هیناوه‌ و وازی‌شی لێ هینابن هه‌موو به‌ ئەندازه‌یه‌کی زۆر رێک و پێکی جوان له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ وه‌ تا کو‌تاش به‌ رێپانه‌وه‌ ده‌با و به‌دیهینه‌ناون وه‌ ئەندازه‌ی بۆ داناوه‌ بۆ هه‌موو شتیکی.

وه له پاشان له ئایه‌تیکی تر الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ جا الله تعالی مندالی بوخوی دانه‌ناوه وه الله تعالی -جل شئنه- مندالی نیه وه کو کافر و موشریکه کان ده‌لین: ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه الله تعالی له ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه وه ئیستاش و تا داهاتوش و تائه‌به‌د الله تعالی هیچ خوایه‌کی تر له‌گه‌لی شهریک و هاوبه‌ش نیه چونکه ئه‌گهر خوایه‌کی تر له‌گه‌لی شهریک و هاوبه‌شبا الله تعالی رونی ده‌کاته‌وه و ده‌فهرموئ: ﴿إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ ههر خوایه‌کیان له‌و خویانه (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) ئه‌گهر له‌گه‌ل الله هه‌بان الله تعالی ده‌فهرموئ ههریه‌کیان ده‌رۆشت و شتیکی بوخوی به‌دی ده‌هینا و دروستی ده‌کرد به‌ ئه‌و‌یتر رازی نه‌ده‌بوو: ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هه‌ندیکیان زāl و به‌رزتر ده‌بونه‌وه به‌سه‌ر خوایه‌که‌ی تر واته‌ مونا‌فه‌سه‌ له‌ نیوانیاندا دروست ده‌بوو وه رازی نه‌ده‌بون به‌ ئیشی یه‌کتر، له‌ پاشان ده‌فهرموئ: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاک و بی‌گه‌ردی بو الله تعالی له‌و وه‌سف و که‌م و کورتی و شیرک و هاوبه‌شیانه‌ی پالی ده‌ده‌نه‌ لای خوی رب العالمین موشریک و کافره‌کان که‌ ده‌لین خوایه‌کی تر شهریکه‌ له‌گه‌لی (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) له‌ خاوه‌نی‌تی له‌ مو‌لک و ده‌سه‌لات له‌ خوایه‌تی و په‌رستشدا (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) یان ده‌لین مندالی هه‌یه (په‌نا به‌ الله) ئه‌وانه‌ سیفه‌تی نه‌قس و که‌م و کورتین هه‌مو‌ی ره‌تکراوه‌یه‌ له‌ الله تعالی: ﴿عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ الله تعالی زانیه‌ به‌ په‌نه‌ان و نادیاره‌کان وه به‌ شته‌ پرواله‌تی و ئاشکراکان ﴿فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [المؤمنون: ۹۲] به‌رز و مه‌زنه‌ الله تعالی له‌و شیرک و هاوبه‌شیانه‌ی بو‌ی ئه‌نجام ده‌ده‌ن و بو‌ی ده‌لین الله تعالی نیه‌تی -جل شئنه‌-.

وه له‌ پاشان له‌ سو‌ره‌تیکی تر الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۷۴] هاو وینه‌ و نمونه‌ بو الله تعالی مه‌هیننه‌وه و بریار مه‌ده‌ن بلین ئه‌وه‌ وه‌ کو اللهیه‌ (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) ئه‌وه‌ له‌ ئاستی اللهیه‌ (په‌نا به‌ خوی رب

العالمین) چ له به‌دییه‌یناندا چ له خوایه‌تیدا چ له ناو و سیفه‌ته‌کانیدا وه به‌راستی و بی‌گومان الله تعالی ده‌زانێ وه ئیوه‌ نازان و شاره‌زان.

وه له ئایه‌تی کۆتایی که ابن تیمیة -رحمه الله- هی‌ناویه‌تیه‌وه بو‌ پرته‌کردنه‌وه‌ی شیرک و هاوبه‌شی الله تعالی فەرمویه‌تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأنعام: ۳۳] پێیان بلی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بی‌گومان و سه‌دا سه‌د په‌روه‌ردگاره‌که‌م فه‌واحیشی حه‌رام کردوه، فه‌واحیش جه‌معی فاحیشه‌یان فاحیشه‌یه فاحیشه‌به‌مانای سنور به‌زینی دی له زمانه‌وانیدا چ سنور به‌زینی زمان بی چ هی دامین بی واته‌هر ته‌جاوز و سنور به‌زینییه‌ک پێی ده‌گوتری فاحیشه، زیاتر فاحیشه بو‌ ئه‌وه‌ش به‌کار ده‌یه‌ندری گوناح و تاوانه‌کانی لایه‌نی ناموسی و دامه‌ن که ده‌یگریته‌وه، جائه‌وکات ئه‌گه‌ر وات به‌کاره‌ینا به‌تایبه‌تی و خاسیه‌تیه‌که‌ی به‌کارت هی‌ناوه ئه‌گه‌رنا به‌مانا فراوانیه‌که‌ی هه‌موو تاوان و گوناحه‌کانی زمان که ته‌جاوز ده‌کات و سنور به‌زینی ده‌کات یان هی دامه‌ن یان هی ده‌ست و هه‌ر شتیکی تر هه‌ر پێی ده‌گوتری فاحیشه، که‌واته‌پێیان بلی په‌روه‌ردگارم فه‌واحیش فاحیشه‌کان و سنور به‌زینی و تاوان و گوناحه‌کانی حه‌رام کردوه: ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ئه‌وه‌ی به‌ئاشکرا و پ‌واله‌تی ده‌کری ئه‌وه‌ی به‌په‌نهانی و نادیا‌ری ده‌کری هه‌موی ئاگاداره‌الله و حه‌رامی کردوه: ﴿وَالْإِثْمَ﴾ یه‌عنی تاوان و گوناح زیاتر که به‌ده‌ست و به‌ئنده‌مه‌کان ئه‌نجام ده‌دری به‌وه‌ده‌گوتری: ﴿وَالْبَغْيَ﴾ وه سنور به‌زینییه‌کان: ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ چونکه‌دیاره‌هه‌ندی‌ک جار ئه‌گه‌ر تو به‌سه‌ر که‌سی‌کدا به‌غی ده‌که‌ی و پ‌یک و راست له‌گه‌ل بو‌چونه‌کانیدانی و به‌سه‌ری‌دا زال ده‌بی هه‌موو جاری ناحه‌ق نیه‌هه‌ندی‌ک جار حه‌ق و په‌وايه‌که‌سه‌که‌ زالمه‌سته‌مکاره‌ده‌بی تو وای له‌گه‌ل بکه‌ی به‌لام خ‌وای رب العالمین فەرمو‌ی ئه‌و به‌غیانه‌ی به‌ناحه‌ق که ده‌کری خ‌وای رب العالمین هه‌موو ئه‌وانه‌ی حه‌رام کردوه: ﴿وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ﴾ وه شیرک و هاوبه‌شی بو‌الله

ئەنجام بەدی الله تعالی پێی رازی نیه حەرامی کردووە کردووە تێه تاوان و گوناحی مەزن و گەورە: ﴿مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ کە قەت بەلگەیه کیان پێ نایه‌ته‌وه له‌سه‌ر شیرک و هاوبه‌شیه‌کان وه نه له رابردو هه‌یان بوه و نه له ئیستا و نه هه‌تا هه‌تایی: ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان قسه‌یه‌ک بکه‌ن بڵێن له‌سه‌ر الله تعالی به‌بێ ئەوه‌ی عیلم و زانستیتان پێی هه‌بێ و هه‌ر له‌خۆرا قسه‌کان بپاریار بده‌ن له‌سه‌ر الله تعالی.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (الاستواء) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥]، فِي سَبْعَةِ مَوَاضِعَ ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [الأعراف: ٥٤]، وَقَالَ فِي سُورَةِ يُوسُفَ -عَلَيْهِ السَّلَامَ-: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [يونس: ٣]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الرَّعْدِ: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [الرعد: ٢]، وَقَالَ فِي سُورَةِ طه: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الْفُرْقَانِ: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ﴾ [الفرقان: ٥٩]، وَقَالَ فِي سُورَةِ آلِ السَّجْدَةِ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [السجدة: ٤]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الْحَدِيدِ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [الحديد: ٤].

له‌و حه‌وت ئایه‌تانه‌ الله تعالی له قورئانی پیرۆز سیفه‌تی ئیستیوای بۆخۆی بپاریار داوه، که‌واته له عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه به‌یه‌ک ده‌نگی به‌بێ ئیختیلاف و جیاوازی سیفه‌تی علو و به‌رزیایه‌تی بۆ الله تعالی بپاریار ده‌ده‌ن به‌و ئایه‌تانه‌ و چه‌ندین ئایه‌تی تر و وه‌ چه‌نده‌ها فه‌رموده‌ی سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه سیفه‌تی ئیستیوایش که سیفه‌تیکی فعلیه بۆ الله تعالی به‌مانایه‌ راست و دروستیه‌که‌ی بپاریار ده‌ده‌ن ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه به‌بێ ته‌ئویل کردن و به‌بێ ته‌حریف کردن و گو‌پ‌رینی و به‌بێ ته‌فویض کردن بڵێن ئەوه ئیمه هه‌یچی لێ نازانین و ماناکه‌ی دیار نیه و هه‌ر ئیستیوا ده‌لێین و به‌س الله لێی ده‌زانێ -جل

شئنه، ئەوانه هه‌مو‌ی به‌بێ هاو وینه هینانه‌وه بۆ الله تعالى له ئیستیوا وه به‌بێ ته‌شبهه‌کردن وه به‌بێ چۆنیه‌تی بۆ دانان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه جی‌گیری ده‌که‌ن سیفه‌تی ئیستیوا بۆ الله تعالى.

جا علو و به‌رزایه‌تی الله تعالى سی جۆره‌:

۱. یان علوی زاته‌ یانی زاتی الله تعالى به‌رز و مه‌زنه‌.
۲. وه یان علوی قه‌دره‌ یانی پله و پایه‌ی الله تعالى به‌رز و مه‌زنه‌.
۳. یان علوی قه‌هره‌ به‌ مه‌عنای زالبون و ده‌سه‌لاتبون الله تعالى ده‌سه‌لات و زالبونی به‌رز و مه‌زنه‌ به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان.

جا خوای رب العالمین ده‌رباره‌ی علوی قه‌هر ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] ئیمه له‌سه‌ریانه‌وه ده‌سه‌لاتین توانین زالین به‌سه‌ریاندا، وه له پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: ۱۸] الله تعالى قاهیر و زال و ده‌سه‌لاته به‌رزه به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه.

که‌واته ده‌گوتری له زمانی عه‌ره‌بیشدا ئه‌گه‌ر که‌سیک پاشایه‌ک ده‌سه‌لاتداریک ده‌سه‌لاتداری خه‌لکانیک بی له ولات و شوینیکی پێی ده‌لین چی؟ (الملك عال علی أهل البلد) ئه‌و پاشایه به‌رزه به‌سه‌ر خه‌لکانی ئه‌و ولات و شوینه‌دا، هه‌م به‌رزه له‌ روی ڕیزی زیاتر لی ده‌گیری هه‌م به‌رزه له‌ روی ده‌سه‌لات زاله به‌سه‌ریاندا.

وه له پاشان جی‌گیران کردوه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که الله تعالى له‌ روی پله و پایه‌وه وه له‌ روی قه‌دره‌وه به‌رزه به‌سه‌ر به‌نده‌کان و به‌سه‌ر به‌دییه‌نراوه‌کان وه ده‌یه‌ها ئایه‌ت و فه‌رموده‌ی بۆ ده‌هیننه‌وه که الله تعالى -جل شئنه- بۆخۆی سه‌لماندویه‌تی به‌رز و مه‌زنه به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کانه‌وه له‌ روی قه‌در و پله و پایه‌دا پله‌دارتره له‌ هه‌موو که‌سیک وه له‌ هه‌موو شتیکی.

وێ له پاشان الله تعالى دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] الله تعالى یه کێک له ناوه‌کانی عەلیه که سیفەتی علوی لی وەرده‌گیری واته الله تعالى بەرزە وە مەزنیشە، وە یان دەفەرموێ له ئایەتییکی تر: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ [النحل: ۵۰] سیفەتی فەوقیەت بۆخۆی بڕیار دەدا الله تعالى یه‌عنی دەترسین له پەروەردگاریان که الله تعالى لەسەر وی ئەوانە‌وێه بەرزە بەسەریانە‌و و فەوقی ئەوانە.

یان هەندیک جار بە‌لگە که بە‌و دێتە‌و ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە که دە‌لێن هە‌ر شت بۆ الله بە‌رز دە‌بێتە‌و دياره الله تعالى بە‌رزە -جل شئنە-، ئە‌گینا شت چۆن دە‌لێن بۆی بە‌رز بۆ‌و؟ که‌واته ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە دە‌یه‌ها بە‌لگە دە‌هێننە‌و لە‌سەر جێگیر کردنی سیفەتی بە‌رزایە‌تی الله تعالى هە‌م له‌ زاتی زاتی بە‌رزە بە‌سەر شتە‌کانە‌و، هە‌م له‌ سیفە‌تە‌کانی الله تعالى به‌ مە‌عنای قە‌در و پله و پایە‌ی وە به‌ مە‌عنای قاهیرایە‌تی و زالبونی بە‌سەر شتە‌کاندا، ئینجا دە‌لێن یه‌ک له‌ جو‌ره‌کانی بە‌لگە ئە‌وێه الله تعالى ر‌اشکاوانە بە‌رزایە‌تی خۆی ر‌اگە‌یاندا وە‌فە‌رموێ: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] وە‌ یه‌ک له‌ بە‌لگە‌کان ئە‌وێه الله تعالى ر‌اشکاوانە باسی فە‌وقیە‌تی خۆی دە‌کا: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ [النحل: ۵۰] وە‌ یه‌ک له‌ بە‌لگە‌کان ئە‌وێه شتە‌کان له‌ نزمی دە‌لی بە‌رز دە‌بێتە‌و بۆ‌لای الله: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ [المعارج: ۴] فریشتە‌کان وە‌ ر‌وحیش له‌ گە‌لیاندا یه‌ هە‌ندیک دە‌فە‌رمون مە‌به‌ست پێی جو‌برائیلە وە‌ ر‌وح و گیان کێشانی م‌رو‌فە‌کانیش له‌ فە‌رمودە‌ی سە‌حیح هاتو هاتویش بە‌رز دە‌بێتە‌و بە‌ره‌و ئاسمانە‌کان، که‌واته هە‌موو الله تعالى دە‌فە‌رموێ ئە‌وانە بە‌رز دە‌بنە‌و بە‌ره‌و لای الله مە‌عنای دياره الله تعالى بە‌رزە -جل شئنە-، وە‌ هە‌ندیک جاریش الله تعالى فە‌رموێه‌تی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ [فاطر: ۱۰] وشە‌کان هە‌ل‌ده‌گیرین یان دە‌بردین و بە‌رز دە‌کرینە‌و بۆ‌لای الله تعالى، یان هە‌ندیک جاریش الله تعالى بە‌و دە‌یسە‌لمینێ که بە‌رزە که شت لە‌و‌و دادە‌به‌زی که‌واته که دە‌لێی دابه‌زین له‌ بە‌رزی شت دادە‌به‌زی بۆ نزمی دياره الله تعالى بە‌رزە -جل شئنە- که دە‌فە‌رموێ:

﴿مَنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ [الأنعام: ١١٤] قورئانی پیرۆز یان هەریەک لەو پەرتوک و پەيامه ئاسمانیانه دابه‌زیوه له‌لای خوای پەروەردگارت ئە‌هی موحه‌مه‌د (ﷺ)، که ده‌لێ دابه‌زیوه به مه‌عنای الله به‌رزه -جل شئنه- دای ده‌به‌زینی بۆ نزمایه‌تی، هه‌ندی‌ک جاریش الله تعالی به راشکاوانه باسی ئاسمان ده‌کا که الله تعالی له سه‌روی ئاسمانه‌کانه: ﴿أَمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ﴾ [المک: ١٦] (فی) لێره له زمانی عه‌ره‌بیدا به چه‌ندین مانا دی به‌س لێره به مه‌عنای (علی) دی به ئیتیفاقی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه یه‌عنی (أَمِنْتُمْ مِّن عَلَى السَّمَاءِ) ئایه ئیوه ئە‌مینن یانی نه‌ک الله تعالی (په‌نا به‌ الله) (فی) به مه‌عنای ظه‌رفیه‌ت نیه چونکه (فی) به مه‌عنای ظه‌رفیه‌ت شیرک و هاوبه‌شیه بۆ الله تعالی لێره بریارێ بده‌ی پیت وایی الله له‌ناو ئاسمانه و ئاسمان ده‌وری الله تعالی ی داوه الله تعالی -جل شئنه- له‌وه غه‌نیه، نا لێره به مه‌عنای (علی) دی، یانی ئایه ئیوه ئە‌مینن که تاوان و گوناح و سه‌رپێچی الله تعالی ده‌که‌ن له‌و خوایه‌ی که له سه‌روی ئاسمانه‌کانه -جل شئنه- به‌رزه له‌وی، وه هه‌ندی‌ک جاریش الله تعالی به وشه‌ی (رفع) به‌رز بونه‌وه بۆ‌لای خۆی به وشه‌ی (رفع) ناوی ده‌با ئە‌وه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر فه‌وقیه‌ت و وه له‌سه‌ر به‌رزیايه‌تی الله تعالی که ده‌فه‌رموی: ﴿بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ [النساء: ١٥٨] به‌لکو الله تعالی به‌رزێ کرده‌وه بۆ‌لای خۆی بۆ نمونه عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، یان هه‌ندی‌ک جاریش الله تعالی راشکاوانه به‌رزایه‌تی خۆی به‌سه‌ر به‌دیه‌ینراوه‌کاندا را‌ده‌گه‌یه‌نی باسی ئە‌وه ده‌کات الله تعالی کاتی که فیرعه‌ون داوا ده‌کا له هامان ده‌لێ وه‌ره شتی‌کم بۆ دروست بکه من به‌سه‌ری بکه‌وم و به‌رز بېمه‌وه به‌لکو (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) شه‌رو به‌ر به‌ره‌کانیی خوای موسا بکه‌م ده‌لێ: ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابِ﴾ به‌لکو بگه‌مه ئە‌سباب و هۆ‌کاره‌کانه‌وه: ﴿أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ﴾ ئە‌وه هۆ‌کارانه‌ی به‌رزم ده‌کاته‌وه به‌ره‌و ئاسمانه‌کان: ﴿فَأُطْلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾ له‌ویوه بېینم زالبم به‌سه‌ر خوای موسا (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، جا فیرعه‌ون ئایه نه‌یده‌زانی ئە‌وه ئە‌وه‌ی پێ ناکرێ؟ موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون به‌ دُنیا‌یه‌وه فیرعه‌ون ده‌یزانی به‌س بۆ ئە‌وه‌ی دائی‌مه‌ن سه‌رکرده‌کان زۆر شت

ههیه دهزانن واش نیه بهس بۆ گه مژە کردن و فیلکردن له جه ماوه‌ر و خه‌لکه نه‌زان و ره‌ش و ڕوته که هه‌ندی‌ک جار شتی‌ک ده‌هیننه به‌رچاوان و دروستی ده‌که‌ن به ئیعلام به ڕاگه‌یاندن فیله‌ لیان ده‌که‌ن، فیرعه‌ون ده‌یزانی ناگاته ئه‌وی به‌لام له‌ دوايه‌ گوتی ئه‌وه چومه‌ و تیری‌کم هاو‌یشتوه و سه‌ریشی به‌خوین بوه ئه‌ها ببینن خوای موسام کوشت (نعوذ بالله)، ده‌یزانی ئه‌وه گه‌ مژایه‌تیه و واشی نه‌کردوه به‌س بۆ سه‌ر لیشی‌واندنی خه‌لکه که ده‌یزانی خه‌لکه که گومان‌ییکیان له‌ فیرعه‌ون دروست بوه که فیرعه‌ون نابێ خوابی نابێ وابی، گوتی ئه‌وه‌تا ئه‌ها کاکه ئه‌وه‌ی موسا ده‌یلێ ڕاسته‌ دیاره ئه‌ویش خوای هه‌یه ئاوايه به‌لام من زالبوم به‌سه‌ر خوايه‌که‌ی موسا (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، که‌واته ده‌لێ برۆم به‌ره‌و ئاسمانه‌کان هه‌تا له‌و‌یوه خوای موسا ببینم (په‌نا به‌ الله)، ئینجا زانایان هه‌ندی‌ک ده‌فه‌رمون فیرعه‌ونیش چاکتر له‌ هه‌ندی‌ک خه‌لکی ئه‌هلی ته‌ئویل خوای ناسیوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوتویه‌تی من ده‌چم له‌ ئاسمان واته له‌ سه‌رووی ئاسمانه‌وه خوا ده‌بینم یانی سیفه‌تی علوايه‌تی بۆ الله تعالی ڕیارداه -جل شئنه-.

ئینجا له‌ پاشان به‌لگه‌ی یه‌ک ده‌نگی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) له‌سه‌ر به‌رزایه‌تی الله تعالی، هه‌تا هی فیطره‌ت و سروشتیش هی مرۆقه‌کان و هی حه‌یوان و ئازله‌کانیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی الله تعالی به‌رزه‌، ئه‌ی بۆ که‌ دۆعا ده‌که‌ی تۆ چاو ده‌برپه‌ ئاسمان و ده‌ست بۆ ئاسمان به‌رز ده‌که‌یته‌وه ئه‌گه‌ر پیت وانه‌بی الله له‌ سه‌روی ئاسمانه‌کانه و به‌رزه‌؟ ئه‌ی بۆ می‌روله‌یه‌ک له‌ سه‌رده‌می سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ئیمامی سیوطی ڕیوايه‌تی ده‌کا له‌ یه‌کی‌ک له‌ په‌رتوکه‌کانی و ده‌فه‌رموی سه‌نه‌دیشی سه‌حیحه که هه‌ندی‌ک جار له‌ شه‌رحی (الواسطية) و په‌رتوکه‌کانی تر زۆرجار ابن عثیمین یش -رحمه الله- به‌ به‌لگه‌ ده‌یه‌ینیته‌وه له‌سه‌ر فیطره‌تی حه‌یوان و ئازله‌کان کاتی‌ک ده‌لێ سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ڕو‌یشتوه به‌ره‌و ئه‌وه‌ی که‌ بچن نو‌یژی بارانه‌ بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باران نه‌باریوه له‌می‌ژه، له‌ ڕیگادا ده‌گه‌نه می‌روستان‌یک له‌سه‌ر پشت می‌روستانه‌که خوی

پاکشاندوه و ئەو قاچۆکانە ی که هەیه تی بەرز ی کردوه تەوه بەره و ئاسمان، سوله یمان
 راده وهستی (ﷺ) ده فەرموی نزیك ده بیته وه له میرو له که بزانی چی ده لی، گوئیستی ده بی
 سوله یمان پیغه مبه ر (ﷺ) زمانی تهیر و تاری زانیوه و لی تیگه یشتوه و حالیه وه
 موعجیزه یه ک بوه بو ئەو، سوله یمان پیغه مبه ر فەرموی (ﷺ) گوئیست بوم ئەو میرو له یه
 وا ده لی ئە ی خوی پەروەردگارم تو ئیمه مه حروم مه که له ئاودان و له ئاو دابه زینی ئاسمان
 به گوناحی جگه له ئیمه هی مروقه کان، جا ده فەرمون زانیان میرو له ش ده زانی الله له
 ئاسمانه -جل شئه- له سه روی ئاسمانه کانه چونکه قاچه کانی به ره و ئاسمان بهرز کردوه تەوه،
 که واته فیطره تی ئینسان و مروقه کانیش له کاتی دوعا که وا ده کهن میرو له یه کیش که وا
 ده کا، که ده روانیته ئاسمان و ده ست بو ئاسمان بهرز ده که یه وه مه عنای الله -جل شئه-
 بهرزە.

ابن القيم الجوزية له پەرتوکه زۆر نایابه که ی که نونیه ی پی ده گوتری که شه ش ههزار و
 شه ست سه د و ئەوه نده به یته یه هی ناویه تیه وه ئاخیری هه موو به یته کان به نون ته واو بوه
 عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه ی تیدا کو کردوه تەوه ئەو پیاوه به ریزه به ناوی (الكافية
 الشافية) وه به قه سیده ی نونیه مه شهوره و به ناو بانگه که به ئیختیلاف و جیاوازیه کانی
 عه قیده و بیرو پڕوا شه وه هه موی له وی کو کردوه تەوه له وی بیست و یه ک جوړ له
 به لگه کان ده هی نیته وه نه ک فەردی به لگه کان چونکه هه ندیک جار یه ک جوړ له به لگه کان
 ده یه ها وه سه ده ها هه دیسی له سه ره و ئایه تی له سه ره به لام هه موو جوړه کانی کو کردوه تەوه
 له بیست و یه ک جوړ ده لی به و بیست و یه ک جوړه که هه ریه ک له و جوړانه هه ندیک
 جار ده یه ها یان سه ده ها ئایه ته و هه دیسه به لگه ن له سه ر به رزایه تی الله تعالی -جل شئه-
 که ده فەرموی:

(منها استواء الرب فوق العرش في

سبع أتت في محكم القرآن

وكذلك اطردت بلا لام ولو
كانت بمعنى اللام في الأذهان

لأُت بها في موضع كي يحمل الـ
باقي عليها بالبيان الثاني^[١]

وه‌لامی ئەشع‌ه‌ریه‌ کان و ماتۆریدییه‌ کان و ئەه‌لی ته‌ئویل ده‌داته‌وه‌ لێره‌، ده‌لێ یه‌ ک له‌ جو‌ره‌ کانی به‌ لگه‌ له‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌ الله‌ ته‌عالی به‌رزه‌ و ئیستیوای کردوه‌ له‌ سه‌ر عه‌رش به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و راستیه‌ که‌ی خۆی که‌ چۆنیه‌تییه‌ که‌ی ئیمه‌ نایزانین به‌وه‌ی له‌ الله‌ ده‌وه‌شیتته‌وه‌ -جل شئنه‌- ده‌لێ له‌ حه‌وت ئایه‌ت الله‌ ته‌عالی وه‌ کو ئەو ئایه‌تانه‌ی که‌ له‌ رابردوو باس‌مان کرد و ابن تیمیة‌ش -رحمه‌ الله‌- ه‌ینابویه‌وه‌ ده‌لێ له‌ (محکم القرآن) یانی ئایه‌ته‌ موحه‌که‌مه‌ کانه‌ نه‌ک موته‌شابییه‌ کانه‌ الله‌ ته‌عالی جیگیری کردوه‌ که‌ ئیستیوای کردوه‌ له‌ سه‌ر عه‌رش، ده‌لێ ئە‌گه‌ر بیو ئیستیوا به‌ مه‌عنا‌ی (استولی) ه‌اتبا ده‌لێ ئەو کاته‌ ده‌با سه‌دا سه‌د الله‌ ته‌عالی له‌ یه‌ ک له‌ شویننه‌ کان لامی‌کی به‌ گه‌ل ئیستیوا خستبا له‌و حه‌وت شوینانه‌ له‌ ه‌یچیک له‌ ئایه‌ته‌ کانی قورئان لام له‌ گه‌ل ئیستیوا نه‌هاتوه‌ که‌ لامی له‌ گه‌ل نه‌هاتوه‌ نابێ تۆ به‌ لامیشی لیکده‌یه‌وه‌ ده‌لێ ئە‌گه‌ر له‌ یه‌ ک ئایه‌تیش ئیستیوا به‌ (استولی) ه‌اتبا له‌ یه‌ ک له‌و حه‌وت ئایه‌تانه‌ ده‌مانگوت قه‌یناکه‌ ئایه‌ته‌ کانی تریش حه‌مل ده‌که‌ینه‌ سه‌ر ئەو ئایه‌ته‌ که‌واته‌ ئیستیوا به‌ واتای (استولی)ش دی مادم له‌ ه‌یچ ئایه‌تی‌ک الله‌ ته‌عالی ئیستیوای به‌ مه‌عنا‌ی (استولی) نه‌هیناوه‌ یه‌عنی وه‌ کو (استولی) نه‌یه‌یناوه‌ و لامی‌کی له‌ گه‌ل بی که‌واته‌ مانای نابێ (استولی)شی لێ وه‌ر‌بگیری به‌ لگه‌ که‌ی زۆر له‌ جییه‌.

[١] نونية ابن القيم الكافية الشافية - ط مكتبة ابن تيمية [ابن القيم] ص ٧٢.

جا ئایه ئیستیوا به چه‌ند مانا دی مانایه حه‌قیقی و راست و دروسته‌کانی ئایه به مه‌عنای (استولی) دی؟ نه‌خیر ئیستیوا مه‌عنایه دروست و راشکاوه‌کانی له‌زمانی عه‌ره‌بیه‌وه ابن‌القیم تۆماری کردوه له‌نویه‌که‌ی ده‌لی به‌چوار و اتا دی هیچ مه‌عنای (استولی) ی له‌گه‌ڵدا نه‌یه، ئه‌و چوار واتایه‌ بۆ الله تعالی -جل شئنه- ده‌شی و ده‌گونجی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بریاری ده‌ده‌ن ده‌لین مه‌عنایه حه‌قیقیه‌که‌ی ئیستیوايه بۆ الله تعالی به‌س ئیمه‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین (ولله المثل الأعلى)، که‌ له‌ نویه‌ فه‌رمویه‌تی:

(فلهم عبارات عليها أربع)

قد حصلت للفارس الطعان

وهي استقر وقد علا وكذلك ار

تقع الذي ما فيه من نكران

وكذاك قد سعد الذي هو أربع

وأبو عبدة صاحب الشيباني

يختار هذا القول في تفسيره

دری من الجهمي بالقرآن

والأشعري يقول تفسير استوى

بحقيقة استولى من البهتان^[١]

[١] ابن‌القیم الکافیة الشافیه - ط مکتبه ابن تیمیة [ابن‌القیم] ص: ٨٧.

دەفەرموی ئیستیوا بە چوار واتا دی له زمانی عەرەبیەو زانیانی زۆر شارەزا له عەرەبی هەر وایان فەرمووە دەلی ئەوەتا چوار ماناکە ی کەسیک ئەگەر سوارچاکی ئەو مەیدانەبی کە طەعنیش لی بەدا بەدوا گەڕانی بو بکا تەحقیقی بکا هەر ئەو چوار مانایە دیتە بەردەستی، یە کەمیان بە مەعنای (استقر) دی ئیستیوا وە دوهمیان بە مەعنای (عەلا) دی واتە بەرز بووەو وە سییەمیان بە مەعنای (ارتفع) دی، وە چوارەمیان بە مەعنای (صەعیدە) دی دەلی ئەو زانا بەرپزە ی کە موحتەهیدی مەزەهەبی ئیمامی ئەحمەدیشە بەناوی ئەبو عوبەیدە کە پیاویکە زۆر زانا بوە له لوغە و له عەرەبیدا دەلی ئەو بوچونە ی راجیح و پەسەند کردووە له تەفسیرە کە ی بو ناوی ئیستیوا سیفەتی ئیستیوای الله تعالی -جل شئە- ئەویش شارەزاترە و چاکتر زانیویەتی له جەهەمی دەربارە ی قورئانی پیرۆز کە جەهەمیەکان رەت دەکەنەو الله تعالی خاوەنی سیفەتەکان بی پەکی دەخەن و تەعطیلی دەکەن، دەلی ئەو شارەزاتریشە له ئەشعەریەت کە تەفسیری وە لیکدانه‌وی ئیستیوایان کردووە بە مەعنای (استولی) ئەو بوختانە (پەنا بە خوای رب العالمین) بەو وشە کراوە و بە ئایەتەکانی قورئان.

جا هەندیک جار له قورئان بەلگە ی تریش هەیه ئینجا بەلگەشی بو دەهیننەو ئەهلی سونە و جەماعە کە له هەندیک شوین راشکاوانە لی وەرەگیری ئیستیوا بە مەعنای (استقر) دی ئەو وشە وە کو الله تعالی فەرموی: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأُسْتُوتَ عَلَى الْجُودَى﴾ [هود: ٤٤] الله تعالی دەربارە ی نوح پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی بە زەوی گو ترا ئاوە کەت قوت دەو کاتیک نوح پیغەمبەر (ﷺ) ماوێه ک رۆشت لەناو ئاوە کە له گەل کەشتیە کە و ئەوانە ی له گەلیدا بون بە کەشتیە کە دەلی گوتمانە ئاسمانیش ئاوە کەت هەلکیشەو وە ئاو نەما وە له پاشان الله تعالی دەفەرموی فەرمانە کە ی الله جیبەجی بوو ئینجا کەشتیە کە ی نوح پیغەمبەر (ﷺ): ﴿وَأُسْتُوتَ عَلَى الْجُودَى﴾ لەسەر جودی (استقرار)ی، ئیستیوا لیڕە موفەسیرین یە ک

ده‌نگن که ده‌لێن به مه‌عنای (استقرار) دێ یانی جیگیر بوو له‌سه‌ر جودی له‌ویوه‌ وه‌ستا، ئه‌وه به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئیستیوا له‌ موسته‌له‌حی قورئانی هه‌ندی‌ک جار به‌ مه‌عنای (استقر) دێ.

وه به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک جار به‌ مه‌عنای (ارتفع) دێ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿كَزَرَ عَ أَخْرَجَ شَطْهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ [الفتح: ۲۹] وه‌ کو زه‌پ‌راعه‌ تێک وایه‌ کاتی که ده‌رده‌چی له‌ زه‌وی ئه‌و زه‌پ‌راعه‌ ته‌ ته‌واو توند ده‌بی وای لیدی له‌سه‌ر پێیه‌ کان و لقه‌ کانی خۆی ده‌گری به‌رز ده‌بیته‌وه‌ که‌واته‌ ئیستیوا لێره: ﴿فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ یانی (ارتفع عَلَىٰ سُوْقِهِ) ئه‌ گه‌ر گه‌نمه‌ ئه‌ گه‌ر هه‌ر شتی‌که‌ له‌ زه‌پ‌راعه‌ ته‌ که‌ سو‌قه‌ که‌ بلیین قاچکه‌یه‌ تی که‌ له‌ زه‌وییه‌وه‌ به‌رز ده‌بیته‌وه‌ ئه‌و به‌روبو‌مه‌ ده‌چیته‌ سه‌ری قاچکه‌ که‌ و له‌سه‌ر قاچکه‌ که‌ ده‌بی که‌واته‌ به‌رز بو‌ه‌وه‌ له‌وی و ئیستیوا لێره مو‌فه‌سیرین ده‌فه‌رمون به‌ مه‌عنای (ارتفع) دێ.

وه هه‌ندی‌ک جاریش به‌ هه‌موو ماناکان لێک ده‌دریته‌وه‌: ﴿فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَىٰ الْفُلِّ﴾ [المؤمنون: ۲۸] یانی ئه‌و کاته‌ی به‌رز بو‌یته‌وه‌ و جیگیر بوی تو و ئه‌وانه‌ی له‌ گه‌لتن له‌سه‌ر فولک به‌ مه‌عنای که‌شتی دێ، ئه‌وه‌ لێره‌شدا که‌واته‌ به‌ مه‌عنای جیگیر بون و به‌رزبو‌نه‌وه‌ هات.

به‌لگاکان زۆرن به‌لام با بیین رونی که‌ینه‌وه‌ ئایه‌ چه‌ند بیروبو‌چون هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی ئیستیوا هی تاقم و کو‌مه‌له‌ کانی جگه‌ له‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌؟ چونکه‌ ئیستیوا سیفه‌ تێکی خوایه‌ فیطره‌ت فعلیه‌ که‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ بو‌چونیکی ته‌واو و تایبه‌ت و سه‌دا سه‌دییان بۆی هه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌ راسته‌ و دروست و سه‌وابه‌ هه‌موو تاقم و کو‌مه‌له‌ کانی تر پێچه‌وانه‌ن له‌ گه‌ل ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌ ڕا‌قه‌ و ته‌فسیر و لێکدانه‌وه‌ی ئه‌و سیفه‌ ته‌، هه‌رچی جه‌همیه‌ کانن ئینکاری ده‌که‌ن هی باقی سیفه‌ ته‌ کانی تریش ده‌لێن ئه‌و سیفه‌ ته‌ واتاکه‌ی وه‌ کو سیفه‌ت بو‌ الله تعالی نیه‌ و په‌کی ده‌خه‌ن، وه‌ له‌ پاشان مو‌عه‌ت‌زیه‌ کانی‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌، وه‌

ئه‌شعه‌ریه‌ کانی‌ش زۆرجار ئینکاریان ئه‌گه‌ر نه‌شکرده‌یی راشکاوانه‌ ته‌ئویلی ده‌که‌ن ته‌حریفی ده‌که‌ن ئه‌ویشه‌ هه‌ر جو‌ریکه‌ له‌ ئینکار (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین).

جا زۆرجار ته‌ئویله‌ کانی‌ش له‌چی ته‌ئویلی ده‌که‌ن؟ هه‌ندی‌ک جار مه‌عنای ئیستیوا ته‌ئویل ده‌که‌ن به‌ مه‌عنای (استولی)، ته‌ئویل یه‌عنی ده‌یگۆرن وه‌ هه‌ندی‌ک جار مه‌عنای عه‌رشیش ته‌ئویل ده‌که‌ن هه‌ر نه‌ک ئیلا ئیستیواکه‌ عه‌رشیش ته‌ئویل ده‌که‌ن به‌ مه‌عنای مو‌لک به‌ مه‌عنای ده‌سه‌لات به‌ مه‌عنای شتی که‌ الله‌ خاوه‌نیه‌تی -جل شئنه‌- نه‌ک به‌ مه‌عنای عه‌رش و باره‌گایه‌کی تایبه‌ت بۆ الله‌ تعالی، جا وه‌لام بۆ ئه‌وانه‌ زانایانی لوغه‌یش ده‌توانن وه‌لامیان بده‌نه‌وه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ش وا وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه‌ ده‌لێن باشه‌ ئه‌گه‌ر ده‌لێن ئیستیوا به‌ مه‌عنای (استولی) دی برۆن له‌ زانایانی لوغه‌ بپرسن هی زمانی عه‌ره‌بی که‌ شاره‌زان، ئایه‌ له‌ عه‌ره‌بیدا له‌ هیچ شوینی‌ک هه‌یه‌ به‌لگه‌ هه‌بی ئیستیوا به‌ مه‌عنای (استولی) بی مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و ته‌واوی و سه‌دا سه‌دییه‌ که‌ی؟ جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ و عه‌ره‌ب وایان به‌کار نه‌هێناوه‌ تۆ بۆ له‌ خۆته‌وه‌ دیی ئه‌و مانایه‌ی لی وهرده‌گری؟ ئه‌وانیش ده‌لێن ئه‌ی ئه‌وه‌ نیه‌ دێره‌ شیعرێکه‌مان هه‌یه‌ که‌ أخطل دیان بوه‌ و نه‌سپانی بوه‌ گوایه‌ گوتویه‌تی:

(قد استوی بشر علی العراق

من غیر سيف أو دم مهراق)

ئه‌وه‌ تا بشر زāl بوه‌ به‌سه‌ر عێراق ئیستیوا له‌ویدا ده‌لێن أخطل گوتویه‌تی بشر کاتی‌ک عێراقی گرتوو بوه‌ ده‌سه‌لاتدار له‌ عێراق گوتویه‌تی ئه‌وه‌ ته‌ ئیستیوا‌ی کردوه‌ بشر له‌سه‌ر عێراق به‌ مه‌عنای (استولی) و زāl بوه‌ به‌سه‌ر عێراق و موسه‌یتیر بوه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی شمشیر بوه‌ شینی به‌بی ئه‌وه‌ی خوین برژینی، ده‌لێن ئه‌وه‌ نیه‌ ئه‌شعه‌ریه‌ کان و ئه‌وانه‌ی ته‌ئویلی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن ئیستیوا لێره‌ له‌ قه‌ولی أخطل له‌ زمانه‌وانیدا به‌ مه‌عنای (استولی) هاته‌وه‌؟ له‌ وه‌لامیان ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ یه‌ که‌مجار ده‌لێن ئه‌و به‌یته‌ درۆیه‌ لیکۆلینه‌وه‌مان ده‌لێن بۆی کردوه‌ له‌ هیچی‌ک له‌ په‌رتوکه‌کان و نوسراوه‌کانی موسلمانان نه‌نوسراوه‌ته‌وه‌ که‌واته‌

ده‌توانین بڵیین هه‌یچ که‌سیک به‌لگه‌ی له‌ ده‌ست نیه که‌ ئه‌و به‌یته‌ شیعره‌ له‌ نوسراوی موسلمانان نوسراپیته‌وه و به‌لگه‌یه‌کی جیگیربی، که‌واته‌ کێ ده‌لێ اَخلَطل وایگوتوه؟ له‌ پاشان ئه‌ گهر اَخلَطل واشی گوتبی مادهم پیچه‌وانه‌ی ئایه‌ت و هه‌دیسێ سه‌حیحه‌ و اَخلَطل خۆشی نه‌سرانی بوه‌ قسه‌ی ئه‌و په‌تکراوه‌یه‌ به‌ ئایه‌ت و هه‌دیس، جواب و وه‌لامی دوه‌میش ده‌لێن ئیستیوا له‌ وشه‌ و ده‌ربرین و به‌یته‌ که‌ ئه‌ گهر بڵیین هه‌ی اَخلَطل‌شه‌ شه‌رت نیه‌ به‌ مه‌عنای (استولی) بێ بۆ نایه‌ی یه‌ کسه‌ر به‌ مه‌عنای ئیستیوای له‌ قه‌له‌م بده‌ی؟ که‌ بڵیین کاکه‌ به‌ مه‌عنای (استقر) هاتوه‌ یان به‌ مه‌عنای (علی) هاتوه‌ به‌رز بوه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر عیراقدا بۆ ئه‌وه‌ نالیی؟ بۆ یه‌ کسه‌ر ده‌لێی (استولی)؟ وه‌ له‌ پاشان وه‌لامیکی تریش ئه‌وه‌یه‌ اَخلَطل به‌خۆی که‌سیکی نه‌سرانی بوه‌ قسه‌ له‌ نه‌سرانیه‌ک وه‌رناگیری ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌ و بیرو بپروا کێ ده‌لێ ئه‌ گهر واشی گوتبی واش بوبی ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ وای نه‌گوتوه‌ هه‌تاوه‌ کو عه‌قیده‌ و بیرو بپروای موسلمانان تیک بچی و قسه‌ که‌ی ئه‌و به‌ به‌لگه‌ بیته‌وه‌؟ که‌واته‌ ئه‌وانه‌ هه‌یچیان به‌لگه‌ نین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بڵیین اَخلَطل وایگوتوه‌ و قسه‌ که‌ی وه‌رگیری، جا ابن‌القیم - رحمه‌الله - له‌ نونیه‌ که‌ی ده‌فه‌رموی:

(ودليلهم في ذاك بيت قاله‌)

فما يقال الأخلَطل النصراني^[١]

ده‌لێ له‌جیاتێ بچن به‌ ئایه‌ت به‌لگه‌ بیته‌وه‌ له‌ جیاتێ به‌ هه‌دیسێ سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر بیته‌وه‌ (ﷺ) به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی ته‌ئویلی ئیستیوا ده‌که‌ن به‌ (استولی) شعریکه‌ گوايه‌ اَخلَطلی نه‌سرانی گوتویه‌تی، ئایه‌ت له‌ کوی؟ هه‌دیس له‌ کوی؟ باشه‌ قسه‌ راشکاوه‌کانی ئه‌هلی لوغه‌ له‌ کوی که‌ هه‌ناویتیان هه‌ی عه‌ره‌بی؟ بۆ ده‌چی یه‌خه‌ی به‌یتیک ده‌گری؟ که‌ گومان هه‌یه‌ اَخلَطل وایگوتبی ئه‌ گهر واشی گوتبی که‌سیکی نه‌سرانیه‌ ده‌کری بۆ دژایه‌تی ئیسلام و قورئان و هه‌دیس وایگوتبی وه‌ ئینجا بۆشت هه‌یه‌ له‌و شیعره‌شدا ئیستیوا به‌

[١] ابن‌القیم الکافیة الشافیه - ط مکتبه‌ ابن‌تیمیه [ابن‌القیم] ص: ٣٩.

ئىستىوا لىك بدهيه‌وه به مه‌عنای (على وارتفع) يانی به‌رز بوه‌ته‌وه و زالبوه به‌سه‌ر عىراقدا بۆ ده‌لى به مه‌عنای (استولى)؟

كه‌واته‌ ئه‌وانه‌ هه‌چيان به‌لگه‌ نين و وه‌ ره‌تكره‌وه‌ن و ناشى و ناگونجى بۆ الله تعالى یش - جل شئه‌- ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه‌ قسه‌يه‌ كى له‌جى ده‌هه‌ینه‌وه‌ ده‌لین ده‌شى و ده‌گونجى بلیین الله (استواء على الأرض)؟ ئه‌شعه‌ريه‌ كان و هه‌موو به‌يه‌ كده‌نگى تاقم و كۆمه‌له‌ كانى تر ده‌لین نه‌خیر، ئى ئه‌ گهر نه‌خیر ئه‌ گهر به‌ مه‌عنای (استولى) بى‌ ده‌بى‌ بشى، چونكه‌ الله تعالى ئايه‌ زال نيه‌ به‌سه‌ر زه‌وى؟ (نعوذ بالله) ئه‌ گهر بلى زال نيه‌ كوفره‌ و شيركه‌ ئى ئه‌ گهر به‌ مه‌عنای (استولى) بى‌ ده‌بى‌ بشى و بگونجى جائىز بى‌ ئیمه‌ بلیین (استولى على الأرض) الله تعالى چۆن (استواء على العرش) به‌ مه‌عنای (استولى) بى‌ له‌سه‌ر قسه‌ى ئه‌وان، ئه‌ گهر ئىستىوا به‌ مه‌عنای (استولى) بى‌ به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ى ده‌شى و ده‌بى‌ بشگونجى بلیین (استولى على الأرض) ((استولى على عباده) ده‌شى و ده‌گونجى؟ ده‌لین ناشى ناگونجى بۆ الله وابگوترى، ئى ئه‌ گهر ده‌لین ئىستىوا به‌ مه‌عنای (استولى) به‌ ده‌بى‌ بگونجى چونكه‌ (استولى) يانی به‌ واتای زالبون و ده‌سه‌لاتداره‌ به‌سه‌ر جا الله تعالى -جل شئه‌- كه‌س گومانى له‌وه‌ نيه‌ زاله‌ و ده‌سه‌لاتداره‌ به‌سه‌ر هه‌موو مه‌خلوقه‌ كانى نه‌ك ئیلا به‌سه‌ر عه‌رش، ئه‌ى بۆ ده‌لین به‌س له‌سه‌ر عه‌رش؟ ئینجا ئه‌وكات ئه‌وان خویان مه‌جبور كردوه‌ ده‌لین بابە عه‌رش خۆ باره‌گایه‌ كى تايبه‌ت نيه‌ بۆ الله تعالى عه‌رش مولى كه‌ مولى الله يانی (استولى على الملك) ئه‌وه‌ ماناكه‌ى وا لىك ده‌ده‌نه‌وه‌ و ئه‌وانه‌ش هه‌ر هه‌موو بى‌ به‌لگه‌ن كه‌وا ده‌لین.

ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه‌ بۆچونيان وایه‌ بیروبرویان وایه‌ كه‌: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌یه‌ اللهی ره‌حمان -جل شئه‌- (ولله‌ المثل الأعلى) به‌ مانایه‌ حه‌قیقه‌كه‌ى ئىستىواى كردوه‌ له‌سه‌ر عه‌رش كه‌ به‌ مه‌عنای (علا وارتفع) دى‌ یان به‌ مه‌عنای (صعد واستقر) دى‌ به‌بى‌ ئه‌وه‌ى چۆنیه‌تیه‌كه‌ى بزانیین وه‌ كو باقى سیفه‌ته‌ كانى ترى

الله تعالی ئیمه نازانین و چۆنیهتی و کهیفیهتیه کهی چۆنه ئایه (علا وارتفع) یان (صعد واستقر) ئیستیوای الله تعالی وه کو ئیمه ئیستیوا ده کهین له سه ر کورسی یان له سه ر میزیک یان له سه ر زه وی؟ نه خیر دلنایین وه کو ئه وه نیه چونکه الله تعالی هاو وینهی نیه الله تعالی -جل شئه- به هیچ کهس و شتیک ناچی هیچ کهس و شتیکیش به الله ناچی له ذات له سیفات له ناوه زۆر جوانه کانیدا، چۆنیهتیه کهی نازانین هی الله تعالی تاک و ته نه یاه له ئیستیوا کهی به لام به مه عنایه حه قیقیه کهی دی ئه وه کورتی و پوختی عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه یه ده رباره ی ئیستیوا.

که واته له ئایه ته کان که ابن تیمیه -رحمه الله- هینایه وه سه لماندی که الله تعالی له سه ر عه رشه که ده لیین ئیستیوا ئیستیوا به مه عنای (علا وارتفع و صعد واستقر) دی له زمانی عه ره بیه وه وه کو ابن القیم له نونیه کهی هیناویتی و وه (استولی) مانایه کی دوره که بۆی لیک ده ده نه وه هیچ به لگه یه کیان نیه ئه و زانایانه، ئه سلّه ن (استولی) ئه گه ر بلیی الله تعالی (استولی) ی کردوه به مه عنای ئه وه ی ئیلا دیاره له سه ر عه رشه ده سه لاتی هه یه نا الله تعالی -جل شئه- له هه موو شوین و جیگایه کان ده سه لاتی هه یه ئه گه ر به مه عنای (استولی) یه ئه ی بۆ ناشی و ناگونجی بلیین (استواء على الأرض)؟ یانی جائیز نیه و دروست نیه له بهر ئه وه ی ئه گه ر به مه عنای (استولی) بی ده بی بشی و بگونجی الله تعالی که زاله به سه ر زه ویشدا به سه ر هه موو مه خلوقات و به دیهینراوه کانیدا، ئینجا له پاشان گوتمان له لایه ک ته ئویلی ئیستیوا ده کهن به (استولی) وه ته ئویلی عه رشیش ده کهن هه ندیکیان به موّلک و ده سه لاتی الله تعالی، جا ئه گه ر بلیین عه رش موّلکی الله تعالی یه یانی (استولی علی ملکه) الله تعالی زāl بوه به سه ر موّلک و ئه وانیه که موّلکی الله تعالی یه له هه موو مه خلوقات و به دیهینراوه کان ئه وه شیان هه لیه چونکه عه رش مانای تایبه تی خۆی هه یه الله تعالی -جل شئه- به و مانایه هیناویتی، ناگونجی و ناشی ئیمه بلیین عه رش موّلکی

الله تعالی یه -جل شئه- بۆ ئیلا باسی عه‌رشی کردوه و به مولک ناوی بردوه؟ به‌لگه و ده‌لیلی ده‌وی.

که‌واته ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرمون: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] یه‌عنی الله تعالی له‌سه‌ر عه‌رش ئیستیوای کردوه به مانایه حه‌قیقی و راسته‌که‌ی ئیمه چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین (که‌ا یلیق بجلاله سبحانه وتعالی).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (العلو) له قورئاندا:

﴿يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْفَعْكَ عَلَيْنَا مَوْجِدًا﴾ [آل عمران: ۵۵]، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ [النساء: ۱۵۸]، ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰]، ﴿يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صِرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾ [غافر: ۳۶-۳۷]، وَقَوْلُهُ: ﴿أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ * أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ [الملك: ۱۶-۱۷].

جا له و ئایه‌تانه هه‌موو جیگیر بوه سیفه‌تی علو و به‌رزایه‌تی بۆ الله تعالی -جل شئه- به چه‌ندین ئسلوب و شیواز الله تعالی -جل شئه- بۆخۆی جیگیری کردوه که الله تعالی به‌رزه -جل شئه- به‌سه‌ر هه‌موو مه‌خلوق و به‌دییه‌ئراوه‌کانی هه‌م له‌روی زاتی به‌رزه هه‌م له‌سیفاته‌کانی هه‌م له‌ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی -جل شئه- (ولله المثل الأعلى).

جا یه‌کیک له‌و ئایه‌تانه‌که‌ به‌به‌لگه‌ هه‌ی‌ناویه‌تیه‌وه ابن تیمیه -رحمه الله- باسی ره‌فعی تیدایه‌یانی به‌رز بونه‌وه جا ره‌فع هه‌ر ئه‌وه به‌خۆیه‌وه هه‌لده‌گرێ له‌نزمی که‌شتییک به‌رز ده‌بیته‌وه دیاره‌شته‌که‌ بۆلای ده‌چیت به‌رز له‌به‌ر ئه‌وه الله تعالی یش به‌رز کردنه‌وه‌ی عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ له‌زه‌وی بوه کاتییک جوله‌که‌کان پیلانی ئه‌وه‌یان بۆ دانا بیکوژن الله تعالی یش ئه‌وه‌بوو یه‌هوذا که‌یه‌کیک بوو له‌خیانه‌ت کاره‌کان له‌گه‌ل عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ریگا و شوینی عیسا‌ی به‌جوله‌که‌کان پیشاندا، ئه‌وکاته الله تعالی یه‌هوذا چوه ژوره‌وه و عیسا له‌ویدا نه‌بوو له‌به‌رچاوی یه‌هوذا نه‌مابوو الله تعالی هه‌لی کیشابوو به‌ره‌و

ئاسمان، یه هوذا ههركه هاته دهرهوه به عیسا چوو به بهرچاوی جوله كه كان هه ر یه هوذايان گرت و كوشتیان و وه له پاشانه كه له خاچياندا ئه وهش تۆله بوو الله تعالى له یه هوذاي ستاندهوه ئینجا ئه وکاته الله تعالى دهفه رموی: ﴿يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ [آل عمران: ۵۵] بۆچونی راجیح و په سه ندی ئه هلی سونه و جه ماعه: ﴿مُتَوَفِّيكَ﴾ مه به ستی پی مردن نیه ئه لیڤه به لکو مه به ستی پی نوستنه یه عنی ده دنوینم به نوستویتییه وه هه لت ده کیشم به رهو ئاسمان كه هۆشت ته واو له خۆت نه بی چونكه زۆر زه حمهت و قورسه مرۆقه كان به زیندویتی و به ئاگایه وه برۆن به رهو ئاسمانه كان له بهر ئه وه الله تعالى وای فه رموو یانی مردنیکی وه کو نوستن بی یان نوستنیکي وه کو مردن كه له کورده واری و له عه ره بيشدا ده گوترئ ده لێن نوستن برای مردنه یان (النوم أخ الموت)، ئینجا كه الله تعالى دهفه رموی: ﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ ئه ی عیسا من تۆ هه لده کیشم و به رزت ده كه مه وه بۆلای خۆم، جا ئه وه ئه وه ده گه یه نی كه الله تعالى به رزه -جل شئنه- له سه رووی ئاسمانه كانه له بهر ئه وه ئه و وشه ی به کارهینا و ئاواي دهربری.

جا مه سه له ی ره فع به رزیایه تی الله تعالى و دهربرینی به وشه ی ره فع ئه وه هیچ ته ئویلێك به خۆیه وه هه لئاگرئ به لام له گه ل ئه وه شدا تا قم و کۆمه لا کانی تر جگه له ئه هلی سونه و جه ماعه ته ئویلشی ده کهن، ئه وه تا ابن القیم وه کو له نونیه پیمان گوتن دهرباره ی مانا کردنی ئیستیوا كه له ئاخیری به یته كه ده لی:

(ولهم عبارات عليها أربع)

قد حررت للعالم الرباني

وهي استقر وقد علا وكذلك ار

تفع الذي ما فيه من نكران^[۱]

[۱] ابن القیم الکافیة الشافیه - ط مکتبه ابن تیمیة [ابن القیم] ص: ۸۷.

دهلئ تهو عیبارت و دهربرینانه لهو زانایه‌ی که خواویه که جیگیری کردوه و مانای لیکی داوه‌ته‌وه (استقر)‌ی هه‌ندئ ک جار ئیستیوا به‌معنای (علا)‌ی وه به‌معنای (ارتفع)‌یه دهلئ به‌س (ارتفع) که‌س ناتوانئ ئینکاری بکا ته‌گهر ته‌وانی تریش بتوانن مانایه‌کی تری لی وه‌رگرن به‌لام وشه‌ی (ارتفع) یانی به‌رز بونه‌وه که الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿وَرَأْفَعُكَ إِلَيَّ﴾ هیچ ته‌ئویلیک به‌خویه‌وه هه‌لناگری مه‌گهر بلیین به‌رز بونه‌وه که دهلئ بۆلای من دیاره الله تعالی -جل شئنه- به‌رزه (ولله المثل الأعلى) وه له‌سه‌روی هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دیهره‌وه‌کانیته‌ی وه له‌سه‌روی ئاسمانه‌کانه -جل شئنه-.

له‌پاشان له‌ئایه‌ته‌که‌ی تر الله تعالی فهرموئ ابن تیمیه به‌ه‌لگه‌ی هینایه‌وه بۆ به‌رزى الله تعالی دهلئ کاتیک جوله‌که‌کان ده‌لین ئیمه عیسامان کوشت الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ [النساء: ۱۵۷] الله تعالی دهلئ جوله‌که‌کان قسه‌یان هه‌یه و ده‌لین ئیمه عیسای کوری مه‌ریه‌مان ره‌وانه‌کراوی الله کوشتمان به‌لام نه‌یان کوشت له‌خاچیشیان نه‌دا به‌لکو ته‌وه‌ی وه عیسامان چواند و هاته‌سه‌ر وینه‌ی ته‌و له‌به‌ر چاوی ته‌وان که یه‌هوذا بوه ته‌ویان کوشت، ئینجا له‌کو‌تاییه‌که‌ی الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ به‌لکو ته‌ی عیسا چی لیته‌ات له‌و ناوه؟ بۆ بزر بوو؟ الله تعالی ده‌فهرموئ به‌لکو الله تعالی عیسای ره‌فع کرد و به‌رز کرده‌وه بۆلای خوی، ئینجا ته‌وان ته‌ئویلاته‌کان له‌ویوه ده‌ست پیده‌کات: ﴿وَرَأْفَعُكَ إِلَيَّ﴾ ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ ده‌لین: ﴿إِلَيَّ﴾ مه‌به‌ستی پیی خوی نیه یانی بۆ مولکی من بۆ ده‌سه‌لاتی تاییه‌تی من یان بۆ ئاسمانه‌که‌ی من به‌رز بوه‌ته‌وه ته‌ئویلیکی دوره، یان ده‌لین: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ ده‌لین (إلی سمائه) (إلی أمره) (إلی مکان خاص) له‌ده‌سه‌لات و مولکی الله تعالی ته‌وانه هه‌موئ ته‌ئویل و گۆرانکارییه به‌سه‌ر مانایه‌که‌ی ده‌هینن و هیچ ده‌لیل و به‌لگه‌یه‌کیان نیه.

به‌لگه‌یه‌کی تر که ابن تیمیة هی‌ناویه‌تیه‌وه بو جیگیر کردنی سیفه‌تی به‌رزی و علو بو الله تعالی الله تعالی فهرموی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰] واته کرده‌وه چاکه‌کان له ته‌سبیحات و زیکره‌کان و یادی الله (سبحان الله) و (الحمد لله) نه‌وانه که‌لیم و طه‌بین موفه‌سیرین ده‌فهرمون نه‌و زیکر و قسه‌چاک و دوعا و پارانه‌وانه به‌رز ده‌بیته‌وه بو‌لای الله تعالی، که (صَعَدَ) به‌مه‌عنای به‌رز بونه‌وه دی له‌نزمی و زه‌وی شتی‌ک به‌رز بیته‌وه به‌ره‌و ئاسمان و به‌رزی نه‌وه وشه‌ی صه‌عیده‌ی بو به‌کاردی جا الله تعالی که فهرموی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ یانی به‌رز ده‌بیته‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌مرؤ ئاله‌تی‌ک هه‌یه پی‌ده‌لین مه‌صعد، مه‌صعد چیه؟ مه‌صعد یانی شتی‌که تو سواری ده‌بی له‌نزمی به‌رزت ده‌کاته‌وه، که‌واته الله تعالی که وشه‌ی یه‌صعه‌دوی به‌کار هی‌نا که فعلی‌که وه‌ده‌لی کرده‌وه‌کان و ته‌سبیحاته‌کان و که‌لیماتی طه‌یب و که (سبحان الله) و (الحمد لله) زیکر و یاده‌کانی الله تعالی یه به‌رز ده‌بیته‌وه بو‌لای الله، دیاره الله تعالی به‌خوی به‌رزه - جل شنه - وه له سه‌روی ئاسمانه‌کانه له‌به‌ر نه‌وه بو‌لای نه‌و به‌رز ده‌بیته‌وه: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ کرده‌وه چاکه‌کان نه‌ویش هه‌ر به‌رز ده‌بیته‌وه بو‌لای الله تعالی، جا له‌و ئایه‌ته‌دا زانایانی نه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون الله تعالی له‌نیوان وشه‌ی صوعود و ره‌فع جه‌مع و کوی کردونه‌ته‌وه هه‌ردوکیان به‌مه‌عنای به‌رز بونه‌وه دین که‌واته دیاره الله تعالی - جل شنه - به‌رزه و له سه‌روی ئاسمانه‌کانه.

له پاشان ته‌ئویلی ده‌که‌ن نه‌وانه به‌ته‌ئویلی نه‌زانانه به‌لام الله تعالی وه‌ری ناگری و قبولی نا‌که هه‌ندی‌ک جار به‌عروج وه‌کو الله تعالی ده‌فهرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ [المعارج: ۴] نه‌وه‌ش به‌مه‌عنای نه‌وه دی که له‌نزمی دیسان بو به‌رزی وه‌کو می‌عراجی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ)، می‌عراج یانی چی؟ یانی له‌زه‌ویدا برؤی و بفری به‌ره‌و ئاسمانه‌کان به‌رزبیته‌وه به‌ره‌و ئاسمانه‌کان، جا که‌واته الله تعالی که ده‌فهرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ واته به‌رز ده‌بنه‌وه فریشته‌کان رُوح و گیانی کی‌شراوی به‌نده‌که‌شیان پی‌یه و

له گه‌لیانه به‌ره‌و لای الله تعالی، که‌واته ئه‌وه‌ش ئه‌وه ده‌سه‌لمیڤی الله تعالی -جل شئنه- سیفه‌تی به‌رزی هه‌یه وه له سه‌روی چه‌وت ئاسمانه‌کانه.

وه له ئایه‌ته‌که‌ی تر له سه‌رگوزشته‌ی فیرعه‌ون الله تعالی -جل شئنه- بۆمان ده‌گی‌رێته‌وه ده‌فه‌رموی فیرعه‌ون گوتی: ﴿يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ هه‌مان وه‌زیری ده‌سته‌ی راستی فیرعه‌ون بوو بانگی لیکرد و گوتی ئه‌ی هه‌مان وه‌ره‌ بینایه‌ک و شتیکی به‌رزم بۆ دروست بکه‌ به‌لکو من بگه‌مه‌ هۆکاره‌کانی به‌رز بونه‌وه‌م به‌ره‌و ئاسمان: ﴿أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾ به‌لکو بگه‌مه‌ شوینه به‌رزیه‌کانی ئاسمان هه‌تا له‌وی ته‌ماشای بکه‌م و بپروانم به‌سه‌ر خوای موساوه، ئینجا له‌ کو‌تایه‌که‌یدا ده‌لی: ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾ چونکه‌ من وا گومان ده‌به‌م که‌ موسا درۆزن بێ (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) خوای نه‌بی و له‌وی نه‌بی الله تعالی.

جا هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون جا فیرعه‌ون گوتویه‌تی من خوام به‌لام موسا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی تۆ خوانی خوای چه‌ق و راسته‌قینه‌ی اللهیه، دیاره‌ فیرعه‌ونیش لێ پرسیه‌وه‌ الله له‌ کو‌یه‌؟ کوا خواکه‌ی تۆ ده‌نا؟ ماده‌م ده‌لیی خوام هه‌یه له‌ مونا‌قه‌شه‌ و گه‌توگو‌ ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌ ئه‌و واتایه‌ هه‌ر واش دێته‌ به‌ر شاشه‌ی عه‌قل و مه‌نتیقیشه‌ قسه‌که‌، ئینجا له‌ پاشان موسا دیاره‌ پێگوتوه‌ خوای من به‌رزه‌ له‌ سه‌روی ئاسمانه‌کانه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ فیرعه‌ون ده‌لی من ده‌چم له‌ ئاسمان، ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌کی وای پێ نه‌گوترابا باشه‌ فیرعه‌ون چۆن ده‌زانێ الله تعالی له‌ ئاسمانه‌؟ جا که‌واته‌ موسا بۆ ئه‌وی سه‌لماندوه‌ الله تعالی له‌ ئاسمانه‌ و واته‌ له‌ سه‌روی ئاسمانه‌کانه‌ وه‌ فیرعه‌ونیش بۆ خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وا ده‌لی، ده‌لی ده‌چم له‌ ئاسمان بزانه‌م خوای موسا بینم و هه‌رچه‌نده‌ من وا گومان ده‌به‌م (نعوذ بالله) موسا درۆزنه‌، که‌واته‌ ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمیڤی الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی به‌رزییه‌ وه‌ له‌ سه‌روی ئاسمانه‌کانه‌.

له پاشان موعتهزیه و ئەشعەریه کان وه جگه لهوانیش له فیرقه کانی تر ده‌لێن ئەوه گومانیکێ فیرعه‌ونی بوه ئەوه نابێته به‌لگه ده‌لێن ئەوه‌ش که بلی و بیرو بروای وابی بلی الله له ئاسمانه ئا ئەوه خۆیان چواندوه به فیرعه‌ون یه‌عنی قسه که‌یان عه‌ کس کردوه‌ته‌وه، جا فیرعه‌ون ئەوه دانی پێدا هیناوه ده‌لێ من ده‌چم له‌وی ببینمه‌وه ئینجا له به‌رامبه‌ر موسا وا ده‌لێ ئینجا ئەو قسه نابێ هی فیرعه‌ون بی چونکه فیرعه‌ون پێی وابوه الله هه‌ر نیه (نعوذ بالله) ئا‌وای به‌رامبه‌ر خه‌لکه که ده‌ربرپوه هه‌ر گوتویه‌تی من خوامه، ئیلا ده‌بی موسا پێی گوتبێ و پێی راگه‌یانده‌ی که الله تعالی له سه‌روی ئاسمانه‌کانه له‌به‌ر ئەوه فیرعه‌ونیش ده‌لێ ده‌چم له‌وی ده‌یدۆزمه‌وه و ببینمه‌وه و ته‌ماشای بکه‌م یانی یان ئە گه‌ر هه‌بی بیکوژم (نعوذ بالله) وه ئە گه‌ر نه‌شبێ که ئە‌من گومانم وایه ده‌لیم موسا (نعوذ بالله) درۆزنه نیه پیتان را‌بگه‌یه‌نم، چونکه فیرعه‌ون ده‌لێ: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ [النازعات: ٢٤] من په‌روه‌ردگار و خ‌وای مه‌زنی ئیوه‌م (په‌نا به‌ الله)، یان ده‌لێ: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ [القصص: ٣٨] من نه‌مزانیه‌وه و عیلم و زانستیم نیه که هیچ خ‌وایه‌کی تر هه‌بی جگه له‌ من، ئی ئە گه‌ر ئەو قسانه وایه که‌واته ئیلا ده‌بی موسا پێی گوتبێ به فیرعه‌ون که الله تعالی له سه‌روی ئاسمانه‌کانه ئە گه‌رنا فیرعه‌ونیش وای نه‌ده‌گوت.

وه ئایه‌ته‌که‌ی تر که ابن تیمیه -رحمه الله- به به‌لگه هیناویه‌تی‌وه بو سه‌لماندن و جیگیر کردنی سیفه‌تی علو بو الله تعالی ئە‌ویش الله تعالی فه‌رموی: ﴿أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ئایا ئیوه ئە‌مینن له‌وه‌ی له ئاسمانه ئە‌و زاته‌ی له ئاسمانه که الله‌یه -جل شئنه- گوتمان که ده‌لێ له ئاسمانه ئە‌و (فی) به مه‌عنای (علی)یه یه‌عنی له سه‌روی ئاسمانه‌کانه ئە گه‌رنا ئاسمان و هیچ شتیک له مه‌خلوق و به‌دی‌هینراوه‌کان ناتوانی ده‌وری الله بدا -جل شئنه- الله زۆر له‌وه مه‌زنتر و گه‌وره‌تره ئە‌و بو‌خ‌وای ده‌وری هه‌موو شته‌کانی داوه وه عیلم و زانستیه‌که‌ی ئە‌وه ده‌وری هه‌موو شته‌کانی داوه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) که‌واته الله له سه‌روی ئاسمانه‌کانه، ئینجا: ﴿أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ

تَمُورٌ ئەوێ عەزابیكتان بەسەر بێنێ و نەروۆتان کا و ژێر زەوێتان بکات و بتان باتە خوارەوێ لە زەوی، یان: ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یان ئەمینن ئێوێ لە خواوە کە لە ئاسمانەوێ دەرد و بەلاو بایەکتان بۆ بنێرێت، کەواتە ئەوانە هەردوو ئایەتەکان بەلگە بون لەسەر ئەوێ اللہ تعالی دەیسەلمینێ و راشکاوانە دەفەرموێ لەو زاتە لەو خواوە کە لە ئاسمانە بە مەعنای لە سەروێ ئاسمانەکانە کەواتە ئەوێ بەلگە بەسەر ئەوێ اللہ تعالی خواوەنی سیفەتی علوێ.

جا هەندیک وێ تەئویلی دەکەن (پەنا بە اللہ) موعتەزێلەکان ئەشعەرێەکان هەندیک لە تاقم و کۆمەلەکانی تر دەلێن: ﴿أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ یانی (أمره) ئەمینن ئێوێ لەوێ کە ئەمرە کە لە ئاسمانە، ئێ ئەمری اللہ بۆ بەس لە ئاسمانە یەعنی؟ دەبێ لەلای خۆیبێ -جل شئە- ئەوێ تەئویلیکی زۆر دورە یان دەلێن (أو من في السماء ملكه) یەعنی ئەوێ کە دەسەلاتی مۆلکی لە ئاسمانە، ئەوانە هەموو تەئویلی دورن وە مەعنایە راستەقینە کە تەواوی خۆی بە گوێرە ئەوێ شارەزابی لە زمانی عەرەبی نایگە یەنێ لەبەر ئەوێ باشتەر و ئەولاتر وایە ئەو تەئویلانە وەلا بنرێ بگوترێ مەبەست پێی زاتی اللہ تعالی یە -جل شئە- هەر ئەوێ لێ دەوێشێتەوێ بەلام لە سەروێ ئاسمانەکانە (ولله المثل الأعلى) سیفەتە کە علوی اللہ تعالی ئاوا دەبێ جیگیری بکەین.

جا ئەو تاقم و کۆمەلانە کاتێ کە ئەو ئایەتانە تەئویل دەکەن وە قسە ی بۆ دەهێننەوێ کە مانایە سەرەکی و ظاهیریە کە نایگرێتەوێ لە هەر هەمویان نزیکتر لە ئەهلی سونە و جەماعە ئەشعەرێەکانن چونکە ئەوان دان دەنێن بە هەندیک لە سیفەتەکانی اللہ تعالی بەلام یە ک لە کێشەکانی هەیانە لە گەڵ ئەهلی سونە و جەماعە مەسەلە ی سیفەتی علوێ بۆ اللہ تعالی وە ئیستیوائە بۆ اللہ تعالی لەوانە کێشەیان هەیه لە گەڵ ئەهلی سونە و جەماعە، لە هەندیک بۆچونەکان بە گەڵ ئەهلی سونە و جەماعە دەکەون لە هەندیک بۆچونەکان بە گەڵ موعتەزێلەکان دەکەون چونکە ئەشعەرێەت خۆی لە خۆیدا لەو ناوێ پەیدا بوو، سەرەتا

جەهمیە کان و ئینجا موعتەزێلە کان هەبۆن کە تەئویلی ئەسماء و سیفاتیان دەکرد یان ڕەتیان دەکردهوه پەکیان دەخست تەعطیلیان دەکرد بەلام أبو الحسن الأشعري -رحمه الله- کە یەکیەک بوو لە قوتابیە مەزنەکانی قوتابخانەی موعتەزێلایەتی کە زڕ باوکە کە ی کە دایکی شوی کردبوو بە عبد الجبار الجباهي کە ئەو یەکیەک بوو لە زانا زۆر گەورەکانی موعتەزێلە دیارە دەرسی لەلا دەخویند، جاریکیان دەرسە کە نەگەشتە عەقل و میشتکی بیری زۆر لێکردهوه چەند پرسیاریکی لە مامۆستا کە ی خۆی کرد کە زڕ باوکیشی بوو وە لە پاشان لێی جودا بوو ئەو بوو مۆتەووە کیلیش ئەو کاتە بوو کە هاتبۆ سەر حوکم خەڵکە کە دەوێرا بە ئاشکرا بلی من موعتەزێلە نیم چونکە مۆتەووە کیل کە هاتە سەر حوکم لە پاش خەلیفە موعتەزێلە کان ئەو بوو دونیا ئارامتر بویەووە کەسیک بوو پشتگیری سونەتی پیغمبەری کرد (ﷺ) ئەهلی سونە لەوێ ژیانەووە بوژانەووە لە ژێر دەستەیی ڕزگاریان بوو، ئەو خەلیفە کە هاتە سەر حوکم لەوێ أبو الحسن الأشعري ئەو بوو چونانە ی بوو دروست بوو کەوتە نیوان موعتەزێلە کان دەرسی لەلای ئەوان خویندبوو زۆر مەلومات و بیروبۆچونەکانی و ئەوانی لەلا مابووەووە هەتەووە سەر ئەهلی سونە و جەماعە لە هەندیک شتەکان، کەواتە (کان متذبذباً بينهما بين هؤلاء وهؤلاء) یانی لەنیوان هەردوکیان دەهات و دەچوو لە کۆتایە کەشی بووچونی ڕاجیح و پەسەند أبو الحسن الأشعري لە ئەشعەریایەتیش ئەو ی لە نیوان موعتەزێلایەتی و ئەهلی سونە و جەماعە بوە گەراوەتەووە بە تەواوەتی بوو سەر ڕیبازی پیشینانی چاک و سەحابەکان، وە کیتابی الإبانة بەلگە یە لەسەر ئەو کە زۆربە ی هەرە زۆری زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن هی ئەو وە و تە و قسەکانیشی تۆمارە لە پەرتوکی تریش کە بە تەواوەتی بوەتەووە ئەهلی سونە و جەماعە و هاتووەتەووە سەر ڕیبازی هاو لە بەرێزەکانی پیغمبەر (ﷺ) و پیشینانی چاک. جات ئەو زانایانەش هەندیک هەن کە بە ئەهلی سونە و جەماعە حیسابن بەلام هەندیک جار لە خالیکی لە برگە یە ک لە سیفەتیکی تەئویلیان کردووە و لایانداووە بەو هەندە نابنە فیرقە ی

ضاله له لای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه یانی له تاقمه گومرایه کان حساب بکریڼ یان لابدریڼ له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، له‌وانه ئیهامی نه‌وه‌وی ابن حجر العسقلانی له هه‌ندی‌ک شوین ئه‌گه‌ر ته‌ئویل‌یشیان هه‌بی به‌لام له زور جیه‌کانی تر موافقن له‌گه‌ل ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه هه‌ر له بازنه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه داده‌نریڼ به‌لام ده‌گوتری ئا له‌و خاله له‌و شته‌ تیبینی و فلانیان له‌سه‌ره و وه لی‌کدانه‌وه‌یان بو کراوه و عوزریشیان بو ده‌هی‌نریته‌وه چونکه ئینسانی باش و پاک بونه وا ده‌فه‌رمون زانیانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان هاتون.

جی‌گیر کردنی سیفه‌تی (المعیه) له قورئاندا:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [المجادلة: ٧]، ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبة: ٤٠]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ [طه: ٤٦]، ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ١٢٨]، ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ٤٦]، ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٤٩].

جا له و ئایه‌تانه ده‌رده‌که‌وی که الله تعالی سیفه‌تی مه‌عیه‌تی هه‌یه و له‌گه‌ل به‌دی‌هینراوه‌کانی‌دایه، جائه‌و مه‌عیه‌ته له عه‌قیده و بیرو‌پروای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌بیته دوو جو‌ر: (جو‌ری یه‌که‌میان پپی ده‌گوتری له‌گه‌ل‌دابونی عام و گشتی، جو‌ری دوه‌میان پپی ده‌گوتری مه‌عیه‌ت و له‌گه‌ل‌دابونی تاییه‌ت).

گشتیه‌که له‌گه‌ل هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دی‌هینراوه‌کانی‌دایه -جل شنه- له‌گه‌ل کافر له‌گه‌ل موسلمان له‌گه‌ل هه‌ر هه‌مویان به‌گشتی، وه خاصه‌که ته‌نها له‌گه‌ل پرواداران و ئه‌هلی

تەو حید و موسڵماناندا یە وە پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) لە سەر وی هەمویان وە لە پاشان هاو لەانی پێغەمبەر (ﷺ) پێشینانی چاک وە پیاوچاکان لە هەموو سەردەمی کدا وە ئافەرە تانی صالیحە اللە تعالی لە گەڵیان دایە بە لە گەڵدابونیکی سەرخستنیان و پشتگیری کردنیان و ڕەحم پێکردنیان و وە ئیش و کار ئاسان کردن بۆیان.

جا لە گەڵدابونی گشتی اللە تعالی ئەو بە لگە یە لە سەری موفەسیرین دە فەرموێ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ٤] کە یە کەمجار ابن تیمیة ئەو ئایە تە ی بە بە لگە هی نایە وە یە عنی اللە لە گەڵتانه ئیو لە هەر شوێن و جیگایە ک بن یە عنی لە گەڵ مەخلوق و دروستکراو و بە دیهینراو کانه اللە تعالی لە هەر شوێنیک هەبن، ئینجا یان دە فەرموێ: ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ [النساء: ١٠٨] ئەوانە بە لگەن لە سەر ئەو وی اللە تعالی مە عیە تی گشتی لە گەڵدابونی گشتی و عام لە گەڵ هەموو بە دیهینراو کانه چونکە ئە گەر لە گەڵیاندا نە بی راناو ستن ئیشیان مە یسەر نابێ وە بە دی نە دە هاتن و کەم و کورتیان تی دە کە وی اللە تعالی لە گەڵیانە رایگرتون ئیش و کاریان مە یسەر دە کا لە بەر ئەو وی هە تا تاقیکردنە وە و ئینتیحانیش دروست بی، جا مە عیە تی خاص و تایبە تیش ئەو یە کە اللە تعالی لە گەڵ پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) وە لە گەڵ پیاوچاکانە لە گەڵ ئافەرە تانی صالیحە یە کاتی کە دە فەرموێ: ﴿لَا تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبة: ٤٠] پێغەمبەر (ﷺ) لە ئە شکە و تە کە لە کاتی هێجرە ت و کوچکردنی دە فەرموێ تە ئیامی ئە بو بە کر غەمگین مە بە چونکە بە راستی اللە مان لە گەڵە لە گەڵدابونی اللە لە وی یە عنی اللە مان لە گەڵە بو ئەو وی پشتگیریان بکا اللە مان لە گەڵە بو ئەو وی سەرمان بخا، یان اللە تعالی دە فەرموێ تە موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) برۆنە لای فیرە و ن مە ترسن: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ [طه: ٤٦] من لە گەڵتاندام بە مە عنای لە گەڵدابونی تایبە تە ئە هلی سونە و جە ماعە دە فەرموێ لەو ئایە تە یە عنی سەرتان دە خەم پشتتان دە گرم مە ترسن، وە لە پاشان اللە تعالی دە فەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ

هَمُّ مُحْسِنُونَ ﴿[النحل: ١٢٨] الله تعالى له گەڵ ئەوانە یە کە تەقوای الله دە کەن و له الله دە ترسین وە ئەوانە ی چاکە کارن بە له گەڵدا بونیکی تایبەت و خاص واتە پشتیان دە گری سەریان دە خا، یان الله تعالى دە فەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ٤٦] الله تعالى بە راستی له گەڵ ئارام گرانه یە عنی پشتیان دە گری پاداشتیان دە داتە وە سەریان دە خا. جا مە عیە تی گشتی و عام زیاتر بە و مانایە دی و ئەو هی له قەزا دە خوازی کە عیلم و زانستی وە قورب و نزیک بونە وە وە چاودیری بون بە سەر شتە کان یە عنی الله تعالى کە دە لیین له گەڵ مە خلوقات و بە دیهێنرا وە کانه بە گشتی وە کو مە عیە تی عام وە کو ئە هلی سونە و جە ماعە فەرمویان کە بە شی یە کە م و جووری یە کە می مە عیە ت و له گەڵدا بونی الله یە بە مە عنای الله عیلمی پێیان هە یە عیلمی له گەڵیاندا یە الله لییان نزیکە الله تعالى چاودیره بە سەریان بە و مە عنایە ی موراقیبە و هە موو ئیش و کارە کانیا ن دە بینێ هەر چی بکەن له الله بزر نیە -جل شئنە- بە و مانایە دی، مە عیە تی خاص و تایبە تیش له عە قیدە ی ئە هلی سونە و جە ماعە کە جووری دوو مە ئە ویش ئە وە له قەزا دە خوازی و پێویست دە کا سەرخستن وە پشتگیری کردن وە پاراستنی شتە کان وە فەزڵ و بە خشیش له گەڵ کردنیان ئە و مانایانە ی لی دە وە شیتە وە وە کو له عە قیدە ی ئە هلی سونە و جە ماعە هاتو وە.

له ئایە تی یە کە م الله تعالى فەرمویە تی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ ئە و خوا یە ئە و خوا یە یە -جل شئنە- کە ئاسمانە کان و زەوی بە دیهێنا وە له شەش رۆژدا: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ له پاشان ئیستیوای کرد و بەرز بوو وە بە سەر عەر ش: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ﴾ عیلم و زانستی بە وە ی هە یە کە دە چیتە ناو ناخی زەوی و دە چیتە زەوی: ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ ئە وە ی دە رده چی له زەوی هەر عیلم و زانستی پێ هە یە: ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ ئە وە ی دادە بەزی له ئاسمان و وە ئە وە ی بە رزیش دە بیتە وە بە رە و ئاسمان هەر عیلم و زانستی پێ هە یە: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ئە و خوا یە له گەڵتاندا یە ئیو وە له هەر شوین و جیگایە کبن بە مە عنای لی تان نزیکە عیلم و زانستی له گەڵتاندا یە

چاودیڤه به‌سه‌رتان مور‌اقیبه: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ الله تعالی به‌و شتانه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن بینهره وه ده‌بینی.

که‌واته ئه‌و ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر مه‌عیه‌تی گشتیایه‌تی الله تعالی که له‌گه‌ل هه‌موو مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کاندایه له‌هه‌ر شوینی‌یک هه‌ن جا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ به‌مه‌عنای ئه‌وه‌ی یه‌عنی له‌گه‌لتانه به‌عیلم و ده‌سه‌لاتیه‌وه، ئیمه‌ بۆ نالیین الله وه‌کو زاتی له‌گه‌لته؟ وه‌کو زاتی له‌گه‌لته به‌و مانایه‌ی که الله -جل شئنه- ئاگای لیته چونکه ئه‌گه‌ر بلیی وه‌کو زاتی الله تعالی له‌گه‌لته وه‌کو گوتمان یان ده‌بی الله ته‌جزیئه‌ بکری (په‌نا به‌خوای رب العالمین) به‌شیکی له‌گه‌ل تۆیه و به‌شیکی له‌گه‌ل ئه‌وه، دوايه ئه‌وه‌ش ده‌وه‌شیته‌وه و ئه‌وه‌ش دیته‌خه‌یاڵ و به‌ر شاشه‌ی میشتک تۆ هه‌ندی کات له‌مور‌افیقی له‌قه‌زای حاجه‌ی، ئایه الله تعالی ده‌شی و ده‌گونجی له‌گه‌لتدابی له‌قه‌زای حاجه؟ ئه‌وانه‌ شوینی ناشیاون، ئایه ده‌شی و ده‌گونجی که‌سیک هه‌یه گونا‌حکاره ده‌چیته شوینه گونا‌حه‌کان ده‌چیته بار و مه‌یخانه‌کان ده‌چیته شوینی زینا‌خانه، ئایه ده‌شی و ده‌گونجی بلیین الله له‌گه‌لیدایه وه‌کو زاتی به‌مه‌عنای الله تعالی ش له‌گه‌ل ئه‌و چوه‌ته ئه‌و شوینه پیس و خراپ و ناشیاوه؟ به‌دنیاییه‌وه ناشی و ناگونجی بۆ ئینسان و مرو‌قه‌ ره‌وشت به‌رزه‌کان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چۆن ده‌بی بیگونجینی بۆ الله تعالی -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)؟ الله تعالی له‌وه مه‌زنتر و گه‌وره‌تره، که‌واته ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که‌وای ته‌ئویل ده‌که‌ن به‌ته‌ئویلیکی ته‌فسیری ده‌لین قه‌رینه‌مان له‌ده‌سته وه سه‌له‌فی سالحیش ئاوا ئه‌و ئایه‌ته‌یان ته‌فسیر کردوه جا عه‌قیده و بیرو‌پرواش به‌فه‌می ئه‌وان و له‌وانه‌وه وه‌رده‌گیری نه‌ک له‌خو‌را چونکه ئه‌وان نزیک بونه له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) عه‌قیده پاک بونه ئه‌وان چاکتر تیگه‌شتون (والله أعلم بالصواب).

له‌پاشان ئایه‌ته‌که‌ی دوهم که الله تعالی -جل شئنه- فه‌رموی ابن تیمیه به‌لگه‌ی هی‌نایه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که الله تعالی سیفه‌تی مه‌عیه‌تی هه‌یه و له‌گه‌لدابونی مه‌خلوق و

به‌دییه‌نراوه‌کان ئه‌ویش ده‌لی: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ الله تعالی ده‌فه‌رموی ئه‌گه‌ر سی که‌س هه‌بن به‌پسته‌پست له‌نیوان خویان و به‌نه‌جوا قسه‌بکه‌ن الله چواره‌میان به‌و مانایه‌ی ئاگای لیانه و ده‌زانێ چێ ده‌لێن وانه‌زانن هه‌ر ئه‌و سیانه‌ن الله‌ش ئاگای لیانه -جل شئه‌- وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وان چواربن الله پینجه‌میان به‌و مانایه‌ی ئاگای لیانه و لیان نزیکه‌ و ده‌زانێ چێ ده‌لێن ئه‌گه‌ر پینجبین الله شه‌شه‌میان -جل شئه‌- ئه‌گه‌ر له‌وه‌ که‌متریش بن الله -جل شئه‌- هه‌ر ئاگای لیانه و ده‌زانێ چێ ده‌لێن ئه‌گه‌ر له‌وه‌ زیاتریش بن الله تعالی هه‌ر ئاگای لیانه و ده‌زانێ چێ ده‌لێن، ئینجا که‌وابی: ﴿هُوَ مَعَهُمْ﴾ الله له‌گه‌لیانه به‌و مانایه‌ی الله تعالی عیلمی پینان هه‌یه‌ چێ ده‌لێن وه‌ موطه‌لیعه به‌سه‌ریان وه‌ -جل شئه‌- (ولله‌ المثل الأعلى) وه‌ موراقیب و چاودیره به‌سه‌ریان وه‌ و لیان نزیکه‌.

جا ابن عباس ده‌فه‌رموی ئایه‌ته‌کانی پیشتری ئه‌و ئایه‌ته به‌خویننه‌وه‌ چاکتر به‌دیار ده‌که‌وی که‌ الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ الله تعالی له‌ ئایه‌تی پیشتر فه‌رمویه‌تی ئایه‌ نابینن الله تعالی ده‌زانێ و شاره‌زایه‌ و عیلمی هه‌یه‌ به‌ ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کانه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ زه‌وییه‌، ئینجا له‌ پاشان به‌ عیلم ده‌ستی پیکردوه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌واته‌ ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کانه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ زه‌وییه‌ الله عیلمی پێ هه‌یه‌، ئینجا هاتوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمویه‌تی: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

که‌واته‌ الله تعالی به‌مه‌عنای ئه‌وه‌ی عیلمی له‌گه‌لیانه: ﴿هُوَ مَعَهُمْ﴾ له‌سه‌ره‌تا باسی عیلمی کردوه‌ الله تعالی قودره‌تی له‌گه‌لیانه لیان نزیکه‌ و موراقیبه به‌سه‌ریان وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یه‌نی نه‌ک الله تعالی -جل شئه‌- ته‌جزیئه‌یی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) یان وه‌کو زاتی له‌گه‌لیانه له‌ شوینی باش و خراپ بن هه‌ر له‌گه‌لیاندا ده‌بی نا مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌ نیه‌

له عهقیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه الله تعالى عیلمی و زانستیه که ی دهوری هه موو شته کانی داوه.

جا ئه و دوو ئایه تانه هه ردوکیان ابن تیمیة هی ناویه تیه وه -رحمه الله- به به لگه بۆ مه عیه تی الله تعالى له جووری یه که م که مه عیه تی عام و گشتیه له گه ل هه موو بونه وه ره کاندایه الله -جل شئه- به عیلم و زانستیه وه به موراقه به کردنه وه و به لی نزیکیه وه.

وه ئایه تی سییه م به لگه یه بۆ مه عیه تی خاص و تایبه ت که ته نها له گه ل ئیماندارانه له گه ل پیاوچا کانه له گه ل پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) له گه ل ئافره ته صالحه کانه که ابن تیمیة به به لگه ی هی ناویه وه بۆ مه عیه تی الله تعالى الله فهرموی: ﴿لَا تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبة: ٤٠] پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی که کوچ و هیجره تی کرد له گه ل ئیامی ئه بو به کردا بوو چون له و ئه شکه وته مانه وه ئه شکه وتی (ثور) وه پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی که بینى ئه بو به کری له گه ل دایه دلی ئیامی ئه بو به کری دایه وه و وره ی به رز کرده وه و ئیمانی جیگیرتر کرد گو تی مه ترسه ئه ی ئه بو به کر: ﴿لَا تَحْزَنُ﴾ غه مگین مه به مه ترسه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبة: ٤٠] چونکه به راستی ئیمه الله مان له گه له.

له گه ل دابونی الله له وی به و مانایه دی یانی له گه لمانه به تایبه تی مه عیه تی خاصه سه رمان ده خا پشتگیریان لیده کا نا هیلی ئیمه بکه وینه دهستی موشریک و کافره کان وه الله تعالى -جل شئه- غه م و په ژاره مان لاده دا دلنیامان ده کا جا ئه وه مه عیه تی خاصی الله تعالى یه له گه ل پروادار و پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، که ئه و فهرموده یه مه شه ور و به ناو بانگه کاتی که ئیامی ئه بو به کر فهرمویه تی ئا ئه وه تان موشریکه کان خو ته ماشای به ریپیان بکه ن ئیمه ده بینن ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) پیغه مبه ر ده فهرموی: «ما ظنك باثنين، الله ثالثهما»^[١] ئه ی ئیامی ئه بو به کر تو یه قین و بیرو پروا و یان گومانت چیه به

^[١] صحيح البخاري (٣٦٥٣) (٣٩٢٢) (٤٦٦٣)، صحيح مسلم (٢٣٨١)، سنن الترمذي (٣٠٩٦).

دوو کهس که الله سییه‌میانه -جل شئه-؟ له گه‌لیاندایه به‌و مه‌عنایه‌ی یه‌عنی ده‌یانپاریزی سهریان ده‌خا پشتگیریان لی ده‌کا ترست نه‌بی غه‌مگین مه‌به.

ئینجا له پاشان ئایه‌تی چوارهم که ابن تیمیة به به‌لگه‌ی هیئاوه‌ته‌وه بو مه‌عیه‌تی خاصه ئه‌ویش که له گه‌لبونی تاییه‌تی الله تعالی له گه‌ل پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) یان له گه‌ل پرواداران ئه‌ویش که الله تعالی فهرموی که موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) ده‌یانه‌وی به‌ره‌و لای فیرعه‌ون بچن له‌سهر فهرمان و ئه‌مری خوایی الله تعالی پییان ده‌فهرموی: ﴿لَا تَخَافَا﴾ مه‌ترسین هه‌ردوکتان ئه‌ی موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ۴۶] من له‌گه‌لتاندام به مه‌عنا‌ی له‌گه‌لدابونیکی تاییه‌ت سهرتان ده‌خهم پشتان ده‌گرم ده‌تان پاریزم ترستان نه‌بی وه من ده‌بیستم و ده‌بینم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هارون و موسا چیان گوت له‌پیشتر؟ رویان کرده الله تعالی گوتیان: ﴿إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى﴾ [طه: ۴۵] ئیمه ده‌ترسین سنور به‌زینی بکا طوغیان بیگرئ فیرعه‌ون له به‌رامبه‌رماندا یان زیده‌ره‌وی بکا شتیکی وا بیجیمان له‌گه‌ل بکا یان له‌ناومان بیا ئه‌ی خوای رب العالمین، الله تعالی دنیای کردن مه‌عیه‌تی خاصی خوی بو راگه‌یاندن که له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه مه‌عیه‌تی خاص له‌گه‌لدابونی تاییه‌ت له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌راند (عليهم الصلاة والسلام) ده‌بی له‌گه‌ل پرواداراندا ده‌بی ئه‌ویش به‌و مانایه‌ی سهریان ده‌خا ده‌یان پاریزی پشتگیریان لیده‌کا -جل شئه- (ولله المثل الأعلى)، جا زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه لیره: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ ته‌فسیریان کردوه به مه‌عیه‌ت و له‌گه‌لدابونی تاییه‌تی الله تعالی به مه‌عنا‌ی سهرخستن و پشتگیریکردن و پاراستنی الله بو موسا و بو هارون (عليهما الصلاة والسلام).

وه له پاشان الله تعالی -جل شئه- له ئایه‌تیکی تریش ده‌سه‌لمینئ که الله تعالی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌یه که ته‌قوای الله تعالی یان هه‌یه که خوای رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ۱۲۸] الله تعالی له‌گه‌ل ئه‌وانه‌یه که ته‌قوای

الله‌یان هه‌یه و له‌ الله ده‌ترسین و پارێزگاران له‌ تاوان و گوناهه‌کان چاکه‌کان ئه‌نجام ده‌ده‌ن وه‌ ئه‌وانه‌ش که چاکه‌کارن و موحسینن الله له‌ گه‌لیانه به‌ له‌ گه‌لدابونی تایبه‌ت و خاص به‌ مه‌عنای سه‌ریان ده‌خا ده‌یان پارێزی پشتگیریان لی ده‌کا -جل شئه‌- (ولله‌ المثل الأعلى). وه‌ به‌لگه‌یه‌کی تر که ابن تیمیه هه‌ناویه‌تیه‌وه‌ بۆ مه‌عیه‌تی خاص و تایبه‌ت که الله تعالی له‌ گه‌ل برواداران و پیغه‌مبه‌رانه‌ (عليهم الصلاة والسلام) به‌ تایبه‌تی به‌ مه‌عنای سه‌ریان ده‌خا ده‌یان پارێزی پاداشتیان ده‌داته‌وه‌ که الله تعالی فهرمویه‌تی: ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ٤٦] جا الله تعالی ده‌فهرموئ سه‌بر و ئارامتان هه‌بی چونکه به‌راستی الله تعالی له‌ گه‌ل ئارام گرانه‌: ﴿مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ئه‌و مه‌عیه‌ته‌ تایبه‌ته‌ به‌ مه‌عنای که‌سیک ئارامگر بی الله تعالی پشتی ده‌گری سه‌ری ده‌خا ده‌پارێزی پاداشتی زۆری ده‌داته‌وه‌، یان هه‌ندیک له‌ موفه‌سیرین ده‌فهرمون سه‌بر له‌و ئایه‌ته‌: ﴿أَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ١٥٣] مه‌به‌ست پی پۆژوه‌ یانی (أَسْتَعِينُوا بِالصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) ئیوه‌ پشت به‌ستن و ده‌ست بگرن به‌ پۆژو و به‌ نوێژ چونکه الله له‌ گه‌ل ئارامگراندایه‌ یانی له‌ گه‌ل پۆژو واناندایه‌ ئه‌گه‌ر له‌ویدا سه‌بر به‌ مه‌عنای پۆژو لیکی بده‌ینه‌وه‌، وه‌ هه‌ندیک له‌ موفه‌سیرینیش ده‌فهرمون هه‌ر به‌ مه‌عنای سه‌بره‌ یه‌عنی ئیوه‌ ئارام بگرن ده‌ست بگرن به‌ ئارامگرتن و سه‌بره‌وه‌ وه‌ به‌ نوێژه‌وه‌ به‌ دنیایی و سه‌دا سه‌د الله له‌ گه‌ل ئارام گرانه‌ به‌ مه‌عنای له‌ گه‌ل ئارام گرانه‌ یه‌عنی مه‌عیه‌تی خاصه‌ یه‌عنی سه‌ریان ده‌خا پشتیان ده‌گری ده‌یان پارێزی.

وه‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌ی تر که ابن تیمیه -رحمه‌ الله- به‌و ئایه‌ته‌ش جیگیری مه‌عیه‌تی تایبه‌تی الله تعالی کرد بۆ برواداران که الله فهرمویه‌تی: ﴿كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٤٩] چه‌ند ژماره‌ که‌م هه‌ن تاqm و کۆمه‌لی ژماره‌ که‌م هه‌ن که الله تعالی زالی کردون و زالیان ده‌کا به‌سه‌ر ژماره‌ی زۆری بی برواکان ئه‌وه‌ش به‌ مۆله‌ت و پشتگیری اللهیه‌ چونکه الله له‌ گه‌ل ئارام گرانه‌، ئه‌وه‌ش له‌ جه‌نگی به‌در دابه‌زی

یه‌عنی ته‌فسیره‌ی بۆ ئومه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ جه‌نگی به‌در وه‌ له‌ ئەسلی خۆشیدا طالوت و جالوت کاتی که‌ پێگه‌یشتن الله‌ تعالی‌ له‌ کۆتاییه‌ که‌ی که‌ ژماره‌ و کۆمه‌ل و تاقمی طالوت زۆریش که‌م بون الله‌ تعالی‌ به‌ سه‌ریخستن به‌ سه‌ر جالوت که‌ زۆریش بون له‌ به‌ر ئەوه‌ی برۆادار بون ئیماندار بون ئارامگر بون الله‌ تعالی‌ له‌ گه‌ل ئەوان بوو، له‌ جه‌نگی به‌دریش چونکه‌ موسڵمانه‌کان له‌ چه‌ک و تفاق و ته‌قه‌مه‌نی ئەوکات وه‌ له‌ هه‌موو بواره‌کاندا له‌ ژماره‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کانیشدا زۆر زۆر که‌م و کورتیان هه‌بوو به‌رامبه‌ر به‌ موشریک و کافره‌کان کافره‌کان له‌وپه‌ری توانای چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ئەوکات و وه‌ تفاق و پاره‌ و پول و ژماره‌ی مرۆف و جه‌نگاوه‌ره‌کانیان زۆر زۆر زیاتر بوو له‌ موسڵمانان نۆ سه‌د و هه‌ندیک بون موسڵمانان سی‌ سه‌د و هه‌ندیک بون ئینجا له‌ گه‌ل ئەوه‌ الله‌ تعالی‌ سه‌ریخستن، له‌ به‌ر ئەوه‌ أبو الحسن الندوی ده‌فه‌رموی زۆر جار سه‌رکه‌وتنه‌کانی الله‌ تعالی‌ له‌ گه‌ل ژماره‌ی که‌می برۆاداران به‌ بۆ ئەوه‌ی خوایه‌تی خۆی به‌سه‌لمی‌نی -جل شئنه‌- یه‌عنی الله‌ -جل شئنه‌- له‌ویدا چاکتر ده‌سه‌لاتی الله‌ به‌دیار که‌وت ئەگه‌ر موسڵمانان ژماره‌یان زۆر به‌ چه‌ک و تفاقیان زۆر به‌ جه‌نگاوه‌ری زۆریان هه‌بایه‌ ئەو کاته‌ خه‌لکیک نه‌یده‌گوت الله‌ سه‌ریخستون ئیمان لاوازه‌کان یان بی‌ ئیمان به‌ ده‌سه‌لاتی الله‌ به‌دیار که‌وت ئەوه‌ ژماره‌یان زۆر بوو له‌ به‌ر ئەوه‌ به‌ ئەبو جه‌هل و ئەوان وێران، چه‌ک و تفاقیان زۆر بوو له‌ به‌ر ئەوه‌ پێیان وێران، ئەوه‌نده‌ی ئەوان بون له‌ به‌ر ئەوه‌ پێیان وێران، به‌لام ئەو ژماره‌ که‌مه‌ به‌ چه‌ک و تفاقییکی که‌م ئینجا توانیان سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌سه‌ت بێن به‌ مۆله‌تی الله‌ تعالی‌، ئەوه‌ سه‌لمی‌ندرا شتیکی عه‌جایبه‌ ئەو ژماره‌ که‌مه‌ ئەو هه‌موو له‌شکه‌ره‌ی خاوه‌ن عه‌داد و عوده‌ی له‌ناو برد که‌واته‌ ده‌سه‌لاتی الله‌ تعالی‌ چاکتر به‌دیار که‌وت -جل شئنه‌- (ولله‌ المثل‌ الأعلى).

لێره‌دا پرسیارێک دێته‌ پێشه‌وه‌ له‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ش ده‌کرێ ئایه‌ له‌ گه‌لبونی الله‌ و مه‌عیه‌تی الله‌ له‌ گه‌ل سیفه‌تی علوی الله‌ تعالی‌ به‌رزی الله‌ تعالی‌ تێک گیر نابن؟ چونکه‌ ئێمه‌ له‌ نزمین ئیستا مه‌خلوقی الله‌ تعالی‌ بین ئەگه‌ر ده‌لیی الله‌ له‌ گه‌لتدایه‌ ئایه‌ الله‌ نزم

دەبیته‌وه (پەنا بە خوای رب العالمین)؟ کە لە گەڵتدایە تۆ لە نزمیدا دەژی اللہ تعالی ییش بەرزە -جل شئە-؟ ئەو کاتە ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن نەخێر اللہ تعالی بەرزیکێ نزیکە لیت، دەبی و ابگوتری بۆ اللہ تعالی قەت نابێ بلیی نزمە ئە گەر ئیمە نزمیشین و اللہ تعالی لێشمان نزیکە بەلام بەرزیکێ نزیکە لێمان، بەرزیه کە ی هەر دەبی بۆ پریار بەدی، اللہ تعالی لە بەرزێ خۆیه‌وه لێمان نزیکە ئیمە ی هەر لی دیارە بە عیلم و زانستیه‌وه لە گەڵماندایە بە قودرەت و دەسەلاتە‌وه لە گەڵماندایە بە سەمەع و بیستنه‌وه لە گەڵماندایە بە بیننه‌وه لە گەڵماندایە -جل شئە-: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] جا هیچ شتیکی وە کو اللہ نیە ئە گەر تۆ دەلیی چۆن دیتە می‌شک و بیری لێکەمە‌وه؟ ئە ی چۆن دەبی ئە گەر من لە شوینیکی بەرز بەم کەسیک زۆر نزم بی دەبی بۆی نزم بەم ئینجا لە گەڵیدا دەبم؟ کاکە ئاخەر عەقڵی خۆت بە کارمەهینە دەر بارە ی اللہ تعالی قیاسی مە کە لە گەڵ مەخلوقیک لە گەڵ بە دیهینراویک لە بەر ئە‌وه‌ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ کەس و شتیکی لە زات و لە سیفات و لە ناو وە کو اللہ نیە اللەش -جل شئە- لە زات و لە ناو و لە سیفات وە کو هیچ کەس و شتیکی نیە: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] لە گەڵ ئە‌وه‌ی اللہ تعالی بیسەری بینەرە، کەواتە لە گەڵدابونی اللہ وە کو لە گەڵدابونی مەخلوقە کان نیە تۆ ئە گەر لە گەڵ شتیکی بێ ئە و جۆرە لە گەڵدابونە ی تۆ نیە اللہ تعالی کە لە گەڵ مەخلوق و شتە کاندایە -جل شئە- (ولله المثل الأعلى)، کەواتە اللہ تعالی -جل شئە- لە وپەری بەرزیه‌یە لە سەروی ئاسمانە کانه ئیستیوای کردووە لە سەر عەر‌شه‌ی خۆی -جل شئە- لە گەڵ ئە‌وه‌دا لە گەڵ هەموو مەخلوق و بە دیهینراوە کانی‌شه‌ وە لە گەڵ پرواداران و پی‌غه‌مبەرانی‌شه‌ (عليهم الصلاة والسلام) بە مەعیه‌تی خاص و تایبەت (والله أعلم بالصواب).

جیگیر کردنی سیفه‌تی (الکلام) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ۸۷]، ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۲]، ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ [المائدة: ۱۱۶]، ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ [الأنعام: ۱۱۵]، ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴]، ﴿مَنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ [البقرة: ۲۵۳]، ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ۱۴۳]، ﴿وَنَذَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ [مريم: ۵۲]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الشعراء: ۱۰]، ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ [الأعراف: ۲۲]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵].

ئه‌و ئایه‌تانه هه‌موی ابن تیمیة بۆ هینایه‌وه؟ ده‌یه‌وی بیسه‌لمینێ له عه‌قیده و بیروبروای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ الله تعالی خاوه‌نی سیفه‌تی که‌لامه، سیفه‌تی که‌لامیش هه‌م زاتیه بۆ الله تعالی له ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه هه‌یبوه هه‌م فیعلیشه هه‌رده‌ما و کاتییک له هه‌ر زه‌مه‌ن و شوینیک ویستبی الله تعالی قسه‌ بکا قسه‌ی کردوه و که‌لامی هه‌بوه.

ئینجا که ده‌لی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ۸۷] کێ هه‌یه له الله تعالی راستگۆتربێ له قسه‌ و گوتنه‌کان؟ به‌ دُنیا‌یه‌وه ئیمه له وه‌لامدا هه‌موومان به‌یه‌ک ده‌نگی ده‌لین که‌س نیه الله له هه‌موو که‌س و شتییک راستگۆتره له قسه‌ و گوتنه‌کان -جل شئه‌- (ولله‌ المثل‌ الأعلى).

ئه‌وه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیرێ الله تعالی قسه‌ی حه‌قیقی و تایبه‌تی هه‌یه -جل شئه‌- وه له‌خۆی ده‌وه‌شیته‌وه به‌ مه‌عنای حه‌دیث چونکه به‌ قسه‌ ده‌گوتری وه قسه‌کان و که‌لامی الله تعالی له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌دا حه‌قیقیه‌تی هه‌یه راستی هه‌یه که‌لامی نه‌فسی نیه وه الله تعالی -جل شئه‌- (په‌نا به‌ الله) ئه‌وه نیه له‌سه‌ر به‌دییه‌نراویک که‌لام و قسه‌ که‌ی خۆی ده‌ربیری له‌ ریگای جو‌برائیله‌وه‌بی یان هه‌ر به‌دییه‌نراویکی تربی که‌ ئه‌وه بیروبو‌چونی هه‌ندیک له‌ تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی جگه له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه، به‌لکو الله تعالی بۆخۆی

-جل شئە- دەدوێ قسە دەکا پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) گوییستی بونە فریشتەکان گوییستی دەبن، و الله تعالى ئەو کەلامە ی کە هەیه تی سەوت و حەرفی حەقیقی هەیه بەس بەو هەیه کە لەخۆی دەوێ شێتەو، چۆنە؟ ئیمە نازانین چۆنە تیه کە ی بەلام سەدا سەدین لەو هەیهی سونە و جەماعە لەسەر ئەو هەیه کەنگن کە کەلامی کە حەقیقە سەوت و حەرفی هەیه لەخۆی دەوێ شێتەو -جل شئە- چۆنە تیه کە ی نازانین.

جا ابن تیمیە لێرە کە ئەو هەیه بەکارهینا یە کەم ئایەت: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ۸۷] حەدیث هێچ تەئویلیک بەخۆیەو هەلناگرێ ئیلا کەلامە و قسەیه قسە ی حەقیقە، کەواتە کێ هەیه لە الله تعالى قسەکانی راستگۆتربێ؟ بە دنیاییهو کەس نیە ئەو کەواتە ئەو هەیه پێ دەسەلمێنێ الله تعالى خاوەنی سیفەتی کەلام و قسەیه. وە بەلگە ی دوهم مەسەلە ی قەول و قیلی هینایە گۆر لەو ئایەتە ی بە بەلگە هینایەو ابن تیمیە قەول و قیلش هەر بە قسە دەگوترێ جا قسە ی حەقیقی و تەواو کە الله تعالى فەرمویه تی لە دەیه ها ئایەت بەلگە هاتو تەو بەلام ابن تیمیە لێرە تەنها ئەو هەیه بە بەلگە هینایەو: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۲] کێ هەیه راستگۆتربێ لە قیل واتە لە قسە کردن کەواتە قیل بە مەعنای قسە کردن دێ کێ هەیه راستگۆتربێ لە قسە کردن لە الله تعالى؟ بە دنیاییهو کەس نیە وە لە پاشان الله تعالى فەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ [المائدة: ۱۱۶] (قَالَ) بۆ قسە کردنە کەواتە الله تعالى فەرموێ واتە قسە ی کرد کەواتە لەوێ دەبێ جیگیری بکەین گوتی ئە ی عیسای کۆری مەریەم، کەواتە ئەو هەیه ئەو هەیه لێ دەوێ شێتەو کە جیگیر دەبێ الله تعالى کە قسە ی کرد و: ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ بە مەعنای کەلامی هەیه کەلامی حەقیقی، وە لە پاشان: ﴿قِيلًا﴾ لەو ئایەتە ی پێشتر موفەسیرین دەفەرمون بە مەعنای قەولەن دێ کە مەصدەرە یە عنی کێ هەیه کە قسەکانی ئەو هەیه قسە ی الله تعالى راستگۆبێ و تەواوبێ؟ کەس نیە.

وه له پاشان له ئایه‌ته‌که‌ی تر الله تعالى فەرموی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ [الأنعام: ۱۱۵] یانی الله تعالى فەرموی قسه‌کانی خوای پەروەردگارت وشە‌ی خوای پەروەردگارت راسته و دادوهریشه له وشه‌کانی و قسه‌کانی که‌واته که‌لام لی‌ره‌ش جی‌گیر بوو بۆ الله تعالى.

هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فەرموی: «أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةُ لَبِيدٍ»^[۱] راست‌گوترین قسه‌که شاعیرێک کردبیتی قسه‌که‌ی له‌بیده، که‌واته به‌ل‌گه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قسه‌که‌لام هه‌ندی‌ک جار قه‌ولی پیده‌گوتری و که ده‌لیی (قال) به‌مه‌عنای که‌لام دی چونکه پی‌غه‌مبه‌ر فەرموی (ﷺ) «أَصْدَقُ كَلِمَةٍ» خۆ ئه‌و قسانه‌ی که له‌بید کردی یه‌ک وشه نه‌بوو چه‌ند وشه‌یه‌ک بوو کردی و پرسته‌یه‌ک بوو کردی، که‌واته که‌لیمه به‌مه‌عنای که‌لام دی و له‌و فەرموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ)، وه که گوتی (قال) به‌واتای قسه‌یه، که‌واته الله تعالى که که‌لیمه‌ی بۆخۆی به‌کارهینا یه‌عنی قسه‌یه ئه‌وه نه‌بی یه‌ک وشه‌بی، وه له پاشان که قاله‌ی بۆخۆی به‌کارهینا یه‌عنی خاوه‌نی سیفه‌تی که‌لامه به‌وه‌ی لیی ده‌وه‌شیته‌وه -جل شنه-.

جا له‌و ئایه‌ته‌که ده‌لی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا مَبْدَلٌ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الأنعام: ۱۱۵] ﴿تَمَّتْ﴾ موفه‌سیرین ده‌فەرمون به‌مه‌عنای یه‌عنی (وحقت و ثبتت) جی‌گیر بوو وه‌حه‌ق بوو (ولا تبدل ولا تغیر له) یه‌عنی نابێ بگۆر‌دری نابێ گۆرانکاری به‌سه‌ردا به‌نی‌ری نابێ به‌دی‌لی بۆ بدۆز‌ریته‌وه، که‌واته (فلا مغیر لأمر الله وقضائه وقدره) یه‌عنی قه‌زا و قه‌ده‌ری الله وشه و ئه‌مر و فەرمانی الله که‌لام و قسه‌ی الله گۆرینی نابێ به‌سه‌ردابی جی‌گیره ته‌واوه وه‌خوای پەروەردگارت ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) قسه‌کانیشی وشه و که‌لیمه‌کانیشی صیدقه راست‌گویییه عه‌دله دادوهرییه وه گۆرانکاریشی به‌سه‌ردا نایه ئه‌مر و فەرمانه‌کان و قسه و گوته‌کانی الله تعالى -جل شنه- (ولله المثل الأعلى).

^[۱] صحيح البخاري (۳۸۴۱) (۶۱۴۷) (۶۴۸۹)، صحيح مسلم (۲۲۵۶)، سنن الترمذي (۲۸۴۹).

که‌واته که‌لیمه ناوه له ناوه‌کانی که‌لام هه‌ندی‌ک جار هه‌تا ده‌گوتری (کلمة التوحید)، (کلمة التوحید) چیه؟ (لا إله إلا الله)، (لا إله إلا الله) یه‌ک وشه‌یه؟ نا‌رسته‌یه که که‌لامه که‌واته به‌س که‌لیمه هه‌ندی‌ک جار ناوه بۆ که‌لام لیره‌ش هه‌ر وا‌گوتراوه بۆ الله تعالی -جل شئه- له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ئایه‌تی‌کی تری به‌ه‌لگه هیناوه الله تعالی که‌فهرموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] الله تعالی موسای دواند و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد به‌ته‌ئیکد و ته‌کلیمه‌ن ته‌ئکید کردنه‌وه‌یه یه‌عنی وه‌کو مه‌صده‌ری‌ک وه‌کو مه‌فعولی‌کی موطله‌ق بۆ که‌له‌مه پیی ته‌ئکید کراوه‌یه یه‌عنی الله تعالی قسه‌ی له‌گه‌ل موسا کرد به‌ته‌ئکید و سه‌دا سه‌د قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، که‌واته ئه‌لیره هه‌ندی‌ک له‌موفه‌سیرینی تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی جگه له‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌و ئایه‌ته‌یان هه‌ر گۆ‌ریوه ده‌لین (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) ئه‌وکات (نعوذ بالله) الله تعالی ده‌که‌نه (مفعول به) وه‌موسا ده‌که‌نه (فاعیل) ده‌لین موسا قسه‌ی له‌گه‌ل الله کرد به‌لام له‌ریواتی جی‌گیری موته‌واتیر وا‌ده‌خوینریته‌وه ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ یه‌عنی الله تعالی فاعیله بۆ قسه‌که یه‌عنی الله قسه‌ی کرد له‌گه‌ل موسا نه‌ک موسا قسه‌ی کرد له‌گه‌ل الله.

ئه‌وه‌تا ئه‌وانه‌ی وا‌ده‌لین هه‌ندی‌ک له‌موعته‌زیله‌کان هاتنه‌لای ئه‌بو‌عه‌مری قاری گوتیان ئیمه‌حه‌ز ده‌که‌ین ئه‌و ئایه‌ته‌ی قورئای وا‌بخوینریته‌وه و وا‌له‌جی تره‌بلین: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (په‌نا به‌خوای رب‌العالمین) مه‌به‌ستیان پیی ئه‌وه‌بوو هه‌تا سیفه‌تی که‌لام له‌الله تعالی ره‌ت بکه‌نه‌وه، جا‌ئه‌بو‌عه‌مر له‌وه‌لامیاندا چی‌گوت ئه‌و زانا به‌ریزه؟ گوتی باشه‌گریمان ئه‌وه ئه‌وه‌م وا‌خوینده‌وه به‌لام ئه‌ی چی‌له‌و ئایه‌ته‌ده‌که‌ن خۆ ئه‌و ته‌یویله به‌خۆیه‌وه هه‌لنا‌گری و ئه‌و مه‌عنایه به‌خۆیه‌وه هه‌لنا‌گری به‌هیچ جو‌ری‌ک چۆنیشی بخوینیته‌وه هه‌ر مانای ئه‌وه‌ی لی‌ده‌وه‌شیته‌وه و لی‌وه‌رده‌گیری که‌الله قسه‌که‌ی کردوه -جل شئه- الله خاوه‌ن سیفه‌تی که‌لامه که‌فهرمویه‌تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] له‌وی‌دا چی‌لی‌ده‌که‌ی؟ ﴿وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ به‌هیچ جو‌ری‌ک له‌به‌ر زه‌میره‌که‌ی که‌:

﴿وَكَلَّمَهُ﴾ هێ یه‌که‌ی سه‌ر که‌له‌مه‌هوه له‌گه‌ڵ: ﴿رَبِّهِ﴾ به‌هیچ نه‌وعێک مانای ناتوانی وای لێ وهربگری که‌بلیی الله مه‌فعوله (په‌نا به‌الله) موسا فاعيله، له‌ویدا هیچ قسه‌نامینی ئه‌وانه‌ی گومرانی ئه‌وانه‌ی ته‌ئویل ده‌که‌ن ده‌بی بی قسه‌بن بیده‌نگبن قسه‌یان پی نامینی، جا موخته‌زیله‌کان قسه‌یان پی نه‌ما له‌وی چونکه‌زه‌میره‌که‌ی: ﴿كَلَّمَهُ﴾ به‌دنیاییه‌وه له‌پیشتر باسی موسا کراوه له‌زمانی عه‌ره‌بیش زه‌میر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئیسم و ناویکی نزیکترینی خوی و له‌پیش خوی هاتبی جا ئه‌وه زه‌میری: ﴿كَلَّمَهُ﴾ به‌یه‌که‌هنگی زانایانی لوغەش ده‌بی بو موسا بگه‌رپه‌ته‌وه، یه‌عنی قسه‌ی له‌گه‌ڵ کرد، له‌گه‌ڵ کی کرد؟ هییه‌که‌ بو موسا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ موسای کرد، کی له‌گه‌ڵیکرد قسه‌؟: ﴿رَبِّهِ﴾ په‌روه‌ردگاری موسا له‌گه‌ڵی کرد، که‌واته به‌هیچ نه‌وعێک له‌و ئایه‌ته مه‌جال نه‌ماوه بو ئه‌و تاقم و کۆمه‌لانه بو موخته‌زیله‌کان که‌بلین (په‌نا به‌خوای رب العالمین) خوای رب العالمین که‌لامی نیه به‌لکو موسا که‌لامی کردوه.

الله تعالی ئه‌مجاره باسی ئه‌وه ده‌کا: ﴿وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ [مریم: ۵۲] نیدائیش بانگ لیکردنه به‌قسه و گوته که‌واته الله تعالی که‌ده‌لی ئیمه موسامان بانگ کرد و نیدائمان لیدا بو موسا که‌واته به‌قسه و گوته ئه‌و ئه‌مر و فه‌رمان و بانگه‌مان کرد که له‌خۆمان نزیک خسته‌وه و رزگارمان کرد. وه‌یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الشعراء: ۱۰] ئه‌و کاته‌ی که‌خوای په‌روه‌ردگارت ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بانگی له‌موسا کرد یه‌عنی بانگ کردنیش دیاره به‌قسه و گوته.

ئینجا: ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ [الأعراف: ۲۲] الله تعالی بانگی کردن هی باوکه ئاده‌م و دایکه‌هه‌وا (عليهما السلام) ئایه من ئیوه‌م قه‌ده‌غه نه‌کردبوو له‌و داره هه‌ردوکتان بو له‌به‌روبومه‌که‌تان خوارد که‌بوه‌هوی ئه‌وه‌ی له‌به‌هه‌شت وه‌ده‌ریی نان؟

کەواتە بانگ کردن به قسه و گوته ئه‌وه‌ش جیگیر کردنی سیفه‌تی که لام بۆ الله تعالی -
جل شئه - جیگیر ده‌کا.

یان ده‌لی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾ ئه‌و رۆژه‌ی که بانگیان ده‌کری له‌لای الله تعالی وه: ﴿فَيَقُولُ
مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵] ئیوه ئایه چ وه‌لامیکی پیغه‌مبه‌رانتان دایه‌وه؟
وه‌لامتان دانه‌وه یان نا؟

ئه‌وانه هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که الله تعالی -جل شئه - قسه‌ی هه‌یه وه که لامی
هه‌یه به که لامیکی حه‌قیقی سه‌دا سه‌دی نه‌ک که لامی نه‌فسی وه کو ئه‌شعه‌ریه‌کان ده‌لین
یان نه‌ک که لامیک سه‌وت و حه‌رفی نه‌بی یان نه‌ک وه کو جه‌همیه‌کان و موخته‌زیله‌کان
که هه‌ر په‌تی ده‌که‌نه‌وه الله تعالی که لامی هه‌بی جا بۆ مروّف و ئینسانه‌کان که لام نه‌بون
و قسه نه‌بون نه‌قس و که‌م و کورتیه بۆ الله تعالی -جل شئه - خاوه‌ن سیفه‌تی ته‌واویه‌ت
و که‌مالیه‌ت هه‌ر ده‌بی که لامی هه‌بی و نا‌کری و ناشی بلیین الله تعالی (په‌نا به‌ الله)
که لامی نیه.

کەواتە سیفه‌تی که لام له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه هه‌م سیفه‌تیکی زاتیه بۆ الله
تعالی له‌ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه هه‌یبوه وه له‌گه‌لیدا بوه و لازم بوه وه هه‌ر ده‌شمینیته‌وه هه‌تا
هه‌تایی بی کۆتا له‌گه‌ل زاتی الله تعالی، وه هه‌م سیفه‌تیکی فعلیشه هه‌ر کاتیکی الله تعالی
-جل شئه - ویستی یان بیه‌وی له‌ئیستا و له‌داهاتوو قسه‌ی کردوه -جل شئه - که لامی
هه‌بوه، ئینجا که لامه‌که‌ش حه‌قیقی و راسته ئه‌وه نه‌بی نه‌فسی بی ئه‌وه نه‌بی الله تعالی -
جل شئه - هه‌ر به‌سه‌ر زاره‌کی بلیین که لامی هه‌یه، به‌لکو حه‌قیقیه به‌راستی هه‌یه‌تی
سه‌وت و حه‌رفیشی هه‌یه له‌سه‌ر بۆچونی زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ابن تیمیّه‌ش که
پیداگری له‌وه ده‌کا و ابن القيم الجوزیه و باقی زانایانی تری ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، ئه‌و
سه‌وت و حه‌رفانه به‌س له‌الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئه - چۆنیه‌تییه‌که‌ی ئیمه‌ نایزانین به
مانایه‌راست و دروستیه‌که‌ی وه‌ری ده‌گرین، وه ده‌یه‌ها جوړ له‌به‌لگه‌ی هینایه‌وه یه‌ک

له‌وان باسی نیدائی کرد نیداء به که لام ده‌کری که الله تعالی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ﴾ [القصص: ۶۲] یان ده‌باره‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَدَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ [مریم: ۵۲] ئینجا باسی موناجاتی کرد موناجاتیش به هه‌مان شیوه ئه‌ویش جو‌ریکه له بانگ کردن و قسه و گفتوگو‌کردنه به‌لام هه‌رچی نیدائه بۆ دور به دوری له زمانی عه‌ره‌بی به‌کاردی له دوره‌وه یه‌کیک بانگ بکه‌ی نیدائی بکه‌یتی، موناجات زیاتر له نزیکیه‌وه‌یه که زۆر لیک نزیکن قسه و گفتوگو‌بکری له‌نیوان دوو که‌س یان دوو لایه‌ن که زۆر له یه‌ک نزیکن خه‌لکانیک ئه‌گه‌ر لیان دورترین هه‌ست به قسه‌کان نه‌که‌ن و نه‌بیستن.

قورئانی پیروژ که‌لامی اللهیه:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۶]، ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۷۵]، ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَبْعُونَا كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ [الفتح: ۱۵]، ﴿وَآتِلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ [الكهف: ۲۷].

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بۆ ئه‌وه هیناوه‌ته‌وه ابن تیمیه -رحمه الله- که جیگیری ده‌کا که قورئانی پیروژ که‌لامی اللهیه قورئانی پیروژ فه‌رموده‌ی الله تعالی یه -جل شئنه-.

یه‌که‌مین ئایه‌ت که ته‌فسیره‌که‌ی ئاوایه الله تعالی به پیغه‌مبه‌ری فه‌رموه (ﷺ): ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ ئه‌گه‌ر یه‌کیک له موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکاران هانا و په‌نای بۆتۆ هینا که په‌نای بده‌ی له کوشتن و له برین و له زهره‌ر و زیان پیگه‌یشتنی و هاته‌ ناو بازنه‌ی ولاتی ئیسلام ئه‌وکاته تۆ په‌نای بده‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ): ﴿فَأَجِرْهُ﴾ په‌نای بده‌ مه‌هیله‌ بکوژری مه‌هیله‌ ببردری مه‌هیله‌ بگیری مه‌هیله‌ زهره‌ر و زیانی پی‌بگات، له‌به‌ر چی؟: ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۶] هه‌تا به‌لکو گوی بگری و گویبستی که‌لامی الله بی فه‌رموده‌ی الله بی واته قورئانی به‌سه‌ردا بخوینه‌وه که‌لامی الله گویبستی به‌لکو

دلی نەرمبێ و هیدایەت و رێنویینی بێی جا لێره: ﴿يَسْمَعُ﴾ بە مەعنای بیستن دی: ﴿كَلَامَ﴾ ی ش ی زافە ی کردووە بۆلای الە ت عالی ی عەنی قسە و فەرموودە ی الە گوێبیست بێ موفەسیرین دەفەرمون لێره مەبەستیش پێی قورئانە، کەواتە قورئان (کلام الە) یە وە لە پاشان الەش کەلامی هەیه ئەو کەلامە دەبیستری کاتیکی دەخوینرێتەو بەسەر خەڵکان چ الە ت عالی بۆخۆی بفرموی دەبیستری وە کو موسای دواندووە وە کو پیغەمبەری (ﷺ) دواندووە چ هەریەکیکی تر بیلێتەو کەواتە ئەو سەلیمنرا الە ت عالی خاوەن سیفەتی کەلامە وە قورئانی پیرۆزیش کەلامی الە ت عالی یە.

وە لە پاشان لە ئایەتی دوهم کە بە بەلگە ی هیناوەتەو الە دەفەرموی: ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٧٥] ئەو ئایەتەش بە بەلگە هینایەو کە دەلی ئەو پەرتوک و فرمودانە ی الە ت عالی لە پێش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ) لە تەورات و ئینجیل و باقی پەرتوکە ئاسمانیەکانی تر کە ئەوانیش (کلام الە) بونە فرمودە ی الە ت عالی بونە الە ت عالی دەفەرموی کۆمەڵ و تاقمییکیان فریق یە عەنی هەندیکیان کۆمەڵیکیان تاقمییکیان لەوانە ی کە گوێبیستی کەلامی الە دەبون واتە لە بەنو ئیسراییل و لە جولە کە کان یان لە دیانە کان یان لە ئومەتانی پێشتر: ﴿يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ فرمودە ی الە گوێبیست دەبون دەیان بیست فرمودە ی الە و کەلامی الە کە تەورات و ئینجیل و سوخوف و زەبور بوە: ﴿ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ئینجا لە پاشان دەهاتن دەیانگۆری تەحریفیان دەکرد چ پیتەکانیان دەگۆری یان واتایان دەگۆری لەپاش ئەو ی تێی دەگەشتن و فەهمیان دەکرد و وەریان دەگرت و ئینجا دەشیان زانی ئەو گۆرینە هەلەیه هەردەشیان کرد.

ئەو هەش بەلگەیه لەسەر ئەو ی کە الە ت عالی کەلامی هەیه -جل شئە- وە هەموو پەرتوکە ئاسمانیەکان لە سوخوفی ئیبراھیم و موسا ئەگەر سوخوفی موسا جیابی لە گەڵ تەورات کە دوو بۆچون هەیه گوتمان، هەندیک لە زانایان دەفەرمون موسا هەم سوخوفی بەجیا بەسەر

دابەزیوێ له پاشان تەوێراتی بەسەر دابەزیوێ، هەندیکیش دەلێن نەخێر تەوێرات دەتوانین بلیین دوو ناوی هەبوە هەم سوحوفی پێگوتراوە هەم تەوێراتی پێگوتراوە، هەردوو بۆچونەکان بۆچونی زانایانی ئەهلی سونە و جەماعەن، ئینجا لە پاشان سوحوفی ئیبراهیم و سوحوفی موسا و ئینجا زەبویری داود و تەوێراتی موسا و وە ئینجیلی عیسا و ئەوانە هەر هەمویان ئەوانیش وەکو قورئانی پیرۆز (کلام الله) بونە بەو ئایەتە الله تعالی سەلماندی و جیگیری کرد -جل شئە-، کەواتە (کلام الله) الله تعالی خاوەن سیفەتی کەلامە وە پەرتوکی ئاسمانیەکان بە قورئانی شەو کەلامی الله.

وە لە ئایەتە کە سێیەم کە ابن تیمیة هیناویەتیەو ئەویش باسی سەرگوزشتەیی مونا فەکانە لە ئەعراب و دەشتەکیەکان کاتی کە الله تعالی فەرمویەتی: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الفتح: ١٥] ئەو ئایەتەش الله تعالی کە قەدەغەیی ئەوانە دەکا کە دابران لە شوینکەوتەبونی پێغەمبەر (ﷺ) کاتی کە دەلێن: ﴿فَإِن رَّجَعَكَ اللَّهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَذْنُوكَ لِلكُخُوجِ فَقُل لَّن تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَن تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلَفِينَ﴾ [التوبة: ٨٣] الله تعالی دەلێ قبوڵیان مەکەوێ ئەو پێغەمبەر (ﷺ) ئەوان بەدوا کەوتن نەهاتن لە گەلت بۆ جەنگ و جیهاده کە لە پاشان بیانوو عوزر دەهێننەوێ و دەلێن جاریکی تر لە گەلت دێن بلی جاریکی تر لە گەلم مەیهن چونکە ئیوێ رازی بون بە دانێشتن و نەیهن لە گەلم و جەنگ و جیهاد نەکەن، یان هەندیک جار هەبوە مونا فە و دەغەل و دوێوێکان لە نیوێ رێدا گەرانەوێ وەکو جەنگی ئوحوود، عەبدوڵای کوری ئوبەیی کوری سەلول بەخوی و بە سێ سەد کەس هەلی خەلەتاندن لە مونا فە و دەغەل و دوێوێکانیش بون ئەوانی گەرانەوێ لە رێگادا نەگەشتنە مەیدانی جەنگ و جیهاده کە ئەوێ ئیش و پێشەیی ئەوانە بوێ کە مونا فە و دوێوێ دەغەل بونە.

ئینجا الله تعالى ده‌فهرموئ: ﴿كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ﴾ ئه‌وه مه‌عنای چیه؟ ئه‌وه هر وا الله تعالى ده‌رمویه‌تی؟ یه‌عنی الله که‌لامی هه‌یه -جل شئه-، که‌لامه‌که‌ی الله تعالى یش چیبوو؟ قورئانی پیروژه که‌دایه‌زاندوه به‌سهر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، یان ئه‌و برکه‌ی تری ئایه‌ته‌که‌که‌ الله تعالى ده‌فهرموئ: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ ئه‌وان ده‌یانه‌وی ده‌رموده و ده‌رمانی الله بگورن -جل شئه- که‌پیشیان ناگوردری سه‌باره‌ت به‌وه‌ی الله تعالى ده‌فهرموئ برؤن و ده‌ربچن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جه‌نگ و جه‌هاد بکه‌ن ئه‌وان دوا ده‌که‌ون و ده‌یگورن و بیانوی ناله‌جی ده‌هیننه‌وه بو ده‌رنه‌چونه‌که‌یان، جا که‌واته ئه‌وه سه‌لمینرا که‌الله تعالى خاوه‌ن سیفه‌تی که‌لامه‌وه قورئانی پیروزی (کلام الله)یه.

وه له‌سوره‌تی الک‌هف الله تعالى ده‌رمویه‌تی: ﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ [الک‌هف: ۲۷] له‌و ئایه‌ته‌الله تعالى ده‌رمانی کردوه به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی دابه‌زیوه به‌سهر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وه‌حی و نیگاوه که‌قورئانی پیروژه به‌سهری دابه‌زیوه ئینجا له‌پاشان الله تعالى ته‌ئکید ده‌کاته‌وه ده‌لی له‌په‌رتوکی خوی په‌روه‌ردگارت ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) په‌رتوکی الله تعالى یش یه‌کیکه‌له‌ناوه‌کانی قورئانی پیروژ واته‌قورئان دابه‌زیوه به‌سهرت بیخویننه‌وه که‌قورئان که‌لامه‌، که‌لامی کی‌شه؟ (کلام الله)یه -جل شئه- (ولله‌المثل‌الأعلى)، ئینجا به‌ته‌ده‌بور وه‌کو عیباده‌تی و به‌تيفکرینه‌وه ئایه‌ته‌کان الله تعالى ده‌فهرموئ بیخویننه‌وه، له‌پاشان ده‌فهرموئ: ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ گورانکاری نیه‌له‌که‌لامی الله تعالى ئه‌گه‌ر ئه‌مریکی ده‌رموو وه‌که‌س ناتوانی بیگوری واته‌که‌ی دیاره‌ده‌رموده‌ی الله‌یه وه‌الله تعالى ئه‌گه‌ر ئه‌مر و ده‌رمانیکی دا گورانکاری به‌سهردا نایه‌ده‌بی ده‌رمان و ئه‌مره‌که‌ی وه‌کو خوی جیبه‌جی بکری.

له‌سوره‌تی الأنعام هر ته‌ئکیدى وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌ده‌کاته‌وه که‌الله تعالى ده‌فهرموئ: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الأنعام: ۱۱۵] الله تعالى ده‌فهرموئ ته‌واو و سه‌دا سه‌د گوته‌و وشه‌کانی الله تعالى که‌(کلام الله)یه

لەو پەڕی راستی و دادوەریدا یە و گۆرانیکاری نیه بۆ وشە و گوتەکانی اللہ تعالی وە اللہ -جل شئە- سەمیعیە بیسەرە و عەلیمە زانایە.

وە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئەو قورئانی لەبەر دەستی ئیمەیه دەبی و پێناسە ی بکری بلیین قورئانیکیە دابەزیو بەسەر پیغەمبەر (ﷺ) کەواتە ئەو سەیفەتی علوایە تیشی بۆ اللہ تعالی جیگیر کردووە -جل شئە- چونکە دابەزینی شت لە بەرزیه بۆ نزمی کەواتە کە دەلیین قورئان لە اللہو دابەزیو دياره اللہ تعالی -جل شئە- بەرزە وە لە سەروی ئاسمانە کانهوہیه، وە لە پاشان دەگوتری قورئانی پیروژ موعجیزەیه یە عنی دەستە وە سانکاری بەرامبەرە کانه ئەوانە ی دژایەتی دەکەن و دوژمنین یان برۆیان پی نیه اللہ دەسەوسانی کردون لەوہ ی بتوانن وە کو قورئان بیئەو وە چەندجار تەحەداشی کردون وە پیشیان نەهاتو تەو وە وەو لیشیان بۆ داو، ئینجا لە پاشان قورئان خویندەو کە ی عیباده تە پەرسشە وە کو باقی پەرتوکیەکانی تر نیه، ئینجا لە پاشان قورئان بریتیه لە حەرف و مانا یە عنی هەم حەرفە هەم واتای هەیه بەو حەرف و مانایانە شەو قورئانی پیروژ (کلام اللہ) یە، ئینجا لە پاشان قورئان کە کراو تە موسحەف و نوسراوہ یە ئەو مەسحەف و نوسراوانە مەخلوقن بە دیھینراون بەلام وە کو کەلامی قورئان حەرف و پیت و ماناکانی قورئانی پیروژ (کلام اللہ) یە و مەخلوق نیه و بە دیھینراو نیه، (کلام اللہ) سەیفەتیکیە لە سەیفەتەکانی اللہ تعالی هەم سەیفەتی زاتیە لە ئەوہل و ئەزەلەوہ هەیبو وە هەم سەیفەتیکی فەعلیشە هەر دەمای و یستبی قسە ی پیکردو و پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ی پی دواندو.

ئینجا لە پاشان قورئان کە دەلیین مەخلوق نیه سەیفەتی اللہ تعالی یە بەو مانایە ی کە (کلام اللہ) یە چەند خالیکی دیتە سەر وردکاری لەسەر دەکەین:

یە کەم کیشە دروستبوو لە بەینی موعتەزیلەکان و ئەهلی سونە و جەماعە بەوہ ی موعتەزیلەکان پێیان وایە (پەنا بە اللہ) (کلام اللہ) مەخلوقە پێیان وایە قورئان مەخلوقە، ئەوہ ی بلی قورئان مەخلوقە یان ئەو وشە و دەرپرینە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە

کوفرییه به هیچ جوړیک جائیز نیه، ئه‌وه‌ی بیلّی و حوجه‌ی له‌سه‌ر بکری و نه‌گه‌رێته‌وه
 لێی پێی کافریش ده‌بی له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، چونکه‌ قورئان (کلام الله) یه
 (کلام الله) سیفه‌تێکی زاتی و ئه‌زه‌لی الله تعالی یه -جل شئنه- ئینجا له‌ پاشان فعلیشه،
 هه‌ریه‌ک بلی سیفه‌تی الله تعالی به‌دییه‌نراوه سیفه‌ته‌ زاتیه‌کانی که‌ سه‌دا سه‌د له‌گه‌لی بوه
 و تا کو‌تاش هه‌ر له‌گه‌لی ده‌بی که‌ بلی به‌دییه‌نراوه ده‌بی زاته‌که‌ش به‌دییه‌نراوبی (په‌نا به
 خوای رب العالمین) جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ کوفره‌ جائیز نیه‌ بگوتری، جا له‌ سه‌رده‌می چه‌ندی‌ک
 له‌ خه‌لیفه‌کان له‌وانه‌ مه‌ئمون که‌ هاته‌ سه‌ر بو‌چونی مو‌عته‌زیله‌کان له‌وه‌ی بلی قورئان
 مه‌خلوقه‌ (په‌نا به‌ الله) وه‌ قه‌ناعه‌تیان به‌ مه‌ئمون هێنا گه‌وره‌ زانا‌کانی مو‌عته‌زیله‌کان له‌و
 سه‌رده‌مه‌ که‌ زانا‌یانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ تا‌قی بکاته‌وه‌ ئه‌وه‌ی نه‌لی قورئان مه‌خلوقه
 دارکاری بکا به‌ زه‌بر و زه‌نگ پێی سه‌لمینی که‌ قورئان مه‌خلوقه‌ (په‌نا به‌ خوای رب
 العالمین)، جا ده‌یه‌ها زانا‌یانی ئیسلامیان ده‌ربه‌ده‌ر بون که‌وتنه‌ مو‌عانات و ناخۆشی وه‌
 هه‌ندی‌کیشیان لێیان درا و عه‌زیه‌ت دران و وه‌ زیندانی کران، له‌وانه‌ ئیمامی ئه‌حمه‌دی
 کو‌ری حه‌نبه‌ل الله تعالی لێی قبول کردبی ئه‌و ته‌حه‌مول و سه‌بر و ئارامیه‌ له‌سه‌ر می‌حنه‌ت
 و ناخۆشیه‌کان، جا هه‌ر گو‌تراوه و مه‌شه‌وره‌ له‌نیوان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ که‌ ده‌لێن
 ئیمامی ئه‌بو به‌کر دینی ئیسلامی رزگار کرد له‌ پاش پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ رۆژی ریده‌ وه‌
 ئیمامی ئه‌حمه‌دیش جاریکی تر نوی کرده‌وه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ و دینی
 ئیسلامی رزگار کرد له‌ چنگی مو‌عته‌زیله‌کان له‌ رۆژی می‌حنه‌ که‌ ئه‌و به‌لا و موسیبه‌تانه‌ی
 به‌سه‌ره‌هات ئاخیری هه‌ر به‌و ده‌ردی ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌دان و ئازاردان و ته‌عزیبانه‌ی له‌ناو
 سجن ده‌یاندایه‌و ده‌رده‌وه‌ ئیمامی ئه‌حمه‌د گه‌رایه‌وه‌ لای الله و وه‌فاتی کرد و به‌ شه‌هیدی
 ته‌عزیب له‌ پیناو قورئان ناوی ده‌رکردوه‌ ئیمامی ئه‌حمه‌د، که‌ (په‌نا به‌ الله) لێی ده‌گیرنه‌وه‌
 الله تعالی لێی خۆشبو‌بی له‌ ده‌می خوین ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ و وه‌ له‌ پاشه‌ریشی ئه‌و پیاوه‌
 به‌رێزه‌ خوینی داده‌نا هه‌تا پێیوه‌ به‌و ده‌رده‌ مرد له‌به‌ر ته‌عزیب و ناخۆشیه‌کان که‌ رۆژانه

لێی ده‌درا به‌ ده‌ستی جه‌لاده‌کانی دار ده‌سته‌کانی ده‌سه‌لاتی ئه‌وکات (په‌نا به‌ خوای رب العالمین).

ئایه‌ قورئانی پیرۆز جیاوازی هه‌یه‌ که‌ ده‌لێین که‌لامی اللهیه‌ له‌ گه‌ل که‌لامی ئینسان و مرو‌قه‌کان؟ گومان له‌وه‌ نیه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ قورئان که‌ (کلام الله)یه‌ حه‌رف و سه‌وتی هه‌یه‌ حه‌قیقه‌تی هه‌یه‌ به‌لام به‌وه‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ وه‌کو ه‌ی مرو‌قه‌کان نیه‌ وه‌کو ه‌ی به‌دییه‌نراوه‌کان نیه‌ ه‌ی به‌دییه‌نراوه‌کان جیاوازه‌ له‌ گه‌ل ه‌ی الله تعالی.

ئایه‌ ده‌شی و ده‌گونجی بلیین سویند به‌ قورئان ده‌خوری؟ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ بۆچونی جیاوازی له‌سه‌ره‌، هه‌ندی‌ک له‌ زانایان پێیان وایه‌ نابێ سویند به‌ قورئان بخوری چونکه‌ موسحه‌فه‌کان مه‌خلوقن به‌وه‌ی که‌ حیبر و نوسینه‌کان و چ له‌ مه‌طبه‌عه‌ی ده‌کرێ چ به‌ ده‌ست ده‌کرێ نابێ سویندی پێ بخوری ئه‌و گومانه‌ی دێته‌ ناوه‌وه‌، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ (والله‌ اعلم بالصواب) بۆچونیان وایه‌ سویند به‌ قورئان ده‌خوری به‌و مانایه‌ی که‌ که‌سه‌ که‌ ده‌بی بروای وابێ که‌ (کلام الله)یه‌ سویند به‌ (کلام الله) ده‌خوا (کلام الله)ش سیفه‌تی‌که‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی الله تعالی، جا به‌ ئیتیفاقی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ راسته‌ و دروسته‌ و جائیزه‌ سویند خواردن به‌ زاتی الله به‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی به‌ سیفاته‌ به‌رزه‌کانی وه‌ به‌ غه‌یری خوای رب العالمین سویند خواردن جائیز نیه‌ دروست نیه‌ هه‌ندی‌ک جار ده‌بیته‌ شیرکی گه‌وره‌ ئه‌گه‌ر که‌س و شته‌ که‌ سویندی پێ ده‌خوی پێت وابێ له‌ ئاستی اللهیه‌ (په‌نا به‌ الله) له‌ گه‌وره‌یی و له‌ مه‌زنی و له‌ به‌رپرسی له‌لات یان هه‌ندی‌ک جاریش ده‌بیته‌ شیرک و کوفری بچوک ئه‌گه‌ر پێت وا نه‌بی پێت مه‌خلوقی‌ک بێ ته‌نها هه‌ر به‌سه‌ر زمانتدابێ سویند خواردن به‌ غه‌یری الله جائیز نیه‌ و دروست نیه‌.

جا ئایه قورئان گەورەترە یان پیغەمبەر (ﷺ)؟ ئەو پرسیارە پرسیاریکی بیدعەییە بەلام زۆرجار لەناو ئیمەدا دەکری لەبەر ئەوە حەزمان لێیە لێرەدە بۆتان ڕونی بکەینەو، لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە ئەو پرسیارە ئەگەر کرا بە کەسە کە بلی پرسیاریکە سودت پێ ناگەیه‌نی نەکردنی باشتەرە داھینراوە بەلام چونکە دەیکەیی بۆ ئەو‌ه‌ی ھەموو گومانە کانت ھەلبوہ‌شینیتریتەو و ڕەت بکریترەو و پێی بلی لە وەلامدا قورئان کە (کلام اللہ) یە (کلام اللہ) گەورەترە لە پیغەمبەر (ﷺ) چونکە قورئان مەخلوق نیە سیفەتیکە لە سیفەتەکانی اللہ تعالی کە (کلام اللہ) یە بەلام پیغەمبەر (ﷺ) مەخلوقە، لەنیوان مەخلوقەکاندا پیغەمبەر (ﷺ) لەسەر بۆچونی ڕاجیح و پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە لە ھەموو بەدیھنی‌راو و مەخلوقەکان گەورەترە، ئەگەر گوتیان ئەی عەرشی گەورەترە یان پیغەمبەر (ﷺ) لە عەرشی اللہ؟ لەویدا دەلێین پیغەمبەر گەورەترە (ﷺ) لە بۆچونی ڕاجیحی ئەهلی سونە و جەماعە چونکە عەرشی مەخلوقە پیغەمبەریش مەخلوقە (ﷺ)، بەلام لە قورئاندا کە قورئان (کلام اللہ) یە و مەخلوق نیە و سیفەتی اللہیە لە گەل پیغەمبەر (ﷺ) کامەیان گەورەترن؟ بە دُنیاپیەو قورئان گەورەترە لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە (واللہ أعلم بالصواب).

قورئان دابەزیوہ لە لای اللہ تعالی بۆ زەوی:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ [النمل: ٧٦]، ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ [الأنعام: ٩٢]، ﴿لَوْ أَنْزَلْنَاهُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ [الحشر: ٢١]، ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ١٠٢]، ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ﴾ [النحل: ١٠٣].

ابن تیمیة - رحمه الله - بەو ئایەتە جیگیری ئەوە دەکا که قورئان دابەزیووە لە ئاسمانەووە و لە لای الله تعالی وە بۆ سەر زەوی بۆ سەر مەژووەکان ئا ئەوەش ئەوە دەگەینێ که الله تعالی سیفەتی علوی هەیە و بەرزە وە لە پاشان ئەوەش دەگەینێ که قورئان پالێراوەتە لای الله تعالی (کلام الله) یە یەکیەکە لە سیفەتەکانی الله تعالی ئەوانە هەمویان دەلێن وە ئەوەش دەگەینێ که قورئان بەرز و پیرۆزە دابەزیووە لە ئاسمانەووە شتیکی سەر زەوی نیە که سیفەتی خۆی رب العالمین وە درۆ و دەلەسە که پێی دەلەسەتێ یان دەگوێرێ قورئان (پەنا بە الله) هی موحەمەدە (ﷺ) بەو مانایە که ئەو دایناوە و قسە ی خۆیەتی ئەوانە رەت دەبێتەووە بەو ئایەتە مادم دەلێن دابەزیووە لە لای الله تعالی ئەوە نەبێ هەر لەسەر زەوی بوبێ قورئانی پیرۆز.

جا ئەرکه‌کانی قورئانی پیرۆزیش لەسەر ئێمە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە چیه؟ دەبێ ئێمە بروامان وابێ قورئان (کلام الله) یە وە بروامان وابێ الله تعالی که لامی هەیە بە مەعنا یە حەقیقی و راست و دروستیە که ی سەوت و حەرفیشی هەیە بەوێ که لە خۆی دەوێتی ئەوە - جل شئە - ئێمە چۆنیەتیە که ی نازانین، وە لە پاشان بروامان وابێ (کلام الله) سیفەتیکی زاتیە لە ئەوێ و ئەزەلەووە هەبێ و بەردوام دەبێ بەبێ کۆتا وە لە پاشان سیفەتیکی فعلیشە هەر دەمای وێستی و بیهوی الله تعالی دەدوێ و قسە دەکا، وە لە پاشان بروامان وابێ که قورئانی پیرۆز لە لای اللهووە دابەزیووە بەسەر پێغەمبەر (ﷺ)، وە بروامان وابێ قورئانی پیرۆز جوهرائیل (عليه السلام) بۆ پێغەمبەری هیناوە (ﷺ)، وە دەبێ بروامان وابێ بە قورئانی پیرۆز که موعجیزە یە دەستە وە سانکاری بەرامبەرە کانیی که س ناتوانێ وە کو قورئان بێنێتەووە، وە دەبێ بروامان وابێ که قورئانی پیرۆز ئەوێ تییدا یە و تییدا جیگیر بوە هەموێ راست و دروستە و سەدا سەدە هیچ هەلە و کەم و کورتی و گومانی تییدا نیە، وە دەبێ قورئانی پیرۆز بکەینە مەنەج و بەرنامە ی ژیا نیشان لەو دەستورە و لەو یاسایە زیاترمان نیە وە کو موسلمان شتیکی تر هەبێ کاری پێکەین بۆ

ژیانی ڕۆژانه‌مان، وه‌ بڕواشمان وابێ قورئان ده‌ گونجێ و ده‌شی له‌ وه‌ته‌ی هاتوه‌ و دابه‌ زیوه‌ هه‌تا کو‌تا ژیانیش و هه‌تا قیامه‌تیش جیبه‌جی بکری له‌ هه‌موو بار و زروفه‌ کاندایه‌ج بار و زروفیک نیه‌ بلیین یان گومان بکه‌ین که‌ ناشی قورئانی تیدا جیبه‌جی بکری وه‌کو‌ عه‌لمانیه‌کان و بیدینه‌کان گوتویانه‌ و ده‌یلین، وه‌ بڕواشمان وابێ ئه‌وه‌ی قورئان ڕه‌تکاته‌وه‌ بلی ناشی ناگونجی جیبه‌جی بکری له‌ مه‌یدانی ژیاندا یان کار و شتیکی تر یان یاسا و به‌رنامه‌یه‌کی تر چاکتره‌ له‌ قورئان جیبه‌جی بکری یان بۆمان هه‌ڵاله‌ له‌ قورئان لابده‌ین یاسایه‌کی تر له‌ شوینی جیگیر که‌ین و ئیشی پێکه‌ین ئه‌و که‌سه‌ کافر ده‌بی به‌ بی بڕوا حیسابه‌ له‌ ئیسلام ده‌رده‌چی، ده‌بی ئه‌و هه‌موو بڕوایه‌مان هه‌بی وه‌ هه‌لسوکه‌وتیشمان تایه‌ت بی له‌ ئادابه‌کان له‌ گه‌ڵ قورئانی پیرۆز، که‌ به‌ به‌رزی ته‌ماشای بکه‌ین وه‌ له‌ باوه‌شی بگرین وه‌ ئه‌ گهر و یستمان بیخوینین به‌ ده‌ست نوێژه‌وه‌ به‌ پاکیه‌وه‌ ڕوه‌ و قیبله‌ و ڕوگه‌ ئه‌وانه‌ ئادابن ئه‌ولاتره‌ به‌ دانیشتنه‌وه‌ زۆر له‌ لامان گه‌وره‌ و مه‌زن بی له‌ گه‌ڵ الله‌ تعالی‌ تو‌ ده‌دووی که‌ قورئان ده‌خوینی وه‌ ئه‌ولایه‌ و باشته‌ که‌ بڕوادار ڕۆژانه‌ به‌شیکی هه‌بی له‌ قورئان خویندنه‌وه‌ مه‌نه‌ه‌جی ژیانیتی و له‌ گه‌ڵی تیکه‌ڵ بی یان ده‌رخ‌ی بکا هه‌موی له‌ به‌ر بکا یان به‌ ئیتقان و ڕیک و پیکیه‌وه‌ قورئان بخوینیته‌وه‌ ڕۆژانه‌ به‌شیکی له‌ قورئان خویندن هه‌بی.

ئینجا الله‌ تعالی‌ که‌ فه‌رموی له‌ سوڤه‌تی النمل ابن‌ تیمیه‌ به‌ به‌لگه‌ی هینایه‌وه‌ که‌ قورئان له‌ لای الله‌وه‌ دابه‌ زیوه‌ به‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، الله‌ تعالی‌ فه‌رموی به‌نو ئیسرائیلیه‌کان ئیختیلاف و جیاوازیان هه‌بوو له‌ناو خوێاندا که‌ ئه‌وه‌ ته‌ورات وایه‌ و وانیه‌ و الله‌ وای فه‌رموه‌ و وای نه‌فه‌رموه‌ و هه‌ر له‌ناو خوێاندا جا الله‌ تعالی‌ له‌ وه‌لامی ئه‌وان بۆ ڕونکردنه‌وه‌ بۆ به‌نو ئیسرائیل ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ [النمل: ٧٦] جا قورئان که‌ دابه‌زی ئه‌و قورئانه‌ الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رموی ده‌دوی و قسان ده‌کا ده‌گیریته‌وه‌ به‌ سه‌ر به‌نی ئیسرائیلدا ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئه‌وان که‌ جیاوازیان تیدا هه‌یه‌، یه‌عنی بۆیان یه‌کلا ده‌کاته‌وه‌ ڕونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئه‌و جیاوازیانه‌ وانیه‌ و بۆچونی

راست و دروست له گه‌ل ئه‌وه‌دایه نه‌ک له‌گه‌ل فلان و فیساری، جا که‌واته‌ قورئانی پیروژ که‌ ئه‌وان ده‌دوینێ الله تعالی سه‌لماندی -جل شئنه- دابه‌زیوه (علی)ی به‌کار هی‌ناوه: ﴿يَقْصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ﴿يَقْصُ عَلَىٰ﴾ بۆ چیه؟ له‌ به‌رزی شتی‌ک دابه‌زی به‌سه‌ر نزمی (علی)ی بۆ به‌کار ده‌هینری.

وه له‌ پاشان ئایه‌تی دوهم که‌ الله تعالی فه‌رمویه‌تی ده‌بیته‌ به‌لگه‌ بۆ جی‌گیر کردنی ئه‌و بۆچونانه که‌ ابن تیمیة‌ش هی‌ناویتی که‌ الله تعالی فه‌رموی: ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِّدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [ص: ۲۹] ئه‌و ئایه‌ته‌ش هه‌ر به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئانی پیروژ دابه‌زیوه له‌لای الله تعالی به‌ پیت و به‌ره‌که‌ته‌ به‌ریز و سه‌نگین و مه‌زنه‌ قورئانی پیروژ بۆ ئه‌وه‌شه‌ تا ئیوه‌ وردبنه‌وه و بیر بکه‌نه‌وه له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان وه‌ ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن عه‌قل و هۆشیشن به‌ بیریان بیته‌وه و هه‌رده‌م له‌سه‌ر قورئان برۆن و کاری پێ بکه‌ن، وه‌ له‌ پاشان الله تعالی که‌ فه‌رموی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكٌ﴾ [الأنعام: ۹۲] که‌ ابن تیمیة‌ ئه‌وه‌ی وه‌ کو ئایه‌تی دوهم به‌ به‌لگه‌ هی‌ناوته‌وه، ئا ئه‌و کیتابه‌ که‌ قورئانی پیروژه‌ دامان به‌زاندوه به‌ پیت و به‌ره‌که‌ت و به‌رز و مه‌زنه‌ قورئانی پیروژ به‌ مه‌عنای دامان به‌زاندوه یه‌عنی له‌لای الله‌وه‌ دابه‌زیوه به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

وه له‌ پاشان الله تعالی له‌ سوڤه‌تی الحشر ابن تیمیة‌ به‌ به‌لگه‌ی هی‌نایه‌وه که‌ قورئان دابه‌زیوه که‌ الله فه‌رمویه‌تی: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ [الحشر: ۲۱] ئه‌ گه‌ر ئیمه‌ ئه‌و قورئانه‌مان دابه‌زاندبا به‌سه‌ر شاخ و کیویک ده‌تبینی ده‌ترسان وه‌ راده‌چله‌کین وه‌ له‌بار یه‌ک ده‌چون یان ده‌تاوانه‌وه موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون شاخ و چیا خۆی له‌به‌ر رانه‌ده‌گرت له‌به‌ر گه‌وره‌یی و مه‌زنی الله تعالی و وه‌ سام و هه‌یه‌تی قورئانی پیروژ، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ الله فه‌رموی: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا﴾ یه‌عنی ئه‌ گه‌ر دامان به‌زاندبا دیا‌ره‌ قورئان دابه‌زیوه، وه‌ له‌ پاشان الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَنْزِلُ﴾ ئه‌ گه‌ر ئیمه‌ ئایه‌تی‌که‌مان له‌ شوینی ئایه‌تیکی تر دابنا‌با ئه‌وه‌

الله تعالی زانتره به‌وهی دابه‌زیوه یان داده‌به‌زی به مانای قورئانی پیروژ دابه‌زیوه، وه له پاشان الله تعالی لهو ئایه‌تانه که وای فهرموو ده‌فهرموئ: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * قُلْ نَزَّلَهُ﴾ ئایه‌تیکی تر که به‌لگه‌یه له سورته‌ی النحل به‌لکو دایبه‌زاندوه، کی دایبه‌زاندوه؟ الله تعالی قورئانی پیروزی دابه‌زاندوه له‌لای خوئی، کی هی‌ناویتی قورئانه‌که؟: ﴿رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ روح القدس که جو‌برائیله له الله تعالی وه دایبه‌زاندوه و هی‌ناویتی بو‌سهر پی‌غه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ).

که‌واته ئه‌و ئایه‌تانه هه‌مویان به‌لگه‌ن له‌سهر پله و پایه و مه‌زنی قورئانی پیروژ که قورئانی پیروژ دابه‌زیوه له الله تعالی وه ده‌بی ئیمه‌ لی ورد بینه‌وه تی بگه‌ین وه له پاشان له‌سهری برۆین وه کو مه‌نه‌جیکی ژیانی خو‌مانی دابنن ده‌ست به‌وه‌وه بگرین هه‌موو یاسا و ری‌ساکانی تر ره‌تکه‌ینه‌وه جگه له قورئانی پیروژ نه‌یانکه‌ینه مه‌نه‌جی ژیانمان، وه هه‌موو جیاوازی و راجیاییه‌ک واز لی‌بینن له‌به‌ر ئایه‌ته‌کانی قورئان، قورئان بکه‌ینه مه‌سده‌ر و سه‌رچاوه بو‌یه کلا کردنه‌وه‌ی ئیش و کاره‌کانمان بو‌دوبه‌ره‌کیه‌کانمان، وه ئه‌وانه‌ش هه‌موو به‌لگه‌شن له‌سهر ئه‌وه‌ی که قورئانی پیروژ دابه‌زیوه له‌لای الله که (کلام الله)یه وه قورئانی پیروژ مه‌خلوق نیه و به‌دی‌هینراو نیه به‌لکو یه‌کیکه له سیفاته‌کانی الله تعالی که (کلام الله)یه.

ئایه‌گه‌مه و گالته‌کردن و سو‌عبه‌ت کردن به قورئانی پیروژ که یه‌ک له برایه‌کانی پرس‌ی دروسته‌یان دروست نیه؟ نه‌خیر ئه‌وه دروست نیه به‌هیچ جو‌ریک ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون نابی قورئان بکریته‌هی گه‌مه و گالته و گه‌پ کردن، نابی قورئان بکریته‌ئه‌وه‌ی ئایه‌تیک الله تعالی (کلام الله)یه دایبه‌زاندوه به‌سهر پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) تو به‌کاری بینیته‌وه بو‌شتیکی خو‌اردن و خو‌ارنه‌وه‌یه‌ک وه کو هه‌ندی‌ک ده‌لین: ﴿وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ [القیامة: ۲۹] ده‌بیته‌پی‌که‌نین له‌کو‌ر و مه‌جلیسه‌کان کاتی که مریشکیک له‌سهر خو‌اردن دانراوه یان سور کراوه‌ته‌وه یان به‌ساغی، ئه‌وانه هه‌ر هه‌مویان بی ری‌زییه له‌گه‌ل قورئانی

پیرۆز راست و دروست نیه قورئان له‌وه گه‌وره‌تره‌ ده‌بی پ‌یزی لی بگیری ناب‌ی بک‌ریته‌ مایه‌ی سوعبه‌ت و گه‌مه‌ و گالته‌ و گه‌پ، هه‌ندیک جار سوعبه‌ت و گه‌مه‌ و گالته‌ و گه‌په‌ که‌ کوف‌رییه‌، ئه‌و ئایه‌ته‌: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ [النساء: ۱۴۰] ئه‌و که‌سانه‌ ده‌گریته‌وه‌ ئه‌ گه‌ر به‌ هه‌لب‌ژاردنی خویان ناچار نه‌ کراب‌ن و ئیک‌راهیان له‌سه‌ر نه‌بی له‌ شوینیکدا ئاماده‌بن و دانیشتن وه‌ کافر و موشریکه‌ کان ده‌ست بکه‌ن به‌ کوفر و شیرکیانه‌وه‌ گه‌مه‌ و گالته‌ و گه‌پ بکه‌ن به‌ الله‌ تعالی‌ (په‌نا به‌ الله‌) به‌ پیغه‌مبه‌ری پ‌یشه‌وا (ﷺ) وه‌ به‌ ئاینی ئیسلام و ئایه‌ته‌کانی قورئان، ئه‌وکاته‌ تو لا‌سه‌رته‌ به‌ ده‌ست یه‌ که‌مجار به‌ وه‌لام بی و دارکاریان بکه‌ی و قه‌ده‌غیان بکه‌ی به‌ره‌لستی بکه‌ی لینه‌ گه‌ری کوف‌ریه‌ که‌یان سه‌ربگری و بیلن، وه‌ ئه‌ گه‌ر به‌ ده‌ست پ‌یت نه‌ کرا ده‌بی به‌ زمان پ‌وه‌ و پ‌ویان بوه‌ستیه‌وه‌ و لیان قبول نه‌ که‌ی و رازی نه‌بی، وه‌ ئه‌ گه‌ر ئه‌وه‌شت پ‌ی نه‌ کرا ده‌بی هه‌لب‌ستی ئه‌وی ج‌ی بیل و له‌ گه‌لیان ئاماده‌ نه‌بی داب‌نیشی له‌ کاتی کوفر و شیرکه‌ که‌ی ده‌یکه‌ن و به‌رده‌وامن له‌سه‌ری، جا ئه‌ گه‌ر دانیشتی ئه‌وه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ به‌ دل تو رازی بوی به‌ کوفره‌ که‌یان و کافر ده‌بی وه‌ کو ئه‌وان، وه‌ کو الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۴۰] الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رموی بیگومان و به‌راستی به‌سه‌رتانه‌وه‌ دابه‌زیوه‌ له‌ په‌رتوکه‌ خواویه‌ که‌ی که‌ قورئانی پ‌یرۆزه‌ ئه‌ گه‌ر ئیوه‌ بیستان ئایه‌ته‌کانی الله‌ تعالی‌ و قورئان پ‌یوه‌ کافر ده‌بون کافره‌کان و کوف‌ریان پ‌ی ده‌کرد یان گالته‌ و گه‌مه‌یان پ‌ی ده‌کرد ئیوه‌ له‌ گه‌لیان دامه‌نیشن هه‌تا قسه‌کانیان نه‌ گو‌رن و نه‌چنه‌وه‌ سه‌ر قسه‌یه‌ کی تر و واز نه‌هینن له‌ کوفر و شیرکه‌ که‌یان جا ئه‌ گه‌ر ئیوه‌ له‌ کاتی کوف‌ریه‌ که‌یان که‌ ده‌یانکرد و له‌ گه‌لیان مانه‌وه‌ و دانیشن به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ره‌لستیان بکه‌ن به‌ ده‌ست یان به‌ زمان لیان هه‌لب‌ستنه‌وه‌ یان به‌ج‌یان بیلن دانیشن و له‌ گه‌لیان مانه‌وه‌ الله‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ که‌واته‌ ئیوه‌ وه‌ک ئه‌وانن واته‌ له‌

کوفری کردنه که‌ی وه ک‌ئه‌وانن و وه‌کو‌ئه‌وان کافر ده‌بن چونکه الله دل‌نیای کردینه‌وه و ته‌ئکیدى کرده‌وه فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ چونکه الله مونا‌ف‌ق و ده‌غ‌ل و دور‌وه‌کان پی‌یوه ده‌بی‌ه مونا‌ف‌قی‌کی ئیعتیقادى و مونا‌ف‌قی‌کی گه‌وره له‌گه‌لیان که‌مایه‌وه له‌مه‌جلیس و کو‌ره‌که‌الله ده‌فه‌رموی مونا‌ف‌ق و ده‌غ‌ل و دور‌و‌کان له‌گه‌ل کافره‌کان هه‌مویان پی‌که‌وه کو‌ده‌که‌مه‌وه له‌ئا‌گری دۆزه‌خ و جه‌ه‌ن‌ن‌ه‌م وه‌عه‌زا‌بیان ده‌ده‌م.

جی‌گیر کردنى بینینى الله تعالى له‌لایه‌ن بر‌واداران له‌قیامه‌تدا له‌قورئاندا:

﴿وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة: ۲۲-۲۳]، ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ [المطففين: ۲۳]، ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ [يونس: ۲۶]، وَقَوْلُهُ: ﴿لَهُمْ مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ [ق: ۳۵]. وَهَذَا الْبَابُ فِي كِتَابِ اللَّهِ كَثِيرٌ، مَنْ تَدَبَّرَ الْقُرْآنَ طَالِبًا لِلْهُدَىٰ مِنْهُ؛ تَبَيَّنَ لَهُ طَرِيقُ الْحَقِّ.

ابن تیمیة ده‌فه‌رموی (وَهَذَا الْبَابُ فِي كِتَابِ اللَّهِ كَثِيرٌ) جا‌ئه‌و‌باس و خواسه‌که‌الله تعالى ده‌بینری به‌چاوی سه‌ر له‌لایه‌ن بر‌واداران‌ه‌وه له‌رۆژی دوا‌یی له‌قورئانی پیرۆز زۆره‌ئایه‌ت و به‌ل‌گه‌کان (مَنْ تَدَبَّرَ الْقُرْآنَ طَالِبًا لِلْهُدَىٰ مِنْهُ) به‌لام به‌مه‌رجی‌ک که‌سی‌ک له‌قورئان بر‌وانی و لئی ورد‌بی‌ته‌وه و ته‌ده‌بور ب‌کا و تی‌ب‌گات وه‌مه‌به‌ست و خوا‌زا‌یا‌ری ئه‌وه‌ش بی‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌شی هه‌بی‌که‌وه‌کو‌رینوینی به‌دوا‌ی قورئاندا بر‌وات و رینوینی لی‌وه‌رب‌گری (تَبَيَّنَ لَهُ طَرِيقُ الْحَقِّ) ئه‌وکات بو‌ی ر‌ون ده‌بی‌ته‌وه ر‌ی‌گای ر‌است و ره‌وا.

جا‌هه‌ندی‌ک له‌ئایه‌ته‌کان ئه‌ه‌لی سونه‌و جه‌ماعه‌ده‌فه‌رمون ر‌اش‌کا‌وانه‌به‌ل‌گه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ر‌استه‌وخۆ بر‌واداران به‌چاوی سه‌ر له‌رۆژی دوا‌یی الله تعالى ده‌بینن، ئه‌وه‌یه‌کی‌که‌له‌ناز و نیعه‌ته‌زۆر گه‌وره‌و مه‌زنه‌کان الله به‌نسیبه‌ان ب‌کا یا ره‌بی، ئینجا هه‌ندی‌ک جا‌ریش هه‌یه‌لی‌هه‌ل‌ده‌هینجری و به‌ورد‌بونه‌وه‌ئایه‌ته‌که‌به‌نا‌راسته‌وخۆ به‌ل‌گه‌یه‌له‌سه‌ر ئه‌وه.

ئەوانە‌ی بە راشکاوانە و راستەوخۆ بە‌لگەن یە ک لەوان ئەو ئایەتە‌یه کە ئەه‌لی سونە و جە‌ماعە بە بە‌لگە‌ی دە‌هیننە‌وه کە اللە تعالی فەر‌مو‌یه‌تی: ﴿وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ [القيامة: ۲۲-۲۳] اللە تعالی فەر‌مو‌یه‌تی ڕوو و دە‌مو‌چاوانی‌ک هەن ئەو ڕۆژە دە‌درە‌وشینە‌وه دە‌گە‌شینە‌وه، بە یە ک حە‌رف و پیت مانایان لێ‌ک جیا‌وا‌زه: ﴿نَاضِرَةٌ﴾ کە حە‌رفە‌کە‌ی دوای ئە‌لفە کە (ضاده) (اخت الصاد) بە مانای ئە‌وه دێ بۆ درە‌وشانە‌وه‌یه بۆ ڕونا‌کبۆ‌نە بۆ جوانیە بە‌لام: ﴿نَاطِرَةٌ﴾ کە حە‌رفە‌کە‌ی پاش ئە‌لفە کە (ظییه) (اخت الطاء) ئەو کاتە بە مانای بینین دێ زیاتریش ئە‌گەر تە‌حە‌دای کرد لە ڕستە و جوملە‌یه کدا بوو بە ئیلا مە‌به‌ستی پێ بینینی چاوی سەرە، ئینجا ئەو دە‌مو‌چاوانە‌ی دە‌درە‌وشینە‌وه و دە‌گە‌شینە‌وه مە‌به‌ستی پێ ئەوان دە‌روانە‌ خ‌وای پە‌روە‌رد‌گاریان: ﴿نَاطِرَةٌ﴾ یانی دە‌روانە‌ خ‌وای پە‌روە‌رد‌گاریان دە‌بینن بە چاوی سەر.

واتە اللە تعالی فەر‌مو‌یه‌تی: ﴿وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾ دە‌مو‌چاوانی‌ک واتە م‌ر‌و‌قانی‌ک هەن لە ڕ‌و‌ادارە‌کان بە‌ه‌وی تە‌ق‌وا و خ‌یر و چاکە و ڕ‌و‌ادار‌ییانە‌وه دە‌مو‌چا‌و گە‌شا‌وه‌ن ب‌ری‌سکا‌وه‌ن لە ڕۆژی دوا‌یدا ئینجا ئەو دە‌مو‌چا‌و ب‌ری‌سکا‌وانە ئەو ڕ‌و‌ادارانە ئەو لە اللە ترسانە: ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ئەوانەن بە‌و دە‌مو‌چا‌وه‌یان بە‌و چا‌وه‌ی لە‌سەر هە‌یانە دە‌روانە‌ خ‌وای پە‌روە‌رد‌گاریان یە‌ع‌نی دە‌بینن.

جا زانایانی ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە دە‌فەر‌مون ئە‌گەر هاتوو (نە‌ظەر) بە حە‌رف و پیتە‌کە‌ی کە (ظی بێ) (ضادبێ) بە مانای ئە‌گەر بە ئیلا‌ی حە‌رفی جەر تە‌حە‌دای کرد و پە‌ری‌یه‌وه بە مانای بینینی راستە‌وخۆ دێ بە‌چا‌و، بە‌وه‌ لێ‌ک دە‌در‌یتە‌وه هە‌م لە زمانە‌وانیشدا هە‌م لە مانا و واتایە‌کانیدا.

جا هە‌ندێ‌ک لە‌وانە‌ی کە لا‌ړی بونە بە تاییە‌ت موعتە‌زێ‌له‌کان ئە‌وه چ‌و‌ن تە‌فسیر دە‌کە‌ن؟ دە‌لێن: ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ بە مانای (إِلَىٰ ثَوَابِ رَبِّهَا) تە‌ئویلی دە‌کە‌ن و دە‌لێن حە‌رفی‌کی تێدا‌یه‌یە‌ع‌نی دە‌روانە‌ پاداش‌ته‌کانی خ‌وای پە‌روە‌رد‌گاریان، ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە دە‌لێن

وانیه ئه‌و ئایه‌ته پئویستی به‌وه نیه شتیکی بۆ ته‌قدیر و ئه‌ندازه بکری و بلیی حه‌رفی تیدا‌یه مانایه‌که‌ی به‌راست و دروستی دی، وه‌ه‌دیس‌یشمان له‌ده‌سته‌هی پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) به‌لگه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌الله‌تعالی‌راسته‌وخۆ‌ده‌بینری، جا ابن تیمیه‌هر له‌(الواسطیه) هی‌ناویه‌تیه‌وه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ئیمه‌فه‌رموده‌که‌ناهینینه‌وه‌له‌دوای ئه‌و ئایه‌تانه‌که‌کردویه‌تیه‌به‌لگه‌بۆ جیگیر کردنی سیفه‌ته‌کانی الله‌تعالی‌چهند‌ه‌دیس‌یکیش ده‌هینیته‌وه‌ابن تیمیه‌-رحمه‌الله-، ئه‌ویش جیگیر کردنی هه‌ندی‌ک له‌سیفاته‌کانی الله‌تعالی‌پیده‌کا‌جا‌له‌و‌یوه‌به‌دریژتر باسی لیوه‌ده‌که‌ین فه‌رموده‌سه‌حیحه‌کانیشی هی‌ناوه‌ته‌وه‌که‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی الله‌به‌چاوی سه‌ر ده‌بینری.

ئینجا ئایه‌ته‌که‌ی سوڤه‌تی (المطففين)یشی به‌به‌لگه‌هی‌ناوه‌ته‌وه‌ابن تیمیه‌-رحمه‌الله-که‌ده‌لی الله‌تعالی‌فه‌رمویه‌تی: ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ [المطففين: ۲۳] ږواداره‌کان له‌سه‌ر شوینیک داده‌نرین له‌به‌هه‌شت: ﴿أَرَائِكِ﴾ ته‌بعه‌ن جه‌مع و کوی ئه‌ریکه‌یه‌ئه‌ریکه‌له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌مه‌عنای (ما یَتَكَا عَلَيْهِ) دی هه‌ر شتی‌ک بتوانی له‌سه‌ری پال بده‌یه‌وه‌ئه‌نیشک بده‌یه‌وه‌ئه‌وه‌پی ده‌گو‌تری ئه‌ریکه‌، جا ده‌لی ئه‌وانه‌ئه‌نیشکیان داوه‌ته‌وه‌و پالیان داوه‌ته‌وه‌له‌پال‌دانه‌وه‌وه‌ده‌بین و ده‌روان، چی ده‌بین و ده‌روان؟ هه‌ندی‌ک له‌زانایان به‌وه‌یان لیک داوه‌ته‌وه‌یه‌عنی (النظر إلى الله) له‌سه‌ر ئه‌ریکه‌که‌و به‌پال‌دانه‌وه‌و ئه‌نیشک دانه‌وه‌وه‌ده‌روانه‌الله‌تعالی‌و به‌چاوی سه‌ر الله‌تعالی‌ده‌بین -جل شنه‌-، هه‌ندی‌کیش ده‌لین نا‌ناز و نیعه‌ته‌کان ده‌بین هی‌به‌هه‌شت جا هه‌ندی‌ک به‌و ئایه‌ته‌ی پیشتروای نه‌فسیر ده‌که‌ن که‌: ﴿نَاطِرَةً﴾ له‌وی‌راشکاوانه‌الله‌تعالی‌فه‌رمویه‌تی الله‌ده‌بین -جل شنه‌- جا لی‌ره‌وه‌ش ده‌لین هه‌ر ئه‌وه‌ده‌که‌یه‌نی، وه‌هه‌ندی‌کیش ده‌لین نه‌خیر به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نا‌ز و نیعه‌ته‌کان ده‌بین، جا ئه‌گه‌ر بلیین نا‌ز و نیعه‌ته‌کانیش گه‌وره‌ترین نا‌ز و نیعه‌ته‌وه‌یه‌که‌ئینسان به‌چاوی سه‌ر الله‌بینی -جل شنه‌-.

جا ئایه‌ ته‌ که‌ی سییه‌م که‌ ابن تیمیة به‌ لگه‌ی هی‌نایه‌ وه‌ -رحمه‌ الله- له‌ سه‌ر ئه‌ وه‌ی که‌ الله به‌ چاوی سه‌ر ده‌ بینری له‌ لایه‌ن بر‌واداره‌ کانه‌ وه‌ له‌ رۆژی دوا‌یی ده‌ لی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ [یونس: ۲۶] ﴿وَزِيَادَةٌ﴾ لی‌ره‌ ئه‌ ه‌لی سونه‌ و جه‌ ماعه‌ ده‌ فهرمون ته‌ فسیری ده‌ که‌ن به‌ وه‌ی که‌ له‌ پی‌غه‌ مبه‌ر پرسراوه‌ (ﷺ) وه‌ سه‌ حابه‌ کان لی‌یان پرسراوه‌ وایان ته‌ فسیر کردوه‌ به‌ دل‌ناییه‌ وه‌ ئه‌و ته‌ فسیره‌ له‌ پی‌غه‌ مبه‌ره‌ وه‌ بوه‌ (ﷺ) چونکه‌ سه‌ حابه‌ هی‌چ شتیکی عه‌ قیده‌ و غه‌ بییات له‌ خۆیانه‌ وه‌ قسه‌ یان لی‌ نه‌ کردوه‌ مه‌ گه‌ر له‌ پی‌غه‌ مبه‌ریان بیستی (ﷺ)، له‌ وانه‌ ئی‌مامی ئه‌ بو به‌ کر وه‌ جگه‌ له‌ وه‌ له‌ سه‌ حابه‌ به‌ ریزه‌ کان -رضي الله عنهم- که‌ لی‌یان پرسیه‌: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ﴾ مه‌ به‌ستی چیه‌؟ که‌ ئه‌ وانه‌ی چاکه‌ کارن و چاکه‌ ده‌ که‌ن حوسنایان بۆ هه‌یه‌، حوسنا کوییه‌؟ گو‌تویه‌ تی به‌ هه‌شته‌ «الجنة» چونه‌ به‌ هه‌شته‌، گو‌تیان ئه‌ی باشه‌: ﴿وَزِيَادَةٌ﴾ مه‌ عنای چیه‌ که‌ الله تعالی‌ فهرموی؟ فهرمویه‌ تی «النظر الى وجه الله سبحانه وتعالى^[۱]» واته‌ تی‌روانینی بینینی الله تعالی‌ یه‌ به‌ چاوی سه‌ر له‌ لایه‌ن به‌ هه‌شتی‌کانه‌ وه‌ که‌ الله ده‌ بینن به‌ چاوی خۆیانه‌ وه‌ به‌ بی‌ په‌رده‌ ئه‌ وه‌ ده‌ گه‌یه‌ نی‌.

ئینجا الله تعالی‌ له‌ ته‌واو کردنی ئایه‌ ته‌ که‌ فهرمویه‌ تی: ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ﴾ ئه‌ وه‌ خۆشیه‌ که‌ی له‌ وه‌ دایه‌ یه‌ عنی به‌ ره‌مه‌می ئه‌ وه‌ی که‌ ده‌روانه‌ الله تعالی‌ ئه‌ وانه‌ی که‌ بر‌وادارن و به‌ هه‌شتین چیان لی‌ دی؟ که‌ زه‌ لیلیان توش نابی‌ چیت‌ر سه‌ر شو‌رییان توش نابی‌ ناخۆشیان توش نابی‌ غه‌م و په‌ژاره‌ و گو‌رانکاریان به‌ سه‌ردا نایه‌ یان ره‌نگیان هه‌ر له‌ گه‌ شاوه‌یدا ده‌ مینیت‌ه‌ وه‌ چونکه‌ شتیکی یه‌ کجار خۆش ده‌ بینن و تام و چی‌ژی تایبه‌ تی خۆی هه‌یه‌ و لی‌ی ده‌ که‌ن.

ئینجا له‌ پاشان ئایه‌ تی دواتر که‌ ابن تیمیة کردیه‌ به‌ لگه‌ الله پاداشتی بداته‌ وه‌ بۆ بینینی الله تعالی‌ ده‌ لی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ [ق: ۳۵] الله تعالی‌ فهرمویه‌ تی زۆر زیات‌ریشیان بۆ هه‌یه‌ له‌ ناو به‌ هه‌شتدا له‌ ناز و نیعه‌ ته‌ کان ئه‌ وه‌ی که‌ بیانه‌ وی وه‌ له‌ پاشان

[۱] صحیح مسلم (۱۸۱)، سنن الترمذی (۲۵۵۲) (۳۱۰۵)، سنن ابن ماجه‌ (۱۸۷).

زیاده‌شیان هه‌یه به‌سەر ئه‌وه‌وه، ئه‌و زیاده به‌سەر ئه‌وه‌وه واته‌فسیر کراوه له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک له‌ موفه‌سیرین یه‌عنی (بالنظر إلى وجه الله سبحانه وتعالى) به‌ ته‌ماشاکردن و بینینی الله تعالی -جل شئنه- کۆمه‌لێک له‌ سه‌له‌فی سālح وایان فه‌رموه (أي: نزیدهم بشيء لم يخطر على بالهم وهو النظر إلى وجه الله تعالى) له‌ ته‌فسیره‌ که‌ی واده‌لێن ژماره‌یه‌ک له‌ سه‌له‌فی سālح له‌ موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون: ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ یه‌عنی ئیمه‌ زیاد ده‌که‌ین بۆیان له‌سەر ناز و نیعمه‌ته‌که‌یان شتیکیان بۆ ده‌که‌ین که‌ ئه‌وان ره‌نگه‌ به‌ دل و خه‌یاڵیشیاندا نه‌هاتبی ئه‌ویش بینینی الله تعالی یه‌ به‌ چاوی سه‌ر له‌ به‌هه‌شت الله به‌ نسیبه‌مان بکا و له‌وانمان بکا.

وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌ش فه‌رمون ئه‌و ئایه‌ته‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمی‌نی له‌ سوڤه‌تی المطففین که‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی کافر و بی‌ پرواکان په‌رده‌ دروست ده‌بی له‌ نیوان الله تعالی و ئه‌وان ئه‌وان به‌ چاوی سه‌ر نایبینن یه‌کی‌که‌ له‌ عه‌زابه‌کان بۆیان که‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ﴾ [المطففین: ۱۵] نه‌خیر کافر و بی‌ پرواکان له‌ خوای په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ له‌و رۆژه‌ په‌رده‌ هه‌یه‌ له‌ نیوانیان و نایبینن به‌ چاوی سه‌ر، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌وان: ﴿لَمَّحْجُوبُونَ﴾ نایبینن و په‌رده‌ هه‌یه‌، که‌واته‌ پرواده‌کان به‌و ئایه‌ته‌ی پێشتریش که‌ باسه‌مان کرد له‌ سوڤه‌تی المطففین که‌واته‌ ئه‌وان ده‌یبینن به‌ چاوی سه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌ی کافر و بی‌ پرواکان.

موعته‌زیله‌کان به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ ده‌لێن الله نابینریت به‌ چاوی سه‌ر -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) چونکه‌ ده‌لێن ئه‌ی ئه‌وه‌ نیه‌ الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ [الأنعام: ۱۰۳] بینین و چاوه‌کان په‌ی نابه‌ن به‌ الله تعالی هه‌ر الله تعالی په‌ی ده‌با به‌ هه‌موو بینینه‌کان و به‌ چاوه‌کان، ئینجا ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه‌ ده‌لێن کاکه‌ ئیدراک لێره‌ په‌ی بردنه‌ که‌ مه‌به‌ست پێ ئیحاطه‌یه‌ یه‌عنی هه‌یچ بینینی‌ک ناتوانی ئیحاطه‌ی الله تعالی بکا -جل شئنه- هه‌یچ عیلم و زانسته‌یه‌ک ناتوانی ئیحاطه‌ی الله تعالی

بکا هیچ دەسه‌لاتیک ئیحاظه‌ی تعالی بکا دەوری الله تعالی بدا -جل شئنه-، به‌و مانایه‌یه ئه‌گه‌رنا ئه‌وه نابیتته به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بلیین نابینری الله تعالی -جل شئنه-، ده‌بینری وه به‌لام ئیحاظته پی ناکری تۆ الله تعالی له‌وه گه‌وره‌تره -جل شئنه- ئه‌وه به‌لگه نیه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بلیی به‌هه‌شتیه‌کان نابینن به‌لام ئیحاظه‌ی پی ناکهن و ئیدراک لیره‌دا به‌و مانایه لیکیان داوه‌ته‌وه.

وه له پاشان موخته‌زیله‌کان وه تاقم و کۆمه‌له‌کانی تریش که به‌دوای ئه‌واندا چونه به‌لگه‌یه‌کی تریش ده‌هیننه‌وه ده‌لین ئه‌ی ئه‌وه نیه موسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تیه الله تعالی: ﴿قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] ئه‌ی الله تعالی پیشانم بده‌بتینم، جا لیره‌موفه‌سیرین و ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌وه بو‌چونیانه ده‌لین خو موسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یزانی له‌دونیادا الله نابینری چونکه پیغه‌مبه‌ری الله بوو وه بر‌واشی وابوو به‌لام به‌نو ئیس‌رائیل ئه‌وه‌نده‌یان سوئالی بی مانا لیده‌کرد بو ئه‌وه‌ی بیته‌حوچه و به‌لگه له‌سه‌ریان له‌سه‌ر قسه‌که‌ی ئه‌وانه‌وه فه‌رموی ئه‌ی الله تعالی با‌بتینین یان با‌بتینم به‌چاوی سه‌ر هه‌تا بو ئه‌وان به‌سه‌لمینری که الله تعالی له‌دونیادا نابینری، ئینجا موخته‌زیله‌کان ده‌لین ئه‌ی ئه‌وه نیه الله تعالی له‌وه‌لامی موسا فه‌رمویه‌تی: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾ له‌نیش ده‌لین نه‌فیه نه‌فی ئه‌به‌دی و هه‌تا هه‌تاییه به‌مه‌عنای نابینریم ناتوانی بمبینی هه‌تا هه‌تایی، جا هه‌تا هه‌تایی لیره‌وه‌کو زانایانی لوغەش ده‌فه‌رمون له‌ن هه‌موو جار نه‌فیه‌کی ته‌ئبیدی سه‌دا سه‌دی نیه به‌لکو نه‌فیه‌که‌ی له‌نی به‌دنیاییه‌وه به‌گویره‌ی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وه له‌لوغەش هه‌ر ئه‌و مانایه‌راست و دروسته‌ئه‌گه‌ر هه‌شبێ هه‌تا قیامه‌تییه چونکه هه‌تا قیامه‌ت هه‌موو شتیک نزامی تیک ده‌چی قیامه‌ت نزام و سیسته‌میکی نوییه واته‌هه‌تا قیامه‌ت له‌ن نه‌فی ده‌کا ئه‌گه‌ر قیامه‌ت هات زمانی عه‌ره‌بیش تیک ده‌چیته‌وه قه‌واعید و بنه‌ماکانی عه‌ره‌بیش نامینن مرو‌قه‌کان هه‌لده‌وه‌شیینه‌وه و جاریکی تر سه‌ر له‌نوی زیندو ده‌کرینه‌وه و ئاسمانه‌کان تیک ده‌چی و زه‌وی تیک ده‌چی و ره‌نگه‌زه‌ویه‌کی تر ده‌هینری

یان ئەو زه‌ویه ئەو دیمەن و شتانه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه نامینێ ده‌بیته زه‌ویه‌کی تر و هه‌موی تێک ده‌چێ بنه‌مایه‌کانی عه‌ره‌بیش تێک ده‌چێ، وه‌کو ئیمامی مالیک له‌ ئەلفیه‌که‌ی که مه‌سده‌ر و سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی نه‌حو سه‌رفه‌فه‌رمویه‌تی:

(ومن رأى النفي بلن مؤبدا

فقوله اردد وسواه فاعضدا^[۱])

ده‌فه‌رموی هه‌ریه‌ک گوتی له‌ن ته‌فیه‌کی موئه‌به‌دی سه‌دا سه‌ده‌یه‌عنی هه‌تا هه‌تاییه قیامه‌تیش ئە‌گه‌ر هات جا ئە‌و قه‌ول و قسه‌ ره‌تکه‌وه‌وه‌ قسه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئە‌وان پشتگیری لێبکه‌ و ته‌ئیدی لێبکه‌ و بلی راستر و دروستر و به‌هێزتره‌.

ئینجا ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لێن ئە‌ی موعته‌زیله‌کان ئە‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئیوه‌ چونکه‌: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾ یه‌عنی ئە‌ی موسا من نابینریم و ناتوانی بمبینی هه‌تا قیامه‌ت دادی نه‌فیه‌که هه‌تا ئە‌و کاته‌یه‌، یه‌عنی له‌ دونیا نابینریم، به‌لێ ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ش ده‌لێن له‌ دونیا

الله تعالی نابینرێ، جا ئە‌وه‌تا الله تعالی سه‌باره‌ت به‌ نوح پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ

لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ

الْجَاهِلِينَ﴾ [هود: ۴۶] جا الله تعالی وه‌کو به‌ نوح پیغه‌مبه‌ریشی گوت (ﷺ) ئە‌وه‌ی به‌

موساشی گوت هه‌روایه‌ له‌ واتاکه‌ی ئیستا شی ده‌که‌ینه‌وه‌، الله تعالی نه‌یفه‌رموه‌ ئە‌ی موعته‌زیله‌کان ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون بلی (إني لا أرى) من نابینریم ئە‌گه‌ر

بیگوتبا (إني لا أرى) نابینریم مه‌عنای له‌ هیچ کاتێک نابینرێ الله تعالی به‌س فه‌رموی:

﴿لَنْ تَرِنِي﴾ تۆ نامبینی ئیوه‌ی مروّقه‌کان نامبین هه‌تا که‌ی نامبین؟ هه‌تا قیامه‌ت دادی

ئینجا له‌ قیامه‌ت دوباره‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ کافر و بی‌بروا نامبین به‌لام بروادار ئە‌و کاته‌ به‌لگه‌ی ترمان هه‌یه‌ ده‌مبین ئە‌وه‌ به‌لگه‌ی ئە‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌،

که‌واته‌ دروست نیه‌ و ناتوانن و له‌ توانا‌تاندا نیه‌ له‌ دنیا‌دا من بینن چونکه‌ الله تعالی

[۱] الکافیة الشافیه: لابن مالک ج ۳ ص ۱۵۱۵.

له‌وه گه‌وره‌تره -جل شئه- كه بیه‌رنی له‌ دونه‌دا، و له‌ توانای ئی‌مه‌دا نیه‌ له‌ قیامه‌ت ئی‌مه‌ دیزاینی‌کی ترم‌ان بۆ ده‌ کریت‌ه‌وه‌ یه‌عنی سه‌ر له‌نوی داده‌رژینه‌وه‌ به‌ هی‌ز و توانایه‌کی تر الله تعالی زینه‌دومان ده‌ کاته‌وه‌ ئه‌و توانا و هی‌ز و دیزاینه‌ی له‌ قیامه‌ت بۆ مرۆقه‌کان هه‌یه‌ جیاوازه له‌ گه‌ل ه‌ی دونه‌یا له‌ توانا به‌خشینه‌ی الله تعالی بۆ مرۆقه‌کان له‌وی‌وه‌ هه‌ندی‌ک شت هه‌یه ته‌حه‌مولی ده‌ که‌ی و ده‌یه‌ینه‌ی و له‌ توانا‌تدا هه‌یه‌ له‌ دونه‌دا ئه‌وه‌ت له‌ توانا‌دا نیه‌، جا ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ الله پاداشتیان بداته‌وه‌ ده‌فه‌رمون ئه‌وه‌تا كه الله تعالی فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي﴾ [الأعراف: ١٤٣] ئا له‌ویشدا الله تعالی رونه‌کردنه‌وه‌یدا فه‌رموی بروانه‌ شاخ و چیا‌یه‌ که‌ ئه‌ی موسا ئه‌ گه‌ر ئه‌و جی‌گیر بوو توانی له‌ به‌رامبه‌ر ته‌جه‌لای من و خو‌ نیشان‌دانی من به‌ شاخ و چیا‌یه‌ که‌ بمی‌نیت‌ه‌وه‌ ئینجا له‌پاش ئه‌وکات تۆش ده‌توانی، یه‌عنی ئه‌ گه‌ر شاخ‌یک به‌و هه‌موو هی‌ز و توانایه‌وه‌ الله تعالی پی‌ی به‌خشی‌وه‌ که‌ دینگه‌ و راگری زه‌وییه‌ الله تعالی وای‌کردوه‌ ئه‌و خو‌ی نه‌گری تۆ مرۆقی‌کی له‌ دونه‌دا ده‌ژی هی‌زت وه‌ کو شاخ نیه‌ وه‌ کو شاخ پته‌و نی هه‌ر خو‌ت ناگری، به‌و مانایه‌ی الله تعالی نیشانی ئه‌وه‌ی داوه‌ که‌ من ده‌یه‌رنیم ده‌توانم خو‌م نیشان بده‌م -جل شئه- به‌لام له‌ دونه‌دا له‌به‌ر ئی‌وه‌مه‌ ته‌حه‌مول نا‌که‌ن ناتوانن هی‌زی ئه‌وه‌تان نیه‌ خو‌ را‌بگرن له‌ به‌ینه‌ی من له‌ قیامه‌ت ئه‌وه‌ ده‌توانی جا ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره‌ ه‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌.

له‌ کو‌تا‌یدا سه‌باره‌ت به‌ به‌ینه‌ی الله تعالی له‌لایه‌ن برواداران‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) راشکاوانه‌ فه‌رمویه‌تی له‌ شوینی خو‌ی به‌ در‌یژتر باسی ده‌که‌ین که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ»^[١] ئی‌وه‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ له‌ قیامه‌ت و له‌دوای هاتنی قیامه‌ت په‌روه‌ردگاری خو‌تان ده‌به‌ینن ترون یه‌عنی به‌ چاو ده‌یه‌ینن هه‌روه‌ کو ئی‌ستا مانگ ئه‌ گه‌ر له‌ چوارده‌بی ده‌یه‌ینن، ئه‌ گه‌ر مانگ له‌ چوارده‌بی ئاسان ده‌یه‌رنی جا

[١] صحيح البخاري (٥٥٤) (٥٧٣) (٤٨٥١)، صحيح مسلم (٦٣٣)، سنن أبي داود (٤٧٢٩).

چۆن مانگ له چواردە دەبینری به ئاسانی ئا ئاوا به ئاسانی ئیوه ئهی برۆاداران پیغه‌مبەر فەرموی (ﷺ) پەرۆردگاری خۆتان دەبینن له قیامەتدا.

کەواتە ئەوانە هەمویان بەلگە بون له کۆتایدا بۆچونی ئەهلی سونە و جەماعە له گەڵ ئەوەدا یە بەلگانه‌وه رەدی موعتەزیلەکان دەدەنەوه که الله تعالى له لایەن برۆاداره‌کانه‌وه به چاوی سەر دەبینری له قیامەت یە کیکە له ناز و نیعمەتە گەورە و مەزنەکان.

ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالى وه سیفاته به‌رزه‌کانی له سونه‌تی پیغه‌مبەر‌وه

ثُمَّ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَالْسُّنَّةُ تَفْسِّرُ الْقُرْآنَ وَتُبَيِّنُهُ، وَتَدُلُّ عَلَيْهِ، وَتَعْبُرُ عَنْهُ، وَمَا وَصَفَ الرَّسُولُ بِهِ رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنْ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ الَّتِي تَلَقَّاهَا أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالْقَبُولِ؛ وَجَبَ الْإِيمَانُ بِهَا كَذَلِكَ.

جا له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- دیتە سەر ئەوه بەلگە دەهینیتەوه له سەر جیگیر کردنی ناوه زۆر جوانه‌کانی الله تعالى وه سیفاته به‌رزه‌کانی له سونه‌تی پیغه‌مبەر‌وه (ﷺ) یه‌عنی بەلگە ی ئەمجاره‌ فەرموده‌ییان بۆ دەهینیتەوه که سونه‌تی پیغه‌مبەریش (ﷺ) یە کیکە له سەرچاوه‌کانی زانین و شارەزابونمان دەربارە ی ناو و سیفەتەکانی الله تعالى، هەتا ئێرە بەلگەکانی قورئانی هیناوه سەلماندی بۆ ئیمە به‌ریک و پیکی که الله تعالى خاوه‌نی ناوه زۆر جوانه‌کان و سیفاته‌ زۆر به‌رزه‌کانه‌ وه ئەمجاره‌ فەرموده‌کان دەهینیتەوه و دەلی سونه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) هەندیک جار بەلگە یە له‌سەر هەندیک له‌ ناو و سیفەتەکانی الله تعالى، باسی ئەوه دەکا دەربارە ی (فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)) باس و خواسە که ئەمجاره‌ دەربارە ی سونه‌ت و فەرموده‌ سەحیح و دروستەکانی پیغه‌مبەر (ﷺ) دەربارە ی جیگیر کردنی ناو و سیفەتەکانی الله تعالى، ابن تیمیة -رحمه الله- دەفەرموی له (الواسطية) (فَالْسُّنَّةُ تَفْسِّرُ الْقُرْآنَ) سونه‌ت و فەرموده‌کانی پیغه‌مبەر (ﷺ) راڤه‌ و تەفسیری قورئانه‌

یه‌عنی قورئانی پێ ته‌فسیر ده‌کری ئایه‌ته‌کان (وَتُبَيِّنُهُ) وه‌هه‌ندی‌ک جار قورئان موجه‌له‌ یه‌عنی کورت هاتوه‌ ئایه‌ته‌که‌، سونه‌ت چی ده‌کا؟ موبه‌ینه‌ بو‌ قورئانه‌ که‌ یه‌عنی رونه‌که‌ره‌ویه‌ به‌ درێژتر پیت راده‌گه‌یه‌نی، بو‌ نمونه‌ الله‌ تعالی‌ هه‌لسوکه‌وته‌کانی که‌ له‌ نوێژدا ده‌کری له‌ قورئاندا الله‌ فهرمویه‌تی؟ الله‌ ده‌فهرموئ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ [العنکبوت ٤٥] نوێژ به‌رپا بکه‌ن، ئی چۆن ئیمه‌ ئه‌و نوێژه‌ بکه‌ین؟ ئه‌وه‌ موجه‌له‌ کورته‌ نازانین چۆنیه‌تی نوێژ به‌لام پێغه‌مبه‌ر هات (ﷺ) له‌ فهرموده‌کانی خوی به‌ فعل و کرداری خوی بو‌ ئیمه‌ی رۆن کرده‌وه‌ ده‌فهرموئ: «صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»^[١] نوێژ بکه‌ن هه‌روه‌کو من بینن چۆن نوێژ ده‌که‌م، که‌واته‌ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر راقه‌ و ته‌فسیره‌ بو‌ قورئانی پیرۆز وه‌هه‌ندی‌ک جاریش رونه‌که‌ره‌ویه‌ به‌ دور و درێژی بو‌ موجه‌ل و شته‌ کورته‌ پوخته‌کانی له‌ قورئاندا هاتوه‌ (وَتَدُلُّ عَلَيْهِ) وه‌هه‌ندی‌ک جار به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ری (وَتُعَبِّرُ عَنْهُ) وه‌هه‌ندی‌ک جار فهرموده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌عبیر ده‌کا له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان (وَمَا وَصَفَ الرَّسُولُ بِهِ رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ الَّتِي تَلَقَّاهَا أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالْقَبُولِ؛ وَجَبَ الْإِيمَانُ بِهَا كَذَلِكَ) جائه‌و فهرمودانه‌ی که‌ هاتوه‌ له‌ فهرموده‌ سه‌حیح و راست و دروسته‌کان که‌ ئه‌هلی شاره‌زایانی فهرموده‌ فهرموده‌ ناسه‌کانی که‌ قبولیان کردوه‌ و به‌ سه‌حیحیان داناوه‌ له‌و فهرمودانه‌ی که‌ ئاوايه‌ و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) الله‌ تعالی‌ ی وه‌سف کردوه‌ ده‌بی ئیمه‌ چیکه‌ین؟ واجب ده‌بی له‌سه‌رمان پێویست ده‌بی که‌ بروامان پێیان به‌ هه‌ر هه‌موو فهرموده‌ سه‌حیح و دروسته‌کان که‌ باسی سیفه‌ته‌کانی الله‌ تعالی‌ ی کردوه‌. ئینجا به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌لێ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌فسیری قورئانه‌ رونه‌که‌ره‌ویه‌تی وه‌ به‌ دور و درێژی موجه‌له‌ کانمان تی ده‌گه‌یه‌نی و حالێ ده‌کا به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ری، ئایه‌ته‌کان زۆرن به‌ کورتی یه‌ک دوو به‌لگه‌یه‌ک دینین که‌ الله‌ تعالی‌ ده‌فهرموئ: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [النحل: ٤٤] الله‌ تعالی‌

[١] صحیح البخاری (٦٣١) (٦٢٨) (٦٣٠)، صحیح مسلم (٦٧٤)، سنن أبی داود (٥٨٩).

ده‌فهرموی به‌سه‌ر تۆوه ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) زیکرمان دابه‌زاندوه زیکر یه‌کیکه له ناوه‌کانی قورئانی پیرۆز: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ٩] ئیمه به‌سه‌ر تۆوه زیکر که قورئانه دامان به‌زاندوه وه ئیمه‌ش ده‌پارێزین پارێزه‌ری قورئانین، ئینجا له‌و ئایه‌ته‌ش الله تعالی ده‌فهرموی ئیمه قورئانمان به‌سه‌ر تۆ دابه‌زاند ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئیش و کاری تۆ چیه؟ ئیش و کاری تۆ ئه‌وه‌یه‌ پ‌رون بکه‌یه‌وه ئه‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان بۆ خه‌ڵکه‌ که‌ه‌واته: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ که موجه‌ل و کورته خه‌ڵک لێی حاڵی نابێ و تێ ناگا نازانی نوێژ چۆن ئه‌نجام بدا که فهرمانیان پێده‌که‌م نوێژ بکه‌ن و به‌رپای بکه‌ن تۆ بۆیان رونه‌که‌وه بۆ نمونه ئه‌وه نمونه‌یه‌کیانه، به‌فیع‌ل و کرداری خۆت به‌گوتن و قسه‌کانی خۆت که نوێژ چۆن ئه‌نجام ده‌دری رونه‌که‌نی چیه وه‌ه‌رزه‌کانی چیه سونه‌ته‌کانی چیه.

ئینجا سه‌باره‌ت به‌حه‌ج ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی چه‌جیش کورته پوختیکه له ئایه‌ته‌کانی قورئان هاتوه که الله تعالی فهرمویه‌تی له‌سه‌ر مه‌ردوم و خه‌ڵکه‌کانه له‌سه‌ر مرو‌ف و بر‌واداره‌کانه چه‌جی مالی الله بکه‌ن ئه‌گه‌ر له‌توانایاندا هه‌بێ، جا پێغه‌مبه‌ر هات (ﷺ) که کردار و فیع‌ل و فهرمانه‌کانی الله تعالی له‌چه‌جیی بۆ ئیمه‌ پ‌رون کرده‌وه که فهرموی: «خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكُمْ»^[١] له‌منه‌وه وه‌ربگرن ئه‌و عیباده‌ت و په‌رستشانه‌ی هی چه‌جێ که چه‌جی مالی اللهی پێ ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

که‌واته ئه‌وانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) رونه‌که‌ره‌وه‌ی قورئانی پیرۆزن و ئایه‌ته‌کانن وه‌ته‌فسیرن بۆیان، وه‌به‌دور و درێژتر ئه‌و ئایه‌تانه‌ی موجه‌ل و کورته پوختن پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) رونی ده‌کاته‌وه به‌درێژی بۆمانی باس کرده‌وه و حاڵیان ده‌کا و تێیان ده‌گه‌یه‌نی، جا ئاه‌لی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون که سونه‌ت وایه که هه‌دیسه سه‌حیحه‌کانی پێغه‌مبه‌ر وایه (ﷺ)، که‌واته له‌هه‌ر هه‌دیسێکی سه‌حیح هاتبێ ناویکی زۆر جوانی الله یان سیفه‌تیکی به‌رزی الله ئیمه واجب ده‌بێ

[١] صحیح الجامع (٧٨٨٢).

لەسەرمان قبۆلی بکەین وە وەریبگرین وە پەتی نە کەینەو، هەندیک لە تاقم و کۆمەڵەکان بۆچونیان وایە کە هەدیسەکان مادم دابەش دەکری و چەند بەشیکی هەیه مۆتەواتیری هەیه و ئاحادی هەیه ئاحاد (ظني الدلالة)یە لە عەقیدە وەرناگیری.

ئایە هەدیس و فەرمودەیی ئاحاد لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە وەرده‌گیری بۆ جیگیر کردنی بیروپروا و ئیمان و ناوێ زۆر جوانەکانی اللە و سێفاته بەرزەکانی اللە تعالی یانە نا؟ تەبەعن فەرمودەکانی پیغەمبەری پێشەوا (ﷺ) زانایان دەفەرمون لە روی وەرگرتن و پەتکردنەویان وە گیرانەویان بۆ ئیمە دابەشە بۆ چەند بەشیکی، هەندیک لە فەرمودەناسان و موحەدیسین -رحمهم اللہ- دابەشیان کردووە دەلێن فەرمودەیی پیغەمبەر (ﷺ) یان مۆتەواتیرە یان ئاحادە یان مەشهورە وە هەندیکیش دەفەرمون (واللہ أعلم) بەس ئاحاد و مۆتەواتیر، مۆتەواتیر چیه بە کورتی؟ مۆتەواتیر دوو جۆری هەیه یان مۆتەواتیری لەفزییە یان مۆتەواتیری مەعنەوییە، مۆتەواتیر بەو فەرمودە دەگوتری کە لە هەر چین و تەبەقەیه کدا کۆمەڵیک لە مۆفەکان ئەو فەرمودەیان گیرابیتەو کە عەقڵی مۆف بلی ئەو کۆمەڵە مۆفە پیکەو کۆ نابیتەو لەسەر قسەیه کی درۆین یان ناراست لەبەر ئەوێهە بریار دەدری فەرمودە کە وەرگیراوە و قبۆلکراوە، وە هەریەک لەوانەش کە لە چینه‌کان لە مۆفەکان کە ریوایەتیان کردووە سێفەت و ئاوەڵناوی تایبەتمەندیان هەیه (بە راستگۆ ناسرابن، بەپێژبن، درۆیان لی نەبینرابی، وە ژمارەیه کی واین کە عەقڵی مۆف بلی ئەوانە پیکەو لەسەر درۆ و شتی ناراست کۆنابنەو) لە هەر چین و تەبەقەیه کدا واتە لە سەحابە ئینجا لە تابیی ئینجا لە تابیی تابیی هەتا گەشتووتە دەستی فەرمودەناسیکی وەکو ئیمامی بوخاری یان زانیەکانی تر و فەرمودەناس بۆ ئیمە گیردراوێهە بەو هەدیسە دەگوتری مۆتەواتیر، مۆتەواتیر (قطعي الثبوت)ە یەعنی سەدا سەد جیگیرە وە ئەوێهە برۆای بە فەرمودەیی مۆتەواتیر نەبی زانایان دەفەرمون کافرە، لەبەر ئەوێهە مۆتەواتیر ئەو بەخۆیو هەڵناگری سەحیحە زەعیفە ئەو بەش و دابەشە لە گەڵ مۆتەواتیر نیە، وە ژمارەیی فەرمودە

موتەواتیره‌کان زۆر نیه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ هه‌ندی‌ک جار له‌ لای هه‌ندی‌ک له‌ زانایان له‌ هه‌ندی‌ک له‌ په‌رتوکی تایبه‌تیش کو‌کراوه‌ته‌وه‌ ژماره‌ی فهرموده‌کانی تر زیاتره‌، جا ئایه‌ ژماره‌ی ئەو که‌سانه‌ی له‌ هه‌ر چین و ته‌به‌قه‌یه‌ک ڕیوایه‌تیان کردبێ فهرموده‌ی موتەواتیر چه‌ندبێ و ه‌کو مه‌رج دایان نابێ؟ هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌فهرمون نابێ ژماره‌یان له‌ ده‌ که‌س که‌متر بێ هه‌ندی‌ک به‌ حه‌وتی داده‌نێن هه‌ندی‌ک به‌ زیاتری داده‌نێن هه‌ندی‌کیش ده‌فهرمون به‌ ژماره‌ نیه‌ به‌ لکو گ‌رنگ ئەوه‌یه‌ ژماره‌یان له‌ سێ و ئەوانه‌ زیاتربێ، ئینجا که‌سه‌کانیش ئەو تایبه‌تمه‌ندی و ئاوه‌لناو و خه‌سله‌ت و سیفه‌تانه‌یان تێدابی که‌ گوتمان ڕاستگویی و پاکایه‌تی و درۆیان لێ نه‌بینرابێ، وه‌کو پێغه‌مبه‌ر ده‌فهرموێ (ﷺ): «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^[۱] پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرموێ هه‌ریه‌ک درۆم پێ هه‌لبه‌ستی با شوینی خۆی له‌ ئاگری دۆزه‌خ ئاماده‌ بکات و ده‌چێته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ فهرموده‌یه‌کی موتەواتیره‌، موتەواتیری له‌فزی ئەوه‌یه‌ له‌ له‌فز و ده‌ربرینه‌کان له‌ وشه‌کان وه‌کو یه‌ کبن فهرموده‌ که‌ یه‌عنی بلیین فلانه‌ زانا و فلانه‌ فهرموده‌ ناس که‌ ڕیوایه‌تی کردوه‌ وه‌ له‌ شوینیکی تریش که‌ ڕیوایه‌ت کراوه‌ ده‌ربرینه‌کان له‌فزه‌کان پێته‌کان حه‌رفه‌کان کت و مت وه‌کو یه‌ کبێ، فهرموده‌ی موتەواتیری مه‌عنه‌وی ئەوه‌یه‌ له‌ مانادا یه‌ کبن به‌لام له‌ له‌فز و ده‌ربریندا ئەگه‌ر یه‌کیش نه‌بن ئاساییه‌، ئەوه‌ فهرموده‌ی موتەواتیری مه‌عنه‌وییه‌ که‌ ده‌فهرمون پارانه‌وه‌ و ده‌ست به‌رز کردنه‌وه‌ بۆ دۆعا یه‌کیکه‌ له‌و فهرمودانه‌ی که‌ له‌فزه‌کان هه‌ندی‌ک جار وه‌کو یه‌ک نینه‌ به‌لام له‌ مانادا یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌ فهرموده‌ ناسان به‌ به‌لگه‌ ده‌یه‌یننه‌وه‌، ئەوه‌یان بۆ مه‌علومات و پێشه‌کیه‌ک و به‌رچاو ڕونی به‌لام ئەوه‌ی ئیمه‌ ئیشان پێیه‌ فهرموده‌ی ئاحاده‌، فهرموده‌ی ئاحاد فهرموده‌ ناسان ده‌فهرمون ئەو فهرموده‌یه‌ له‌ ته‌به‌قه‌ و چینه‌کان با دوو ته‌به‌قه‌ یان یه‌ک ته‌به‌قه‌ یه‌ک که‌س ڕیوایه‌تی کردبێ فهرموده‌ که‌ یان ئەوپه‌ری دوو که‌س ڕیوایه‌تی کردبێ نه‌گه‌شتبێته‌ سێ و ژماره‌ی ته‌واتور یان مه‌شه‌هور

[۱] صحيح البخاري (۱۲۹۱)، صحيح مسلم (۴)، مسند أحمد (۱۸۱۴۰) (۱۸۲۰۲).

به‌وه‌ی ده‌گوتری فه‌رموده‌یه‌کی ئاحاد، یه‌عنی تاکه‌ که‌سیک ر‌یوایه‌تی کردب‌ی وه‌کو فه‌رموده‌ی «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»^[۱] «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ» ته‌نها ئیهامی عومه‌ر ر‌یوایه‌تی کردوه‌ وه‌ له‌ سه‌رده‌می تاب‌عی‌ش ته‌نها یه‌ک که‌س ر‌یوایه‌تی کردوه‌ به‌و فه‌رموده‌ ده‌گوتری فه‌رموده‌یه‌کی ئاحاد، ئینجا فه‌رموده‌ی ئاحاده‌ له‌ روی وه‌رگرتن و قبول‌کردن و دان‌پ‌دا‌ه‌ینانی فه‌رموده‌ ناسان چه‌ند به‌شی‌ک و جو‌ریکیان بو‌ داناوه‌ (هه‌ندی‌ک جار سه‌ح‌یحه‌، هه‌ندی‌ک جار‌یش هه‌سه‌نه‌، هه‌ندی‌ک جار‌یش زه‌عیفه‌، وه‌ هه‌ندی‌ک جار‌یش مه‌وزوعه‌) جا سه‌ح‌ی‌ح‌یش ده‌که‌نه‌ دوو به‌ش (الص‌ح‌یح لذاته‌ والص‌ح‌یح لغيره‌، حسن لذاته‌ وحسن لغيره‌) ئینجا زه‌عیف و مه‌وزوع‌یش، فه‌رموده‌ی سه‌ح‌یح ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ که‌ ئه‌وانه‌ی فه‌رموده‌ که‌یان ر‌یوایه‌ت کردوه‌ (زه‌بتیان به‌ه‌یز بوب‌ی یه‌عنی وه‌همیان نه‌بوب‌ی ح‌یف‌زیان به‌ه‌یز بوب‌ی، وه‌ راست‌گو‌ بوب‌ن له‌ قسه‌کانیان ئه‌مانه‌ت پار‌یز بوب‌ن) ده‌ب‌ی ئه‌و دوو مه‌رجه‌ سه‌ره‌کیه‌ی لی ب‌یت‌ه‌ج‌ی که‌سه‌که‌ی ئه‌و فه‌رموده‌ی ر‌یوایه‌ت کردوه‌، وه‌ مه‌تنه‌که‌شی پ‌یچه‌وانه‌ نه‌ب‌ی له‌ گه‌ل ده‌قی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پ‌یرو‌ز یان فه‌رموده‌کانی موته‌وات‌یر و له‌ خو‌ی سه‌ح‌ی‌ح‌تر پ‌یچه‌وانه‌ نه‌ب‌ی، ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ ئه‌و فه‌رموده‌ سه‌ح‌یحه‌ قبول‌ه‌ وه‌رگیراوه‌ ئه‌گه‌ر ئاحاد‌یشه‌، ئینجا ئه‌و فه‌رموده‌ی که‌ ئاحاده‌ به‌ در‌یژی ئیمه‌ ناچینه‌ سه‌ری چونکه‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ باب‌ه‌تیکی فه‌رموده‌ ناسی یان علوم‌ الحدیث نیه‌ مص‌ط‌ل‌ح‌ الحدیث نیه‌ به‌لام مه‌به‌ست‌مان ئه‌وه‌یه‌ ئایه‌ بزانی‌ن له‌ عه‌قیده‌ و بیرو‌بروا‌دا ئه‌و فه‌رمودانه‌ی ئاحاد‌ن کاریان پ‌ی ده‌کری یان نا؟ فه‌رموده‌ ئاحاده‌کان ئه‌گه‌ر سه‌ح‌یح بون ئه‌گه‌ر هه‌سه‌ن بون به‌لام به‌س زه‌عیف و مه‌وزوع نه‌ب‌ی له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ زانایانی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون ئیش و کاری پ‌ی ده‌کری وه‌رگیراوه‌ قبول‌ه‌ ده‌ب‌یت‌ه‌ به‌لگه‌، به‌لام جگه‌ له‌ ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌شعه‌ریه‌کان وه‌ تا‌قم و کو‌مه‌له‌کانی ت‌ری‌ش زو‌رجار په‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ ئیش و کاری پ‌ی ناکه‌ن ده‌ل‌ین فه‌رموده‌ی ئاحاد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌نییه‌ قه‌ت‌عی نیه‌ ئیمه‌ ئیشی پ‌ی ناکه‌ین و

[۱] صحیح البخاری (۱) (۵۴) (۲۵۲۹)، صحیح مسلم (۱۹۰۷)، سنن أبي داود (۲۲۰۱).

عه‌قیده گرنکه و موهیمه و نابی ئیشی پی بکری، به‌لام له روی جیگیر بونه‌وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرمون ئاحاد زه‌نی نیه به‌لکویه‌قینیه هه‌ندی‌ک جار یه‌ک که‌س فرموده‌یه‌کی ریوایه‌ت کردوه به‌قه‌د په‌نجا که‌س فرموده‌یه‌کی موته‌واتیر ریژی هه‌یه‌پله و پایه‌ی هه‌یه راستگویه ئامانه‌ت پارێزه بو نمونه عومهری کوری خه‌تاب که فرموده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کا عومهر خو به‌قه‌د پیاویک نیه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ده‌که‌ی له روی راستگویی له روی ئامانه‌ت پارێزی له روی لیوه‌رگرتن له روی به‌ریژی و سه‌نگینی له ئیسلامدا له ته‌رازوی ئیسلامدا عومهر زور گه‌وره و مه‌زنه زور به ئاسان شتی لی وهرده‌گیری ماده‌م جیگیر بوبی عومهر فرمویه‌تی عومهر به‌سه که ده‌فرموی، که‌واته ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرمون فرموده‌کانی ئاحاد وهرگیراون ماده‌م جیگیربی و سه‌حیح بی بو عه‌قیده‌ش چونکه یه‌قینیه و زه‌نی نیه جیگیر بونه‌که‌ی ئا ئه‌وه‌یه عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه تا‌قم و کومه‌له‌کانی تر ده‌یه‌ها سیفه‌تی الله تعالی هه‌یه‌بابه‌تی عه‌قیده هه‌یه چونکه هه‌دیسی ئاحاد به‌لگه‌یه‌بوی ره‌تی ده‌که‌نه‌وه ته‌ئویلی ده‌که‌ن قسه‌ی لی ده‌که‌ن به‌لام ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌و فرموده ئاحادانه جیگیری ده‌که‌ن پشتی پی ده‌به‌ستن به‌لگه‌ی بو ده‌هینه‌وه.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (النزول) له فرموده‌کاندا:

فَمِنْ ذَلِكَ: مِثْلُ قَوْلِهِ (ﷺ): «يَنْزِلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»^[۱]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

ئینجا دینه‌سه‌ریه‌کی‌ک له سیفه‌ته‌کانی الله تعالی که سیفه‌تی فیعلیه بو الله تعالی ابن تیمیه جیگیری کردوه به فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌ویش دابه‌زینی الله تعالی و نزولی الله تعالی یه بو ئاسمانی دنیا ابن تیمیه ده‌فرموی (فَمِنْ ذَلِكَ) یه‌عنی به‌لگه‌ی له

[۱] صحیح البخاری (۱۱۴۵) (۶۳۲۱) (۷۴۹۴)، صحیح مسلم (۷۵۸)، سنن أبی داود (۱۳۱۵) (۴۷۳۳).

فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ جیگیر کردنی یه‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانی الله تعالی که سیفه‌تیکی کرداری و فعلیه و دابه‌زینیتی بۆ ئاسمانی دنیا ده‌فه‌رموی ئه‌وه‌یه (مَثَلُ قَوْلِهِ (ﷺ)) نمونه‌ی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که فه‌رموی: «يَنْزِلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» که‌واته به‌ کورتی و پوختیه‌که‌ی سه‌ره‌تا با بیکه‌ینه‌وه کوردی ئینجا دوایه ده‌چین هه‌لویستی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بۆ ئه‌و فه‌رموده ده‌رده‌خه‌ین پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) «يَنْزِلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا» داده‌به‌زی خوی په‌روه‌ردگارمان بۆ ئاسمانی دنیا «كُلَّ لَيْلَةٍ» هه‌موو شه‌ویک «حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ» له‌و کاته‌ی به‌شی سییه‌می سییه‌کی شه‌و کو‌تاییه‌که‌ی ده‌می‌نی «فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ» کێ داوا و هاوارم لی‌بکا من وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه «مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ» هه‌ریه‌کیک پرسیارم لی‌بکا و داوا‌ی هه‌بی لیم پیی ده‌به‌خشم «مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» کێ داوا‌ی لی‌بوردنم لی‌بکا لیی ده‌بورم.

جا فه‌رموده‌یه‌که به‌راستی ده‌بی چاکی لی وردبینه‌وه ده‌ستی پیوه‌بگرین هه‌موو راز و نیازه‌کانمان ئیش و کاره‌کانمان داخوازیه‌کانمان ئه‌گه‌ر بکری و موسلمانین بخه‌ینه‌وه کاته له‌ الله داوا بکه‌ین به‌ دنیاییه‌وه وه‌لامت ده‌دریته‌وه پشتت ده‌گیری الله تعالی لی‌ت خوش ده‌بی له‌قیس خۆمانی نه‌ده‌ین.

جا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌و فه‌رموده ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی جیگیری ده‌که‌ن ده‌لین الله تعالی یه‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانی دابه‌زین و نزوله بۆ ئاسمانی دنیا، ئه‌و دابه‌زین و نزوله به‌ مه‌عنای حه‌قیقی و راستیه به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌ی ئیمه‌نایزانین الله تعالی -جل شئنه- له‌ خۆی ده‌وه‌شیته‌وه و بۆخۆی ده‌زانێ (ولله‌ المثل‌ الأعلى) ئه‌وه‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه، وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] که الله تعالی فه‌رموی ئه‌و کاته‌ی الله تعالی دی و فریشته‌کان پۆل پۆلن راوه‌ستاون ریز ریز، به‌و مانایه‌ی که‌ جاء و مجيء بۆ الله تعالی مانایه حه‌قیقیه‌که‌ی دی که‌ رۆنمان کرده‌وه له‌ شوینی خۆیدا نه‌ک

بَلَّيْنِ ئەمری اللہ تعالیٰ دئی، جا وە کو ئەو ئایە تەیان تەئویل دە کرد تا قم و کۆمەڵە کانی جگە لە ئەهلی سونە و جەماعە ئەو فەرمودە ی پێغەمبەریش (ﷺ) «يَنْزِلُ رَبَّنَا» تەئویلی دە کەن دە یگۆرن تە حریفی دە کەن جە همیه کان هەر رەتی دە کەنە وە و پەکی دە خەن وە مو عتەز یلە کان و فیرقە کانی تر تە نانەت ئە شعەر یە کانیش دە لێن دابە زینی رە حمی اللہ یە بۆ ئاسمانی دونیا بە لام ئەهلی سونە و جەماعە وە لامیان بە دەستە بۆیان وە لامیکی ئاسان، دە لێن باشە رە حمی اللہ تعالیٰ ئەو نەبی هەر سییە کی شەو دابەزیتە ئاسمانی دونیا لە هەموو کاتی ک دابەزیو هەموو زەوی وە دابەزیو تە ئاسمانی یە کەم دادە بەزی بۆ هەموو شوینە کان، باشە ئەو تاییە تمەندیە چیە پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) ؟ ئینجا هەندیک دە لێن جو برائیلە دادە بەزی یان فریشتە یە هەندیک دە لێن ئەمری خوای رب العالمین، ئا ئەوانە هەموو قەید خستە ناو ئەو فەرمودە ی پێغەمبەرە (ﷺ)، وە جیگیر نە کردنی ئەو سیفە تە ی اللہ تعالیٰ یە ئەو سیفە تە فعلی و کردارە وە رە تکردنە وە یە تە ی وە تەئویلیکی تە حریفیە گۆرینی تی لە مە عنایە حە قیقی و تەواو تیه کە ی وە هە لھاتنە لە بەری، بە راستی راست و دروست نیە لە بەر ئەو ی ئە گەر دە لێن فریشتە یە یان جو برائیلە ئی چۆن دە شی و دە گونجی؟ خو جو برائیل نالی «مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» هەر بە و برگە ی ئاخیری فەرمودە کە کی داوای لی بوردنم لی بکا لی دە بورم، جو برائیل ئەو ی لە دە ستدا نیە وە ئەو ش ناگە یە نی، وە لە پاشان ئە گەر دە لی فەرمان و ئەمری اللہ تعالیٰ یە فەرمان و ئەمری اللہ تعالیٰ هەموو دە می دادە بەزی و هەموو دە می لە توانیدا هە یە لە سەر زەوی یە و لە هەموو شوینە کانه، وە لە پاشان ئە گەر اللہ تعالیٰ فەرمو یە تە ی وە کو پێغەمبەر دە فەرموی (ﷺ) کی لە بەرم بپاریتە وە وە لامی دە دە مە وە ناشی و ناگونجی ئەو کە سیکی تربی، وە بە لگە کان یان زۆر لاوازه قسە کان یان زۆر بی جییە ئەوانە ی کە دە لێن دابە زینی اللہ تعالیٰ نیە هی رە حمیە تی یان هی شتیکی ترە رە تکر او هیه ئەهلی سونە و جەماعە دە فەرمون دابە زینیکی راست و دروستی حە قیقیە بریار دە دە یین بۆ اللہ تعالیٰ بە بی ئەو ی چۆنیە تیه کە ی بزانی.

جا لێرەو ئەهلی بیدەع و وە موعتەزێلەکان و ئەوانە ی شوینی ئەوانیش کەوتون و بۆچونیان وەکو ئەوان بوە پرسیاری نابەجێ و داهێنراوی دەهێننەجێ یان دەیکەن دەیور و ژین، یە ک لەوان دەلێن باشە ئەگەر اللە دادەبەزیتە ئاسمانی دنیا ئایە عەرشی بەتال دەکا و بەجێ دێلێ چونکە ئیستیوای لەسەر عەرشە؟ ئەو پرسیاریکی عەقڵی بیدەعییە ڕەتکراوێە نەکردنی ئەولایترە بەلام ئەگەر هەر دەشکری ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئیمە نازانین چونکە چۆنیەتیە کە ی دابەزینی اللە تعالی بە دنیایەو و سەدا سەد وەکو هی مەخلوق و بەدیھێنراوەکان نیە، پرسیاری دوەمیشیان ئەوێە دەلێن ئایە ئەگەر دابەزییە ئاسمانی یە کەم واتە ئاسمانی دوەم و ئاسمانەکانی تر دەوری اللە دەدەن و دەبنە سەقف بۆ اللە تعالی (پەنا بە اللە)؟ ئیمە دەلێن هیچ شتێک ئیحاطە ی خوای رب العالمین ناکا بەلگەمان هە یە لەسەر ئەو ئەهلی سونە و جەماعە بە ئایەت و بە فەرمودە و ئەو عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە یە، وە ناشزانین چۆنە چۆنیەتیە کە ی تەنها اللە دەزانێ -جل شئە- ئیمە هەر دان بەو دا دەهێنین دابەزینە کە ی دابەزینیکی حەقیقیە سەدا سەدیە، هەر وەکو لە زمانی عەرەبیدا نزول چ واتایە ک ی هە یە یە نزیلو جا ئەو یە نزیلو اللە تعالی عەرش بەجێ دێلێ عەرش بەتال دەبێ ئاسمان دەبیتە سەقفی، ئەوانە هەموو سوئالی بیجی و بیدەعینە و ئیمە هیچی لێ نازانین تەنها دەلێن اللە تعالی دادەبەزی بۆ ئاسمانی دنیا بە دابەزینیکی کە لە خۆی دەوێتەو -جل شئە- (ولله المثل الأعلى) دابەزینە کە حەقیقیە و راستیە و مانایە کە ی لوغەوی و زمانەوانی لێ دەگیری و وەر دەگیری ئینجا چۆنیەتیە کە شی رەت دەکەینەو ئیمە عیلم و زانستیمان بە چۆنیەتیە کە ی نیە عیلم و زانستی بە چۆنیەتیە کە ی بریار نادەین.

جێگیر کردنی سیفەتی (الفرح) لە فەرمودەکاندا:

وَقَوْلُهُ (ﷺ): «لَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ التَّائِبِ مِنْ أَحَدِكُمْ بِرَأْسِهِ»^[۱]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

[۱] صحيح مسلم (۲۷۴۴)، صحيح البخاري (۶۳۰۸)، سنن الترمذي (۲۴۹۸).

له پاشان هه‌ر له قسه‌کانی خۆی له (الواسطية) ابن تیمیة ده‌گاته سه‌ر جیگیر کردنی ته‌مجاره‌ سیفه‌تی فه‌ره‌ح بۆ الله تعالی، فه‌ره‌ح بۆ به‌نده‌کان و مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کان له زمانه‌وانی و فه‌ره‌ه‌نگه‌کان ته‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ی به‌ کوردیه‌ که‌ی یه‌عنی شادومانی یه‌عنی کامه‌رانی یه‌عنی ئاسوده‌یی یه‌عنی به‌خته‌وه‌ریی یه‌عنی دل‌خۆشی ته‌و مانایانه‌ هه‌موی ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام بۆ الله تعالی ئیمه‌ هه‌ر فه‌ره‌ح ده‌لێن وه‌ به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و راستیه‌ که‌ی بۆ الله تعالی زیاتر شادومانی ده‌وه‌شیتته‌وه‌ شادی ئیمه‌ بلێن الله شاد ده‌بی به‌و شته‌ چونکه‌ دل‌خۆشی ته‌گه‌ر بێن بیکه‌ینه‌وه‌ کوردیوه‌ لیوه‌شاوه‌ نیه‌ بۆ الله تعالی چونکه‌ الله تعالی له‌ هه‌یج ئایه‌تیک له‌ هه‌یج حه‌دیسیک له‌ هه‌یج شوینیک جیگیر نه‌بوه‌ بۆی که‌ بلێی خاوه‌ن دله‌ الله تعالی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)، ته‌ویش وشه‌ی دلی که‌ وه‌گه‌ل بخه‌ین ناشیاو ده‌بی جا زیاتر شادی به‌ کار بێن (والله اعلم) ته‌وه‌ی من لێی حالیمه‌ و تی ده‌گه‌م له‌ کوردیه‌ که‌ی باشت‌ر و ته‌ولاتر ده‌بی یان فه‌ره‌حه‌ عه‌ره‌بیه‌ که‌ بلێن به‌ مه‌عنایه‌ حه‌قیقی و راستیه‌ که‌ی، که‌ ده‌فه‌رموی ابن تیمیة ده‌لی پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی (ﷺ) (وَقَوْلُهُ ﷺ): «لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ التَّائِبِ مِنْ أَحَدِكُمْ بِرَاحِلَتِهِ» جا ده‌فه‌رموی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) الله تعالی زیاتر شاده‌ و فه‌ره‌حه‌ به‌ ته‌وبه‌ و گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌ که‌ی برواداری ته‌وبه‌ کاری له‌ یه‌ کیکی که‌ شادومانه‌ دل‌خۆشه‌ به‌ راحیله‌ که‌ و گه‌رانه‌وه‌ی ته‌سپ و ولاخه‌ که‌ی باره‌ که‌ی له‌سه‌ره‌، ته‌وه‌ش فه‌رموده‌یه‌ کی دور و درێژه‌ هه‌موو فه‌رموده‌ که‌ بێنینه‌وه‌ چاکتر لێی حالی ده‌بین ته‌ویش ته‌و فه‌رموده‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: «لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ» الله تعالی شادتره‌ و وه‌ فه‌ره‌حتره‌ به‌ ته‌وبه‌ و گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌ که‌ی له‌ یه‌ ک له‌ ئیوه‌ «كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَاةٍ» له‌سه‌ر پشتی ولاخه‌ که‌ی باریک هه‌بوی له‌ زه‌وییه‌ ک و بیابان و چۆلایه‌تیه‌ ک «فَانْفَلَتَتْ مِنْهُ» ته‌و ولاخه‌ له‌ ده‌ستی ده‌ربچیی و برّوا «وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ» وه‌ له‌سه‌ر پشتی ولاخه‌ که‌ی خواردن و خوارنه‌وه‌ و باره‌ که‌ی له‌سه‌ر بی هی ته‌و که‌سه‌ «فَطَلَبَهَا حَتَّى إِذَا أَسَسَ مِنْهَا» جا بخوازی و

به‌دوایدا بگه‌ری و وڵاخه‌که‌ی بۆ نه‌دۆزریته‌وه هه‌تا ده‌ست به‌رداربێ و بێ ئومیدبێ لێی «نام تحت شجرة» له‌وی بخه‌وی و پال بکه‌وی له‌ ژیر داریک «فلما رفع رأسه» یه‌عنی بخه‌وی و پال بکه‌وی مه‌به‌ستی بۆ چیه‌؟ له‌ هه‌ندیک له‌ ریوایه‌ت ده‌لی لینگێ لێ راده‌کیشی بۆ مردن مه‌ئوس ده‌بێ و ده‌ست به‌ردار ده‌بێ خواردن و خواردنه‌وه‌ی نه‌ماوه ناگاته‌وه ئاوه‌دانیه‌کانیش وا داده‌نی چه‌ند چرکه‌یه‌کی تر ماوه‌یه‌کی تر بمری و ملک الموت لێی میوان بێ و گیانی بکیشی ئینجا له‌و کاته «فلما رفع رأسه» له‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی هه‌لبێ و بلند کرد چاوی هه‌له‌ینا بینێ «فاذا ناقته عند رأسه» ته‌ماشای کرد وا حوشره‌که‌ی یان وڵاخه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری وه‌ستاوه «فقال من شدة الفرح» ئه‌وه‌نده شاد ده‌بێ ئه‌وه‌نده فه‌ره‌حنایی بۆ دی ئه‌وه‌نده دلخۆش ده‌بێ، چی ده‌لی؟ ئاگای له‌ خۆی نامینێ و ده‌لی «اللهم أنت عبدی وأنا ربک» (په‌نا به‌ الله) ئه‌ی الله تعالی تو به‌نده‌ی منی و من په‌روه‌ردگاری توَم له‌ نه‌زانیه‌ ئاوی به‌سه‌ر زماندا دی بیروپروای وا نیه «أخطأ من شدة الفرح» پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) هه‌له‌ی کرد له‌به‌ر زۆر شادومان بونی له‌به‌ر زۆر دلخۆش بونی له‌به‌ر زۆر فه‌ره‌ح بونی، ئینجا که‌واته پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) ئه‌وه چه‌ند شادومانه چه‌ند فه‌ره‌حی توش بوه الله تعالی -جل شئنه- له‌و که‌سه زۆر شادومانتره الله تعالی له‌و که‌سه زۆر فه‌ره‌حتره به‌ ته‌وبه و گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی.

له‌و فه‌رموده‌یه ئه‌وه وه‌رده‌گیری له‌لایه‌ن ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وه که ئیمه سیفه‌تی فه‌ره‌ح شادی بۆ الله تعالی بریار بده‌ین به‌ مانایه حه‌قیقی و راستیه‌که‌ی به‌بێ ته‌ئویل کردن و ته‌حریف کردنی به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌ی ئیمه نازانین عیلم و زانستیمان به‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی نیه وه‌کو باقی سیفه‌ته‌کانی تر هه‌م دابه‌زینی الله تعالی بۆ ئاسمانی دونیا وه هه‌م هاتنی بۆ رۆژی مه‌یدانی حه‌شر و حیساب و مه‌جیئی وه باقی سیفه‌ته‌کانی تری خه‌به‌ری الله تعالی -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) ئه‌وه عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه.

جا که واتە لەو فەرمودە دوو خالی زۆر گرنگی تێدایە پێویستە ئەو فەرمودە جیگای بایەخە زۆر بایەخی پێبدری:

یە که میان ئەو یە سیفەتی فەرەح بوو اللہ تعالی جیگیر دەکری.

دووە میان پلە و پایە ی تەوبە و گەرانه‌و بەندەکان لە تاوان و گوناخەکان لە لای اللہ تعالی یە کجار گەرە یە پێویستە ئیمە بەندە ی گوناخکارین وە شەیتان و هەوا و هەوەس و نەفس وە دنیا هەندیک جار وازمان لی ناهین گوناخمان پی دەکا بە زوترین کات گرنگ ئەو یە بگەرینەو بوو لای اللہ تعالی هەردەم لە تەوبە کردن و گەرانه‌و دا بین وە بایەخی پی بدەین.

جیگیر کردنی سیفەتی (الضحك) لە فەرمودەکاندا:

وَقَوْلُهُ: (ﷺ): «يُضْحِكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرُ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ^[1]». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

لە پاشان یە کیکێ تر لە سیفەتەکان ابن تیمیە کە بەلگە ی بوو دەهینیتەو لە فەرمودە ی پێغەمبەر (ﷺ) سیفەتی ضەحکە واتە پێکەنین، پێکەنین وە ضەحک بوو اللہ تعالی ابن تیمیە لە ریی ئەو فەرمودانەو جیگیر دەکا بوو اللہ تعالی وە لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە جیگیرە بە مانایە حەقیقی و راستیە کە ی، بەبی تەئویل و تەحریف کردن بەلام چۆنیەتیە کە ی ئیمە نازانین وە دڵنیاشین لەو ی ئەو سیفەتانە ی اللہ تعالی وە کو هی مەخلوق و بەدیھێنراوەکان نیە چۆنیەتیە کە شی نازانین بەلام مانایە حەقیقی و راستیە کە ی لی وەر دەگرین و جیگیر دەکەین بوو اللہ تعالی، کە ابن تیمیە دەفەرموی پێغەمبەر فەرموی (ﷺ): «يُضْحِكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرُ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ» اللہ تعالی ضەحکی هە یە و واتە پی دەکەنی -جل شئە- (ولله المثل الأعلى) بە دوو کەسان بە دوو مروق و پیاوان کە یە کیان یە کیکێ دەکوژی وە دوا یە هەردوکیان دەچنە بەهەشت، ئەو هەش دیمەنە کە ی وایە وە کو راقە کارانی فەرمودە کە دەفەرمون کە سی موسلمان و کەسیکی

^[1] صحيح البخاري (٢٨٢٦)، صحيح مسلم (١٨٩٠)، سنن النسائي (٣١٦٥) (٣١٦٦).

کافره، کافره که موسلمانە که ده کوژێ موسلمانە که شه‌هید حساب ده‌بێ و ده‌چێته به‌هه‌شت، له‌دوایی کافره‌که‌ش موسلمان ده‌بێ دوباره له مه‌یدانی جه‌نگ و جه‌هاد ده‌کوژری به موسلمانیه‌تیه‌وه ئینجا ئه‌ویش ده‌چێته به‌هه‌شت ئه‌گەر نه‌ش کوژری به موسلمانیتی ده‌مری و وه‌فات ده‌کا، که‌واته هه‌ردوکیان به‌هه‌شتی ده‌رده‌چن.

جا له‌و فەرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌ی جیگیر کرد که الله تعالی خاوه‌ن سیفه‌تی ضه‌حکه، ضه‌حک وه‌کو گوتمان بۆ مروّقه‌کان به‌و مانایه دی ئه‌گەر به‌شتیک سه‌ریان سوڕ بمی‌نێ و سه‌رسام ببین پیکه‌نین ده‌یگری که‌سه که به‌لام بۆ خوای رب العالمین دنیایین وه‌کو هی مروّقه‌کان نیه، وه‌هه‌ندیک جاریش هه‌یه خه‌لکانیک به‌بێ سه‌به‌ب و هوکار پیده‌که‌نن ئه‌و نمونه‌ش هه‌یه بۆ خه‌لک و مروّقه‌کان کاتیک به‌بێ سه‌به‌ب و هوکار پی ده‌که‌نن چی ده‌لێن؟ ده‌لێن (الضحك بلا سبب من قلة الادب) یه‌عنی ئینسان هه‌ر له‌خوڕا پیبکه‌نی هیچی نه‌بینی و جی سه‌رسامی نه‌بوی ئه‌وکاته له‌بێ ئه‌ده‌بیه و له‌که‌م ئه‌ده‌بیه و له‌نه‌زانیه‌وه‌یه یه‌عنی به‌ره‌وشتیکی جوان و به‌رز داناری، جا مروّقه‌کان ئه‌گەر شتیک بینن هه‌ندیک جار پیکه‌نین ده‌یانگری وه‌ضه‌حک ده‌یانگری به‌لام بۆ الله تعالی ئیمه ده‌لێن پیکه‌نین و ضه‌حکه که وه‌کو هی مروّقه‌کان نیه چۆنیه‌تیه‌که‌شی ئیمه نازانین عیلمان پی نیه به‌لام جیگیریشی ده‌که‌ین به‌مانایه حه‌قیقی و راستیه‌که‌ی بۆ الله تعالی وه‌کو له‌و فەرموده سه‌حیحه هاتوه ئه‌وه عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه.

جا بۆ مروّقه‌کان قه‌ده‌غه‌ش کراوه زۆر پیکه‌نین چونکه زۆر پیکه‌نین دل ده‌مری‌نێ وه‌کو پیغه‌مبه‌ر فەرمویه‌تی (ﷺ): «إياكم وكثرة الضحك فإن كثرة الضحك تميت القلب»^[۱] ده‌فهرموئێ ئاگاداربین هو‌شیارین له‌زۆر پیکه‌نین چونکه زۆر پیکه‌نین دل ده‌مری‌نێ، ئینجا خوای رب العالمین یش هانمان ده‌دا بۆ زۆر گریان نه‌ک زۆر پیکه‌نین له‌ژیانماندا

^[۱] مسند أحمد (۸۰۷۶)، سنن ابن ماجه (۴۲۱۷)، هه‌ندیک له‌فهرموده ناسان له‌وانه شیخ عبد الله بن جبرینی‌ش ده‌فهرموئێ حه‌سه‌نه و وه‌رگیراوه.

ده‌فهرموی: ﴿وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ [النجم: ۶۰]، وه له پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرموی به جوپرائیل وه کو مه‌دحیک بوی دانراوه ده‌لی جوپرائیل: «ما ضحك منذ خلق الله النار»^[۱] جوپرائیل پی نه که‌نیوه له‌وه‌ته‌ی الله تعالی ئاگری به‌دی هی‌ناوه، ده‌بی مروقه‌کان ئاوا که‌م پی‌بکه‌نن وه پیشینان هه‌بوه هه‌ندی‌ک جار گوتویانه هه‌تا قودس رزگار نه‌کری ئیمه پینا‌که‌نین یان هه‌تا موسلمانان سه‌رنه‌که‌ون پی ناکه‌نین چونکه پی‌که‌نین له خوشی و شادییه موسلمان نه‌گه‌ر ولات و شوینیکی داگیر کراوبی شادومان نابی وه دلخوش نابی له‌به‌ر نه‌وه که‌متر پی ده‌که‌نی.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (العجب) له فهرموده‌کاندا:

وَقَوْلُهُ: «عَجَبَ رَبُّنَا مِنْ قُنُوطِ عِبَادِهِ وَقُرْبِ خَيْرِهِ، يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزَلِينَ قَنَطِينَ، فَيَظْلُ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنَّ فَرَجَكُمْ قَرِيبٌ»^[۲]. حدیث حسن.

ئه‌مجاره ابن تیمیه یه‌ک له فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) هی‌ناوه‌ته‌وه که فهرموده‌یه‌کی سه‌حیح و جیگیره له‌لایه‌ن ابن تیمیه و له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک زانایانی تری فهرموده‌ناس، که سیفه‌تی عه‌جبه‌ب بۆ الله تعالی بریار ده‌دا که له کوردی بۆ مروقه‌کان عه‌جبه‌ب به واتای سه‌رسامی دی یان واق و پرمان دی به‌لام بۆ الله تعالی هه‌ر عه‌جبه‌ب بگوتری باشته‌وه نه‌ولاتره چونکه سه‌رسامی وشه‌ی سه‌ری تیدایه سه‌ریش بۆ مروقه‌کان و بۆ مه‌خلوق و نه‌وانه‌یه، جا الله تعالی سیفه‌تی عه‌جبه‌بی هه‌یه به‌وه‌ی که له‌خوی ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئنه- وه مانایه حه‌قیقیه‌که‌ی ئیمه جیگیر ده‌که‌ین وه کو ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ابن تیمیه‌ش وای هی‌ناوه‌ته‌وه به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین (ولله المثل الأعلى)، ده‌فهرموی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: (وَقَوْلُهُ: «عَجَبَ رَبُّنَا مِنْ قُنُوطِ عِبَادِهِ وَقُرْبِ خَيْرِهِ، يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزَلِينَ قَنَطِينَ،

[۱] صفة النار لابن أبي الدنيا، ص: ۱۳۶.

[۲] آورده بهذا اللفظ ابن كثير في تفسيره عند تفسير قوله تعالى: أمحسبتم أن تدخلوا الجنة [البقرة: ۲۱۴] وأورده بنحوه الإمام عبد الله بن أحمد في السنة برقم (۱۱۲۰) وضمن حديث طويل عن أبي رزين العقيلي رضي الله عنه. وقد سبق تخريج الجملة الأولى من الحديث وهي قوله: عجب ربنا من قنوط عباده وقرب غيره. ولكن ذكره جميعهم بلفظ: ضحك ربنا.

فَيَظْلُ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنَّ فَرَجَكُمْ قَرِيبٌ» لهو فهرموده دا ابن تیمیة ئه وهی جیگیر کردوه که فهرموده ی تریش هه ن بۆ جیگیر کردنی عهجه بی الله تعالی -جل شئه- که ابن تیمیة سیفه تی عهجه بی به مانایه حهقیقه که ی بۆ الله تعالی جیگیر کردوه (ﷺ) به لام عیلم و زانستی به چۆنیه تیه که ی رَهت ده کهینه وه ئه هلی سونه و جه ماعه ده لَین نازانین چۆنیه تیه که ی چۆنه (ولله المثل الأعلى) الله تعالی بۆخوی ده زانی، جا سیفه تی عهجه ب وه کو ضه حک و وه کو نزول و دابه زین وه کو فهرح یه کیکه له سیفه ته فعلیه کان و کرداریه کانی الله تعالی -جل شئه-، وه فهرموده یه کی تریش هه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی که الله تعالی عهجه بی هه یه لهو گه نجانه ی که «لَيْسَتْ لَهُ صَبُوةٌ^[۱]» ئه و گه نجه ی که شه هوهت و ئاره زوو بازایه تی گه نجایه تی نیه یه عنی بایه خی پینادا ئه وه شیان هه ر ئه وه ی پی جیگیر ده بی، یان الله تعالی له قورئانی پیروژ که فهرمویه تی: ﴿وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ [الرعد: ۵] یان ده فهرموی: ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ [الصافات: ۱۲] له هه ندیک له قیرائه ته کان هاتوه: ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ ده لَین به و ئایه ته ش جیگیره بۆ خوای رب العالمین ماده م ئه و قیرائه ته ش هه یه و قیرائه تیکی جیگیره وه ئه هلی سونه و جه ماعه بروایان به و قیرائه ته ش هه یه که ئه وه ده گه یه نی الله تعالی فهرمویه تی: ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ جا من عهجه ب گرتوو ده بم له وهی که ئه وان ئیستیها و گه مه و گالته و گه پ ده که ن به ئایه ته کانی خوای رب العالمین بروایان پی نیه کافر و موشریکه کان یانی جیگای ئه وه یه که بروای پی بینن.

جا ئه و فهرموده که واته ئه وه ی پی جیگیر ده بی که پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) الله تعالی عهجه ب ده یگری به مه عنای عهجه بی هه یه -جل شئه- (ولله المثل الأعلى) له ده ست به رداربون و له قنوط، قنوط به مانای چی دی؟ یه ئس و ده سته رداربون و بی ئومیدییه، له یه ئس و ده ست به رداربونی به نده کانی کاتییک بی ئومید ده بن له ره حم و به زه یی خوای رب

[۱] مسند أحمد (۱۷۳۷۱).

العالمین وه له نزیك بونه‌وه‌ی غیره‌کانیان «يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزْلَيْنِ قَنْطِين» الله تعالى تیتان ده‌روانی و ته‌ماشاتان ده‌کا ئیوه‌ خۆتان نزم ده‌که‌نه‌وه‌ ده‌ست به‌ردار ده‌بن بێ تاقت ده‌بن «فَيَظْلُ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنْ فَرَجَكُمْ قَرِيب» یه‌عنی له‌و کاته‌ی مه‌به‌ستی پێ ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌ک به‌لا و موسیبه‌تیکی به‌سه‌ردی شتیکی به‌سه‌ردی ته‌نگانه‌یه‌کی به‌سه‌ردی ده‌ست له‌خوی به‌رده‌داته‌وه‌ بێ ئومید ده‌بی ئینجا خوی رب العالمین واتان ده‌بینی و ته‌ماشاتان ده‌کا عه‌جه‌بی ده‌بی له‌وه‌ی ئینجا الله تعالى پێ ده‌که‌نی چونکه‌ ده‌زانی فه‌ره‌ج و ده‌رگه‌ بونه‌وه‌ لیتان زۆر نزیکه‌ نابێ ئه‌وها ده‌ست به‌رداری خۆتانین، جا له‌و فه‌رموده‌ که‌واته‌ دوو سیفه‌تی الله تعالى ی فیعلی جیگیره‌ یه‌کیان عه‌جه‌ب یه‌کیشیان ضه‌حک و پیکه‌نین به‌وه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌-.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (الرجل) له‌ فه‌رموده‌کاندا:

وَقَوْلُهُ (ﷺ): «لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَهْيَ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا رَجُلَهُ [وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَيْهَا قَدَمَهُ] فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، فَتَقُولُ: قَطَّ قَطَّ^[١]». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

وه‌ له‌ پاشان له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر ابن تیمیه‌ هی‌ناویه‌تیه‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ بۆ جیگیر کردنی سیفه‌تی رِیجل و قه‌ده‌م بۆ الله تعالى -جل شئه‌- که‌ رِیجل و قه‌ده‌م بۆ مروّقه‌ کان به‌ مانای پێ و قاچ دی، جا بۆ خوی رب العالمین یش که‌ ابن تیمیه‌ به‌وه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ به‌و فه‌رموده‌ که‌ ئیستا ده‌یخوینینه‌وه‌ تۆماری کردوه‌ له‌ (الواسطية) و جیگیری کردوه‌ ئه‌وه‌ش عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ): «لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَهْيَ تَقُولُ» به‌رده‌وام ئاگری دۆزه‌خ خه‌لکی هه‌لده‌دریته‌ ناو ئه‌ویش ده‌لی «هَلْ مِنْ مَزِيدٍ» نیه‌ زیاتر بیته‌ ناوم (په‌نا به‌ خوی رب العالمین) «حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا رَجُلَهُ» هه‌تا الله تعالى ی خاوه‌ن عیزه‌ت رِیجلی خوی واته‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌ینه‌وه‌ کوردی قاچی خوی خوی رب العالمین به‌وه‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ و چۆنیه‌تیه‌ که‌ی ئیمه‌ نازانین یان له‌ ریوایه‌تیکی تر گوتویه‌تی

[١] صحيح البخاري (٦٦٦١) (٤٨٤٨) (٧٣٨٤)، صحيح مسلم (٢٨٤٨)، سنن الترمذي (٣٢٧٢).

«عَلَيْهَا قَدَمُهُ» هه‌تا الله تعالى قه‌ده‌م به‌ مانای پێی دی ئینجا (ولله المثل الأعلى) به‌وه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ ئیمه‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین هه‌تا ئه‌وه‌ی ده‌خاته‌ ناو دۆزه‌خ و جه‌ه‌ننهم «فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ» بۆیه‌ که‌ دیته‌وه‌ ئاگری دۆزه‌خ هه‌ندیکی بۆ هه‌ندیکی و دیته‌وه‌ باریه‌ که‌ «فَتَقُولُ: قَطَّ قَطَّ» به‌س به‌س الله تعالى به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ی ئاوا الله تعالى ئاگری دۆزه‌خ بیده‌نگ ده‌کا له‌وه‌ی که‌ بلی زیاترم بۆ بێ پر ده‌بیته‌وه‌.

ئه‌وه‌ش ئه‌و فه‌رموده‌ ئه‌وه‌ی پێی جیگیر ده‌بی که‌ ابن تیمیه‌ بۆ ئه‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ هیناویه‌تیه‌وه‌ که‌ الله تعالى خاوه‌نی سیفه‌تی ريجل و قه‌ده‌مه‌ وه‌کو له‌و فه‌رموده‌ سه‌حیحه‌ی پێغه‌مبه‌ر هاتوه‌ (ﷺ) به‌وه‌ی له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ ئیمه‌ چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین به‌لام جیگیری ده‌که‌ین به‌ مانا و واتایه‌ حه‌قیقه‌یه‌که‌ی ته‌ئویل و ته‌حریفی ناکه‌ین وه‌ ده‌لێن الله تعالى خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تیه‌ به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌ی علمان پێی نیه‌ و شاره‌زا نین و نایزانین.

یان له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر که‌ ئه‌بو سه‌عیدی خودری فه‌رموده‌یه‌کی دور و درێژه‌ ریوایه‌تی کردوه‌ و ئیمامی بوخاری ده‌ریخستوه‌ و ده‌ری هیناوه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: «أنا ربکم، فيقولون: لست ربنا فيكشف عن ساقه أو عن ساق، فإذا رآه المؤمنون خروا سجدا^[1]» الله تعالى ده‌فه‌رموی من په‌روه‌ردگار تانم له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا جا ئه‌وانیش ده‌لێن تۆ په‌روه‌ردگارمان نی یه‌عنی نازان و نایناسنه‌وه‌ یان هه‌ندیک له‌ برواداره‌کان ئینجا الله تعالى ساقی خوی ئاشکرا ده‌کا بۆیان، جا ساق به‌ قاچ دی به‌لام به‌وه‌ی که‌ له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه‌ - جل شئه‌ - چۆنیه‌تیه‌که‌ی ئیمه‌ ئیمه‌ نایزانین، ئه‌و کاته‌ی که‌ ئه‌وه‌ ئاشکرا ده‌کا هه‌مویان ده‌که‌ونه‌ کرنۆش و سوجه‌ ده‌زانن الله تعالى یه‌ - جل شئه‌ - ئه‌وه‌شیان فه‌رموده‌یه‌ و هاتوه‌ و ئه‌وه‌ی پێی جیگیربوه‌ و ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ وا ده‌فه‌رمون.

که‌واته‌ ريجل بۆ الله تعالى سیفه‌تیکی زاتیه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون له‌گه‌ڵ قه‌ده‌م وه‌ جیگیره‌ ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ یه‌کیک ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی جیگیر کرد ده‌بیته‌

[1] صحيح مسلم (١٨٣) (٢٧) (١٨٢)، صحيح البخاري (٢٢) (٨٠٦) (٤٥٨١)، سنن الترمذي (٢٥٥٥) (٢٥٩٨).

موجەسیمە، ئیمە دەزانین هی الله تعالی وه کو هی مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کان نیه وه چۆنیه‌تیه‌کەشی علممان پێ نیه به‌لام چونکه له‌ فهرموده‌ی سه‌حیح هاتوه (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ) ه‌باسی ر‌یجل و قه‌ده‌می ت‌ی‌دایه‌، ئیمه‌ش ده‌بی دانی پ‌یدا ب‌یین و وه‌ ب‌ل‌یین ه‌یه‌ به‌ مانایه‌ حه‌قیقه‌که‌ی به‌س چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین ئه‌وه‌ ب‌و‌چونی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌. ئه‌وانی تر ته‌ئویلی ده‌که‌ن ه‌ه‌ندی‌ک ده‌ل‌ین کاکه‌ ر‌یجل به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌یه‌ هی (حملة العرش)ی له‌ مه‌لائیکه‌ته‌که‌نه‌ ه‌ه‌ندی‌ک ده‌ل‌ین به‌ مانای خه‌ل‌کی‌کی تره‌ الله تعالی دروستی ده‌کا ده‌یه‌او‌یته‌ ناو ئاگری د‌ۆزه‌خ و جه‌ه‌ننهم ئا ئه‌وانه‌ ه‌ه‌مویان به‌ ته‌ئویل داده‌ن‌ر‌ین و ته‌واو نیه‌.

جا له‌ فهرموده‌یه‌کی تری سه‌ح‌یح‌ش‌دا هاتوه‌ که‌ ئاگری د‌ۆزه‌خ و جه‌ه‌نهم و به‌ه‌شت یه‌ کتر ده‌دو‌ینن و گفتوگو له‌ گه‌ل یه‌ک ده‌که‌ن ده‌ل‌ی «اِحْتَجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ» واته‌ که‌وتنه‌ مونا‌قه‌شه‌ و گفتوگو و به‌ل‌گه‌ ب‌ویه‌ک ه‌ینانه‌وه‌ به‌ه‌شت و د‌ۆزه‌خ «فَقَالَتِ الْجَنَّةُ» به‌ه‌شت گوتی «مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضُعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُھُمْ؟» ب‌و‌چی ئیلا خه‌ل‌که‌ ه‌ه‌ژاره‌کان و لاوازه‌کان و که‌وتوه‌کان د‌ینه‌ ناو من؟ «وَقَالَتِ النَّارُ: فِي الْجَبَّارُونَ وَالْمُتَكَبِّرُونَ؟» ئاگری د‌ۆزه‌خ‌یش گوتی ئه‌وانه‌ی له‌ناو مندان و خسترانه‌ ناو من خه‌ل‌کی خو به‌ زلزان بون خه‌ل‌کی ده‌سه‌لاتدار بون «فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلْجَنَّةِ» جا الله تعالی ده‌فه‌رمو‌یته‌ به‌ه‌شت «أَنْتِ رَحْمَتِي، أَرْحَمُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ» تو ر‌ه‌حم و به‌زه‌یی منی من ئه‌و ر‌ه‌حم و به‌زه‌یی به‌ که‌سان‌یک ده‌به‌م که‌ ده‌مه‌ه‌وی که‌ و‌یستم له‌ گه‌ل‌یه‌تی «وَقَالَ لِلنَّارِ: أَنْتِ عَذَابِي، أَعَذِبُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ» تو‌ش عه‌زابی منی ئه‌ی ئاگری د‌ۆزه‌خ ه‌ه‌ر که‌سی‌ک و‌یستم له‌ گه‌ل‌یدا ه‌ه‌بی عه‌زابی ده‌ده‌م به‌ تو «وَلِكُلِّ مِنْكُمَا عَلِي مَلُؤَهَا» ه‌ه‌ریه‌ک له‌ ئیوه‌ش له‌سه‌رمه‌ من پ‌ری بکه‌مه‌وه‌، له‌ پاشان له‌ ته‌واو‌کردنی فه‌رموده‌که‌ وا گوتراوه‌ «فَأَمَّا الْجَنَّةُ فَلَا يَزَالُ فِيهَا فَضْلٌ» یه‌عنی به‌ه‌شت به‌ به‌رده‌وام ه‌ه‌ر به‌ش‌یک له‌ ب‌وشایی ت‌یدا ده‌م‌ین‌یته‌وه‌ «فَيَنْشِئُ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيَسْكُنُهُمْ إِيَّاهَا بِأَعْمَلٍ» الله تعالی ه‌ه‌ندی‌ک له‌ به‌دییه‌نراوه‌کان به‌دی ده‌ه‌ینی به‌بی کرده‌وه‌ ده‌یانبا ب‌و به‌ه‌شت

به‌هشتیان پی پر ده کاته‌وه «وَأَمَّا النَّارُ قَبْلُ فِيهَا فَضْلٌ» وه ئاگریش بوشایی تیدا ده‌میئی «فِيضُ فِيهَا رَجُلُهُ أَوْ قَدَمُهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ»^[۱] جا الله تعالی قاجی خوی پیی خوی به‌وهی له الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئه- ريجل و قه‌ده‌می خوی ده کاته ناو جه‌ه‌نه‌م بۆ یه کی ده‌هینیتته‌وه ئینجا جه‌ه‌نه‌م ده‌لی به‌سه به‌سه ئه‌ی الله تعالی.

ئه‌وه که‌واته ئه‌وانه به‌لگه‌ی حاشا هه‌لنه‌گرن بۆ جیگیر کردنی ريجل و قه‌ده‌م بۆ الله تعالی وه‌کو ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون وه ابن تیمیةش وایگوتوه و وای هیناوه‌ته‌وه له (الواسطية) به‌وه‌ی که له الله ده‌وه‌شیته‌وه و چۆنیه‌تیه که‌ی ئیمه نازانین.

جیگیر کردنی سیفه‌تی (النداء) له فهرموده‌کاندا:

وَقَوْلُهُ: «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ فَيقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ. فَيَنَادِي بِصَوْتٍ: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ بَعْثًا إِلَى النَّارِ»^[۲]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَقَوْلُهُ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ»^[۳].

له پاشان گه‌یشتینه سهر ئه‌وه ابن تیمیة له (الواسطية) که‌یدا فهرموده‌یه که‌ی تر ده‌هینیتته‌وه که الله تعالی فهرمویه‌تی و قودسیه ئه‌ویشیان جیگیر کردنی بانگ کردنی الله تعالی یه نیداء بۆ ئه‌وه‌ی که‌لامی الله تعالی ی پی جیگیربی، نیدائیش گوتمان له دور به‌دوریه‌وه مونا‌جات له زۆر نزیکیه به‌لام هه‌ردوکیان دواندن و قسه‌کردنه، وه جیگیر کردنی سه‌وت و ده‌نگیش بۆ الله تعالی به‌وه‌ی له الله ده‌وه‌شیته‌وه چۆنیه‌تیه که‌ی ئیمه نازانین ابن تیمیة له (الواسطية) تۆماری کردوه ده‌لی پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ): «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ» الله تعالی ده‌فهرموی ئه‌ی ئاده‌م «فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ» ئه‌ویش ده‌لی فیدات به‌م له خزمه‌تدام ئه‌و وشه بۆ ئه‌وه به‌کاردی واته له ئاماده‌باشیدام بۆ جیبه‌جیکردنی هه‌موو شته‌کان یان به‌قوربانت بین خوایه «فَيَنَادِي بِصَوْتٍ» جا الله بانگی لیده‌کا به‌ده‌نگ «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَخْرُجَ

[۱] صحیح مسلم (۲۸۴۶)، صحیح البخاری (۴۸۴۹) (۴۸۵۰) (۷۴۴۹)، سنن الترمذی (۲۵۵۷) (۲۵۶۱).

[۲] صحیح البخاری (۴۷۴۱) (۳۳۴۸) (۶۵۳۰)، صحیح مسلم (۲۲۲)، مسند أحمد (۱۱۲۸۴).

[۳] صحیح البخاری (۷۴۴۳) (۱۴۱۳) (۳۵۹۵)، صحیح مسلم (۱۰۱۶)، سنن الترمذی (۲۴۱۵).

«مِنْ ذُرِّيَّتِكَ بَعَثْنَا إِلَى النَّارِ» دەلی بەراستی خوی تۆ ئەوی ئادەم فەرمانت پێدە کا هەندیک وە بە شیک لە ناو کانت هەڵدەیه ناو ئاگر و دیارییان بکە ی بۆ ناو ئاگر.

جا «بَصَوْتُ» ئەو دەگەیهنی که الله تعالى له کهلام و بانگ کردنه کانی بۆ مروڤه کان و بۆ هەرکهسیک دەنگی هەیه -جل شئه- به‌وهی له‌خوی ده‌وه‌شیته‌وه چۆنیه‌تیه‌که‌ی ئیمه نازانین.

و هەر له فەرمودەیه کی تر ابن تیمیة هەر لێره هیناویەتیەوه دوباره ئەوهی پێ دەسەلمینێ دەلی پیغه‌مبەر فەرموی (ﷺ): «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ» هیچیکتان نیه هیچ که‌سیکتان نیه ئیلا خوی پەروەردگاری دەیدوینێ و قسە ی له‌گەڵ ده‌کا له‌نیوان الله تعالى و ئەو که‌سه هیچ تەرجومان و که‌سیک نیه هیچ واسیتە و نیوانیک نیه یانی راستەوخۆ الله تعالى دەیدوینێ و قسە ی له‌گەڵ ده‌کا.

جا ئەوانه هەردوکیان ئەو فەرمودانه ئەوه دەسەلمینن که الله تعالى خاوهن سیفه‌تی که‌لامه هەروە کو له‌ ئایه‌ته‌که‌ سه‌لماندمان و ابن تیمیة ئایه‌تی بۆ هینایه‌وه لێره‌ش ئەو فەرمودانه‌ی بۆ ده‌هینیتە‌وه، الله تعالى خاوهن سیفه‌تی که‌لامه وە که‌لامی الله تعالى حەقیقه‌ وە‌کو ئە‌شعەریه‌کان ده‌لین نه‌فسیه‌ یان وە‌کو خە‌لکانیکی تر که هەر دانی پێدا ناهینن یان کولابیە‌کان و ئە‌شعەریه‌کان له‌وه لیک نزیکن ده‌لین نه‌فسیه‌ وە‌تە‌عبیره‌که‌ی له‌سه‌ر مه‌خلوقیکه‌ و له‌ ریگای مه‌خلوقیکه‌ سه‌وت و حەرفی بۆ نیه، ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌لین وانیه که‌لامی الله تعالى حەقیقه‌ راسته‌ سه‌دا سه‌دییه‌وه له‌خوی ده‌وه‌شیته‌وه سیفه‌تیکی زاتیه‌ هەم فعلیشه‌ هەرده‌مای و له‌ هەركاتیك و له‌ هەر شوینیک الله تعالى بیه‌وی ده‌توانی بدوی قسان بکا سه‌وت و حەرفیشی هەیه ئەو سه‌وت و حەرفانه به‌وهی که له‌ الله ده‌وه‌شیته‌وه -جل شئه-.

ئینجا ئەو برگەش که دەلی «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ» هەر جیگیر کردنی که‌لامی پێ ده‌کری «يَقُولُ» قه‌ول له‌چیه؟ له‌ قسه‌ کردنه که پیغه‌مبەر ده‌فەرموی (ﷺ) «يَقُولُ تَعَالَى» الله تعالى

ده فهرموى، فهرموده يه عنى چى؟ يه عنى قسه كه واته الله تعالى قسه يه هيه -جل شنه- كه لامى هيه به وهى له خوى دوه شيتته وه «فِينَادِي بِصَوْتٍ» ته وهش شاهيد و به لگه يه كى تر گوتمان، كه واته وته و قسه يه الله تعالى دهنگيشى هيه به وهى كه له خوى دوه شيتته وه -جل شنه-.

له پاشان ده لى هيچ كه سيك نيه له ئيوه ئيلا الله تعالى دهيدوينى و قسه يه له گه ل ده كا به بى ته وهى ته رجومانيان له نيواندا هه بى، ته وهش ته وه ده سه لمينى كه الله تعالى -جل شنه- سيفه تى كه لامى هيه و قسه يه هيه به وهى له خوى دوه شيتته وه وه قسه كانى حقيقيه و راسته و سه دا سه ديه وه سه وت و حه رفيشى هيه به وهى له الله دوه شيتته وه.

جيگير كردنى (العلو والفوقية) له فهرموده كاندا:

وَقَوْلُهُ فِي رُقِيَةِ الْمَرِيضِ: «رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ، تَقَدَّسَ اسْمُكَ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، كَمَا رَحِمْتِكَ فِي السَّمَاءِ اجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ، اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا، أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ، أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ؛ فَيَبْرَأُ»^[١]. حديث حسن، رواه أبو داود وغيره، وقوله: «أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مِنْ فِي السَّمَاءِ»^[٢]. حديث صحيح، وقوله: «وَالْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ، وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ، وَهُوَ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ»^[٣]. حديث حسن، رواه أبو داود وغيره، وقوله للجارية: «أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ. قَالَ: مَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ»^[٤]. رواه مسلم.

[١] سنن أبي داود (٣٨٩٢)، حكم الحديث: ضعيف.

[٢] صحيح البخاري (٤٣٥١)، صحيح مسلم (١٠٦٤).

[٣] أخرجه ابن خزيمة في كتاب التوحيد برقم (١٤٩) و (١٥٠) و (٥٩٤) واللفظ له، والبيهقي في الأسماء والصفات رقم (٨٥١)، وأبو الشيخ في العظمة رقم (٢٧٩)، واللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة (٣ / ٣٩٦). والدارمي في الرد على الجهمية ص ٢٦، ٢٧. وفي الرد على المريسي ص ٧٣، ٩٠، ١٠٥. والطبراني في الكبير (٨٩٨٧). عن عاصم بن أبي النجود عن أبي وائل الأسدي عن عبد الله بن مسعود. وصححه الذهبي في العلوكما في مختصره ص ١٠٣، وابن القيم في اجتماع الجيوش ص ١٠٠.

[٤] صحيح مسلم (٥٣٧)، سنن أبي داود (٩٣٠) (٩٣١) (٣٢٨٢)، سنن النسائي (١٢١٨).

له پاشان ابن تیمیه هات و گه‌یشته سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مجاره سیفه‌تی علو و فه‌وقیه‌ت بۆ الله تعالی ئه‌وانه ته‌بیعه‌ت له ئایه‌ته‌کان جی‌گیر بوو بوو به‌لام ئه‌مجاره ابن تیمیه چی ده‌کا؟ چه‌ندین فه‌رموده‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه به‌حه‌دیسش جی‌گیریان ده‌کا له‌به‌ر ئه‌وه به‌دریژی له‌سه‌ر که‌لامیش نه‌پ‌و‌یش‌تین له‌وی زیاتر قسه‌مان لێ‌کرد و لێ‌ره‌ش به‌بی‌رمان هه‌ینانه‌وه جا سیفه‌تی علو و فه‌وقیه‌تیش هه‌ر وایه ته‌نها فه‌رموده که ده‌خویننه‌وه به‌کورتی.

ئه‌مجاره ده‌لی پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی (ﷺ): «فِي رُقِيَةِ الْمَرِيضِ» ده‌رباره‌ی دۆعا گۆیی و خویندنی روقیه بۆ نه‌خۆش «رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ» په‌روه‌ردگاره‌که‌مان ئه‌وه‌ی له ئاسمانه «تَقْدَسَ اسْمُكَ» واته پیرۆز بوه و پیرۆزه ناوه‌که‌ت «أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ» فه‌رمانه‌کانت له ئاسمان و له زه‌وییه «كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ» هه‌روه‌ک و په‌حم و به‌زه‌یت له ئاسمانه «اجْعَلْ رَحِمَتَكَ فِي الْأَرْضِ» په‌حم و به‌زه‌یه‌که‌ت بخه‌زه‌ویش «اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا» له گونا‌حه‌گه‌وره و بچوکه‌کانمان خۆشه‌هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌فه‌رمون (حُوب) به‌مانای گونا‌حی (والله أعلم) گه‌وره‌دی (وَخَطَايَا) به‌مانای گونا‌حی بچوک دی ماده‌م پێکه‌وه هاتون لێ‌ره‌فه‌رق و جیاوازییان ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌نها نه‌ی‌گوتوه (خَطَايَا) (حُوب)ی له‌گه‌ڵ به‌کار هه‌یناوه واته ببوره له گونا‌حه‌گه‌وره و بچوکه‌کانمان «أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ» تۆ په‌روه‌ردگاری باش و بۆن‌خۆش و پاک و خاوینه‌کانی «أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ» دابه‌زینه به‌زه‌یی و په‌حمه‌تێک له په‌حم و به‌زه‌یی خۆت «وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ» وه له چاک بونه‌وه و شیفایه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و ئیش و ژانه «فَيَبْرَأُ» جا له فه‌رموده که هه‌ندی‌ک رپوایه‌ت هاتوه ده‌لی چاک بوه‌وه که‌سه‌که و چاک ده‌بی‌ته‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و دۆعا و روقیه‌ی بۆ بخویندری.

که‌واته ئه‌و فه‌رموده چی تێدا‌بوو هه‌تا ئێ‌ره؟ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدا‌بوو ده‌فه‌رموی خوای ئیمه له ئاسمانه (فِي السَّمَاءِ)یش گوتمان دايم فيه‌که به‌عه‌لا لێ‌کده‌نه‌وه بۆ الله تعالی یانی له سه‌روی ئاسمانه‌که هه‌روه‌کو له قورئانیش: ﴿أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ [المک: ١٦] یانی

(على السَّمَاءِ أَوْ عَلَى السَّمَاوَاتِ) واتە خواى سه‌روی ئاسمانه‌كان نه‌ك له‌ناو ئاسمانه‌ و ئاسمان ده‌وری اللهی دابی پەنا به‌ خواى رب العالمین ئەوه‌ وانیه‌ و فیه‌كان به‌ مانای عه‌لا دی له‌و فه‌رموده‌ و له‌ ئایه‌ته‌که‌ی گوته‌شمان.

(وَقَوْلُهُ) وه‌ له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تری پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سیفه‌تی علو و فه‌وقیه‌تی پێ جیگیر ده‌بی ابن تیمیه‌ هیناویه‌ته‌وه‌ ده‌لی پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی: «أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ» ئایه‌ ئیوه‌ من به‌ ئەمین نازان و قسه‌م لی وه‌رناگرن چونکه‌ من ئەمینى ئەو زاته‌م که له‌ ئاسمانه‌ واتە له‌ سه‌روی ئاسمانه‌كانه‌ (ولله‌ المثل الأعلى) ئەوه‌ سیفه‌تی علو و فه‌وقیه‌ت له‌و فه‌رموده‌ جیگیر کرا بۆ الله‌ تعالی.

(وَقَوْلُهُ) وه‌ فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئەوه‌شی به‌ به‌لگه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ ابن تیمیه‌ بۆ جیگیر کردنی علو و فه‌وقیه‌تی الله‌ تعالی ئەو دوو سیفه‌تانه‌ی الله‌ تعالی (ولله‌ المثل الأعلى) ده‌لی پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ): «الْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ» عه‌رشی الله‌ تعالی له‌سه‌ر ئاوه‌ «وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ» الله‌ تعالی له‌سه‌ر عه‌رشه‌ «وَهُوَ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ» الله‌ تعالی عیلم و زانیاری هه‌یه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ له‌سه‌رین و ده‌یکه‌ن، ئیمامی دارمیش ئەم حه‌دیسه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌ وه‌کو وه‌لامیک و په‌دانه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر جه‌همیه‌كان که ده‌لی جیگیره‌ که الله‌ تعالی به‌ گوێره‌ی ئەو فه‌رموده‌ له‌سه‌ر عه‌رشه‌ -جل شئنه‌- پێغه‌مبه‌ر هه‌ر فه‌وقی به‌ کار هیناوه‌ که‌واته‌ ئیستیوا به‌ گوێره‌ی ئەو فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ مانای فه‌وقه‌ یانی له‌سه‌ره‌ (علا وارتفع)یه‌.

وه‌ فه‌رموده‌یه‌کی تریشی هیناوه‌ته‌وه‌ ابن تیمیه‌ -رحمه‌ الله‌- بۆ جیگیر کردنی سیفه‌تی علوایه‌تی و فه‌وقایه‌تی بۆ الله‌ تعالی ئەویش ئەو فه‌رموده‌ی جاریه‌یه‌ مه‌شهور و به‌ناو بانگه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) گوته‌یه‌ جاریه‌ که‌: «أَيْنَ اللَّهُ؟» هه‌تا بۆی دیارکه‌وی ئایه‌ ئەو جاریه‌یه‌ (جاریه‌ یانی که‌نیزه‌ ئەوانه‌ی ده‌کران و ده‌فرۆشران) ئایه‌ ئەو که‌نیزه‌یه‌ موسلمان و برواداره‌ تا پرزگاری بکری و وه‌به‌ر که‌فاره‌ته‌که‌ی بخستری یانه‌ نا؟ پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) «أَيْنَ

الله؟» الله له کوییه ئه‌ی جاریه ئه‌ی که‌نیزه؟ «قَالَ: فِي السَّمَاءِ» ئه‌ویش گوتی له ئاسمانه فی به مه‌عنای عه‌لایه چونکه له‌لای عه‌ربه‌که‌ن کان فی به مه‌عنای عه‌لاش ده‌هات «قَالَ: مَنْ أَنَا؟» گوتی من کیم؟ «قَالَ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ» گوتی تۆش ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ری اللهی (ﷺ) «قَالَ: أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ» جا پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) ئازادیکه‌ ئه‌وه ئیمانداره و برواداره ئه‌و که‌نیزه و جاریه‌یه، که‌واته گوتی الله له ئاسمانه.

لیره وه‌لامی زۆر له‌جی هه‌یه له‌و فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، باشه ئه‌گه‌ر ده‌لین الله تعالی له هه‌موو شوینیکه‌ ئه‌و تاقم و کۆمه‌لانه یان ناگونجی بلین الله له‌کوییه ئه‌ی چون پیغه‌مبه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ی کرد (ﷺ)؟ (أَيْنَ) له زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ شوینه، ئه‌ی چون پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیار ده‌کا له جاریه‌که‌ الله له‌کوییه؟ (أَيْنَ) یانی له‌کوییه بۆ شوینه، که‌واته ئینجا چون جاریه‌که‌ ده‌لّی «فِي السَّمَاءِ» به مه‌عنای (على السَّمَاءِ) له سه‌روی ئاسمانه‌کانه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌لّی ئه‌وه برواداره رزگاریکه‌ن ئازادیکه‌ن، که‌واته ئه‌وه‌ش سه‌لماندنی ئه‌وه‌ی تیدایه که‌ الله تعالی له سه‌روی ئاسمانه‌کانه سیفه‌تی علو و فه‌وقیه‌تی هه‌یه ئیستیوای کردوه له‌سه‌ر عه‌رش به مه‌عنای (علا وارتفع) به مه‌عنایه حه‌قیقه‌که‌ی لوغه‌وی بۆی جیگیر ده‌کری به‌لام چونیه‌تیه‌که‌ی ئیمه‌ نازانین به‌وه‌یه که‌ له الله تعالی ده‌وه‌شیته‌وه، وه‌ ئایه‌ تیشمان زۆر هینانه‌وه له‌ رابردودا و به‌ چاک‌ی و به‌ درێژی باسی ئه‌وه‌مان کرد له‌و شوینه‌ی که‌ ابن تیمیه‌ ئایه‌تی هینابۆوه بۆ جیگیر کردنی علو و فه‌وقیه‌تی الله تعالی -جل شئه- له‌وانه ئایه‌ته‌کانی سوڤه‌تی الملك: ﴿أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ یان: ﴿أَمِ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ که‌ گوتمان فی به مه‌عنای عه‌لا دی له‌و شوینانه.

جيگير كردنى سيفه تي (المعية) له فهرموده كاندا:

وَقَوْلُهُ: «أَفْضَلُ الْإِيْمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ»^[١]. حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَوْلُهُ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ؛ فَلَا يَبْصُقَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ»^[٢]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَقَوْلُهُ - (ﷺ) -: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ»^[٣]. رَوَايَةٌ مُسْلِمٌ، وَقَوْلُهُ - (ﷺ) -: لَمَّا رَفَعَ الصَّحَابَةُ أَصْوَاتَهُمْ بِالذِّكْرِ: «أَيُّهَا النَّاسُ! أَرْبِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ؛ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا، إِنَّمَا تَدْعُونَ سَمِيعًا بَصِيرًا قَرِيبًا. إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيْ أَحَدِكُمْ مِنْ عُنُقِ رَاحِلَتِهِ»^[٤]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

جيگير كردنى بينينى الله تعالى له لايهن برواداران له قيامه تدا له فهرموده كاندا:

قَوْلُهُ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَصَلَاةٍ قَبْلَ غُرُوبِهَا؛ فَافْعَلُوا»^[٥]. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

[١] أخرجه الطبراني كما في مجمع البحرين برقم (٤٧)، وأبو نعيم في الحلية (٦ / ١٢٤) وقال الهيثمي في المجمع (١ / ٦٥): رواه الطبراني في الأوسط والكبير وقال: تفرد به عثمان بن كثير ولم أر من ذكره بثقة ولا جرح. وهو في ضعيف الجامع رقم (١٠٠٢).

[٢] صحيح مسلم (٣٠٠٦)، سنن ابن ماجه (٢٤١٩)، سنن الدارمي (٢٦٣٠).

[٣] صحيح مسلم (٢٧١٣)، سنن أبي داود (٥٠٥١)، سنن الترمذي (٣٤٠٠).

[٤] أخرجه البخاري برقم (٦٦١٠) في القدر، باب: لا حول ولا قوة إلا بالله . ومسلم برقم (٢٧٠٤) في الذكر والدعاء، باب: استحباب خفض الصوت بالذكر. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

[٥] صحيح البخاري (٥٥٤) (٥٧٣) (٤٨٥١)، صحيح مسلم (٦٣٣)، سنن أبي داود (٤٧٢٩).

مه‌وقیفی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمودانه‌ی تییدا ئیثباتی سیفات کراوه بو‌الله

تعالی:

إِلَى أَمْثَالِ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ الَّتِي يُخْبِرُ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ رَبِّهِ بِمَا يُخْبِرُ بِهِ؛ فَإِنَّ الْفِرْقَةَ النَّاجِيَةَ أَهْلَ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ يُؤْمِنُونَ بِذَلِكَ؛ كَمَا يُؤْمِنُونَ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ؛ مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ.

ئهم ئومه‌ته ناوه‌راسته له نیوان ئومه‌تاندا:

بَلْ هُمْ الْوَسْطُ فِي فِرْقِ الْأُمَّةِ؛ كَمَا أَنَّ الْأُمَّةَ هِيَ الْوَسْطُ فِي الْأُمَّمِ.

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی سیفات له نیوان جه‌همی و موشه‌بیه‌کان:

فَهُمْ وَسْطٌ فِي بَابِ صِفَاتِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بَيْنَ أَهْلِ التَّعْطِيلِ الْجَهْمِيَّةِ، وَأَهْلِ التَّمْثِيلِ الْمَشَبَّهَةِ.

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی کرداره‌کانی الله له نیوان جه‌بری و قه‌ده‌ریه‌کان:

وَهُمْ وَسْطٌ فِي بَابِ أَفْعَالِ اللَّهِ بَيْنَ الْجَبَرِيَّةِ وَالْقَدَرِيَّةِ.

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی وه‌عیدی الله له نیوان مورچیئه و وه‌عیدییه‌کان:

وَفِي بَابِ وَعِيدِ اللَّهِ بَيْنَ الْمُرْجَةِ وَالْوَعِيدَةِ مِنَ الْقَدَرِيَّةِ وَغَيْرِهِمْ.

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی ناوه‌کان موسه‌مای ئیمان و دین له نیوان چه‌روریه‌کان و

موعته‌زیله‌کان وه له نیوان مورچیئه‌کان و جه‌همه‌کان:

وَفِي بَابِ أَسْمَاءِ الْإِيمَانِ وَالْدِّينِ بَيْنَ الْحَرُورِيَّةِ وَالْمُعْتَزَلَةِ، وَبَيْنَ الْمُرْجَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ.

ابن تیمیة -رحمه الله- ده‌فه‌رموی (وَفِي بَابِ أَسْمَاءِ الْإِيمَانِ وَالْدِّينِ بَيْنَ الْحَرُورِيَّةِ وَالْمُعْتَزَلَةِ، وَبَيْنَ الْمُرْجَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وه‌سه‌ت و ناوه‌ند و مام ناوه‌ندن له ده‌رباره‌ی ناوه‌کان و موسه‌مای ئیمان و وه‌دین، له‌نیوان چه‌روریه‌کان که خه‌واریجه‌کانن وه له نیوان موعته‌زیله‌کان که تاقم و کۆمه‌لیکی ترن که ده‌رچونه له بازنه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، وه له‌نیوان مورچیئه‌کان و جه‌همیه‌کانن.

گوتمان هەروری لەبەر ئەوە ئەو ناوەیان لێ نراوە خەوارێجە کانن چونکە دێ و گوندیک هەبوە لە نزیک کوفە لە سەردەمی ئێمە عەلی لەوێوە سەرەتا کۆبونەووە و بەرھەڵستی ئێمە عەلییان کرد و وە دەرچون لە فەرمان و ئەمری کە بەناوی هەراران بوو ئەو گوند و دێیە لەوێوە ئەو ناوە و نازناوەیان هەلگرت، لە پاشان خەوارێجە کانن بۆچونیان وایە دەربارەیی ئێمان دەلێن هەر مەروڤێک هەر بەندەییەکی ئالە ئەگەر گوناحیکی گەورەیی کرد پێ لە ئێسلام دەردهچێ (پەنا بە ئالە) کافر دەبێ، وە موعتەزێلە کانیش دەلێن هەر مەروڤ و کەسیک هەر بەندەییەکی ئە بەندەکانی خۆی رب العالمین ئەگەر گوناح و تاوانیکی کرد لە ئێسلام دەلێن دەردهچێ و بەلام ناگاتە بازەیی کوفر لەو نێوانەدا دەمێنێتەووە لە دنیادا (المنزلة بين المنزلتين) یانی شوێنێک دەگرێ لەنێوان مۆسڵمان بون و کافر بونی لە ئێسلام دەردهچێ بەهۆی تاوان و گوناحە کە ناچیتە بازەیی کوفریش ئەوانیش ئەوهایان پێ دەگوترێ ئەهلی سونە و جەماعە و نالێن، لە پاشان مۆرجیە ئە کانیش لەوسەرن یانی رێک پێچەوانەیی خەوارێجە کان و موعتەزێلە کان و جەهمیە کان، ئەوانیش بۆچونیان ئەوەیە مۆرجیە کان بەلکو دەلێن هەموو برۆاداریک (کامل الإيمان) ئە ئێمانە کە تەواوە لە ئەسڵ و بنەڕەتدا ئێمانی هەموو کەسیک وەکو ئێمانی مەلایکەت و فریشتەکانە وەکو ئێمانی سەحابە و هاوێلەکانە، دەلێن ئەبو بە کری سەدیق لە گەڵ بچوکتەری و ئەدنای مۆسڵمانان لە ئێمان و برۆادا لە یە ک ئاستدان هیچ فەرق و جیاوازیەکیان نیە، جات ئەهلی سونە و جەماعە لە نێوەندی هەروری و خەوارێجە کان و موعتەزێلە کان و وە مۆرجیە و جەهمیە کانن ناوەندن ئەهلی سونە و جەماعە کە دەلێن هەر کەسیک تاوان و گوناحی کرد نە لە ئێسلام دەردهچێ مادەم تاوان و گوناحە کە شیرک و کوفر نەبێ بە تاوانە گەورە کانیش عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە وایە کە مۆسڵمان لە ئێسلام دەرناچێ، وە لە پاشانە کە ئێمانی هەموو مۆسڵمانانیش وەکو یە ک ئاست نیە و لە یە ک ئاست نیە بەلکو ئێمانی ئەبو بە کر لەو پەری ئێماندا

بوه ئیمانی که سیکێ تری گوناکار له ئومه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ندی‌ک جار نزمه‌، که‌واته‌ ئیمان پله‌ پله‌یه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ بۆچونیانه‌ له‌و ناوه‌راست و نیوه‌نده‌دان.

نیوه‌ندی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی سه‌حابه‌کان له‌ نیوان رافیزه‌ و خه‌واریه‌کان:

وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ.

له‌ پاشان ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی (وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ) ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبەر (ﷺ) سه‌حابه‌ به‌ریزه‌کان -رضی الله عنهم- بیروبروایان ناوه‌نده‌ له‌ نیوانی رافیزه‌کان واته‌ شیععه‌کاندان وه‌ له‌ نیوان خه‌واریه‌کاندان واته‌ که‌وتونه‌ته‌ ناوه‌ند و ناوه‌راستی ههم‌ شیععه‌ و ههم‌ خه‌واریه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شیععه‌ و رافیزه‌کان ئه‌وه‌نده‌ زیاده‌ ره‌وی ده‌که‌ن له‌ خۆشویستنی (أهل البيت) و ئیمامی عه‌لی و هه‌ندی‌ک له‌ سه‌حابه‌کان هه‌ندی‌ک جار تیده‌په‌رینن (په‌نا به‌ الله) ئیمامی عه‌لی هه‌ندی‌کیان ده‌گه‌یه‌ننه‌ ئاستی خوا و سیفه‌تی خواجه‌تی پی‌ ده‌ده‌ن (په‌نا به‌ خواجه‌ی رب العالمین) هه‌ندی‌ک جار سیفه‌تی پیغه‌مبهرایه‌تی پی‌ ده‌ده‌ن زیاده‌ره‌وی ده‌که‌ن له‌ خۆشویستنی ئیمامی عه‌لی و (أهل البيت) دا ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ وا ناکه‌ن، جا خه‌واریه‌کانیش له‌ سه‌رپیچی و رقابه‌ری ئیمامی عه‌لی و (أهل البيت) هه‌ندی‌کیان و هه‌ندی‌ک له‌ سه‌حابه‌کان خه‌واریه‌کان ئه‌وانیش زۆر که‌متەر خه‌من بی‌ ئه‌ده‌بی ده‌که‌ن زۆر جار و کافریان ده‌که‌ن (په‌نا به‌ خواجه‌ی رب العالمین)، ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ وانه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌و ناوه‌نده‌دان و له‌ ناوه‌راستن، (أهل البيت) یان له‌ پله‌یه‌کی تایبه‌ت خۆشده‌وی چونکه‌ فه‌رمانی پیغه‌مبهره‌ (ﷺ) وه‌ ئیمامی عه‌لی ریزی لی‌ ده‌نین ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ به‌لام به‌ پله‌ی چواره‌م له‌دوای ئیمامی ئه‌بو به‌کر و ئیمامی عومه‌ر و ئیمامی عوسمان دی‌ خۆشه‌ویستی ئیمامی عه‌لی له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌دا وه‌ له‌ پاشانه‌ که‌ کافریشان ناکه‌ن بی‌ ریزیان له‌ گه‌ل ناکه‌ن، له‌و ناخۆشی و شه‌ر و دوه‌ره‌کیانه‌ی له‌ نیوان هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبهریش (ﷺ) په‌یدا بوو ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لین

ئيمه چۆن شمشيرمان تييدا به كار نه هاتوه زمانيشان ئاوا ده پاريزين ئه وهى په يدا بوو هه بوو له نيوان سه حابه كان ئيمه ناليين هيچ كه سيكيان هه له يه كى واى كردوه نه معاويه نه ئيامى عهلى نه باقى سه حابه كانى تر كه پيى بچنه ناو ئاگرى دوزهخ به لكو ده گوتري ئيامى عهلى -رضي الله عنه- ئيصابهى كردوه و پيكاويى له ئيجتهاد و كوششه كى دوو ئه جر و پاداشتي هه يه وه ئيامى معاويه -رضي الله عنه- خه طه ئى كردوه له ئيجتهاده كى ئه جر و پاداشتيكى ده ست ده كه وي ئه وه عه قيدهى ئه هلى سونه و جه ماعه يه، نه وه كو رافيزه و شيعه كان سنور ده به زينن و تيده په رينن له خوشه ويستى (أهل البيت) و ئيامى عهلى و هه نديك له سه حابه كان وه نه وه كو خه واريجه كانيش زيده ره وي له وه دا ده كه ن كه (أهل البيت) و هه نديكيان و ئيامى عهلى به كافر ده زانن (په نا به خواى رب العالمين) و هه نديك له سه حابه كان ئه وه ش نين به لكو له و ناوه راست و نيوه نده دان.

جنگير كردنى سيفه تى ئىستيوای الله له سهر عه رش وه سيفه تى علوى الله به سهر

دروستكراوه كانى وه مه عيهى الله له گه ل دروستكراوه كانى:

فَصْل: وَقَدْ دَخَلَ فِيْمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ الْإِيمَانُ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ، وَتَوَاتَرَ عَنْ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلَفُ الْأُمَّةِ؛ مِنْ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ سَمَآوَاتِهِ، عَلَى عَرْشِهِ، عَلَى خَلْقِهِ، وَهُوَ سُبْحَانَهُ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا، يَعْلَمُ مَا هُمْ عَامِلُونَ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ٤].

وَلَيْسَ مَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿هُوَ مَعَكُمْ﴾. أَنَّهُ مُخْتَلِطٌ بِالْخَلْقِ؛ فَإِنَّ هَذَا لَا تُوجِبُهُ، اللَّغَةُ، وَهُوَ خِلَافُ مَا أَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلَفُ الْأُمَّةِ، وَخِلَافُ مَا فطر الله عليه الخلق، بَلِ الْقَمَرُ آيَةٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ أَصْغَرِ مَخْلُوقَاتِهِ، وَهُوَ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ مَعَ الْمُسَافِرِ وَغَيْرِ الْمُسَافِرِ أَيْنَمَا كَانَ. وَهُوَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ، رَقِيبٌ عَلَى خَلْقِهِ، مُهَيِّمٌ عَلَيْهِمْ، مُطَّلِعٌ عَلَيْهِمْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَعَانِي

رُبُوبِيَّتِهِ. وَكُلُّ هَذَا الْكَلَامِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ - مِنْ أَنَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ وَأَنَّهُ مَعَنَا - حَقٌّ عَلَى حَقِيقَتِهِ، لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَحْرِيفٍ، وَلَكِنْ يُصَانُ عَنِ الظُّنُونِ الْكَاذِبَةِ؛ مِثْلَ أَنْ يُظَنَّ أَنَّ ظَاهِرَ قَوْلِهِ: ﴿فِي السَّمَاءِ﴾. أَنَّ السَّمَاءَ تَظْلُهُ أَوْ تُقْلُهُ، وَهَذَا بَاطِلٌ بِإِجْمَاعِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالْإِيمَانِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَهُوَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ؛ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ.

جا له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- هەر له (الواسطية) ده گاته سەر ئه وهی ده فەرموی (فَصْل) فەصل که زانایانی پیشین له پەرتوکه کانیان به کاریان هیناوه مه به ستیان جیا کاریه به عنی بابە تیکی تر جیاواز له و بابە تهی له پیشتر ئه ویش ده فەرموی (وَقَدْ دَخَلَ فِيمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ الْإِيمَانُ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ) جا ده چیتته ناو باس و خواسی ئیمان به الله و ئیمان به وهی که الله تعالی هه والی پێداوه له پەرتوکه کهی (وَتَوَاتَرَ عَنْ رَسُولِهِ) وه ده چیتته ناو ئه و باز نهش که پێغه مبه ر (ﷺ) به موته واتیری لێی گیر دراوه یه و هه والی داوه (وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلَفُ الْأُمَّةِ) وه پیشینانی ئومه تی ئیسلام له سه ری کو ده نگن (مِنْ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ سَمَاوَاتِهِ) ئه وه ئه و بر گه یه ده چیتته ناو ئه و ئیمان و بر وایه ی ئیمان و بر وای به الله و به رۆژی دوایی و به و هه والهی که الله تعالی له قورئانی پیرو ز داویتی و ئه وهی گیر دراوه یه به موته واتیری له پێغه مبه ره وه (ﷺ) وه ئیجماع و کو ده نگی سه له فی سألحی له سه ره سه له فی ئومه تی ئیسلام ئه وه یه که الله تعالی له سه روی ئاسمانه کانه (عَلَى عَرْشِهِ) له سه ر عه رشی خۆیه تی (عَلَيَّ عَلَى خَلْقِهِ) به رزه به سه ر به دیه یئرا وه کانی (وَهُوَ سُبْحَانَهُ) الله تعالی پاک و بی گه ردی بو ئه و (مَعَهُمُ أَيْنَمَا كَانُوا) له گه ل به دیه یئرا وه کان یشیدا یه له هه ر شوین و جیگایه کبن (يَعْلَمُ مَا هُمْ عَامِلُونَ) ده زانی و شاره زایه به وهی ئه وان ده یکه ن و ئه نجامی ده ده ن (كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ) هه روه کو ابن تیمیة ده فەرموی الله تعالی له فەرموده ی خۆیدا کو یکرد وه ته وه له نیوان ئه وهی هه م ئیستیوای کرد وه له سه ر عه رش و

هەم لە سەرووی ئاسمانەکانە و هەم بەرزە بەسەر بەدیھێنراوەکانیدا وە لە گەڵ ئەوەدا
لە گەڵیشیاندا یە اللہ تعالی -جل شئە- وە عەمەل و کردەو و شتەکانیشیان دەزانێ.

کەواتە اللہ تعالی لەو ئایەتە کە فەرموی دوو شتی دژ بە یە ک نیه، ابن تیمیة -رحمہ اللہ-
دەیه‌وی ئەو بەسەلمینی کە دوو شتی دژ بە یە ک نیه کە بلیین اللہ لە سەرووی ئاسمانەکانە
بەرزە بەسەر بەدیھێنراوەکانیدا وە لە گەڵ ئەوەدا بەشگوتری کە اللہ تعالی -جل شئە-

لە گەڵیشیاندا یە لە گەڵ بەدیھێنراوەکانیشدا یە وە ئاگاداریشە و عیلم و زانستیشی ھەیە بە
کردەووەکانیان لەو ئایەتە کۆی کردووەتەو اللہ تعالی دەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد:

٤] اللہ فەرموی اللہ ئەو خوا یە -جل شئە- کە ئاسمانەکان و زەوی بەدیھێناوە لە شەش
پۆژدا لە پاشان بەرز بووەتەو بەسەر عەرشدای ئیستیوای کردووە وە دەزانێ و عیلمی ھەیە
بەوہی دەچیتە ناو ناخی زەوی و زەوی لە خۆیەو دەگری و ئەوہی دەردەچی لە زەوی وە
عیلم و زانستی ھەیە بەوہی دادەبەزی لە ئاسمان وە ئەوہی بەرز دەبیتەو بو ئاسمان وە اللہ
لە گەڵتاندا یە ئیوہ لە ھەر شوێن و جیگایە کداین وە بەراستی اللہ تعالی بەوہی ئیوہ دەیکەن
بینەرە.

کەواتە اللہ لەو ئایەتە سەلماندی -جل شئە- ھەم ئیستیوای کردووە لەسەر عەرش ھەم بەرزە
بەسەر مەرۆقەکان و بەدیھێنراوەکانی ھەم لە گەڵ ئەوەدا لە گەڵیشیاندا یە ئاگاشی لییانە
شارەزاشە و عیلمی ھەیە بە کردەووەکانی.

ئیمە دینە سەری و ڕونکردنەو دەدەین چۆن دەشی و دەگونجی وە عەقیدە ی ئەھلی سونە
و جەماعە چۆنە ڕونکردنەوہی زیاد دەدەین بەس دەمانەوی مەتنە کە شەرح کەین ئینجا
بیینە سەر ڕونکردنەو و ھەلۆیستە لەسەر ھەندیک لە برگەکان دەکەین.

جا له پاشان ابن تیمیة دهفهرموی (وَلَيْسَ مَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾. أَنَّهُ مُخْتَلَطٌ بِالْخَلْقِ) مانای ئەوه ناگهیهنێ ابن تیمیة -رحمه الله- دهفهرموی که الله فهرمویه تی الله له گه‌لتانه به مه‌عنای ئەوه‌بێ تێکه‌له‌ خوای رب العالمین له‌ گه‌ل بونه‌ که‌ی به‌عنی تێکه‌له‌ الله -جل شئنه‌- تێکه‌ل بوه‌ به‌ به‌دیهنراوه‌کانی یان شی بوه‌ته‌وه‌ له‌ناویاندا (په‌نا به‌ الله) (فَإِنَّ هَذَا لَا تُوجِبُهُ، اللَّغَةُ) چونکه‌ له‌ زمانه‌وانیشدا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ ئەوه‌ ناگه‌یهنێ و لێی وه‌رناگیرێ ئەوه‌ پێویست بکات بلی مه‌عنای تێکه‌ل بوه‌ له‌ گه‌ل به‌نده‌کان و به‌دیهنراوه‌کانیدا (وه‌و خلاف ما أجمع عليه سلف الأمة) جا ئە‌گه‌ر بلی (په‌نا به‌ الله) الله تێکه‌ل بوه‌ له‌ گه‌ل به‌دیهنراوه‌کانیدا و شی بوه‌ته‌وه‌ له‌ناویان ئەوه‌ پێچه‌وانه‌یه‌ له‌ گه‌ل ئیجماع و کو‌ده‌نگی پیشینانی چاکی ئومه‌تی ئیسلام که‌ سه‌له‌فی سألحن (وخلاف ما فطر الله عليه الخلق) وه‌ پێچه‌وانه‌ی فرچک و سروشت و فیطره‌تی به‌دیهنراوه‌کانه‌ که‌ الله تعالی له‌سه‌ر ئەو فیطره‌ته‌ پاکه‌ که‌ ته‌وحیده‌ به‌دیهنراون (بَلِ الْقَمَرُ آيَةٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ أَصْغَرِ مَخْلُوقَاتِهِ) لێره‌وه‌ ابن تیمیة نمونه‌یه‌کی جوانی ژیرانه‌ و عاقلانه‌ و واقعیانه‌ ده‌هینیته‌وه‌ ده‌فهرموی به‌لکو سه‌رنج به‌دن مانگ به‌کیکه‌ له‌ نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی الله تعالی له‌ به‌دیهنراوه‌کانه‌ به‌لکو به‌کیکه‌ له‌ به‌دیهنراوه‌ بچوکه‌کانی الله تعالی (وَهُوَ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ) له‌ گه‌ل ئەوه‌دا که‌س گومانی له‌وه‌دا نیه‌ مانگ له‌ بۆشاییه‌ له‌نیوان زه‌وی و ئاسمانه‌ وه‌ له‌ ئاسماندايه‌ (وَهُوَ مَعَ الْمُسَافِرِ وَغَيْرِ الْمُسَافِرِ أَيْنَمَا كَانَ) له‌ گه‌ل ئەوه‌دا که‌سیک که‌ ده‌چی سه‌فه‌ر ده‌کا له‌ گه‌ل سه‌فه‌ر کاردايه‌ و مانگ له‌ گه‌لی ده‌روا هه‌ر هه‌ستیشی پێ ناکا مانگه‌ که‌ تو لێره‌دا ده‌رووی چه‌نده‌ها کیلومه‌ترات ده‌بری که‌ ده‌چیته‌ سه‌فه‌ریک مانگ له‌ گه‌لتدايه‌ و که‌ ئەنه‌هو له‌ گه‌ل تو‌دايه‌ و له‌ گه‌لت ده‌روا خو مانگ له‌ گه‌لیشت ناروا هه‌ر به‌رزه‌ و هه‌ر له‌ شوینی خو‌یه‌تی و له‌ ئاسمان دانه‌به‌زیوه‌ له‌ گه‌ل ئەوه‌دا تو‌وا هه‌ستی پێده‌که‌ی و ئاوا دیته‌ به‌ر چاوان و دلان وه‌ جگه‌ له‌ موسافیر و سه‌فه‌رکاریش مانگ هه‌ر له‌ گه‌لی ده‌روا ئە‌گه‌ر سه‌رنجی بدا و ته‌ماشای بکا مانگه‌که‌ش له‌ شوینی خو‌ی دانه‌به‌زیوه‌ و هه‌ر له‌ به‌رزیه‌

(وَهُوَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ) خَوای پاک و بیگهر د له سهروی عه‌رشی خویه‌تی و باره‌گای خویه‌تی (رَقِيبٌ عَلَى خَلْقِهِ) چاودیره مور‌اقیبه به‌سهر به‌دییه‌نراوه‌کانی (مُهَيِّمٌ عَلَيْهِمْ) به‌رز و زاله به‌سهر‌یاندا (مُطَّلِعٌ عَلَيْهِمْ) وه خَوای رب العالمین ئه‌وانی هه‌موو لی دیاره و ئاگاداره به‌هه‌ر هه‌مویان (إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَّعَانِي رَبُّوبِيَّتِهِ) وه جگه له مانا‌کانی تریش بو الله تعالی -جل شئنه- له په‌روه‌رد‌گاریه‌تیدا (وَكُلُّ هَذَا الْكَلَامِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ -مِنْ أَنَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ وَأَنَّهُ مَعَنَا) هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی که الله تعالی فه‌رموی که الله تعالی باسی کرد له قورئانی پیروژ که الله له سهروی عه‌رشه وه الله له گه‌ل‌یشانه‌دایه له هه‌مان کاتدا (حَقٌّ عَلَى حَقِيقَتِهِ) له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌دا به‌مه‌عنای ئه‌وه‌یه که حق و په‌وایه له‌سهر واتای راستی و دروستی خوی وه‌ریده‌گرین وه کو ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه (لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَحْرِيفٍ) وه پیویست نیه بچین په‌نا به‌ینه به‌ر ته‌حریف و گو‌رین و لادان (وَلَكِنْ يُصَانُّ عَنِ الظُّنُونِ الْكَاذِبَةِ) به‌لکو ده‌بی بشی پار‌یزین واتا که‌ی له گومانه‌ درو‌ینیه‌کان که تاقم و کو‌مه‌له‌کانی جگه له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه هه‌ندی‌ک له گومانی درو‌ینیان دروست کردوه (مِثْلُ أَنْ يُظَنَّ أَنَّ ظَاهِرَ قَوْلِهِ: ﴿فِي السَّمَاءِ﴾. أَنَّ السَّمَاءَ تُظِلُّهُ أَوْ تُقَلُّهُ) نمونه‌ی ئه‌وه‌ی که گومان بردراوه له‌لای هه‌ندی‌ک له تاقم و کو‌مه‌له‌کان به‌حیسابی خو‌یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ل‌ین نال‌یین الله له ئاسمانه و له سهروی ئاسمانه‌کانه ده‌ل‌ین گومانی ئه‌وه ده‌برد‌ری له زاهیر و رواله‌تدا ئه‌گه‌ر بل‌یین: ﴿فِي السَّمَاءِ﴾ الله له ئاسمانه‌یان له‌سهر‌ووی ئاسمانه که (فِي) لیره به‌مه‌عنای عه‌لایه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌ل‌ین مانای ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری که‌واته ئاسمان الله له خویه‌وه‌گرتوه (په‌نا به‌خَوای رب العالمین) ده‌وری الله‌ی داوه و سی‌به‌ری بو الله کردوه (په‌نا به‌الله) (وَهَذَا بَاطِلٌ بِإِجْمَاعِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالْإِيمَانِ) ئه‌وه بیرو‌بو‌چونی‌کی پوچه‌له‌به‌ئ‌یج‌ماع و کو‌ده‌نگی خاوه‌ن عیلم و زانستیه‌کان وه خاوه‌ن ئیمان‌کانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه (فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) چونکه الله تعالی کورسیه‌که‌ی فراوانه به‌قه‌د ئاسمانه‌کان و زه‌وی (وَهُوَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا) الله تعالی ئاسمانه‌کان و

زه‌وی راگرتوه نه‌جولین له شوینی خوین و نه‌که‌ون هه‌ر الله تعالی راگریانه‌ئه‌وانی گرتوه (وَيَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ) هه‌ر الله ئاسمانی راگرتوه و ئاسمان پیویستی به‌اللهیه -جل شئه- رای گرتوه که نه‌که‌ویته‌سه‌ر زه‌وی (إِلَّا بِإِذْنِهِ) ئیلا به‌مۆله‌تی خوای رب العالمین مه‌گه‌ر الله مۆله‌تی بدا که بکه‌وی (وَمَنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ) یه‌کیک له‌نیشانه‌کانی گه‌وره‌یی الله تعالی و خوایه‌تی الله تعالی -جل شئه- بریتیه‌له‌وه‌ی که ئاسمان و زه‌وی به‌ئه‌مر و فه‌رمانی خوای رب العالمین به‌رپۆه‌ده‌چن الله به‌رپیانه‌وه‌ده‌با و ئه‌وانی راگرتوه و ده‌یانگری.

جا‌ئه‌وه‌چه‌ند برکه‌یه‌کی مه‌تنی (الواسطية) بوو ابن تیمیة -رحمه‌الله- ویستی ئه‌و گومانانه‌بره‌وینیته‌وه‌ئه‌وانه‌ی تاqm و کۆمه‌له‌کانی جگه‌له‌ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌که‌هه‌ندیک له‌بیروبۆچونی هه‌له‌و پوچه‌لیان هه‌یه‌ده‌رباری ئیستیوای الله تعالی له‌سه‌ر عه‌رش و به‌رزی خوای رب العالمین به‌سه‌ر به‌دیھینراوه‌کانی و له‌هه‌مان کاتدا له‌گه‌لدابونی الله له‌گه‌ل به‌دیھینراوه‌کانیدا جا به‌کورتی و پوختی ابن تیمیة رونی کرده‌وه.

ئیمه‌هه‌لویسته‌ی یه‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌وه‌ده‌که‌ین سه‌لمانمان له‌رابدودا له‌کاتیکی که ئایه‌ته‌کان به‌به‌لگه‌هاتنه‌وه‌الله تعالی یه‌کیک له‌سیفه‌ته‌فعلی و کرداریه‌کانی ئیستیوائه ئیستیوای کردوه له‌سه‌ر عه‌رشی خۆی به‌مه‌عنای حه‌قیقی و راستیه‌که‌ی به‌بی ئه‌وه‌ی چۆنیه‌تی به‌بزانین، ئینجا الله تعالی -جل شئه- داده‌به‌زی بۆ ئاسمانی دنیا له‌فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جیگیره‌.

ئایه‌ئیمه‌بۆمان هه‌یه‌لی‌ره‌وه‌بلیین زاتی الله له‌سه‌ر عه‌رشه‌یان زاتی الله داده‌به‌زی؟ عثمین راشکاوانه‌ده‌فه‌رموی وه‌باقی زانایه‌کانی تریش، له‌پیش ئه‌ویشدا ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌فه‌رمویانه‌ئه‌ولاتر و باشتروایه‌ئیمه‌نه‌لیین زاتی الله پیویستمان پی نابی ئه‌وقسه‌بکه‌ین و بلیین چونکه‌الله تعالی نه‌یفه‌رموه‌زاتی به‌لام له‌یه‌ک کاتدا و له‌یه‌ک حاله‌ت پیویستمان به‌وه‌ده‌بی له‌کاتی وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌وتاqm و کۆمه‌لانه‌ی کاتی که ده‌لیین زاتی

الله نیه ئیستیوای کردوه له سەر عەرشی ئەمری اللهیه یان (استولی)ی کردوه یان زاتی الله نیه داده به زیت بۆ ئاسمانی دونیا به لکو ئەمری الله داده به زی یان زاتی الله نیه دیت بۆ مهیدانی حەشر و حساب به لکو ئەمری اللهیه: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] ئەوان دەلین (وَجَاءَ أَمْرُ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا) لهو حاله تانه ئەهلی سونه و جه ماعه ده فەرمون پێویست به وه ده کا بۆ وه لامدانه وهی ئەوان پوچه ل کردنه وهی بۆچونه کانیان بگوتری زاتی خوای رب العالمین -جل شئنه- ئەگەر له وه لامدانه وهی ئەوان نه بی زات به کار نه هینین ئەولاتر و باشتریکه.

جا له پاشان ئایه الله تعالی که له سەروی ئاسمانانه و سیفه تی علوی ههیه و به رزه و -جل شئنه- وه به رزه به سەر هه موو به دیهینراوه کانیدا وه ئیستیوای کردوه له سەر عەرشی به و واتایه ی که له خۆی ده وه شیتته وه به مانایه حه قیقیه که ی و چۆنیه تیه که ی ئیمه نازانین ئایه ده شی و ده گونجی له هه مان کاتدا بلین له گه ل ئیمه دایه الله تعالی؟ به لی له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه ئەوهش سه لمینراوه له گه لماندایه، له گه لدابونی خوای رب العالمین بۆ به نده کانی و به دیهینراوه کانی دوو بهش بوو له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه:

یه که میان مه عیه ی عام و گشتیه الله تعالی له گه ل هه موو به دیهینراوه کانیدا وه به چی له گه لیاندایه له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه؟ به ئیتیلّاع و ئاگا لیون به چاودیری کردن الله تعالی له گه لیاندایه به ده سه لات و عیلم و زانینه وه له گه لیاندایه ئەوه مه عیه ته عام و گشتیه که یه، هه ندیک له زانیان ده فەرمون ئیجماعی سه له ف له سەر ئەوهیه هه ندیکیشیان ده فەرمون جمهوری سه له ف له سەر ئەوهیه گرنگ ئەوهیه: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ۴] وا ته فسیر ده کری به مه عنايه عامی و گشتیه که ی یه عنی (وَهُوَ مَعَكُمْ بقدرته وعلمه سبحانه وتعالى مع كل شيء) خوای رب العالمین له گه ل هه موو شته کاندایه به عیلم و زانستی وه به ده سه لاتیه وه (ومطلع عليهم) له سه ریان ئاگا داره وه چاودیره به سه ریان وه الله -جل شئنه- ئەوه عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعیه، قهرینه

له‌وی هه‌یه‌ چونکه‌ شتی ناشیاو دێته‌ گۆرێ بۆ الله تعالی ئه‌ گهر بلیی (بذاته‌ معکم) یه‌ عنی الله به‌ زاتی خۆی له‌ گه‌لتاندایه‌ به‌ مه‌عنای ئایه‌ الله ته‌جزیئه‌ ده‌بی (په‌نا به‌ خوای رب العالمین)؟ یان له‌ شوینی ناشیاو و نه‌ گونجاو الله تعالی لێی ده‌بی؟ جا ئه‌وانه‌ به‌دوره‌ له‌ خوای رب العالمین له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ و ڕاڤه‌ و ته‌فسیریان کردوه‌ وه‌ زیاتریش قسه‌ی له‌ گه‌ل ناکه‌ن.

جووری دوهم مه‌عیه‌ت و له‌ گه‌لدابونی الله تعالی -جل شئنه‌- خاص و تایبه‌ته‌ ئه‌ویش سه‌رخستن و پاراستنیانه‌ وه‌ پشتگیری لێ کردنیانه‌ ته‌هید کردنیانه‌ ئه‌ویش له‌ گه‌ل برواداره‌ کانه‌ وه‌ کو خوای رب العالمین ده‌فهرموێ: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [العنکبوت: ۶۹] الله تعالی به‌راستی له‌ گه‌ل چاکه‌کارانه‌، یان ده‌فهرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ۱۲۸] الله تعالی له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دایه‌ که‌ ته‌قوای الله ده‌که‌ن و چاکه‌کارن به‌ مه‌عنای پشتیان ده‌گرێ و سه‌ریان ده‌خا به‌و مانایه‌ له‌ گه‌لیاندا ده‌بی، یان ده‌فهرمویته‌ موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) که‌ ده‌یان نێری بۆلای فیرعه‌ون ده‌فهرموێ: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ۴۶] من له‌ گه‌ل هه‌ردوکتاندام وه‌ ده‌بینم و ده‌بیستم ئینجا ئه‌و له‌ گه‌لدابونه‌ مه‌عنای سه‌رتان ده‌خه‌م پشتگیریتان لێ ده‌که‌م ده‌تان پارێزم.

جا ئایه‌ ده‌شی و ده‌گونجی شتیک به‌رزبێ و له‌ گه‌لیشتدابی ئه‌و مانایه‌ دێته‌ به‌ر عه‌قل و شاشه‌ی عه‌قل و می‌شک؟ به‌لێ دێته‌ به‌ر شاشه‌ی عه‌قل و می‌شکیش به‌لام گریبان ئه‌ گهر عه‌قلیش نه‌یخوینیته‌وه‌ شته‌ غه‌یبیه‌ کان له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئیمه‌ ته‌سلیمی ده‌بین چۆنیه‌تیه‌ کانی بیر لێ ناکه‌ینه‌وه‌ و بریاری له‌سه‌ر ناده‌ین چۆن الله تعالی فه‌رمویه‌تی پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی (ﷺ) ئه‌وه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ بروای پێ ده‌هینین و به‌سه‌ریدا ده‌رۆین و حه‌قیقه‌ت و راستیه‌ که‌ی ده‌سه‌لمینین و له‌ چۆنیه‌تیه‌ که‌ی ناپیچینه‌وه‌ به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا نمونه‌ی عه‌قلی و ژیریش هه‌یه‌، به‌لێ چۆن مه‌خلوق و به‌دییه‌نراویکی

وه‌كو مانگ ابن تیمیة نمونه‌یه‌کی زۆر جوان و له‌جییه هیناویه‌تیه‌وه یه‌کیکه له به‌دییه‌نراوه‌کانی خوای رب العالمین مانگ له‌چواردهدا هه‌ندی‌ک جار تو ته‌ماشای ئاسمان ده‌که‌ی ده‌چیته سه‌فه‌ر و به‌ریگادا ده‌پۆی به‌ئوتۆمبیل و به‌پیان به‌ولاخ و که‌ر و باری به‌فرۆکه هه‌ندی‌ک جار ئه‌وکاته مانگ له‌سه‌روی تویه هه‌ر له‌شوینی خوشیه‌تی له‌هه‌مان کاتدا ناتوانی بلی مانگیشم له‌گه‌ل نیه، ده‌گوتری له‌زمانی عه‌ره‌بی مانگه که له‌گه‌لمدابوو به‌مه‌عنای ئه‌وه‌ی مانگه که‌م هه‌ر لی دیاربوو ئه‌گه‌ر مانگیش بینینی هه‌بی ئه‌ویش هه‌ر منی لی دیاربوو، جائه‌گه‌ر مه‌خلوق و به‌دییه‌نراویک وابی و بشی و بگونجی عه‌قلیه‌ن که ئه‌وه‌ی بو بریار بدری هه‌ر له‌به‌رزی خۆت بیت و له‌گه‌لیشتدابی چۆن ناشی و ناگونجی بو الله تعالی که بریاری داوه له‌قورئانی پیروژ و وه‌پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئاوا دانی پیداهیناوه که الله تعالی ئیستیوای کردوه له‌سه‌ر عه‌رش و به‌رزه به‌سه‌ر به‌دییه‌نراوه‌کانی له‌هه‌مان کاتیشدا له‌گه‌لیشاندايه به‌له‌گه‌لدابونیکی گشتی و عامه که له‌گه‌ل هه‌موو مه‌خلوق و بونه‌وه‌ر و به‌دییه‌نراوه‌کان وه‌تایبه‌ته‌که‌ش له‌گه‌ل موسلمان و پرواداره‌کان.

جیگیر کردنی نزیکى الله تعالى و له‌گه‌لدابونی:

فصل: وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ الْإِيمَانُ بَأَنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ١٨٦]. الْآيَةُ، وَقَوْلِهِ (ﷺ): «إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِّنْ عُنُقٍ رَّاحِلَتِهِ»^[١]. وَمَا ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مِنْ قُرْبِهِ وَمَعِيَّتِهِ لَا يُنَافِي مَا ذُكِرَ مِنْ عُلُوِّهِ وَفَوْقِيَّتِهِ؛ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فِي جَمِيعِ نُعُوتِهِ، وَهُوَ عَلَيَّ فِي دُنُوِّهِ، قَرِيبٌ فِي عُلُوِّهِ.

جا له‌پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- گه‌یشته سه‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رموی (فصل: وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ الْإِيمَانُ بَأَنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ) وه‌هه‌روه‌ها بیروپروا به‌زاتی خوای رب العالمین وه‌بیروپروا

[١] أخرجه البخاري برقم (٦٦١٠) في القدر، باب: لا حول ولا قوة إلا بالله . ومسلم برقم (٢٧٠٤) - ٤٦ في الذكر والدعاء، باب: استحباب خفض الصوت بالذكر. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

به‌وه‌ی که الله تعالی ئیستیوای کردوه له‌سه‌ر عه‌رش و به‌رزه و له‌گه‌ڵیشماندایه ئه‌مجاره بیروپروا به‌وه‌ش که الله تعالی لێمان نزیکه وه وه‌لام ده‌ره‌وه‌یه بۆ به‌نده‌کان کاتیکی داوای لێ ده‌که‌ن و له‌به‌ری ده‌پارینه‌وه ئه‌وه‌ش به‌شیکی له‌ بیروپروا بون به‌ الله تعالی و بیروپروابون به‌ پۆژی دوا‌یی و به‌ ڕوکه‌نه‌کان و کۆله‌که‌کانی ئێمان ده‌فه‌رموی ده‌چیته‌ ناو ئه‌و بازنه‌ی ئێمان به‌ الله، چی؟ (الإيمانُ بآنهُ قَرِيبٌ مِنْ خَلْقِهِ مُجِيبٌ) الله تعالی نزیکه له به‌ده‌یه‌نراوه‌کان و وه‌لام ده‌ره‌وه‌یه بۆیان (كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ) هه‌روه‌کو الله تعالی کۆی کردوه ته‌وه له‌ فه‌رموده‌ی خۆی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ١٨٦] الله تعالی ده‌فه‌رموی ئه‌گه‌ر به‌نده‌کان پرسیاریان کرد ده‌رباره‌ی من ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) له وه‌لامدا پێیان بڵێ من نزیکم لێیان وه زۆریش لێیان نزیکم، له پاشان پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) «إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِّنْ عُنُقِ رَاحِلَتِهِ» که ئه‌و فه‌رموده له ڕابردودا شیان کرده‌وه و هێنمانه‌وه کاتیکی سه‌حابه‌کان به‌ره‌و جه‌نگیکی ده‌چون له به‌رزاییه‌کاندا (الله أكبر) یان به‌ ده‌نگی به‌رز گوت و له نزماییه‌کان (سبحان الله) یان به‌ ده‌نگی به‌رز گوت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی ئه‌وه‌ی ئێوه بانگی لێ ده‌که‌ن و له‌به‌ری ده‌پارینه‌وه و ناوی ده‌هێنن و زیکری ده‌که‌ن زۆر نزیکتره له ئێوه له ملی و لاخه‌کانتان له لاتان ئه‌وان له‌سه‌ر پشتی و لاخدا بون ده‌پۆشتن به‌پێوه که‌سیکی سواری سه‌ر پشتی و لاخ بێ ملی و لاخه‌که‌ی زۆر لێی نزیکه (ئه‌سپه‌ گۆیدریژه هه‌رچه‌ له ژێریه‌وه) نزیکترین شوینیتی لێی فه‌رموی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌ی ئێوه بانگی ده‌که‌ن له‌به‌ری ده‌پارینه‌وه که الله تعالی یه له ملی و لاخه‌که‌ که له ژێرتانه‌وه‌یه لێتان نزیکتره، که‌واته خوای رب العالمین ده‌شی و ده‌گونجی ئێمه بڵێن زۆر زۆر لێمان نزیکه.

ئایه نزیک‌ی خوای رب العالمین زاتی الله ئه‌وه‌نده لێمان نزیکه؟ به‌لێ ئێمه ده‌لێن الله تعالی وه‌کو زاتی -جل شئنه- ناوه زۆر جوانه‌کانی سیفاته به‌رزه‌کانی له‌وپه‌ری به‌رزیدا ئیستیواشی کردوه له‌سه‌ر عه‌رش وه به‌رز به‌سه‌ر هه‌موو به‌ده‌یه‌نراوه‌کانی له هه‌مان کاتدا

له گەلێشاندايه وه لێشان نزیکه وه وه لāmīshan دەداته وه ئەوه عەقیدهى ئەهلى سونه و جەماعهيه، جا چۆنیه تیه کهى چۆنه؟ ئیمه بزەبت نازانین له چۆنیه تیه کهى وه عیلمان نیه به چۆنیه تیه کهى هەر الله دهزانى -جل شئنه-.

ئینجا دهفرموى (وَمَا ذَكَرَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مِنْ قُرْبِهِ وَمَعِيَّتِهِ لَا يُنَافِي مَا ذَكَرَ مِنْ عُلُوِّهِ وَفَوْقِيَّتِهِ) جا ئەوهى باسکراوه له قورئانى پیرۆز و له سونه و فرموده کانی پیغه مبهرى دلسۆز (ﷺ) ده بارهى نزیکى الله تعالى له به دیهینراوه کانی وه له گەلدا بونی الله له گەل به دیهینراوه کانی ئەوه ئەوه رەت ناکاته وه (لَا يُنَافِي مَا ذَكَرَ مِنْ عُلُوِّهِ وَفَوْقِيَّتِهِ) ئەوهى پى ره شناپیته وه و رەت ناکریته وه بلیین الله بهرز نیه و له سهروى ئاسمانه کان و به دیهینراوه کانی نیه (فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) چونکه پاک و بیگهردى بۆ الله سبحانه وتعالى هیچ کهس و شتیىک له زات و ناو و سیفات وه کو ئەو نیه ئەویش وه کو هیچ شتیىک نیه (فِي جَمِيعِ نَعْوَتِهِ) له هه موو وه سف و سیفات ه کانی الله تعالى له هه موو نه عه ته کانی -جل شئنه- وه کو هیچ کهس و شتیىک نیه (وَهُوَ عَلِيٌّ فِي دُنُوِّهِ) الله تعالى بهرز له نزیکیشى له ئیمه دا (قَرِيبٌ فِي عُلُوِّهِ) وه الله تعالى نزیکه له ئیمه له بهرزیشیدا ئەوها ده گوترى بۆ الله تعالى.

جا ناسین و زانینی الله تعالى به و ناو و سیفه تانه یه وه زۆر سود به خشه گرنگه بۆ پرواداران چونکه تۆ ئەگەر زانیت الله تعالى زۆر بهرز و مهز نه ئەوکاته لیشى ده ترسیى وه خوشیشیت دهوئ زۆر وه ئەگەر زانیت الله تعالى زۆر لیت نزیکه ئەوکاته ههردهم به نزیکى الله تعالى هۆگرییه کت بۆ ده بی وه له پاشانه که لیشى ده ترسیى گوناح و تاوان و سه ریچی لیبه کهى که ئەوهنده لیت نزیک بى، که زانیت الله تعالى ههردهم له گەلته و چاودییه به سه رته وه ناتوانی به ئاسانى گوناح و تاوان ئەنجام بدهى، وه ئەگەر زانیت الله تعالى مه عیه ت و له گەلدا بونی خاص و تاییه تی هه یه بۆ پرواداران ئەوکاته چاونه ترس ده بی ئەوکاته گیان له سه ر ده ست ده بی له بهر ئەوهى ده زانی الله تعالى سه رت ده خا ئەگەر

رێبازی الله تعالى به ته‌واوی بگریته بهر وه ده‌تپاریژی، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه گ‌رنگه وه‌کو ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون بیرو‌پروا به‌و باب‌ه‌ت و شتانه.

واجبه ئیمانمان وابی قورئان کلام اللهیه:

وَمِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَكُتُبِهِ الْإِيمَانُ أَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ، مُنْزَّلٌ، غَيْرُ مَخْلُوقٍ، مِنْهُ بَدَأُ، وَإِلَيْهِ يَعُودُ، وَأَنَّ اللَّهَ تَكَلَّمَ بِهِ حَقِيقَةً، وَأَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ) هُوَ كَلَامُ اللَّهِ حَقِيقَةً، لَا كَلَامَ غَيْرِهِ. وَلَا يَجُوزُ إِطْلَاقُ الْقَوْلِ بِأَنَّهُ حِكَايَةٌ عَنْ كَلَامِ اللَّهِ، أَوْ عِبَارَةٌ؛ بَلْ إِذَا قَرَأَهُ النَّاسُ أَوْ كَتَبُوهُ فِي الْمَصَاحِفِ؛ لَمْ يَخْرُجْ بِذَلِكَ عَنْ أَنْ يَكُونَ كَلَامَ اللَّهِ تَعَالَى حَقِيقَةً، فَإِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا يُضَافُ حَقِيقَةً إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْتَدَأًا، لَا إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبَلَّغًا مُؤَدِّيًا. وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ؛ حُرُوفُهُ، وَمَعَانِيهِ؛ لَيْسَ كَلَامُ اللَّهِ الْحُرُوفَ دُونَ الْمَعَانِي، وَلَا الْمَعَانِي دُونَ الْحُرُوفِ.

جاله پاشان ابن تیمیة گه‌یشته سهر ئه‌وه ده‌فه‌رموی (وَمِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَكُتُبِهِ) جاله بازنه‌ی ئیمان و پروابون به‌الله و به‌په‌رتوکه ئاسمانیه‌کانی الله (الْإِيمَانُ أَنَّ الْقُرْآنَ) ئیمان و پروابونه به‌وه‌ی به‌راستی قورئان (كَلَامُ اللَّهِ، مُنْزَّلٌ) قورئان فه‌رموده‌ی اللهیه کلام اللهیه وه‌دابه‌زیوه له‌لای الله تعالى وه‌ئه‌وه‌ش وه‌لامه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌لێن قورئان هی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ) له‌الله‌وه‌ نیه نه‌خیر قورئان دابه‌زیوه له‌الله‌وه‌ بۆ سهر پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هی اللهیه و له‌الله‌وه‌یه کلام اللهیه وه‌له‌پاشان که ده‌لێن قورئان مونه‌زه‌له‌ به‌مه‌عنای الله سیفه‌تی علوی هه‌یه و به‌رزه -جل شئه- دابه‌زین له‌به‌رزیه‌وه‌یه بۆ نزمی، له‌پاشان ده‌لێ (غَيْرُ مَخْلُوقٍ) وه‌قورئان به‌ده‌یه‌نراو نیه به‌لکو قورئان یه‌کیکه له‌سیفاته‌کانی الله تعالى کلام اللهیه له‌گه‌ل اللهیه -جل شئه- موعته‌زیلیه‌کان ئه‌و بیرو‌پروایه‌یان هینایه‌ ناو موسلمانان که گوتیان قورئان به‌ده‌یه‌نراوه (په‌نا به‌خوای رب العالمین) ده‌یه‌ها موسلمان و که‌له‌زانای وه‌کو ئیمامی ئه‌حمه‌دیان تاقی کرده‌وه له‌سهر ئه‌و خاله‌ و هه‌یان بوو کۆلیان نه‌دا ئازاریان‌دان جه‌زربه‌یان‌دان وه‌ته‌عزیبیان‌دان ئه‌شکه‌نجه‌یان دان له‌زیندانه‌کان (مِنْهُ بَدَأُ) جا قورئان له‌الله‌وه‌ ده‌ستی پیکردوه -جل شئه- هاتن و دابه‌زینه‌که‌ی له‌الله‌وه‌یه که کلام اللهیه (وَإِلَيْهِ

يَعُودُ) قورئان له كۆتا زه مانیش هه موی هه لده كيشريته وه لای الله به لگه له سه ر ئه وه یه له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه یه ک پیت و حه رفی قورئان نامی نی پیش دنیا تی کچون الله هه لی ده کیشی ته وه و ده ی باته وه لای خوی -جل شئه-، وه له پاشان (وَأَنَّ اللَّهَ تَكَلَّمَ بِهِ حَقِيقَةً) به راستی الله تعالی دواوه و قسه ی کردوه به قورئان واته قورئانی پیرو ز هی الله تعالی یه و کلام اللهیه و الله ده ری بریوه و فه رمویه تی (وَأَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ) هُوَ كَلَامُ اللَّهِ حَقِيقَةً) جا ئه و قورئانه ی که دابه زیوه به سه ر پیغه مبه رمان موحه مه د (ﷺ) که لام و فه رموده ی خوی رب العالمین به راست و دروستی ئه وه نه بی بلیین ئه وه ی ئیستا له و موسحه فانه یش نوسراویه هه ر کلام اللهیه ئه وه ی که قاری ئیکی قورئانیش ده یخوینی هه ر کلام اللهیه هه ر ده بی بگوتری ئه وه وته ی اللهیه کلام اللهیه نابی بگوتری قسه ی قاری ئیکه یان قسه ی موحه مه ده (ﷺ) (لَا كَلَامَ غَيْرِهِ) قسه ی جگه له الله نیه -جل شئه- هه ر به کلام الله داده نری (وَلَا يَجُوزُ إِطْلَاقُ الْقَوْلِ بِأَنَّهُ حِكَايَةٌ عَنْ كَلَامِ اللَّهِ) ناشی و ناگونجی وه کو هه ندی تاقم و کومه ل جگه له ئه هلی سونه و جه ماعه ده لێن به ره های ی و به موته قی بلیی که قورئان کلام الله حیکایه ت و گێردراویه له الله تعالی (أَوْ عِبَارَةً) یان بلیی ده ربړینی که له الله تعالی وه له سه ر زمانی جو پرائیل و یان هه ر که سیکی تر نه خیر ده ربړین و که لام و قسه که به حه قیقه ت هه موی هی الله تعالی یه له سه ره تاوه -جل شئه- (بَلْ إِذَا قَرَأَهُ النَّاسُ أَوْ كَتَبُوهُ فِي الْمَصَاحِفِ) به لکو ئه گه ر خه لکانیک بیخوینه وه قورئانی پیرو ز و بنوسنه وه له موسحه فه کان و په راوگه و په رتو که کان (لَمْ يَخْرُجْ بِذَلِكَ عَنْ أَنْ يَكُونَ كَلَامَ اللَّهِ تَعَالَى حَقِيقَةً) به وه وه ده رناچی له وه ی بلیین کلام الله نیه به لکو هه ر ده بی بگوتری که لامی الله تعالی یه به حه قیقه ت و راستی (فَإِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا يُضَافُ حَقِيقَةً إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْتَدَأًا) چونکه که لام و قسه ئیزافه ده کری ت و پال ده دری ته لای ئه و زات و که سه ی که له سه ره تاوه و له ده ستپی که وه فه رموبیتی و قسه ی پیکردبی هه ر ده گوتری کلام الله (لَا إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبَلِّغًا مُؤَدِّيًا) به لکو ناگوتری ئه گه ر که سیکی ئه وه ی راگه یاند

که لام و قسه که یان گەیاندى یان جیبه جیی کرد بلین ئەو که لامه هی ئەوه هەتا له هی مه خلوق و دروستکراوه کانیش وایه، ئیستا من ئەو پەرتوکهی (الواسطية) ده خوینمه وه ده توانم بلیم ئەو پەرتوکه هی ئیسماعيله؟ هەر جاریک من قسه ده کهم ده لیم ابن تیمیه وای فەرموو، خو قسه کان ابن تیمیه ئیستا زیندو نیه ابن تیمیه نیه وای لیره دانیشتوه و قسه تان له گەل ده کا ئیسماعيله به لام ئایه ده توانین بلین (الواسطية) هی ئیسماعيله یان هی ابن تیمیه؟ کو ده نگین له سەر ئەوهی هی ابن تیمیه ئەو نوسینهی لهو پەرتوکه دا ههیه قسهی ابن تیمیه که واته قورئانی پیروزیش ته شبیه نه بی بو ئەوهی له میشکمان نزیک بیته وه هی اللهیه کلام اللهیه پیغمبەر فەرمویه تی (ﷺ) وه کلام اللهیه قاریئیک دهی خوینیته وه بهس کلام الله ده خوینیته وه له ناو مه سحف نوسراوهیه و ته ماشای ده کهین بهس کلام اللهیه که واته هەر خەلک و کهسیک که دهی خوینیته وه و ده ریده بری و ده یگه یه نی یان جیبه جیی ده کا کلام اللهیه له کلام اللهیه تی ده رناچی قورئانی پیروز (وهو کلام الله) قورئان کلام اللهیه وتهی اللهیه (حُرُوفُهُ) پیتەکانی (وَمَعَانِيهِ) مانای پیتەکانیش (لَيْسَ كَلَامُ اللَّهِ الْحُرُوفَ دُونَ الْمَعَانِي) ناشی و ناگونجی بلین کلام الله ته نها پیتەکان هی اللهیه مانایه کان هی الله نیه نه خیر پیتەکان و مانایه کان هه موی هی اللهیه (وَلَا الْمَعَانِي دُونَ الْحُرُوفِ) بلین مانایه که هی اللهیه پیتەکان هی الله نیه وه کو ئەشعەری و ماتویدی و ده لێن ده لێن که لامی نه فسیه الله تعالی ده ریبریوه له جوبرائیل وه ده ری بریوه له پیغمبەر وه (ﷺ) حەرف و پیتە که که واته هی جوبرائیل یان (په نا به الله) هی پیغمبەر (ﷺ) نه خیر حەرف و پیت و سهوت هه موی هی الله تعالی یه مانایه کهی هی الله تعالی یه به وهی له خوی ده وه شیته وه الله - جل شئه - ئینجا له پاشان جوبرائیل ده یگیریته وه وه فەرمودهی اللهیه ده یلێته وه به پیغمبەر (ﷺ) ئینجا پیغمبەریش به ئومه ته کهی گوتوه هەر فەرمودهی خوای رب العالمین ه.

ئه‌وه بیروباوه‌ری ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه که ده‌بیستری‌ش له‌ خوای رب‌ العالمین ده‌یه‌ها به‌ لگه‌مان له‌ سه‌ری هه‌ناوه له‌ پێشتر له‌ و ئایه‌تانه‌ی که ابن تیمیة -رحمه‌ الله- له‌ (الواسطية) له‌ رابردودا سه‌لماندی به‌ چه‌ندین ئایه‌ت که الله تعالی خاوه‌ن سیفه‌تی که‌لامه‌، که‌لامیش سیفه‌تیکی زاتیه‌ و وه‌ فیعلیه‌، زاتیه‌ به‌ مه‌عنای هه‌ر له‌ ئه‌وه‌ل و سه‌ره‌تاوه‌ الله تعالی -جل شئنه‌- توانیوی‌تی قسه‌ بکا و خاوه‌ن که‌لام بوه‌ وه‌ له‌ هه‌موو کات و زه‌مانیکیش هه‌ر کاتیکی و یستبیتی توانیوی‌تی و ده‌توانی بدوی و قسه‌ بکا به‌و مه‌عنایه‌ی سیفه‌تی فیعلیه‌ بۆی به‌رده‌وام و به‌بێ پچه‌ران هه‌ر قسه‌ی نه‌کردوه‌ و بلی -جل شئنه‌- (ولله‌ المثل‌ الأعلى).

جا موخته‌زیله‌کان و جه‌همیه‌کان گو‌تیان قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ یه‌ کده‌نگن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌یه‌ها فه‌رموده‌ و فتوایان هه‌یه‌ که ده‌لێن وشه‌ی قورئان مه‌خلوقه‌ کوفریه‌ له‌ ئیسلام ده‌رچونه‌ هه‌ر یه‌کیکی وابلی و حوجه‌ی له‌ سه‌ر بکری و په‌شیان نه‌بیته‌وه‌ پێ کافر ده‌بی له‌ ئیسلام ده‌رده‌چی چونکه‌ سیفه‌تیکی الله تعالی ی کردوه‌ته‌وه‌ مه‌خلوق و به‌دییه‌نراو، هه‌ر سیفه‌تیکی زات و که‌سیکت کرده‌ مه‌خلوق و به‌دییه‌نراو که‌واته‌ زاته‌که‌ و که‌سه‌که‌شت کردوه‌ته‌ مه‌خلوق (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) ئینجا له‌ وه‌لامی ئه‌وان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون ئایه‌ ده‌شی و ده‌گونجی بلیین زاتی خوای رب‌ العالمین مه‌خلوقه‌؟ هه‌مویان به‌ یه‌ کده‌نگی ده‌لێن نه‌خیر نا، ئه‌ی چۆن ده‌گونجی بلیی سیفه‌ته‌که‌ی مه‌خلوقه‌؟ که‌واته‌ ئیمه‌ به‌خۆمان ئیمه‌ی ئینسان مه‌خلوقین سیفه‌ته‌کانیشیان مه‌خلوقه‌ به‌لام الله تعالی -جل شئنه‌- زاتی خالیقه‌ چۆن ده‌شی و ده‌گونجی بلیی سیفه‌ته‌ زاتیه‌کانی الله تعالی یان به‌گشتی سیفه‌ته‌ به‌رز و به‌ریزه‌کانی الله تعالی مه‌خلوقه‌؟ ناشی و ناگونجی و جائیز نیه‌ و دروست نیه‌ که‌ یه‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانیشی که‌لامه‌ هی الله تعالی. جا وته‌کانی الله تعالی یش ئه‌وه‌نده‌ زۆرن له‌بن نایه‌ن ئه‌گه‌ر هه‌موو ده‌ریایه‌کان بکه‌یه‌ مره‌که‌یه‌ بۆ نویسنه‌وه‌ی وشه‌ و وته‌کانی الله تعالی هه‌موو ده‌ریاکان وشک ده‌که‌ن له‌بن دین به‌لام وته‌کانی الله تعالی له‌بن نایه‌ چونکه‌ الله بۆخۆی ئه‌وه‌له‌ وه‌ بۆخۆی ئاخیره‌ الله

تعالی وه وته کانیشی یه کجار زۆرن وه خاوهن کهلامه -جل شئنه- وه کو الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ [الكهف: ۱۰۹] پێیان بلی ئە‌هی موحه‌مه‌د (ﷺ) ئە‌گەر هه‌موو ده‌ریا کان بێنی بکه‌یه مره‌که‌ب میداد یانی مره‌که‌ب بۆ پینوسی‌ک و وته‌کانی اللهی پێ بنوسیته‌وه ئە‌وه به‌حر و ده‌ریا کان کۆتاییان پێ دی وته‌کانی خوای رب العالمین له‌بن نایه و کۆتاییان پێ نایه‌ت وه ئە‌گەر چه‌ندین جاری تر ئە‌و مره‌که‌بانه و به‌حر و ده‌ریا کان ئاویان بێته‌وه ناو و به‌کاریان بێنیته‌وه هه‌ر له‌بن دین وته‌کانی الله تعالی -جل شئنه- له‌بن نایه.

واجبه ئیمان بون به بینینی الله تعالی له‌لایه‌ن برواداران له‌ پۆژی دوایدا:

وَقَدْ دَخَلَ أَيْضًا فِيمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِهِ وَبِكُتْبِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِرُسُلِهِ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَيَانًا بِأَبْصَارِهِمْ كَمَا يَرَوْنَ الشَّمْسَ صَحْوًا لَيْسَ بِهَا سَحَابٌ، وَكَمَا يَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ. يَرَوْنَهُ سُبْحَانَهُ وَهُمْ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَرَوْنَهُ بَعْدَ دُخُولِ الْجَنَّةِ؛ كَمَا يَشَاءُ اللَّهُ تَعَالَى.

ئینجا ده‌گاته سه‌ر ئە‌وه ابن تیمیة -رحمه‌ الله- که بینینی الله تعالی یش به‌ چاوی سه‌ر له‌لایه‌ن برواداران‌ه‌وه له‌ پۆژی دوا‌یی و مه‌یدانی چه‌شر و حیساب وه هه‌م له‌ به‌هه‌شت وه به‌ کورتی ئیختیلاف و جیاوازیه‌کانی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش باس لێ‌وه ده‌که‌ین.

که ده‌لی ئە‌وه‌ش له‌ ئیمان و بروابونه به‌ خوای رب العالمین به‌ په‌رتوکه ئاسمانیه‌کان به‌ فریشته‌کان و به‌ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌فه‌رموی (وَقَدْ دَخَلَ أَيْضًا فِيمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِهِ وَبِكُتْبِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِرُسُلِهِ) جا داخیل بوه و ده‌چیته‌ ناو بازنه‌ی ئیمان و بروابون به‌ الله و به‌ په‌رتوکه ئاسمانیه‌کان و به‌ فریشته‌کانی الله و به‌ پیغه‌مبه‌ران و ره‌وانه‌ کراوان (عليهم الصلاة والسلام) ئە‌وه‌ی باس‌مان کرد له‌ رابردو چیبوو؟ (الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ) ئیمان و بروابون به‌وه‌ی که برواداران الله ده‌بینن به‌ چاوی سه‌ر (يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَيَانًا)

له رۆژی دوایدا به چاوی سه‌ر به‌بی پەرده‌ی الله ده‌بینن -جل شئنه- (بَابُصَارِهِمْ) به‌ چاوه‌کانیان ده‌بینن.

بۆ ئه‌و ته‌ئکید کردنه‌وانه‌ ده‌کا ابن تیمیة -رحمه‌الله-؟ چونکه‌ جگه‌ له‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ هه‌ندی‌ک ده‌لێن الله ده‌بینن به‌بی ئه‌بصار، چۆن ده‌بینن؟ وه‌ کو ئه‌شعه‌ریه‌ کان ده‌لێن الله نه‌ له‌ جیهه‌ت ده‌بینن وه‌ نه‌ به‌ به‌صهر و بینین و چاوی خۆیان، به‌لکو الله تعالی هه‌یزیکێ توانای بینین دروست ده‌کا له‌ مروّقه‌کان و له‌ناو چاویان به‌وه‌وه‌ الله ده‌بینن ئه‌وه‌ بۆچونی زۆری‌ک له‌ ئه‌شعه‌ریه‌ کانه‌، به‌لام ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لێن نا به‌ چاوی الله ده‌بینن هه‌ر به‌و چاوه‌ی خۆمان الله تعالی به‌ شیواز و هه‌یز و توانایه‌کی تره‌وه‌ گشتی مروّقه‌که‌ به‌دی ده‌هه‌ینێته‌وه‌ و زیندوی ده‌کاته‌وه‌ له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حساب بۆ قیامه‌ت، ئینجا ئه‌و هه‌یز و توانایه‌ی پێت ده‌به‌خشری خۆراگرانه‌ خۆراگر ده‌بی به‌ چاوی سه‌ری خۆت الله تعالی ده‌بینی -جل شئنه- ئه‌وه‌ بۆچونی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌.

(كَمَا يَرُونَ الشَّمْسَ صَحْوًا لَيْسَ بِهَا سَحَابٌ) هه‌روه‌ کو خۆر ده‌بینن پرۆادار و به‌نده‌کان و مروّقه‌کان ئه‌گه‌ر هه‌ور نه‌بی ئه‌و رۆژه‌ به‌ جوانی به‌بی هه‌ور ئه‌گه‌ر دونیا ساف و بێگه‌رد و سامال بێ رۆژه‌ که‌ رۆژ ده‌بینی به‌ چاوی سه‌ر و به‌بی پەرده‌ ئاواش الله تعالی ده‌بینن (وَكَمَا يَرُونَ الْقَمَرَ لَيْلَةً الْبَدْرَ لَا يُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ) وه‌ هه‌روه‌ها له‌ شه‌وی چوارده‌ی مانگدا مانگ چۆن ده‌بینن به‌ ئاشکرایه‌ی به‌بی ئه‌وه‌ی (يُضَامُونَ) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا یانی به‌بی ئه‌وه‌ی (يضم بعضها إلى بعض) پال بده‌نه‌ لای یه‌ کتر له‌ یه‌ کتر بپرسن ئه‌ری دیاره‌ و کامه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر به‌جوانی و رێک و پێکی شته‌کان دیاربێ له‌ دوره‌وه‌ که‌س پێویستی به‌ که‌س نیه‌ هانای بباته‌به‌ر ئه‌ری ئه‌و شته‌ دیاره‌ دیار نیه‌؟ هه‌ر که‌س له‌ راست و ئاستی خۆی به‌بی کیشه‌ و گه‌روگرفت به‌چاوی شته‌که‌ ده‌بینی مانگی چوارده‌ وایه‌ وه‌ رۆژیش شته‌که‌ که‌ ده‌رده‌که‌وی و هه‌ور نیه‌ هه‌ر وایه‌ به‌لام ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌ شک و له‌ گوماندا بی یان په‌رده‌یه‌ک هه‌بی هه‌ندی‌ک که‌س ده‌بینی و هه‌ندی‌ک نایبینی خه‌لکه‌کان چیده‌که‌ن؟ پال

دەدەنە لای یە کتر یە ک ئەری ئەو دياره و چۆنە؟ ئەو یتر لەو یتر دەپرسی چۆنە؟ ئەو چۆنە پال یە کە (يُضَامُونَ) ی پێ دەلێن لە زمانی عەرەبی جا ابن تیمیة وای هیناوەتەو وە کو لە فەرمودە ی پیغەمبەریش جیگیرە (ﷺ) دەفەرموی وا اللە دەبینن بە چاوی سەر برۆادارە کان لە قیامەتدا هەروە کو مانگی چواردە دەبینری بەبێ ئەو ی کە سیان پیوستیان بە کەس بێ و پال بدەنە لای یە کتر بۆ بیننە کە هەرکەس لە ئاست و راستی خۆیدا بە ئاسانی دەبینی و برۆا دەهینی کە بینویتی (يَرَوْنَهُ سُبْحَانَهُ وَهُمْ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ) برۆادارە کان بە چاوی سەر خۆی پەرۆردگاریان دەبینن لە عەرەساتی قیامەت، عەرەسات چیه؟ عەرەسات بە ساحە و گۆرەپانیک کە بینا و هیچ شتیکی بەرز و نزمی تیدا نەبێ پان و پۆر بێ شوینە کە بەو دەگوتری عەرەسات لە زمانی عەرەبی، کەواتە مەیدانی حەشر و حیسابیش پان و پۆرە بەرز و نزمی تیدا نیە بینای تیدا نیە لەبەر ئەو ئەوا ناوی لێنراوە و دەهینری، لەو شوینە پان و پۆرە ی بێ بینا کە مەیدانی حەشر و حیسابە لە رۆژی دوا یی بە چاوی سەر برۆاداران اللە تعالی دەبینن ابن تیمیة دەفەرموی -رحمه الله- (ثُمَّ يَرَوْنَهُ بَعْدَ دُخُولِ الْجَنَّةِ) لە پاشان دوبارە کە چۆنە بەهەشتیش لە بەهەشتیش هەر اللە تعالی دەبینن بە چاوی سەر (كَمَا يَشَاءُ اللَّهُ تَعَالَى) هەروە ک اللە بیهوی و چۆن ویستی اللە ی لە گەلدابی -جل شئە-.

جا لێرە ئایە بیننی اللە تعالی لە مەیدانی حەشر و حیسابدا بۆچونی ئەهلی سونە و جەماعە ئیختیلاف و جیاوازیە کانیان چەندە و چۆنە؟ ابن القیم -رحمه الله- لە (حادي الأرواح)دا دەفەرموی سێ بۆچون هەیه دەربارە ی بیننی اللە تعالی لە مەیدانی حەشر و حیسابدا، هەر سێ بیروبۆچونیش هی ئەهلی سونە و جەماعە یە دەفەرموی:

بیروبۆچونی یە کەم لە گەل ئەو دایە تەنها برۆاداران لە مەیدانی حەشر و حیسابدا اللە تعالی دەبینن بەبێ پەردە وە بەبێ ئەو ی تەرجومانیان لە نیواندابی گفتوگۆی لە گەل دەکەن قسە ی لە گەل دەکەن وە دەشی بینن بە چاوی سەر، ئەو تەنها بۆ برۆادارە رێک و

پیکه راسته قینه کانی ئەهلی سونه و جه ماعه یه ئەوانه ی دهرباز دهن ده چنه به ههشت و له دۆزه خدا هه می شه یی نابن.

بۆچونی دوهم دەلی کافر و بی پرواکان وه مونافق و دهغه له کان له گهڵ پرواداران هەر سی
چینه کان (که له وانه به دهر نین هه موو مروقه کان له و سی چینه دا خویان ده بیننه وه) به
چاوی سهر الله تعالی ده بینن، ئه وه قیله و زه عیفه و لاوازه له عه قیده ی ئه هلی سونه و
جه ماعه له سه رده میه کان والله أعلم شیخ عبد الله بن جبرین ئه وه بۆچونیه تی.

له پاشان بۆچونی سییه م دهر باره ی بیننی الله تعالی له مهیدانی حه شر و حیساب ابن القیم
ده فهرموی بۆچونیان وایه تهنه ابرو اداره کان و مونا فقه کان به چاوی سهر الله تعالی ده بینن
-جل شئه- به لام کافره روت و سه دا سه دیه کان که له سه ره وه کافر بونه وه ئاوا ناسراون
ئه وان الله تعالی نابینن، مونا فقه کانیش تهنه یه کجار و له ویدا ده بینن ئه وهش بۆیان ده بیته
نه وعیک له عه زاب و حه سره تیگ ئینجا جاریکی تر نابیننه وه الله -جل شئه- وه به دور
ده خرینه وه و ناچنه به هه شت و ده چنه دۆزه خ مونا فقه کانیش ئه وهش بۆچونی کۆمه لیک له
زانایانی ئه هلی سونه و جه ماعیه وه له سه رده میه کان عثمینیش ئه و بۆچونه ی هه یه -
رحمه الله- ئه وه راجیح و په سه ند ده کا والله أعلم بالصواب.

ئىنجا ئايە ئەوانەى كە دەلّين الله دەبينرئ -جل شئنە- بينينى الله تعالى لەلايەن كافر و بېپرواكانيش و لەلاى موناڤق و دەغەلەكانيش و لەلاى پړوادارهكانيش ھەر بەيەك شيّواز بينينە؟ ئىختىلاف و جياوازيان ھەيە ئەوانيش، ھەندىك دەلّين بۆ ئيمانداران بينينىكى عادتى و سروشتى و ھەم تام و چيژيشە و نزيكبونەويە، وە بۆ موناڤق و بېپروا و كافرەكانيش بينينى عەزاب و ناخۆشەيەعنى حەزيان بەو بينينە نيە سام و ھەيبەت و گەورەيى الله تعالى يە ئەوەندەى تر عەزاب و ناخۆشى پى دەبينن لەسەر ئەو بۆچونەى كە دەلّين الله تعالى كەسە كافرەكان و موناڤق و دەغەل و پړوادارانيش دەبينن لە مەيدانى حەشر و حيسابدا، بەلام لە بەھەشتدا تەنھا پړواداران دەبينن.

ئایه چەند جار برۆاداران لە بەهەشتدا اللە تعالی دەبینن؟ لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعەدا زۆرجار دەبینن وە هەموو هەفتان لە هەینیەکان برۆاداران بەهەشتی لە خزمەت اللە تعالی کۆدەبنەو و دەبینن وە رۆژانەش بەیان و ئیواران اللە تعالی دەبینن وە هەشە پلەیی زیاترە زیاتر دەبینن چونکە بینینی اللە تعالی لە بەهەشتدا یەکیکە لە تام و چێژە زۆر بەلەزەتەکان (اللە تعالی بە نسیبمان بکا و لێی بێ بەشمان نەکا)، گوتراویشە فەرمودەیه ک هەیه هی پێغەمبەرە (ﷺ) لە تەفسیری ئەو ئایەتە اللە تعالی فەرموی: ﴿وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة ٢٢-٢٣] ئینجا پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) هەر ئومەتێک لە مەیدانی حەشر و حیسابدا شوینی پەرستراوە کەیی خۆی دەکەوێ (یەعنی هەر شتێکی لە دنیادا پەرستبێ شوینی ئەو دەکەوێ) ئینجا ئەو هی رۆژ و خۆری پەرستوێ شوینی ئەو دەکەوێ وە ئەو هی مانگی پەرستوێ شوینی مانگ دەکەوێ وە ئەو هی طاغوتەکانی پەرستوێ شوینی طاغوتەکان دەکەوێ، ئومەتی من دەمینیتەو پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) اللە تعالی لە وێنە و دیمەنی بۆیان دی کە حەقیقەت و راستیە کەیی خۆی نیە -جل شئنە- دەفەرموی «أَنَا رَبُّكُمْ» من خوای پەرورەدگاری ئیوهم «فَيَقُولُونَ: هَذَا مَا كَانُوا يَأْتِيَنَا رَبُّنَا» ئەوانیش دەلێن نا ئیمە جێمان ئیرەیه هەتا خوای پەرورەدگاری ئیمە دی چونکە ئیمە بە ناو و سیفەتەو خوای پەرورەدگاری خۆمانمان ناسیو، ئینجا «فَيُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ» اللە تعالی خۆی ئاشکرا دەکا و ساقی خۆی پێیان نیشان دەدا (ولله المثل الأعلى) «فَإِذَا رَأَوْهُ عَرَفُوهُ فَخَرُوا سَجْدًا إِلَّا مَنْ كَانَ مُنَافِقًا لَا يَقْدِرُ عَلَى السُّجُودِ»^[١] (پەنا بە خوای رب العالمین) هەموو برۆادارەکان ئالەو کاتەدا دەکەونە کڕنۆش و سوجدە بۆ خوای رب العالمین و اللە دەناسنەو -جل شئنە- تەنها مونا فەق و دەغەل و دوروەکان ناتوانن بچنە کڕنۆش و سوجدە بۆ خوای رب العالمین ئەو تەفسیری ئەو ئایەتەشە کە خوای رب العالمین دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ [القلم: ٤٢] ئەو رۆژەیی قاچ بە دیار

[١] صحيح البخاري (٧٤٣٩) (٢٢) (٤٤)، صحيح مسلم (١٨٢) (١٨٣) (١٨٤)، سنن الترمذي (٢٥٩٣) (٢٥٩٨) (٣١٤٨).

ده‌که‌وی و ساق به‌دیار ده‌خستری و الله تعالی له‌لایه‌ن بر‌واداره‌کان ده‌ناسرێته‌وه به‌لام
 ئەوان ده‌یان‌ه‌وی (مونا‌ف‌ق و ده‌غە‌ل و دو‌رو‌ه‌کان) ب‌چ‌نه‌ ک‌رنۆ‌ش و سو‌ج‌ده‌ بۆ الله به‌لام: ﴿فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن: ﴿خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
 سَلَمُونَ﴾ [القلم: ٤٣] به‌زه‌لیلی و زه‌بو‌نی‌ه‌وه‌ چاویان ئە‌بله‌ق ده‌بی ناتوانن له‌وی ک‌رنۆ‌ش و
 سو‌ج‌ده‌ بۆ الله به‌رن له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌ دو‌نی‌ادا دا‌وایان لی‌ک‌رابو‌و ک‌رنۆ‌ش و سو‌ج‌ده‌ بۆ الله
 به‌رن ئە‌وان وا ده‌مانه‌وه‌ و خۆیان سه‌لامه‌ت ده‌کرد و دو‌ر ده‌خسته‌وه‌ له‌ ک‌رنۆ‌ش و سو‌ج‌ده‌
 بردن بۆ خ‌وای رب‌ العالمین جا له‌و‌یش‌دا که‌واته‌ ناتوانن ک‌رنۆ‌ش و سو‌ج‌ده‌ به‌رن بۆ خ‌وای
 رب‌ العالمین -جل شئنه‌- (ولله‌ المثل‌ الأعلى).

جا هه‌ندی‌ک له‌ تا‌قم و کۆمه‌له‌کان ده‌لێن ئە‌ی ئە‌وه‌ نیه‌ الله تعالی گو‌تویه‌تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ
 الْأَبْصَارُ﴾ [الأنعام ١٠٣] چۆن ده‌توانین ئێمه‌ بلێین الله ده‌بینری؟ ئە‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌
 ده‌لێن لی‌ره‌ ته‌فسیره‌که‌ی وا شی‌او و گو‌ن‌جاوه‌ له‌ مه‌ع‌نای لو‌غه‌و‌یشه‌وه‌ وه‌ به‌ل‌گه‌کانی ت‌ریش
 زۆر زۆرن به‌ ئایه‌ت و به‌ هه‌دی‌س که‌ ده‌یسه‌لمێنن الله تعالی -جل شئنه‌- به‌ چاوی سه‌ر
 ده‌بینری: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ یه‌ع‌نی ئی‌حاطه‌ی نا‌که‌ن یه‌ع‌نی ناتوانن مو‌حیط‌بن به‌ الله
 تعالی به‌ بینینه‌که‌یان‌ه‌وه‌ چون‌که‌ هی‌چ شتی‌ک ده‌وری الله تعالی نا‌دا -جل شئنه‌- به‌ مه‌ع‌نای
 ئە‌وه‌ نیه‌ نایبینن به‌ چاوی سه‌ر به‌ل‌کو ده‌بینری به‌ چاوی سه‌ر که‌ الله تعالی فه‌رموی: ﴿إِلَىٰ
 رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ [القيامة: ٢٣] وه‌ ئە‌وانه‌ی ده‌مو‌چاو گه‌شاوه‌ و بری‌سکاوه‌ن له‌ بر‌واداره‌کان به‌
 چاوی سه‌ر ده‌روانه‌ الله تعالی و ده‌بینن (إِلَىٰ) ئە‌و مانایه‌ ده‌گه‌یه‌نی و لی‌ی وه‌رده‌گیری.

جا هه‌تا ئێره‌ ابن تیمیة -رحمه‌ الله- با‌س و خوا‌سی نا‌و و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی ی کرد و
 به‌ دو‌ر و درێژی بۆ ئێمه‌ی سه‌لمان‌د، دائی‌مه‌ن زانا‌یانی ئە‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌
 سه‌رده‌مه‌کانی خۆیان که‌ په‌رتو‌کی‌کیان دا‌نابی هه‌ر ئا‌وا به‌ هه‌ره‌مه‌کی دا‌یان نه‌نا‌وه‌ دائی‌مه‌ن
 ئە‌گه‌ر هه‌ر کی‌شه‌یه‌ک له‌ سه‌رده‌می خۆیان هه‌بو‌بی زیاتر له‌سه‌ر ئە‌وه‌ دوانه‌ و قسه‌یان
 کردوه‌ و وه‌لامیان دا‌وته‌وه‌، جا له‌ سه‌رده‌می ابن ق‌دا‌مه‌ المقد‌سی ش -رحمه‌ الله- که‌ (لمعة

(الاعتقاد) ی داناوێ زۆر بایەخ بە ئەسماء و سیفات دەدا ئەو زانا بەرز و بەرێزە چونکە لە سەردەمی ئەویش کێشە لە ئەسماء و سیفات هەبوە لە گەڵ تاقم و کۆمەڵەکانی جگە لە ئەهلی سونە و جەماعە، لە سەردەمی ابن تیمیة ش هەروا بەردەوام بوە لەبەر ئەوە (الواسطية) کە زۆریکی هەرە زۆری باس و خواسی ئەسماء و سیفاتە لێرەوێ ابن تیمیة کۆتایی هێنا بە باس و خواسی ئەسماء و سیفات بەو دور و درێژیە باسی کرد سەرەتا ئایەتەکانی قورئانی هێنا و چەندین سیفەتی الله تعالی ی پێ جێگیر کرد لە دواتر هەدیسی و فەرمودەکانی پێغەمبەری هێنا (ﷺ) چەندین سیفاتی الله تعالی ی پێ جێگیر کرد ئینجا ئەو ڕونکردەوانە ی ئەم دواپیە ی وه لەم وانانە ی ڕابردوو باسمان کرد کردی دەربارە ی تیگەشتن لە فەرمودەکانی پێغەمبەر (ﷺ) دەربارە ی ئەسماء و سیفات.

ئیمان بون بە فیتنە و عەزابی قەبر:

فَصَلِّ: وَمِنَ الْإِيمَانِ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ الْإِيمَانُ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) مِمَّا يَكُونُ بَعْدَ الْمَوْتِ، فَيَوْمُنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ وَنَعِيمِهِ. فَأَمَّا الْفِتْنَةُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ يُمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ، فَيَقَالُ لِلرَّجُلِ: مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟

فِيُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: رَبِّيَ اللَّهُ، وَالْإِسْلَامُ دِينِي، وَمُحَمَّدٌ (ﷺ) نَبِيِّي. وَأَمَّا الْمُرْتَابُ؛ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ؛ لَا أَدْرِي، سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُ، فَيُضْرَبُ بِمِرْزَبَةٍ مِنْ حَدِيدٍ، فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصَعِقَ. ثُمَّ بَعْدَ هَذِهِ الْفِتْنَةِ إِمَّا نَعِيمٌ وَإِمَّا عَذَابٌ، إِلَى أَنْ تَقُومَ الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى، فَتَعَادُ الْأَرْوَاحُ إِلَى الْأَجْسَادِ.

ابن تیمیة دەفەرموی (فصل) بیروپروابون بە سوئال و جوابی قەبر وه عەزابی قەبر (وَمِنَ الْإِيمَانِ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) لە بازنە ی ئیمان و پروابون بە ڕۆژی دوا یی (الْإِيمَانُ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) مِمَّا يَكُونُ بَعْدَ الْمَوْتِ) بیروپروا و ئیمان بونە بە هەموو ئەوانە ی پێغەمبەر (ﷺ) هەوالی پێداوێ لەوێ کە ڕودەدا و دەبێ لەدوا ی مردن (فَيَوْمُنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ) ئەهلی سونە

و جه‌ماعه بیروبروایان هه‌یه به‌فیتنه و سوئال و پرسیارى ناو گۆر (وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ وَنَعِيمِهِ) به‌ناخۆشى و ئازار و ئەشکه‌نجه‌کان وه‌به‌خۆشى و ناز و نێمه‌ته‌کانى نێو گۆر بیروبروایان پێ هه‌یه و ئیمانیان پێ هه‌یه (فَأَمَّا الْفِتْنَةُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ يَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) فیتنه‌ی قه‌بر به‌مه‌عنای سوئال و پرسیارى ناو گۆر مروّقه‌کان و مه‌ردومه‌کان لیان ده‌پرسرێته‌وه و پرسیاریان لێ ده‌کری له‌نیو گۆر ته‌وه‌عه‌قیده‌ی ته‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه (فَيَقَالُ لِلرَّجُلِ) به‌پیاو و یان ئافره‌تانیش ده‌گریته‌وه به‌سیغه‌ی ته‌غلیب هیناویتى پێیان ده‌گوتری (مَنْ رَبُّكَ؟) کێیه‌ په‌روه‌ردگارت؟ (وَمَا دِينُكَ؟) دین و ئاین و پێباز و به‌رنامه‌ت چیه‌وه؟ (وَمَنْ نَبِيُّكَ؟) پێغه‌مبه‌رت کێیه‌وه؟ (فَيُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) الله‌ تعالى جیگیریان ده‌کا ته‌وانه‌ی بروادار بونه به‌قه‌سه‌ی جیگیر به‌وه‌لامی ته‌واو هه‌م له‌ژیانی دونیایان له‌سه‌ر ئیمان و بروا جیگیری کردون وه‌هه‌م له‌پوژی دوایی که‌هه‌ندیک له‌موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون مه‌به‌ستی پێ له‌ناو گۆره‌ له‌پوژی دوایی و وه‌لامدانه‌وه‌ی فریشه‌کانه‌ له‌و پرسیارانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: رَبِّيَ اللَّهُ) بروادار ده‌لی الله‌ په‌روه‌ردگاری منه و به‌ده‌یه‌نه‌رمه (وَالْإِسْلَامُ دِينِي) ئیسلام و پێباز و به‌رنامه‌ی ژيانى منه (وَمُحَمَّدٌ ﷺ نَبِيِّي) وه‌موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ری منه (وَأَمَّا الْمُرْتَابُ) ته‌وانه‌ی له‌گوماندان شک و گومانیان له‌ده‌له‌ و یان مونا‌فقن و ده‌غه‌لن (فَيَقُولُ: هَاهَا هَاهَا؛ لَا أَدْرِي) ده‌لێن هاها نازانم چیه‌ وه‌لامی پێ نادریته‌وه (سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ) من گوئیستی خه‌لکان بوم له‌کوور و مه‌جلیسه‌کان که‌هه‌ندیک جار قسه‌یه‌کیان ده‌کرد منیش ده‌مگوته‌وه (فَيُضْرَبُ بِمِرْزَبَةٍ مِنْ حَدِيدٍ) جا لێی ده‌دری (مِرْزَبَةٍ) کاتی خۆی له‌نیو کورده‌واری هه‌بوه و بینراوه و باسی لێ ده‌کرا ته‌وانه‌ی به‌ته‌مه‌نبین په‌نگه‌بزانن پێی ده‌گوترا توپزیه‌عنێ ته‌و توپزه‌پێی ده‌گوتری (مِرْزَبَةٍ) له‌زمانی عه‌ره‌بی میقه‌ره‌عیشی پێ ده‌لێن له‌زمانی عه‌ره‌بی سه‌ری گه‌وره‌یه‌به‌لێ وه‌چه‌کوشی پێ ده‌گوتری که‌سه‌ری گه‌وره‌بی ده‌سکیکی هه‌بی و به‌ده‌ست له‌کو‌تاییه‌که‌ی بگیری ئینجا به‌رزکریته‌وه و له‌شتی

بوه‌شێنری و لێبدری شته‌كان ته‌زیه‌ت ده‌دا و ئازار ده‌دا و زه‌حمه‌تی پێ ده‌گه‌یه‌نی به‌و (مِرْزَبَة) كه‌ له‌ ئاسن دروستكراوه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و مونا‌ف‌ق و ده‌غه‌ل و دو‌روانه‌ ده‌دری (فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا الْإِنْسَانَ) ده‌نگ و هاواریکی لی به‌رز ده‌بیته‌وه‌ ته‌و مونا‌ف‌قه‌ ته‌و گو‌مان له‌ ده‌له‌ له‌ کاتی لێی ده‌دری هه‌موو كه‌س و شته‌كان گو‌ییستی ده‌نگه‌كه‌ی ده‌بن ته‌نها مرۆقه‌كان نه‌بن (وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصُعِقَ) ته‌گه‌ر مرۆقه‌كان گو‌ییستی بن له‌ هۆش خۆیان ده‌چن له‌ گه‌ل هاوار و ده‌نگی ته‌و كه‌سه‌ی لێی ده‌دری له‌نیو گو‌ر (ثُمَّ بَعْدَ هَذِهِ الْفِتْنَةِ إِمَّا نَعِیمَ وَإِمَّا عَذَابٍ) له‌پاش ته‌و پرسیارانه‌ی لێی ده‌کرێ ئینجا یان گو‌ره‌كه‌ی بو‌ ده‌بیته‌ خو‌شی و ناز و نیعمه‌ت له‌سه‌ری فراوان ده‌بی ده‌بیته‌ می‌رگیك له‌ می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت یان ده‌بیته‌ عه‌زاب و ناخو‌شی و ته‌نگه‌ر ده‌بی له‌سه‌ری (إِلَى أَنْ تَقُومَ الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى) هه‌تا قیامه‌تی گه‌وره‌ دادی ئاوا له‌ناو گو‌ره‌كه‌ی ده‌بی (فَتَعَادُ الْأَرْوَاحُ إِلَى الْأَجْسَادِ) جا رۆح و گیانه‌کانیش ده‌گه‌رینه‌وه‌ به‌ر لاشه‌ و جه‌سته‌كان جا عه‌زایی قه‌بر و خو‌شی قه‌بریش بو‌ رۆح و بو‌ لاشه‌ و جه‌سته‌شه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ته‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌.

كه‌ ابن تیمیة -رحمه‌ الله- کاتیك باسی بیرو‌پروابون به‌ رۆژی دوایی ده‌کا یه‌ كه‌سه‌ر باسی بیرو‌پروابون به‌ هه‌والدانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌وه‌ی له‌دوای مردن پ‌وده‌دا چونكه‌ سه‌ره‌تای قیامه‌ت و ئاخیره‌ت سه‌ره‌تای دو‌ارپۆژ به‌ مردن ده‌ست پێده‌کا، هه‌تا گو‌تراره‌ هه‌رچه‌نده‌ فه‌رموده‌ كه‌ سه‌حیح نیه‌ به‌ زه‌عیف دانراوه‌ له‌لایه‌ن فه‌رموده‌ ناسان به‌لام واته‌كه‌ی راسته‌ ده‌فه‌رموی: «**من مات قامت قیامته‌**» هه‌ر یه‌ كێك مرد و وه‌فاتی كرد قیامه‌ته‌كه‌ی به‌رپابوو. جا ابن تیمیة -رحمه‌ الله- ده‌فه‌رمو‌یت له‌ عه‌قیده‌ی ته‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ كه‌ ده‌بی پ‌روامان هه‌بی به‌وه‌ی له‌دوای مردن پ‌وده‌دا، له‌دوای مردن چه‌ند خال و شتیك پ‌وده‌ده‌ن، یه‌ك له‌وانه‌ پرسیارکردنی ناو گو‌ره‌، پرسیار ی ناو گو‌ر کاتی كه‌ پ‌وده‌دا ئایه‌ ته‌و پرسیاره‌

له کوی ده کړی و چوڼ پروده‌دا و وه‌لامه کانیان چیه؟ پیویسته هه‌لو‌یسته‌ی له‌سهر بکه‌ین و باسی لیوه‌بکه‌ین.

دیاره‌ئو مروّقانه‌ی که ده‌مرن ابن تیمیة که به ناس ناوی بردون لیږه، که به ناس ناویان ده‌با مه‌به‌ست لیی ته‌ویه که مروّقه‌کان هه‌تا کافر و موسلمان و بی پروا و مونا‌ف‌ق و ده‌غه‌لیش بگریته‌وه نه‌ک هه‌ر ته‌نها موسلمانان، ئایه ته‌وانه فیتنه به مه‌عنای پرسیار کردن لییان له‌نیو گوردا توشیان ده‌بی یان نا؟ چونکه ده‌فهرموئ (فَيُؤْمِنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ) (فِتْنَةُ الْقَبْرِ) چیه؟ یه‌عنی تاقیکردنه‌وه، تاقیکردنه‌وه‌ی قه‌بریش به مه‌عنای پرسیارۍ ناو گور دی که پرسیاریان لی ده‌کړی ته‌و که‌سه، ئایه ته‌و پرسیارانه له کویوه ده‌کړی؟ ده‌فهرموئ (فَأَمَّا الْفِتْنَةُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ يُمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) ده‌فهرموئ مروّقه‌کان مه‌ردوم پرسیاریان لی ده‌کړی له‌ناو گوردا، جا له‌به‌رچی گوتی مه‌ردوم؟ ده‌توانین بلیین وه‌کو زانایان ده‌فهرمون پینج پؤل مروّق هه‌ن کاتی که ئینسان ده‌چپته ناو گور و ده‌مری له‌وانه (يَبْغِهِ مَبْرَان) (عليهم الصلاة والسلام)، صدیقه‌کان، شوه‌ه‌داکان واته شه‌هیده‌کان، المرابطون ته‌وانه‌ی له سه‌نگه‌ر نشینی‌وه وه‌فات ده‌که‌ن و ده‌گه‌رینه‌وه لای خوی رب العالمین، وه له‌وانه‌ش (من لا عقل له) یه‌عنی هه‌یه شیته و به شیتی‌تی ده‌مری یان مندا‌له و پینه‌گه‌شتوه و بالغ نه‌بوه ده‌مری) ئایه ته‌وانه هه‌ر همویان پرسیاریان لی ده‌کړی له‌ناو گور؟ دیاره هه‌لو‌یسته‌ی له‌سهره له‌لایه‌ن ته‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وه که ده‌فهرمون خه‌لکی دابه‌ش ده‌بی له‌روی ئیمان و پرواهه‌بون و مونا‌ف‌قایه‌تی و کافربون بۆ سی به‌شی سه‌ره‌کی:

۱. یان ته‌ویه مروّقه‌کان پروادار و موسلمانی راسته‌قینه و ته‌واون.

۲. یان مونا‌ف‌ق و ده‌غه‌ل و دورون.

۳. یان ته‌ویه کافرکی سه‌دا سه‌دن.

جا ته‌وانه‌ی پرواداری سه‌دا سه‌دن دیاره ئیختیلاف و جیاوازیه‌کی ته‌وتۆ نیه له‌لایه‌ن زانایانی ته‌هلی سونه و جه‌ماعه که یه‌ک ده‌نگی له‌سهره پرسیارۍ ناو گورپان لی ده‌کړی

ئێلا هەندیکیان ڕەنگە لێ جیا دەکرێنەووە لەنیو موسڵمانەکان و برۆادارە راستەقینەکانی ئومەتی پیغەمبەر (ﷺ)، کە صدیقەکان ئیختیلافی لەسەرە، وە شەهیدەکان زیاتر بۆچون لەسەر ئەوەیە کە جیا دەکرێنەووە، مۆرابیطةکان، بەلام ئەوانی تر ئەهلی سونە و جەماعە یە کدەنگن لەسەر ئەوەی برۆادارە راستەقینەکان پرسیاریان لێ دەکری.

جا موناڤق و دەغەل و دورۆه کانیشت بۆچونی ڕاجیحی ئەهلی سونە و جەماعە لەگەڵ ئەوەدایە کە پرسیاریان لێ دەکری، بەلام کافرەکانی سەد لە سەد کافر ئیختیلاف و جیاوازی لەسەرە بەس ابن القیم الجوزیة -رحمه الله- لە پەرتوکی (الروح) دەفەرموێ بۆچونی ڕاجیح و پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە لەگەڵ ئەوەیە ئەوانیشت پرسیاریان لێ دەکری.

ئومەتەکانی پیش ئومەتی پیغەمبەریشت (ﷺ) بە گشتی لە بۆچونی پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە وە بە کافر و بی برۆاکانیشتەووە بە موناڤق و دەغەلەکانیشتەووە هەتا ئومەتی پیغەمبەریشت (ﷺ) بە موسڵمان و برۆادارەکانەووە ئێلا هەندیکی کەمیان نەبی کە هەلەهینجری و جودا دەکرێنەووە و ئیستا باسیان لێوە دەکەین ئەوانە هەموو پرسیاری ناو گۆریان لێ دەکری سێ پرسیارە سەرەکیە کە (مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟) واتە پەرۆردگارت کییە؟ پیغەمبەرت کی بوە (ﷺ)؟ وە دین و ڕیاز و بەرنامەی ژیاوت چیبو؟ جا هەندیک لە زانایان بۆچونیان وایە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەلەهینجراون پرسیاری ناو گۆریان لێ ناکری دەفەرمون لەبەر ئەوەی پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کاتی کە شەهیدەکان ئەگەر لیان نەکری و بەلگەی بۆ بهینریتەووە کە پیغەمبەر فەرموی (ﷺ) «كَفَى بِبَارِقَةِ السُّيُوفِ عَلَى رَأْسِهِ فِتْنَةً»^[۱] کە لە پیغەمبەریان پرسیو (ﷺ) ئایە شەهیدەکان ئەوانە لەپیناوا الله تعالی گیان لەسەر دەستن و گیان لە دەست دەدەن ئایە پرسیاری ناو گۆریان لێ دەکری و فیتنە و تاقیکردنەووەی ناو گۆر دەیان گریتەووە؟

[۱] سنن النسائي (۲۰۵۳).

پيغه مبهړ فهرموی (ﷺ) نه خیر به سه بو ته وان ته و بریسکانه وهی شمشیر له سهر سهریان کاتیک تاقیکردنه وه بویان و لئی رزگار بونه له بهر ته وهی گیان له سهر دهست بونه و ناماده بونه گیانی خویان به ختکه له پیناو خوی رب العالمین، واته تاقیکردنه وهی ناو گور شه هیده کان ناگریته وه وه پرسیاریان لئ ناکری جا ته هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون ته گهر شه هیده کان پرسیاریان لئ نه کری خو پیغه مبهړان (عليهم الصلاة والسلام) ته ولاتره و له جیتره که پرسیاریان لئ نه کری چونکه پله یان مه زنتره له شه هیده کانیش له پیناو خوی رب العالمین.

له پاشان به لگه یه کی تری ته هلی سونه و جه ماعه که ده لئ نابی پیغه مبهړان (عليهم الصلاة والسلام) پرسیاری ناو گور و قه بریان لئ بکری ده لئ له بهر ته وهی یه ک له پرسیاره کانی ناو گور و قه بر ته وهی ده لئ (مَنْ نَبِيَّكَ؟) پیغه مبهړه که ت کی بو؟ جا پیغه مبهړه که ت کی بو ته وکاته خو موحه مه د (ﷺ) بوخوی پیغه مبهړی الله بو (ﷺ) پرسیار دهر باره ی خوی لئی ده کری، به لئ ته وه شتیکی سروشتی نیه ته بیعی نیه پرسیار دهر باره ی خوی لئی بکریت و وه لام بداته وه له بهر ته وه پیغه مبهړ فهرموی (ﷺ): «إِنَّهُ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ»^[۱] ههر پیغه مبهړه هه والی ته وهی به نیمه داوه (ﷺ) ده فهرموی وه کو نیگا و وه حی بومن هاتوه که ئیوه تاقیکردنه وهی ناو گور ده تانگریته وه و پرسیارتان لئ ده کری له ناو گوره که تان نه یفه رموو من پرسیارم لئ ده کری له گه ل ئیوه یان باسی خوی کردبی پیغه مبهړ (ﷺ).

وه له پاشان صدیقه کان صدیقه کانیش پرسیاریان لئ ناکری بوچونی په سهندی ته هلی سونه و جه ماعه له گه ل ته وه دایه له بهر ته وهی پله ی صدیق له شه هیده کان بهر زتره، صدیق وه کو ته بو به کری صدیق که سه د له سه د د دنیا بونه له ئیان و بیرو پروایان ته سلیمی فهرمانه کانی الله بو وه ته سلیمی فهرمانه کانی پیغه مبهړ بو (ﷺ) به راستی زانیوه، جا بوچونی راجیح

^[۱] صحيح البخاري (۸۶) (۱۸۴) (۷۴۵)، سنن النسائي (۲۰۶۲)، موطأ مالك (۵۱۰).

و پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە صدیقه کانیش پرسیارى ناو گۆریان لى ناکرئ و تاقي ناکرینه‌وه له‌ناو گۆردا، هەندیکی کەم له‌ زانایان بۆچونیان وایه صدیقه کانیش پرسیارى لى دەکرئ.

جا شه‌هیده‌کانیش گوتمان و دەرمان خست له‌ هی پیغه‌مبەرە (عليهم الصلاة والسلام) ئەوانیش پرسیارى لى ناکرئ له‌بەر ئەوه‌ی له‌ مه‌یدانی جه‌نگ و جیهاد و گیان له‌سەر دەستیه‌وه تاقي دەکرینه‌وه که شمشیر له‌سەر سەریان بریسکه‌ دەدات و له‌و کاته‌وه‌ دەرکه‌وتوه‌ ئەوان چەند بروادارن و له‌سەر چ ریبازیکی چاکن و شوینی پیغه‌مبەر که‌وتونه‌ (ﷺ).

جا له‌ پاشان مورابیطون ئەو که‌سانه‌ی که‌ سه‌نگەر نشینن و له‌سه‌نگەر ه‌وه‌ وه‌فات ده‌که‌ن و ده‌مرن له‌پیناو خوای رب‌ العالمین ئەوانیش بۆچونی راجیح و پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە پرسیارى ناو گۆریان لى ناکرئ وه‌ تاقي ناکرینه‌وه‌ له‌ناو گۆر، له‌بەر ئەو فەرموده‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) پیغه‌مبەر فەرموى: «رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ» فەرموى شه‌و و رۆژیک خۆبه‌ستان و له‌ سه‌نگەر بوندا له‌پیناو خوای رب‌ العالمین چاکتر و باشتريکه‌ له‌ رۆژوگرتنی مانگیک له‌سەر یه‌ک و شه‌و هه‌ستانه‌وه‌ی مانگیک له‌سەر یه‌ک و شه‌و زیندو کردنه‌وه‌ «وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ» ئە‌گەر بمرئ له‌ سه‌نگەر نشینیه‌ که‌یدا ئەو عه‌مه‌ل و کار و کرده‌وه‌ چاکانه‌ و خۆبه‌ستنه‌ که‌ی له‌پیناو الله‌ تعالى و سه‌نگەر نشینیه‌ که‌ی به‌ به‌رده‌وام خیره‌ که‌ی بۆ ده‌چیت و لى نابری «وَأَجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ» وه‌ له‌ پاشان رزق و رۆزیه‌ که‌شی هەر بۆی ده‌چئ «وَأَمِنْ الْفُتَّانَ»^[۱] وه‌ ئەمینیش ده‌کرئ وه‌ ئەمانه‌تی ده‌دریتئ له‌ (فُتَّانَ) به‌ مانای تاقیکردنه‌وه‌ی ناو گۆر دئ زانایان ده‌فه‌رمون، که‌واته‌ ئەوه‌ش به‌لگه‌یه‌کی راشکاوانه‌یه‌ له‌سەر ئەوه‌ی سه‌نگەر نشینه‌کان ئە‌گەر له‌پیناو

[۱] صحیح مسلم (۱۹۱۳)، سنن الترمذی (۱۶۶۵)، سنن النسائي (۳۱۶۷) (۳۱۶۸).

خوای رب العالمین خویان بیهستن و له سهنگهردابن ئەوہ پلہ و پایہی ئەو کەسانہیہ کە پرسیارى ناو گۆریان لى ناکرى و توشى تاقیکردنەوہى ناو گۆر نابن.

سەبارەت بە مندالەکانى کە باڵغ نەبون یان شیتیش کە ھەر بە شیتیتى دەمرى ئایە ئەوانیش پرسیارى ناو گۆریان لى دەکرى؟ ھەندیک لە زانایان فەرمویانە بەلى لىیان دەکرى لەبەر ئەو ھەندیک لە زانایان دەفەرمون بەلگەکان گشتین ئەوہى کە دەلى پرسیارى نیو گۆر دەکرى لە مەرقەکان کەواتە ئەوانیش لە چینی مەرقن لەبەر ئەو ھەندیک لەوانیش دەکرى، و ھەندیکیش لە زانایان بۆچونیان وایە دەفەرمون پرسیارى لى ناکرى لەبەر ئەو ھەندیک لەوان تەکلیفی شەرعیان لەسەر نیە، شیتیکى تەواو شیتى سەدا سەد تەکلیفی شەرعى لەسەر نیە، و ھەندیک لە پاشانە کە مندالیش ھەتا باڵغ نەبى و خوى نەناسى تەکلیفی شەرعى لەسەر نیە، جا کەسێک تەکلیفی شەرعى لەسەر نەبى چۆن دەبى پرسیارى لىبکریتەو ھە و تاقى بکریتەو ھە؟ لەو پیناوەدا کۆمەلێک لە زانایانى ئەھلى سونە و جەماعە بۆچونیان وایە کە دەفەرمون بەلى تاقیکردنەو ھە کەیان نابیت و پرسیارى ناو گۆریان لى ناکرىت.

ئایە ئەوانەى ئەى لەناو گۆر نانرىن کەسانیک ھەن کە پارچە پارچە دەبن ئیسک و پیست و پارچە یە کەیان نابینریتەو ھە کەسانیک ھەن دەکەونە دەریایەکان و ماسى و حوتەکان دەیانخۆن کەسانیک ھەن کە دەمرن دەبنە خۆلەمیش لەگەڵ سوتانى ئایە ئەوانە کە لەنیو گۆر دانانرىن ھەر ئەوانە پرسیارى لى دەکرىت و تاقى دەکرینەو ھە کە لەنیو گۆر دادەنرىن چونکە لە فەرمودەکانى پیغەمبەرىش وا ھاتو ھە (ﷺ) و ھە ابن تیمیەش لەوانى و ھەرگرتو ھە و لە دەقە کەیدا دەفەرموى (يُفْتَنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) لەنیو گۆرەکانیاندا پرسیارى لى دەکرى و تاقى دەکرینەو ھە؟ لە ھەلامدا ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمون نا لەبەر ئەو ھە غالیبەنما و زۆربەى جاران مردو کە دەمرى لەنیو گۆر دادەنرى ئاوا ھاتو ھە وشە کە، ئەگەر نا ئەو ھە لەنیو گۆریش دانەنرى پارچە پارچەش بى بیته خۆراکى ماسى و حوتەکانیش لە

دەریایەکان وە وەکو خۆلەمیشیشی لیبی هیچ پارچە و ئاسەوارێکی نەمینی لە لاشە و جەستە ی ئیلا هەر ئەو تاقیکردنەوی بەسەردی مادەم لە چینی پیغەمبەرەکان نیە (عليهم الصلاة والسلام) وە لە شەهیدەکان و صدیقه‌کان و مورابیطەکان نیە ئەوەش ئەو تاقیکردنەوی و پرسیاری وەکو ناو گۆری لی دەکری لەدوای مردنەکی چونکە مەبەست ئەوەیە کە کەسە کە بمری و بکەوێتە ژیاڵی بەرزەخی نیوان دنیا و قیامەتی ئەو پرسیارانە دەیگریتەوی و لی دەکری ئەوە بۆچونی پەسەند و تەواو و وە دروستی ئەهلی سونە و جەماعەیه.

ئەو سی پرسیارانە زۆر گرنگە هەر لە ئیستاه کەواتە وەکو وەرگیراوە لە فەرمودە ی پیغەمبەر (ﷺ) وەلامی بۆ بەدەست بێنین، بە دنیاییه‌وه ئەگەر ئیمە پلە ی شەهیدیان بە نسیب نەبی کە ناشزانین بە نسیبان دەبی یان نا؟ دۆعا دەکەین دەپاریینەوی لەبەر خوی رب العالمین الله بە نسیبان بکا یا رەبی، بەلام ئەگەر بە نسیبان نەبوو؟ وە ئەگەر ئیمە لە چینی صدیقان نەبوین؟ ئەگەر مورابیط نەبوین؟ ئەگەر لەو چینانە نەبوین خۆ پرسیاری ناو گۆر و قەبرمان لی دەکری لە ئەگەری ئەوەدا کە لیان دەکری پێویستە لە ئیستاه ئیمە ئامادەباشی بۆ بکەین بە چاکی و بە جوانی وەلامەکان بە دەست بێنین، چەند گرنگ و موهیمە پرسیارەکانمان بۆ ئاشکرا کراوە هی ئەو تاقیکردنەوی لەناو گۆردا بەسەرماندا دی، کە یە کەم پرسیار (مَنْ رَبُّكَ؟) پەرەردگارت کییە -جل شئە-؟ دەبی پێناسە ی بکە ی ئەگەر لە دنیا دا عیلم و زانستیت پەیدا نەکردبی بە ناسینی الله تعالی بە کورتی و پوختی لایەنی کەم الله تعالی ت بە زات و ناو زۆر جوانەکان و سیفاتە بەرزەکانیەوی نەناسیبی بە دنیاییه‌وه لەوی زمانت تیک دەئالی و وەلامت بەدەست نابی، وە لە پاشان دوو مەرجی زۆر سەرەکی هەیه وەکو زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون کەسیک بتوانی وەلامی ئەو سی پرسیارە بداتەوی لەناو گۆر، یە کەمیان دەبی عیلم و زانستیه‌وه ت هەبی بە الله ناسی وە پیغەمبەر بناسی (ﷺ) وە بە ئاینی ئیسلام و بە ریبازی الله تعالی کە دینی

ئیسلامه، ئینجا له پاشان ده‌بی عه‌مه‌لی چاک‌یشته‌ی ده‌بی کرده‌وه‌شت کرد‌بی به‌ عیلم و زانستیه‌ که‌ت ئینجا پرسیاره‌کان ده‌توانی وه‌لام بده‌یت‌وه‌ و وه‌لامت بو‌دی، ئه‌گه‌ر عه‌مه‌لت نه‌بی چه‌ند عیلم‌یشته‌ی ده‌بی وه‌کو شه‌یتانی ئیبلیسی نگ‌ریس ئه‌و کاته‌ کرداری نه‌کرد به‌ عیلمه‌ که‌ی خۆی لیت قبول ناب‌ی و ره‌تکراوه‌ ده‌بی و عه‌زابی قه‌بر ده‌تگر‌یت‌وه‌ و وه‌لامت به‌ ده‌ست نایه‌، ئه‌گه‌ر عه‌مه‌لیشت زۆر چاک‌بی و به‌لام عیلمت نه‌بی و به‌ عیلمه‌وه‌ بایی ئه‌وه‌نده‌ی که‌ الله له‌سه‌ری دانای الله‌ نه‌ناسیبوو -جل شئنه‌- دوباره‌ وه‌لام به‌ ده‌ست ناب‌ی، که‌واته‌ الله‌ تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [محمد: ۱۹] بزانه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) عیلمت ده‌بی به‌ (لا إله إلا الله) که‌ هیچ په‌رستراویک نیه‌ به‌ حق و ره‌وا جگه‌ له‌ الله، که‌واته‌ عیلم په‌یدا کردن به‌وه‌ی که‌ الله‌ تعالی -جل شئنه‌- تاک و ته‌نهایه‌ له‌ زاتیدا له‌ ناوه‌ زۆر جوانه‌کانی له‌ سیفاته‌ به‌رزه‌کانی وه‌ دان پ‌یدا‌ه‌ینانی په‌روه‌ردگاریه‌تی الله‌ تعالی که‌ تاک و ته‌نهایه‌ له‌ به‌دیه‌ینان له‌ خاوه‌نیه‌تی و مو‌لک وه‌ له‌ پاشان به‌ر‌پ‌وه‌بردن وه‌ له‌ هه‌موو کار و کرداره‌کانی تاک و ته‌نهایه‌ شه‌ریک و هاوبه‌شی نیه‌ وه‌ ده‌بی دان بن‌یین به‌ ته‌وحیدی ئولو‌هییه‌ که‌ الله‌ تعالی تاک و ته‌نهایه‌ له‌ په‌رستندا هه‌ر ئه‌وه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌ی به‌رستری هاواری لی‌بک‌ری پ‌شتی پی به‌ستری ئوم‌یدت پی ده‌بی که‌ بت‌باته‌ به‌هه‌شت و وه‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خۆت بگ‌ری زه‌ره‌ر و زیانه‌کانت له‌سه‌ر لا‌بدا ئا ئه‌وه‌ هه‌ر ته‌نها الله‌ تعالی یه‌ -جل شئنه‌- له‌ هه‌موو که‌س و شتی‌کت زیاتر خۆشتر بو‌ی ته‌نانه‌ت له‌ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئینجا له‌ پاشان ناو و سیفاته‌کانی ئه‌وه‌ی بو‌خۆی بریاری داوه‌ له‌ قورئانی پیروزیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌ی جی‌گیر کردوه‌ له‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیح و راست و دروست ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ ئه‌گه‌ر وا عیلم و زانستیت په‌یدا بوو کار و کرده‌وه‌شت پی کرد وه‌لام به‌ ده‌ست ده‌بی له‌ناو گۆردا، که‌واته‌ ئه‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ له‌ سه‌رمانه‌ بایه‌خ بده‌ین به‌ الله‌ ناسی و به‌ پیغه‌مبه‌ر ناسی (ﷺ) و به‌ ئاین ناسی زۆر زۆر زیاتره‌ له‌وه‌ی که‌ بایه‌خ ده‌ده‌ین به‌ شه‌هاده‌ و بر‌وانامه‌کانی دنیا چونکه‌ به‌ ده‌یه‌ها پر‌وفیسۆری دنیا هه‌یه‌ ره‌نگه‌ زۆر زیره‌ک‌بی له‌ دنیا پله‌ی

پروفسۆریه‌ تیشی بریپی چهنده‌ها به‌حسی نوسیپی زیره‌ک و دانابی پروانامه‌کانی هه‌موو به‌ده‌ست هینابی ئه‌وانه‌ی هی دونیایه‌ ره‌نگه‌ له‌نیو گۆردا له‌ وه‌لامی فریشته‌کان (په‌نا به‌ الله) ئه‌وه‌ بیگری و بلی (هه‌ا هه‌ا؛ لا أدري) نازانم زمانی تیک بئالی به‌ زیره‌کی نیه‌ هه‌موو زمانی دونیا بزانی که‌سه‌ که‌ هه‌موو پروانامه‌کانی ئه‌کادیمی به‌ده‌ست بیئی ماده‌م اللهی نه‌ناسیوه‌ به‌ ته‌واوی پیغه‌مبه‌ری نه‌ناسیوه‌ (ﷺ) ریازی ئیسلامی نه‌ناسیوه‌ و دینی ئیسلامی نه‌ناسیوه‌ و کار و کرده‌وه‌ی چاکی نه‌بوه‌ ناتوانی وه‌لام بداته‌وه‌ قه‌بر و گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی.

جا له‌ پاشان ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئایه‌ له‌ناو گۆردا عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌کان وه‌ خوشی و فراوانی گۆر ته‌نها بو لاشه‌ی مروّقه‌ یان بو رۆح و گیانیی ته‌نها یان بو هه‌ردوکیانه‌ پیکه‌وه‌؟ گیانی ئینسان و رۆحی ئینسان و مروّق چهند نه‌وعیک په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ له‌ گه‌ل لاشه‌ و جسمی مروّق، جاریکیان رۆحی مروّق له‌ سه‌ره‌تای له‌ناو سکی دایکی و کۆرپه‌له‌یه‌ نه‌وعیک له‌ په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل لاشه‌ و جسمی مروّق هه‌یه‌، که‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌ سکی دایکی له‌ دایک ده‌بی په‌یوه‌ندیه‌کان ئه‌و کاته‌ لاشه‌ و جسمه‌ که‌ سه‌ره‌کیه‌ و رۆح و گیانه‌ که‌ به‌ دوایه‌وه‌یه‌ له‌ خوشی و ناخۆشیه‌کان وه‌ له‌ هه‌ر هه‌موو بواری ژیان، ئه‌مجاره‌ له‌دوای مردنه‌ و ژیانیه‌ به‌رزه‌خیه‌ ئه‌و کاته‌ رۆح و گیانه‌ که‌ سه‌ره‌کیتره‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ لاشه‌ و جه‌سته‌ که‌ به‌دوایه‌وه‌یه‌، به‌لام له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ راجیح و په‌سه‌نده‌ که‌ خوشی و ناخۆشیه‌کان وه‌ به‌رفراوانی قه‌بر و ناز و نیعمه‌ته‌کانی وه‌ به‌ر ته‌نگی و ئه‌شکه‌نجه‌ و عه‌زابی قه‌بر بو لاشه‌ و جه‌سته‌ به‌و شیوازه‌ی که‌ خوای رب‌ العالمین ده‌زانن -جل شئه‌- ئه‌وه‌ شتیکی په‌نه‌ان و نادیار و غه‌یبیه‌ ده‌بی ته‌سلیم بین و پروامان پیی هه‌یه‌، باشه‌ ئه‌گه‌ر بلین چۆن ده‌بی ئیمه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر ده‌لیی قه‌بر فراوان ده‌بی کوا قه‌بر برۆین هه‌لی کۆلین قه‌بره‌کان هه‌ر له‌ شوینی خۆیه‌تی؟ ئه‌وه‌ عه‌قلی تو و ده‌لی شتیکه‌ غه‌یبیه‌ زۆر شت هه‌یه‌ عه‌قلی تو ناخوینیته‌وه‌

ئوى له وه دښيا نى خواى رب العالمين ده فهرموئى دوو فريسته لم سهر تو داناو ه يه كيان چا كه ت ده نوسئ يه كيان هه له و تاوانت له سهر ده نوسئ؟ كوان فريسته كان؟ خو ههردهم له گه لمانن بو تو به چاوى سهر ناييبنى؟ شتيكى غه يبه په نهانه به لام پرومان پي هه يه سه دا سه د چونكه الله فهرمويه تى -جل شنه- پيغه مبه ر فهرمويه تى (ﷺ)، باشه ئو عه قله تى تو هه ته كه پي ده نازى پي جيا ده كريته وه له حه يوان و ئازهل پي جيا ده كريته وه له شيت و گيل و نه فام خه لكى خاوه ن عه قل و هو ش و ژيرى، عه قله كه ت له كو يبه؟ ئو عه قله ههردهم له گه لتداه توه تا عه قلت هه بئ و له ده ست نه دابئ ثايه عه قله كه تى خو ت ده بينى؟ نه خير ناييبنى، ئوى عه قله كه ت كه ناييبنى ثايه عه قلت نيه؟ به دښاييه وه عه قلت هه يه، كه واته زور شت هه يه ههر له دونيا شدا الله تعالى مروقي وا دروستكردوه شتى غه يبي و په نهانن يان ناديارن يان تو به ئاسانى ناييبنى وه شتى بهرچاوى و ههسته وه رى نين ئيلا ئاسه وار و شوينه واره كانيان هه نديك جار دياره جا ئوا عه زابى قهر و وه نه عيم و خو شيه كانى قه بریش به هه مان شيوه ئوا شتيكى غه يبيه و ده بئ پروات پي هه بئ وه به سهر مروقه كان دئ به دښاييه وه، جاروبار يكي ش ئه گهرى ئه وه ي هه يه وه ده گونجئ و بيشه رعيش نيه ده رچون نيه له باز نه ي ئه هلى سونه و جه ماعه ئه گهر هه نديك له ئاسه وار يان شوينه وار يان عه زاب و ناخوشي و ئه شكه نجه كانى قهر بو مروقه كان له سهر روى زهوى ئاشكرا بئ كه سيك بينرئ يان گوړى هه لېكه نه نرئ عه قيده ي ئه هلى سونه و جه ماعه وايه جاروبار يك ئه گهر الله پيشانى بدا بو ئيمان به هي زبوني پرواداران ه وه بو ترساندنى كافر و بئ پروا يانه، جا ئه گهر عه زابى قهر و وه خو شى قهر ته واو ئاشكرا بئ ههرچى چوو له قهر ئو شته غه يب و په نهانانه ي بينى ئو ئه جر و پا داشته ي بيرو پروا به غه يبيات كه الله تعالى بوى ديارى كردوين ئو وه نامي نيت ئو تاقى كردنه وه نامي نيت هه موو كه سيك ئو كاته پروا ده يني ئو مه عنا و واتاى تاقى كردنه وه كه له جيى خوئ نابئ، ههر له بهر ئه وه يه الله تعالى -جل شنه- هه موى وا دانه ناوه كه ئاسان بينرئ.

ابن القيم دەفەرموێ ژ یانی ناو ڕەحم و سکی دایکی کۆرپە لە کاتێک کە لە ناو ڕەحمی دایکێتی بەرتهسکە، بەلام ژ یانی دنیا زۆر بەرفراوانترە لەو ژیانەی کە کۆرپە لە کە لە ناو ڕەحم و سکی دایکێتی، وە ژ یانی بەرزەخیش بە قەد ئەو فراوانترە لە ژ یانی دنیات، کە ژ یانی دنیا چەند فراوانە بە قەد ژ یانی ناو ڕەحمی دایک کاتی کە کۆرپە لە یەعنی لە ناو ڕەحمی دایک زۆر بەرتهسکە ژ یانە کە ت یەعنی ناگاتە چەندەها سانتی مەترێک کە تۆ تێیدا دەژی و دەحەوێیەو، جا کە دێتە دنیا دنیا زۆر فراوانترە چەندەها هەزارەها کیلۆمەتراته دنیا ملیۆنەها کیلۆمەتراته دنیا زۆر بەرفراوانترە کە تێیدا دەژی، ابن القيم دەفەرموێ ژ یانی بەرزەخیش هی دواى مردن کە دەچیە ناو ئەو ژیانە زۆر زۆر بەرفراوانترە لە ژ یانی دنیا چۆن ژ یانی دنیا چەند فراوانە بەقەد ژ یانی نیو ڕەحمی دایک و کاتی کۆرپە لە ئاوا ژ یانی بەرزەخی و دواى مردنیش ئەوەندە فراوانترە بەقەد ژ یانی دنیا ئینجا ژ یانی قیامەتیش دەفەرموێ ئەوەندە فراوانترە بەقەد ژ یانی بەرزەخی، هیواش هیواش ژ یانە کان فراوانتر دەبێ.

جا بەلگەش لەسەر ئەو هی کە کافر و بێ پرواش تاقی دەکرێنەو وە پرسیاریشیان لێ دەکری لەنیو گۆردا وە کاتی ڕۆح کێشانه کان هەردولا دەگرێتەو وە پروادار و وە کافریش پیغەمبەر (ﷺ) لە فەرمودەیه کدا ئاماژەى پیکردووە کە بەرایی کۆری عازب بۆمان دەگیرێتەو -رضي الله عنه- باس لە گیان کێشانی پروادار و کافر و بێ پروا دەکا کە پیغەمبەر دەفەرموێ (ﷺ): «إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِنَ الدُّنْيَا، وَإِقْبَالٍ مِنَ الْآخِرَةِ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ بَيَضُ الْوُجُوهِ» عەبد و بەندە کان کە نزیک ببنەو لەو هی لە دنیا بچنە دەر و بەرەو قیامەت و ئاخیرەت بچن و سەرەمەرگ بچن فریشتە و مەلائیکە تانێک کە دەموچاویان سپیلکەیه لە ئاسمانەو دادەبەزن بەسەریەو «مَعَهُمْ أَكْفَانٌ مِنَ الْجَنَّةِ» کفنی بەهەشتیان پییە «وَحَنُوطٌ مِنَ الْجَنَّةِ» بۆنی زۆر خوشی لە میسک خوشتریان پییە لە بەهەشتەو «وَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ» هەتا چاوی مردووە کە و مروڤه کان حوکم دەکا لە

ده‌وروبه‌ری داده‌نیشن ته‌و جوړه فریشتانه «وَيَأْتِهِ مَلِكُ الْمَوْتِ» له کوټایدا فریشته‌ی گیان کی‌شان دیته لای و سه‌ری «فَيَقِفُ عِنْدَ رَأْسِهِ» له‌لای سه‌ریه‌وه ده‌وه‌ستی و «وَيَقُولُ أَيَّتُهَا الرُّوحُ الطَّيِّبَةُ» پی‌ی ده‌لی ته‌ی گیانی پاک و خاوینی بون خوش «كَانَتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ» که له‌ناو لاشه و جه‌سته‌یه کی چاکی بون خوش بوی «اخْرِجِي إِلَى رَوْحٍ وَرِيحَانٍ» وه‌ره ده‌ره‌وه وه‌ره برؤ لای خوش و بون خوشی «وَرَبٌّ غَيْرُ غَضَبَانَ» وه‌ره برؤ لای په‌روه‌ردگار‌یکی که توره نیه لیت «فَتَسْلُ رَوْحَهُ مِنْ جَسَدِهِ كَمَا تَسْلُ الشَّعْرَةَ مِنَ الْعَجِينِ» پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) ئاوا گیانه‌که‌ی دیته ده‌ره‌وه زور به ئاسانی هه‌روه کو موو له‌ناو ئارد یان هه‌ویر چهند به ئاسانی ته‌گه‌ر پارچه مویه‌ک ده‌ربکی‌شری ئاوا به ئاسان دی یان له ریوایه‌تی تر ده‌فه‌رموی هه‌روه کو ئاوا له ده‌می ته‌گه‌ر مه‌شکه‌یه‌ک سه‌راو ژیره‌وه هه‌لو‌اسرابی یان دۆلکه‌یه‌ک ئاوی تیدابی شو‌ری بکه‌یته‌وه چهند به ئاسان لپی داده‌به‌زی ئاوا به ئاسان گیان و رؤ‌حی بروادار ده‌که‌و‌یتته ده‌ستی فریشته‌ی گیان کی‌شان و ته‌ویش وه‌ریده‌گری «فَإِذَا أَخَذَهَا، لَمْ تَدْعِهَا الْمَلَائِكَةُ فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ» ته‌وه‌نده‌ی چاو قوچانی‌کی فریشته‌کانی تر له ده‌ستی فریشته‌ی گیان کی‌شان نایه‌یلنه‌وه گیانه‌که‌ی لپی وه‌رده‌گرن «حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ وَتِلْكَ الْأَكْفَانِ» هه‌تا وه‌ریده‌گرن له‌و کفنه به‌هه‌شتیانه‌ی بویان هی‌ناوه و ده‌پی‌چن وه ته‌و بونه خوشه‌ی حه‌نوطی لی‌ ده‌ده‌ن که خوشتره له بونی میسک «ثُمَّ يَصْعَدُونَ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ» له پاشان هه‌لی ده‌کی‌شن به‌ره‌و ئاسمان «كَلِمًا مَرُّوًا إِلَى الْمَلَأِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَالُوا مَا هَذِهِ الرُّوحُ الطَّيِّبَةُ؟» به‌لای هه‌ر کو‌مه‌لیک له فریشته‌کان ده‌چن ده‌لین ته‌و گیانه بونخوشه چا‌که هی کی‌یه؟ جا ته‌وانیش له وه‌لامدا پی‌یان ده‌لین «فَيَقُولُونَ: فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ، بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ» ده‌لین ته‌وه گیانی فلانی کو‌ری فلانه به باشت‌رین ناو ناوی ده‌به‌ن «الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا» که له دونیا ته‌و ناوه‌ی لی‌ نراوه «فَيُخْرِجُ مِنْهَا كَأَطِيبِ رِيحٍ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ» بونی‌کی زور خوش که له بونه هه‌ره خوشه‌کانی سه‌ر روی زه‌وییه لپی دیت و بون و به‌رامه‌ی ده‌روا «فَإِذَا وَصَلُوا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ وَسَتَفْتَحُوا» له‌پاش ته‌وه‌ی ده‌یگه‌یه‌ننه ده‌رگای

ئاسمانی یە کەم و داوای بونە‌وه‌ی دەرگای ئاسمانی لی دە‌کەن ئینجا لە پاشان دەرگای لی دە‌کرێتە‌وه و هە‌ڵدە‌کێشری هە‌تا دە‌چیتە ئاسمانی حە‌وتە‌م و لە خزمە‌ت الله تعالی ئینجا الله تعالی دە‌فەر‌موی «**ردوا روح عبدي إلى الأرض، فإني منها خلقتهم، وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى**»^[۱] دە‌فەر‌موی بیه‌نە‌وه ژیر زه‌وی و هە‌ڵیدە‌نە‌وه بۆ زه‌وی و ناو گۆرە‌کە‌ی چونکە من ئە‌وانم لە گۆ و خۆ‌لی زه‌وی بە‌دی هینا‌وه وە‌ دە‌یان گە‌رێنمە‌وه بۆ ئە‌وی جاریکی تر هەر لە زه‌وی‌ه‌وه زیندویان دە‌کە‌مه‌وه و دە‌ریان دە‌هینم لە‌ناو گۆرە‌کان.

ئینجا لە پاشان کە تە‌واو دە‌شارد‌ری‌تە‌وه لە عە‌قیدە‌ی ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە ئە‌وه جی‌گیرە کە پی‌غە‌مبەر (ﷺ) لە‌دوای شارد‌نە‌وه و ناشتنی مردو‌ه‌کان هە‌ندیک جار فەر‌مو‌یه‌تی «**استغفروا لأخیکم ، و سلوا له بالتثبیت**» ئی‌وه داوای لی‌بۆردن بۆ برا موس‌لمانە‌کە‌تان بکەن وە‌ داوا بکەن کە جی‌گیر‌بی لە وە‌لامدانه‌وه‌ی فریشتە‌کان «**فإنه الآن يسأل**»^[۲] چونکە ئی‌ستا ئە‌و پرسیاری لی دە‌کری بە‌ مە‌عنای لە‌دوای ئە‌وه‌ی دە‌شارد‌ری‌تە‌وه لە‌ناو گۆرە‌کە‌ی (والله أعلم بالصواب)، جا فریشتە‌کانی پرسیار دە‌کەن یە‌کیان ناوی نە‌کیرە و ئە‌ویتریان مۆنە‌کەر^[۳] ئە‌گەر هە‌ندیک لە زانایانی ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە دە‌لین جی‌گیریش نیە و نابێ ئە‌و ناو‌ه‌یان لی بنە‌ی بە‌لام لە‌لای کۆ‌مه‌لیکی تریان جی‌گیرە و ئە‌و بە‌لگانه‌ی بۆ دە‌هیننە‌وه. ئە‌م‌جارە پی‌غە‌مبەر (ﷺ) دە‌ربارە‌ی بە‌ندە‌ کافر و بی‌پرواکان دە‌فەر‌موی: «**وإنَّ العبدَ الکافرَ أو الفاجر إذا کان فی انقطاعٍ من الدُّنیا وإقبالٍ من الآخرة نزلت علیه ملائکةٌ سودُ الوجوه**» دە‌فەر‌موی بە‌ندە‌ کافر و بی‌پرواکان یان گونا‌حکار و تاوان کارە‌کان ئە‌گەر لە دۆ‌نیادا نزیک بوو بونە‌وه دە‌ربچن و نزیک بوو بون بچنە قیامە‌ت واتە گیانیان دە‌ربچێ و بمرن فریشتانیکی دە‌موچاو رە‌شیان بە‌سەر داده‌به‌زی «**معهم أكفان من النار**» کفنی دۆ‌زه‌خی و ئاگریان بۆیان هینا‌وه «**وحنوط من النار**» حە‌نوطی ئاگرینیان بۆ هیناون لە یە‌ک لە

[۱] صحیح الجامع (۱۶۷۶)، صحیح الجامع (۱۶۷۶).

[۲] صحیح الترغیب (۳۵۱۱)، أخرجه أبو داود (۳۲۲۱)، والبزار (۴۴۵)، والحاکم (۱۳۷۲).

[۳] سنن الترمذی (۱۰۷۱) حدیث حسن غریب، حکم الحدیث: حسن، سنن النسائي (۱۸۳۳)، سنن ابن ماجه (۴۲۶۲) (۴۲۶۸).

ريوايه ته كاني تر ده فهرموي پيغه مبهَر (ﷺ) مه سوحيان بو هيئاوه، مه سوح ده لين زانا يان وه كو پيستي ژوژك دركاوييه ياني تهو رُوح و گيانه ي له ناو وهر بئالين (په نا به خواي رب العالمين) الله بمان پاريزي له گونا حكاره كاني تاوامان نه كا كه گيانمان ده كيشرى زور زه حمهت و ناخوشه، ئينجا ده فهرموي «**فِي جِلْسُون مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ**» تهو فريسته ده موچاو ره شانه ي كه كفني دوزه خيان بو هيئاوه وه مه سوحيان بو هيئاوه هه تا چاوي حوكم ده كا له ده و روبه ري داده نيشن «**فِي آتِيهِ مَلَكُ الْمَوْتِ**» ئينجا دوايي فريسته ي گيان كي شان ديته لاي «**وَيَقُولُ: اخْرِجِي أَتَّهَا الرُّوحَ الْخَبِيثَةَ**» وه ره ده ره وه و ده ربچو ته ي گيان و رُوح ي پيس «**كَانَتْ فِي الْجَسَدِ الْخَبِيثِ**» له لاشه و جهسته يه كي پيس بوو «**فَتَتَفَرَّقُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ**» جا له وي گيانه كه ي پهرت ده بي به ناو هه موو لاشه و جهسته ي ده يه وي نه يه ته ده ره وه ده زاني تاخر له حزه و چركه يه تي ته واو ژيان و تاقير كرده وه و هه موو هه له كاني ژياني له ده ست چوه، ئينجا له پاشان «**فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السَّفُودُ مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ**» پيغه مبهَر فهرموي (ﷺ) فريسته ي گيان كي شان كه (ملك الموت) ده ده ست و چنگ له رُوح و گيانه كه ي گير ده كا ده ري ده كيشرى هه روه كو چون تاسنيكي دور و دريژ ته گهر قولابه ي هه بي و گهرم كرابي له نيو خوريه كي وه لئانرابي و تاوي پيدا كرابي خوريه كه ته رب ي چهند به زه حمه تي ليك ده بيته وه موو له گه ل خوي راده كيشرى تاوا به زه حمه تي و ناخوشي گيان و رُوح ي تهو كافره ده رده كيشرى يان ه ي تهو گونا حكار و تاوانكاره «**فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِ طَرْفَةِ عَيْنٍ**» ته وهنده ي چاو قوچانيك فريسته ده موچاو ره شه كان ناهيلن گياني تهو كافره يان تهو تاوانكاره له ده ست ي فريسته ي گيان كي شان بمينيته وه و لي ي وه رده گرن «**حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تِلْكَ الْأَكْفَانِ وَذَلِكَ الْحَنُوطُ مِنَ النَّارِ**» هه تا دايدة نين له ناو تهو كفنه دوزه خيه وه له ناو تهو بو نه ناخوش و يان مه سوحه جه هه نه ميه ي و ئاگريه ي «**وَيُخْرِجُ مِنْهَا كَأَنَّتِ الرِّيحُ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ**» ناخوشتري بوني بوگه ني ليدي كه بوني بوگه ني وه ها زور ناخوش كه م و ده گمه ن بي له سهر روي زه وي ناخوشتري بون چيه له بوگه ني و گهنده لي تهو بونه ي

لئ دئ «فیصعدون بها إلى السماء» هه‌لی ده‌کیشن به‌ره‌و ئاسمان «کلما مروا على الملائكة قالوا: ما هذه الروح الخبيثة؟» به‌لای هه‌ر پۆله مه‌لایکه‌ت و فریشته‌یه کدا ده‌رۆن ده‌لێن ئه‌و رۆح و گیانه‌ پیسه‌ هی کییه‌؟ پیتانه «فیقولون: الروح فلان بن فلان» ده‌لێن گیان و رۆحی فلانی کوری فلانه‌ پیمانه «بأقبح أسمائه التي كان يُسمی بها في الدنيا» به‌ ناخۆشترین و ناشرینترین ناو که له‌ دنیا دا ناوی پێ ده‌رکردبوو ناوی لئ نرابوو «فإذا وصلوا إلى السماء لن تفتح لها» کاتی که ده‌گه‌نه‌ ئاسمانی دنیا ده‌رگای ئاسمانی لئ ناگریته‌وه «يقول الله تعالى» پیغه‌مبه‌ر فەرموی (ﷺ) الله تعالى ده‌فەرموی: ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُم أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ [الأعراف: ٤٠] الله تعالى فەرموی ده‌رگای ئاسمانه‌ کانیان لئ و لا ناگری و نابیته‌وه وه‌ ناچنه‌ به‌هه‌شت مه‌گه‌ر هه‌تا حوشت به‌ کونی ده‌زیدا نه‌پروا حوشت به‌ کونی ده‌رزی قه‌تاو قه‌ت ناپروا که‌واته‌ قه‌تاو قه‌ت ئه‌وانیش ناچنه‌ به‌هه‌شت «فَتُطْرَحُ رُوحُهُ طَرَحًا» جا الله تعالى فەرمان ده‌کا و گیانه‌ که‌ی هه‌ل ده‌درئ و فره‌ ده‌درئ به‌ فره‌دانی که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه له‌و کاته‌: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ [الحج: ٣١] هه‌ریه‌ک شیرک و هاوبه‌شی بۆ الله په‌یدا بکا وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ له‌ ئاسمان هه‌لدریته‌ خواره‌وه‌ و بکه‌وی ته‌یر و بالنده‌کان بیگرنه‌وه‌ و ئینجا ئه‌وانیش دایه‌زینن یان فره‌بیده‌ن: ﴿أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ﴾ یان با و هه‌وا بیهینئ و بیبا گیانه‌ که‌ی فره‌ی بدا له‌ شوینیکی دور ئاوا دیته‌وه‌ به‌ر لاشه‌ که‌ی و رۆحه‌ که‌ی «فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ» ئاوا به‌ زه‌حمه‌تی و ناخۆشی هه‌لدەدریته‌وه‌ ناو گۆره‌ که‌ی و ده‌که‌ویتته‌وه‌ به‌ر لاشه‌ی ئه‌و گیان و رۆحه‌ «وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ» دوو فریشته‌ دینه‌ سه‌ری دایه‌نینن یه‌کیان مونکه‌ره‌ یه‌کیان نه‌کیر گوتمان هه‌ندی که‌ له‌ زانیان ده‌لێن نابئ ئه‌و ناوانه‌ ناوی فریشته‌کان بئ چونکه‌ ناوه‌کان ناوی شیاو و گونجا و خۆش نین به‌لام بۆچونی راجیح و په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ چونکه‌ به‌ به‌لگه‌ی فەرموده‌ی سه‌حیح جیگیره‌ ده‌گوترئ و ئاساییه‌ له‌به‌ر خراپه‌ی

مه‌لائیکه‌ته‌کان نیه‌ به‌ لکو له‌ به‌ر ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ مروّقه‌کان لیان ده‌ ترسین ئینکاریان ده‌ که‌ن
 حه‌ز ده‌ که‌ن نه‌یان بینن ئه‌و پرسیارانه‌یان لی نه‌ کری تاقیکردنه‌وه‌یه‌ له‌و پیناوه‌ ئه‌و ناوه‌یان
 لی نراوه‌، ئایه‌ ئه‌و فریشتانه‌ ئه‌و فریشتانه‌ی سه‌ر شانمانن یان فریشته‌ی نوین و هه‌ریه‌ک
 له‌ مردوه‌کان فریشته‌یه‌ک دوو فریشته‌ی نوێ ده‌چیته‌ سه‌ری؟ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌
 ده‌فه‌رمون ده‌شی و ده‌گونجی شته‌ که‌ غه‌یبیه‌ هه‌ریه‌ک له‌ مروّقه‌کان دوو فریشته‌ی له‌ نوێ
 بچیته‌ سه‌ریان و فریشته‌کانی سه‌ر شانیان نه‌بن هه‌ندی‌کیش ده‌فه‌رمون فریشته‌کانی سه‌ر
 شانی مروّقه‌کانن، ئینجا دایده‌نین له‌نیو گۆره‌که‌ی و دایده‌نیشین و پیی ده‌لین «من
 ربُّک؟» کئ بوو په‌روه‌ردگارت؟ پرسیار یه‌ که‌م چه‌ند زه‌حمه‌ت و ناخۆشه‌ له‌نیو ئه‌و گۆره‌
 ته‌نگه‌ی به‌ تاق و ته‌نها که‌س و شتی‌ک دیته‌ سه‌رت که‌ له‌ ژیا‌نتدا نه‌ت بینوه‌ فریشته‌
 خوی له‌ خۆیدا سام و هه‌یه‌تی هه‌یه‌، ئینجا «وما دینک؟» دین و به‌رنامه‌ و رپیازی ژیا‌نت
 چیبوو؟ «وَمَنْ نَّبِّیْک؟» پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ت کئبوو؟ «فَیقولُ هاهاهاه لا أدري» ده‌لی نازانم زمانی
 تی‌ک ده‌ئالی، ئینجا له‌ پاشان «فَیقول فِیقال لا دریت ولا تلیت فِیضربُ بِمِرْزَبَةٍ مِنْ حَدِیدٍ»
 پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) پیی ده‌لین جا باشه‌ نه‌تزان ی (چۆن ئیمه‌ بلیینه‌ که‌سی‌ک که‌
 پرسیاره‌ که‌ و وه‌لامه‌ که‌ی نه‌زانئ پیی بلیین باشه‌ ده‌ی باش یان چاوت ده‌ربئ) که‌
 پرسیاره‌ که‌ت نه‌زانئ ئاوا فریشته‌کان پیی ده‌لین ده‌باشه‌ هه‌ر نه‌تزانئ چونکه‌ نه‌تخوینده‌وه‌
 و وازبینه‌ له‌وه‌ی لیی ده‌ده‌ن به‌ میرزه‌به‌یه‌ک، میرزه‌به‌یه‌عنی وه‌کو توپز وایه‌ سه‌ری
 ئه‌ستور و خرکرا‌بیته‌وه‌ سه‌ریه‌ک وه‌ قولپه‌ که‌ی ئه‌وسه‌ری که‌ به‌ ده‌ست بگیری باریک‌بی،
 می‌طره‌قیشی پئ ده‌لین له‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌ هه‌ندی‌ک له‌ ریوا‌یه‌ته‌کان وا جیگیر بوه‌، ئینجا
 به‌وه‌ فریشته‌کان لیی ده‌ده‌ن له‌ نیو چاوانی یان له‌ ته‌وقی سه‌ری ده‌ده‌ن که‌ له‌ ئاسن ئه‌وه‌
 دروستکراوه‌ (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) «وذكر ثقلها وعضمها» وه‌ باسی قورسایی ده‌ کری
 وه‌ باسی گه‌وره‌یی ئه‌و توپزه‌ ده‌ کری که‌ لیی ده‌درئ «فَیصیحُ صَیْحَةً یَسْمَعُهَا کُلُّ شَیْءٍ؛ إِلَّا
 الْإِنْسَانَ» هاوار و ده‌نگی‌کی لی هه‌لده‌ستی ئه‌و مردوه‌ هه‌موو که‌س و شتی‌ک گوئی لی

دەبێ تەنھا مەرۆف و ئینسانەکان نەبێ «وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصُعِقَ» ئە گەر مەرۆفەکان گۆیستی بوبان پێغەمبەر دەفەرموی (ﷺ) لەهۆش خۆیان دەچون.

جا کەواتە یەک لە حیکمەت و کارلەجییەکانی اللە تعالی کە مەرۆف گۆی لێ نەبێ ئەوێهە هەتا لە هۆش خۆیان نەچن، ئینجا یەکی تر لە حیکمەتەکان ئەوێهە هەتا مردووە کە نەینێ پارێزراوی ئەو پەرحەم و بەزەیی خۆی رب العالمین هەلەگەلی، یەکی تر لە حیکمەتەکان زانایان دەفەرمون لەوانە عثمین -رحمە اللە- دیاری کردووە کە ئەویش دەلی ئەوێهە هەتا خزم و کەسی مردووە کە پێوێ نەشکێنەوێ وە دڵ غەمگین نەبن چونکە ئەگەر بزەن ئەو دەنگە گۆیست بن لە مردووە کە خۆیان هەردەم دلیان تەنگ دەبێت و پێی سەر شۆر و شەرمەزار دەبن لەنیو خەلکیدان، وە یەکی تر لە حیکمەتە کە ئەوێهە هەتاوێهە کو خەلکەکان بە هیلاک نەچن و لەناو نەچن چونکە هەندێک جار هەیه لەخۆی دەچێ هەیه پەنگە گیانی پێ لە دەست بدات لە ترسان، وە یەکی تر لە حیکمەتەکان ئەوێهە کە هەتا نەینێ پارێزراوی غەیب بێ ئەجر و پاداشت و تاقیکردنەوێهەکان چاکتر و لەجێ بێ ئیمە ئیمان و پڕوامان بە شتە غەیبیەکان هەبێ، لەو پێناوانەدا یە کە مەرۆفەکان گۆیستی عەزابی ناو گۆر نەبن هەروە کە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی: «لَوْ لَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لِدَعْوَتِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»^[۱] ئە گەر بێو ژێر گۆل نەبا و وە دەفن کردنی مردووەکان نەبا من داوام دەکرد لە اللە تعالی واتان لێکا گۆیستی عەزابی و ئەشکەنجەکانی مردووەکانی ناو گۆر بن.

جا لە پاشان پێغەمبەر (ﷺ) هەر لە فەرمودە کە بەرایی کۆری عەزب دەفەرموی «ثُمَّ يُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ أَضْلَاعُهُ» لە پاشان گۆرە کە لەسەر مونا فقهەکان و کافر و بێ پرواکان ئەوێهە تەنگ و تەسکتر دەبێتەوێهە لەخۆی هەتا پەراسوێهەکانی لە یە ک تیز و فیز

[۱] السلسلة الصحيحة | الصفحة أو الرقم : ۱۵۸ | خلاصة حكم المحدث : إسناده صحيح | التخریج : أخرجه مسلم (۲۸۶۸) مختصراً.

دەبن، بە مەعنای ئەو کۆڵە کە ی سینگی زانایان دەفەرمون لە هەندیک ڕیوایەتی تری فەرمودە کەش پێغەمبەر جیگیربوو (ﷺ) دەشکێ و پەراسووە کانی ئاوا لێک تیز و فیز دەبن بە ناو یە کدا دەپۆن «وَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى النَّارِ» دەرگایە کیش بۆی دەکرێتەو هەر لە ناو گۆرە کە ی لە ئاگری دۆزەخەو «وَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومُهَا» ناخۆشی و تیشک و گەرمایی ئاگری دۆزەخ لەو دەرگایە بۆی دی «وَيَقُولُ رَبِّ لَا تُقِمِ السَّاعَةَ»^[۱] دەپارێتەو و دەلێ ئە ی الله تعالی قیامەتم لێ دامەهێنە ئەو و وا جەهەنەم دەبینم ئەو ناخۆشیە قەبر زۆر ناخۆشە بە لām هێشتا لە هی جەهەمەم ئاسانتەر و سوکترە.

جا گۆر و قەبر لەسەر برواداران دەبیته میڕگیک لە میڕگە کانی بەهەشت فراوان دەبی ژیا نی تیدا خۆش دەبی، وە بۆ کافر و بی برواکانیش دەبیته قۆرتیک لە قۆرتە کانی ئاگری دۆزەخ، ئینجا لە پاشان ئەو کەسە کە لە ناو گۆردا دەمیڤیتەو ئە یه کافر و بی بروا یان ئەوانە ی عەزاب دەدرین بە بەردەوامی عەزابە کە لەسەریانە؟ لە عەقیدە و بیروپروای ئەهلی سونە و جەماعە بەلێ کافر و موشریکە کان بە بەردەوامی عەزاب و ئەشکەنجەیان دەدری لە ناو گۆردا، تەنھا بروادارە کان بە قەد گوناخە کان و تاوانە کانیان عەزاب و ئەشکەنجە دەدرین هەندیک جار الله تعالی لیان دەبورێ لیان خۆش دەبی لەسەریان سوک دەکا دۆعا و پارانەو ی زیندووە کان بۆیان کاریگەری دەبی لەسەریان یان سەدەقە و خیر و چاکە کان بە لām بۆ کافر و بی بروا و موشریکە کان بە بەردەوامی عەزاب و ناخۆشیە کان دەبینن، یە ک لە بەلگە کان ئەو یه کە فیرعەون و دار و دەستە ی الله تعالی بە راشکاوانە لە قورئان تۆماری کرد دەفەرموی: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ [غافر: ٤٦] الله تعالی سەبارەت بە فیرعەون هەر بە راشکاوانە تر دەفەرموی فیرعەون و ئالی فیرعەون بخەنە ناو ئاگر یان بە یانیان و ئیوارانیش بەو مانایە ی بە بەردەوامی لە

[۱] حدیث البراء بن عازب الطویل أخرجه أبو داود رقم (٤٧٥٣) كتاب السنة، وأحمد في المسند (٤ / ٢٨٧، ٢٨٨، ٢٩٥، ٢٩٦)، والطيايبي في المسند رقم (٧٥٣)، وهو حديث صحيح: صححه غير واحد من الأئمة كالذهبي وأبي نعيم وابن القيم وغيرهم.

عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌دا ده‌بن کافر و بێ پروا‌کان، به‌لگه‌کان زۆرن به‌لام له‌به‌ر که‌می کات ده‌مانه‌وی ته‌واو به‌ (العقيدة الواسطية) رابگه‌ین هه‌ر ئەوه‌نده ده‌لیین یه‌ک له‌ به‌لگه‌کانی که‌ جیگیربونی پرسیاره‌کانی ناو گۆری پێ ده‌بی له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز و وه‌ خو‌شی و ناخو‌شیه‌کانی ناو گۆری پێ ده‌بی ئەو ئایه‌ته‌یه‌ که‌ الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ [إبراهيم: ٢٧] جا زانایان ده‌فه‌رمون: ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ئەوه‌ بۆچونی راجیح و په‌سه‌نده (والله أعلم) که‌ مه‌به‌ست پێی نیو گۆر و قه‌بره‌ نه‌ک مه‌به‌ستنی پێی هاتنی قیامه‌ته‌ الله تعالی پرواده‌ره‌کان جیگیر ده‌کا له‌نیو گۆر و قه‌بره‌وه‌کو له‌ دنیا جیگیری کردبون له‌سه‌ر ئیسلام و ئیمان که‌ به‌ ده‌ستی خو‌یان رێگای هیدایه‌ت و رێنوینیان هه‌لبژاردبوو.

ئیمان بون به قیامه‌ت و دوا‌پۆژی مه‌زن و گه‌وره‌:

وَتَقُومُ الْقِيَامَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي كِتَابِهِ، وَعَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهَا الْمُسْلِمُونَ. فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا، وَتَدْنُو مِنْهُمْ الشَّمْسُ، وَيُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ. فَتُنْصَبُ الْمَوَازِينُ، فَتُوزَنُ بِهَا أَعْمَالُ الْعِبَادِ، ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ [المؤمنون: ١٠٢-١٠٣]. وَتُنْشَرُ الدَّوَاوِينُ، وَهِيَ صَحَائِفُ الْأَعْمَالِ، فَآخِذٌ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ، وَآخِذٌ كِتَابُهُ بِشِمَالِهِ أَوْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا * اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ [الإسراء: ١٣-١٤].

جا ده‌گه‌ینه‌سه‌ر ئەوه‌ی ابن تیمیه -رحمه الله- ئینجا دی باسی قیامه‌ت و دوا‌پۆژی مه‌زن و گه‌وره‌مان بۆ ده‌کا که‌ ده‌فه‌رموی (وَتَقُومُ الْقِيَامَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي كِتَابِهِ) به‌رپا ده‌بی و دیته‌جی و پروده‌دا ئەو قیامه‌ت و دوا‌پۆژه‌ی که‌ الله تعالی له‌ په‌رتوکه‌که‌ی که‌ قورئانی پیرۆزه‌هه‌والی پێداوه (وَعَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ) وه‌ له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ر و په‌وانه‌کراوه‌که‌ی که‌ موحه‌مه‌ده (ﷺ) هه‌والی پێداوه (وَأَجْمَعَ عَلَيْهَا الْمُسْلِمُونَ) وه‌ موسلمانانیش کو ده‌نگن

لەسەر هاتن و بەرپابونی ئەو قیامەت و دواڕۆژە (فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) مەروەکان و مەردوم زیندوو دەبنەو و هەڵدەستنەو و لەقەبر و گۆرەکانیان بۆ خزمەتی الله تعالى ی جیهانیان (حُفَاةٌ عُرَاةٌ غُرُلًا) ئەوانە (حُفَاةٌ) یەعنی بەپێ خواسی (عُرَاةٌ) یەعنی بەرۆت و قوتی شەمەک و جل و بەرگیان لەبەر نیە (غُرُلًا) بەبێ خەتەنە کراوی بەبێ سونەت کراوی (وَتَدْنُو مِنْهُمْ الشَّمْسُ) وەخۆر لەسەریان نزیک دەبێتەو (وَيُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ) وەئارەقە ی گوناح و تاوانەکان هەندێک جار دەیانگرێتەو لەیەک لەفەرمودەکان دەفەرموی هەتا گۆزینگیان پیغەمبەر (ﷺ) هەیە دەلی هەتا ئەژنۆی و هەیە هەتا ناوقەد و ناوکی و هەیە هەتا سەر شانه‌کانی و هەیە هەتا سەر گۆیچکەکانی دەکەوێتە ناو ئارەقە ی تاوان و گوناح، لەپاشان دەفەرموی (فَتُنْصَبُ الْمَوَازِينُ) ئینجا لەمەیدانی حەشر و حیسابدا میزان و تەرازوو دادەنری (فَتُوزَنُ بِهَا أَعْمَالُ الْعِبَادِ) کردەووەکانی بەندەکانی الله ی پێ وەزن و کیش دەکری ئینجا ئەو ئایەتە ی خویندەو و تۆماری کردووە ابن تیمیە لەپەرتوکه‌کە ی که الله تعالى فەرموی: ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هەریەک لەبرواداران که پێ تەرازوی خێر و چاکە ی قورس بوو لەسەر شەر و تاوان و گوناحەکانی ئا ئەوانە بەراستی الله دەفەرموی براوەن سەرفرازن: ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۲-۱۰۳] هەر که سیکیش که تەرازووە شەرەکە ی قورس تر بێ یان تەرازووە خێرەکە ی سوک بێ ئا ئەوانەن که زەرەریان هەل‌بژاردووە بۆخوێان وە ئەوانە لەنیو ئاگری دۆزەخ که کافر و بێ پرواکانن هەمیشەین، چونکه ئیختیلاف و جیاوازی هەیە ئایە کافر و بێ پرواکان کار و کردەووەکانیان تەرازو دەکری و دەکیشری لەمەیدانی حەشر و حیساب لەهەل‌وێستەکان دەگەینه سەری بەپشتیوانی خوای رب العالمین رونی دەکەینه‌و، لەپاشان ابن تیمیە دەفەرموی (وَتُنْشَرُ الدَّوَابُّ) ئەو کاتە ی ئەوێ چاکە و خراپەکانی مەروەکانی تیدا تۆمار بوو و نوسراو پەراوگەکان ئەوانە ب‌لاو دەبێتەو بەسەریان و ب‌لاو دەکریتەو هەمویان دەخریتە روو (وَهِيَ صَحَائِفُ الْأَعْمَالِ) پیناسە ی دەکا

ده‌واوین چیه؟ ده‌لی ئه‌و لاپه‌رانه‌ی کرده‌وه‌کانی مروّقه‌کانه (فَاخَذَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ) هه‌یانه به ده‌ستی راست پەرتوکه‌کی وەرده‌گری (الله له‌وانمان بکا) (وَآخَذَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ) وه‌ه‌شیانه به‌چه‌په‌واریده‌گری (الله له‌وانمان حساب نه‌کا) (أَوْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ) یان له‌پشته‌وه‌وه‌ریده‌گریته‌وه‌ (الله له‌وانیشمان نه‌کا) ئینجا ابن تیمیة فەرموی خوای پەروەردگار و پاک و بی‌گەر و بەرز ده‌فەرموی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا * اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ [الإسراء: ١٣: ١٤].

که‌واته‌ ئه‌لیره‌دا ابن تیمیة باسی ئه‌وه‌ی هه‌نایه‌ به‌ر باس که‌ قیامه‌تی گه‌وره‌ش په‌یدا ده‌بی له‌دوای ئه‌وه‌ی مروّقه‌کان یه‌که‌یه‌که‌ یان پۆل پۆل ده‌مرن و وه‌فات ده‌که‌ن کاتیکی دیاریکراویش هه‌یه‌ الله تعالی قیامه‌تی گه‌وره‌ و مه‌زنی لی به‌رپا ده‌کا و ده‌یه‌ینیتته‌جی ئا ئه‌وه‌ش به‌چی ڕوده‌دات و دیتته‌جی؟ به‌وه‌ ڕوده‌دا که‌ فوو ده‌کریتته‌ صور، فوکردنه‌ صور له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ جیگیره‌، فوو کردنه‌ صور فریشته‌یه‌کی تایبه‌تی بو‌ دانراوه‌ که‌ ئیسرافیله‌، فوو ده‌کاته‌ ئه‌و صوره‌ی که‌ الله تعالی -جل شئنه‌- بو‌ی داناوه‌، یه‌که‌مجار که‌ فوی پێدا ده‌کا چی به‌رپا ده‌بی؟ مردنی هه‌موو مروّقه‌کان و له‌ناو چونی گیان له‌به‌ره‌کانی سه‌ر ڕوی زه‌وی هه‌ر هه‌موی وه‌ گیانله‌به‌ر گیانی له‌به‌ر نامینێ و وه‌فات ده‌کا و ده‌مری ئینجا له‌ پاشان له‌ جاری دوهم فوی که‌ به‌ فەرمانی الله پێدا ده‌کا ئا ئه‌وکاته‌ سه‌عق توشی مروّقه‌کان ده‌بی له‌سه‌ر ئه‌و بو‌چونه‌ی که‌ ده‌لین سی نه‌فخ و فوو کردن به‌ صوره‌وه‌ هه‌یه‌ ئه‌وه‌ش بو‌چونیکه‌ له‌ بو‌چونه‌کانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌، وه‌ جاری سییه‌میش که‌ فوی پێدا ده‌کا گیانیان دیتته‌وه‌ به‌ر و هه‌لده‌ستنه‌وه‌ له‌ گو‌ره‌کانیان به‌ره‌و مه‌یدانی حه‌شر و حساب به‌رپێده‌خرین و کو‌ ده‌کرینه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ مردونه‌ له‌ مروّق و مه‌ردومه‌کان، جا هه‌ندیکیش له‌ زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌لین نه‌خیر ته‌نها دوو فوکردن هه‌یه‌ به‌ صوردا، یه‌که‌میان فوکردنی مردن و له‌ناو بردنی هه‌ر هه‌موو گیان له‌به‌ره‌کان و مروّقه‌کانه‌ گیانیان پێی ده‌رده‌چی صوره‌که‌ و فوکردنه‌که‌ پێدا لیک ده‌کیشریته‌وه‌ تا هه‌مویان

صه عقيان توش ده بى، وه جوړى دوه ميشيان نه وه يه كه فوى ده كرى پيدا هه تا زيندو و بڼه وه و گيانيان وه بهر بنرته وه.

پيوست ده كا هه لويسته له سهر نه وه بكه ين ثايه زيندو بونه وه شتيكى راست و په وايه؟ به لى له عه قيدى نه هلى سونه و جه ماعه دا زيندو بونه وه شتيكى راست و په وايه و جيگيره، ته نها بى پرواين وه كافر قورپه شيه كان ده هريه كان وه مولحيد و زنديقه كان بيرو پرواين پى نه بوه و زورجار په تيان كرده ته وه، به ده يه ها ثايه تى قورثانى پروز نه وه ي جيگير كرده و وه لامى هه ر هه موو چين و تويزه كانى داوه ته وه كه نمونه ي جوان و له جى واقعيانه ي الله تعالى هه نديك جار عاقل و ژيرى مروقه كانيش و هو شيشيان پى جولنراوه كه جيگير بوه به وه ي مروقه كان زيندو ده بڼه وه و زيندو بونه وه شتيكى جيگيره و هه يه و ده بى، به لگه كان زورن له سهر نه وه ي كه خوى رب العالمين زيندومان ده كاته وه به لام تيمه له وه لامى كافر و بى پرواين الله تعالى ده يه ها ثايه تى هيناوه ته وه پيوسته داعيه كان موسلمانان پرواداران نه و ثايه تانه بزنان و شى بكه نه وه له وه لامى كافر و بى پرواكان بويان بيننه وه.

له پاشان په ننگه دوباره بگوترى باشه هه يه ناشاردريته وه له نيو گوړ و قه بره كان پارچه پارچه بوه هه يه بوه ته خوراكي نازه له كان هه يه بوته خوراكي ماسى و حوته كان له نيو ده رياه كان هه يه بوه ته خو له ميش ئينجا نه وانه ش ثايه كه پيغه مبه ر فهرموى (ﷺ) (فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ) يان ابن تيميه واى جيگير كرد كه له گوړه كانيان زيندو ده بڼه وه (لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) ثايه نه ي نه وانه ي له ناو گوړدرا نين و شاردراوه نه بونه و ژير خاك نه كراون؟ ده لين نه وه به سيغه ي ته غليب و زوربه ي هه ره زورى كه ژير خاك كراون ناوا ده گوترى نه گه رنا مه به ست پيى نه وه يه نه وه ي بمرى و گيان له ده ست بدا ژير خاك بكري نه كرى نه و پروژه ي كه زيندو بونه وه دى و زيندو ده بيته وه و لاشه و جهسته كه ي زيندو ده بيته وه و روح و گيانى وه بهر ده نرته وه.

لێره دا هەندیک لە زانایان دەفەرمون باشە بۆچی باسی نیشانه کانی دواڕۆژی شی نه کردوه
 ابن تیمیة وه هەندیک لە زانایانی ئەهلی سونه و جه ماعه و له پەرتوکه کانی عەقیده باسی
 نیشانه کانی قیامەت دەکەن ئینجا دەچنە سەر برۆابون بە قیامەت و ئینجا باس و
 خواسه کانی قیامەت و زیندوبونه وه؟ بەلام هەندیک لە زانایانی ئەهلی تەحقیق دەفەرمون
 هی ابن تیمیة لەجێتره چونکه (اشراط الساعة) نیشانه کانی هاتنی ڕۆژی دوايي پەيوهندی
 بە قیامەتە وه نیه شتی که پەيوهندی بە دونیا وه ههیه زیاتر ئەگەر باس و خواسی بە تاییه تی
 لێبکری و له شوینیکی تاییه تدا ئەولاتر و باشتری که له وهی که له گەل قیامەتدا باسی
 لێبکری.

ئینجا ئەو خۆرهی که له سەرمان نزم و نزیک دەبیته وه ابن تیمیة فەرموی له مهیدانی حەشر
 و حیسابدا هەلۆیستە ی دەوی ئایه نزیکبونه وه که ی چۆنه؟ ئەوه شتیکی غەیبیه نادیاره ئیمه
 دەبی تەسلیمی بین سەرەتا برۆامان پێی هەبی ئینجا نزیکبونه وه که ی به و ئەندازهیه که له
 فەرموده ی پیغه مبه ر هاتوه (ﷺ) دەفەرموی ئەوهنده ی میلیک له سەر سەرتان نزم
 دەبیته وه، جا میل هەندیک لە زانایان فەرمویانه به وه ده گوتری به و کلچوکه ی پارچه
 داریک له دار دروست ده کرا یان له قوچی کار مامز و هەندیک له حیوان و ئازە له قوچ
 ناسکه کان و بچوکه کان دروست ده کرا کاتی خۆی کلی پی له چاوی ئافره تان ده درا و ده کرا
 که سەرە که ی باریکه و ده سکه که ی ئەستور تره ئەوه پێی ده لێن له زمانی عەرەبی میل،
 یان به قەد ئەوه له سەر سەرت نزم دەبیته وه خۆر (پەنا به خوای رب العالمین) یان ئەوهیه به
 مه سافەش ده گوتری یه عنی ماوهیه ک له سەر زهوی ڕۆیشتن پێی ده گوتری میل وه کو
 کیلۆمه تر.

ئایه میل چەند کیلۆمه تره؟ بەلێ میل زیاتره له کیلۆمه تر به ئیتیفاقی زانایان و ئەوانه ی
 پیوه رن شته کان ده پیون بەلام چەنده بزەبت؟ ئیختیلافی له سەر هەندیک لە زانایان
 ده فەرمون له کیلۆمه تر و نیویک زیاتره کیلۆمه تريک ههزار مه تره ئەوان ده لێن ههزار و

حهوت سهد و بيسټ و چوار مه تره، واته له كيلومتر و نيوټيک زياتر دوو سهد و بيسټ و چوار مه تریشی زياتره له كيلومتر و نيوټيک، هه نديک له زانايانیش بوچونى تر ده لښ (والله أعلم).

له پاشان نهو خوړه له مهيدانى حشر و حيسابدا به پراستى زه حمه ته ناخوشه الله تعالى له وانمان بکا که هه نديک له مروځ و چينه کان وه بهر سيبه ريکى خوايى ده که ون نهو سيبه ره خواييه ئايه (په نا به الله) بومان هه يه بلښين سيبه ري اللهيه «سَبْعَةً يَظْلَهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ»^[۱] ههوت جوړه کهس هه ن ده خرينه بهر سيبه ري خوايى لهو روژه ي که هيج سيبه ريک نيه جگه له سيبه ري خوايى؟ نا عه قيده ي نه هلى سونه و جه ماعه ده لښ يان سيبه ري عه رشى الله له هه نديک دهق و ريوايه ته کان وا هاتوه يان ده بى بلښي نهو سيبه ره خواييه ي بهو مانايه ي نسيبه تى ده دري ته لاي الله يانى نهو هى الله دايدنه ي و دروستى ده کا و تايبه تى ده کا بهو مهيدانه نه ک سيبه ري زاتى الله (په نا به خواى رب العالمين) نهو ه بوچونى نه هلى سونه و جه ماعه يه، يه عنى نهو سيبه ره ي وه کو عثيمينيش پى له سهر نهو ه داده گري که الله خهلقى ده کا و دروستى ده کا و تايبه ته بهو مهيدانى حشر و حيساب (والله أعلم بالصواب).

له پاشان خه لکى ده که ويته ناو ئاره قه ي تاوان و گوناخى الله تعالى نهو ههوت جوړه که سه ده پاريزى له ژير نهو سيبه ره خواييه وه ده وهستن که (يه کيکيان سهر کرده يه کى دادوهر، وه گه نجىک نهش و نماى کردبى له ناو عبادت و پهرستش، وه که سيک دلى بهند و په يوه ست بوبى به مزگهوتى مالى خواى رب العالمين، وه دوو پياو و کهس له پيناو الله يه کتريان خو شبوئ کو بونه وه يان و ليک جيا بونه وه يان ته نها له پيناو الله بى، وه مروځ و کهس و پياويک که ئافره تيکى جوانى پله دار داواى ليکا له گه لى زينا بکا (په نا به الله) نهو يش ته نها له ترسى الله بگه ريته وه و نه يکا بلښي منله الله ده ترسيم، وه پياويکيش که

^[۱] صحيح البخاري (۶۶۰) (۱۴۲۳) (۶۴۷۹)، صحيح مسلم (۱۰۳۱)، سنن الترمذي (۲۳۹۱).

خێر و چاکە بکا بە دەستی راستە ئەوەندە بە نەینی بیکا دەستی چەپە ی ئاگای لی نەبی،
وە کەس و پیاویکیش لە پێناو الله تعالى فرمیسکی لە چاو بیتە خوار کە کەسی لی دیار
نەبی لە شوینیکی بە تال و کەس نەدیتە بی) ئەوانە لە ژێر سیبەری خوایین (الله تعالى
لەوانمان بکا).

لە پاشان هەلۆیستەیه کی تر لەسەر ئەوەی ئایە تەرازوی مەیدانی حەشر و حساب چەند
شتی پی دە کیشری؟ شتیکی حەقیقە و راستە یان هەر مەعنەوییه تەئویل دە کری؟ لە
عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە حەقیقی و راستە تەئویل ناکری و ئەو بۆچونانەش هەن
هەندیکیان لە زانایان پێیان وایە تەنها کردەوێ مەرۆقە کان کیش دە کری، هەندیک
دەفەرمون نا مەرۆقە کانیش لە گەل کردەوێ کانیا کیش دە کری، هەندیک دەفەرمون نا
مەرۆقە کان و کردەوێ کانیا و پەراوگە و سجیلە کانیشیان کیش دە کری هەرسیکیان، ئەو
بۆچونانە بۆچونی ئەهلی سونە و جەماعەن.

وە میزانیش هەندیک جار بە کو ناوی هاتوێ لە قورئانی پیروژ و لە فەرمودە ی پیغەمبەر
(ﷺ) هەندیک جاریش بە تاک هاتوێ، بۆچونی پەسەند و راجیحی ئەهلی سونە و جەماعە
ئەو کاتە ی بە کو ناوی هاتوێ مەبەست پی ئەو شتانە ی پی دە کیشری کە کۆن و تاک
نین هەندیک جار کردەوێ کان نە ک زات و خودی میزانە کە و پیوەرە کە (والله أعلم
بالصواب).

تەرازو و میزان حەقیقەت و راستی هەیه لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە دوو کەفە و
دوو لای هەیه، هەندیک لە بۆچونە کان دە لی زمانە یه کیشی هەیه ئە گەر ئەو دە لیلی سەریح
و ئاشکرا و سەدا سەدیشی لەسەر نەبی، جا کردەوێ کانی مەرۆق وە لە پاشان پەراوگە و
سجیلە کان وە لە پاشان مەرۆقە کان خوشیان دە کیشری ئەو بۆچونی کە لە هی ئەهلی سونە
و جەماعە کە بە لگە ی زوړیش لەسەر ئەوێ و ئەوێان (والله أعلم) راجیح تر و پەسەندتر
و سەحیح ترە لە گەل ئەوێدا بۆچونی تریش هەبوو باسەمان لیوێ کرد.

ئیمان بون به حساب:

وَيُحَاسِبُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ، وَيَخْلُو بِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ، فَيَقْرُرُهُ بِذُنُوبِهِ؛ كَمَا وَصَفَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ. وَأَمَّا الْكُفَّارُ؛ فَلَا يُحَاسِبُونُ مُحَاسَبَةً مِّنْ تُوزَنُ حَسَنَاتُهُ وَسَيِّئَاتُهُ؛ فَإِنَّهُ لَا حَسَنَاتَ لَهُمْ، وَلَكِنْ تُعَدُّ أَعْمَالُهُمْ، فَتُحْصَى، فَيُوقَفُونَ عَلَيْهَا وَيُقَرَّرُونَ بِهَا وَيُخْرَوْنَ بِهَا.

ئەمجارە گەشتە سەر ئەوێ ابن تیمیة -رحمہ اللہ- دەفەر موی (وَيُحَاسِبُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ، وَيَخْلُو بِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ فَيَقْرُرُهُ بِذُنُوبِهِ، كَمَا وَصَفَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ) اللہ تعالیٰ حساب لە گەڵ بە دیھینراوە کانی دە کا وە لە گەڵ بر وادار بە تەنھا دەدوی و وای پێدە کا کە دانبنی بە تاوان و سەرپیچی و گوناحە کانی ھەروە کو وەسف کراوە و ئەو بەسکراوە لە قورئان و لە فەرمودە کانی پیغەمبەر (ﷺ) (وَأَمَّا الْكُفَّارُ فَلَا يُحَاسِبُونُ مُحَاسَبَةً مِّنْ تُوزَنُ حَسَنَاتُهُ وَسَيِّئَاتُهُ) ھەرچی کافر و بی پرواکانن حسابی ئەوێان لە گەڵ نا کرێ کە چاکە و خراپە کانیان کیش بکری (فَإِنَّهُ لَا حَسَنَاتَ لَهُمْ) چونکە کافر و بی پرواکان چاکەیان بۆ نیە و لییان وەرگیراوە نیە چونکە کافر بونە و بی پروا بونە ئەو لە عەقیدە ی ئەھلی سونە و جەماعە ئەو چاکانە ی کە نیە تی پێویستە کە موسلمانیتی پێویستە ئەوانەیان نیە کافرە کان و لییان قبول نابێ بە لام خیر و بیری دنیا کە سود دە گە یە نن بە خە لکی وە کو ئە دیسو ن کە کارەبای داھیناوە ئەو خیر و بیرە ئایە پاداشتی دەدری تەو یانە نا؟ بە لێ لە دنیا دا اللہ تعالیٰ پاداشتی ئەوێ دەداتەو ناوبانگی پی دەردە کا لە ناو خە لکی بە باش ناوی دەبرد ی ھەر لە دنیا دا وەری دەگری تەو و لە قیامە تا ھیچ ئە جر و پاداشتیکی بۆ نیە چونکە ئەو کە سە موسلمان نیە بر وادار نیە شایستە ی ئەو نیە پاداشتی بدری تەو (وَلَكِنْ تُعَدُّ أَعْمَالُهُمْ) بە لام کردەو کانیان دەژمیرد ی بە بەرچا و پیی نیشان دەدر ی بۆ سەرزەنشتی کردن پیی دە گو تر ی تۆ واتکرد واتکرد بۆ ئەو نا ئەو کردەوانە بزانی وە لە پاشان یان دانی پیدایی نی و یان ئە گەر لە پینا و ئەو بی ئە گەر چاکە بی پاداشتی بدری تەو (فَتُحْصَى) دەژمیرد ی

(فَيُوقَفُونَ عَلَيْهَا) له‌سه‌ری ده‌وه‌ستینرین کافر و بی‌برواکان (وَيَقَرُّونَ بِهَا وَيَخْزُونَ بِهَا) جا دانپیدا ده‌یین و له‌پاشان به‌هۆیه‌وه‌ سه‌رشۆر ده‌بن و الله تعالی سه‌رشۆرییان توش ده‌کا. جا لێره‌دا له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی حیسابی خوایی -جل شئه‌- له‌مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا بو‌خۆی الله -جل شئه‌- دی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] ئه‌وه به‌لگه‌یه‌کی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه‌ی الله تعالی دی فریشته‌کان پۆل پۆل و ریز به‌ریز راوه‌ستاوان کاتی که دی مه‌حکه‌مه‌ی خه‌لکه‌که‌ بکا وه‌ حیسابییان له‌گه‌لدا بکا، هاتنه‌که‌ی الله تعالی چۆنه؟ الله ده‌زانئ -جل شئه‌- ئیمه‌ چۆنیه‌تییه‌که‌ی نازانین به‌لام ئیمه‌ نالیین ئه‌مر و فه‌رمانی الله دی له‌وه‌لامی ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لین الله به‌زاتی خۆی نایه‌ ئه‌مر و فه‌رمانی دی ئینجا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی ده‌لین الله زاتی دی -جل شئه‌- به‌لام هاتنه‌که‌ چۆنه؟ ئیمه‌ نایزانین له‌خۆی ده‌وه‌شیته‌وه‌ -جل شئه‌- هه‌ر له‌ئایه‌ته‌که‌ش وا گوته‌راوه‌.

ئینجا ئه‌وه‌ی حیسابی له‌گه‌لدا بکری بروادار هه‌یه‌ی الله تعالی ده‌بیاته‌ لای خۆی نزیکه‌ ده‌خاته‌وه‌ حیسابه‌که‌ی سوک و ئاسان ده‌بی به‌لام ده‌یه‌ه‌وی الله تعالی ناز و نیعه‌ته‌کانی فه‌زل و به‌خششه‌کانی خۆی ته‌واو پێ نیشان بدا به‌وه‌ی پێی ده‌لئ ئه‌ی به‌نده‌ی من تۆ ئه‌و کرده‌وه‌ت کرد ئاوات کرد ئه‌ها ئه‌و تاوانه‌ت ئه‌نجامدا ئه‌و حیسابه‌ت کرد ئه‌وانه‌ هه‌مویان وانیه‌؟ ئه‌ی وات نه‌کرد؟ ئه‌ویش هه‌موی دان پێدا ده‌هینئ له‌خزمه‌ت الله تعالی به‌بی ئه‌وه‌ی خه‌لکی بیزانئ و ئاگادارب، ئینجا له‌کو‌تاییه‌که‌ی الله تعالی پێی ده‌فه‌رموی من له‌دونه‌یا دامپۆشت له‌سه‌رت ئاشکرام نه‌کردی جا لێره‌ش لیت ده‌بورم و لیت خوش ده‌بم بو‌ ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ ئاشکرات بکه‌م یان وات لیبکه‌م پێی سه‌رشۆری و پێی بته‌مه‌ ئاگری دۆزه‌خ و جه‌هه‌نم.

ئه‌وه‌ش فه‌زل و به‌خششی خۆی رب‌ العالمین ه‌ له‌گه‌ل برواداران وه‌ خۆی رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ [الانشقاق: ۸] موسلمان و بروادار حیسابییان له‌گه‌ل ده‌کری به‌لام حیسابیکی سوک و ئاسانیان له‌گه‌لدا ده‌کری ئاشکرا ناکرین ڕوو ڕه‌ش

ناکرین وه سه‌رزهنشت ناکرین به‌دیار خه‌لک و به‌دیه‌ینراوه‌کانی مه‌یدانی چه‌شر و حیساب، ئینجا ئه‌و فه‌رموده‌ش هه‌یه «مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عَذَّبَ» هه‌ریه‌ک حیسابی مونا‌قه‌شه‌ی له‌گه‌ل بکری ئه‌وه عه‌زابی ده‌دری به‌و مانایه‌ی هه‌ر نه‌وعیکه له‌عه‌زاب و ناخۆشه‌ و ترسی لی ده‌نیشی که‌سه‌که که ئه‌و بیتا‌قه و ئه‌و س‌جیل و گونا‌ح و تاوانانه‌ی پێ نیشان ده‌دری وه هه‌ندیک جاریش ئه‌گه‌ر حیسابی له‌گه‌ل بکری به‌وردی هه‌ر پێوه‌ توشی عه‌زابی خ‌وای رب العالمین یش ده‌بی که پێغه‌م‌به‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرَضُ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ [الانشقاق ۸]» بۆ پرواداری راسته‌قینه‌ ته‌نها الله تعالی بۆی نمایش ده‌کا پێی نیشان ده‌دا ده‌لی ئه‌وه‌ت کرد ئه‌وه‌ت کرد ئاوابوو ئه‌وانه، ئینجا «وَلَكِنْ مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عَذَّبَ»^[۱] به‌لام ئه‌گه‌ر مونا‌قه‌شه‌ی له‌گه‌ل بکا الله تعالی -جل شئنه- ئه‌وه عه‌زابه ناخۆشیه‌ یانی بریاردانی تۆله‌ لێسه‌ندنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌بی، به‌لام له‌گه‌ل پرواداری راسته‌قینه‌ دوو به‌ دوو الله تعالی -جل شئنه- به‌ ته‌نها به‌بی ئه‌وه‌ی که‌س هه‌ستی پێکا و گو‌ییست بن خه‌لک و مه‌ردومه‌که‌ی راوه‌ستی‌نراون له‌ مه‌یدانی چه‌شر و حیساب الله حیسابه‌که‌ی عه‌مه‌ل و کرده‌وه‌کانی ده‌ه‌ینیه‌ به‌رچاوی و پێی ده‌لی تۆ واتکرد تۆ واتکرد ئه‌ها ئه‌وه‌ له‌ت هه‌بوو ئه‌و گونا‌حه‌ت هه‌بوو ئه‌وه‌ت ئه‌نجامدا ئه‌و سه‌رپێچه‌ت کرد هه‌موی بزانه‌ کرده‌ به‌لام من له‌ د‌نیادا بۆم دا‌پۆشی چونکه‌ تۆ ئاشکرات نه‌کرد به‌خۆت بێباک نه‌بوی لێی وه له‌ قیامه‌تیش لێت ده‌بورم و لێت خۆش ده‌بم.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ گ‌رنگ و موهیمه‌ هه‌رکه‌سیک ئه‌گه‌ر گونا‌ح و تاوانیکه‌ی ئه‌نجامدا به‌ زوترین کات ته‌وبه‌ی لێکا و بگه‌رپێته‌وه‌ لایه‌نی که‌م ئاشکرای نه‌کا بۆ که‌س نه‌یگه‌رپێته‌وه‌ شانازی پێوه‌ نه‌کا هه‌رده‌م به‌ بیری بێته‌وه‌ د‌لی پێ هه‌لب‌قرچی به‌ د‌نیایی الله تعالی لێب‌ورده‌یه‌ و به‌ل‌کو ئه‌و فه‌رموده‌ بێگ‌ریته‌وه‌ و خ‌وای تبارک و تعالی لێی خۆش‌بێی له‌ مه‌یدانی چه‌شر و حیسابدا.

[۱] صحیح البخاری (۶۵۳۶) (۶۵۳۷) (۱۰۳)، صحیح مسلم (۲۸۷۶)، سنن أبی داود (۳۰۹۳).

کافر و بی پروا کانی‌ش کار و کرده‌وه کانیان هیچ حسابی بو‌ نیه لێیان قبول بێ له‌ باشه‌ش ته‌نها ئه‌وه‌یان بو‌ هه‌یه له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حسابدا که پێیان ده‌گوێری و هه‌کو سه‌ره‌زنه‌شت ئه‌وانیش دانی پێدا ده‌هێنن وه‌ الله تعالی تۆ له‌شیان لی ده‌سینێته‌وه‌.

نیمان بون به‌ حه‌وز و ڕونکردنه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی:

وَفِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ الْحَوْضُ الْمَوْرُودُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) مَائُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، أُنَيْتُهُ عَدَدُ نُجُومِ السَّمَاءِ، طُولُهُ شَهْرٌ، وَعَرْضُهُ شَهْرٌ، مَنْ يَشْرَبُ مِنْهُ شَرِبَهُ؛ لَا يَظْمَأُ بَعْدَهَا أَبَدًا.

جا له‌و مه‌یدانه‌دا له‌ پاشان پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) دیارییه‌کی پێ به‌خشاوه‌ ابن تیمیه‌ دێ باس له‌وه‌ ده‌کا که حه‌وزه‌ ده‌فه‌رموی (وَفِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ الْحَوْضُ الْمَوْرُودُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ)) له‌ گوێه‌پانی مه‌یدانی حه‌شر و حساب گوتمان هه‌ر هه‌سات له‌ زمانی هه‌ره‌به‌یه‌وه‌ به‌ گوێه‌پانیکی پان و فراوان دێ که به‌رز و نزمی تێدا نه‌بی ته‌وسه‌ر ته‌وسه‌ری لی دیاریی به‌وه‌ ده‌گوێری مه‌یدانی قیامه‌ت و حه‌شر و حسابیش هه‌ر وایه‌ ئینجا له‌و مه‌یدانه‌دا حه‌وز هه‌یه‌ ئه‌و حه‌وزه‌ی که خه‌لکی به‌سه‌ریه‌وه‌ دێ بۆلای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) دیارییه‌ له‌لای الله تعالی وه‌ (مَائُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ) ئاوه‌که‌ی سپیتره‌ له‌ شیر (وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ) وه‌ شیرینتر و به‌تام و چێژتره‌ له‌ هه‌نگوین (أُنَيْتُهُ عَدَدُ نُجُومِ السَّمَاءِ) ئه‌و گلاس و جامیلکانه‌ی پێی ده‌خورێته‌وه‌ به‌ ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کانی ئاسمانه‌، به‌ ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان مانای ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی و ده‌گرێته‌وه‌ زانایان ده‌فه‌رمون یان ئه‌وه‌یه‌ وه‌کو ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان ده‌بریسکیته‌وه‌ جوان و ڕێک و پێک و بریسکاوه‌یه‌، وه‌ ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی ژماره‌یان زۆره‌ ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان ناژمێردرین به‌ ئاسانی واته‌ ئه‌و جامیلکه‌ و گلاسانه‌ی ئاوی که‌وسه‌ریشی پێی ده‌خورێته‌وه‌ و یان له‌و حه‌وزه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌کو ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کان زۆره‌، جا هه‌تا که‌س توشی ئه‌وه‌ نه‌بی ڕابوه‌ستی و چاوه‌ڕوانی ئه‌وه‌ بکا که‌ بلی چاوه‌ڕیمه‌ ئه‌وه‌ی تر لی بیته‌وه‌ و گلاس هه‌که‌ و جامیلکه‌ که‌ دابنێته‌وه‌ ئینجا من

بیخۆمه‌وه نا ئه‌وه وانیه به‌ڵکو له زۆرییان ده‌توانن هه‌موو که‌سیک بجێ جامیلکه‌یه‌ک ده‌ست بدات و ئه‌وه‌نده زۆره ژماره‌یان، هه‌ندیک له زانیان ده‌فهرمون له‌به‌ر ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له فهرموده‌ی سه‌حیحا وای ته‌شبهه کردوه ده‌لی ژماره‌یان به‌ قه‌ده‌ر ژماره‌کانی ئه‌ستیره‌کانه له زۆرییان (طوله شهر) جا درێژایی هه‌وزی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ قه‌د مانگیک لێی برۆی ئه‌وه‌نده دور و درێژه، مانگیک رۆیشتن به‌ ئۆتۆمبیل و سه‌یاره‌یان به‌ تائیره‌ چونکه‌ ئیستا شتی نوێش ده‌رهاتوه‌یان به‌ پشتی حوشتی یان به‌ پێیان برۆی؟ بۆچونی په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه و زانیانی سه‌رده‌میش له‌وه ده‌لێن مه‌به‌ست پێی رۆیشتنی به‌ حوشتیه‌ چونکه‌ پێشان زیاتر نمونه‌کان به‌ رۆیشتنی حوشتی ده‌هات له‌به‌ر ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و نمونه‌ی له سه‌رده‌می خۆی هه‌ینانه‌یه‌وه، یانی مانگه‌ رێیه‌ک برۆی به‌ پشتی حوشتی چه‌ند دور و درێژه هه‌وزی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا و هه‌وزه‌که‌ی له قیامه‌تدا هه‌یه‌تی ئه‌وه‌نده دور و درێژه (وَعَرْضُهُ شَهْرٌ) به‌رینه‌یه‌که‌شی به‌ قه‌د مانگیک رۆیشتنی حوشتیه‌، ئه‌وه بۆچونی په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه‌ که‌واته‌ موربه‌ع هه‌ڵکه‌وتوه‌ چوارگۆشه‌یه‌ (مَنْ يَشْرَبُ مِنْهُ شَرْبَةً) هه‌ریه‌ک قومی‌ک بخواته‌وه‌ له‌و ئاوه‌ی له‌و هه‌وزه‌دا هه‌یه‌ (لَا يَظْمًا بَعْدَهَا أَبَدًا) قه‌ت تینوو نابێته‌وه‌ له‌پاش ئه‌و کاته‌ پێویستی به‌ خواردنه‌وه‌ی هه‌یج خواردنه‌وه‌یه‌ک و ئاوێک نابێ.

ئه‌و هه‌وزه‌ هه‌ندیک له زانیانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌لێن به‌ ئیشاره‌ت و ئاماژه‌ به‌ لگه‌ی ئایه‌تیشمان هه‌یه‌ که‌ الله تعالی فهرموی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ [الکوثر: ۱] ئیمه‌ که‌وسه‌رمان به‌تۆ به‌خشیوه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا که‌وسه‌ر دوو بۆچون هه‌یه‌:

۱. هه‌ندیک ده‌لێن ناوه‌ بۆ ئه‌و هه‌وزه‌ی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا.
۲. هه‌ندیکیش ده‌لێن نا روبره‌که‌ی به‌هه‌شته به‌لام ئاوه‌که‌ی ناو هه‌وزه‌که‌ له‌و روبره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ و دی تیی ده‌کاته‌وه‌ و تیی ده‌کری له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ریه‌ک حیسابن سه‌رچاوه‌که‌ی ئاوی که‌وسه‌ره‌.

جا پێغه مبه‌ر (ﷺ) ئەو وەسفە جوانانە ی بۆ ئێمە کرد بەراستی ئێمە دەبێ ئاگاداریین لە
 فەرمودە ی سەحیحی پێغه مبه‌رە (ﷺ) ئەو وەسفانە کە هاتووە لە سەحیحی بوخاری تۆمار
 بووە فەرمودە کان بە ژمارە (٦٥٧٩) (٦٥٨٠) (٦٥٨٣) وە لە سەحیحی موسلیماً بە ژمارە
 (٢٢٩٣) (٢٣٠٠) دەر بارە ی حەوزی پێغه مبه‌ر (ﷺ) چەندین فەرمودە هاتووە و تۆمار بووە.
 ئەو فەرمودە ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) هەمویان بە لگە ی ئەوێن ئەو حەوزە بونی هەیه لە مەیدانی
 حەشر و حیسابدا بۆ ئومە تی پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەچێتە سەر لێی دەخواتووە، بەلام ئەو حەوزە
 ئایە لە پێش پردی سیراتە یان دوای پردی سیراتە؟ ئیختیلاف و جیاوازی لە سەر هەندیک
 لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن دوو حەوز هەیه، یەکیان لە پێش پردی سیراتە
 ئەوێ تریان لە دوای پردی سیراتە، وە هەندیکیان دەلێن یەک حەوزە و لە دوای پردی
 سیراتە، هەندیکیشیان دەلێن لە پێش پردی سیراتە و یەک حەوزە (والله أعلم) ئەوێان
 تەواوترە کە دوو حەوز هەبێ یەکیان لە پێش پردی سیرات ئەوێ تریشیان لە دوای پردی
 سیرات.

ئینجا خە لکانیک هەن لە سەر ئەو حەوزە ڕەت دە کرێنەو پێغه مبه‌ر (ﷺ) چەندین فەرمودە
 هاتووە کە خە لکیک دێتە لای پێغه مبه‌ر (ﷺ) ئاوی لێ بخواتووە، جا لە بەر ئەوێ زانایانی
 ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن لە پێش پردی سیراتە چونکە کافرە کان مونا فقهەکانی تەواو و
 راستە قینەش ناتوانن بپەرنەوێ لە پردی سیرات لە بەر ئەوێش بە لگە هەیه لە سەر ئەوێ
 مونا فقهە کان ئەوانە ی هە لگە ڕاوەن لە پاش پێغه مبه‌ر (ﷺ) ناتوانن لە ئاوی کەوسەر و
 حەوزە کە بخۆنەوێ، پێغه مبه‌ر (ﷺ) دە فەرموێ پۆلە خە لکانیک دێن من باوەشیان بۆ
 دە کە مەوێ و پێشوازیان لێ دە کەم فریشتە کان دێن دەلێن نا نە کە ی ئەوێ پێغه مبه‌ر (ﷺ)
 ڕەتیان بکەوێ دە لێ منیش دە لێم «أَصِحَابِي أَصِحَابِي» دە لێم ئەوانە هاوێ لۆ کەکانی من
 هاوێ لۆ کەکانی من بە مەعنای بە کەم ناویان دە هیئێ لە ڕوی ژمارە چونکە کەمن ئەوێ
 بۆچونی ئەهلی سونە و جەماعە یە چونکە شیعه کان ئەوێ دە کەنە بە لگە (پەنا بە الله) لە

پەدی ئەوان ئەهلی سونە و جەماعە دەلێن ژمارەیان زۆر نیە ئەوان دەلێن سەحابەکان چەندیەک بە ژمارەیی پەنجەیی دەستەکان پزگاریان بوە و هەلگەراوە نەبوە و ئەوانی تر هەمویان مورپتەدن و پیغەمبەر پەتیان دەکاتەو (ﷺ) لەسەر حەوز بەلام ئەو بووچونی شیعیەکانە ئەهلی سونە و جەماعە پەدیان دەدەنەو دەلێن بەو بەلگانهی پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی ژمارەیان کەمە ئەوانەیی پەت دەکرێنەو چونکە ئەوانەیی پەت دەکرێنەو کین؟ ئیختیلاف و جیاوازی لەسەرە، ئایە ئەو هاوێلانەن کە سەردەمی پیغەمبەر (ﷺ) برۆاداربون و لەدوای وەفاتی پیغەمبەر (ﷺ) هەندیکیان مورپتەد بونەو هەلگەرانەو کە ئیمامی ئەبو بەکریش شەر و جەنگی لەگەڵ بەرپا کردن؟ هەندیکی لە زانایان دەلێن بەلێ بەس ئەوانن، هەندیکی تر دەلێن نەخیر بەلکو موناqqەکان و دورپووەکان کە بە موناqqی مردبون لە سەردەمی پیغەمبەر (ﷺ) وە لە سەردەمی کانی تر، هەندیکیش دەلێن نا گشتیە لە سەردەمی سەحابەش و تا قیامەتیش دادی هەرچی هەلگەریتەو و لاری بی و موناqq و دەغەل و دورپووەکانیش هەمویان دەگریتەو ئەوانە پەت دەکرێنەو بەس لە چاو ئومەتی پیغەمبەر (ﷺ) ژمارەیان زۆرینە نیە کەمینەن وە پەت دەکرێنەو، لەلایەن ئەهلی سونە و جەماعە ئەو بووچونە پەسەندترە (والله أعلم) پیغەمبەر (ﷺ) پێیان دەفەرموی مادەم لاری بون «سُحَقًا سُحَقًا»^[۱] بەدور کەونەو بەدور کەوتوو بەدور کەونەو بەدور کەونەو لیم ئینجا لایان دەدەن و ناتوانن لە ئاوی حەوزە کە بخۆنەو (الله تعالی لەوانمان نەکا) ئەوانەش لە فەرمودەیی سەحیحدا تۆمار بوە.

و ئەو تە فەرمودەییەکیان پیغەمبەر دەفەرموی (ﷺ): «إِنَّه تَأْتِي فِرْقَة مِنْ أُمَّةٍ» تاqqم و کۆمەلێک لە ئومەتی من دین «فَإِذَا قَرَبَ مِنْ الْحَوْضِ أَحَلَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ» گەر نزیک دەبنەو لە حەوز لەنیوان من و ئەوان پەردەییە ک دروست دەبی و ناتوانن بگەنە من «ثُمَّ تَأْتِي فِرْقَة الثَّانِيَة فَإِذَا قَرَبَ صَرِيفٌ» لە پاشان تاqqم و کۆمەلێکی تریش دین کە نزیک دەبنەو لادەدرین

[۱] صحیح البخاری (۷۰۵۰) (۶۵۸۳)، صحیح مسلم (۲۲۹۰)، مسند أحمد (۱۱۱۳۸) (۱۱۲۲۰) (۱۱۳۴۵).

و ناتوانن بین «فلا أراه يخلصُ إليَّ إلا كهمل النعم»^[١] پێغه‌مبەر فەرموی (ﷺ) ئیلا ژماره‌یه‌کی که‌م ده‌مییینه‌وه به‌ گوێره‌ی ئەو فەرموده‌ ته‌واو له‌ ئاوی حه‌وزه‌ که‌ ده‌خۆنه‌وه وه‌ زۆریکیان ر‌ه‌ت ده‌کرینه‌وه، ئەوه‌ش به‌لگه‌ی هه‌ندیکه‌ له‌ زانایانی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ که‌ ده‌لێن که‌واته‌ هه‌ر سه‌حابه‌ کان و هه‌لگه‌راوه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبەر (ﷺ) نین، به‌لکو هه‌موو مونافق و ده‌غەل و هه‌لگه‌راوه‌کان تا قیامه‌ت دادی ئەوانه‌ هه‌مویان لاده‌درین و ناگه‌نه‌ حه‌وزی که‌وسه‌ر وه‌ ناگه‌نه‌ ئەو حه‌وزی ئاوی لی بخۆنه‌وه ئەوه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی چونکه‌ پێغه‌مبەر فەرموی (ﷺ) ئیلا که‌میکی که‌م ده‌مییینه‌وه.

حه‌وزیه‌ کیکه‌ له‌ شته‌ غه‌یبیه‌کان و نادیاره‌کان ده‌بی ئیمه‌ بروامان پێی هه‌بی چۆن پێغه‌مبەر فەرموی (ﷺ) ئەوه‌ش خالیکه‌ له‌ خاله‌کانی بیروبروا به‌ ر‌ۆژی دوا‌یی.

ئیمان بون به‌ سیرات و سیفەت و شوینه‌که‌ی:

وَالصِّرَاطُ مَنْصُوبٌ عَلَى مَتْنِ جَهَنَّمَ، وَهُوَ الْجِسْرُ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَمُرُّ النَّاسُ عَلَيْهِ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَلَمَحِ الْبَصَرِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَرَكَابِ الْإِبِلِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْدُو عَدْوًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي مَشْيًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَزْحَفُ زَحْفًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْطِفُ خُطْفًا وَيُلْقَى فِي جَهَنَّمَ؛ فَإِنَّ الْجِسْرَ عَلَيْهِ كَلَالِبٌ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ.

ئینجا له‌ پاشان ابن تیمیة دێته‌ سه‌ر ئەوه‌ی -رحمه‌ الله- باسی سیراتمان بۆ ده‌کا ده‌فه‌رموی (وَالصِّرَاطُ مَنْصُوبٌ عَلَى مَتْنِ جَهَنَّمَ) ده‌بی بیروبرواشمان وابی پردی سیرات پراکیشراوه‌ و دانراوه‌ له‌سه‌ر پشتی ئاگری دۆزه‌خ (وَهُوَ الْجِسْرُ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ) ئەو پرده‌یه‌ که‌وتوه‌ته‌ نیوان دۆزه‌خ و به‌هه‌شت (يَمُرُّ النَّاسُ عَلَيْهِ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ) مرو‌ف و مه‌ردوم به‌سه‌ریدا ده‌رۆن به‌ گوێره‌ و ئەندازه‌ی کرده‌وه‌کانیان (فَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَلَمَحِ الْبَصَرِ) هه‌یانه‌ وه‌کو چاو تروکانیک له‌سه‌ری ده‌رباز ده‌بی و تی ده‌په‌ری وه‌ نامییته‌وه‌ له‌سه‌ری (وَمِنْهُمْ

[١] صحيح البخاري (٦٥٨٧) (٢٣٦٧) (٦٥٨٣)، صحيح مسلم (٢٤٦) (٢٤٧) (٢٤٩)، سنن ابن ماجه (٤٣٠٦).

مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ) وه هه‌یانه وه‌کو بروسک که تیشک ده‌دا بایێ ئه‌وه‌نده له‌سه‌ری ده‌بی و
تیده‌په‌ری و ده‌روا (وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ) وه هه‌یانه وه‌کو با ده‌روا له‌سه‌ری (وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمُرُّ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ) وه هه‌شیانه وه‌کو وڵاخه به‌رزهی چاک که وڵاخیک بی سوار چاکی
پی بکری ئاوا ده‌توانی له‌سه‌ری پروا به‌خیرایی (وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَرِكَابِ الْإِبِلِ) وه هه‌شیانه
وه‌کو حوشر چۆن له‌سه‌ر پشته حوشر بی و رۆیشتنی حوشر ئاوا ده‌توانی پروا له‌سه‌ری
یانی نزمتر و هیواش تر له‌وه‌ی له‌سه‌ر وڵاخ ده‌روا (وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْدُو عَدْوًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
مَشْيًا) وه هه‌شیانه پاس ده‌هاوی وه هه‌شیانه ده‌روا به‌ رۆیشتن (وَمِنْهُمْ مَنْ يَزْحَفُ زَحْفًا) وه
هه‌شیانه ده‌خشی له‌سه‌ری و به‌و لاو لا‌دا ده‌چی یه‌عنی وه‌کو زه‌حف به‌مه‌عنای له‌سه‌ر سک
خشان دی زیاتر و به‌گا‌گۆله‌ رۆیشتن (وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْطَفُ خَطْفًا وَيُلْقَى فِي جَهَنَّمَ) هه‌شیانه
ده‌یه‌وی به‌سه‌ریدا پروا به‌لام جه‌ه‌نهم بو‌خوی رای ده‌کیشی (په‌نا به‌خوای رب العالمین)
ده‌که‌ویته‌ ناو دۆزه‌خ (فَإِنَّ الْجِسَرَ عَلَيْهِ كَلَالِيْبٌ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ) چونکه‌ ئه‌و پرده‌یه
هه‌ندی قولابه‌ی له‌سه‌رن ئه‌و قولابانه‌ هه‌ندی‌ک جار پر ده‌ده‌نه‌ خه‌لکی و رایان ده‌فرین و
ده‌یان فرین و ده‌یانبه‌ن به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌یانبه‌نه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ (په‌نا به‌خوای
رب العالمین) (الله له‌وانمان نه‌کا).

جا پردی سیرات جیگیره‌ له‌عه‌قیده‌ی له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌دا که له‌سه‌ر
پشته‌ جه‌ه‌نمه‌ وه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ش که خوای رب العالمین ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا
وَارِدُهَا﴾ [مریم: ۷۱] وه هه‌ریه‌ک له‌ ئیوه‌ هه‌ر ده‌بی بیینی، بینینه‌ که زیاتر مه‌به‌ست پی
ئه‌وه‌یه‌ یانی هه‌مویان به‌سه‌ریدا ده‌روان که پردی سیراته‌ به‌لام پروادار تیشکی ئاگری
جه‌ه‌نهم نایگریته‌وه‌ به‌گویره‌ی کرده‌وه‌چاکه‌کانی و ئیمانی تیپه‌ر ده‌کا له‌وی هه‌ریه‌ک به‌
جو‌ری‌ک که باس‌مان لیوه‌ کرد، ده‌روا هه‌یه‌ زۆر به‌خیرا هه‌یه‌ به‌نزمتر و هیواش تر به‌قه‌ده‌ر
ئیمانی هه‌شه‌ به‌حال قوتاری ده‌بی و هه‌شه‌ له‌ناوه‌راستی (په‌نا به‌خوای رب العالمین) یان

له سه‌ره‌تای ئه‌و که لایبانه خه‌طفی ده‌کات و ده‌یڤینێ و هه‌لی ده‌داته ناو ئاگری دۆزه‌خ (په‌نا به‌ خوای رب العالمین).

جا هه‌ندی‌ک له وه‌سف و ئاوه‌لناوی پردی سیراتیش هه‌یه و کراوه که ابن تیمیه ڤه‌نگه‌ لیڤه‌دا باسی نه‌کردبێ ئه‌ویش یه‌ک له‌وان فه‌رموده‌یه که ده‌لی «أَدَقُّ مِنَ الشَّعْرَةِ وَأَحَدٍ مِنَ السَّيْفِ»^[۱] یه‌عنی باریک‌تره له موو وه له پاشان تیژتره له شمشیر.

وه پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) وه‌کو دلسۆزیه‌ک بو ئومه‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌رکی پردی سیرات ده‌وه‌ستی هه‌موو ئومه‌ته‌که‌ی خوی به‌ڤی ده‌کائه‌و کاته هه‌ر دوعا و پارانه‌وه‌شی ئه‌وه ده‌بی «وَدَعَوَى الرَّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ»^[۲] هه‌رکه‌س له پیغه‌مبه‌ران ده‌فه‌رمون و هاوار ده‌که‌نه الله تعالی ده‌لێن خواجه سه‌لامه‌ت بن سه‌لامه‌ت بن ده‌ربازبن ده‌ربازبن، جا ئیمه‌ بالێره‌وه بو‌خۆمان وابکه‌ین که ده‌ربازمان بی.

پردی نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ:

فَمَنْ مَرَّ عَلَى الصِّرَاطِ؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ. فَإِذَا عَبَرُوا عَلَيْهِ؛ وَقَفُوا عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقْتَصَّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، فَإِذَا هُذِّبُوا وَنُقُّوا؛ أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ.

له پاشان ابن تیمیه ده‌گاته سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رموی (فَمَنْ مَرَّ عَلَى الصِّرَاطِ؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ) هه‌ریه‌ک قوتاری بی و ده‌ربازی بی له‌سه‌ری پردی سیرات ئه‌وه چوه به‌هه‌شت و ته‌واو به‌هه‌شتیه (فَإِذَا عَبَرُوا عَلَيْهِ؛ وَقَفُوا عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ) به‌لام ئه‌گه‌ر له پردی سیرات تیپه‌ریان کرد ده‌گه‌نه سه‌ر قه‌نطه‌ڤه‌یه‌ک، قه‌نطه‌ڤه‌یه‌ک به‌مه‌عنای ئه‌ویش له پردی‌ک و جسری‌ک ده‌گه‌نه ئه‌و شوینه‌ی له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خه (فَيُقْتَصَّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ) هه‌ریه‌ک له‌وانه قیساس و تۆله‌یان لی ده‌ستینریته‌وه هه‌ندی‌ک له هه‌ندی‌ک ئه‌گه‌ر غه‌دریکی لی کردبێ یان مافیکی خواردبێ (فَإِذَا هُذِّبُوا وَنُقُّوا؛ أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ)

[۱] صحیح مسلم (۱۸۳) (۲۷) (۱۸۲)، صحیح البخاری (۲۲) (۸۰۶) (۴۵۸۱)، سنن الترمذی (۲۵۵۵) (۲۵۹۸).

[۲] صحیح مسلم (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴)، صحیح البخاری (۲۲) (۸۰۶) (۴۵۸۱)، سنن أبي داود (۴۷۳۰).

له‌دوای ئه‌وه‌ی پاک ده‌کرینه‌وه و خاوێن ده‌بنه‌وه ئینجا ده‌نێردینه ناو به‌هه‌شت چونکه به‌پاکی ده‌بێ بچنه به‌هه‌شت بۆیان نیه به‌گوناح و تاوانه‌وه بچنه به‌هه‌شت.

جا ئه‌و قه‌نطه‌ره‌یه که ابن تیمیه باسی کردوه له‌ ئه‌سلدا به‌ مانا و واتای ئه‌وه دی شوینیکه که وه‌کو ئه‌گه‌ر بلیی پارچه‌یه‌ک له‌ وشکانی بکه‌وێته نێوان دوو ئاو و ده‌ریا ئه‌وه پێی ده‌گوترێ قه‌نطه‌ره‌ یان وه‌کو پردیک نه‌ک به‌سه‌ر ئاودا برۆا شوینیکی وشکانی پارچه‌ شتیک بکه‌وێته نێوان دوو ئاو که ئاوه‌کان لێک جیا بکاته‌وه ده‌لێ شوینه‌که‌ی که قه‌نطه‌ره‌یه ئه‌و مه‌به‌ست و مانایه ده‌گه‌یه‌نی جا له‌وێوه ئه‌و خه‌لکه خاوێن ده‌بنه‌وه.

جا فه‌رموده‌یه‌کی تریشمان هه‌یه هه‌ی پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) که هه‌ندی‌ک له‌ دیمه‌نه‌کانی ژیا‌نی به‌رزه‌خی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ یه‌ک له‌ شه‌وه‌کان له‌ خه‌ودا میکائیل و جوبرائیل پێیان نیشاندا که فه‌رموده‌که سه‌حیحه و له‌ سه‌حیحی بوخاری هاته‌وه، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ یه‌ک له‌ بر‌گه‌کان فه‌رموی منیان به‌سه‌ر داریکی به‌رز خست، بینیم شوره‌یه‌کی یه‌ک له‌ زی‌ری یه‌ک له‌ زیوی، وه‌ر‌وباریکی ره‌نگ شیری به‌ناودا ده‌هات، خه‌لکانیک تییدا وه‌ستابون نیوه‌یان ره‌ش هه‌لگه‌ر‌ابوو نیوه‌شیان سپی بوو، ده‌لێ خه‌لکانیک ده‌هاتن ئه‌و ره‌ش و سپیانه‌یان له‌ناو ئه‌و ر‌وباره هه‌لده‌هینا مه‌له‌یان ده‌کرد ده‌هاتنه ده‌ره‌وه و پاک ده‌بونه‌وه له‌ کو‌تاییه‌که‌ی که پێغه‌مبه‌ر پرس‌ی (ﷺ) ئه‌وانه کین؟ جوبرائیل پێی ده‌لێ ئه‌وانه ئومه‌تی تۆن گونا‌حکاره‌کان ئه‌وانه‌ی خیر و شه‌ریان به‌رامبه‌ر یه‌که ئه‌و شوینه‌ش (جنة‌ العدن) بوو پێشی ته‌واو داغلی به‌هه‌شته‌کان ببن به‌ فه‌رمانی خ‌وای رب‌ العالمین یان ئه‌گه‌ر به‌به‌ر ت‌کای پێغه‌مبه‌ر که‌وتبن (ﷺ) یان به‌ فه‌زلی الله قوتاریان بوبی و گونا‌حه‌کانیان هه‌موو له‌سه‌ر حیساب نه‌بویی ئه‌له‌وی خاوێن ده‌بنه‌وه و ئینجا ته‌واو ده‌چنه ناو به‌هه‌شت.

یه‌که‌م که‌س که ده‌چیته به‌هه‌شت:

وَأَوَّلُ مَنْ يَسْتَفْتِحُ بَابَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ (ﷺ) وَأَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ الْأُمَّمِ أُمَّتُهُ.

جا له پاشان کي یه کهم کهسه که بچنه بههشت له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه؟ ابن تیمیه - رحمه الله - ده‌فرموی (وَأَوَّلُ مَنْ يَسْتَفْتِحُ بَابَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یه کهم کهس که داوای کردنه‌وی ده‌رگای بههشت ده‌کا و لی‌ی ده‌کریته‌وه پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌ده صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَأَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ الْأُمَّمِ أُمَّتُهُ) وه یه کهم ئومه‌ته‌کان که بچنه بههشت له‌دوای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌چن (عليهم الصلاة والسلام) ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ئیمه الله تعالی به‌و ئومه‌ته‌مان حیساب‌کا و ده‌رگامان لی‌بکریته‌وه).

که‌واته پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌فرموده‌یه‌کی سه‌حیدا ده‌فرموی: «أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ يَشْفَعُ فِي الْجَنَّةِ» من یه کهم کهسم که تکار کارم له بههشتیان یه‌عنی تکا ده‌که‌م و شه‌فاعه‌تم راده‌گیری بههشتیش له وه‌لامی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که داوای لی‌ده‌کا ده‌رگای لی‌بکریته‌وه خارزینی بههشت چ ده‌لی؟ ده‌لی «أَمَرْتُ أَنْ لَا أُفْتَحَ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ»^[۱] من فرمانم پی‌کراوه له‌لای الله تعالی ئه‌و ده‌رگانه‌که‌مه‌وه له‌که‌س له‌پیش تو‌تو یه‌که‌م که‌سی لی‌ت ده‌که‌مه‌وه و ده‌چی‌ه ژوره‌وه ئینجا ده‌رگای لی‌ده‌که‌نه‌وه ده‌لین تو‌کی‌ی؟ ده‌لی من موحه‌مه‌دم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رگا‌که ده‌بیته‌وه و پیغه‌مبه‌ر ده‌چیته ژوره‌وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

جو‌ره‌کانی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

وَلَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثُ شَفَاعَاتٍ: أَمَّا الشَّفَاعَةُ الْأُولَى؛ فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْمَوْقِفِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَهُمْ بَعْدَ أَنْ يَتَرَجَعَ الْأَنْبِيَاءُ؛ آدَمُ، وَنُوحٌ، وَإِبْرَاهِيمُ، وَمُوسَى، وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَنِ الشَّفَاعَةِ حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَيْهِ. وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّانِيَةُ؛ فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنْ يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ. وَهَاتَانِ الشَّفَاعَتَانِ خَاصَّتَانِ لَهُ. وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّالِثَةُ؛ فَيَشْفَعُ فِيْمَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ، وَهَذِهِ الشَّفَاعَةُ لَهُ وَلِسَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِّقِينَ وَغَيْرِهِمْ، فَيَشْفَعُ فِيْمَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا، وَيَشْفَعُ فِيْمَنْ دَخَلَهَا أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا. وَيُخْرِجُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ أَقْوَامًا بِغَيْرِ شَفَاعَةٍ؛ بَلْ بِفَضْلِهِ

[۱] صحيح الجامع (۱)، خرجه مسلم (۱۹۷) باختلاف يسير.

وَرَحْمَتِهِ، وَيَبْقَى فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ عَمَّنْ دَخَلَهَا مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيُنْشِئُ اللَّهُ لَهَا أَقْوَامًا فَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ.

له شه‌رحی (الواسطية) گە‌یشتینه‌ سه‌ر باسی شه‌فاعه‌ت و تکا کردن که ئە‌ویش خاڵیکی گرنگ و موهیمه‌ له‌ بر‌وابون به‌ پ‌وژێ دوایی که له‌ قیامه‌تدا ر‌وده‌دات ده‌فه‌رموی (وله‌) (ﷺ) فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثُ شَفَاعَاتٍ يَأْتِي بِأَسَى جُورِهِ كَانِي شَهْفَاعَةً وَ تَكَاهِي دَه‌كَا دَه‌لِي پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ قیامه‌تدا سی شه‌فاعه‌ت و تکا‌ی ب‌و هه‌ن (أَمَّا الشَّفَاعَةُ الْأُولَى) شه‌فاعه‌ت و تکا‌کردنی یه‌که‌م (فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْمَوْقِفِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَهُمْ بَعْدَ أَنْ يَتَرَاجَعَ الْأَنْبِيَاءُ) ئە‌وه (الشَّفَاعَةُ الْعَظْمَى) ی پ‌ی ده‌گوتری واته‌ تکا‌ی مه‌زن ئە‌ویش ئە‌و کاته‌یه‌ ده‌فه‌رموی پ‌یغه‌مبه‌ر تکا‌ ده‌کا (ﷺ) ب‌و ئە‌هلی مه‌وقیف ئە‌وانه‌ی له‌ مه‌وقیفی مه‌یدانی چه‌شر و حیساب وه‌ستاون مر‌و‌ف و مه‌ردومه‌کان به‌ ت‌یک‌را هی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان هه‌تا الله‌ ته‌الی ده‌ست به‌ مه‌حه‌که‌مه‌ و قه‌زا و حوکه‌مه‌که‌ی بکا له‌ نیوانیاندا له‌دوای ئە‌وه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن له‌وه‌ی که داوا له‌ الله‌ ته‌الی بکه‌ن ئە‌و تکا‌یه‌ بکه‌ن مه‌حه‌که‌مه‌ که ده‌ست پ‌ی‌بکا هه‌مویان ده‌ین‌یرن ب‌و‌لای پ‌یغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د (ﷺ) له‌ کو‌تایی (آدَمُ وَنُوحٌ وَإِبْرَاهِيمُ وَمُوسَى وَعِيسَى بْنُ مَرْيَمَ عَنِ الشَّفَاعَةِ حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَيْهِ).

جا فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیحه‌ له‌به‌ر ده‌ستان هه‌یه‌ که پ‌یغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) له‌ مه‌یدانی چه‌شر و حیسابدا خه‌لکه‌که‌ تینی ب‌و دی نوینه‌رانی‌ک ب‌و‌خو‌یان دروست ده‌که‌ن ئە‌و نوینه‌رانه‌ ده‌چنه‌ لای باوکه‌ ئاده‌م، داوای لی ده‌که‌ن ئە‌ی ئاده‌م تو باوکی هه‌موانی بپاری‌وه‌ له‌به‌ر خوای رب‌ العالمین تکامان ب‌و بکه‌ که الله‌ مه‌حه‌که‌مه‌مان ده‌ست پ‌ی‌بکا به‌س حیسابمان له‌گه‌ل بکا دادوه‌ری له‌گه‌ل‌مان ج‌یبه‌ج‌ی بکا تا ئیمه‌ ر‌زگارمان بب‌ی له‌و ر‌اوه‌ستانه‌ی مه‌وقیفی مه‌یدانی چه‌شر و حیساب، ئە‌ویش ده‌ل‌ی من کاتی خو‌ی سه‌رپ‌ی‌چیه‌ کم کردوه‌ هی الله‌ ته‌الی من ئە‌م‌ر‌و‌ وا ده‌زانم الله‌ ته‌الی غه‌زه‌ب و تو‌ره‌بون‌یکی گرتوه‌ نه‌ له‌ پ‌یشت‌ر ئە‌و

غەزەب و تورەبۆنە ی هەبۆه و نه له پاشتر دەبیی من «نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي» هەر خۆم هەر خۆم هەر خۆم ئە گەر قوتارم ببی باشه واز بیئن له من برۆنه لای نوح پیغه مبهەر (ﷺ)، ئەوانیش دینه خزمەت نوح پیغه مبهەر (ﷺ) که نوح بۆچونی راجیح و پەسەندی ئەهلی سونە و جەماعە یە کەم رەسولە وه ئادەمی دوهم حیسابه چونکه خەڵکە که هەموی لەناوچوو له نوحه وه خەڵک دوباره به پاشی داوه و زۆر بۆه وه له سەر روی زهوی، ئەوه بوو پیغه مبهەر ده فەرموی (ﷺ) دەلین یا نوح تکامان بۆ بکه نوح پیغه مبهەریش (ﷺ) به هەمان شیوهی باوکه ئادەم وه لامیان دەداته وه و رەتیان دەکاته وه بۆلای ئیبراهیم رەوانیان دەکا، ئیبراهیم پیغه مبهەریش (ﷺ) بۆلای موسا رەوانەیان دەکا، موساش (ﷺ) بۆلای عیسی کوری مەریەم رەوانەیان دەکا، عیسا (ﷺ) ده فەرموی ئە گەر ئەمرۆ کەسیک شتیکی پی بکری ئەها ئەو زاتە یە ئاماژە بۆ پیغه مبهەرمان موحەمەد ده کا (ﷺ)، جا پیغه مبهەر فەرموی نوینەرەکان دینه لای من، من وه کو پیغه مبهەرمان وه لامیان ناده مه وه و رەتیان ناکه مه وه ده چمه ژیر عەرشی الله تعالی سوجدە و کرنۆش ده به م حمد و سوپاس و ستایشی الله ده که م هەتا غەزەبی الله دەنیشیتە وه، له گەڵ حمد و سوپاس و ستایشەکانی پیغه مبهەر (ﷺ) ئینجا له پاشان ده فەرموی «ارْفَعْ رَأْسَكَ يَا مُحَمَّدٌ» الله تعالی ده فەرموی سەرت بلند که ئە ی موحەمەد (ﷺ) «سَلْ تَعْطَهُ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعُ^[۱]» داوا بکه پیت بدهم تکا بکه تکتا رابگرم، ئەوه یە (مَقَامًا مَحْمُودًا) که ده فەرموی پله هەرە بەرزە که به پیغه مبهەر ده به خشری که (الشفاعة العظمی) یە تکای هەرە مه زنه به کەس ناکری و له دەست که سدا نیه تەنها هی پیغه مبهەرە (ﷺ) راگیر دەبی له لای الله تعالی مه حکە مه ی خەڵکە که دهست پیده کا.

وه له پاشان ابن تیمیە ده فەرموی (وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّانِيَّةُ) تکای دوهم بۆ پیغه مبهەرمان موحەمەد (ﷺ) (فَيُشَفَّعُ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنْ يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ) تکا کار دەبی بۆ به هەشتیه کان که

[۱] صحيح البخاري (۳۳۴۰) (۳۳۶۱) (۴۷۱۲)، صحيح مسلم (۱۹۴) (۱۹۵) (۲۲۷۸)، سنن الترمذي (۲۴۳۴).

بچنە نیۆ بەهەشت (وَهَاتَانِ الشَّفَاعَتَانِ خَاصَّتَانِ لَهُ) ئەو دوو شەفاعەت و تەکاکارییە تایبەتەن بە پێغەمبەرمان موحەمەد (ﷺ) کەس ناتوانی بیکایێک پێغەمبەرمان (ﷺ) دەیکا و لە توانیدا هەیە و اللە تەعالی ئەو پێزەیی لێناوە (وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّالِثَةُ) تەکاکی سێیەم هەیە پێغەمبەر (ﷺ) (فَيَشْفَعُ فِيمَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ) تەکاکی دەبی بۆ ئەو کەسانە هەیە لە برۆاداران کە شایستەییە بچیتە ناو ئاگری دۆزەخ کە داوا دەکا نەچیتە ناو ئاگری دۆزەخ تەکاکی بۆ دەکا (وَهَذِهِ الشَّفَاعَةُ لَهُ وَلِسَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَغَيْرِهِمْ) بەلام ئەو جوورە لە شەفاعەت و تەکاکارییە هەر هەیە پێغەمبەر نیە (ﷺ) بۆ پێغەمبەرەکانی تریش هەیە بۆ صدیقەکانیش هەیە بۆ جگە لەوانیش هەیە لە شەهیدەکان و هەتا زانیانیانیش (فَيَشْفَعُ فِيمَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا) جا شەفاعەت و تەکا دەکا بۆ ئەو هەیە شایستەییە بچیتە ناو ئاگری دۆزەخ تەکا دەکا کە ئەو خواپە مەییە ناو ئاگری دۆزەخ جا (وَيَشْفَعُ فِيمَنْ دَخَلَهَا أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا) بۆ ئەوانەش تەکا دەکا کە چۆنەتە ناو ئاگری دۆزەخ اللە تەعالی دەریان بێنی لە ناو ئاگری دۆزەخ (وَيُخْرِجُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ أَقْوَامًا بِغَيْرِ شَفَاعَةٍ) خەڵکانیکیش اللە تەعالی دەری دەهێنی لە ناو ئاگری دۆزەخ بەبی شەفاعەت و تەکا (بَلْ بِفَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ) بەلکو تەنها بە بەخشش و بەزەیی خۆی دەریان دەهێنی (وَيَبْقَى فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ عَمَّنْ دَخَلَهَا مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيُنْشِئُ اللَّهُ لَهَا أَقْوَامًا فَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ) جا لە بەهەشتدا فەزڵ و زیاده دەمیڤیتەوه لەوهی کە خەڵکی دنیا هەموو چووە و بەهەشتی بەشی خۆیانیان بردووە بەلام هێشتا جیگا دەمیڤیتەوه اللە تەعالی خەڵکانیک لە نوێ بەدی دەهێنی و دەیانباتە ناو بەهەشت و بەهەشتیان پێ پر دەکاتەوه.

جا شەفاعەت و تەکا کاری پێغەمبەر (ﷺ) (اللە تەعالی وەبەرمان بخا) زۆر گەورە و مەزنە (مَقَامًا مَحْمُودًا) ه، کە دەتوانین بڵێین هەندیک لە ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئەگەر هەمویان پال بەدینه یە ک شەفاعەت و تەکا کاریەکان دەبیته پێنج شەفاعەت و تەکا کە پێغەمبەر (ﷺ) پێی هەڵدەستی و مافییتی بیکای:

یە کەمیان شەفاعەتی پێغەمبەرە (ﷺ) بۆ ئەوەی خەڵکی لە مەیدانی حەشر و حیسابدا رزگاریان ببێ و حیساب و مەحکەمەیان دەست پێبکا.

دوهمیان شەفاعەت و تکا بۆ بەهەشتیەکان کە بچنە ناو بەهەشت، هەر بەبێ شەفاعەتی پێغەمبەر (ﷺ) دەرگای بەهەشت ناکرێتەو بۆ کەس نیە بەهەشتیش بێ و بچێتە ناو بەهەشت ئەوانە زۆر تاییەتن بە پێغەمبەر (ﷺ).

و شەفاعەت و تکای سییەم دەفەرموی بۆ خەڵکانیکە کە چونە بەهەشت الله تعالی ئەجر و پاداشت و ئەوابیان زیاد بکا و بە زیاده‌وه بیانداتی یانی پلەیان بەرزتر بێتەو لە بەهەشت ئەوەش جوړیکە لە تەکاکاری کە پێغەمبەر (ﷺ) بۆی هەیە و پێی دەکری.

و شەفاعەت و تکای چوارەم ئەویش ئەوەیە هەندیک لە ئەهلی دۆزەخ شەفاعەت و تکیان بۆ دەکا هەتا الله تعالی دەریان بخا لەناو ئاگری دۆزەخ.

و شەفاعەت و تکای پێنجەمیش شەفاعەت و تکای پێغەمبەرە (ﷺ) بۆ هەندیک لە دۆزەخیەکان کە الله تعالی عەزابی ئاگری دۆزەخیان لەسەر سوک بکا ئەگەر دەریشیان نەهێنی.

و هەندیک لە زانیانی بەلکو دەلێن شەش شەفاعەتی هەیە پێغەمبەر (ﷺ) حەوتی هەیە و هەشتی هەیە و ... هتد بەلام زانیانی ئەهلی سونە و جەماعە لەوانە عبد الله بن جبرین - رحمه الله - ئەو زانیایە سعودیا دەفەرموی هەمویان تێک هەڵکێشن لەو پێنجەدا خۆیان دەبیننەو و خۆیان کۆ دەکەنەو شەفاعەت و تەکاکی پێغەمبەر (ﷺ).

جا شەفاعە بە مانای ناو بژیوان و ناوهندکاری دی بە مانای ناوهندی دەکە و تکا دەکە لە نژیوان ئەو کەسە و لەلای کەسیکی دەسەلاتدار کە الله تعالی یە -جل شئە- لە قیامەتدا. جا ئەو فەرمودە پێغەمبەر (ﷺ) کە گوتمان (مَقَامًا مَّحْمُودًا) بە پێغەمبەر (ﷺ) دەبەخشی و تکای هەرە تاییەتە و تەکایە هەرە مەزن و (الشفاعة العظمی) و گەورە کە یە ئەویشیان سەحیحە بۆمان باس کردن کە لە کۆتایی پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی «أَنَا لَهَا أْنَا

لَهَا» من بۆ ئەو شەفاعەت و تکیایەم من بۆ ئەو شەفاعەت و تکیایەم، هەتا ئایەتی قورئانیش موفەسیرین دەفەرمون مەبەست پێی ئەوەیە کە اللە تعالی فەرمویەتی: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ [الإسراء: ٧٩] وە ڕەنگە اللە تعالی زیندوت بکاتەو و پێت ببەخشی (مَقَامًا مَّحْمُودًا) کە ئەو شەفاعەت و تکیایە مەزن و گەورەییە تایبەتە بە پێغەمبەر (ﷺ).

ئەوانە ی کە خاوەن ئیمانن بە زەرەییە ک و گەردیلەییە ک ئیمانیا ن لە دڵدا جیگیر بوبی و لییان قبول بوبی نامیننەو بە هەمیشەیی لەناو ئاگری دۆزەخ ئە گەر وەبەر شەفاعەت و تکیای پێغەمبەریش نە کەون (ﷺ) وەبەر شەفاعەت و تکیای هیچ کەسیکیش نە کەون چونکە پێغەمبەر دەفەرموی (ﷺ) «حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ مِنْ ابْنِ آدَمَ أَثَرَ السُّجُودِ»^[١] هەریە ک سوجدەییە کیشی بۆ اللە بردی اللە تعالی حەرامی دە کە شوینی کړنۆش و سوجدە بردنە کان بسوتینری، لە پاشان ڕۆژیک دادی یان فەرمویەتی بە هەمیشەیی نابی ئەوەی بە قەد گەردیلەییە ک ئیمانی لە دڵدا هەبی جا خوی رب العالمین یش دەفەرموی دەریان بینن لەناو ئاگری دۆزەخ ئەوانە ی کە بە قەدەر گەردیلەییە ک لە دڵیاندا ئیمان و ڕوا جیگیربوە یان «مِثْقَالَ أُدْنَى ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ»^[٢] کە متر لە گەردیلەییە کیش ئە گەر ئیمان و ڕوا لەناو دڵیان هەییە ئەو فەرمودانەس لە سەحیحی بوخاری و موسلیماً هاتووە جیی دڵخۆشیە.

شەفاعەت و تکیا دیارە مەرجی هەییە لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە هەرجی هەستاو و راستبەو و شەفاعەت و تکیای پێ ناکری بە لکو:

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ [الأنبياء: ٢٨] مەرجی یە کەم ئەوەیە دەبی مۆلەت و ئیزنی اللە ی لە گەل بی اللە ئیزنی ئەو کەسە بدا کە شەفاعەت و تکیا بکا.

دوهم جار مەرجی ئەوەیە دەبی اللە تعالی ڕازی بی لەوەی شەفاعەت و تکیای بۆ دە کری ئەویش یە عنی هەر اللە تعالی دیاری دە کە لەخۆرا ناتوانن پێغەمبەران و هیچ کەسیک

[١] صحيح البخاري (٦٥٧٣) (٢٢) (٨٠٦)، صحيح مسلم (١٨٢) (١٨٣) (١٨٤)، سنن أبي داود (٤٧٣٠).

[٢] أخرجه البخاري برقم (٧٥١٠) في التوحيد، باب: (كلام الرب عز وجل يوم القيامة مع الأنبياء وغيرهم). ومسلم برقم (١٩٣) [٣٢٦] في الإيمان، باب: في أدنى أهل الجنة منزلة فيها. عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

شه‌فاعه‌ت و تکا بو که‌سیک بکا ئه‌گه‌ر الله پی‌ی رازی نه‌بی -جل شئه-، ئینجا الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ [النجم: ۲۶] چهند فریشتانی‌کیش هه‌ن له ئاسمان که شه‌فاعه‌ت و تکا‌کانیان هیچ ده‌ور و رۆل‌یک نابینی به‌لکو ئیلا له‌دوای ئه‌وه ده‌ور و رۆلی ده‌بی که الله تعالی مؤله‌ت بدا بو که‌سیکیش که الله بیه‌وی -جل شئه- شه‌فاعه‌ت و تکای بو بکری یان ده‌فهرموئ: ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ﴾ [البقرة: ۱۲۳] هه‌یه شه‌فاعه‌ت و تکا‌کاری بو ناکا، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) چهند شه‌فاعه‌ت و تکای بو ئه‌بو تالیبی مامی کرد داوایشی لی‌کرد ئیمان بی‌نی پی‌ی نه‌کرا هیدایه‌تی بدا و رینوینی بکا.

ئه‌وه‌ی له‌ رۆژی دوایی روده‌دات له‌ کیتاب و ئاثار باسکراوه‌:

وَأَصْنَافُ مَا تَضَمَّنَتْهُ الدَّارُ الْآخِرَةُ مِنَ الْحِسَابِ وَالثَّوَابِ وَالْعِقَابِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَتَفَاصِيلُ ذَلِكَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَالْآثَارِ مِنَ الْعِلْمِ الْمَأْثُورِ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ، وَفِي الْعِلْمِ الْمَوْرُوثِ عَنْ مُحَمَّدٍ (ﷺ) مِنْ ذَلِكَ مَا يَشْفِي وَيَكْفِي، فَمَنْ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ.

ئینجا ابن تیمیه -رحمه الله- ده‌فهرموئ (وَأَصْنَافُ مَا تَضَمَّنَتْهُ الدَّارُ الْآخِرَةُ مِنَ الْحِسَابِ وَالثَّوَابِ وَالْعِقَابِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَتَفَاصِيلُ ذَلِكَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَالْآثَارِ مِنَ الْعِلْمِ الْمَأْثُورِ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ، وَفِي الْعِلْمِ الْمَوْرُوثِ عَنْ مُحَمَّدٍ (ﷺ) مِنْ ذَلِكَ مَا يَشْفِي وَيَكْفِي، فَمَنْ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ) ده‌فهرموئ سنف و پۆلینه‌کانی که رۆژی دوایی له‌ خۆیه‌وه بگری له‌ حیساب کردن و ئه‌جر و پاداشت و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و درێژه‌ی ئه‌وانه‌ش هه‌مو‌ی هاتوه‌ له‌ پهرتوکی دابه‌زیو له‌ ئاسمان که قورئان پی‌روژه‌ وه‌ له‌و ئاسار و ریوایه‌تانه‌س هاتوه‌ که عیلم و زانسته‌یه‌ که گێردراوه‌یه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) یانی له‌ ری‌گای ئه‌وانیشه‌وه درێژه‌ی پی‌ دراوه‌ و به‌ ته‌فسیلی هاتوه‌ ئه‌وه‌ی من لی‌ره‌ گوتومه‌ مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ یانی کورته‌ پوخته‌، وه‌ له‌و عیلمه‌ش که له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) فه‌رموده‌ سه‌حیحه‌کان و گێردراوه‌یه‌، جا بایی ئه‌وه‌نده‌ قورئان و سونه‌ تیدا هه‌یه‌ مه‌به‌ستی

له‌وه‌یه ابن تیمیه که (مَا يَشْفِي وَيَكْفِي) ته‌واو شیفای دلت ده‌هینئ و وه به‌سیشه هه‌موو شتیکی تیدا باسکراوه بو که‌سیک که بیه‌وی پیی ده‌گا وه تیده‌گا ئه‌و کاته.

ئیمان هیئان به قه‌زاو قه‌ده‌ر به خیر و شه‌ری:

وَتُؤْمِنُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَّةُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. وَالْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ عَلَى دَرَجَتَيْنِ؛ كُلُّ دَرَجَةٍ تَتَضَمَّنُ شَيْئَيْنِ. فَالدَّرَجَةُ الْأُولَى: الْإِيمَانُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلِيمٌ بِالْخَلْقِ، وَهُمْ عَامِلُونَ بِعِلْمِهِ الْقَدِيمِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًا وَأَبَدًا، وَعَلِمَ جَمِيعَ أَحْوَالِهِمْ مِنَ الطَّاعَاتِ وَالْمَعَاصِي وَالْأَرْزَاقِ وَالْآجَالِ، ثُمَّ كَتَبَ اللَّهُ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَقَادِيرَ الْخَلْقِ. فَأَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ قَالَ لَهُ: اكْتُبْ. قَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. فَمَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ، وَمَا أَخْطَاهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ، جَفَّتِ الْأَقْلَامُ، وَطُوِيَتِ الصُّحُفُ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ٧٠]، وَقَالَ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلُ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ٢٢]. وَهَذَا التَّقْدِيرُ التَّابِعُ لِعِلْمِهِ سُبْحَانَهُ يَكُونُ فِي مَوَاضِعَ جُمْلَةً وَتَفْصِيلًا: فَقَدْ كَتَبَ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَا شَاءَ. وَإِذَا خَلَقَ جَسَدَ الْجَنِينِ قَبْلَ نَفْخِ الرُّوحِ فِيهِ؛ بَعَثَ إِلَيْهِ مَلَكًا، فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَقَالُ لَهُ: اكْتُبْ: رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ.. وَنَحْوَ ذَلِكَ. فَهَذَا التَّقْدِيرُ قَدْ كَانَ يُنْكَرُهُ غُلَاةُ الْقَدَرِيَّةِ قَدِيمًا، وَمُنْكَرُهُ الْيَوْمَ قَلِيلٌ.

له پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- کو‌تایی هیئا به بیروپروابون به مردن و ژیانئ به‌رزه‌خی و رۆژی دواپی و حه‌شر و حیساب و میزان و سیرات و حه‌وز و وه له پاشان ئه‌وه‌ی له‌وی ده‌گوزه‌را باسی لیوه‌کرد ئیستا دیته‌سه‌ر ئیمان و پروا بون به قه‌زا و قه‌ده‌ر ده‌فه‌رموی (وَتُؤْمِنُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَّةُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) ده‌فه‌رموی کو‌مه‌لی رزگار بوو له ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بیروپروایان هه‌یه به قه‌ده‌ری خوایی چ خه‌یربی چ شه‌ر ئیمانیان به قه‌ده‌ر هه‌یه.

جا قه‌ده‌ر چیه؟ قه‌ده‌ر ئەندازه کردنی هه‌موو شته‌کانه له‌لای الله تعالی -جل شئنه- که الله ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ۴۹] ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲] که‌واته الله تعالی هه‌موو شتیکی به‌دی هیناوه به ئەندازه کردنه‌وه ئەندازه‌ی کردوه، هیچ شتیکی نیه هه‌ر له‌خۆ‌وه‌بی و به‌هه‌ره‌مه‌کی بی و به‌بی ئەوه‌ی حیسابی بۆ‌کرا‌بی هه‌موو شتیکی ئەندازه‌کراوه حیسابی بۆ‌کراوه ته‌قدیر‌کراوه له‌لای الله تعالی، ته‌قدیری خه‌لق و به‌دی‌هینان وه ته‌قدیری مشور‌خواردن و به‌پۆ‌ه‌بردن وه به‌رنامه‌ریژی بۆ‌ی وه خه‌م لی‌خواردنی به‌مانای ئەوه‌ی ئە‌گه‌ر مرۆف و ئینسانه‌کانن ناردنی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) هه‌موو ته‌قدیر و ئەندازه‌یه‌کی له‌وپه‌ری‌ریک و پی‌کی بۆ‌کراوه.

جا ابن تیمیة -رحمه الله- دی‌باسی مه‌راتیب و خاله‌کانی قه‌ده‌رمان بۆ‌ده‌کا که ئەوه‌زۆر گ‌ر‌نگ و موهیمه‌جی‌گای سه‌رنجه‌ئوها به‌ریک و پی‌کی دی و ریز کردنه‌وه ابن تیمیة‌وای هیناوه و وه‌ری‌گرتوه له‌پیشینانی چاک‌زۆر کی‌شه‌کانی ئەو سوئال و پرسیارانه‌ی که ده‌ک‌ری‌ده‌ر‌باره‌ی قه‌ده‌ر چاره‌سه‌ر ده‌بی‌لی‌ره‌وه خه‌ل‌کانی‌کی قه‌ده‌ری یان گومانیان بۆ‌دروست ده‌بی‌ئایه الله تعالی دادوه‌ره له‌وه‌ی که خه‌ل‌کی‌ک گوم‌رایه خه‌ل‌کی‌ک بر‌واداره وه خه‌ل‌کی‌ک هیدایه‌ت دراوه وه خه‌ل‌کی‌ک گوناح و تاوان ده‌کا و تۆ‌له‌شی لی‌ده‌ستیندریته‌وه ئەوانه‌چۆنه؟ به‌و خالانه‌رون ده‌بیته‌وه جی‌گای سه‌رنجه و ده‌بی‌بایه‌خی باشی پی‌ده‌ین چونکه قه‌ده‌ر و قه‌زا و قه‌ده‌ر‌باس و خواسی‌که‌قه‌سی له‌سه‌ر‌کراوه وه تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی جگه‌له‌ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه‌لا‌ری بونه‌زۆر‌به‌یان به‌تایبه‌تی جه‌بری‌ه‌کان و قه‌ده‌ری‌ه‌کان تییدا.

جا ده‌فه‌رموی (وَالْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ عَلَى دَرَجَتَيْنِ؛ كُلُّ دَرَجَةٍ تَتَّضَمَّنُ شَيْئَيْنِ) ئیمان و بر‌وابون به قه‌ده‌ری الله له‌سه‌ر دوو پلانه‌یانی له‌سه‌ر دوو خاله‌وه هه‌ری‌ه‌ک له‌و خال و پلانه‌دوو شت له‌خۆ‌وه‌گ‌ری، شیخ عبد‌العزیز بن باز -رحمه الله- ده‌فه‌رموی ئیمه ئە‌گه‌ر خه‌ل‌کی‌وا

تێنه گەشت بڵێن ئێمان بە قەدەر چوار خالە مانێع نیه ئەو کات بە خەڵکە کە هەرچی بڵێن دوو دەرەجەیه و هەر دەرەجەیه کیشی دوو شت لەخۆوەگرێ هەر دەبێتەوێ چوار لە کۆتاییه کە ی چ بڵێن چوار خالە گرنگ ئەوێهه خەڵکە کە تیبگا هەر یه ک قسهیه، جا ابن تیمیه -رحمه الله- دەفهرموێ (الدَّرَجَةُ الْأُولَى) دەرەجە و پلهی یه کەم لە قەدەردا (العلم والكتاب) ه عیلم و زانستی الله تعالی و کیتابەت و نوسینهوهی ئەو عیلم و زانستییهی له (اللوح المحفوظ) دا (فَالدَّرَجَةُ الْأُولَى) جا پلهی یه کەم و دەرەجەیه یه کەم (الْإِيمَانُ بَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلِيمٌ بِالْخَلْقِ، وَهُمْ عَامِلُونَ بِعِلْمِهِ الْقَدِيمِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًا وَأَبَدًا) دەفهرموێ ئێمان و بروامان دەبێ هه بێ بهوهی بهراستی و بێگومان الله تعالی عیلم و زانستی هه بوه به بهدییهێنراوه کان وه ئەوهی کار و کردهوهیه که بهدییهێنراوه کان دهیکەن و ئەنجامی دهدهن الله تعالی -جل شئنه- عیلم و زانستی ئەزەل و ئەوهلی پێ هه بوه (الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًا وَأَبَدًا) ئەو عیلم و زانستییهی الله تعالی یش سیفهتیکه بۆ الله الله تعالی وهسفیتی و وهسفی پێکراوه له ئەزەل واته ئەوهل و بهبێ سه ره تا وه تائه بهدیش بهبێ کۆتا (وَعَلِمَ جَمِيعَ أَحْوَالِهِمْ مِّنَ الطَّاعَاتِ وَالْمَعَاصِي وَالْأَرْزَاقِ وَالْآجَالِ) الله تعالی له ئەزەل و ئەوهلهوه بهبێ سه ره تا عیلم و زانستی هه بوه به حال و بالی مروقه کان ئەوانه ی تاعه تی ده کهن وه گوێرایه لی فه رمانه کانی ده کهن ئەوانه ی گوناح و تاوان ده کهن هه موی زانیوه الله تعالی به رزق و رۆزیه کانیان به ئەجهل و کاته دیاریکراوه کانیان (ثُمَّ كَتَبَ اللَّهُ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَقَادِيرَ الْخَلْقِ) له پاشان الله تعالی له (اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ) دا ئەندازه ی به دییهێنراوه کانی تۆمار کردوه وه نوسیویتی (فَأَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ) یه که مین شت که الله به دی هینابی قه له م بوه (قَالَ لَهُ: اكْتُبْ) فه رموی بنوسه (قَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) قه له میش گوتی چی بنوسم ئەه ی خوای په روه ردگارم؟ الله تعالی فه رموی بنوسه ئەوه ی ده بێ تا رۆژی دوا یی.

جا دێینه سه‌ری له هه‌لۆیسته‌کان له دوایی، ئایه قه‌ڵه‌م له پێش عه‌رش دروستکراوه و به‌دییه‌نراوه؟ یان عه‌رش له‌پێش قه‌ڵه‌مه‌؟ ئایه یان ئاو له‌پێش عه‌رش و قه‌ڵه‌مه‌؟ ئیختیلاف و جیاوازی له‌سه‌ره له‌نیوان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش باسی لێوه ده‌که‌ین به‌س ئیستا به‌ کورتی ده‌مانه‌وی بیکه‌ینه‌وه کوردی.

ئینجا ده‌فه‌رموی (فَمَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ) هه‌ر کار و شتیک توشی مرۆف بوو نابێ ئه‌وه به‌سه‌ریدا ب‌روات و هه‌له‌ بکات و هه‌ر ده‌بی توشی بی (وَمَا أَخْطَاهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ) هه‌ر شتیک به‌سه‌ری نه‌یه و پ‌ونه‌دا له‌و تیپه‌ر بکا نابێ توشی بی (جَفَّتِ الْأَقْلَامُ) قه‌ڵه‌مه‌کان وشک بون مره‌که‌ب و ئه‌وانه‌ی پ‌یی ده‌نوسری (وَطُوِيَتِ الصُّحُفُ) وه پ‌ه‌راوگه‌کان و ئه‌وانه‌ی تییدا ده‌نوسری لول درانه‌وه به‌ مه‌عنای هیچ نه‌ماوه‌ته‌وه هه‌موو شتیک نوسراوه‌یه له‌لای الله تعالی (كَمَا قَالَ تَعَالَى) هه‌روه‌کو الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ۷۰] الله تعالی ده‌فه‌رموی ئایه نازانن که به‌پ‌راستی الله تعالی شاره‌زایه و عیلمی هه‌یه به‌وه‌ی له‌ ئاسانه و له‌ زه‌وییه وه به‌پ‌راستی ئه‌وه نوسراوه‌یه له‌ پ‌ه‌رتوکیک وه ئه‌وه‌ش له‌لای الله تعالی ئاسانه و سوک و سانایه قورس نیه، وه الله فه‌رمویه‌تی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ۲۲] هیچ به‌لا و موسیبه‌تیکی نیه له‌سه‌ر پ‌روی زه‌وی یان له‌ خودی خۆتان که توشتان بی ئیلا له‌ پ‌ه‌رتوکی دیاریکراو که (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) ه نوسراوه‌یه پ‌یشی ئه‌وه‌ی به‌سه‌رتان بی و پ‌وبدا پ‌یشی ئه‌وه‌ی بۆتان باسبکری به‌پ‌راستی ئه‌وه له‌لای الله تعالی سوک و ئاسانه هیچ قورسی و گرانیه‌کی تییدا نیه.

جا که‌واته ئیمه ده‌بی بیین ئه‌وه شیبکه‌ینه‌وه له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وه‌کو ابن تیمیه فه‌رموی چوار خالمان هه‌یه: (ده‌ره‌جه‌ی یه‌که‌م و دوهم): (ده‌ره‌جه‌ی یه‌که‌م دوو خاله: (العلم الكتاب)) (ده‌ره‌جه‌ی دوهم دوو خاله: (الإرادة الخلق)).

که واته ته و چوار خاله ده بى شيکهينه وه و رونيان بکهينه وه ته و او پيى له قهزا و قهدهر
تيده گهين وه کار و ئيشه کان له لاما ناسان ده بى.

يه کهميان که ده ليين (العلم) مه به ستمان پيى چيه؟ يانى الله تعالى -جل شنه- عيلمى هه بوه
مه به ستمان پيى عيلمى اللهيه (علم الله سبحانه وتعالى بجميع الأشياء محيط أزلا) عيلم و
زانستى الله تعالى به هه موو شتيک ده وري داوه يانى ده وري هه موو شتيکى داوه به
ماناي ته وهى هيچ شتيک نيه له عيلمى الله به ده ربى له ته زهل و ته وه له وه تا کو تا و
ته به ديش عيلمى الله تعالى به هه موو شتيک هه يه ته وهى شت بى له عيلمى الله تعالى دا
هه يه -جل شنه- به ورد و در شتیه وه، جا الله تعالى ته و عيلمى ته قدیر کرد بو مروث و
شته کان وه نوسيشيه وه له (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) و تو ماری کرد.

جا له پاشان ئيراده و ويستى الله هه ر شتيک ئيراده و ويستى الله له گه ل نه بى نابى جا
ئيراده ش گوتمان دوو جوړه له سه ره تاي ده رسه کان (ئيراده ي که ونى ته قدیری، وه ئيراده ي
شه رعى)، ئيراده ي که ونى و ته قدیری ته و ئيراده يه له گه ل هه موو شتيکدا ده بى هه بى
خير بى يان شهر باش بى يان خراب ته وهى شتبى به ديبيى ده بى ئيراده و ويستى الله
له گه ل بى ته وه ته وه ده گه يه نى (إذا شاء كان وإذا لم يشأ لم يكن) هه ر شتيک الله بيه وى و
ويستى له گه لدا بوبى به ديها توه و ده بى هه ر شتيک الله نه يه وه و ويستى له گه لدا نه بى
به دى نايه و نابى قه تا و قه ت.

ئينجا له پاشان له ئيراده ده بى ئيمه هه لو يسته يه ک بکهين له عه قیده ي ته هلى سونه و
جه ماعه چه ند تي بينى و رونه کردنه وه يه کى پيو يسته:

يه که م له و ئيراده ي الله تعالى که مه رته به يه که و خاليکه له خاله کاني قهزا و قهدهر ده بى
ئيمه پيمان وانه بى عيلممان به ئيراده ي الله تعالى وه هه يه -جل شنه- پيش ته وهى روبردا،
ئيمه نازانين نايه به يانى چى رو وده دا بو خوشمان عيلممان که م و کورته، به س الله له عيلمدا
هه بوه له ته زهل و ته وهل له (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) يش نوسيو يه تى به يانى چى رو وده دا ويستيشى

لە گەڵدا دەبێ هەتا ڕونەدا و نەیه تە بەردەست و چاوی ئێمە ئێمە هەستی پێناکەین و نازانین چیه، لەبەر ئەوە لەسەرمانە کەمتەر خەم نەبین لە ڕیگا گرتنەبەری هیدایەت و ڕێنوێنی و چاکە و خێر هەتاوە کو ئیرادە کە ی خوای رب العالمین بە لکو لە گەڵ خێر و چاکە کە ماندابی هەتا ئێمە چاکە کانمان بوو تۆمار ببێ ئێمە نازانین بە یانیان خێرە یان شەر بە لام الله دەزانێ -جل شئنه-، بە لام دەبێ تۆ بەرەو پیری خێرە کە برۆی الله عەقل و بیر و هۆشی پێداوی توانا و هێزیشی پێداوی وە ئە گەر تۆ ئەو نیه تەت لیهینا و بەرەو چاکە چوی بوشت بەدی دەهینێ و ئیرادەشی لە گەڵدا دەبێ -جل شئنه-، بە لام تۆ نازانی ئایە کامەیه لەبەر ئەوەی هیشتا نەتکاردووە و عیلمت پێ نیه و عیلمت کەم و کورتە بەس الله دەزانێ -جل شئنه- لە ئەوێ و ئەزە لەو کامەیه تۆی دەیکە ی بە یانی خراپە کە یە یان چاکە کە یە.

ئینجا ئیرادە ی شەرعییش ئەو یە کە الله تعالی بە شتە کە رازییە و خۆشی دەوی ناردنی پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) هەموو پەرتوکی ئاسمانیە کان فەرمانە کانی الله تعالی ئەوانە ی خۆش دەوی رازییە پێی، ئە گەر تۆ کردت هەر شتێک لە ئیشە خێرە کان ئیرادە ی کە ونیشی لە گەڵ بوە کە الله بۆی هینایتە کایەو بە دیهیناوی وە ئەو کاتە ئیرادە ی شەرعییشی لە گەڵ، ئە گەر هەر شتێک لە شەر و خراپە و تاوانە کان بەرپا بوو کرا لە تاوان و گوناخە کان بەس ئیرادە ی کە ونی لە گەڵ ئیرادە ی شەرعی لە گەڵ نیه ئەو کاتە چونکە الله تعالی پێی رازی نیه و خۆشی ناوی بەس بوو بەدی دەهینێ و دروستی دە کا لە پینا و تاقیکردنەوێت.

وە خالی کۆتایی لە مەرتهبە و خالە کانی قەزا و قەدەر خەلقە ئیجادە الله تعالی خێر و شەر دەهینیتە کایەو و ئیجاد ی دە کا و خەلق ی دە کا بە لام بە شەر رازی نیه بە خێر رازییە، لەبەرچی بە شەر رازی نیه و دەهینیتە کایەو و دروستیشی دە کا مۆلەتی تۆش دەدا بیکە ی؟ هەتا ئینتیحان و تاقیکردنەوێت دروستی خۆ ئە گەر وانه کا -جل شئنه- ئینتیحان و تاقیکردنەوێت دروست نابێ ئەو کاتە لێنە گەری تۆ شەرە کە بکە ی لە گەڵشیدا نەبێ الله

تعالی ڕیت پێ بگری وە بۆت نەهینیتە کایەو و دروست نە کایە نە نابێ، ئا ئەو کاتە
 فەرقت نیه لە گەڵ کەسە باشە کە باش و خراپە کە لێک جیا ناکریتەو، بە دیار ناکەوێ کێ
 بە ویستی خۆی بە ئارەزووی خۆی باشە دەوێ کێ خراپە ی دەبێ، ئەو کاتە ڕەش و سپی
 تێکەڵ یە ک دەبێ باش و خراپ لێک جیا نابیتەو و لەو پێناوەدا ئینتیحان و تاقیکردنەو
 بەدی ناهێ و دروست نابێ هەر لەبەر ئەوەیە اللہ تعالی لە گەڵ شەر و خراپەدا نیه وە
 خوشی ناوێ وە دژە پێی ئەوەشی بۆمان ڕون کردووەو لە ڕیی پێغەمبەرە (عليهم الصلاة
 والسلام) بەس تەنھا ویستی کەونی لە گەڵدا دەبێ وە بۆشت دەهینیتە کایەو و دروستی
 دەکا کە بە دلی خۆت تۆ یان بە دەستی خۆت هەلی دەبژیری ئەو کاتە تا ئینتیحان و
 تاقیکردنەو کە دروست ببێ.

ئایە کامە لە مەخلوق و بەدیھێراوە کان لە پێشتر دروستکراوە و بەدیھێراوە ئایە عەرشی
 خوای رب العالمین بوە یان قەلەم بوە یان ئاو بوە یان تاریکی و ڕوناکی بوە؟ کە ئیختیلاف
 و جیاوازی لەسەر ئەو خال و قسانە هەن کە ئیستا گوتمان لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و
 جەماعە و لە تاقم و کۆمەلەکانی تریش.

ئەهلی سونە و جەماعە ئیختیلاف و جیاوازییان هەیه لەسەر ئەوەی ئایە عەرش لەپیش
 قەلەم بەدیھێراوە و دروستکراوە ئەویش کە مەخلوقی اللہ تعالی یە یەکیکە لە هەرە
 مەخلوقە گەورەکان عەرشی اللہ تعالی یان قەلەم بەپیش عەرش کەوتووە لە بەدیھاتن و
 دروستکردنیدا، ئەهلی سونە و جەماعە کە جمھور و زۆرینە ی سەلەف ابن تیمیة -رحمہ
 اللہ- وای ڕیوایەت دەکا لە پەرتوکی نایابە کە ی مجموع الفتاوی (ج: ۱۸ ص: ۲۱۳)
 دەفەرموێ جمھور و گۆری سەلەفی سالح لەسەر ئەو بۆچونەن کە ابن تیمیةش ئەوەی پێ
 ڕاجیح و پەسەندە دەفەرموێ عەرشی خوای رب العالمین لەپیش قەلەم بەدیھاتووە و
 دروستکراوە بەو بەلگانە ی داھاتوو:

یە کەم دەفەرموی بەلگە‌ی ئەو فەرمودە‌ی کە عەبدوڵای کۆری عەمری کۆری عاس گێراویەتیەو -رضي الله عنهما- فەرموی: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ» گوییستی پیغەمبەری الله (ﷺ) بوم فەرموی «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» الله تعالی ئەندازە و تەقدیر کردنی هەموو بەدیھێنراوەکانی لەپیش بەدیھێنانی ئاسمانەکان و زەوی بە پەنجا هەزار سالی ئەندازە کردووە و نویسیویەتیەو و دایناوە جا لە پاشان دەفەرموی «قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ^[۱]» ئەوکاتە عەرشی الله تعالی لەسەر ئاو بوو.

کەواتە ئەو بەلگە‌یە وە ئەو فەرمودە‌یە ابن تیمیە و کۆری سەلەفی سالح دەفەرمون بەلگە‌یە لەسەر ئەو‌ی تەقدیر کردن ئایە لەپاش خەلقە یان خەلق لەپاش تەقدیرە؟ دەفەرمون تەقدیر پرویداوە و دەبی لەپاش خەلقى یانی بەدیھاتنی دروستکردنی عەرش، بۆ؟ چونکە دەلێن «وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ» لەو فەرمودە ئەو دەگە‌یەنی کە الله تعالی عەرشی لەسەر ئاو بوە ئینجا تەقدیری ئەو شتانە‌ی کردووە پەنجا هەزار سالی پیشی ئەو‌ی کە ئاسمانەکان و زەوی بەدی بینێ، کەواتە دەلێن ئەو بەلگە‌یە‌کی راستەوخۆیە بەلام کە قەلەمی دروستکردووە الله تعالی ئا ئەو کاتە فەرمویەتی بنوسە ئەو شتانە ئەو کاتە بوە کە سەرەتای نویسنی ئەو تەقدیرانە بوە، کەواتە تەقدیرەکانی شتەکان وە نویسنیان لەدوای ئەو‌ی کە قەلەمی دروست کردووە الله تعالی هەموو دەکەوێتە دوای بەدیھاتنی عەرشی الله تعالی لەپیشتر عەرشی الله تعالی هەبوە.

جا عوبادە‌ی کۆری صامیتیش دەفەرموی: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ» یە کەمین شت کە الله بەدی هیناوە قەلەم بوە «فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ. قَالَ: يَا رَبِّ، مَا أَكْتُبُ؟» الله تعالی گوتیە قەلەم بنوسە، قەلەم گوتی چی بنوسم ئە‌ی خوای پەرورەدگارم؟ «قَالَ:

[۱] صحيح مسلم (۲۶۵۳)، سنن الترمذي (۲۱۵۶)، مسند أحمد (۶۵۷۹).

اَكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ^[۱]» ئەندازە و تەقدیر کردنی هەموو شتە کان بنوسە هەتا قیامەت دادی.

ئینجا لە فەرمودەیه کی تریش که عیمرانی کوری حوسین گێراویەتیەو -رضي الله عنهما- دەفەرموی (ﷺ) فەرموی: «كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ» الله هەبوو لە ئەوەل و ئەزەلەو هەر هەبوو هیچ شتێک جگە لە الله نەبوو «وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ» جا عەرشی الله تعالی یش لەسەر ئاو بوو، ئینجا لە پاشان دەفەرموی «وَكَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ^[۲]» ئینجا لە زیکر واتە لە (اللوح المحفوظ) شتەکانی نوسی الله تعالی هەموو شتە کان ئینجا ئاسمان و زەویشی بەدیھێنا و دروستی کرد.

جا بەو بەلگانه جمهوری سەلەفی سالح وە ابن تیمیة دەفەرمون ئەو پراجیح و پەسەندە عەرشی الله تعالی پیشی قەلەم بەدیھاتوو و دروست کراو، ئینجا ئایە دەشی و دەگونجی شتیکی بی گیان الله تعالی بیدوینی و قسە ی لە گەل بکا و فەرمانی پیبکا و وەلامی هەبی بۆ الله؟ بەلێ لەلای الله تعالی شتیکی ئاساییە وە زۆریش ئاسانە شتە بی گیانەکانیش دەدوینرین و فەرمانیان پی دەکری و وەلام و جوابیشیان دەبی هەندیک جار دەیهەا بەلگەمان هەیه یە کییک لە بەلگەکان ئەو هیه که الله تعالی لە گەل قەلەم دواو و قسە ی لە گەل کردووە که قەلەم شتیکی جامیدە و بی گیانە وە قەلەمیش وەلامی هەبوو بۆ الله تعالی ئەو هیه لە الله دەو شیتەو و بۆ الله دەگونجی بۆ ئیمە ی مەخلوق و بەدیھێنراو هەندیک جار ناشی و ناگونجی و ناتوانین.

جا بۆچونیکیش هەیه هی که مینە ی پیشینانی چاکە وە ژمارەیه ک لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعەش ئەو بۆچونەیان هەیه که دەلین قەلەم لەپیش عەرش بەدی هاتوو.

[۱] سنن أبي داود (٤٧٠٠)، حكم الحديث: صحيح، سنن الترمذي (٢١٥٥) (٣٣١٩)، مسند أحمد (٢٢٧٠٥) (٢٢٧٠٧).

[۲] صحيح البخاري (٣١٩١) (٣١٩٠) (٤٣٦٥)، سنن الترمذي (٣٩٥١)، مسند أحمد (١٩٨٢٢) (١٩٨٧٦) (١٩٨٨٦).

وه دوو بۆچونی زۆر لاوازیش هەن که بەلگەکانیان ئەوەندە بەهێز نین بەلام هەر باسی لیکراوە لە پەرتوکه‌کانی دەربارە‌ی عەقیدە و بیروپروا بە دور و درێژی یان فەرمودە‌کانی پیغمبەر (ﷺ) کاتیکی شەرح و ڕاڤە کراون ئەویشیان دەلێن هەندیک لە زانایان بۆچونیان وایە ئاو یە کەم بەدیھێنراوی اللہ تعالی یە واتە بەدیھاتنی ئاو لەپیش عەریش و قەلەمیشە، وه بۆچونە‌کە‌ی تر ئەویشیان هەر لاواز و زەعیفە که دەلێن ڕوناکی و تاریکایی بە دیھێنراوی اللہ تعالی ن ئەو دوانە‌یان لەپیش عەریش و قەلەم و ئاو، ئەو بۆچونانە بەلگە و دە‌لیلکی ئەوتۆیان نیە بەلام لە شەرحی عەقیدە‌ی (الطحاویة) باسی لیۆه کراوە.

ئایە عەرشی خۆ‌ی رب العالمین -جل شئە- لە چیه‌وه دروستکراوە؟ ئیمە ئیستا باسی عەرشی نیە بەلام زۆر بە کورتی لە عەقیدە‌ی ئەه‌لی سونە و جەماعە چونکە باسە که هاتە بەرباس ئیمە نازانین بزەبت لەچی دروستکراوە گ‌رنگ ئەو‌یه دەزانین عەریش یە کی‌کە لە بەدیھێنراوە زۆر گەورە‌کانی اللہ تعالی وه عەریش زۆر گەورە‌ترە لە کورسی اللہ تعالی وه کورسی اللہ تعالی یش: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ [البقرة: ۲۵۵] یە‌عنی لە ئاسمانە‌کان و زەوی فراوانترە گەورە‌ترە هەمو‌ی لەخۆ‌وه دە‌گری ئەوەندە فراوان و گەورە‌یه، دە‌بی عەریش چە‌ند‌بی کاتی که ئە‌گەر کورسی اللہ تعالی بە قە‌دەر عەرشی اللہ تعالی لە ئە‌ثر دا هاتو‌ه وه کو ئە‌لقە‌یه که هە‌لیدە‌یتە بیابان و سە‌حرا و چۆ‌لایە‌تیە‌ک.

وه لە پاشان دە‌گە‌ینه سەر ئە‌وه‌ی ئایە هە‌ندیک لە مە‌خلوقات و بە‌دیھێنراوە‌کان هە‌میشە‌ین و ئە‌بە‌دین دە‌مینی‌نە‌وه قە‌ت لە‌ناو چونیان بۆ نە‌بی؟ بە‌لێ لە عەقیدە‌ی ئەه‌لی سونە و جەماعە بۆچونی ڕاجیح و پە‌سە‌ند بە‌لکو تە‌نانت ابن تیمیة دە‌فەر‌مو‌ی (اتفق سلف الأمة وأئمتها وسائر أهل السنة والجماعة على ذلك) دە‌فەر‌مو‌ی یە‌ک دە‌نگی زانایان و پی‌شینانی ئومە‌ت وه زانایان و پی‌شە‌وایانی ئومە‌تی ئیسلام وه تی‌ک‌رای ئەه‌لی سونە و جەماعە لە‌سەر ئە‌وه‌یه هە‌شت شت هە‌ن هە‌میشە‌ین لە‌ناو چونیان بۆ نیە، سەرە‌تایان بۆ هە‌یه بە‌دیھێنراون مە‌خلوقن

بەلام کۆتایان بۆ نیه، ئەو هەشت شتەش هەندیک لە زانایان کۆیان کردووەتەووە لەو دوو دێرە شیعەرەدا کە دەفەرمون:

(ثمانية حكم البقاء يعمها
من الخلق والباقون في حيز العدم

هي العرش والكرسي ونار وجنة
وعجب وأرواح كذا اللوح والقلم)

دەفەرمون هەشت شت هەن حوکم و مانەوێ هەمیشەییان بۆ دراوێ دەیانگریتەووە و گشتیە بۆیان ئەو حوکمە لە مەخلوق و بەدیھێنراوی اللہ تعالی ن وە باقی شتەکانی تر جگە لە ئەو هەشت شتە دەچنەووە فەنا و لەناو دەچن، یە کەم لەو هەشت شتانە عەرشی اللہ تعالی یە عەرشی اللہ تعالی سەرەتای بۆ ھەییە و بەدیھێنراوێ مەخلوقە بەلام کۆتایی بۆ نیه و لەناو ناچێ، وە کورسی اللہ تعالی یە -جل شئە- سەرەتای بۆ ھەییە و بەدیھێنراوێ بەلام کۆتایی بۆ نیه و لەناو ناچێ، وە ئاگری دۆزەخە سەرەتایی و بەدیھاتنی بۆ ھەییە بەلام لە عەقیدەیی ئەھلی سونە و جەماعە لەناو ناچێ، وە لە پاشان بەھەشتی پان و پۆر و پڕ ناز و نێعمەتە سەرەتای بۆ ھەییە لە بەدیھاتندا بەلام کۆتایی بۆ نیه لەناو ناچێ، عەجب و ذەنبە واتە ئەو عەجب و ذەنبەیی کە مەرۆقەکان تییاندا دەمیڤیتەووە لەسەر ئەو مەرۆق جارێکی تر زیندو دەکرێنەووە ئەوێشیان ھی مەرۆقە و قەتاوقەت لەناو چونی نیه اللہ تعالی وایکردووە بەلام سەرەتای بۆ ھەبوو و دروستکراو و بەدیھێنراو، وە لە پاشان رۆح و گیانی مەرۆقەکان و ھی گیان لەبەرانی ئەوانە لەناو چونی بۆ نیه رۆح و گیانی مەرۆقەکان ئەگەر لاشە و جەستەیان دەپزێ دەمرێ لەناو چونی بۆ ھەییە بەلام رۆح و گیان دەکیشری لە لاشە کەیدا و دەبردێتە دەر ئەو کاتە ئەو کەسە پێی دەگوترێ مردو رۆح و گیانە کە نامری ھەر دەمیڤیتەووە و ھەمیشەییە بەلام سەرەتای ھەییە لەبەر ئەوێ بەدیھێنراو، لەوھی اللہ تعالی

(اللوح المحفوظ) که شته کانی تیدا نوسراوهیه و زۆریش فراوانه به ورد و درشتی الله تعالی فهرمانی کرد به قهڵم شته کانی تیدا بنوسیتهوه ئه‌ویشیان له به‌دییه‌نراوه‌کانه سه‌ره‌تای بۆ هه‌یه به‌لام کۆتایی بۆ نیه، وه قه‌له‌میش ئه‌و قه‌له‌مه‌ی یه‌که‌مین جار الله تعالی به‌دی هه‌ناوه ئه‌و قه‌له‌مه سه‌ره‌تای بۆ هه‌یه له به‌دیها‌تندا به‌لام کۆتایی بۆ نیه و له‌ناو ناچێ. جا له پاشان ده‌مانه‌وی بچینه سه‌ر ئه‌وه‌ی با بزانی قه‌له‌مه‌کان ئایه‌یه‌که قه‌له‌من یان زۆرن؟ وه نوسینه‌کان چه‌ندن بۆچونی راجیح و په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش له‌و بواره بخه‌ینه به‌ر ده‌ستی ئیوه‌ی به‌ریز و سه‌نگین.

ته‌قدیر کردنی ئه‌ندازه کردنی شته‌کان و نوسینه‌وه‌یان هه‌ر یه‌که شت نیه وه هه‌ریه‌که قه‌له‌میش نیه قه‌له‌م هه‌ندی‌که جار به‌ئه‌قلام ناوی ها‌توه له ده‌قه‌کان هه‌ندی‌که جار به‌قه‌له‌م و مو‌فرده و تاکیش ناوی ها‌توه واته هه‌ر یه‌که نین، به‌لکو ته‌قدیره‌کان له‌لای الله تعالی زانایان هه‌ندی‌کیان ده‌فه‌رمون چوار ته‌قدیر هه‌ندی‌که ده‌فه‌رمون پینچن به‌لام بۆچونی راجیح و په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که (والله أعلم) شیخ عبد‌العزیز بن باز -رحمه‌الله- له شه‌رح و راقه‌ی طه‌حاویه زۆر جوان و له‌جی ده‌فه‌رموی ده‌فه‌رموی (الأقلام لا یحصیها إلا الله جلّ و علا) قه‌له‌مه‌کانی خوایی ناژمی‌دری‌ن و ناتوانی بلی‌ی چه‌ندن و ژماره‌یان بۆ دیاری بکه‌ی ئیلا الله ده‌زانێ -جل شئنه- چه‌ندن (فالجزم بأنها أربعة ليس بجيد) ده‌فه‌رموی پیداه‌گری له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بلی‌ی ته‌نها چوارن که هه‌ندی‌که له زانایان ده‌فه‌رمون ده‌لی به‌باشی نازانم (وقد ذكر ابن القيم في بعض كتبه كذلك الأقلام الأربعة) ابن‌القیم له هه‌ندی‌که له په‌رتوکه‌کانی فه‌رمویه‌تی چوار قه‌له‌مه‌کان باسی له‌وه کردوه (ولكن ليس المعنى أنه ليس هناك قلم آخر) به‌لام قسه‌که‌ی ابن‌القیم یش ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که هه‌ر ته‌نها چواربن و پینچه‌میان بۆ نه‌بی و قه‌له‌می تر نه‌بی وه (قد قيل: إن هناك قلمًا خامسًا) هه‌ندی‌که جار رپوایه‌ت کراوه و گو‌تراویشه ده‌لین قه‌له‌می پینچه‌میش هه‌یه (وهو ما یکتب به الحوادث في السنة؛ فإن في السنة في ليلة القدر) که له دوا‌ی ئه‌و چواره‌ی ئیستا ئیمه‌ باسی ده‌که‌ین

پێنجەمە کەشی دەفەرموی هەندیک لە زانایان دەلێن ئەو قەڵەمە تایبەتە یە کە لە شەوانی قەدر ئەندازە ی شتەکانی پێ دەکری ئەجەل و تەمەنی مەرۆقەکان وە رزق و رۆزی سالیکیان بۆ دیاری دەکریته وە دەنوسریته وە (فالحاصل) دەفەرموی دروینە ی قسەکان (أَنَّ الْأَقْلَامَ لَا يَجُوزُ الْجَزْمُ بِأَنَّهَا أَرْبَعَةٌ فَقَطْ) دەفەرموی نابێ بگوتری تەنها چوار قەڵەمە و پێداگری لەسەر ئەو بکری (فالأقلام كثيرة، والله هو الذي يعلمها ويحصيها؛ ولهذا قال في حديث المعراج: يسمع به صريف الأقلام) دەفەرموی جا قەڵەمەکان زۆرن تەنها الله ژمارەیان دەزانێ وە الله عیلم و زانستی پێیان هەیە لەبەر ئەوەشە دەلێ لە فەرمودە ی ميعراج دەگوتری گوێبستی دەنگی چیرە چیری نوینی قەڵەمەکان بون بە ئەقلام ناوی هاتووە جەمەع و کۆیە مەعنا ی زۆرە (قد تكون أربعة) رەنگە چواربێ (وقد تكون مئة) رەنگە سەدیش بێ ئیمە نازانین (وقد تكون آلافاً) رەنگە هەزاریش بێ ئیمە نازانین (وقد يكون لكل شيءٍ قلم خاص) وە دەشبێ و دەگونجی و ئەگەری ئەوەش بەخۆیە وە هەڵدەگری هەر شتێک قەڵەمیکی تایبەتی خۆی هەبێ بینوسی (فربنا هو العالم بهذه الأشياء سبحانه وتعالى) خوای پەروەردگاری ئیمە عیلم و زانستی هەیە بەو ئەو دەزانێ چەندە ئەو بۆچونە پەسەندە و ئیمەش قەناعەتمان پێی هەیە (والله أعلم بالصواب).

جا قەڵەمەکان کە چوارە کە ناوی دەهینری هەندیک لە زانایان باسیان کردووە و ابن القيم یش دەفەرموی دەلێن:

قەڵەمی یە کەم ئەوەیە قەڵەمە گشتیە کە یە کە هەموو مەخلوقات و بەدیھینراوەکان دەگریته وە.

قەڵەمی دوهم ئەو پینوس و قەڵەمە یە کە الله تعالی لەو کاتە ی ئادەمی دروستکرد ئەویشیان عام و گشتیە بەلام لە ئادەمە وە دەست پێدەکا و لە بەدیھینراویکی تایبەتی الله کە ئادەمە لەو کاتە وە نوسراوەکانی پێ دەکری.

وه قه‌له‌می سییه‌میشیان ئه‌و کاته‌یه که الله تعالی فریشته ره‌وانه ده‌کات بۆلای کۆرپه‌له له‌نیو ره‌حمی دایکی که شته‌کانی له‌سه‌ر ده‌نوسی چوار وشه‌کان که رزق و رۆزی له پاشان ئایه به‌د به‌خته یان به‌خته‌وه‌ره ئه‌و که‌سه وه له پاشانه که ته‌مه‌نی دیاری ده‌کری و ئه‌جه‌له‌کی له‌سه‌ر ده‌نوسی.

وه قه‌له‌می چواره‌میشیان ئه‌و قه‌له‌مه‌یه که مروّقه‌کان کاتی‌ک پیده‌گه‌ن و بالغ ده‌بن فریشته‌کانی لای راست و چه‌پی یان ئه‌و فریشتانه‌ی چاکه و خراپه ده‌نوسن ئه‌وان ئه‌و قه‌له‌مه‌یه که پپی ده‌نوسن له‌سه‌ری چاکه و خراپه‌کان.

جا هه‌ندی‌کیش ده‌فه‌رمون قه‌له‌می پینجه‌میش ئه‌وه‌ی شه‌وی (لیلة‌ القدر) ه که ته‌مه‌نی سالانه‌ی مروّقی پپی دیاری ده‌کری وه ئه‌جه‌لی پپی دیاری ده‌کری وه له پاشان رزق و رۆزی مروّقه‌کانی پپی دیاری ده‌کری.

چونکه دیاره ته‌قدیر کردنه‌کان له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئه‌و ته‌قدیرانه‌ن: یه‌که‌م ته‌قدیرکردنی‌کی شامیل و گشتی بۆ هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دییه‌نراوه‌کان عه‌مه‌له‌کانیان وه عیلمیان هه‌مو‌ی نوسراوه‌یه که له (اللوح المحفوظ) دا بۆچونی راجیح و په‌سه‌ندیش له (اللوح المحفوظ) دا به‌ورد و درشتی شته‌کان نوسراوه و هیچ شتی‌ک نیه وردیش بی له عیلمی الله به‌ده‌ربی -جل شئه- وه کو هه‌ندی‌ک تاقم و کۆمه‌ل ده‌لین.

وه ته‌قدیر و ئه‌ندازه‌ی دوه‌م میثاقه‌که‌یه کاتی‌ک خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی له ئاده‌م و نه‌وه‌کانی وه‌ریگرتوه کاتی‌ک ئیمه زورییه‌ت بوینه و له پشتی باوکه ئاده‌م بوینه له‌و ئایه‌ته‌ی که خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ١٧٢] ئه‌و کاته‌ی الله تعالی له پشتی باوکه ئاده‌م زورییه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا هه‌ر هه‌مو‌یان له نیر و له می له هه‌موو مروّقه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م له ئاده‌مه‌وه تاوه‌کو قیامه‌ت دادی الله تعالی ده‌ری هینان فه‌رموی ئایه من الله و په‌روه‌ردگاری ئیوه نیم

هەمویان بە یە کەدەنگی گوتیان بە ئی ئەو فیطرەتە کە هەموو ئەو کانی ئادەم و مەرۆقە کان لەسەر ئەو فیطرەتەدان و لە کاتی (قالوا بلی) کە وا مەشهورە و دەگوتری اللہ تعالی کە پرسپاری لیکردونە دانیان بە بون و وجودی اللہدا ناوە و وە بە خواوەتی اللہ تعالی -جل شئە-.

وە تەقدیر و ئەندازەیی سییەم تەقدیر کردنی عومر و تەمەنەکانە تەقدیری رزق و رۆزی بەندەکانە وە مۆلەتی دیاریکراویان لە ئەجەل بۆیان دیاری دەکری عەمەل و کردەوێکانیانە ئایە بەدبەختن یان بەختەوێرن لە کاتی کۆرپەلەن لەناو رەحمی دایکیان ئەو فەرمودەش لە سەحیحی موسلیمداتووە و زۆرجار بەبەر گویتان کەوتووە کە پیغەمبەر فەرموی (ﷺ) لە تەمەن و کاتیکی دیاریکراودا فریشتەکان دین ئەو چوار شتە لەسەر کۆرپەلە دادەمەزرین و دەینوسن و دادەنن.

ئینجا تەقدیری چوارەمیشیان تەقدیری سالانەییە کە خۆی رب العالمین دەفەرموی: ﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ [الدخان: ٤] کە ابن عباس لە تەفسیری ئەو ئایەتە دەفەرموی (يكتب من أم الكتاب في ليلة القدر ما هو كاهن في السنة من الخير والشر والأرزاق) دەفەرموی سالانە اللہ تعالی لە (أم الكتاب) کە (اللوحة المحفوظة) لە شەوی (ليلة القدر) دا ئەوێ دەگوزەری و پۆدەدا سالیکی تەواو بەسەر ئەو مەرۆقە لە خەیر و شەر وە لە رزق و رۆزی وە لە ئەجەل و تەمەن هەموو دیاری دەکری.

وە پێنجەمینیان تەقدیری رۆژانەییە کە اللہ تعالی هەموو رۆژیک تەقدیر و ئەندازەیی هەییە بۆ ئەو رۆژە کە چی تیدا پۆدەدا لە خەیر و لە شەر و لە مردن و لە ژیان و لە رزق و لە رۆزی کە اللہ تعالی دەفەرموی: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ [الرحمن: ٢٩] ئەو مانایە دەگەییەن زانیان دەفەرمون (فاللہ تعالی کل یوم یغفر ذنباً، ویفرج کرباً، ویرفع قوماً، ویضع آخرین) رۆژانە اللہ تعالی لە یەک رۆژ هەندیک جار لە هەندیک تاوان و گوناح خۆش دەبی هەندیک دەرگای بەخیر و فەرەحنایی دەکاتەوێ لە خەلکیکی کە دەرگای لەسەر

گیراوه‌یه و بەر تەنگی توش بوە وە هەندیکیان بەرز دە کاتە وە هەندیکیان نزم دە کا، جا بە لای ئەو تەقدیر و ئەندازانە ئاوان لە لای الله تعالى -جل شئنه-

جا لە پاشان گەنگ ئەوێه ئیمە سەبارەت بە تەقدیری الله تعالى لە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە دەبی چۆن تەسلیم بین؟ چۆن پڕوامان پێی هەبی؟ دەبی پڕوامان وابی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ۲۲] الله تعالى دەفەرموی هیچ بە لا و موسیبه‌تیک نیە کار و ئیشیک نیە لە سەر روی زهوی توشی ئیوه‌بی وە بە خودی ئیوه توشتان بی لە گەورە لە بچوک ئیلا لە پەرتوکیکی دیاریکراو کە مەبەست پێی (اللوح المحفوظ) ه نوسراوه‌یه پیشی شتە کە رۆبدا و بیته کایه‌وه.

جا ﴿نَبْرَأَهَا﴾ ه‌ایه‌ کە ی ئیمە بیگیرینه‌وه بۆ موسیبه؟ یانی بلیین پیشی ئەوێ موسیبه‌ته‌ کە رۆبدا یان بۆ عەرز ی بگیرینه‌وه؟ ئەوێ لە سەر زهوی رۆده‌دا یان بۆ ئەنفوسی بگیرینه‌وه؟ لە خودی خۆتان، هەموو یه‌ک مانای دە گەیه‌نی عثیمین دەفەرموی -رحمه‌ الله- و زانایانی تری پیشتریش کەواته‌ گەنگ ئەوێه رۆداوه‌کان هیچیان لە بە لا و موسیبه‌ت لە خیر و خۆشی لە ئەوێ توشتان دەبی هەر هەموو پیشی بە دیهاتنی پیشی رۆدانی نوسراوه‌یه لە لای الله تعالى (اللوح المحفوظ) دا وە پیش ئەوێ نوسراوه‌بی لە (اللوح المحفوظ) یشدا لە ناو عیلمی الله تعالى هەبوه -جل شئنه- الله عیلم و زانستی پێی هەبوه ئەوێش ئاسانه‌ بۆ الله تعالى.

ئینجا الله دەفەرموی: ﴿لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ ئەوێتان پێی راده‌ گەیه‌نم بۆ ئەوێه هەتا ئیوه‌ لەو شتە ی لە دەستان چوه، ئەسەفی زۆر لی مەخۆن بلین ئەوێ لە دەستان چوو ئەوێ ئە گەر وامان نه‌کردبا وا دەبوو ئەوها نه‌با ئەوها دەبی، وە کو پیغه‌مبەر (ﷺ) دەفەرموی: «أَحْرَصُ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ» تۆ دەست بە سەبەب و هۆکاره‌ کانه‌وه‌ بگره‌ پێداگر به‌ لە سەر ئەو شتە ی کە سود و قازانج ی پێی دە گەیه‌نی «وَاسْتَعِنُ بِاللَّهِ» پشتیش بە الله ببه‌سته‌

«وَلَا تَعْجِزْ» خۆت ده‌سته وه‌سان مه‌که، ئینجا «وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ» ئە‌گەر شتیکت توش بوو کاتی‌ک تو (الأخذ بالأسباب) ت کرد سه‌به‌به‌کانت هینایه‌جی ئە‌وه ته‌وه‌کول ره‌تناکاته‌وه، وه‌کو له‌عه‌قیده‌ی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه‌دا ابن تیمیه و ابن قیم الجوزیه و باقی زانایه‌کانی تریش یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ده‌لین (نحن) یانی ئیمه‌ی ئە‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یان پی مه‌به‌سته (نحن نأخذ بالأسباب ونکفر بها) ده‌ست ده‌گرین به‌سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کان به‌لام کافریشین به‌سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کان، مانای چیه؟ یانی ئە‌مرمان پیکراوه له‌لای الله ئیمه‌سه‌به‌ب و هو‌کار ده‌هینینه‌جی و ته‌واکول و ته‌مه‌لی ناکه‌ین به‌لام پیشان وانیه‌ئه‌و سه‌به‌ب و هو‌کاره‌شته‌کانمان بو ده‌هینیه‌دی و بۆمان به‌به‌ره‌م ده‌هینی پیمان وایه‌ته‌نها الله تعالی یه‌-جل شئه‌-سه‌به‌به‌کشی بۆمان به‌دییه‌ناوه‌تاقت و توانا و وزه‌کشی داوه‌ته‌ئیمه‌وه‌پشتیوانمان ده‌بی ئە‌گەر سه‌به‌به‌کان خه‌یری و به‌ده‌ستی بینین له‌پاشان ئە‌وه‌شته‌کانمان بو ده‌هینیه‌جی ئە‌وه‌نه‌بی ته‌نها سه‌به‌ب شتیکی پی بکری، وه‌کو ده‌رمان کاتی‌ک ده‌یخوی یان پزیشک ده‌چیه‌لای چاره‌سه‌ری ته‌واو له‌لای ئە‌وان نیه‌ئه‌وانه سه‌به‌ب و هو‌کارن الله تعالی ئە‌وانی به‌دییه‌ناوه‌رینوینی توشی کردوه‌بجیه‌لایان به‌لام پشتت ده‌بی ته‌واو به‌الله به‌ستابی، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی «فَلَا تَقُلْ» مه‌لین ئە‌گەر شتیکتان توش بوو «لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذًا وَكَذَا» ئە‌گەر من وام کردبا ئاوا ده‌بوو ئاوا ده‌بوو (له‌و) چونکه‌ده‌رگایه‌که له‌ده‌رگای شه‌یتان، به‌لکو چی بلی؟ ئە‌وه‌ده‌رگایه‌دابخه مه‌لی ئە‌گەر وانه‌با واده‌بوو ئە‌وه‌ام کردبا ئە‌وها نه‌ده‌بوو ئە‌وه‌نا «وَلَكِنْ قُلْ» به‌لکو بلی «قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»^[۱] ئە‌وه‌ی هات و به‌سه‌رتدا رابورد بلی ئە‌وه‌ته‌قدیر و ئە‌ندازه‌ی الله تعالی بوه‌ئه‌وه‌ی الله بیه‌وی هه‌ر ئە‌وه‌بوه‌و ده‌بی ته‌سلیمی به‌.

جا که‌واته‌ئیمه‌له‌سه‌رمانه‌به‌رامبه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر هه‌ر شتی‌ک روده‌دا سه‌ره‌تا ئیمه‌که شته‌که‌مان نه‌هاتوه‌ته‌پیش هه‌ولی بو بده‌ین ده‌ست به‌سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کانه‌وه‌بگرین

[۱] صحیح مسلم (۲۶۶۴)، سنن ابن ماجه (۷۹) (۴۱۶۸)، مسند أحمد (۸۷۹۱) (۸۸۲۹).

ئەوێ خەیر و چاکەیی بەرەو پیری بچین لە پاشانە کە پشت بە اللە بەستین دەستە وەسان
نەبین نەوێستین تەمبەلی لێنە کەین تەواکول نە کەین لە پاشان چیمان هاتە پیش و رویدا
تەسلیمی بین پێی رازی بین پیمان وابێ ئەوێ نوسراوە بوە لە (اللوح المحفوظ) دا بیروبرومان
وابێ پیمان وابێ کە هیچ شتێک نیە لە (اللوح المحفوظ) دا وە لە عیلمی اللە تعالی
لەسەرمان دانرابێ و نوسرابێ ئیلا بەسەرمان دی وە توشمان دەبێ بە تەواوەتی تەسلیمی
بین و پشت بە اللە بەستین و کاری ئەوێمان تێنە کالیی دوو دل بین.

کەواتە بەلێ اللە تعالی حیکمەتی بو ئەوێ رونکردووە کە ئەوێ نوسراوە لە (اللوح
المحفوظ) دا پیش ئەوێ شتەکان بەدی بێ هەر تەنھا بو ئەوێ تۆ نابێ دلته‌نگ بی:
﴿لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ لەبەر ئەوێ اللە تعالی دەفەرموێ هەتا تۆ ئەسەف نەخۆی
لەوێ کە بلێی لە دەستم چوو: ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾ [الحديد: ۲۳] زۆر دل‌یشت خوێش
نەبێ و بە مەعنای ئەوێ سنور بەزینی بکە و مەغروری بەوێ دیتە دەستت لە داهاوو،
هەموو لەلای اللە تعالی براوێ نوسراوە عیلمی پێی هەییە لە (اللوح المحفوظ) نوسیویتی
بە ویستی ئەو پەیدا دەبێ بوشت بەدی دەهینی بەلام زولم و ستەمیش نیە لیت دەکا
زۆریش نیە لیت دەکا تۆ بە دەستی خۆت توانای داوێ تۆ اللە تعالی عەقل و ژیری
داوێ تۆ پێی چەوت و هەلەیی بە تۆ نیشان داوە پێغەمبەرانی ناردووە (عليهم الصلاة
والسلام): ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ [النساء:
۱۶۵] ئەو پێغەمبەرانی ش موژدەدەرن ترسینەرن هەتا خەلکی بەلگەیان بە دەستەوێ نەمیێ
لەپاش هاتنی پێغەمبەران نەلین نەمان دەزانی اللە تعالی.

کەواتە ئەوێ هەموو ئەوێ دەگەییەن کە ئیمە غەدرمان لی نا کری کاتییک هەلە و گوناھێک
دەکەین و تۆلەشمان لی دەستیندریتەو، کەسیک گومرا بوە بە دەستی خۆی ئەو کەسە
گومرایی هەل‌بژاردووە وە اللە تعالی لەگەل گومرا کردندا نیە لەگەل شەر و خراپەدا نیە بەو
مەعنایە کە پالی بەدیتە لای اللە تعالی، بەلام شتە کە مەقدورە و دیتە پیش لە شەر

و له خراپه و له گومریش هه‌ر الله تعالی یه ویستی له‌گه‌ڵه‌ ویسته که‌ونه‌ که و دروست‌کردنه‌ که و به‌دیه‌ینه‌ که تا ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌ دروست ببی.

ئایه‌ ئه‌و شتانه‌ی له (اللوح المحفوظ) دا که عیلمی الله تعالی یه نوسراوه‌یه عیلمی کولیا‌ته یان جوزئی‌اته؟ وه له پاشان ئایه‌ ئه‌وه‌ی له‌ویوه‌ نوسراوه‌یه گۆرانکاری به‌سه‌ردا دی به‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموده‌یه‌ کی هه‌یه‌ ئه‌ گه‌ر سیله‌ی ره‌حم جیبه‌جی بکه‌ی ته‌مه‌نت درێژتر ده‌بی؟ ئایه‌ له (اللوح المحفوظ) نوسراوه‌ نیه‌ تو ته‌مه‌نیکی دیاریکراوت هه‌یه‌ له‌وی گۆرانکاری به‌سه‌ر برکه‌کان و نوسراوه‌کان و فه‌رمانه‌کانی ناو (اللوح المحفوظ) دی یان نایه‌؟ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌وه‌ی له (اللوح المحفوظ) دا نوسراوه‌یه هه‌یج جیاوازی نه‌خستراوه‌ته‌ نێوان عیلمی کولی و جوزئی عیلمی الله تعالی -جل شئه‌- له‌وی نوسراوه‌یه به‌هه‌موو کولیا‌ته‌وه‌ به‌هه‌موو جوزئی‌اته‌وه‌ به‌ورد و درشتیه‌وه‌، ئه‌و جیاوازی‌یه‌ی نابی بخستریته‌ نێوان.

سه‌باره‌ت به‌ پرسیاره‌که‌ی تر که له‌ خۆمانمان کرد که‌ خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ [الرعد: ۳۹] الله تعالی هه‌ندی‌ک شت ره‌ش ده‌کاته‌وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ه‌وی وه‌ هه‌ندی‌کی جیگیر ده‌کا وه‌ الله تعالی ئومول کیتاب که (اللوح المحفوظ) ه‌ له‌ لایه‌تی، جا عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ یه‌ کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (اللوح المحفوظ) ئه‌و برگانه‌ی تییدا نوسراوه‌ گۆرانکاری به‌سه‌ر نایه‌، ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی دین ته‌نها له‌ لای ئه‌و ته‌قدیر و ئه‌ندازانه‌ی تره‌ که‌ فریشته‌کان ده‌یکه‌ن ئاگادار نین به‌ناو هه‌موو (اللوح المحفوظ) چی تیدایه‌ گۆرانکاری له‌وانه‌وه‌ ده‌بی، ئه‌ گه‌رنا الله تعالی ئاگاداره‌ و عیلمی هه‌بوه‌ ئه‌و گۆرانکاریانه‌ که‌ پروده‌دا یه‌ کلا که‌ره‌واتی نویسه‌ -جل شئه‌- له (اللوح المحفوظ) دا.

بۆ نمونه‌ هه‌تاوه‌ کو به‌ ئاسانی و به‌ چاکی بۆمان رونیته‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) هه‌ریه‌ ک سیله‌ی ره‌حم جیبه‌جی بکا ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی، ئایه‌ ئه‌و ته‌مه‌ن درێژ بونه‌ مه‌به‌ست

لێی رۆژانی تەمەنی و سالانی تەمەنی زیاد دەکا؟ بۆ نمونە ئەگەر ئەجەلی دیاریکراوی ئەو کەسە لە تەمەنی شەست سالی بمری بەلام ئەگەر سیلە ی رەحمی جیبەجی کرد دەبیته شەست و پینج سال؟ ئەو ئیختیلاف و جیاوازی لەسەرە هەندیک لە زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون پیت و بەرە کەت و خیر دەکەوێتە ناو عومرە کە ی لە تەمەنی شەست سالیدا زۆر خیر و چاکە ی بە نسیب دەبی بە قەدەر کەسیک کە لە تەمەنی شەست و پینج سالیدا ئەوەندە ی پێبکری یان حەفتا سالیدا ئەوەندە ی پێبکری، وەکو ئیمامی نەووەوی لە تەمەنی چل و پینج سالیدا کە ئەنەهو سەد سال ژیاوە سەد و قسور سال ژیاوە پیت و بەرە کەت کەوتە ژیاوی بەوێ ئەو هەموو پەرتوکانە ی دانا تەقدیر و ئەندازە دەکری ئەگەر کەسیک سەد سال ژیا بەر ئەوەندە ی ئیمامی نەووەوی دەیتوانی ئەو عیلم و زانستیانه وەر بگری و بنوسیته‌وه و بلاویکاته‌وه.

کۆمەلێکی تر لە زانایان بۆچونیان ئەوێ دەفەرمون بەلێ رۆژە کان و مانگە کان و سالە کان لە تەمەنی زیاد دەکا، ئەویش ئایا لە (اللوح المحفوظ) دا ئەو گۆرانکارییه دەکری؟ نەخیر بۆچونیان وانیە ئەهلی سونە و جەماعە دەلین الله تعالی لە (اللوح المحفوظ) دا نویسیویتی فلانی کۆری فلان تەمەنی دیاریکراوی یە کەمجارە ی شەست سالە بەلام هەر لە (اللوح المحفوظ) دا دوبارە نوسراوێه لەپال ئەودا فلانی کۆری فلان تەمەنی شەست سالمان بۆ داناوە بەلام لە فلان کاتدا سیلە ی رەحم جیبەجی دەکا لەلای ئیمە جیبەجی کردنی سیلە ی رەحمیش وەکو پێغەمبەر (ﷺ) بە خەڵکە کە رادەگەیهنی بۆ ئەو کاتە درێژ بونەوێ تەمەنیته‌ی لەبەر ئەو پینج سالیشی دەچیتە سەر دەبیته شەست و پینج سال، لە (اللوح المحفوظ) ئەو کولیات و جوزئیاتە نوسراو، ئینجا فریشتەکان کە دین ئەو مندال و کۆرپەلەیه لەناو رەحم و سکی دایکی کە لەسەری دەنوسن یە کەمین جار شەست سالە کەیان رەنگە پێدەگوتری زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە ئەوانە دەفەرمون، پێیان دەگوتری تەمەنی شەست سالە شەست سالە کە دەنوسن، ئینجا کە سیلە ی رەحم جیبەجی

ده‌کا الله تعالی ئەوهی له‌لای فریشته‌کانه و ئەندازه‌که‌ی که به‌وانی فه‌رمان کردوه و نویسیویانه‌ته‌وه ئەوه یه‌محو ره‌شی ده‌کاته‌وه جاریکی تر گو‌پرانکاری به‌سهردا دی نه‌ک ئەوهی (اللوح المحفوظ)، فه‌رمانه‌ پێیان ده‌کا ده‌فه‌رموی ئەهی فریشته‌کان بۆی بکه‌نه شه‌ست و پینج سال چونکه ئەمرو له‌ فلان روژ سیله‌ی ره‌حمی جیبه‌جی کرد ئەو به‌نده‌ی من، ئەوه‌یه عه‌قیده‌ی ئەهلی سونه و جه‌ماعه ئا ئاواش ده‌بی ئیمه‌ بیروبروامان پێی هه‌بی رونکردنه‌وه‌یه‌کی جوان و له‌جییه‌.

مه‌شیئه‌تی الله تعالی و ئیراده‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لق و ئیجادی شته‌کان:

وَأَمَّا الدَّرَجَةُ الثَّانِيَّةُ؛ فَهِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ النَّافِذَةُ، وَقُدْرَتُهُ الشَّامِلَةُ، وَهُوَ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَأَنَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ حَرَكَةٍ وَلَا سَكُونٍ؛ إِلَّا بِمَشِيَّةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ، لَا يَكُونُ فِي مُلْكِهِ مَا لَا يُرِيدُ، وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ، مَا مِنْ مَخْلُوقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُهُ سُبْحَانَهُ، لَا خَالِقَ غَيْرُهُ، وَلَا رَبَّ سِوَاهُ. وَمَعَ ذَلِكَ؛ فَقَدْ أَمَرَ الْعِبَادَ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ، وَنَهَاهُمْ عَنْ مَعْصِيَتِهِ. وَهُوَ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُقْسِطِينَ، وَيَرْضَى عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَلَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ، وَلَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ، وَلَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ، وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ، وَلَا يُحِبُّ الْفُسَادَ.

ئینجا ابن تیمیة -رحمه الله- ده‌گاته‌ سهر برگه‌یه‌کی تر هه‌ر باسی قه‌زا و قه‌ده‌ر که ده‌ره‌جه و پله‌ی دوه‌مه‌ که دوو خال ئەویش له‌خۆوه ده‌گری مه‌شیئه‌تی الله تعالی و ئیراده‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لق و ئیجادی شته‌کان که ده‌فه‌رموی (وَأَمَّا الدَّرَجَةُ الثَّانِيَّةُ) پله‌ی دوه‌م له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر (فَهِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ النَّافِذَةُ) بریتیه‌ له‌ ویستی الله تعالی که ویستیکی هاتوه‌ جییه‌ (النَّافِذَةُ) به‌ مانای دیته‌جی و جیبه‌جی ده‌بی (وَقُدْرَتُهُ الشَّامِلَةُ) وه‌ ده‌سه‌لات و توانای به‌رفراوانی الله تعالی یه‌ -جل شنه‌- که گشتگیره‌ و شته‌کان له‌خۆوه ده‌گری (وَهُوَ) ئەویش بریتیه‌ له‌وه‌ی (الْإِيمَانُ بِأَنَّ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ) ده‌بی ئیمه‌ ئیمان و پروامان وابی ئەوه‌ی الله تعالی ویستی

له گه‌لدابی و بیه‌وی ئه‌و بوه و ده‌بی (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) ئه‌وه‌ی الله تعالی نه‌یه‌وی و
 ویستی له گه‌لدا نه‌بی نابی (وَأَنَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ حَرَكَةٍ وَلَا سَكُونٍ إِلَّا
 بِمَشِيئَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ) هیچ شتی‌ک نیه له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا له جولان و له سکون و
 وه‌ستاندا ئیلا به مه‌شیئه‌ت و ویستی الله ده‌بی اللهی پاک و بی‌گه‌رد -جل شئه- (لَا يَكُونُ
 فِي مُلْكِهِ مَا لَا يُرِيدُ) هیچ شتی‌ک نیه له مولک و ده‌سه‌لاتی الله تعالی که الله نه‌یه‌وی
 ئه‌و شته‌ر و بیدا و بی (وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) جا اللهی پاک و بی‌گه‌رد له‌سه‌ر
 هه‌موو شتی‌ک توانایه (مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ) ئه‌و شتانه‌ی ده‌بی‌ت و دیته‌ کایه‌وه وه
 ئه‌و شتانه‌ی له نه‌بوندایه و نایه‌ته کایه‌وه (فَمَا مِنْ مَخْلُوقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا اللَّهُ
 خَالِقُهُ سُبْحَانَهُ) هیچ به‌ده‌یه‌نراوی‌ک نیه له زه‌وی و له ئاسمان ئیلا الله تعالی به‌ده‌یه‌نه‌ری‌تی
 سبحانه‌ و تعالی (لَا خَالِقَ غَيْرُهُ وَلَا رَبَّ سِوَاهُ) هیچ که‌س و شتی‌کی تر به‌ده‌یه‌نه‌ری نیه جگه
 له الله تعالی وه هیچ شتی‌کی تر خاوه‌نی نیه به‌ده‌یه‌نه‌ری نیه به‌ری‌وبه‌ری نیه جگه له الله
 تعالی (لا تعارض بين القدر والشرع) جا تی‌ک گیربون نیه یان له دژیه‌ک وه‌ستانه‌وه نیه
 له نیوان قه‌ده‌ر و ئه‌ندازه‌ کردن له نیوان شه‌رع و ئه‌مر و فه‌رمانی خوایی (وَمَعَ ذَلِكَ) له گه‌ل
 ئه‌وه‌شدا (فَقَدْ أَمَرَ الْعِبَادَ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ) ابن تیمیه ده‌فه‌رموی الله تعالی فه‌رمانی
 کردوه به به‌نده‌کانی که گو‌ی‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ئه‌و و پی‌غه‌مبه‌ر و ره‌وانه‌ کراوه‌کانی بن و
 بکه‌ن (وَنَهَاهُمْ عَنْ مَعْصِيَتِهِ) قه‌ده‌غه‌شی کردون مرو‌قه‌کان له سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانیان و
 تاوان و گونا‌حه‌کان ئه‌نجام بده‌ن (وَهُوَ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُقْسِطِينَ) الله
 تعالی سبحانه‌ و تعالی جا خو‌پاریزکاران و له الله ترسانی خو‌شده‌وی چاکه‌کارانی خو‌ش
 ده‌وی دادوه‌رانی خو‌شده‌وی (وَيَرْضَى عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) وه‌ رازی‌یه
 له‌وانه‌ی که بر‌وادارن و بر‌وا ده‌ینن و هیناویانه‌ وه‌ کار و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه و
 ده‌یکه‌ن (وَلَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ) کافر و بی‌بر‌واییانی خو‌ش ناوی (وَلَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ) رازی نیه الله تعالی له خه‌لکانی‌کی فاسق و له فه‌رمان ده‌رچوو (وَلَا يَأْمُرُ

بِالْفَحْشَاءِ) فه‌رمان نا‌کا الله تعالی به‌ شته‌ سنور به‌زینییه‌ بی‌ شه‌رعیه‌ کان (وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ) رازی نیه‌ بۆ به‌نده‌کانی کوفر و بی‌ پروایی (وَلَا يُحِبُّ الْفَسَادَ) الله تعالی فه‌ساد و خراپه‌ی خو‌شناوی.

جا لێره‌دا به‌رێزان ئه‌وه‌ کردمانه‌وه‌ کوردی و هه‌لۆیسته‌ ده‌که‌ین له‌سه‌ر ئه‌و خالانه‌ی ابن تیمیه‌ فه‌رموی.

یه‌ که‌میان ئایه‌ الله تعالی مه‌شیئه‌ت و ویستی الله تعالی به‌ مانای چی دی؟ له‌ گه‌ل خراپه‌ و تاوانیشدایه‌؟ به‌لێ له‌ روی به‌دییه‌نان و که‌ونییه‌وه‌ هیچ شتی‌ک نیه‌ به‌بی‌ ویست و مه‌شیئه‌تی الله تعالی بی‌ و پرو‌دا، واته‌ مه‌شیئه‌تی الله تعالی -جل شئه‌- خراپه‌ و تاوانیش ئه‌ گه‌ر له‌ گه‌لیدا نه‌بی‌ به‌ ته‌ئکید نایه‌ته‌ کایه‌وه‌ و نایه‌ته‌ بون و وجود، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر شتی‌ک الله تعالی بیه‌وی (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ) که‌ بیه‌وی ده‌بی‌ (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) که‌ ویستی که‌ونی اللهی له‌ گه‌لدا نه‌بی‌ قه‌تاوقه‌ت نابێ.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون ئیراده‌ی خوای رب العالمین دابه‌شه‌ بۆ دوو به‌ش:

١. ئیراده‌ی که‌ونی و ته‌قدیری.

٢. ئیراده‌ی شه‌رعی.

ئیراده‌ی که‌ونی و ته‌قدیری بریتیه‌ له‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک که‌ دێته‌ کایه‌وه‌ ئه‌ندازه‌ کراوه‌ له‌ بون و وجوددا ده‌بینی ویستی الله تعالی ی له‌ گه‌ل الله به‌دی هی‌ناوه‌ الله هی‌ناویه‌تیه‌ کایه‌وه‌ -جل شئه‌- ئه‌ندازه‌ی کردوه‌، جا خه‌یربی‌ یان شه‌رپی‌ خراپ بی‌ یان باش بی‌ تاوان بی‌ گوناخ بی‌ یان خیر و چاکه‌بی‌ هه‌ر شتی‌کبی‌ له‌ شته‌کان ئیلا الله تعالی ئه‌ندازه‌ی هاتنه‌ کایه‌وه‌ و ته‌قدیری که‌ونی و له‌ پاشان ئیراده‌ی که‌ونی له‌ گه‌لدا بوه‌.

ئیراده‌ی شه‌رعی به‌و مانایه‌ دی‌ ئه‌و شتانه‌ی الله پی‌ی رازییه‌ و خو‌شی ده‌وی -جل شئه‌-، ئه‌وانه‌ی پی‌ی رازییه‌ و خو‌شی ده‌وی بریتیه‌ له‌ فه‌رمانه‌کانی وه‌ له‌ پاشان بریتیه‌ له‌و ری‌ و

شوینانه‌ی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌ مه‌ردوم و مروّقه‌کانیان ڕاگه‌یاندوه بریتیه له‌ ره‌وشته‌ جوان و به‌رزه‌کان که خوشی ده‌وی.

جا هه‌ندی‌ک جار ئیراده‌ی که‌ونی له‌ گه‌ڵ ئیراده‌ی شه‌رعی یه‌ک ده‌گرێته‌وه، یه‌عنی الله تعالی ئه‌و شته‌ی ویستوه‌ بێته‌ کایه‌وه‌ شته‌که‌ که‌ هاته‌ بون و وجود خه‌یر و چاکه‌یه‌ هه‌م که‌ونی له‌ گه‌ڵدایه‌ به‌ مه‌عنای هه‌ناویه‌تیه‌ کایه‌وه‌ و دروستی کردوه‌ وه‌ هه‌م شه‌رعیشه‌ به‌و مه‌عنایه‌ی خوشی ده‌وی و چاکه‌یه‌، بۆ نمونه‌ نوێژ به‌رپا کردن و ئه‌نجامدانی نوێژ الله تعالی بۆت دروست ده‌کا هه‌یز و توانات ده‌دات و له‌ پاشان الله تعالی فه‌رمانی پێکردوه‌ و نوێژ خوینانی خوشده‌وی که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ی هه‌م ئیراده‌ی شه‌رعیشی له‌ گه‌ڵدایه‌ پێی ڕازییه‌ و خوشی ده‌وی و پاداشتیشته‌ ده‌داته‌وه‌ به‌لام گوناح و تاوانه‌کان شیرک و کوفره‌کان الله تعالی ته‌نها ئیراده‌ی که‌ونی له‌ گه‌ڵدا ده‌بی پێی ڕازی نیه‌ ڕقیشی لێیه‌ غه‌زه‌بیش ده‌گرێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه‌ له‌ ڕیی پێغه‌مبه‌رانه‌وه‌ (عليهم الصلاة والسلام) ڕونی کردوه‌ته‌وه‌ ئه‌و ئیشه‌ خراپه‌ تاوانه‌ گوناحه‌ خوشیشم ناوی به‌لام له‌به‌رچی ئیراده‌ی که‌ونی له‌ گه‌ڵدا ده‌بی؟ چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ڵیدا نه‌بی شته‌که‌ نایه‌ته‌ بون و وجود که‌ نه‌یه‌ته‌ بون و وجودیش تاقیکردنه‌وه‌ و ئنتیحانه‌ که‌ دروست نابێ که‌ له‌و پێناوه‌دا الله تعالی ئیمه‌ی به‌دی هه‌ناوه‌ که‌ خوای رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ﴾ الله تعالی مردن و ژیا‌نی به‌دی‌هه‌ناوه‌ تا ئیوه‌ تاقی بکاته‌وه‌: ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [المک: ۲] کێ له‌ ئیوه‌ شاکار ده‌کا به‌ مه‌عنای کاری زۆر چاک ده‌کات و ئه‌نجام ده‌دا، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ الله تعالی ئیراده‌ی که‌ونی له‌ گه‌ڵ تاوان و گوناح و شیرک و کوفریشدا ده‌بی به‌وه‌ی ده‌یه‌ینێته‌ کایه‌وه‌ به‌لام پێی ڕازی نابێ، جا هه‌موو جارێکیش مه‌رج نیه‌ ئیراده‌ی شه‌رعی بێته‌جێ خوای رب‌ العالمین بۆ هه‌موو مروّف و مه‌ردوم بۆ جنوکه‌کانیش ئیمانی ویستوه‌ وه‌ کو ئیراده‌یه‌کی شه‌رعی به‌لام وه‌ کو ئیراده‌ی که‌ونی هه‌موو مروّقه‌کان ئایه‌ هاته‌ته‌جێ که‌ برواداربن؟ یان هه‌موو جنوکه‌کان برواداربن؟ نا ئه‌وه‌ی الله شه‌رعه‌ن ویستویه‌تی و ئیراده‌ی شه‌رعی له‌ گه‌ڵدا بوه‌ هه‌ندی‌ک

جار ئیراده‌ی که‌ونی له‌گه‌ڵدا نابێ له‌به‌ر ئه‌وه نایه‌ته‌جی چونکه‌ مروّقه‌ که‌ یان جنۆکه‌ که‌ به‌ ده‌ستی خۆی رێگای کوفری رێگای بێدینی رێگای بێشه‌رعی هه‌ڵده‌بژێری لا رێ ده‌بی له‌رێی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام).

جا له‌ پاشان تێبینیه‌کی تر له‌لای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له‌سه‌ر ئیراده و مه‌شیئه‌ی الله تعالی، ئیراده و مه‌شیئه‌ی الله تعالی له‌ تۆ دیار نیه هه‌تا نه‌یه‌ته کایه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه نابێ تۆ ته‌مه‌لی بکه‌ی له‌ کاره‌ خێر و چاکه‌کان و ده‌ستگرتن به‌ سه‌به‌ب و هۆکاره‌کان وه هاته‌جیه‌ی ئیشه‌ خێر و چاکه‌کان به‌ لکو ده‌بی به‌ره‌و پیری بچی و بیکه‌ی و ده‌ستی پێوه‌ بگری و ئینجا پشت به‌ الله به‌ستی له‌ پاشان بۆت ده‌رده‌که‌وی ئیراده‌ی الله له‌ گه‌ڵ بوه‌ یان نا، ئه‌گه‌ر ئیشه‌ که‌ نه‌بی ئیراده‌ی الله له‌ گه‌ڵ نه‌بوه ئه‌گه‌ر بوو ئیراده‌ی الله له‌ گه‌ڵ، به‌ هه‌ردوو سه‌رانیش له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌ بون و نه‌بونی شته‌ که‌ ده‌بی ته‌سلیم بی ئه‌وه‌ت پێ خه‌یریی و پشت به‌ الله به‌ستی -جل شئه‌-.

تێبینی ئه‌وه‌ش ئایه‌ الله تعالی -جل شئه‌- ئه‌و شتانه‌ی که‌ ابن تیمیه‌ فهرموی (وَأَنَّ سُبْحَانَہٗ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ) ئه‌و شتانه‌ی نه‌بوه و هه‌یه‌ الله تعالی له‌سه‌ر هه‌موو توانایه‌ هه‌ندیک شتیش له‌و ناوه‌راسته‌دا مه‌حالاته‌ یانی مه‌حاله‌ ئه‌و شته‌ بێ و رۆبدا، ئایه‌ الله تعالی له‌سه‌ر شته‌ مه‌حاله‌کانیش توانایه‌؟ بۆ نمونه‌ خوایه‌کی تر هه‌بی له‌ گه‌ڵ الله تعالی؟ ئه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی رۆنکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر بده‌ین ئه‌گه‌رنا ئه‌و پرسیارانه‌ پرسیارێ نابه‌جین له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ته‌نها بۆ شه‌رح و پراقه‌ و رۆنکردنه‌وه‌ په‌سه‌ند کراوه‌ و ده‌هیندریته‌وه‌، ئینجا ئایه‌ الله تعالی مروّقی که‌ ئه‌جهل و مردنی بۆ داناوه‌ ده‌توانی الله تعالی قه‌ت نه‌یمرینی و هه‌ر هه‌میشه‌یی بێ مروّقه‌ که‌؟ به‌ دُنیاپییه‌وه‌ الله تعالی که‌ ده‌لین (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) له‌سه‌ر هه‌موو شتیک توانایه‌ به‌س مه‌حاله‌ که‌ قه‌تاوقه‌ت رۆنادا، ئیمه‌ عه‌قیده‌مان وایه‌ ره‌تکراوه‌یه‌ له‌لای الله تعالی له‌به‌ر ئه‌وه ئیمه‌ نادوین ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌لی باس و خواسی لێناکه‌ین و ناشی هینینه‌ ناو بابته‌ و مه‌وزوعه‌کان

قسه‌ی لیبکری ئەگەرنا الله تعالى له‌سەر هه‌موو شتی‌ک به‌ توانایه‌ به‌لام مه‌حال ناهێنێته‌جی -جل شئه‌- له‌به‌ر ئەوه‌ی لیوه‌شاوه‌ نیه‌ وه‌ چاک نیه‌ وه‌ حیکمه‌ت نیه‌ وه‌ ره‌تکراوه‌یه‌.

ئینجا له‌ پاشان الله تعالى -جل شئه‌- کاتی‌ک که‌ به‌نده‌کانی خوای رب‌ العالمین کوفر ده‌که‌ن بێ پروایی ده‌که‌ن که‌ الله تعالى ئەندازه‌ی ئەوه‌یان بۆ ده‌کا ته‌قدیری کردوه‌ له‌ (اللوح المحفوظ) دا نویستی ئایه‌ ئەوه‌ به‌سه‌ریدا چه‌سپێنراوه‌؟ وه‌کو جه‌بری‌ه‌کان ده‌لێن یه‌عنی ناتوانی ئەو که‌سه‌ رابکا له‌به‌ر ئەو خال و شته‌ و هه‌ر له‌سه‌ری دێته‌جی، ئەگەر به‌سه‌ریدا سه‌پێنراوه‌ و ده‌ستی خۆی تیدا نیه‌ که‌سه‌که‌ بۆچی تۆله‌ی لی ده‌ستینێته‌وه‌ و عه‌زاب ده‌دری؟ ئایه‌ ئەوه‌ زوڵم و سته‌م نیه‌؟ له‌ وه‌لامی ئەو که‌سانه‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون نه‌خیر الله تعالى -جل شئه‌- به‌ زۆره‌ ملی به‌سه‌ریدا نه‌چه‌سپاندوه‌ شته‌که‌ به‌لام الله عیلمی هه‌بوه‌ -جل شئه‌- له‌ ئەزهل و ئەوه‌له‌وه‌ به‌بی سه‌ره‌تا فلانی کوری فلان ئەبو جه‌هل بۆ نمونه‌ الله عیلمی پێی هه‌بوه‌ -جل شئه‌- ئەبو جه‌هل ریی کوفری هه‌لده‌بژی‌ری به‌ ده‌ستی خۆی ریی گومرایی هه‌لده‌بژی‌ری به‌ ده‌ستی خۆی وه‌لامی پیغه‌مبه‌ر ناداته‌وه‌ (ﷺ) به‌ ده‌ستی خۆی چونکه‌ الله تعالى عه‌قل و ژیری دابویه‌ پیغه‌مبه‌ریشی بۆ ره‌وانه‌ کردوه‌ (ﷺ) ریی چه‌وت و هه‌له‌شی پێ نیشان دراوه‌ به‌لام ته‌که‌بوری هه‌یه‌ خۆی به‌ زل ده‌زانێ عینادی ده‌یگری ئەو دوو وه‌سفهی شه‌یتان له‌ خۆی ده‌هێنێته‌جی کوفر هه‌لده‌بژی‌ری ئەبو جه‌هل به‌سه‌ر حه‌ق و ره‌وایی و هیدایه‌ت له‌به‌ر ئەوه‌ الله تعالى له‌سه‌ر کوفر ده‌یژینی و ده‌یمرینی زوڵم و سته‌م نیه‌ لێی کراوه‌ ئینجا تۆله‌شی لی ده‌ستینێته‌وه‌ الله تعالى -جل شئه‌- ، له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا عه‌بدوڵای کوری مه‌سعود ده‌چیته‌ سه‌ری هه‌تا هیدایه‌ت و رینوینی بی ته‌نانه‌ت چه‌ند له‌حه‌زه‌ و چرکه‌یه‌کی ماوه‌ به‌و برینه‌ی که‌ تیشی بوه‌ جوڵه‌یه‌ کیشی ئاوا پێ ناکری ئینجا هه‌ر پێداگره‌ و عیناده‌ له‌سه‌ر کوفره‌که‌ی ئەبو جه‌هل له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ عه‌بدوڵای کوری مه‌سعود سه‌ری ده‌بری له‌ پیناو خوای رب‌ العالمین، که‌واته‌ به‌لی الله تعالى عیلمی

هه‌بوه له ئه‌وه‌له‌وه له ئه‌زه‌له‌وه بێ سهره‌تا ئه‌بو جه‌هل له‌سهر كوفر ده‌ژی و ده‌مری به‌ده‌ستی خۆی ئه‌و ریه‌ هه‌لده‌بژیری به‌سهریدا نه‌چه‌سپاندوه الله تعالی ئه‌وه عه‌داله‌ت و دادپه‌روه‌ری خۆای رب العالمین یشه‌ که تۆله‌ی لی ده‌ستینیه‌وه.

ئه‌بو له‌هه‌ب الله تعالی عیلم و زانستی هه‌بوه که ئه‌بو له‌هه‌ب ئیمان ناهینی پێشی ئه‌وه‌ی ئه‌بو له‌هه‌ب بمری ئایه‌تی به‌سهر دابه‌زاندوه خۆای رب العالمین وه سه‌لماندویه‌تی که ئه‌بو له‌هه‌ب له‌سهر كوفر ده‌مری، ئایه‌ ئه‌وه به‌سهریدا چه‌سپینراو بوو؟ بۆ ئه‌بو له‌هه‌ب نه‌هات به‌ده‌ستی خۆی بیه‌ته‌ موسلمان هه‌تا ئه‌و ئایه‌ته‌ هه‌لوه‌شیه‌وه؟ نه‌ده‌بویه‌ بۆ نه‌ده‌بویه‌ چونکه‌ خۆای رب العالمین عیلمی هه‌بوو ئه‌بو له‌هه‌ب نابیت و هه‌لنا‌بژیری به‌ده‌ستی خۆی ئیسلام له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی له‌سهر ئه‌و عیلمه‌ی پێی هه‌بوو له‌ (اللو‌ح‌ المحفوظ) نوسیویه‌وه -جل شئه‌- ئه‌ویش هاته‌جی و ئه‌بو له‌هه‌ب نه‌هات بیت موسلمان بێ و ئایه‌ته‌که‌ی پێی هه‌ل‌بوه‌شیه‌وه هه‌ر عینادی گرتی و له‌سهر كوفر ژیا و له‌سهر كوفریش مرد گه‌رایه‌وه لای خۆای رب العالمین که‌واته‌ زوڵم و سته‌م نیه‌.

وه‌كو ئه‌وه‌ی لی دی له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ردا ئه‌گه‌ر چه‌ند نمونه‌یه‌کی عه‌ق‌لی و ژیری و واقیعانه‌ش بینه‌وه به‌ته‌واوه‌تی بۆمان رۆن ده‌بیه‌وه که الله تعالی له‌وپه‌ری دادوه‌ری و عه‌داله‌ته‌ که‌ کافر و بیدین و گونا‌حکاران تۆله‌یان لی ده‌ستینیه‌وه كوفر و بیدینی و گونا‌حی به‌سهردا نه‌چه‌سپاندون ته‌نها عیلمی پێی هه‌یه -جل شئه‌- له‌ (اللو‌ح‌ المحفوظ) نوسیویه‌وه و ویستی له‌گه‌له‌، ویسته‌ که‌ونیه‌ که‌ له‌گه‌ل ئه‌و تاوان و خراپه‌ و شیرک و کوفرانه‌ هه‌تا بیته‌ کایه‌وه و بیته‌جی ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه که‌ دروست بێ بۆیان ده‌هینیه‌ کایه‌وه و به‌دی ده‌هینی، پیغه‌مبه‌رانیشی بۆ ناردون (عليهم الصلاة والسلام) رێگای راست و چه‌وتی پێ نیشان داوان ئه‌وه‌ هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه.

نونه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر کورسیه‌کی کاره‌بایی بینه‌ به‌ر شاشه‌ی خه‌یاڵان، کورسیه‌کی کاره‌بایی هه‌بی ته‌زوی کاره‌باکه‌ی له‌ شوینیکی دیاریکراوی دوگمه‌یه‌ک بێ

هه‌لبگیرسیڤنری، ئینجا ئه‌و ته‌زوه کاره‌باییه‌ بێته‌ ناو کورسیه‌ کاره‌باییه‌ که، که‌سیک بچی له‌سه‌ر ئه‌و کورسیه‌ کاره‌باییه‌ دابنیشی، ئه‌گەر ته‌زوه‌ که‌ی بۆ هه‌لنه‌ کری دوو گمه‌ که‌ی بۆ دانه‌ گیرئ هیچ ته‌زو و توانای تیدا نه‌بی کورسیه‌ که‌ ته‌زوی کاره‌باییه‌ که‌ی پێ نه‌گا ئه‌و کورسیه‌ ره‌ق و روته‌ و جو له‌ی نابێ، به‌لام که‌سیک که‌ دی دو گمه‌ که‌ داده‌ گیرسیڤنری ئینجا ته‌زوه‌ کاره‌باییه‌ که‌ دێته‌ ناو کورسیه‌ که‌ بادان و سوپان و جولانی کورسیه‌ که‌ ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر کورسیه‌ که‌ داده‌نیشی، جا ئه‌و که‌سه‌ که‌ی دو گمه‌ که‌ی بۆ داگیرساندوه‌ گوناح و تاوانباری له‌ ملی نیه‌ ئه‌گەر ئه‌و که‌سه‌ کورسیه‌ که‌ی به‌ راستدا بسوپیڤنیه‌وه‌ یان به‌ چه‌پدا بسوپیڤنیه‌وه‌ یان له‌سه‌ر یه‌کی بسوپیڤنری گوناح و تاوان له‌ ده‌ست خۆیه‌تی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌سه‌ر کورسیه‌ که‌ ده‌سوپی، ته‌شبه‌یه‌ نه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ عه‌قلمان نزیک بێته‌وه‌ (ولله‌ المثل الأعلى) الله‌ تعالی یش توانا که‌ی به‌ مرۆقه‌ که‌ به‌ خشیوه‌ ویستیشی له‌ گه‌لدا ده‌بی که‌ ئه‌و توانایه‌ی پێ ده‌دا و مرۆقه‌ که‌ به‌ ده‌ستی خۆی کورسیه‌ که‌ ده‌سوپیڤنری یان روی خۆی ده‌سوپیڤنری به‌ره‌و شیرک و کوفر یان ده‌سوپیڤنری به‌ره‌و خیر و چاکه‌ ئینجا له‌ هی خیر و چاکه‌ که‌ الله‌ تعالی پێی خۆشه‌ پێی شاده‌ -جل شئنه‌- وه‌ پێی رازییه‌ یارمه‌تیشی ده‌دا که‌ ئه‌و روی خۆی سوپاند به‌ره‌و چاکه‌، ئه‌وه‌ هیدایه‌ ته‌ ته‌وفیقیه‌ که‌یه‌ که‌ به‌ ده‌ستی خۆی که‌سه‌ که‌ هه‌لده‌بژیرئ و الله‌ یارمه‌تیشی ده‌دا به‌ره‌و کوفر که‌ ده‌با الله‌ تعالی یارمه‌تی نادا به‌لام قه‌ده‌غه‌شی ناکا ریشی پێ ناگری چونکه‌ به‌ ده‌ستی خۆی هه‌لبژاردوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌ که‌ دروست بی.

وه‌ نمونه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه‌ مامۆستا کاتی که‌ تاقیکردنه‌وه‌ و ته‌زمونی له‌ گه‌ل قوتابیه‌کانی دروست ده‌کا و بۆیان داده‌نی، ئه‌گەر مامۆستایه‌کی بیرکاری به‌ نمونه‌ بێنینه‌وه‌، رۆژانه‌ ده‌رس و وانه‌ به‌ که‌سیک بلی ناوی موحه‌مه‌ده‌ یه‌ کیشیان ناوی سه‌رکه‌وته‌ یه‌ کیشیان ناوی رپیواره‌، ئه‌گەر ئه‌و مامۆستایه‌ ده‌رس و وانه‌ی بیرکاری پێگوتن رۆژانه‌ هاتن له‌ قوتابخانه‌ ده‌رسیان خویند یه‌که‌م ده‌رس و وانه‌ گوتی با ئیمه‌ کو بخوینین، گوتی یه‌ک کو یه‌ک

ده کاته دوو، دوو کو دوو ده کاته چوار، ئینجا رۆژیکێ تر هاتهوه گوتی با جاران بخوینین، گوتی یه ک جاران یه ک هه ده کاته یه ک، دوو جاران دوو ده کاته چوار، ئه مجاره گوتی به یانی وه رنه وه تاقیکردنه وه و ئینتیحانه هه موی بو رونه کردنه وه پرسیارتان هه یه قوتابه کان؟ گوتیان نه خیر یان به لێ هه موی بو رونه کردنه وه، به یانی هاتنه وه موحه مه ده ده فته ریکێ ئینتیحان و تاقیکردنه وه که ی پیدرا وه ریبوار پێی درا سه رکه وت پێی درا، پرسیار ی بو هینانه وه مامۆستا، پرسیار ی یه که م له جاران بو ی هینانه وه نویویه تی دوو جاران دوو یه کسانه به چه ند؟ ته به عن ئه گه ر مامۆستا که بلێ دوو جاران دوو هه ر له پرسیار هینانه وه که بلێ ده کاته چوار ئه وه ناکاته ئینتیحان و تاقیکردنه وه ده کاته ده رس و وانه گوته وه مانای ئینتیحانی تیدا نامینێ هه ر به خۆی وه لامی داوه ته وه بو یان، هه تا ئینتیحانه که دروست بێ نابێ وه لامی راستیان پێ بلێ هه له شیان پێ بلێ ئاوا بیان هیلێته وه بو خۆیان ده بێ وه لام بده نه وه، پرسیار ده هینێته وه یه ک کو یه ک یه کسانه؟ پێیان نالێ چه نده، ئه و مامۆستایه چاودیره به سه ریان ته ماشا ده کا خو ئه و مامۆستایه عیلم و زانستی هه یه دوو جاران دوو ده کا چوار، عیلم و زانستی هه یه یه ک کو یه ک ده کاته دوو به لام پێیان نالێ ئه و عیلمه، مۆله تیان ده دا به خۆیان راستیه که هه لبرێرن یان چه وت هه لبرێرن، گریان موحه مه ده نوی دوو جاران دوو یه کسانه به چوار، یه ک کو یه ک یه کسانه به دوو ئه و مامۆستایه بین ی موحه مه ده نابێ پێی راست کردوه هه تا ئینتیحان و تاقیکردنه وه که دروست بێ، ئینجا چو له سه ر ریبوار راوه ستا ریبوار نویوتی دوو جاران دوو یه کسانه به دوو یه ک کو یه ک یه کسانه به یه ک، ئه و مامۆستایه ئایه عیلم و زانستی نیه هی ریبوار که ده فته ره که بداته وه ئه و مامۆستایه سفر وهر ده گری؟ عیلم و زانستی وایه، ئایه ئه گه ر ده فته ره که ی وهر گرتوه وه ئه و مامۆستایه له ریبوار و له موحه مه ده ئه گه ر هی ریبوار له جیات ی سفر وهر ده جه ی بداتی ئایه ئه و وهر ده جه یه عه داله ته ده داتی؟ نه خیر ئه و کاته زو لمه له موحه مه دی کردوه، هی موحه مه ده چه ند ی پێ ده دا؟ سه ده له سه دی

پێده‌دا هه‌ردوو پرسیاره‌که‌ی راسته‌، ئایه‌ ه‌ی ر‌ی‌ی‌وار چه‌نده‌ پ‌ی‌ی ده‌دا؟ سف‌ری پ‌ی‌ده‌دا هه‌له‌یه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ئه‌گه‌ر سف‌ری دایه‌ ر‌ی‌ی‌وار و سه‌دی دایه‌ موحه‌مه‌د ئه‌وه‌ ئه‌وکاته‌ مامۆستایه‌ که‌ عه‌داله‌تی کردوه‌ دادوه‌ری کردوه‌ که‌س گله‌یی ل‌ی‌ی نیه‌، جا ته‌شبییه‌ نه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ عه‌قله‌مان نزیک ب‌یت‌ه‌وه‌ الله‌ تعالی‌ یش کاتی‌ک توانا به‌ ئ‌یمه‌ دابه‌خشی ر‌ی‌ی چه‌وت و هه‌له‌ی به‌ ئ‌یمه‌ نیشان داوه‌ له‌ ر‌ی‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌کان (عليهم الصلاة والسلام) ده‌رس و وانه‌ی به‌ ئ‌یمه‌ گوتوه‌ ئه‌و کاته‌ تۆ به‌ ده‌ستی خۆت چه‌وت هه‌له‌به‌ژیری وه‌ کو ر‌ی‌ی‌واره‌ که‌ الله‌ تعالی‌ ده‌زان‌ی ئه‌و چه‌وتیه‌ ده‌ت‌گه‌یه‌ن‌ی به‌ دۆزه‌خ و جه‌هه‌نم تۆله‌ت پ‌ی‌ی ل‌ی‌ی ده‌س‌ین‌یت‌ه‌وه‌ سف‌ر وه‌رده‌گری به‌لام نایه‌ به‌ت‌گه‌ر‌ین‌یت‌ه‌وه‌ نایه‌ الله‌ تعالی‌ ر‌یت‌ ل‌ی‌ی ب‌گری ل‌یت ده‌گه‌ری و بوشت دروست ده‌کا و ویستیشی له‌گه‌له‌دا ده‌بی و به‌دیشی ده‌ه‌ین‌ی هه‌تا ئ‌ینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌ دروست بی‌ی، ئه‌گه‌ر الله‌ تعالی‌ ئه‌بو جه‌هلی هیدایه‌ت بدابا و ئه‌بو جه‌هل‌یش خۆی هیدایه‌تی که‌ نه‌ویستوه‌ و نه‌یدا هیدایه‌تی ئه‌بو به‌ کریشیدا که‌ خۆی هیدایه‌ت و ر‌ینو‌ینی ویست، ئه‌و کاته‌ جیاوازی نیوان ئه‌بو به‌ کر و ئه‌بو جه‌هل نه‌ده‌بوو ئه‌وکاته‌ عه‌داله‌ت و دادوه‌ری نه‌بوو ئه‌بو به‌ کر خۆی ر‌ی‌ی هیدایه‌تی ویستوه‌ و چاکی خو‌یندوه‌ و وه‌لامه‌کانی به‌ده‌ست ه‌یناوه‌ خۆی ماندوو کردوه‌ به‌لام ئه‌بو جه‌هل نه‌ویستوه‌ و ره‌تی کردوه‌ ته‌وه‌ به‌لام الله‌ تعالی‌ هه‌ر ئاوا پ‌ی‌ی داوه‌ ئه‌و کاته‌ عه‌داله‌ت و دادوه‌ری نیه‌ زو‌لم و سته‌مه‌ له‌ ئه‌بو به‌ کر ده‌کری.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر ئ‌یراده‌ و ویستی الله‌ تعالی‌ وه‌ هیدایه‌ت و ر‌ینو‌ینی الله‌ تعالی‌ وه‌ گوم‌را کردنی الله‌ تعالی‌ بۆ مرۆقه‌کان هه‌موی له‌وه‌وه‌ ده‌سور‌یت‌ه‌وه‌ و ده‌خول‌یت‌ه‌وه‌ الله‌ تعالی‌ -جل ش‌ئنه‌- به‌ گو‌یره‌ی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ زو‌لم و سته‌م له‌ کافر و موشریک و بی‌دین و گونا‌حکار نا‌کا به‌ ده‌ستی خۆی زالم و بی‌دین و کافر و موشریک ئه‌و ر‌ی‌گایه‌ی هه‌له‌به‌ژاردوه‌ الله‌ تعالی‌ یش تۆله‌ی ل‌ی‌ی ده‌س‌ین‌یت‌ه‌وه‌، وه‌ که‌سه‌ بر‌واداره‌ ئ‌ی‌مانداره‌ که‌ به‌ ده‌ستی خۆی ر‌ی‌گای پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی هه‌له‌به‌ژاردوه‌ (عليهم الصلاة والسلام) الله‌ تعالی‌ چونکه‌ ئه‌و ر‌ی‌باز و ر‌ی‌گایه‌ی خۆش ده‌وی یارمه‌تیشی ده‌دا که‌

مروّقه که هه‌لی بژارد ئه‌و کاته پێنوینی ده‌بی که سه‌ که ده‌بیته خاوه‌نی هیدایه‌ت و پێنوینی، جا ئه‌وه‌یه هیدایه‌ت و پێنوینی ته‌وفیقی چونکه هیدایه‌ت و پێنوینی دوو به‌شه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه:

جووری یه‌ که‌میان ته‌وفیقیه ئه‌وه ته‌نها له ده‌ستی الله تعالی یه ئه‌و هیدایه‌ته‌یه که ئیمه باسه‌مان کرد و نمونه‌کانمان بۆ هینایه‌وه.

وه جووری دوه‌میان هیدایه‌تی پێنوینی و ئیرشادییه ته‌ویش پێشه‌ی پێغه‌مبه‌رانیشه (عليهم الصلاة والسلام) وه ته‌وانه‌ی شوینکه‌وته‌ی پێغه‌مبه‌رانیشن (عليهم الصلاة والسلام) تا قیامه‌ت دادی که پێنوینی خه‌لکی ده‌که‌ن ده‌عوه و بانگه‌وازی ده‌که‌ن وه فه‌رمان به‌ چاکه و پێگری له خراپه ده‌که‌ن خال و شته‌کان بۆ خه‌لکی روون ده‌که‌نه‌وه.

کار و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان:

وَالْعِبَادُ فَاعِلُونَ حَقِيقَةً، وَاللَّهُ خَلَقَ أَعْمَالَهُمْ. وَالْعَبْدُ هُوَ: الْمُؤْمِنُ، وَالْكَافِرُ، وَالْبَرُّ، وَالْفَاجِرُ، وَالْمُصَلِّي، وَالصَّائِمُ. وَلِلْعِبَادِ قُدْرَةٌ عَلَى أَعْمَالِهِمْ، وَلَهُمْ إِرَادَةٌ، وَاللَّهُ خَالِقُهُمْ وَخَالِقُ قُدْرَتِهِمْ وَإِرَادَتِهِمْ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التكوير: ۲۸-۲۹]. وَهَذِهِ الدَّرَجَةُ مِنَ الْقَدْرِ يُكَذِّبُ بِهَا عَامَّةُ الْقَدَرِيَّةِ الَّذِينَ سَمَّاهُمُ النَّبِيُّ: «مَجُوسِ هَذِهِ الْأُمَّةِ»^[۱] وَيَغْلُو فِيهَا قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْإِثْبَاتِ، حَتَّى سَلَبُوا الْعَبْدَ قُدْرَتَهُ وَاخْتِيَارَهُ، وَيُخْرِجُونَ عَنْ أَفْعَالِ اللَّهِ وَأَحْكَامِهِ حُكْمَهَا وَمَصَالِحَهَا.

باس و خواسی کار و کرده‌وه‌کانی به‌نده‌کانی خوای رب العالمین ئایه به‌دییه‌نراوی الله‌ن یان عه‌بد و به‌نده‌کان بۆخوایان به‌دییان دینن؟ له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه مروّقه‌کان ته‌نها الله تعالی توانای ئه‌وه‌ی پێداون کار و کرده‌وه‌کان بکه‌ن ئیختیار و هه‌لبژاردنیش له‌به‌ر ده‌ستی ته‌وانه وه عه‌قل و هوشیشی پێداون به‌لام الله تعالی به‌دییه‌نه‌ری

[۱] في قوله صلى الله عليه وسلم : إن لكل أمة مجوسا، وإن مجوس هذه الأمة الذين يزعمون أن لا قدر.

أخرجه أبو داود برقم (٤٦٩٢) في السنة، وأحمد في المسند (٥ / ٤٠٦ ، ٤٠٧)، وهو حديث حسن بشواهد. انظر: السنة لابن أبي عاصم بتحقيق الألباني (١ / ١٤٤-١٤٦).

راسته‌قینه‌ی هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانه ده‌فهرموئ (وَالْعِبَادُ فَاعِلُونَ حَقِيقَةً، وَاللَّهُ خَلَقَ أَفْعَالَهُمْ) به‌نده‌کان بکه‌ر و کارکه‌ری کرده‌وه‌کانی خۆیان به‌راستی به‌س الله تعالی به‌دیهینه‌ری کار و کرده‌وه‌کانیانه (وَالْعَبْدُ هُوَ: الْمُؤْمِنُ، وَالْكَافِرُ) هه‌ر به‌نده و عه‌بده‌که‌یه پیی ده‌گوترئ پروادار یان پیی ده‌گوترئ کافر و بی پروا به‌هۆی عه‌قیده و عه‌مه‌ل و کرداره‌کانی (وَالْبِرُّ، وَالْفَاجِرُ) هه‌ر ئه‌وه‌ پیی ده‌گوترئ چاکه‌کار یان پیی ده‌گوترئ گونا‌حکار (وَالْمُصَلِّي، وَالصَّائِمُ) هه‌ر به‌نده‌یه و مروّقه‌کانه پیی ده‌گوترئ نوێژ خوین یان پیی ده‌گوترئ رۆژو وان (وَالْعِبَادُ قُدْرَةٌ عَلَى أَعْمَالِهِمْ) ده‌فهرموئ به‌نده‌کان توانایان هه‌یه له‌سه‌ر کردنی کاره‌کانیان (وَلَهُمْ إِرَادَةٌ) ویستیشیان هه‌یه الله تعالی ویست و حه‌زیشی به‌خشیوه و مۆله‌تی داون هی به‌نده‌کان بۆ کردنی کار و کرده‌وه‌کانیان (وَاللَّهُ خَالِقُهُمْ) الله تعالی به‌دیهینه‌ری مروّقه‌کانه وه‌کو خودی خۆیان (وخالق قُدْرَتَهُمْ وَإِرَادَتَهُمْ) وه‌الله تعالی به‌هه‌مان شیوه چۆن ئه‌وانی به‌دیهینه‌واوه ئاوا تواناکان و ویسته‌کانی مروّقه‌کانیش هه‌ر الله تعالی پیی داون و به‌دی هینه‌واوه (كَمَا قَالَ تَعَالَى) وه‌کو خوای رب العالمین ده‌فهرموئ: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکویر: ۲۸-۲۹] جا هه‌ریه‌ک له‌ئیه و مروّقه‌کان توانا و ویستیان الله تعالی پیی داون -جل شئه- به‌لام هیچ شتیکیش به‌بی ویستی خوای رب العالمین نابئ -جل شئه-.

لیره‌دا تاقم و کۆمه‌له‌کانی جگه‌له‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه هه‌ندیکیان تیکه‌وتون وه‌کو قه‌ده‌ریه‌کان جه‌برییه‌کان وه‌جگه‌له‌وانیش ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون مروّقه‌کان خۆیان ویستیان هه‌یه الله تعالی تواناشی پیداون مۆله‌تیشیان ده‌دا وه‌بۆشیان به‌دی ده‌هینی و دروست ده‌کا هه‌ر کار و کرده‌وه‌یه‌ک خۆیان به‌ ویستی خۆیان هه‌لی ده‌بژیرن به‌لام قه‌ده‌ریه‌کان وا نالین هه‌ندیکیان خۆیان به‌ر ده‌ده‌نه‌وه و ده‌لین ماده‌م هه‌موو شته‌کان له‌ده‌ستی الله تعالی بی مروّقه‌کان ویستیان نیه وه‌کو جه‌برییه‌کان بۆچونیان وایه ده‌لین به‌جه‌به‌رن و به‌زۆره‌ملی مروّقه‌کان ئه‌و کار و ئیشه‌یه‌یان پیده‌کری ویست و قسه‌ی خۆیان و

هه‌لبژاردنی خۆیانیان له‌ ده‌ستدا نیه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌، به‌ لکو ده‌لێن مڕۆقه‌کان له‌ ئاستی کردنی کار و کرده‌وه‌کانیان وه‌ کو په‌ره‌ موچه‌یه‌ک وان که‌ با ده‌یان هه‌ژینێ چۆن په‌ره‌ موچه‌ هیچی له‌ ده‌ست خۆیدا نیه‌ ئه‌ گهر هه‌وا و بایه‌ک بێ په‌ره‌ موچه‌یه‌ک له‌ شوینیک چه‌قینرابی ده‌یه‌هه‌ژینێ و ده‌یسورینێ بایه‌ که‌ مڕۆقه‌کانیش ئاوان، ئه‌وه‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ به‌ لکو له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ خوای رب‌ العالمین فهرمویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات: ۹۶]

گومان له‌وه‌ نیه‌ الله‌ تعالی ئیوه‌ی به‌دی هیناوه‌ وه‌ کار و کرده‌وه‌کانی ئیوه‌ش به‌دی ده‌هینێ چونکه‌ ئه‌ گهر الله‌ به‌دی نه‌هینێ و دروستی نه‌ کا که‌س پێی ناگرێ دروستی بکا ئه‌ گهر الله‌ ویستی له‌ گه‌لدا نه‌بێ که‌س ناتوانی ئیش و کاره‌ که‌ بپنێته‌جێ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی الله‌ تعالی هه‌ر کار و کرده‌وه‌یه‌ک مڕۆقه‌کان ئینسانه‌کان بیانیه‌وی بیکه‌ن یان ئه‌نجامی بده‌ن به‌ دنیاییه‌وه‌ الله‌ بۆی دروست کردون الله‌ بۆی به‌دی هیناون وه‌ الله‌ تعالی ویستی له‌ گه‌ل بوه‌ -جل شئنه‌- ئه‌ گهر شه‌ر و خراپه‌ش بێ به‌لام ئه‌وکاته‌ ویستی که‌ونی له‌ گه‌ل بۆ ئه‌وه‌ی ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌ که‌ دروستبێ به‌لام مڕۆقه‌که‌ش الله‌ تعالی ویستی پێداوه‌ توانای پێداوه‌ عه‌قل و ژیری پێداوه‌ وه‌ پێغه‌مبه‌رانی بۆ ناردوه‌ (عليهم الصلاة والسلام) به‌ ده‌ستی خوشی مڕۆقه‌ که‌ به‌ ویستی خوشی به‌و توانایه‌ی الله‌ پێی داوه‌ کار و ئیشه‌ که‌ ده‌کا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ الله‌ تعالی ئه‌وپه‌ری دادوه‌رییه‌ که‌ لپێچینه‌وه‌ی له‌ گه‌ل ده‌کا و له‌ کاتی سه‌رپێچی و گوناح و تاوانه‌کان تۆله‌ی لی ده‌ستینێته‌وه‌.

جا خوای رب‌ العالمین هیدایه‌ت و رینوینی که‌ ده‌لێن له‌ ده‌ستدایه‌ -جل شئنه‌-: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ [الزمر: ۳] ئه‌وکاته‌ی الله‌ تعالی کافره‌ درۆزنه‌کان هیدایه‌ت و رینوینی ناکا، له‌ به‌ر چی؟ چونکه‌ بۆخۆیان رپی کوفریان هه‌لبژاردوه‌ و درۆزن رپی درۆزنیان هه‌لبژاردوه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ هیدایه‌تیان نادا الله‌ تعالی نه‌ک زوڵم و سه‌تمیان لیبکا به‌رژوه‌ندی و مه‌سله‌حه‌ت له‌لای الله‌ تعالی نیه‌ یان ته‌عه‌سوب له‌لای الله‌ (په‌نا به‌ الله‌

تعالی) نیه ئەو خزمە ئەو بەرژەو وەندیه کم له گەڵ ئەو فلا نیکم له گەڵ بە پیش که سیکی تری بخا له ئیشه خیر و چاکە کان هەمووی بۆ الله تعالی بەندهی الله بە دیهینراوی الله تعالی ن الله تعالی له یه ک ئاست تەماشایان دەکا، کاتیکی هەندیکیان هیدایەت دەدا شایستەیی هیدایەت دانن الله تعالی عیلم و زانستی پێی هەیه بۆخۆی دروستی کردون ئەوان رێگای هیدایەت دەگرێن بەر بەو ویستەیی الله تعالی پێی بەخشیون بەو توانایەیی الله تعالی پێی داوون ئینجا لەدوای ئەو ئەوان هەڵی دەبژێرن رێگای هیدایەت الله تعالی یارمەتیان دەدا رێنوینیان دەکا پشتیان دەگرێ چونکە رێگای هیدایەت و چاکە و باشەیی پێخۆشە الله تعالی له گەڵدایە پێی رازییە هەر یه کیکیش رێگای گوناح و تاوان دەگرێتەبەر رێگای پێ ناگرێ خۆی رب العالمین لەبەر ئەوەی چونکە ئینتیحان و تاقیکردنەو دروست نابێ ئەگەر رێگای پێبگرێ ئەویش لێی دەگەرێ و بۆی دروست دەکا و ویستی له گەڵدا دەبێ کاتی که کافرێک رێی کوفری هەڵدەبژێرێ بیدینیکی رێی بیدینی هەڵدەبژێرێ تاوانکاریکی رێگای تاوان و گوناح هەڵدەبژێرێ ئەو عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعەیه.

جا چاکتر و باشتر بۆمان ڕون دەبێتەو پەرتوکی (القضاء والقدر)ی دکتۆر عومەر سولهیمان ئەشقرمان هیناوه لەدوای ئەو برگەیی تریش بخوینینەو له (العقيدة الواسطية) مەتنەکی شەرح و ڕاڤەیه کی کورتی بکەین چەند خالیکی هەیه لەویدا باسی لێو دەکەین و بەلگەگان دەهینینەو و ڕونکردنەو له سەر دەدەین چاکتر بەرچاوتان ڕون دەبێ له هەموو ئەو شتانەیی تر که پەيوەستە و پەيوەندە بە عەقیدەیی قەزاو قەدەرەو بۆ ئەو ئەو ئا ئەوکاتە هیچ ئیشکال و کێشەیه کمان بۆ نەمیێ.

جالە مەتنی (الواسطية) ابن تیمیة گەیشته سەر ئەو هەرموی (وَهَذِهِ الدَّرَجَةُ مِنَ الْقَدَرِ يُكْذَّبُ بِهَا عَامَّةُ الْقَدَرِيَّةِ الَّذِينَ سَاءَ النَّبِيُّ: «مَجُوسِ هَذِهِ الْأُمَّةِ») دەفەرموی ئەو پلە و ئەندازە و دەرەجە و خالە له دەربارەیی قەدەر که زۆربەیی قەدەریەکان بە درۆی دەهیننەو

بەراستی دانانی ئەو قەدەریانە‌ی کە پێغەمبەری پێشەوا (ﷺ) ناوی بردون بە مەجوس و ئاگر پەرستی ئەو ئومەتە.

جا لە فەرمودە‌ی پێغەمبەر (ﷺ) هاتووە کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتی: «إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ مَّجُوسًا» هەر ئومەت و گە‌لیک کۆمە‌لیکیان هەن مەجوسی حیسابن «وَأَنَّ مَجُوسَ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ: أَلَا قَدَرٌ^[۱]» مەجوسی ئومەتی منیش پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) ئەوانەن کە دە‌لێن قەدەر نیە بەو مانایە‌ی قسە دە‌کەن لە قەدەری خۆی رب العالمین یان کەمتەر خەمی دە‌کەن بە‌وه‌ی دە‌لێن کار و کردە‌وه‌ی ئێمە چاک بۆ بکەین مادەم هەموو شتێک لە‌لای الله براوە‌تە‌وه؟ و تە‌مبە‌لی لێدە‌کەن و وازی لێ دە‌هێنن یان ئە‌وه‌یه کە جە‌بریە‌کانن ئە‌وانە زیاتر لە تیرە‌ی قەدەریە‌کان لاری بۆنە یان ئە‌وه‌یه کە هەندێک جار قسە دە‌کەن قسە‌ی نابە‌جی دە‌ربارە‌ی الله تعالی لە‌روی هیدایەت دانی خە‌ڵکە‌کان یان گومرایی کردنی خە‌ڵکان شتی ناشیاو پال دە‌دە‌نە‌ی الله تعالی (پە‌نا بە‌ الله).

لە‌ پاشان ابن تیمیە دە‌فەرموی (وَيَغْلُو فِيهَا قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْإِثْبَاتِ) هەندێکیش لە‌و گە‌ل و خە‌ڵکانە‌ی کە جی‌گیری قەدەر دە‌کەن بۆ الله تعالی و لە‌ عە‌قیدە‌ی ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە ئە‌وانیش زیادە‌ رە‌وییان تیدا کردووە و دە‌کەن (حَتَّى سَلَبُوا الْعَبْدَ قُدْرَتَهُ وَاخْتِيَارَهُ) گە‌یاندوینە‌تە ئە‌و ئە‌ندازە‌ی کە بە‌ندە‌کان هیچ قودرەت و توانایان نیە هە‌ڵبژاردنیان نیە لە‌ کار و کردە‌وه‌کانیان کە ئە‌وه پێچە‌وانە‌ی عە‌قیدە‌ی ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە‌یه دە‌ربارە‌ی قەدەر (وَيُخْرِجُونَ عَنْ أَفْعَالِ اللَّهِ وَأَحْكَامِهِ حُكْمَهَا وَمَصَالِحَهَا) جا دە‌یبە‌نە‌ دە‌ره‌وه‌ لە‌ کار و کرداری الله تعالی وە لە‌ حوکمە‌کانی الله تعالی حوکمی کار و کردە‌وه‌ی مرو‌ثە‌کان یان بە‌رژە‌وه‌ندی و مە‌سلە‌حە‌تە‌کان بە‌لام ئە‌هلی سونە و جە‌ماعە‌ وانی.

[۱] في قوله صلى الله عليه وسلم : إن لكل أمة مجوسا، وإن مجوس هذه الأمة الذين يزعمون أن لا قدر. أخرجه أبو داود برقم (٤٦٩٢) في السنة، وأحمد في المسند (٥ \ ٤٠٦ ، ٤٠٧)، وهو حديث حسن بشواهد. انظر: السنة لابن أبي عاصم بتحقيق الألباني (١١ / ١٤٤ - ١٤٦).

تاوانه‌ی به‌ده‌ست هه‌ناوه، ئه‌وپه‌ری عه‌داله‌ت و دادوه‌رییه که الله تعالی -جل شئنه- ئه‌گه‌ر ویستیشی له‌گه‌ڵه و ئه‌گه‌ر بۆشی به‌دییه‌ناوه و ئه‌گه‌ر مۆله‌تیشی داوه ئه‌و کاره ده‌کا بۆ تاقیکردنه‌وه و ئینتیحان بوه ئه‌وپه‌ری عه‌داله‌تیشه له‌سه‌رپێچی و تاوان و پێگا کوفره‌که که هه‌لبێژاردوه تۆله‌ی لی بسینێته‌وه.

ده‌یه‌ها به‌لگه هه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه که خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ [المزمل: ۱۹] ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ [التکویر: ۲۹] ئه‌گه‌ر ویستیان با هه‌ر پێگایه‌ک ده‌گرنه‌به‌ر بۆ ناسینی الله و پێگای خوای رب العالمین، یان: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ [الکھف: ۲۹] خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ه‌وی با برواداربێ و ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ه‌وی با کافر بێ، که‌واته ویستی مڕۆقه‌کان له‌ده‌ست مڕۆقه‌کاندايه ئیختیار و هه‌لبێژاردن له‌ده‌ست ئه‌وان دایه به‌لام هه‌یچ شتیکیش به‌بێ ویستی الله نابێ، ئه‌گه‌ر کوفر و بێدینییه‌که‌شه ئه‌گه‌ر کافر بونه‌که‌شه مڕۆقه‌که الله تعالی مۆله‌تی داوه ویستی پێداوه توانای پێداوه که هه‌لبێژیری به‌لام ویستی الله‌شی له‌گه‌ڵدا ده‌بێ کاتی کوفره‌که و بێدینییه‌که هه‌لبێژیری بۆ ئه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه و ئینتیحانه‌که دروستبێ ویست و ئیراده‌ی که‌ونی نه‌ک شه‌رعی به‌لام له‌پێی پێغه‌مبه‌رانه‌وه (عليهم الصلاة والسلام) الله تعالی پێی راگه‌یانده‌وه حوجه‌ی له‌سه‌ر کردوه که ئه‌و پێگایه‌ی تۆ هه‌لبێژیری هه‌له‌یه چه‌وته تۆله‌شت لی ده‌ستینمه‌وه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و پێگایه به‌رده‌وام بێ.

ئینجا خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ [النحل: ۳۶] الله تعالی ده‌فه‌رموی هه‌یانه له‌مڕۆقه‌کان الله تعالی پێنوینی کردون به‌ده‌ستی خۆیان پێگای پێنوینی هه‌لبێژیرن جا الله یارمه‌تیان ده‌دا له‌گه‌ڵیاندا ده‌بێ ئه‌وکات ئیراده‌ی که‌ونی الله‌شی له‌گه‌ڵدا ده‌بێ به‌دی ده‌هینی بۆیان وه ئیراده‌ی شه‌رعیشی له‌گه‌ڵدا ده‌بێ که پێی خۆشه‌ پێی رازییه که‌سیک پێگای هیدایه‌ت و پێنوینی هه‌لبێژیری و پشتگیریشیان لی ده‌کا و کار ئاسانی‌شان بۆ ده‌کا الله -جل شئنه- وه هه‌ندیک له‌

خه لکه کانیش هه‌ن الله تعالی ده‌فه‌رموی گومرایی به‌سه‌ریاندا هاتوه به‌دهستی خویان وایان کردوه موسته‌حق و شایسته‌ی ئه‌وه‌بن گومرابین به‌دهستی خویان ئه‌و ریگایه‌یان هه‌ل‌بژاردوه. ئه‌بو جه‌هل به‌دهستی خوی و به‌هه‌ل‌بژاردنی خوی نه‌یویست بیته‌موسلمان چه‌ند پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رینوینی ئیرشادی کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی الله تعالی عیلم و زانستی پی هه‌بوو له‌ئه‌وه‌ل و ئه‌زه‌له‌وه ئه‌بو جه‌هل نابیته‌موسلمان به‌کافری و گومرایی مایه‌وه، جا ئه‌بو له‌هه‌ب به‌دهستی خوی ریگای کوفره‌که‌ی و گومراییه‌که‌ی هه‌ل‌بژارد جا خوی رب العالمین یش ویستی له‌گه‌ل بوو ئیختیاریشی دابوه دهستی ئه‌و تاوه‌کو ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌که‌دروست بی.

ئینجا الله تعالی له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش: ﴿لَا يُسَلُّ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ [الأنبياء ۲۳] الله بۆ ئه‌وه‌نده‌ش اللهیه -جل شئه- نابی پرسیاریشی لیبرکی له‌وه‌ی ده‌یکا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه‌گه‌وره‌یه‌خاوه‌ن حیکمه‌ته‌وه‌اللهیه -جل شئه-، تۆ هه‌رچی الله تعالی کردی لی بیچیته‌وه‌لی ورد بیته‌وه‌وه‌کو هه‌ندیک له‌تاقم و تیره‌کان ته‌نانه‌ت ئه‌شعه‌ریه‌کان هه‌موو جاری ده‌لین ده‌بی تۆ غایه‌ت یان حیکمه‌ت یان مه‌به‌ست له‌مه‌به‌سته‌کانی الله تعالی تیبگه‌ی هه‌موو شتیکی الله تعالی له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌بی حیکمه‌ت نیه و حیکمه‌تی تیدایه‌به‌لام مه‌رج نیه تۆ بزانی تۆ هه‌موو جاریکیش بۆت نه‌هاتوه لی بیچیته‌وه و ئیلا ئه‌گه‌ر بیزانی ئینجا به‌دوای که‌وی ئه‌وکات ئه‌وه‌ته‌سلیم بونیکی به‌ندایه‌تی ته‌واو نیه ئه‌وکات مه‌سله‌حه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌که‌ت پالت پیوه‌ده‌نی کار و ئیشه‌که‌بکه‌ی، عه‌بدایه‌تی ته‌واو بۆ خوی رب العالمین وه‌راگه‌یاندنی خوایه‌تی الله تعالی به‌ته‌واوه‌تی له‌لای تۆ له‌وه‌دایه‌هه‌ر ئیش و کاریک الله تعالی فه‌رموی و کردی ته‌سلیمبه‌ملکه‌چه‌دل که‌چه‌ئینجا له‌دوایه‌ئه‌گه‌ر حیکمه‌ته‌که‌شت بۆ پون بویه‌وه‌ئا ئه‌و کاته‌چاکتر و زیاتر دلت پیی خوش ده‌بی.

الْيَوْمَ، أَفِيماً جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ؟ أَمْ فِيماً نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيماً جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ، وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ» ئەوێ عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعەیی گوتی بۆمان ڕونکەوێ ئەو پێغەمبەری اللہ (ﷺ) ئێمە کە ئەنەو ئیستا بە دیھاتوین و دروستکراوین ئایە عەمەل و کردەوێ کانی ئەمڕۆمان ئایە بە گوێرەیی ئەو مەرکەبەیی قەڵەمی خوازییە کە وشک بووەتەوێ و ھەموو شت براوەتەوێ و نوسراوێ و ئەندازە کراوێ یان بەوێ داھاتوو ئێمە ڕیاری لەسەر دەدەین و دەیکەین؟ پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) بەوێ کە مەرکەبی خوازیی لێ وشک بووەتەوێ بەوێ کە ئەندازە کراوێ و دانراوێ لە (اللوحة المحفوظة)، ئەو مانای ئەوێ دەگەینێ ئەمجارە ئەو گوتی «فَفِيمَ الْعَمَلُ؟» ئینجا بۆ ئێمە کار و کردار بکەین ئایە بۆ لێی دانەنشین و مادەم ھەموو شتێک لەسەرمان براوەتەوێ؟ جا فەرموی پێغەمبەر (ﷺ) «اعْمَلُوا فِكُلِّ مَيْسَرَةٍ»^[۱] فەرموی ئێوێ کار و کردار بکەن بەس ھەر یەکیکیشتان ئەوێ نوسراوێ لە سەری ھەر ئەوێ بۆ دەبێ و بەسەری دی، لەبەر چی؟ چونکە تۆ نازانی لە داھاتودا کامە کردەوێ دەکەوێ ویستی اللہ لە گەڵ کامەیانە.

کەواتە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە دەربارەیی کار و کردەوێ کان دەبێ تۆ قۆل و باسکت ھەڵمائی ئیش و کارە کانت بکەوێ پشتیش بە اللہ ببەستی ڕیگای خەیر بگریتەبەر دواوە ھەرچیت بەسەرھات ئائەو کاتە پێی ڕازی بی و خوای رب العالمین -جل شئە- ئەوێ بۆ ھینای بزانی ئەو تەواوێ و ئەو نوسراو بوێ لە (اللوحة المحفوظة).

لەبەر ئەوێ بزانی عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە ابن تیمیة ئیمامی تەحاوی ئەو دەقانی ئەوان دەھینینەوێ بزانی چەند چاک حالیان دەکەن و تییان دەگەینەن، ئایە چۆن دەبێ ئێمە تەسلیم بین بە قەزاو قەدەر و کار و کردەوێ کان؟ ھەڵبژاردن لە دەست خۆمانە و یستمان ھەیی ئێمەش بەلام ھەمووشی بە ویستی اللہ تعالی دەبێ وە لە عیلمی اللہ تعالی دا ھەبوێ لە

[۱] صحیح مسلم (۲۶۴۸)، مسند أحمد (۱۴۱۶) (۱۴۲۵۸) (۱۴۶۰۰).

ئەوێ و ئەزەل چی دەکەین لە (اللوح المحفوظ) ییش ئەوێ نوسراوێه هیچ شتیکیش بەسەرماندا نەسەپێنراوێ به‌ زۆر پێمان بکری و یست و ئیرادە و هەڵبژاردنی خوشمانی لەگەڵ. ئەوێ تا ابن تیمیة دەفەرموی: (أن يعلم الإنسان أن مذهب أهل السنة والجماعة في هذا الباب وغيره ما دل عليه الكتاب والسنة) پێپه‌وی ئەه‌لی سونە و جەماعە دەربارەیی قەزاو قەدەر ئەوێهە کە لە قورئان و سونە بە‌لگەنە لەسەری (وكان عليه السابقون الأولون من المهاجرين والأنصار) کە پێشینانی چاکێ رابردوو یە کەمینەکان لە موهاجیر و کۆچبەرانی وە لە ئەنصار و پشتیوانان لەسەری رۆیشتون (والذين اتبعوهم بإحسان) وە ئەوانەیی شویینی ئەوانیش کەوتون بە‌ چاکە (وهو) ئەویش ئەوێهە عەقیدە کە (أن الله خالق كل شيء ومليكه) الله تعالی بە‌راستی و بێگومان بە‌دیپێنەری هەموو شتیکی هەر ئەویش خاوەنە بۆ شتەکان (وقد دخل في ذلك جميع الأعيان القائمة بأنفسها وصفاتها القائمة بها من أفعال العباد وغير أفعال العباد) جا ئەوێ هەموو شتیکی دەگریته‌وێ کە الله بە‌دیپێنەرە بۆی -جل شئنە- وە خاوەنیەتی چ عەین زات و خودی شتەکان بێ چ سیفەت و ئاوە‌لناوێه‌کانی لە خودی شتەکان دیتەجی وە کو کار و کردەوێ مەرۆقەکان وە جگە لە کار و کردەوێ مەرۆقەکان خودی مەرۆقەکانیش هەر الله بە‌دیپێنەرە بۆیان -جل شئنە- (وأنه سبحانه ما شاء كان) جا الله تعالی هەر شتیکی ویستی لەگە‌ڵدابی ئەوێ بوێ و دەبی (وما لم يشأ لم يكن) ئەوێه‌ی الله تعالی ویستی لەگە‌ڵدا نەبی نابێ (فلا يكون شيء إلا بمشيئته وقدرته) هیچ شتیکی نیە بێ و بە‌دی بێ مەگەر بە‌ مەشیئەت و ویست و دەسە‌لات و توانای الله تعالی یە دەبی (لا يمتنع عليه شيء شاءه) هیچ شتیکی ناتوانی ئەو شتەیی الله ویستی لەگە‌ڵدابی قەدەغەیی بکا و لێنەگە‌ری بێتەجی (بل هو قادر على كل شيء) بە‌لکو الله تعالی توانایە لەسەر هەموو شتیکی (ولا يشاء شيئاً إلا وهو قادر عليه) هیچ شتیکی نیە الله ویستی لەگە‌ڵدابی ئیلا تواناشی هەیه‌ بە‌سەر شتە کە کە بێتەجی (وأنه سبحانه يعلم ما كان وما يكون) الله تعالی عیلم و زانستی هەیه‌ بە‌ رابردوێه‌کان لە ئەوێ و ئەزە‌لەوێه‌ وە بە‌ داها‌توێه‌کانیش و بە‌ ئیستاش

و هیچ شتییک به‌ده‌ر نیه له عیلم و زانستی الله (وما لم یکن لو کان کیف یكون) هەر شتییک نه‌بی چۆن ده‌بی هەر الله تعالی عیلم و زانستی پیی هه‌یه ئایه له موسته‌قبل و داهاتوو ده‌بی و چۆنیش ده‌بی (وقد دخل في ذلك أفعال العباد وغيرها) جا ده‌چیته ئه‌و بازنه‌یه‌وه کار و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان جگه له کار و کرده‌وه‌کانیشیان الله عیلم و زانستی پیی هه‌یه و ویستیشی له گه‌لدا ده‌بی کاتییک کار و کرده‌وه‌کان مروّقه‌کان ئه‌نجامی ده‌ده‌ن (وقد قدر الله مقادير الخلائق) بیگومان الله تعالی ئه‌ندازه‌ی هه‌موو به‌دییه‌نراوه‌کانی کردوه و دایناوه (قبل أن یخلقهم) پیش ئه‌وه‌ی به‌دییان بیئی و دروستیان بکا (قدر آجالهم وأرزاقهم) هه‌موی ئه‌ندازه کردوه و بۆی داناو هه‌م ئه‌جه‌ل و موّله‌تی دیاریکراویان هه‌م رزق و رۆزیان (وأعمالهم) هه‌م کار و کرده‌وه‌کانیان (وكتب ذلك) ئه‌و عیلم و زانستیه‌ی خۆی نویسه‌وه‌ش له (اللوح المحفوظ) دا (وكتب ما یصیرون إلیه من سعادة وشقاوة) ئه‌وه‌شی تو‌مار کردوه و نویسیویه‌تیه‌وه ئه‌وه‌ی مروّقه‌کان پیی ده‌گه‌ن له به‌خته‌وه‌ری یان له به‌د به‌ختی (فهم یؤمنون بخلقه لكل شيء وقدرته على كل شيء) ئه‌وان بروادارن به‌وه‌ی که هه‌موو به‌دییه‌نراوه‌کان له‌لای الله تعالی یه به‌دییه‌نانی وه قودرته و ده‌سه‌لاتی الله تعالی یه له‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان (ومشیئته لكل ما کان) وه ئه‌و شتانه‌ی پرویداوه هه‌موی ویستی الله تعالی یه له‌گه‌لدا بوه (وعلمه بالأشياء قبل أن تكون) وه عیلم و زانستی هه‌یه به‌شته‌کان پیش ئه‌وه‌ی بیته‌جی (وتقدیره لها) هه‌موشی ئه‌ندازه‌ی بۆ کردوه (وکتابتها إياها قبل أن تكون^[۱]) پیش ئه‌وه‌ی شته‌کانیش روبردا نویسیویه‌تیه‌وه الله تعالی ئه‌و شتانه‌ی له داهاتوش روده‌ده‌ن له (اللوح المحفوظ) دا.

دوايه دريژه به‌قسه‌کانی ده‌دا رونه‌کردنه‌وه‌ی جوانتریش ده‌دا ده‌فهرموی: (وسلف الأمة وأئمتها متفقون أيضا على أن العباد مأمورون بما أمرهم الله به) جا پیشینانی ئومه‌تی ئیسلام وه پیشه‌واکانیان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی خوای رب العالمین فه‌رمان پی‌کراون

[۱] مجموع الفتاوى ج: ۸ ص: ۴۴۹.

به‌وه‌ی که الله تعالى فرمانی پیکردون (ومنهیون عما نهاهم الله عنه) وه قه‌ده‌غه کراون له‌و شتانه‌ی که الله قه‌ده‌غه‌ی لیکردون (ومتفقون على الإيمان بوعده ووعیده الذي نطق به الكتاب والسنة) جا ده‌فه‌رموی وه یه‌ک ده‌نگیشن له‌سه‌ر ئیمان و بیروپروا بون به وه‌عد و به‌لینه‌کانی الله بۆ دانه‌وه‌ی پاداشتی پرواداران و چاکه‌کاران وه تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌بی‌دینان و گونا‌حکاران ئه‌وه‌ی که له‌قورئان و سونه‌هاتوه و باسکراوه (ومتفقون أنه لا حجة لأحد على الله في واجب تركه) هیچ که‌سیک به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه له‌سه‌ر الله تعالى ئه‌گه‌ر شتی‌ک الله واجب و ئه‌مری پیکردبی وازی لی بئنی و نه‌یکا (ولا محرم فعله) یان حه‌رام و تاوانی‌ک که ده‌یکا حوجه‌ی له‌سه‌ر کراوه ئه‌گه‌ر کردی شایسته‌ی ئه‌وه ده‌بی که تۆله‌ی لی بسینریته‌وه (بل لله الحجة البالغة على عباده^[۱]) به‌لکو الله تعالى به‌لگه‌ی زۆر به‌هیزی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی هه‌یه که پیغه‌مبه‌رانی ره‌وانه کردوه (عليهم الصلاة والسلام).

له‌کو‌تایی هه‌ر ئه‌و چه‌ند دی‌ره‌ی (مجموع الفتاوى) ی ابن تیمیة باس ده‌که‌ین که ده‌فه‌رموی: (ومما اتفق عليه سلف الأمة وأئمتها مع إيمانهم بالقضاء والقدر وأن الله خالق كل شيء) یه‌کی‌کیش له‌و شتانه‌ی تر که سه‌له‌ف و پیشینانی ئومه‌تی ئیسلام وه پیشه‌واکان ئیمانیاں پی‌هه‌یه له‌گه‌ل قه‌زاو قه‌ده‌ر که یه‌کده‌نگیشن له‌سه‌ری ئه‌وه‌یه که الله تعالى به‌دی‌هینه‌ری هه‌موو شته‌کانه (وأنه ما شاء كان) ئه‌وه‌ی که الله بیه‌وی و ویستی له‌گه‌ل بوه‌بوه و ده‌بی (وما لم يشأ لم يكن) ئه‌وه‌ی ویستی له‌گه‌ل نه‌بی نابی (وأنه يضل من يشاء ويهدي من يشاء) الله تعالى ئه‌وه‌ی بیه‌وی ده‌توانی گومرای بکا وه ئه‌وه‌ی بیه‌وی هیدایه‌ت و رینوینی ده‌دا (وأن العباد لهم مشيئة وقدره) به‌لام به‌نده‌کانی الله‌یش و مروقه‌کانیش ویستیان هه‌یه تواناشیان هه‌یه الله ئه‌و ویست و توانایه‌ی بۆ دروست کردون و پی‌داون (يفعلون بمشيئتهم وقدرتهم) به‌نده‌کانی خوای رب العالمین ئه‌و ئیش و کارانه ده‌که‌ن به‌و تواناوه ده‌یکه‌ن که الله به‌وانی داوه به‌و ویسته و حه‌زه و ئاره‌زوه ده‌یکه‌ن که الله تعالى بۆ ئه‌وانی

[۱] مجموع الفتاوى ج: ۸ ص: ۴۵۲.

به‌دی هه‌یناوه (ما أقدرهم الله عليه) ئه‌و توانایه‌ی که الله تعالی به‌ ئه‌وانی به‌ خشیوه له‌سه‌ری که بتوانن بیهه‌ینه‌جی (مع قولهم إن العباد لا يشاءون إلا أن يشاء الله^[۱]) له‌ گه‌ڵ ئه‌وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه و پێشینانی چاک و پێشه‌وايانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه یه‌ک ده‌نگیشن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌نده‌کان هیچ و یستێکیان نابێ ئیلا و یسته‌کانیان ده‌بێ تێک بکاته‌وه له‌ گه‌ڵ و یستی الله تعالی ئینجا ئیش و کاره‌کان ده‌بێ و ڕوده‌دا.

که‌واته ئه‌وه‌یه عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وه‌کو ابن تیمیة به‌ درێژی له‌ مجموع الفتاوی فه‌رموی و وه‌ دکتۆر عومه‌ر سوله‌یمان ئه‌شقه‌ر له‌ (القضاء والقدر) ئه‌و په‌رتوکه‌ نایابه‌ی هه‌ینا بویه‌وه.

چه‌ند خاڵیکی تر هه‌یه چه‌ز ده‌که‌ین ڕونی که‌ینه‌وه یه‌ک له‌و خاڵانه‌ ڕونکردنه‌وه و به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خه‌ڵکی دۆزه‌خ و خه‌ڵکی به‌هه‌شت له‌ عیلمی الله تعالی دا بونه -جل شئنه- له‌ ئه‌زهل و ئه‌وه‌له‌وه دیاریکراون، به‌س به‌و مانایه‌ دی‌ دیاریکردنه‌که‌یان که الله تعالی زوڵمیان لێ ناکا به‌ ده‌ستی خۆی که‌سه‌ که‌ ڕیگای به‌هه‌شت هه‌ڵده‌بژێری الله و یستی پێده‌دا توانای پێده‌دا، وه‌ ئه‌وه‌ی دۆزه‌خیشه به‌ ده‌ستی خۆی ڕیگای دۆزه‌خ هه‌ڵده‌بژێری به‌لام ئه‌و شتانه‌ براوه‌یه، وه‌کو له‌ سه‌حیحی بوخاری هاته‌وه له‌ عیمرانی کوری حوسین ده‌فه‌رموی پیاویک گو‌تیه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ): «أَيَعْرِفُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ؟» ئایه به‌هه‌شتی و دۆزه‌خی ده‌ناسرین و لێک جیا ده‌کرینه‌وه؟ «فَقَالَ: نَعَمْ» پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) به‌لێ «قَالَ: فَلَمْ يَعْمَلِ الْعَامِلُونَ؟» که‌واته بۆ کار و کردار بکه‌ن ئه‌وه‌ی به‌هه‌شتیه هه‌ر به‌هه‌شتیه و ئه‌وه‌ی دۆزه‌خیه هه‌ر دۆزه‌خیه؟ پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) «كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خُلِقَ لَهُ»^[۲] هه‌ریه‌ک ئه‌و کار و کرده‌وه ده‌کا که له‌ پێناویه‌وه به‌دیها‌توه و دروست بوه، یه‌عنی به‌هه‌شتی کاری ئه‌هلی

[۱] مجموع الفتاوی، ج: ۸ ص: ۴۵۹.

[۲] صحيح البخاري (۶۵۹۶) (۵۷۰۵) (۷۵۵۱)، صحيح مسلم (۲۶۴۹)، سنن أبي داود (۴۷۰۹).

به‌هه‌شتی ده‌که‌ن دۆزه‌خی کاری ئه‌هلی دۆزه‌خ ده‌که‌ن به‌ ویستی خۆیان به‌ هه‌لبژاردنی خۆیان ئینجا الله تعالی عیلمی پێ هه‌بوه‌ ئه‌و بریاره‌ی داوه‌ و لێکی جیا کردونه‌ته‌وه‌.

ئینجا له‌ سه‌حیحی موسلیمیشدا هاتوه‌ که ئیمامی عه‌لی -رضي الله عنه- ده‌فه‌رموی: «كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ فَأَتَانَا النَّبِيُّ (ﷺ) فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مَخْصَرَةٌ، فَكَسَّ فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمَخْصَرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مِمَّنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا كُتِبَ مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّةِ، وَالنَّارِ، وَإِلَّا قَدْ كُتِبَ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ» ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموی ئیمه‌ جه‌نازه‌ی موسلیمانیکمان پێبوو (سه‌حابه‌یه‌ک) له‌ گۆرستانی به‌قیعی غه‌رقه‌د بوین، که شوینێکی دیاریکراوه‌ به‌ قه‌برستانی مه‌دینه‌ مه‌شه‌وره‌ له‌ نزیک مزگه‌وته‌ که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) زۆربه‌ی هاوه‌لان و سه‌حابه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌دوای هه‌جهره‌تی بۆ مه‌دینه‌ له‌وێ شاردرآوه‌ن، ده‌فه‌رموی پێغه‌مبه‌ر هاته‌ لاما‌ن (ﷺ) گۆچانیکی بچوکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو ئینجا دانیشته‌ و له‌ پاشان به‌و گۆچانه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ری خۆی نزم کردبووه‌ و له‌ عه‌رز ده‌یخشانده‌ و نوکه‌ که‌ی له‌ عه‌رز ده‌دا ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی هه‌یچیک نیه‌ له‌ ئیوه‌ یه‌ کێک نیه‌ له‌ ئیوه‌ ئیلا گیان له‌ به‌ربێ رۆحی له‌ به‌ربێ ئیلا ئه‌و که‌سه‌ الله تعالی شوینی دیاریکردوه‌ و بۆی نویسه‌وه‌ له‌ به‌هه‌شته‌ یان له‌ دۆزه‌خه‌ وه‌ بۆی نوسراوه‌ به‌دبه‌خته‌ یان به‌خته‌وه‌ره‌.

که‌واته‌ ئه‌وه‌ زوڵم و سته‌م نیه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ الله تعالی به‌سه‌ر دۆزه‌خیانی سه‌پاندبێ ئیلا ده‌بێ تۆ دۆزه‌خی بی به‌بێ هه‌لبژاردنی خۆی و توانای خۆی نا‌ توانا و هه‌لبژاردنی داوه‌ته‌ ده‌ستی به‌نده‌ که‌ی وه‌ پێغه‌مبه‌ری بۆ نارده‌وه‌ (ﷺ)، بۆخۆی رێگای جه‌هه‌نه‌می به‌ ویستی خۆی به‌و توانا و هه‌لبژاردنه‌ی الله پێی داوه‌ هه‌لبژاردوه‌ ئینجا خوای رب العالمین وای دیاری کردوه‌.

ئینجا «فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ» ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموی جا پیاویک گوتی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) «أَفَلَا نَتَّكِلُ عَلَى كِتَابِنَا» جا بۆ ئیمه‌ نه‌میینینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و نوسراوه‌ی له‌سه‌رمان نوسراوه‌ «وَنَدْعُ الْعَمَلَ» وازبیین له‌ کرده‌وه‌ کان «فَقَالَ: مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ

فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ» پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) هه‌ر یه‌ کی‌ک ئه‌ه‌لی به‌خته‌وه‌ری بی و چونه‌ به‌ه‌شت بی ئه‌وه‌ ده‌روا به‌ره‌و ری‌گای کردنی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ری‌گای به‌ه‌شتیانه «وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» هه‌ر یه‌ کی‌کیش له‌ دۆزه‌خی بی ده‌چی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ ده‌کا به‌لام الله تعالی له‌ ئه‌وه‌ل عیلمی پی‌ی هه‌یه‌ ئه‌وه‌ به‌ ده‌ستی خوی به‌ ویستی خوی ئه‌و ری‌یه‌ هه‌ل‌ده‌بژیری له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ یه‌ کلا‌ی کرده‌ته‌وه‌ و دیاری کرده‌، ئینجا «فَقَالَ : اَعْمَلُوا؛ فَكُلُّ مُيَسَّرٍ، أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» جا پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) هه‌موتان به‌ گویره‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رتان نوسراوه‌ کار و کرده‌وه‌کانتان وا ده‌بی به‌و مانایه‌ی به‌ ده‌ستی خوتان به‌ ویستی خوتان ئه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌بژیرن الله عیلمی پی‌ی هه‌بوه‌ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی له‌سه‌رتان نویسه‌ جا ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ری بی کار و کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌رییان ده‌کا و هی به‌ه‌شتیان ده‌کا ئه‌وه‌ی دۆزه‌خی بی و به‌دبه‌خت بی کار و کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختان ده‌کا و هی دۆزه‌خیان ده‌کا ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان هی به‌ه‌شتیان ده‌کا، ئینجا دوا‌یه‌ پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ی خوینده‌وه‌ (ﷺ): ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى * وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى﴾^[۱] [الیل: ۵-۱۰] که‌واته‌ سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کان دیاریکران هه‌ریه‌کی‌ک پی‌ی به‌خشی و ته‌قوای الله تعالی بکا به‌خشی و ته‌قوا بکات ئه‌و ری‌گا چاک و باشانه‌ به‌راست دابنی که ری‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) ئه‌وه‌ کار ئاسانی بو ده‌کری الله له‌گه‌لیدا ده‌بی سه‌ری ده‌خا‌پشتی ده‌گری به‌لام هه‌ریه‌کی‌ک ره‌زیلی و قرچو‌کی بکا به‌وه‌ی ری‌گای پیغه‌مبه‌ر نه‌گریته‌به‌ر (ﷺ) پی‌یوابی ده‌وله‌مه‌نده‌ له‌وه‌ و پی‌یوستی به‌و ری‌گا و ری‌بازه‌ نیه‌ وه‌کو ئه‌بو جه‌هل وایکرد وه‌ به‌ دروی بی‌نیته‌وه‌ ری‌باز و ری‌گا چاکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ئا ئه‌وه‌یه‌ یارمه‌تی نادری الله تعالی له‌گه‌لیدا نابی به‌لام ویستی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ده‌بی الله تعالی که‌ ری‌گای پی‌ی ناگری به‌ ده‌ستی

[۱] صحيح البخاري (۱۳۶۲) (۴۹۴۵) (۴۹۴۶)، صحيح مسلم (۲۶۴۷)، سنن أبي داود (۴۶۹۴).

خۆی به ویستی خۆی ئەو مەرۆقه ئەو رێگایه هه‌لبژارد خۆی رب العالمین یش وازی لێ ده‌هێنێ و کاره‌که‌ی بۆ ئەنجام ده‌دا و بۆی ده‌هێنێته‌جێ و ویستیشی له‌گه‌ڵدا ده‌بی هه‌تا ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌که‌ دروست بێ.

له‌ پاشان خاڵیکی تر ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌مانه‌وی باسی لێوه‌ بکه‌ین ئایه‌ عه‌قلی مەرۆف بۆی هه‌یه‌ قسه‌ بکا له‌ شته‌ غه‌یبیه‌کان یان له‌ ته‌قدیر و قه‌ده‌ری الله‌ تعالی؟ نه‌خێر عه‌قل و هۆشی ئینسان سنورداره‌ نابێ قسه‌ بکا له‌ شته‌ غه‌یبیه‌کان ده‌بی به‌دوای نه‌قل و فهرموده‌کانی الله‌ و پیغه‌مبه‌ر بکه‌وی (ﷺ) وه‌کو أبو المظفر السمعانی که‌ ابن حجر لێی ده‌گێرێته‌وه‌ ده‌فه‌رموی فهرمویه‌تی: (سبیل المعرفة في هذا الباب) رێگای شاره‌زابون و عیلم به‌ ده‌ست هێنان ده‌رباره‌ی عه‌قیده و قه‌ده‌ری خۆی رب العالمین (التوقيف من الكتاب والسنة) ده‌بی تۆ بوه‌ستی له‌سه‌ر کیتاب و سونه‌ نابێ له‌ خۆته‌وه‌ قسه‌ی لێبکه‌ی (دون محض القياس والعقل) نابێ به‌ ڕوتی عه‌قل به‌ کار بێنی و قیاسی بکه‌ی له‌سه‌ر شته‌ به‌دییه‌نراوه‌کان شته‌ غه‌یبی و نادیاره‌کان (فمن عدل عن التوقيف فيه ضل وتاه في بحار الحيرة) هه‌ر یه‌ کێک ڕانه‌وه‌ستا له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی قورئان و سونه‌ عه‌قلی خۆی به‌ کار هێنا ئەوه‌ ونده‌بی گومرا ده‌بی ده‌چێته‌ ناو ده‌ریای سه‌رگه‌ردانی سه‌رگه‌ردان ده‌بی (ولم يبلغ شفاء العين) ناگاته‌ به‌راستی چاره‌سه‌رییه‌کی ته‌واو و به‌رچاو ڕونی (ولا ما يطمئن به القلب) ناگاته‌ ئەو شتانه‌ی که‌ دلی پێی ئاسوده‌ ده‌بێت (لأن القدر سر من أسرار الله) چونکه‌ قه‌ده‌ری الله‌ تعالی یه‌ کێکه‌ له‌ نه‌هێنیه‌کانی الله‌ تعالی (اختص العلم الخبر به) الله‌ تعالی تایبه‌تی کردوه‌ به‌ خۆی زانای وردزان به‌ ئیش و کاره‌کان (وضرب دونه الأستار) وه‌ الله‌ تعالی هه‌ندی‌ک شت هه‌یه‌ غه‌یبیه‌ و نادیاره‌ په‌رده‌ی بۆ داناوه‌ نه‌یویستوه‌ مەرۆف و مه‌ردومه‌کان بزانی (وحجبه عن عقول الخلق، ومعارفهم؛ لما علمه من الحكمة) له‌پێناو حیکمه‌تی که‌ هه‌ندی‌ک جار ئێمه‌ نایزانی الله‌ تعالی په‌رده‌ی داناوه‌ له‌نیوان عه‌قلی به‌دییه‌نراوه‌کان و زانستی و

عیلمیان ناگاته‌ ئه‌و ئاست و ده‌ره‌جه‌ (فلم يعلمه‌ نبی مرسل، ولا ملک مقرب^[۱]) جا هه‌ندی‌ک جار پێغه‌مبه‌ری‌کی ره‌وانه‌ کراویش عیلم و زانستی به‌ شته‌کانی غه‌یبی نه‌بوه‌ و نابێ و هه‌ فریشته‌ نزیکه‌ کانیش له‌ الله‌ ته‌الی.

وه‌ ئیهمی ته‌حاویش ده‌فه‌رموێ له‌ عه‌قیده‌ مه‌شه‌وره‌ که‌ی که‌ هی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ ده‌فه‌رموێ: (وأصل‌ القدر‌ سر‌ الله‌) بنه‌رته‌ و بنچینه‌ی قه‌ده‌ر یه‌ کی‌که‌ له‌ نه‌ه‌ینه‌کانی الله‌ (فی خلقه‌) ده‌رباره‌ی به‌دییه‌نراوه‌کانی (فلم‌ یطلع‌ علی‌ ذلك‌ ملک‌ مقرب‌) هه‌ندی‌ک شتی غه‌یبی هه‌یه‌ له‌ قه‌ده‌ردا فریشته‌ نزیکه‌ کانیش ئاگایان لێ نیه‌ ئه‌وه‌ی له‌ (اللوح‌ المحفوظ‌)دا هه‌یه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ فریشته‌ کانیش نازان هه‌موی مه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی الله‌ پێیان ده‌لێ -جل‌ شئنه‌- زۆر شت هه‌یه‌ الله‌ ته‌الی پێیان نالێ هیچی لێ نازان (ولا نبی مرسل) پێغه‌مبه‌ری ره‌وانه‌ کراویش لێ نازان (والتعمق‌ فی‌ ذلك‌ ذریعة‌ الخذلان‌) ده‌فه‌رموێ چونه‌ بنج و بنه‌وانی و زۆر قول‌ بونه‌وه‌ تییدا ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی تو سهر‌شۆرپی گومرایی ئاگات نه‌می‌نێ هه‌ندی‌ک شت هه‌یه‌ نابێ زۆری لێ بی‌چیته‌وه‌ ته‌سلیم بونه‌ ئه‌و الله‌یه‌ و تو به‌نده‌ی ئه‌وی (وسلم‌ الحرمان‌) ده‌بیته‌ قادرمه‌ و په‌یژه‌ی مه‌حرۆم بونت (ودرجة‌ الطغیان‌) ده‌بیته‌ پله‌ی زی‌ده‌ره‌ویت (فالحذر‌ الحذر‌ من‌ ذلك‌ نظرا‌ وفکرا‌ ووسوسة‌) ئیهمی ته‌حاوی ده‌فه‌رموێ توخوا هۆشیاربێن هۆشیاربێن ئاگاداری ئاگاداری له‌وه‌ی بیرکه‌یته‌وه‌ ئاوا وه‌سوه‌سه‌ ئاوا به‌دلتدابێ لێ ورد بیته‌وه‌ (فإن‌ الله‌ ته‌الی طوی علم‌ القدر‌ عن‌ أنامه‌) هه‌ندی‌ک شتی قه‌ده‌ر هه‌یه‌ الله‌ ته‌الی پێچاویه‌تیه‌وه‌ له‌ مرۆف و مه‌ردوم پێی رانه‌گه‌یاندون (ونهاهم‌ عن‌ مرامه‌) وه‌ قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ لێشی بی‌چنه‌وه‌ و به‌دوایدا بچن و بچی هه‌موو شته‌کان بزانی تو به‌نده‌یه‌کی عیلم و زانستیه‌کانت که‌م و کورته‌ به‌قه‌ده‌ر پێویستی خۆت الله‌ ته‌الی به‌تۆی راگه‌یاندوه‌ وه‌ کو ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ

[۱] فتح‌ الباری: ۴۷۷ / ۱۱، وراجع‌ شرح‌ النووی علی‌ مسلم: ۱۶ / ۱۹۶.

يُسْأَلُونَ^[۱] ﴿[الأنبياء: ۲۳] خوی رب العالمین ده‌فرموی پرسیار له الله ناکری -جل شئه- له هه‌موو ئیش و کاره‌کانی بۆ وایکردوه و بۆ واده‌کا ئه‌وان پرسیاریان لی ده‌کری که به‌نده‌ی الله تعالی له هه‌موو شتی که لیان ده‌پێچیته‌وه.

که‌واته‌ قاعیده‌کانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وه‌کو دکتۆر عومەر سوله‌یمان ئه‌شقەر (الله پاداشتی بداته‌وه) هه‌لی هه‌نجاره‌ له‌ فرموده و وته‌کانی پێشینانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرموی ئه‌و خالانه‌ پێویسته‌ تۆ لیت بێته‌جی نابی لیره‌ زیاتر برۆی و تیپه‌ر بکه‌ی: یه‌ که‌م (وجوب الإیمان بالقدر) ئیمه‌ واجبه‌ له‌ سه‌رمان ده‌بی ئیمان و برۆیه‌ کی ته‌واو له‌ دلان جیگیربی به‌ زمانی دانی پیدابین به‌ کرده‌وه بیسه‌لمین که‌ قه‌ده‌ر شتی که‌ راست و دروسته‌ و ئیمان پێی هه‌بی.

دوهم (الاعتقاد في معرفة القدر وحدوده وأبعاده على الكتاب والسنة) ده‌بی پالپشتیمان و به‌لگه‌ کانمان بۆ شاره‌زابون و زانین ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر و سنوره‌کانی قه‌ده‌ر و باس و بابه‌تی قه‌ده‌ر له‌ سه‌ر کیتاب و سونه‌ کورت هه‌لبینین نابی زیاتر برۆین و عه‌قلی تیدا به‌ کار بینین قیاسی تیدا به‌ کار بینین یان قسه‌ی مروّقه‌ کان تیدا به‌ کار بینین (وترك الاعتقاد في ذلك على نظر العقل ومحض القياس) ده‌بی ئیمه‌ وازبینین له‌ وه‌ی بلیین وه‌لا عه‌قل وا ده‌لی قیاس وا ده‌لی تاقم و کۆمه‌له‌کانی جگه‌ له‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌وه‌ تیکه‌وتون، له‌ سیفه‌تی الله تعالی یان له‌ شته‌ غه‌یبیه‌ کان له‌ به‌ر چی زۆرجار ره‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ دانی پیدای ناهین ته‌ئویلی ده‌که‌ن ده‌یگۆرن ته‌حریفی ده‌که‌ن؟ چونکه‌ ده‌لین چۆن ده‌گونجی ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بلیین الله تعالی له‌ سه‌ر عه‌رشه‌ ئیستیوای کرده‌ مه‌عنای وایه‌ ده‌بی پێویستی به‌ عه‌رش بوبی و دانیشتی له‌ سه‌ر عه‌رش و وابوبی و وابوبی (په‌نا به‌ الله) ئه‌وه‌ هه‌موی له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ چونکه‌ قیاسی ده‌کات له‌ سه‌ر خوی مروّق، مروّق که‌ بلیی له‌ سه‌ر شتی که‌ یانی یان راوه‌ستاوه‌ به‌ پێوه‌ یان دانیشتوه‌ یان فلانه‌ الله تعالی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

[۱] شرح الطحاوية: ص ۲۷۶.

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿الشوری: ۱۱﴾ تۆ نابێ عهقلی بۆ به کار بێنی نابێ قیاسی بکهی له سه‌ر مروّف و مه‌خلوق و به‌دییه‌نراوه‌کان له‌وه‌وه‌ تێده‌که‌وی هی قه‌ده‌ریش هه‌ر وایه هه‌ر ده‌بی ته‌سلیم بی و پێی رازی بی و بلی حه‌قیقه‌ت و راستیه و چۆنیه‌تیه‌که‌شی من عیلمم پێ نیه.

وه له پاشان قاعیده و بنچینه‌یه‌کی تر دکتۆر عومه‌ر سوله‌یه‌مان ئه‌شقه‌ر ده‌فه‌رموی (ترك التعق في البحث في القدر) نابێ زۆر هه‌زت به‌وه‌بی بچیته‌ بنج و بنه‌وانی لێکۆلینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی هه‌موو شته‌کانی قه‌ده‌ر (فبعض جوانبه لا يمكن للعقل الإنساني مهما كان نبوغه أن يستوعبها) ئه‌گه‌ر هه‌رچه‌ند زیره‌ک و دانابی هه‌ندی‌ک شت هه‌یه له‌ بواره‌کانی قه‌زا و قه‌ده‌ر تۆ له‌و ئاسته‌دانێ عه‌قلی تۆ قبوڵی بکا و وه‌ریگری (وبعضها الآخر لا يستوعبها إلا بصعوبة كبيرة) وه هه‌ندی‌ک لایه‌نیش هه‌یه ده‌بی تۆ زۆر ماندوبی زۆر عاقلی زۆر ژیری ئه‌وکات لێی حالێ ده‌بی تێده‌گه‌ی، ئه‌و ئه‌مر و فه‌رمانه‌شت پێنه‌کراوه ئه‌و ئه‌مر و ته‌کلیفه‌شت له‌سه‌ر نیه له‌لای الله تعالی که‌واته ته‌سلیمیبه و ئه‌وه‌نده مه‌چۆ بنج و بنه‌وانی شته‌کانی که الله به‌ دور و درێژی بۆی باس نه‌کردی و بۆی نه‌هینایه‌وه ئه‌وه سه‌لامه‌تتره بۆ دینمان وه بۆ دونیامان بۆ هه‌موو شته‌کان ته‌سلیم بونی الله تعالی یه.

جا ده‌لێ ئه‌گه‌ر هه‌ندی‌ک که‌سیش ده‌لێن ئه‌ی ئه‌وه نیه ماده‌م ئیمه مه‌ودای عه‌قلمان کورت کرده‌وه نه‌مان هیشته عه‌قل ئیش بکات؟ نا کاکه مه‌ودای عه‌قل کورت نه‌کراوه ته‌وه به‌لکو ئیمه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه دکتۆر عومه‌ر سوله‌یه‌مان ئه‌شقه‌ر ده‌فه‌رموی عه‌قلی پاراستوه که سنور بۆ شتیکی داده‌نێن بۆ نمونه سه‌یاره و ئۆتۆمبیلێک که گێچه‌که‌ی نوسراوه دوو سه‌د و بیست ده‌روا له هه‌ندی‌ک جاده و شوینان سه‌د لێبوخره، ئایه ئه‌گه‌ر تۆ به‌ته‌وی زیاتر پێی لێ نیی له دوو سه‌د و بیستیش زۆر زیاتر و تێپه‌ری بکه‌ی، ئایه ئه‌وه سه‌یاره که‌ت ماندو کرده‌وه و ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌یه توشی وه‌رگه‌ران و توشی حادیه‌یه‌ک و له‌ناو بردنی بکه‌ی به‌لام ئه‌گه‌ر له شوینی خۆیدا به‌کاری بێنی به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی که بۆی دیاریکراوه له

کەتەلۆکە کە هی کامیان باشتەر؟ ئەو کەسە ی لە شوینی خۆی بە کەتەلۆکە کە بە کاری دەهینی سەلامەتی سەیارە کە ی وێستووە سەیارە کە سەلامەتتر دەبێ، ئەهلی سونە و جەماعەش سەلامەتی مەرۆقەکان بە عەقیدە و بیروپروا و سەلامەتی عەقلیان دەوی دەپاریزن عەقلە کە دەلێن ماندوی ناکەین تیپەری ناکەین لە حەدی خۆی زیاتر پێی لێ نانیین بۆ ئەوەی ئەزیزەت نەخوا ئازار نەخوا گومرا نەبێ لاری نەبێ.

جا لە ئێسلا مەتی گوتمان مەراتیبەکان دیاریکراوە هی قەدەر ئەوەی کە اللە پێویست بوە بۆ مەرۆقەکان بایی ئەوەندە بزانی سەلامەت دەبێ عەقیدەت هەر ئەوەندەش بۆتو پێویستە زیاتر پێویست نیە.

جا جەمهوری ئەهلی عیلمی سەلف و خەلف و ئەهلی سونە و جەماعە بۆچونیان وایە ئەمر و فەرمانەکانی اللە تعالی هەموو عیلەت و سەبەب و هۆکار و حیکمەتی هەیه بەلام مەرج نیە تۆ هەموو حیکمەتەکان بزانی وە لێشت داوا نەکراوە بەدواداچونیان بۆ بکە ی لەبەر ئەوە ئەهلی سونە و جەماعە نایانەوی هەموو بەدواداچونی بکەن هەندیک جار کات بەفەرمانە هەندیک جار خۆ ئەزیزەتدانە هەندیک جار گومرا دەبێ لەو رێگایە عەقڵت تەواو وەریناگرێ و نایخوینیتەو.

وە لە پاشان ئایە تاقم و کۆمەلەکان دەربارە ی قەدەر چەندن؟ وە کین؟ رۆنکردنەو هیان لەسەر بەهین، خەڵکانیک هەن گومرا بونە دەربارە ی قەدەر وە قەدەریان بە درۆ هیناوەتەو (پەنا بە خوای رب العالمین) ئا ئەوانە قەدەریە کەن جەبریە کەن وە کو پیغەمبەر (ﷺ) باسی کردون کە دەفەرموی «الْقَدَرِيَّةُ مَجُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ^[۱]» لە پێشتریش کە گوتمان ئەوانە قەدەریان بە درۆ هیناوەتەو وە نابێ ئیمە بە باشیان بزانیان هاتوچۆیان بکەین وە لەگەڵیان تیکەل بین مەگەر کەسیکی زۆر زانا ئەگەر ئیستا ژمارەیان نەماوە و زۆریشیان کەمن

[۱] سنن أبي داود (٤٦٩١) حکم الحديث: حسن، مسند أحمد (٥٥٨٤).

بەلام کەسی زانا بۆ دەعوە لە گەلیان فەرمان بە چاکە ڕیگری لە خراپە ھەر بایی ئەوەندە دروستە لێیان بچنە پیش.

ھەندیک جار موناقلەشە بوە لە بەینی ئەھلی سونە و جەماعە و ئەو نەوعە قەدەریانە بەلام ئەوان قسەیان پێ نەماوە، بەس کەسە کە دەبی زانایی چە کداربی بە چەکی عیلمی و عەقیدەیی ئەھلی سونە و جەماعەو ئینجا لە گەلیان بچیتە مەیدان خەڵکانی تری ئەھلی سونە و جەماعە دەبی خۆیان لێ بەدور بخەنەو نەو ک گومرایی ئەو کارت تیبکا.

بۆ نمونە یە ک لە جارەکان دەلێن کەسیکی ئەعرابی (بە مەعنای دەشتەکی و نەخویندەوار بوە) عەمری کۆری عەبید کە یەکیک بوە لە سەرەکانی قەدەریەکان لە قەدەر قسەیی ھەبوە کاتیکی حوشتریکی لێ بزبوە ئەو ئەعرابیە ڕۆیشتووە و پێیگوتووە (إِنْ نَاقَتِي قَدْ سُرِقَتْ، فَادْعُوا اللَّهَ أَنْ يَرُدَّهَا عَلَيَّ) گوتوویەتی حوشتەرە کەم لێم بزریووە دۆعام بۆ بکە اللہ بۆم بگەرێنیتەو ئەو عەمری کۆری عەبید ئەویش لە وەلامدا گوتوویەتی (اللَّهُمَّ إِنْ نَاقَتِ هَذَا الْفَقِيرَ سُرِقَتْ) ئەو خۆی پەرورەدگار حوشتەرە کەو ئەو فەقیر و ھەژارە دزراوہ (وَلَمْ تُرَدْ سُرِقَتِهَا) تۆ نەت ویستووە بدزری چونکە ئەوان پێیان وایە اللہ ویستی لە گەل خراپەدا نیە (پەنا بە اللہ) ئەھلی سونە و جەماعە پێی وایە ویستی لە گەلدا یە اللہ ئە گەر ویستی لە گەلدا نەبی ئیشە کە ڕونادا ویستی کەونی لە گەلدا یە ئەھلی سونە و جەماعە (اللَّهُمَّ، ارُدَّهَا عَلَيَّ) خۆیە بۆشی بگەرێنەو، تۆ ویستت لە گەلدا نەبوە بدزری بۆشی بگەرێنەو ئەعرابیە کە لە شوینی خۆی گوتی بابە ئەو دۆعایەم ناوی (الآن ذهب نَاقَتِي، وَأَيْسَتْ مِنْهَا) گوتی تەواو لە گەل دۆعاکەو تۆ ئەو حوشتەرە کەم ڕۆیشت و تازە مەئوس بوم ناگەریتەو، گوتی بۆ؟ گوتی (وکیف؟!) لە بەرچی عەمری کۆری عەبید گوتی ئەو قسە یە دە کەو، گوتی (لأنه إذا أراد أن لا تسرق فسرقت) ئە گەر اللہ نەویستبێ بدزری و ئینجا دزرا بیتیش مەعنای ئەو کەسە دزیو یەتی دەسەلاتدار ترە لە اللہ (نعوذ بالله) توانیویتی بەبی ویستی اللہ بیدزری (لم آمن أن يرید رجوعها فلا ترجع) بیەوی بۆم

بگەرێنێتەو بە قسە ی ناکا دزە کە مادم لەو بەتواناتر بوە و ڕەنگە بۆم ناگەرێنێتەو (ونہض من عنده منصراً^[۱]) لەلای ڕۆیشت گوتی ئەو دۆعا یەت ھەر بۆ نہ کردبام.

وہ ھەندیک لە زانایانی تری ئەھلی سونە و جەماعەش ھەندیک جار ھەبوە مونا قەشەیان ھەبوە لەوانە عومەری کوری عەبدولعەزیز لە گەڵ غەیلانی دیمە شقی کە ئەویش لە قەدەر یە کان بوە مونا قەشە و گەتوگۆی کردوہ ھەر بانگی کردوہ کە لە قەدەر قسە ی کردوہ، گوتو یە تی ئە ی غەیلان بە من گە یشتوہ تۆ دەر بارە ی قەدەر قسان دە کە ی، ئەویش گوتی (یکذبون علي يا أمير المؤمنين) ترساوہ چونکە ئەو ئەمیری موسلمانان بوە و گەورە بوە و

دەسە لاتدار بوە عومەری کوری عەبدولعەزیز ئینجا عومەری کوری عەبدولعەزیز زاناش بوە ئەو ئایە تانە ی سورە تی یاسینی بە سەردا خویندەوہ گوتی دەنا گوی بگرە ئە ی غەیلانی دیمە شقی اللہ دە فەرموی: ﴿يَسْ * وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ * إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ * عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ * لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا فَبِهِ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ * وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ [یس ۱-۹] جا

غەیلان گوتی (واللہ لکائی لم أقرأها قط إلا اليوم) گوتی من کە ئەنە ھو ئەو ئایە تانەم نہ خویندوہ تەوہ و قەتیش گویم لی نہ بوە ئەمڕۆ نہ بی، چونکە لەو ئایە تانە دەردە کە وی اللہ تعالی ویستی لە گەڵ ھەموو شتیکدا یە پیغە مە رانی شی ڕەوانە کردوہ (عليهم الصلاة والسلام) ڕینگای چەوت و ھەلە ی بە خەلکی پیشان داوہ وە حوجە ی لە سەریان کردوہ کار و ئیشە کانیش کە دە یھینێتە جی اللہ تعالی دروستیان دە کا ئە گەر خراپە و تاوانیشە بۆ تاقیکردنەوہ یە، ئینجا ئیمامی عومەری کوری عەبدولعەزیز فەرموی (اللهم إن كان صادقاً فتب عليه) ئە گەر راست دە کا و خەلک درۆ ی پی ھەل بە ستوہ و ئەو ئایە تە کە ئەنە ھو ئەمڕۆ

[۱] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة (۷۴۰/۴)، الإبانة (۲۸۰/۲) لابن بطّة.

گوئی لیبوه و ته‌واو شته‌کانی له دڵ ده‌رھات یارەبی خوایه ته‌وبە‌ی لی قبولکە‌ی (وإن كان کاذباً فاجعله آية للمؤمنين) ئە گەر درۆش دە‌کا خوایه بیکە‌یتە پەند و عیبرەت بۆ پڕواداران، ئینجا هەندیک له زانایان دە‌گیرنە‌وه له‌وانه موعازی کۆری موعاز دە‌لی برادەریک بۆی باسکردم دە‌لی (مر التیمی بمنزل ابن عون فحدثه بهذا الحديث. قال ابن عون: أنا رأيت مصلوباً بدمشق^[۱]) دە‌لی دیارە راستی نە‌کردوه له‌ گە‌ل عومەری کۆری عە‌بدولعە‌زیز عومەری کۆری عە‌بدولعە‌زیز پیاویکی باش و وه‌لی الله بوه دۆ‌عاکە‌ی قبول بوه دە‌لی هەندیک خە‌لک بینیان له کۆتایی ژیا‌نی له‌ خاچ درابوو ئە‌و کە‌سه ئاوا بوه پەند و عیبرەت خە‌لک هە‌موو دە‌یبینی له شاری دیمە‌شق.

له پاشان ئە‌و خالە‌ش گرنگە له عە‌قیدە‌ی ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە باسی بکری بە کورتیش پێشتر باسمان کرد، ئایە هەندیک شت هە‌یه رەش دە‌کرێتە‌وه له قە‌دەری خوا‌ی رب العالمین؟ له کویدا رەش دە‌کرێتە‌وه له (اللوح المحفوظ) یان له‌لای فریشتە‌کانی تر؟ ئایە قە‌دەر گۆرانی بە‌سەردا دی یانە نا؟ ئایە تە‌مەن زیاد و کە‌می بۆ هە‌یه کە‌ نوسراو‌هیه له (اللوح المحفوظ) دا؟ جا خوا‌ی رب العالمین کە‌ دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ [الرعد: ۳۹] خوا‌ی رب العالمین هەندیک شت رەش دە‌کاتە‌وه له قە‌دەر و هەندیک شتیش جی‌گیر دە‌کا، ئایە ئە‌وه له (اللوح المحفوظ) ه یان نا؟ یان پێ‌غە‌مبەر دە‌فەر‌مو‌ی (ﷺ): «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ»^[۲] هە‌ریە ک دە‌یه‌ه‌وی رزقی فراوان ببی و تە‌مەنی درێژ ببی با سیله‌ی رە‌حم جی‌بە‌جی بکا، ئایە ئە‌و فەر‌مودە چۆن دە‌گونجی تە‌مەن دیاریکراو نیە له (اللوح المحفوظ) دا؟ له وه‌لامدا ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە دە‌فەر‌مون: (إن الأرزاق والأعمار) یانی ئە‌و شتانە‌ی کە‌ رەش دە‌کرێنە‌وه هەندیکیان و گۆرانکاریان بە‌سەردا دی بە کورتی له (اللوح المحفوظ) گۆرانکاری بە‌سەردا نیە و جی‌گیرە و یە‌ک جو‌ر

[۱] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة اللالكائي - أبو القاسم هبة الله بن الحسن بن منصور الطبري، صفحة: ۷۸۷ جزء: ۴.

[۲] صحيح البخاري (۲۰۶۷) (۵۹۸۶)، صحيح مسلم (۲۵۵۷)، سنن أبي داود (۱۶۹۳).

نوسراوه‌یه به ته‌فسیلی و دور و درێژی به‌لام ئه‌وه‌ی له‌لای فریشته‌کانه گۆرانیکاری به‌سه‌ردا دی چونکه‌ رزق و رۆزی و ته‌مه‌ن دوو جووری هه‌یه (نوع جری به‌القدر و کُتِبَ في أم الكتاب) جوړیکیان ئه‌وه‌یه قه‌ده‌ر و ئه‌ندازه‌ کراوه‌ له‌لای الله تعالی الله عیلمی پێی هه‌بوه‌ له‌ (اللوح المحفوظ) هوه‌ (فهذا لا يتغير ولا يتبدل) ئه‌وه‌یان نه‌ گۆرانیکاری به‌سه‌ردا دی نه‌ ته‌ب‌دیل ده‌بێ و هه‌یچی تر به‌جێته‌ شوینی (ونوع أعلم الله به‌ ملائکته، فهذا هو الذي یزید وینقص^[۱]) جوړیکیشیان الله تعالی عیلم و زانستی و فه‌رمانی داوه‌ به‌ فریشته‌کانی به‌لام ئه‌وه‌یان گۆرانیکاری به‌سه‌ردا دی زیاد و که‌می تیدا ده‌کری که‌ فریشته‌که‌ هاتوه‌ له‌ناو سکی دایکی شتی له‌سه‌ر نوسیوه‌ ئه‌وه‌ی (اللوح المحفوظ) ی به‌ ته‌فسیلی پێنه‌گوتوه‌ الله تعالی و فه‌رمانی پێ نه‌کردوه‌ بۆ نمونه‌ فلانی کو‌ری فلان له‌و ته‌مه‌نه‌دا سیله‌ی ره‌حم جێبه‌جێ ده‌کا ته‌مه‌نه‌که‌ی له‌ (اللوح المحفوظ) نوسراوه‌ سه‌ره‌تا شه‌ست سائه‌ پێنج سالی‌ش حه‌قی ئه‌وه‌ی سیله‌ی ره‌حم جێبه‌جێ ده‌کا ئه‌وه‌ له‌ (اللوح المحفوظ) هه‌یه‌ سه‌ره‌تا الله تعالی ئه‌وه‌ی له‌ (اللوح المحفوظ) ه‌ و یه‌ که‌م جاره‌ که‌یه‌ بۆی دیاری کردوه‌ شه‌ست سائه‌ که‌یه‌ ده‌یداته‌ ده‌ستی فریشته‌که‌ بۆ نمونه‌ ئه‌و فریشته‌ ئه‌م‌جاره‌ دی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌نوسی له‌ کو‌تایی و له‌ کاتی سیله‌ی ره‌حمه‌که‌ی جێبه‌جێ ده‌کا الله تعالی فه‌رمان به‌ فریشته‌که‌ ده‌کاته‌وه‌ پێنج سالی‌شی بۆ زیاد بکه‌ ئه‌و شه‌ست سائه‌ی لای خو‌ت ره‌شکه‌وه‌ و زیاده‌ی بێته‌ سه‌ره‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیله‌ی ره‌حمی جێبه‌جێ کرد ئه‌وه‌ ئاوا ده‌بێ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ که‌ الله تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ [الرعد: ۳۹] ئینجا ئومول کیتاب (اللوح المحفوظ) ه‌ هه‌موو ئیش و کاره‌کانی تیدا نوسراوه‌یه.

که‌واته‌ رزق و رۆزیش هه‌ر وا زیاد ده‌کا عومریش هه‌ر وا زیاد ده‌کا وه‌کو ابن حجر عه‌سقه‌لانی ده‌فه‌رموی: (الذي سبق في علم الله لا يتغير) ئه‌وه‌ی له‌ عیلمی الله‌دا هه‌بوه‌ له‌ ئه‌زهل و ئه‌وه‌له‌وه‌ گۆرانیکاری به‌سه‌ر نایه‌ (ولا يتبدل) ته‌ب‌دیل نابێ و ناگۆری (والذي يجوز

[۱] (مجموع الفتاوى: ۵۴۰/۸).

عليه التغيير) ئەو‌هی که دروسته و جائیزه گۆرانیکاری بەسەردا بێ (والتبديل ما يبدو للناس من عمل العامل، ولا یبْعُدُ أَنْ یَتَعَلَّقَ ذَلِكَ بِمَا فِي عِلْمِ الْحَفَظَةِ وَالْمَوَكَّلِينَ بِالْأَدْمِي) ئەوانە بەدور نازانری گۆرانیکاری لە مەلاییکەتەکانی که حەفەظەن لەسەر شانی ئەو بەندە و مروّقه که ئەو‌هیان پێ سپێردراوه چاکە و خراپە بنوسن یان لە کۆرپە لە ئەجەلی دیاری بکەن وە بەدبەختی دیاریبکەن یان بەختەو‌ه‌ری دیاری بکەن رزق و رۆزی بۆ دیاری بکەن تەمەنی دیاری بکەن ئەوان گۆرانیکاری بەسەردا دی (فیقع فيه المحو والإثبات) ابن حجر دەفەرموی جا لەو‌یۆه جیگیری یان رەشکردنەو‌ه‌ی هەندیکی و زیاد و کەمی دەبی (كالزيادة في العمر والنقص) هەندیک جار تەمەن لەو‌یۆه و لەلای فریشتەکان زیاد دەبی یان کەم دەبی (وأما ما في علم الله، فلا محو فيه) ئەو‌هی لە عیلمی الله هەبۆه لە ئەزەل و ئەو‌ه‌لەو‌ه و لە (اللوح المحفوظ) نوسراوه رەشناپیته‌وه (ولا إثبات) وە جیگیر نابیتەو‌ه یان زیاد نابێ و کەم نابێ (والعلم عند الله^[۱]) عیلم و زانستی تەواویش لەلای الله تعالى یه.

یه کییک لە فەرمودەکان که قسە ی لەسەرە هی پیغەمبەرە (ﷺ) دەربارە ی قەزاو قەدەر ئەو فەرمودە یه که لە سەحیحدا هاتو‌ه پیغەمبەر (ﷺ) ئەبو‌ه‌ورەیره لیی دەگیریتەو‌ه دەفەرموی: «اِحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمَا، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى» که موسا و باوکه ئادەم (عليهما الصلاة والسلام) لە خزمەت الله تعالى قسەیان لەسەر یه ک هیناو‌ه و بەلگەیان لەسەر یه ک هیناو‌ه که موسا فەرمویەتی «قَالَ مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ» فەرموی ئە ی ئادەم تۆ ئەو ئادەمە ی الله تعالى بە دەستی خۆی بەو‌ه‌ی لیی دەو‌ه‌شیته‌وه (ولله المثل الأعلى) تۆی بەدیھیناو‌ه «وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ اللَّهُ» الله فوی کردە تۆ لەو رۆح و گیانە ی که بەدی هینا -جل شئە- «وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ» وە الله تعالى فریشتەکانی فەرمان پێدا کړنۆش و سوجدەت بۆ بەرن.

[۱] فتح الباري: ۴۸۸/۱۱.

ئایه ئەو کەرنۆش و سوجدەوی الله تعالی فەرمانی بە فریشتەکاندا بۆ ئادەمی بەرن چ کەرنۆش و سوجدەیه ک بوه؟ ئیختیلاف و جیاوازی لەسەرە زۆریک لە زانایان بۆچونیان وایه سوجدە و کەرنۆشی پێز لێنان بوه وه عثمین -رحمه الله- دەفەرموێ ئیمه نابێ ئاوا بە راشکاوانه ئەوه بلیین لەبەر ئەوهی لێمان دیار نیه سەدا سەد وه ئەگەر الله تعالی فەرمانی بە فریشتەکان دابی که کەرنۆش بە مەعنای کەرنۆشی حەقیقیش بیهن بۆ ئادەم ئەوه ئەوه ناگەیهنێ چونکه الله ئەو فەرمانه‌ی داوه -جل شئنه- ده‌گونجی و ده‌شی و نابێ ئیمه بلیین ئیلا کەرنۆشی پێز گرتن بوه.

ئینجا موسا (ﷺ) هیشتا بەلگه‌ ده‌هینیتەوه و قسه‌ له‌ گه‌ل باوکه‌ ئادەم ده‌کا ده‌فەرموێ «وَأَسْكَنْكَ فِي جَنَّتِهِ» وه‌ تۆی نیشته‌جی کرد له‌ به‌هه‌شته‌ که‌ی خۆی الله تعالی «ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ؟» له‌ پاشان خه‌لکی به‌ تاوانه‌ که‌ی تۆوه‌ ئەه‌ی باوکه‌ ئادەم که‌وتنه‌ سه‌ر پوی زه‌وی و ده‌رچون له‌ به‌هه‌شت «فَقَالَ آدَمُ» ئاده‌میش گوته‌ موسا (ﷺ) «أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ» ده‌نا تۆش ئەو موسایه‌ی که‌ الله تعالی تۆی هه‌ل‌بژارد به‌ په‌یامه‌کانی و به‌ وته‌کانی «وَأَعْطَاكَ الْأَلْوَابِحَ فِيهَا تَبْيَانُ كُلِّ شَيْءٍ» وه‌ ئەلواحی به‌ تۆ به‌خشی که‌ ته‌وراتی تیدا نوسی پرونکردنه‌وه‌ی هه‌موو شته‌کانی تیدا بوو «وَقَرَّبَكَ نَجِيًّا» وه‌ الله تعالی تۆی نزیک کرده‌وه‌ و پزگاریشی کردی له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون و ئەو دوژمنانه‌ی که‌ هه‌تبون «فَبِكُمْ وَجَدَتْ اللَّهُ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ؟» به‌ چه‌نده‌وه‌ له‌پیشی ئەوه‌ی ته‌ورات دابه‌زینی الله تعالی تۆی به‌دی هیناوه‌ و دروستی کردوه‌ «قَالَ مُوسَى: بِأَرْبَعِينَ عَامًا» موساش فەرموێ به‌ چل ساله‌وه‌ له‌پیشتر «قَالَ آدَمُ: فَهَلْ وَجَدْتَ فِيهَا ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾؟» ئایه‌ له‌ناو ته‌وراته‌ که‌ی خۆت که‌ به‌سه‌ری دابه‌زاندی ئەو بره‌گه‌یه‌ت بیه‌ی که‌ الله تعالی بفەرموێ ئاده‌م سه‌رپێچی خوای په‌روه‌ردگاری خۆی کرد و لا‌ری بوو «قَالَ: نَعَمْ» گوته‌ به‌لێ «قَالَ: أَفَتَلُومُنِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً؟» ئایه‌ تۆ ئەه‌ی موسا سه‌رزه‌نشتی من ده‌که‌ی له‌سه‌ر شتییک که‌ چل سال پیشی

ئەوێ بەدیم بێنی الله تعالی له‌سه‌ر منی نوسیوه؟ یان پێش ئەوێ توو بەدی بێنی له‌سه‌رم نوسراوه و له‌لای توو تۆمار بوه؟ ئەو موسا له‌سه‌ر ئەوه سه‌رزەنشتم ده‌که‌ی که من ده‌با ئەو عه‌مه‌ل و کرداره بکه‌م؟ به‌و مانایه‌ی ئەو عه‌مه‌له‌ی من کردم که هه‌له‌ بوو له‌ به‌هه‌شت به‌لێ هه‌له‌ بوو ئاده‌م ده‌فه‌رموێ به‌لام خو من له‌سه‌رم نوسرابوو ئەو عه‌مه‌ل و کرداره بکه‌م له‌لای الله تعالی، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموێ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى»^[۱]

ئاده‌م حوجه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو له‌سه‌ر موسا، ئەو فه‌رموده‌ بزانی ئایه‌ مانای چیه‌؟ هه‌ندێک له‌ خه‌لکی و قه‌ده‌ریه‌کان ئەو فه‌رموده‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ی ئەوێ ده‌لێن ئیمه‌ش ئە‌گه‌ر گوناخیکمان کرد تاوانیکمان کرد ده‌توانین بڵین الله له‌سه‌ر ئیمه‌ی نوسیوو، چون ئەو ئاده‌م قسه‌که‌ی مانای ئەوه‌ نیه‌؟ الله له‌سه‌رمی نوسیوو بۆ سه‌رزەنشتم ده‌که‌ی و من هه‌ر ده‌بوا به‌سه‌رم بێ، ئەوه‌ مانای چی ده‌گه‌نێ؟ جا زانایان ده‌فه‌رمون: (ولیس فی هذا الحديث حجة للذين يحتجون بالقدر على القبائح والمعایب) ئەوه‌ نابێته‌ به‌لگه‌ بۆ قه‌ده‌ریه‌کان و خه‌لکه‌ نه‌زانه‌کان که بیکه‌نه‌ به‌لگه‌ی ئەوێ له‌سه‌ر تاوان و گوناخ و عه‌یداریه‌کانی هه‌یانه‌ و ده‌یکه‌ن بڵین الله له‌سه‌ر ئیمه‌ی نوسیوو (فآدم عليه السلام لم يحتج بالقضاء والقدر على الذنب) ئاده‌م له‌وێوه‌ خو ئەوێ نه‌کرده‌ به‌لگه‌ بۆ قه‌زاو قه‌ده‌ر بوو من به‌سه‌رم هات له‌سه‌ر گوناخ و تاوانه‌که‌ (وموسی عليه السلام لم یلم أباه آدم على ذنب تاب منه) به‌لکو موساش سه‌رزەنشتمی کردنه‌که‌ی له‌و تاوانه‌ نه‌بوو له‌ ئاده‌مه‌وه‌ که سه‌رزەنشتمی کرد که ئاده‌م ته‌وبه‌ی لێکرد بوو (وتاب الله عليه منه واجتباها وه‌داها) الله تعالی ته‌وبه‌که‌شی لێ قبول کردبوو رێنمونیشی کردبوو هه‌لێشی بژاردبوو له‌ پاشان (وإنما وقع اللوم من موسی) به‌لکو قسه‌که‌ی موسا وه‌ لۆمه‌ و سه‌روه‌نشتمیه‌که‌ی بۆ باوکه‌ ئاده‌م ته‌نها له‌وه‌دا بوه‌ (على المصیبة) له‌سه‌ر ئەو به‌لا و موسیبه‌ته‌ی که‌به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی ئاده‌م هاتوه‌ (لا على الخطیئة) نه‌ک له‌سه‌ر تاوان و گوناخه‌که‌ی (فإن القدر یحتج به‌ عند المصائب لا عند

^[۱] صحیح البخاری (۳۴۰۹) (۴۷۳۶) (۴۷۳۸)، صحیح مسلم (۲۶۵۲)، سنن أبی داود (۴۷۰۱).

المعایب^[۱] جا قەدەری خوای رب العالمین وه کو له شه‌رحی ته‌حاویش هاتوه زانایانی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ی تریش وایان گوتوه ده‌فهرمون له‌کاتی به‌لا و موسیبه‌ت ده‌کرێته حوجه و به‌لگه‌ ئه‌وه الله به‌سه‌ری هه‌ینام به‌و مانایه‌ی عیلمی پێ هه‌بوو له (اللوح المحفوظ) نویسیوی نه‌ک ئه‌و به‌سه‌ریدا سه‌پاندم هه‌ر کاتی که شته که ڕوده‌دا به‌س نه‌ک له‌کاتی عه‌یبداری که بلی عه‌یب و عاره‌ که خوای رب العالمین به‌سه‌ریدا سه‌پاندوم.

که‌واته (فعلى العبد أن يستسلم للقدر إذا أصابته مصيبة) به‌نده‌کان له‌سه‌ریان ته‌سلیمی قه‌دەری الله‌بن هه‌ر به‌لا و موسیبه‌تێکیان به‌سه‌ردا دی کاتی که خوای رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿الذين إذا أصابتهم مصيبةٌ قالوا إنا لله وإنا إليه راجعون﴾ [البقرة: ۱۵۶] ئه‌وه سیفه‌تی ئیماندارانه الله تعالی فهرموی ئه‌وانه‌ی که به‌لا و موسیبه‌ت و ناخۆشیه‌کیان به‌سه‌ردا دی و توشیان ده‌بی ده‌لێن ئیمه‌ مو‌لک و ده‌سه‌لاتی الله‌ین ه‌ی الله‌ین وه گه‌رانه‌وه‌شمان ته‌نیا بۆلای خوای رب العالمین ه (أما المذنبون فليس لهم الاحتجاج بالقدر) که‌سی گونا‌ه‌گار نابێ به‌لگه‌ به‌ قه‌دەری الله بینیته‌وه بلی له‌سه‌رم نوسرابوو له‌به‌ر ئه‌وه من وامکرد چۆن ده‌بی عه‌زاب بدریم؟ (بل الواجب عليهم أن يتوبوا ويستغفروا) به‌لکو له‌سه‌ریان کاتی که تاوانیان کرد به‌نده‌کانی الله به‌ زوترین ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه و داوای لێبوردن له‌ خوای رب العالمین بکه‌ن وه‌ کو الله ده‌فهرموی: ﴿فاصبر إنَّ وعد الله حق واستغفر لذنبك﴾ [غافر: ۵۵] ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئارامگه‌ره وه ئارامگه‌ره وه‌عد و به‌لێنی الله حه‌ق و ره‌وایه وه داوای لێبوردن بکه‌ له‌ تاوانه‌کان له‌ الله تعالی.

که‌واته پێویسته که له‌ کاتی تاوانێک گونا‌ه‌یک شتێک هه‌له‌یه‌ک لێت ڕوده‌دا نابێ بلی قه‌دەری الله به‌سه‌ر منیدا سه‌پاندبوو، نه‌یسه‌پاندوه الله تعالی به‌سه‌رتدا به‌لکو عیلمی پێ هه‌یه خوای رب العالمین تۆ ئه‌و هه‌له‌ ده‌که‌ی ئه‌و گونا‌ه‌ ده‌که‌ی له (اللوح المحفوظ)یش نویسیویه‌تی مه‌شیئه‌ت و ویستیشی ده‌بی هه‌تا شته که بێته کایه‌وه و دروست ببێ ئینجا

[۱] شرح الطحاوية: ص ۱۵۴، وأجاب بهذا الجواب شيخ الإسلام أيضاً: انظر شفاء العليل: ص ۳۵.

بۆشت دههینێته جی و دههینێته کایهوه و بهدی دههینێ تا تاقیکردنهوه که دروست بێ ئینجا رێگاشی پێ نیشانداوی ئهوه رێگایه کی ههلهیه غهلهته که دهیکه دهبی داوای لیبوردن له الله بکهی کهواته رێی شهیتان گرتوته بهر وه کو شهیتان الله تعالی زهمی له ئایهتی قورئان دهفرموی شهیتانی ئیبلیس چی وهلامی الله دایهوه: ﴿بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾^[۱] [الحجر: ۳۹] پهروهردگارم تۆ منت پێ گومرا کرد، خو الله تعالی شهیتانی گومرا نه کردوه و الله تعالی غهزه بی لێگرت وه بهر له عهتهتی خوێ خست چونکه شهیتان پێداگری کرد له سه ر گوناچه کهی تۆمهت و گوناخ و تاوانه کهی (پهنا به الله) پالداوه لای خوای رب العالمین گوتهی تۆ وات به سه ر من هیناوه وه عینادیش گرتی خوێشی پێ زلتر بوو ته که بوری هه بوو کهواته کوفری ته که بور و عیناد شهیتانی گرت به وه وه الله تعالی ئاوا تاقیکردهوه و له تاقیکردنهوه که شهیتان ده رنه چوو وه بهر له عهتهتی خوێ کرد.

ابن القيم الجوزية - رحمه الله - زۆر جوان وهلامی ئه وه حه دیسه ده داته وه ئه ویش وته کهی ئه ویش دههینێنه وه و ئینجا کو تایی به وه حه دیسه دههینین ده چینه سه ر برگهیه کی تری قه زاو قه ده ر ابن القيم - رحمه الله - ده فرموی له پەرتوکه نایابه کهی (شفاء العلیل) که ئه وه (شفاء العلیل) ه دربارهی قه زاو قه ده ر زۆر به دور و درێژی باس و خوا سه کانی هیناوه ته وه و موجه له دیکی گه ورهیه ده فرموی: (الاحتجاج بالقدر على الذنب ينفع في موضع) له یه ک شوین سود و قازانج ده گه یه نی ده ستگرتن و به لگه هینانه وه به قه ده ری الله له سه ر تاوان و گوناچه کان (ویضر في موضع) له هه ندیک شوینیش زه ره ر ده گه یه نی (فينفع إذا احتج به بعد وقوعه والتوبة منه) ئه گه ر شته که رویدا له پاشانه که ته وه به شی لیکرد ئه و کاته قه نایا بلێ ئه وه قه ده ری الله بوو ئه ویش به و مانایه ی الله عیلمی پێ هه بوه له (اللوح المحفوظ) نویویتی ویستی له گه لدا بوه هه تا شته که بیته کایه وه وه بۆی دروست کردوه هه تا ئینتیحان و تاقیکردنه وه که دروست بێ ئه وه به و مانایه سود به خشه ئاساییه که له قه ده ری

[۱] کتاب القضاء والقدر - الأشقر [عمر سليمان الأشقر] ص: ۹۲.

الله نوسرابوو تۆ واده کهی و ئیستاش له تۆ به دیار کهوت تهوبه ی لێده کهی (وترک معاودته) وه له دوا ی ئه وه وازی لیبینی و جاریکی تر نه چیه وه سهر تاوانه که (کما فعل آدم) وه کو باو که ئاده م (ﷺ) وایکرد (فيكون في ذكر القدر إذ ذاك من التوحيد) ئه و کاته باسی قه ده ری الله بکه ی و بلی قه ده ری الله وابوو ئه وه له ته وحید و الله به یه کگرته (ومعرفة أسماء الرب وصفاته) شاره زابونه له ناوه کانی الله و سیفه ته کانی (وذكرها ما ينتفع به الذاکر والسامع) جا باسکردنی ئه و کاته به قه ده ری خوا ی رب العالمین له سهر تاوان و گوناحه که سود به خش ده بی بۆ که سی بیسه ر و گو یی لی ده بی وه بۆ که سی ک که به بی ری دیته وه و یان که سه که بۆ خو شی که به بیر خوی ده ی نیته وه (لأنه لا يدفع بالقدر أمراً ولا نهياً) چونکه نه هی و ئه مر نابی به قه ده ری الله دفع بکری و پالی پیوه بنری بلی ئه و کاره جیبه جی ناکه م چونکه له قه ده ری الله وایه جیبه جی نه که م هیشتا نه هاتوه ته جی یان ئه و نه هی و قه ده غه ده که م چونکه له قه ده ری الله تعالی وایه (نعوذ بالله) هیشتا نه هاتوه ته جیش ئه وه نابی (ولا يبطل به شريعة، بل يخبر بالحق المحض على وجه التوحيد والبراءة من الحول والقوة) به لکو ته نها هه والدان به حق و ره وایه تیه کی روت و ته و او له سهر روی الله به یه کگرتن -جل شئه- که ده لی من هیز و توانام نیه ئاده م مه به ستی ئه وه بو واته من هیچ نیم به رامبه ر به خوا ی رب العالمین له توانامدا نه بوه شتی که هه لمبژارد ئه گه ر هه له ش بوم نه یکه م چونکه له قه ده ری خوا ی رب العالمین دا نوسرابوو راسته به ده ستی خوم هه لمبژارد تۆله که شم لی سه ندرا یه وه دوا یی الله عه فوی کرد چونکه تهوبه ی کرد و نه گه رایه وه سهر تاوانه که ی (يوضحه أن آدم قال لموسى: أتلومني على أن عملت عملاً كان مكتوباً عليّ قبل أن أخلق؟) ئاده م گو تیه موسا تۆ سه رزه نشتی من ده که ی له سهر کار و کرداری که له سهر م نوسرابوو پیش ئه وه ی من به دی بی م؟ (فإذا أذنب الرجل ذنباً ثم تاب منه توبة) ابن القيم ده فهرموی جا هه ر پیاو و مرو ئیک ئه گه ر تاوانی کی کرد دوا یی تهوبه ی کرد تهوبه یه کی ته و او (وزال أمره حتى كأن لم يكن) ئیش و کاره که ی له سهر نه ما له سهر

ته‌وبه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو هه‌تا وای لێهات که‌ئه‌نه‌هو نه‌یکردوه و خاوێن بووه‌وه (فَأَنبَهُ عَلَيْهِ وَلَا مَه) که‌سیک هاته‌ لای وه‌کو موسا که‌ به‌ ئاده‌می گوت سه‌رزه‌نشتی ئه‌و که‌سه‌ی کرد ئه‌مجاره (حَسَنَ مِنْهُ أَنْ يَحْتَجَ بِالْقَدْرِ بَعْدَ ذَلِكَ) وه‌کو باوکه‌ ئاده‌م بوو ئه‌و که‌سه‌ دروسته‌ ماده‌م ئیشه‌ که‌ نه‌ما و ته‌وبه‌ی لێ کرد و ئیستیغفاری کرد و له‌بیر چۆوه‌ و زۆری به‌سه‌ر چوو بلیت ئه‌وه‌ قه‌ده‌ری الله‌ بوو به‌سه‌رم هات سه‌رزه‌نشتم مه‌ که‌ له‌سه‌ری ڕۆیشت و ڕابردوو ته‌وبه‌م لێکرد (وَيَقُولُ: هَذَا أَمْرٌ كَانَ قَدْ قَدَّرَ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ) ئه‌وه‌ شتیکی بوو له‌سه‌رم نوسرابوو پێش ئه‌وه‌ی من به‌دی بێم خو‌ مانای وایه‌ (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) خوای رب‌ العالمین زوڵمه‌ و سته‌مه‌ لێی کردوه (فَإِنَّهُ لَمْ يَدْفَعْ بِالْقَدْرِ حَقًّا) چونکه‌ به‌ قه‌ده‌ر ئه‌و کاته‌ حه‌ق و ڕه‌وایه‌کی ڕه‌ت نه‌کردۆته‌وه‌ (وَلَا ذَكَرَهُ حُجَّةً لَهُ عَلَى بَاطِلٍ وَلَا مُحْظُورٍ فِي الْإِحْتِجَاجِ بِهِ) ئه‌و باس و خواسه‌ش که‌ ده‌کا و ده‌لێ له‌ قه‌ده‌ر و نوسرابوو پێش ئه‌وه‌ی من به‌دی بێم مه‌به‌ستی نیه‌ به‌لگه‌بی بوو شتیکی پوچه‌ل و باتل که‌ کردویه‌تی بوو شتیکی که‌ نه‌هی لێکراوه‌ و به‌لگه‌ی پێ هینابیته‌وه‌ (وَأَمَّا الْمَوْضِعُ الَّذِي يُضَرُّ الْإِحْتِجَاجُ) ئه‌وه‌ شوینی ئه‌وه‌ بوو ڕونکردنه‌وه‌ که‌ی ابن‌ القیم زۆر له‌جێ و چاکه‌ به‌لام به‌ وردی ده‌بی سه‌رنجی بده‌ن ئینجا ته‌واو لێی حاڵی ده‌بن و تییده‌گه‌ن.

ئه‌ی له‌و شوینه‌ش ئه‌گه‌ر باسی قه‌ده‌ری الله‌ بکه‌ی له‌سه‌ر تاوان و گوناخ و حوجه‌ی پێکه‌ی که‌ زه‌ره‌ر به‌خشه‌ که‌یه‌؟ (فَفِي حَالِ الْمُسْتَقْبَلِ) بوو داها‌توو بیکه‌یته‌ حوجه‌ و به‌لگه‌ (بَأَنْ يَرْتَكِبَ فِعْلًا مُحَرَّمًا أَوْ يَتْرَكَ وَاجِبًا) که‌سیک بێ کاریکی تاوان و گوناخ ئه‌نجام بدا یا‌ن واجی‌بک و فه‌رمانیکی الله‌ پیشی‌لی لێکا و نه‌یکا (فِيلُومَهُ عَلَيْهِ لَائِمٌ) که‌سیکی‌ش بێ سه‌رزه‌نشتی بکا (فِيحْتَجُ بِالْقَدْرِ عَلَى إِقَامَتِهِ عَلَيْهِ) بلی من وایه‌ ناو ئه‌و گوناحه‌م لێم گه‌ری ده‌شیکه‌م به‌یانیش گوناحه‌ که‌ ئه‌وه‌ له‌ قه‌ده‌ری الله‌یه‌ به‌لگه‌ به‌ قه‌ده‌ری الله‌ بینیته‌وه‌ له‌سه‌ری (وإصراره) به‌رده‌وام بونی‌شی له‌سه‌ر گوناحه‌ که‌ (فَيُبْطَلُ بِهِ حَقًّا) ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ حه‌قیکی پێ پوچه‌ل کردوه‌ته‌وه‌ (وَيَرْتَكِبُ بِهِ بَاطِلًا) ئه‌و کاته‌ باتل و پوچه‌لیکی پێ ئه‌نجام

داوه (كما احتج به المصرون على شركهم وعبادتهم غير الله^[1]) هه‌روه‌كو ئه‌وانه‌ی پێداگرن له‌سه‌ر شیرک و هاوبه‌شی و کوفر که جگه‌ له‌ الله ده‌په‌رستن ده‌لێن له‌ قه‌ده‌ری الله وایه ئێمه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ وا ده‌که‌ین (په‌نا به‌ الله) ئه‌وه‌ بۆت نیه‌ وابکه‌ی و وابلیی چونکه‌ قه‌ده‌ری خوای رب العالمین هه‌تا نه‌یه‌ ته‌جی له‌ تو ديار نیه‌ تو‌ش له‌ سه‌ر ته‌ سه‌ره‌تا وه‌ یه‌ که‌مجار له‌ رابردوش گوتمان ده‌ست بگری به‌ رێگایه‌ چاکه‌ کان و شه‌رعه‌ کان و واز بی‌نی له‌ نه‌هی و قه‌ده‌غه‌ و خراپه‌ کان ئینجا پشت به‌ستی به‌ خوای رب العالمین دوايه‌ بۆت به‌ ديار ده‌که‌وی قه‌ده‌ری خوای رب العالمین چیبوه‌.

له‌ پاشان خاڵیکی تر ئه‌وه‌یه‌ ده‌بی ئێمه‌ رازی بین به‌و شتانه‌ی به‌ سه‌رمان دی و به‌ قه‌ده‌ری اللهی بزانی، هیچ شتی‌ک نیه‌ له‌و دونیایه‌ زانیانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فه‌رمون وه‌ ابن تیمیه‌ ته‌ئکیدى لى کردوه‌ ته‌وه‌ له‌ مجموع الفتاوى ئیلا به‌ قه‌ده‌ری اللهیه‌ (أنه لا يوجد في كتاب الله، ولا في سنة رسوله صلى الله عليه وسلم آية ولا حديث يأمر العباد بأن يرضوا بكل مقدر من أفعال العباد حسنها وسيئها) جا تو داوات لى نه‌کراوه‌ به‌ یه‌ک ئایه‌تى قورئانیش نیه‌ یه‌ک هه‌دیسى سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ریش نیه‌ (ﷺ) داواى کردبى له‌ به‌نده‌کان رازی بن به‌ شتی‌کی بلى ئه‌وه‌ ئه‌ندازه‌ کراوه‌ له‌ کار و ئیشی به‌نده‌کان له‌ باشه‌ و له‌ خراپه‌ هه‌ردوکیان به‌لام واجب چیت له‌ سه‌ره‌ له‌ ئایه‌ت و هه‌دیس لیت داوا کراوه‌ (ولكن الواجب على الناس أن يرضوا بما أمر الله به) ده‌بی ته‌نها ئه‌وه‌ت لى داوا کراوه‌ ئه‌وه‌ی الله ئه‌مری پێکردوه‌ به‌وه‌ رازیبى (فليس لأحد أن يسخط ما أمر الله به) بۆ که‌س نه‌هاتوه‌ تو‌ره‌بى و نه‌یه‌هوى و ره‌تکاته‌وه‌ ئه‌وه‌ی الله تعالى ئه‌مر و فه‌رمانی پێکردوه‌ وه‌كو الله ده‌فه‌رموى:

﴿فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجاً مما قضيت ويسلموا تسلياً﴾ [النساء: ٦٥] كه‌واته‌ (وينبغي للعبد) ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموى پێویسته‌ بۆ به‌نده‌ی الله (أن يرضى بما يقدره الله عليه من المصائب التي ليست ذنباً) ئه‌و

[1] شفاء العليل: ص ٣٥.

به‌ڵا و موسیبه‌تانه‌ی که تاوان و گوناح نیه به‌سه‌رت دێ و هه‌کو ته‌قدیر و قه‌ده‌ری الله ده‌بی پێی رازی بی تو (مثل أن یبتلیه بفقر) ئه‌گه‌ر تو فه‌قیر و هه‌ژاری بلیی ئه‌وه قه‌ده‌ری اللهیه و ده‌بی پێی رازی بی (أو مرض) نه‌خۆشیه‌کت به‌سه‌ردا دێ ده‌بی ته‌سلیم بی و رازی بی پێی (أو ذل وأذى الخلق له) یان خه‌لکیک ئازارت ده‌دا یان زه‌لیل ده‌که‌وێته به‌رده‌ستی خه‌لکی ئه‌وانه ده‌بی بلیی ته‌قدیری خوای رب العالمین ه پێی رازی بی که الله وای به‌سه‌ر هیئای (فإن الصبر على المصائب واجب) چونکه واجبه‌ سه‌بر و ئارامی گرتن له‌سه‌ر به‌ڵا و موسیبه‌ته‌کان (وأما الرضا بها فهو مشروع) رازی بونیش ئه‌گه‌ر له‌ سه‌بر زیاتر پێیوه بچی و ته‌قوات زیاتر بێ پێی رازی بی ئه‌وه‌ی الله به‌سه‌رت ده‌هیئێ ئه‌وه‌شیان شتیکی شه‌رعیه (ولكن هل هو واجب أو مستحب؟) ئایه رازی بون خیری پتره و چاکتره یان واجبه له‌سه‌رت یان ته‌نها سه‌بر گرتن واجبه؟ (على قولین لأصحاب أحمد وغيرهم) ده‌فه‌رموی دوو بو‌چون هه‌یه له‌لایه‌ن زانایانی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی ئه‌حمه‌د و جگه له‌وانیش (أصحها أنه مستحب ليس بواجب^[۱]) له‌ هه‌مویان بو‌چونه که راستر ابن تیمیة ده‌فه‌رموی رازی بون به‌ قه‌ده‌ری خوای رب العالمین به‌ڵا و موسیبه‌ت و ناخۆشیه‌کانی به‌سه‌رت دێ له‌ فه‌قیری و هه‌ژاری و هه‌ریه‌ک له‌و شتانه ئه‌وه سونه‌ته و خیرت زۆرتر پێده‌گا به‌لام لایه‌نی که‌م واجبه له‌سه‌رت ده‌بی سه‌بر و ئارامی له‌سه‌ر بگری.

له پاشان ده‌گه‌ینه سه‌ر ئه‌وه له قه‌زاو قه‌ده‌ر ئه‌و قه‌زاو قه‌ده‌ره چهند به‌روبومیکی هه‌یه ئه‌گه‌ر تو ئیمان و بروات پێ هیئا ئه‌و به‌روبومانه به‌ کورتی ده‌لێین و له‌ بابه‌تی قه‌زاو قه‌ده‌ر ده‌چینه‌ ده‌ر و کو‌تایی پێ ده‌هیئین:

یه که‌م (الإيمان بالقدر طريق الخلاص من الشرك) ئه‌گه‌ر ئیمان و بروای ته‌واوت هیئا به قه‌زاو قه‌ده‌ر ئه‌وه رێگایه بو ته‌واو بونت له‌ شیرک و هاوبه‌شی یانی به‌ده‌ر ده‌بی له‌ شیرک هاوبه‌شی چونکه زۆربه‌ی ئه‌هلی فه‌لسه‌فه که ده‌لێن ئه‌وه‌ی خه‌یره له‌ الله‌وه‌یه به‌لام شه‌ر

[۱] مجموع فتاوی شیخ الإسلام: ۱۹۰/۸.

پال ناده نه لای خوای رب العالمین ئەویش به بیانوی ئەوهی دەلێن الله تعالى بەرێه چۆن دەبی شەر پال بدرێته لای؟ بەلام ئەهلی سونه و جهماعه دەلێن الله تعالى شەری مهز پال نادرێته لای بەلام هه موو شەره کان به مهعناي دروستکردن و به ديهێنان وه الله تعالى له گه لیدایه و ویستی له گه لدايه ئەگینا شته که نابێ و نایه ته جي له پیناو تاقیکردنه وهی بهنده کانی وه شەری مهزیش نیه له لای خوای رب العالمین کاتی که تۆش تاقی ده کاته وه هه ر شتی که به سهر تۆدا ده هیئێ هه ندی که شت هه یه له لای تۆ شەر و خراپه یه له لای خوای رب العالمین خهیره و بۆتۆش ئاخیری به خیر ته واو ده بی، بۆ نمونه تۆ نه خۆش ده که وی به شەر و خراپه ی تیده که ی بۆخۆت جسم و لاشه ت دیشی مندالیکت لی ده مرئ ئەوانه به خراپه تیده که ی، به لام له ولاره ئە گه ر ته ماشای ئە جر و پاداشته کان ده که ی که الله وا ئینتیحان و تاقیت ده کاته وه تییدا ده رده چی خیری کی ته واوه، که واته هه موی سه دا سه د شەر نیه، جا له بهر ئە وه ئە گه ر تۆ ئیمانی ته واوت به قه زاو قه ده ر هه بوو وه ته واو لیی حالی بوی و تیی گه یشتی به و سنور و ئە ندازه ی ئە هلی سونه و جهماعه دیاریان کردوه تۆ به ده ر ده بی له شیرک و هاوبه شی شیرک و هاوبه شی ناتگریته وه.

له پاشان سود و قازانج و به روبومی دوه می ئیمان به قه زاو قه ده ر ئەویش ئەوهیه (الاستقامة على منهج سواء في السراء والضراء) تۆ به رده وام ده بی وه راسته ری ده بی له سهر مه نه ه ج و پرۆگرامی کی ته واو له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا له هه ردوکیان هه ر پشت به الله ده به ستی هه ر هاواری خوای رب العالمین ده که ی وه کو کافر و موشریکه کان نابی.

وه به روبومی کی تری قه زاو قه ده ر ئەوهیه (المؤمن بالقدر دائماً على حذر) بروادار که ئیمامی هه یه و بروای هه یه به قه زاو قه ده ر دائیمه ن له هۆشیاری و ئاگاداری دایه دائیمه ن له هه زه ردایه خۆی ده پاریزی خۆی ناخاته ئاستی ئەوهی که الله تعالى عه زابی بدا تۆله ی لی بستینیته وه چونکه: ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [الأعراف: ۹۹] خوای رب العالمین ده فهرموئ که س نابێ ئەمین بی له تۆله ی خوای رب العالمین له مه کری خواپی

ئێلا ئەوانە ی که زەرەر مەندن واتە کافرن بێ پروانە تێنە گەشتونە بێ ئیمان بە قەدەری خوای رب العالمین ئیمانیا پێ نیه.

هەردەم دەبێ ئیماندار بترسی لەوەی ئاخیرەتی خێر دەبێ یان شەر؟ گوناحی توش دەبێ یان خێر؟ بەرەو خێر بچیت و لە گوناح بەدور بکەوێتەو هەردەم لە حەزەردایە ئەوەی شارەزای قەزاو قەدەری.

بەرەو مێکی تری قەزاو قەدەر ئەوەیە (مواجهة الصعاب والأخطار بقلب ثابت) رۆبەرۆی شتە تەنگەبەریەکان و خەتەرناکیەکان دەبێتەو بە دلێکی جیگیر وەکو پیغمبەر (ﷺ) که گوتیان ئەو کافرەکان دوبارە بەسەرتاندا گەرانەو لە جەنگی ئوحود پیغمبەر (ﷺ) گیانمان فیدای بێ زۆر ماندوو بوو، دیمەنەکانی دەگیرنەو بەراستی دل هەلقەرچینەرە فرمیسکت دەهێنێ لەچاو ئەو دیمەنەکانی که پیغمبەر (ﷺ) لە جەنگی ئوحود بەسەری هاتو، شمشیری زۆری وەشاندووە خوینی زۆری لێ هات پیغمبەر (ﷺ) لە یەک لە ریوایەتەکان بەناو چالێکدا کەوت و سەرچۆکەکانی هەموو دامالرا و نزیک لەو بوو که ئیسکەکانی بەدیار کەوی پێستەکە ی نەما و خوینی پیدا دەهاتە خوارەو و زۆر ماندوو بوو ئارەقێکی زۆری رشتبوو دوو کەس خۆیان دابووە بەر شانی پێلی راست و چەپی هەتا دەیتوانی برۆا و لەسەر و لاخ و ئەسپی خۆی پێرا نەدەگیرا ئەوەندە ماندوو بوو، ئینجا هەوالیان هێنا گوتیان کافرەکان خۆیان کۆ کردووەتەو دوبارە بە لەشکرێکی یە کجار زۆر وا هیروشتان دەکەنەو سەر، پیغمبەر و رەوی بەرنەدا (ﷺ) لە قەزاو قەدەر تێگەشتبوو ئیمانی پێی هەبوو بە سەحابەکانیشی فەرموو وەرن لە مەیداندا رادەووەستین (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) پشتمان بە الله قایمە اللہمان بەسە کۆلی نەدا، برۆادار ئەگەر چەند ماندوبی چەند بریندار بی خوینی لێ هاتبێ ئەزیه تی بەسەر هاتبێ مال و مندالی فەوتابی پارە ی لێ رۆیبی بە دلێکی جیگیرەو دەبێتە خاوەن سەبات ئیستیقامە ی دەبی خۆراگر دەبی لە مەیداندا پێداگر دەبی بە قەزاو قەدەر وات لیدی جەری دەبی ترسی نابێ لە کوشتن و لە

رِزق و رۆزی برین چونکه ده‌زانی هه‌موی به‌قه‌ده‌ری خوای رب العالمین ه وه هه‌موی له‌لای
الله تعالی براوه‌یه وه خوای رب العالمین ئه‌جه‌لی تۆی له‌ده‌ستدایه‌ مردنی تۆی له‌ده‌ستدایه
ژیانی تۆ له‌ده‌ست ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه خاوه‌نه‌ هه‌ر ئه‌وه بریار ده‌ره ئه‌وه‌ی ئه‌وه بریار بدا
ره‌تبونه‌وه‌ی بۆ نیه، ئه‌گه‌ر وابوو قه‌زاو قه‌ده‌ر ئه‌وه کاریگه‌ریه‌ی به‌سه‌رته‌وه هه‌بوو تۆ
که‌سیکی پرواداری ریک و پیک ته‌واوی خاوه‌ن مه‌وقیف و هه‌لو‌یستی مه‌ردانه‌ پێ
چه‌قیو له‌مه‌یدانه‌کان وه دڵ راگیر له‌به‌لا و موسیبه‌ته‌کان له‌ناخۆشی و ته‌نگه‌به‌ریه‌کان
له‌ته‌نگه‌شه‌کان خۆراگر ده‌بی ئاوات لی ده‌رده‌چی جا الله تعالی وامن لیبکا ئیمه‌ش ئاوا
له‌عه‌قیده‌ تیبه‌گه‌ین له‌سه‌ر عه‌قیده‌یه‌کی ئاوا بژین و بمرین که‌بۆخۆی پێی رازییه‌ -جل
شئه‌- وه‌کو‌هی پیغه‌مبه‌ر بێ (ﷺ) وه‌کو‌هی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی بێ.

پیناسه‌ی ئیمان:

فَصَلِّ: وَمَنْ أَصُولَ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ أَنَّ الدِّينَ وَالْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ
الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَالْجَوَارِحِ. وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ.

ده‌فه‌رموی (فَصَلِّ: وَمَنْ أَصُولَ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) له‌بنه‌ماکانی کۆمه‌لی رزگاربوو که‌ئه‌ه‌لی
سونه‌ و جه‌ماعه‌ن (أَنَّ الدِّينَ وَالْإِيمَانَ) دین که‌به‌مانای پرۆگرامی ژیان و به‌رنامه‌ و رییاز
و یاسا و ئه‌وه‌موو مانایانه‌ ده‌گریته‌وه‌ دین که‌دینی ئیسلامیش به‌و مانایانه‌ دی به‌مانای
تۆله‌ و جه‌زا و پاداشتیش دیت به‌س لی‌ره‌ مه‌به‌ستی پێی رییاز و به‌رنامه‌ی خوایی که‌
ئیسلامه‌ وه‌ ئیمان و برواش (قَوْلٌ وَعَمَلٌ) قسه‌ و گوته‌ وه‌ کار و کرداریشه‌ (قَوْلُ الْقَلْبِ
وَاللِّسَانِ) ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی قسه‌ و گوته‌ی دله‌کان و زمانه‌ (وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ
وَالْجَوَارِحِ) وه‌ کار و کرداری دڵ و زمان و ئه‌ندامه‌کانیشه‌ (وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ) ئیمان
زیاد ده‌کا به‌تاعه‌ت و گوپرایه‌لی و جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی الله و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
(وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) وه‌ که‌میش ده‌کا ئیمان و بروا به‌تاوان و گوناح و سه‌رپیچی
فه‌رمانه‌کانی الله و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

ئو بابته بابته تىكى گرنه له بهر نه وهى كومه لىك له تاقم و كومه له كاني جگه له نه هلى سونه و جه ماعه له و بواره تىكه وتون، به تايه تى مورجيه كاني كيشه يه كى سهرده ميشه پيوست ده كا هه لويسته لى سهر بكهين له پيناسه لى ئيمان، وه له پاشان تايه عه مهل ته واو كهرى ئيمان؟ وه مهرج و شهرتى صحت ته يان هى كه ماليه ته بو ئيمان؟ وه له پاشان تايه جنسى عه مهل مه عناى چيه؟ فهد و تاكه كاني عه مهل ماناى چيه؟ وه نه تاقم و كومه لانه به نه شعريه كانيشه وه بو چونيان چيپوه له پيناسه لى ئيمان؟

به كورتى و پوختى عه قيده لى نه هلى سونه و جه ماعه له پيناسه لى ئيماندا يه ك له بو چونه كانيان نه وه يه ده لىن ئيمان له لاي نه هلى سونه و جه ماعه به پينج نونه كاني جيا ده بيه وه له پيناسه لى تاقم و كومه له كاني تر بو ئيمان، نه وه ماناى چيه به پينج نونه كاني؟ وه كو ابن تيميه ش - رحمه الله - ليره واى پيناسه كرد، ده فهرمون ئيمان برى تيه له (التصديق) يان (الإعتقاد) ئيختلاف و جياوازي له سهره نه وه ئيستا ده كهينه سهرى له هه لويسته كاني له پيناسه لى ئيمان له روى زمانه وانى وه له روى شهرعى و له لايه ن زانايانى بيروپروا و عه قيده، تايه بو ته صديق ناشى و ناگونجى بيكهينه پيناسه و ماناى ئيمان به گويره لى شهرع و له لايه نى زاراوه ييه وه؟ (التصديق بالجنان) يان (الإعتقاد بالجنان) هه نديك له زانايانى تر ده فهرمون، بيروپروابون و به راست دانانى دلان، هه يه به جينان ده يوئيتته وه جينان له گه ل جنان فهرقى هه يه، جينان كو و جه معى جه نعت و به هه شته جنان به ماناى دل دى له زمانه وانيدا له زمانى عه ره بيدا، كه واته نه گهر خوئندته وه ده بى بخوئيتته وه (التصديق) يان (الإقرار) يان (الإعتقاد) نه و مانايانه راست و دروستن (بالجنان) يانى به دل، ئيستا (جنان) كو تاييه كه لى نون نيه؟ نه وه نونى يه كه م كه ده لىن پينج نونه كه، وه نونى دوهم ده لىن (الإقرار باللسان) ئيمان برى تيه له بيروپرواى ناو دلان وه له پاشان دان پيدا هينانى زمان (اللسان) ئاخير و كو تاييه كه لى پيتى نونه دوباره نه وه نونى دوهم، وه نونى سييه م له پيناسه لى ئيمان ده فهرمون (والعمل بالجوارح والأركان) كار و كردار كردن به نه ندانه كاني لاشه لى مروف

ئه‌ركان ئاخیری نونه ئه‌ویش، وه ده‌لێن (یزید بالطاعة الرحمن) ئیمان زیاد ده‌بی به گوی‌پرایه‌لی کردنی فه‌رمانه‌کانی اللهی ره‌حمان ئه‌وه‌ش بوه نونی چواره‌م، وه نونی پینجه‌م (وینقص بالمعصية الرحمن) یان (وینقص) ئینجا له‌ویدا ده‌لێن (بالطاعة الشیطان) به گوی‌پرایه‌لی کردنی شه‌یتانیش که‌م ده‌بیته‌وه ئیمان، که‌واته ئه‌و پینج نونانه جیا که‌ره‌وه‌ی پیناسه‌ی ئیمان له‌لایه‌ن ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به‌ تا‌قم و کۆمه‌له‌کانی تر که‌ ئه‌وان که‌م و کورتیان هه‌یه له‌ پیناسه‌ی ئیماندا و وا نالێن و وا نافه‌رمون.

ئیمان بۆ نمونه له‌لای ئه‌شعه‌ریه‌کان پیناسه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون وه له‌وانه ابن تیمیه ده‌لێ ئه‌شعه‌ریه‌کان له‌ پیناسه‌ی ئیماندا زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان (مرجئة جه‌میه) هه‌م مورچیئه‌ن و هه‌م جه‌همیشتن، بۆ؟ چونکه ده‌لێ ئه‌وان ده‌لێن (أن الإيمان هو تصديق القلب) له‌لای ئه‌وان ئیمان بریتیه له‌ به‌راست دانانی دڵ، ئیختیلاف و جیاوازیان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئایه‌ گوته‌ی به‌ زمان ته‌واو که‌ره بۆ به‌راستدانانی دڵان یان هه‌ر به‌ دڵ به‌راستی دابنێ ته‌واوه، ده‌لێ له‌وانه شیخ حه‌سه‌ن ئه‌یوب به‌ره‌حمه‌ت بی که‌ سالی‌ک دوو ساله‌ وه‌فاتی کردوه و شیخیکی گه‌وره‌بوو زانایه‌ک و داعیه‌کی به‌ریز و به‌رز بوو به‌لام زیاتر عه‌قیده‌ی به‌لای ئه‌شعه‌ریه‌تدا بوو میسری بوو ده‌فه‌رموی (أن المصدق بقلبه ناج عند الله) ده‌لێ ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک به‌راستی دانا بون و وجودی الله تعالی و وه‌حدانیه‌تی الله تعالی ئه‌وه‌نده به‌سه‌ و پرزگاری ده‌کا له‌لای خوای رب العالمین (وإن لم ينطق بالشهادتين^[۱]) ئه‌گه‌ر شاهیدومانیه‌که‌ به‌ زمانیشی نه‌یگوت به‌س به‌ دڵ جیگیری کرد و به‌راستی دانا پرزگار ده‌بی له‌لای الله هه‌تا، موحه‌مه‌د ره‌مه‌زان بو‌طی ئه‌ویشیان ئه‌شعه‌ری و موته‌سه‌ویفه وه‌له‌و ئیستا ناوی نه‌هینریتته ناو ناوان باشه له‌گه‌ڵ ئه‌و فتوا و هاو‌پا‌بونه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌سه‌د و تا‌قم و کۆمه‌له‌که‌ی زیاتر خو‌ی والی‌کرد که‌ خه‌لکی دلی له‌سه‌ر بچی و وه گوی له‌ قسه‌کانی رانه‌گری به‌لام ئه‌ویش له‌ په‌رتوکه‌کانی که‌ له‌ سه‌رده‌میه‌کانیشه ئه‌ویش

[۱] (تبسيط العقائد الإسلامية ۲۹-۳۲).

ئەو بە‌وچونیه‌تی، که‌واته‌ به‌ گوێره‌ی عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئەو زۆر هه‌له‌یه‌ که‌م و کورتیه‌ ئیستا حاڵی ده‌بین تی‌ی ده‌گه‌ین چونکه‌ به‌راستدانانی دڵان به‌راستی به‌ ته‌نیا به‌س نیه‌ و رزگارت نا‌کا له‌لای خ‌وای رب‌ العالمین، ئە‌گه‌ر به‌راستدانانی دڵان ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فهرمون رزگارت بکا ئە‌وکاته‌ شه‌یتانیش ده‌بی رزگاری بی‌، به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه‌ و سه‌دا سه‌د شه‌یتان له‌ د‌ل‌ه‌وه‌ بر‌وای به‌ الله‌ هه‌یه‌، زۆر چاکتر و زیاتریش له‌ ئیمه‌ الله‌ ده‌ناسی چونکه‌ ئە‌و نزیک بوه‌ سه‌رده‌مانیک له‌ ئاسمان ژیاوه‌ له‌ گه‌ل فریشته‌کاندا بوه‌ عیلم و زانستی زۆری هه‌بوه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیمان عه‌مه‌ل و کرداری له‌ گه‌ل نه‌بی و دانپیدا‌ه‌ینانی زمانی له‌ گه‌ل نه‌بی له‌لای ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئینجا رزگارت ده‌کا له‌لای الله‌ ئە‌گه‌رنا رزگار ناب‌ی پ‌ی‌ی.

جا پ‌یناسه‌ی ئیمان که‌واته‌ له‌سه‌رمانه‌ بیکه‌ین له‌روی زمانه‌وانی، ئیمان به‌ مانای چی دی؟ یه‌که‌م له‌ مانایه‌کانی له‌لای زانایانی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌فهرمون پ‌ی‌ویسته‌ له‌ زمانه‌وانیشدا ئیمان به‌و پ‌یناسانه‌ پ‌یناسه‌ بکری و مانا بکری یه‌که‌م (الأمن) واته‌ (إعطاء الأمن والأمان والطمانينة) مه‌عنای به‌خشینی ئە‌من و ئاسایش و د‌ل‌ن‌یا کردنی به‌رامبه‌ره‌که‌ت که‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی خه‌وف و ترسه‌ ئە‌وه‌ به‌ مانای ئیمان دی، وه‌کو خ‌وای رب‌ العالمین ده‌فهرموی: ﴿وَأَمْنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ [قریش: ٤] له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆز به‌و مانایه‌ش هاتوه‌ واته‌ الله‌ تعالی‌ قوره‌یشه‌کانی د‌ل‌ن‌یا کرد و ئە‌من و ئاسایشی به‌سه‌ردا ه‌ینان له‌ ترس و بیم، وه‌ له‌ پاشان ئیمان به‌ مه‌عنای (التصدیق)یش دی (التصدیق) له‌ زمانه‌وانیدا به‌و مانایه‌ی (الذي يصدق قوله بالعمل) که‌ قسه‌کانی به‌ کردار ته‌صدیق بکات و به‌راست داب‌نی یه‌عنی پ‌ی‌چه‌وانه‌ی (ته‌کذیب) به‌ درۆ ه‌ینانه‌وه‌، به‌لام وشه‌ی ته‌صدیق له‌ زمانه‌وانیدا دیاره‌ به‌وه‌ ده‌گوتری که‌ ئیمه‌ ده‌ل‌یین (صدقت به‌) من به‌راستم دانا (وآمنت به‌) به‌و مانایه‌ش ده‌بی یان (آمنت بالله‌) به‌لام (آمنت بالله‌) یان (وآمنت به‌) که‌ ده‌ل‌یی بر‌وام پ‌یکرد بر‌وام پ‌ی‌ه‌ینا به‌ مه‌عنای ته‌صدیق

دې، هه نديک جار ئيمان مانای ته صديق کت و مت بوی ناشی و ناگونجی وه کو ئیستا که دپته بهر شاشه ی خه یالتان و نمونه ی له سهر ده هیښنه وه.

له پاشان ده‌توانين بليين ئيمان به مه‌عنای ئەمن و ته‌صديق دى ئەو دوو مانايه تىک
هه‌لکيشيشن له روى زمانه‌وانيدا به‌لام ابن تيمية -رحمه الله- ده‌فه‌رموى له زمانه‌وانيدا
ده‌شى وه‌گونجى بليين ئيمان به مانای ئيقرار دى ئەو مانايه زياتر له گه‌ل پيناسه شه‌رعيه که
و زاراوه‌يه که ئيمان ده‌گونجى ئيقرار يه‌عنى که‌سيک که بليت من دانت پيدا ده‌هيئم واته
وه‌کو بيروبروا له دلدا جيگيري ده‌که‌م نه‌ک هه‌ر ته‌نها به‌راستی ده‌زانم.

ده گهينه سەر ئه وهى پيناسه ي ئيمان له لايهن ئه هلى سونه و جه ماعه وه زور گرنه و موهيمه ههستى لى راگرن، له بهر ئه وه به و ورديه باسى ده كه ين ئه وه كيشه ي له سهره له كو نه وه و تا ئيستاش ئيستاش له ناو ئيمه دا ته وا و سه دا سه د يه كلا نه بوه ته وه به تاييه تى خه لكانيك ئه مپرو هه ن له سهر ئيمان و موسه ماي ئيمان يان له سهر كوفر و موسه ماي كوفر كيشه يان هه يه و پيوست ده كا رو نه كردنه وه ي چاكي له سهر بده ين.

چەند پېناسەيەك دەهيښنه وه هې زانا زور گه وره كان كه كهس قسه ي نه ميښي ياني نهو
زانايانه بن كه نه هلي سونه و جه ماعه ن زور گه وره ن له وه دا كه سيك بلي فلان له خوړه
وايگوت فيسار له خوړه وايگوت له پهرتو كه كانيش تو ماره، كورته ي هه موو قسه كان و
پېناسه ي هه موو زانايان له وانه ئيامي شافيعي ئيجماعي له سهر ده يښي ابن تيمية لي
ريوايه ت ده كا وه ئيامي نه حمه ديش به هه مان شيوه ريوايه ت ده كا له زياتر نه وه ت زانا و
تابعين كه و ايان گيړاوه ته وه ئيمان بريتيه له (الإقرار) يان (الإعتقاد) يان (التصديق بالجنان)
يه كه م خالي ئيمان به راست دانان و به ئيقار كردن و بيرو برواي دلانه، دوه م (وقول باللسان)
قسه و گوته به زمان (وعمل بالجوارح والأركان) ئيمان كار و كردار كردنه به نه دنامه كاني
لاشه (يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية) نه وه پېناسه ي نه هلي سونه و جه ماعه يه زياد ده كا

ئیمان بە تاعەت و گوێڕایەڵی فەرمانەکانی اللە وە کەم دەکاتەو بە مەعصیەت و تاوان و گوناحەکان.

نمونه لەسەر ئیعتیقاد و تەصدیقی دڵ بریتییە لەوەی لە دڵدا تۆ شارەزایت هەبێ عیلم و زانستیش هەبێ و دانیبینی بە حق و ڕەواوەتیەکان بە تاک و تەنهایی اللە بە بون و وجودی اللە بەوەی کە اللە تعالی هەر ئەو تەنھا بەدیھێنەرە ئەو ڕۆزیدەرە مردن و ژیان تەنھا بە دەستی ئەو، ئەو لە دڵدا هەموو دەبێ جیگیر بکە دایبینی ڕەواوەکی تەواوت پێی هەبێ، دانپیداھێنانی زمان بە زمانیش ئەو قسانە بلیتەو و بیکە نە ک هەر لەناو دلت بمییتەو، وە لە پاشان عەمەل و کرداری جەواریح و ئەندامەکانیش ئەوەی اللە فەرمانی پێکردووە ئەوەی پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانی پێکردووە و بە واجبی داناوە جیبەجیبی بکە ئەوەی قەدەغەیان لێکردووە و نەھیان لێکردووە نەیکە لە حەرام و تاوان و گوناحەکان، ئینجا ئەندامەکانیش لە نوێژکردن و ڕۆژوگرتن و زەکاتدان و حەجکردن و سوجدە و کڕنۆش بردن بۆ اللە و سەدەقە کردنت و جەنگ و جیھاد و تیکۆشانەت و فەرمان بە چاکە ڕیگری لە خراپە ئەوانە کار و کردەووەی ئەندامەکانی مەرۆقەکان ئەوانەش هەموو سەلمێنەرێ ئەو بیروبروای ناو دلت و دانپیداھێنانی زمانت بە ئەندامەکانی لاشەت دەیکە و ئەنجامی دەدەیت.

کەواتە ئایە عەمەل (کێشە زیاتر لەسەر ئەوەیە) چ مەرجیکە بۆ ئیمان؟ مەرجی تەواوەکەرە بۆ ئیمان ئەگەر کەسیک عەمەلی نەبوو لە گەڵ ئیمانە کە ئیمانی تەواوە یان ناتەواوە یان ئیمانی هەر نیە؟ ئایە یان مەرجی صحەتە یان مەرجی کەمالیەتە تەواوەکەریت؟ ئەھلی سونە و جەماعە زیاتر لە گەڵ ئەوەدان یە کەمین جار دەلێن عەمەل و کردار جوزء و بەشیکی ئیمانە واتە ئەگەر ئیمانت لە دڵدا هەبوو بە زمانیش گوتت عەمەلی لە گەڵدا نەبوو ئەگەر جنسی عەمەلی لە گەڵدا نەبوو ئەو ئیمانە درۆیە نیە حیسابی بۆ ناکرێ لە تەرازوی ئەھلی سونە و جەماعە، جنسی عەمەل یە عنی چی؟ یە عنی خودی عەمەلە کە بەشیکی بنەما

و ناوې ته وې عه مه له ده بې بېته جي به لام ته و عه مه له که جنسي هه يه فهد و تاکيشي هه ن بو نمونه که ده لېي عه مه له نوږ ده گريته وه پوژو جنسي که ناوې که کو که ره وه يه بو ته و هه موو شتانه فهد و تاکه کاني بریتيه له نوږ له پوژوو له زه کات له حج له جهنگ و جيهاد له فرمان به چاکه له ريگري له خراپه هه تا کوتايي و زوره ته وې فرماني الله بې فرماني پيغه مبه ربې (ﷺ) ته وې نه هې و قه ده غه ي الله و پيغه مبه ربې هه ر هه موي ده گريته وه ته و عه مه له که ده لېي جنسي عه مه له ته وانه تاکه کاني، جا تو له عه قیده ي ته هلي سونه و جه ماعه ده بې جنسي عه مه له له ئيماندا بېته جي ياني که سيک ته وکات ئيمانداره له دلدا جيگري بکا و پرواي وابي به زمانيش بيلي جنسي عه مه ليش ته ساسيه کان بېته جي، ته گهر له فهد ي عه مه له هه نديکي نه شهينا يه جي به و مهرجه ي ته و فهد عه مه له حوکميکي خاصي تايه تي نه بې وه کو نوږ له لاي هه نديک له زانايان ته نها به نه کردني کافر ده بې که سه که ئاوا نه بې ته و کاته ته نها ئيمان که ي که م ده کاته وه نوقسان ده کا و نابې هه موي لابتات.

که واته ئيمان هه نديک جار شهرتي صحت هه نديک جار شهرتي که ماليه ت و ته و او يه ته، له عه قیده ي ته هلي سونه و جه ماعه که سيک ته گهر بيرو پرواي به دل هه بوو به زمان داني پيدا هينا جنسي عه مه ليشي هينا يه جي به لام هه نديک تاک و فهد ي عه مه له کاني نه بوو و نه يکرد به و مهرجه ي تاک و فهد ي کاني ئاوا نه بې که له ئيسلامي ده باته ده ره وه و حوکمي تايه ت و خاصي هه يه ته وه ته وکاته پي ناگوتري بې ئيمان ئيماني هه موي له سهر ره ش بېته وه و بې ئيمان حيساب بکري پي ده گوتري ئيمان نوقسان و که م و کورت چهند فهد يکي عه مه لي نه هينا وه ته جي به لام ته گهر جنسي عه مه لي نه بوو پي ده گوتري ئيماني نيه ناکري له ئيسلام ئيمان به بې عه مه ل، که واته ته و کاته شهرت و مهرجي صحت هه به و مانايه جنسي عه مه ل که ده بې بېته جي بو ئيمان، ته وه وه کو پيشه کيه ک بوو حه زمان لي بوو که باسي لي وه بکه ين.

ئینجا وه کو به لگه هینانه‌وه کان سه‌بارته به پیناسه‌ی ئیمان که ئیمان بریتیه له ئیقرار و ئیعتقاد و ته‌صدیقی دلان و دانپیدا‌هینانی زمان و کار و کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کانی لاشه‌ی مروّف ته‌وه‌ش به لگه زۆرن، بۆ نمونه یه‌ک له‌وان که له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ خوای رب العالمین ده‌یه‌ها نمونه‌ی داوه‌ته ئیمه که به لگه‌ن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی عه‌مه‌ل هه‌ندی‌ک جار ته‌واوکه‌ره هه‌ندی‌ک جار مه‌رجی صحتی ئیمانه‌ الله تعالی له یه‌ک له ئایه‌ته‌کان ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحجرات: ۱۵] (إِنَّمَا) له زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ حه‌صر و قه‌صره، یانی خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی ته‌نها‌ئو برواداران‌ه‌ی که بروایان هیناوه به الله یانی له دلدا جیگیر بونه وه ئیمان و عه‌قیده‌یان وایه به الله که الله بون و وجودی هه‌یه الله تاک و ته‌نها‌یه له ربوبیه‌ت و ئولو‌هیته و له ئەسماء و سیفاتدا وه بروایان هیناوه به پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) له پاشان گومانیان له‌دلدا نه‌ماوه سه‌بارته به بروا‌هینان به الله و به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئینجا: ﴿وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ده‌به‌خشن و تیده‌کۆشن، مال به‌خشین به ده‌سته مال به‌خشین عه‌مه‌ل و کرده‌وه‌یه که‌واته لی‌ره خوای رب العالمین له‌پال ئیمان و له‌گه‌ل ئیمان عه‌مه‌لی باسکرد که عه‌مه‌ل ته‌واوکه‌ری ئیمانه‌ئو گه‌ر عه‌مه‌لی له‌گه‌لدا نه‌بی و جنسی عه‌مه‌لی له‌گه‌لدا نه‌بی ئیمانه‌که هه‌ر نیه‌ئو گه‌ر جنسی عه‌مه‌لی له‌گه‌لدا بوو فه‌رده‌کان و تاکه‌کانی عه‌مه‌لی که‌م و کورتی هه‌بوو ئیمانه‌که نا کامله و ناته‌واوه، ئینجا: ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ جه‌نگ و جیهاد و کۆشتار ده‌که‌ن به نه‌فسی خو‌شیان ده‌به‌خشن و له پیناو خوای رب العالمین خو‌یان به‌خت ده‌که‌ن که‌واته ته‌وه‌ش عه‌مه‌ل و کرداره: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الله ده‌فه‌رموی ئا‌ئه‌وانه‌ راستگۆن له‌گه‌ل ئیمانه‌که‌یان، یانی که‌سی‌ک ئیمانی راسته و دروسته و راستگۆیه له‌گه‌ل دانپیدا‌هینانی دل و زمان که به کرده‌وه بیسه‌لمینی که جه‌نگ و جیهاد بکا به مال و سه‌روه‌ت و سامان وه به گیانی خو‌شی.

وه له ئایه‌تی تر خوای رب العالمین ده‌فهرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ﴾ [فاطر: ۱۰] پيشه‌وای موفه‌سیران ئیمامی ئه‌بو جه‌عفهری طه‌به‌ری ده‌فهرموئ: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ به‌مانای ئه‌وه‌ی دئی یانی (إِلَى اللَّهِ يَصْعَدُ ذِكْرُ الْعَبْدِ إِيَّاهُ وَثَنًا) یانی زیکر و یاده‌کانی الله که عهد و به‌نده‌کان ده‌یکه‌ن ئه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه بو الله: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ ده‌فهرموئ (ویرفع ذکر العبد ربه‌إلیه عمله الصالح، وهو العمل بطاعته، وأداء فرائضه والانتهاه إلى ما أمر به. وبنحو الذي قلنا في ذلك قال أهل التأويل) که‌واته عه‌مه‌لی صالحی خوای رب العالمین باسکرد ئا ئه‌ویش ده‌بیته‌مايه‌ی ئه‌وه‌ی زیکری الله به‌رزکاته‌وه که ئیمان وات لیده‌کا له دلدا و به‌زمان که زیکری خوای رب العالمین بکه‌ی ئینجا الله تعالی کرده‌وه‌ی چاکیشی له‌گه‌ل باسکرد.

ئایه‌ته‌کان زۆرن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌سه‌لمینن عه‌مه‌ل به‌شیکه له ئیمان وه ته‌واوکه‌ری ئیمانه هه‌ندیک جار هه‌ندیک جاریش به‌راست دانانی ئیمان و مه‌رجی صحه‌ته که الله تعالی ده‌فهرموئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ وه‌سفی ئیماندارانی ئه‌مجاره‌ش به عه‌مه‌ل کرد الله تعالی ده‌فهرموئ بیگومان سه‌رفراز و براوه‌ن پرواداران، کین ئه‌و پرواداران‌ه‌؟ ئیمان بریتیه له‌چی؟ بریتیه له‌وه له دلایندا هه‌یه به‌زمان ده‌یلین: ﴿هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾ له‌نوێژه‌کانیشیان: ﴿خَاشِعُونَ﴾ له‌الله ده‌ترسن نوێژ عه‌مه‌له‌خوای رب العالمین باسیکرد کردیه پیناسه و وه‌سفی ئیمانداران: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ ئه‌وه‌ش به عه‌مه‌ل ده‌کرئ پشت ده‌که‌نه‌شته‌ناریک و ناله‌بار و له‌غو و تاوان و گوناچه‌کان: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ پروادار ئه‌وه‌شه که زه‌کات ده‌به‌خشن به‌کار و کردار ده‌یدهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ ئه‌وه‌ش به عه‌مه‌ل و کردار ده‌بی: ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ هه‌تا کو‌تایی.

وه پێغه‌مبه‌ری پێشه‌واش (ﷺ) له ده‌یه‌ها هه‌دیس سه‌لماندویه‌تی که عه‌مه‌ل و کردار هه‌ندیک جار ته‌واوکه‌ره هه‌ندیک جار مه‌رجی صه‌حه‌تی ئیمانه که ده‌فه‌رموی: «قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ فَاسْتَقِمْ»^[۱] یان «ثُمَّ اسْتَقِمْ» له‌ ریوایه‌تیکی تر له سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه که کابرای سه‌حابی لێی پرسى ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) شتیکم فی‌رکه له‌پاش ئه‌وه من پێویستم به هه‌یج که‌س نه‌بی هه‌ر ئه‌وه ده‌ربازمکا له‌ خزمه‌ت الله تعالی له‌ عه‌زاب و ئاگری دۆزه‌خ، فه‌رموی تو بلی بروام هی‌نا به الله (ئیمان) «فَاسْتَقِمْ» ئیستقامه‌ یانی چی؟ جا به‌رده‌وامیشه له‌سه‌ری و ئیستقامه‌ت هه‌بی، ئیستقامه‌ له‌سه‌ر ئیمان ئیمان بلی قبول نیه هه‌تا ئیستقامه‌ی له‌سه‌ر عه‌مه‌له‌کان ده‌بی هه‌بی به عه‌مه‌له‌کان بیسه‌لمینی ئیستقامه‌ خۆی له‌ خۆیدا یانی عه‌مه‌ل و کردار.

یان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوباره له سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموی: «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»^[۲] ده‌فه‌رموی ئیمان هه‌فتا و ئه‌وه‌نده پۆل و شو‌عه‌یه له هه‌مویان په‌دارتر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)یه له هه‌مویان نزمتر لادانی به‌ردی‌که له‌سه‌ر ری‌گا، لادانی به‌رد له‌سه‌ر ری‌گا به کردار و عه‌مه‌له به ده‌ست لایده‌ده‌ی به قاچ لای ده‌ده‌ی ئه‌و کاته ئه‌ویش له ئیمانه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی به‌شیکی ئیمانه.

یان ده‌فه‌رموی: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَمَنْ أَحَبَّ عَبْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ»^[۳] یان «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ،

[۱] صحیح مسلم (۳۸)، سنن الترمذی (۲۴۱۰)، سنن ابن ماجه (۳۹۷۲).

[۲] صحیح مسلم (۳۵)، صحیح البخاری (۹)، سنن أبي داود (۴۶۷۶).

[۳] صحیح البخاری (۲۱) (۱۶) (۶۰۴۱)، صحیح مسلم (۴۳)، سنن الترمذی (۲۶۲۴).

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ^[۱]» جا ئەو فەرمودانە و زۆریکی تریش بە لگەن لە سەر ئەو هی که پێغه‌مبەر (ﷺ) عەمەل و کرداری کردووە بە شیک لە ئیمان.

راشکاوانە تر پێغه‌مبەر (ﷺ) دەفەرموی که لێی دە پرسن وە فدی عبدولقەیس که پرسیار دەربارە ی دین لە پێغه‌مبەر دە کەن (ﷺ) پێغه‌مبەریش (ﷺ) لە وە لامیاندا دەفەرموی ئەمریان پێدە کا «بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ» دە لێ دە بێ ئیمانان هە بێ بە تاک و تەنهای بە الله که الله تاک و تەنهایە «أَتَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ؟» پێشیان دە لێ ئایە دەزانن ئیمان بە تاک و تەنهای بە الله مانای چیە؟ «قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ» گوتیان الله و پێغه‌مبەری الله دەزانن (ﷺ)، پێغه‌مبەر فەرموی «شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» ئیمان بە تەنهای خوای رب العالمین بریتیه لە شاھیدومانێ هیچ پەرستراویکی حەق و پەوانیە جگە لە الله وە موحەمەد پەوانە کراوی اللهیه «وَأَقَامُ الصَّلَاةَ» وە کردن و بەرپا کردنی نوێژە کان ئەو عەمەل و کردار «وَأِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَغْنَمِ الْخُمْسِ^[۲]» ئەوانە هەمویان کردارن که پێغه‌مبەر فەرموی (ﷺ).

لە ریوایە تیکی تر ئەبو هورەیره دە گێریتە وە دە لێ پرسیار لە پێغه‌مبەر (ﷺ) کرا کامە کردار لە هەموو کرداران پلە دار ترە؟ فەرموی: «إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ» لە دوا ی ئەو پێیان گوت کامە ی تر فەرموی «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» عەمەل و کردار که جەنگ و جیهاده، دوا یە فەرموی «حَجٌّ مَبْرُورٌ^[۳]» کهواتە ئەوانە هەمو ی عەمەل و کردارن پێغه‌مبەر (ﷺ) لە پال ئیمان و لە پێناسە ی ئیمان هی ناویتی.

کهواتە عەقیدە ی ئەهلی سونە و جەماعە بەو بە لگەنە ی رابردوو بە زۆریکی تریش دەیسەلمێنن که ئیمان بریتیه لەو هی جیگیر دە بێ لە ناو دڵ دانپێدا هێنانی ناو دڵ بە راست

[۱] صحيح البخاري (۱۴)، سنن النسائي (۵۰۱۵).

[۲] صحيح البخاري (۵۳) (۸۷) (۵۲۳)، صحيح مسلم (۱۷)، سنن أبي داود (۳۶۹۲) (۴۶۷۷).

[۳] صحيح البخاري (۲۶) (۱۵۱۹)، صحيح مسلم (۸۳)، سنن الترمذي (۱۶۵۸).

دانان و گوتنی زمانه وه له پاشان عه‌مه‌ل و کرده‌وه که‌شت ئەندامه‌کانی لاشه‌شت ده‌بی بیسه‌لمینی.

له‌به‌ر ئەوه‌یه زانایان فەرمویانه له‌وانه سوفیانی کۆری عویه‌ینه که یه‌کیکه له پێشینانی چاک ده‌فەرموی: (الإيمان قول وعمل، أخذناه ممن قبلنا قول وعمل وإنه لا يكون قول إلا بعمل^[١]) ده‌فەرموی ئیمان بریتیه له‌ قسه و گوتن له‌ کار و کردار وه ئیمه وه‌رمان گرتوه له‌وانی پێش خۆمان واته له‌ تابیی گه‌وره‌کان و له‌ سه‌حابه‌کان که ئیمان بریتیه له‌ قه‌ول و گوتن له‌ عه‌مه‌ل و کردار وه قه‌ولیش به‌ ته‌نها نابێ ده‌بی عه‌مه‌لیشی له‌ گه‌لدابی.

وه ئیمامی شافعی فەرمویه‌تی: (كان الإجماع من الصحابة والتابعين ومن بعدهم) یه‌که‌نگی و کۆ ده‌نگی سه‌حابه‌کان و تابیی له‌پاش سه‌حابه‌کان که هاتون (ممن أدرکناهم) ئەوانه‌ی ئیمه‌ پێیان گه‌یشتوین و به‌ خزمه‌تیان گه‌یشتوین له‌سه‌ر ئەوه‌ بوه (أن الإيمان قول وعمل ونية) ئیمان قسه و گوتن بوه وه کار و کردار بوه وه نیه‌تی دڵان بوه (لا یجزئ واحد من الثلاثة إلا بالآخر^[٢]) هه‌یچیک له‌وانه به‌بی ئەوی تر ته‌واو نابێ، یه‌عنی نیه‌ت به‌ ته‌نها ته‌واو نیه به‌بی گوتنی قسه قه‌ول، وه قه‌ول به‌ ته‌نها ته‌واو نیه به‌بی نیه‌ت، نیه‌ت و قه‌ول ته‌واو نیه به‌بی عه‌مه‌ل، قسه‌که‌ی شافعی وا ده‌گه‌یه‌نی -رحمه‌ الله-.

وه ئیمامی ئەحمه‌دی کۆری حه‌نبه‌لیش فەرمویه‌تی: (أجمع تسعون رجلاً من التابعين، وأئمة المسلمين، وأئمة السلف، وفقهاء الأمصار على أن السنة التي توفي عنها رسول الله صلى الله عليه وسلم) ده‌فەرموی رێککه‌وتون و یه‌ک ده‌نگ بونه نه‌وه‌ت له‌ پیاوانی تابیی شوێنکه‌وتوانی سه‌حابه‌کان -رضي الله عنهم- وه له‌ پێشه‌وايانی موسلمانان وه له‌ پێشه‌وايانی پێشینان وه له‌ فه‌قیه و شاره‌زایانی ولات و شوێنه‌کان له‌سه‌ر ئەوه‌ی که سونه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر لێی وه‌فاتی کردوه (یه‌ک له‌ زاراوه‌کانی عه‌قیده

[١] شرح العقيدة الطحاوية - عبد الرحيم السلمي [عبد الرحيم السلمي] ج: ٤ ص: ١٧.

[٢] لوائح الأنوار السنية ولوائح الأفكار السنية [السفارييني] ج: ٢ ص: ٢٩٢.

و عینوانی عه‌قیده‌ی پێشان سونه‌تی پێده‌گوترا) فه‌رموی جا ئه‌وه‌ی باسکرد فه‌رموی یه‌ک له‌ برگه‌کان ئه‌وه‌بوو (الإيمان قول وعمل) ئیمان بریتیه‌ له‌ قسه‌ و گوتن له‌ عه‌مه‌ل و کردار (یزید بالطاعة) زیاد ده‌کا به‌ تاعه‌ت و (وينقص بالمعصية^[۱]) وه‌ که‌م ده‌کا به‌ تاوان و گوناح. جا ئیمامی به‌غه‌ویش ده‌فه‌رموی: (اتفقت الصحابة، والتابعون، فمن بعدهم من علماء السنة على أن الأعمال من الإيمان) ده‌فه‌رموی یه‌ک ده‌نگ بونه‌ سه‌حابه‌ و تابعین وه‌ ئه‌و زانایانه‌ی له‌دوای ئه‌وانیش هاتون زانایانی ئه‌هلی سونه‌ که‌ عه‌مه‌ل و کردار له‌ ئیمانه‌وه‌یه‌ یان ته‌واوکه‌ری ئیمانه‌ یان مه‌رجی صحه‌ته‌ (وقالوا: إن الإيمان قول، وعمل، وعقيدة^[۲]) ئیمان بریتیه‌ له‌ قسه‌ و گوتن له‌ عه‌مه‌ل و کردار له‌ بیروبروای دڵان.

ابن أبي العز الحنفي له‌ شه‌رحی طه‌حاویه‌ ده‌فه‌رموی: (فذهب مالك والشافعي وأحمد والأوزاعي وإسحاق بن راهويه وسائر أهل الحديث) ئه‌و ناوانه‌ی هینای ناوی پێشینانی چاکن زانا دیاره‌کانی پێشینانی چاکن ئینجا ده‌فه‌رموی ئیمامی مالیک و ئیمامی شافعی و ئیمامی ئه‌حمه‌د و ئیمامی ئه‌وزاعی و ئیسحاقی کو‌ری راهه‌ویه‌ی وه‌ تیک‌رای زانایانی شه‌ره‌زا له‌ حه‌دیس (وأهل المدينة) وه‌ زانایانی مه‌دینه‌ (رحمهم الله) په‌حه‌مه‌تی الله له‌ هه‌مویان بێ (وأهل الظاهر وجماعة المتكلمين) وه‌ زانایانی ئه‌هلی ظاهر وه‌ کۆمه‌لێکیش له‌ زانایانی موته‌که‌لیم که‌ موته‌که‌لیمین به‌وانه‌ ده‌گوتری زیاتر که‌ بۆچونیان هه‌بوه‌ له‌سه‌ر مه‌سائیلی ئیمان و عه‌قیده‌ و بیروبروا (إلى أنه تصديق بالجنان وإقرار باللسان وعمل بالأركان^[۳]) ده‌فه‌رموی هه‌موو ئه‌وانه‌ بۆچونیان وایه‌ ئیمان بریتیه‌ له‌ ته‌صدیق و دانپێداهێنان و به‌راستدانانی دڵان وه‌ دانپێداهێنان و ئیقرار کردن و ئیعتیراف کردن به‌ زمان وه‌ عه‌مه‌ل و

[۱] الإيمان حقیقه‌، خواره‌، نواقضه‌ عند أهل السنة والجماعة [عبد الله بن عبد الحميد الأثري] ص: ٦٥.

[۲] شرح السنة للبعوي (١/ ٤٤).

[۳] شرح العقيدة الطحاوية - ابن أبي العز الحنفي - الصفحة ٣٧٣.

کار و کرده و هوى ته ندامه کان، ته و هيه پېناسه ي ته هلى سونه و جه ماعه به ته و اوى بو ئيمان و بيرو پروا.

ته هلى سونه و جه ماعه به وه جيا ده کړينه وه له جگه له ته هلى سونه و جه ماعه ئيمان زياد ده کا وه که مېش ده کا، جاري بو زياد کړنى ئيمان ته هلى سونه و جه ماعه يه کده نگن ئيختلاف و جيا و ازيان نيه به لام سه بارهت به که م کړنى ئيمان ده لښ به لگه ي راشکاوانه ي له سهر نيه که مېکى که م له ته هلى سونه و جه ماعه بو چونيان وايه ده لښ که م نا کا به لام سه بارهت به زياد بونى ئيمان هه مويان يه کده نگن وه به که م کړنى ئيمان يش زور به ي هره زورى ته هلى سونه و جه ماعه بو چونيان وايه که مېش ده کا.

به لگه کان له سهر ته و هوى که ثايه ئيمان چون ده توانين بلښين زياد ده کا يان که م ده کا؟ له به لگه قورثانيه کان خوى رب العالمين راشکاوانه فهرمويه تى: ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا **إِيمَانًا**﴾ [المدر: ۳۱] که ليره دا ته و ثايه ته راشکاوانه تييدا دياره ده فهرموى پرواداره کان زياد ده که ن ئيمان يان، الله تعالى دوباره فهرمويه تى: ﴿وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ **أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ**﴾ [التوبة: ۱۲۴] الله تعالى ده فهرموى ته گهر سورته و ثايه تانيک دابه زيان هه يانبوو ده يانگوت کى له ئيوه ئيماني پى زياد ده کا به لام پرواداره کان پروايان زياد ده کا و ئيمان يان زياد بوه پى وه ته وان موژده ده دهنه يه ک و دليان پى خوش ده بى، ته و ثايه تانه راشکاوانه به لگن له سهر ته و هوى ئيمان زياد ده کا، وه خوى رب العالمين فهرمويه تى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ **كَرِيمٌ**﴾ [الأنفال: ۲-۴] خوى رب العالمين فهرموى ته وانه ته نها پروادارن که زيکر و يادى الله ده کړى دليان هه لده قرچى و راده چله کى وه ته گهر ثايه ته کانى الله يان به سهر دا ده خوښي ته وه ئيمان يان زياد ده بى و زياد ده کا وه پشت ده به ستن به الله تعالى، که واته ده لى

ئیمانێان زیاد ده‌بی و زیاد ده‌کا دیاره ئیمان زیاد ده‌بی، خوای رب العالمین ئەمجاره له سورەتێکی تر ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ [الفتح: ٤] الله ئەو خوايه‌یه -جل شئنه- سه‌کینه‌ت و ئارامی دابه‌زاندوه به‌سه‌ر دلی پرواداران تا ئیمانێان له‌گه‌ڵ ئیمانەکانی تر که هه‌یانه‌ زیاد بێ به‌مه‌عنای ئیمان زیاد ده‌بی، وه‌ خوای رب العالمین له‌ سورەتی الک‌هف فه‌رمویه‌تی: ﴿وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ [الک‌هف: ١٣] هودا بریتیه له‌ پ‌ی‌نوینی پ‌ی‌نوینیش بریتیه له‌ ئیمان که‌سی خاوه‌ن ئیمان که‌واته هیدایه‌تمان زیاد کرد یه‌عنی ئیمان زیاد کردن هه‌ندیک له‌ موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون.

که‌واته ئایه‌ته‌کان زۆرن که ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه ئەوه‌نده ئایه‌ته‌ی هینامانه‌وه و زۆری ت‌ریش له ئایه‌ته‌کان ده‌که‌نه به‌ل‌گه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئیمان زیادیش ده‌بی وه که‌میش ده‌بی هه‌سه‌نی به‌صری ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ٢٢] (وَمَا زَادَهُمُ الْبَلَاءُ إِلَّا إِيمَانًا بِالرَّبِّ وَتَسْلِيمًا لِلْقَضَاءِ)^[١] ده‌لی مانای ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت به‌لا و موسیبه‌ت که به‌سه‌ریان‌دادی به‌و مانایه‌ی دێ که ئیمانێان به‌خوای په‌روه‌ردگاریان به‌ه‌ی‌زتر ده‌بی و زیاد ده‌کا وه ته‌سلیم ده‌بن بۆ قه‌زاو قه‌ده‌ر، که‌واته به‌لی ئەوانه سه‌لمان‌دیان ئەو ئایه‌تانه که ئیمان زیاد ده‌کا وه ده‌شتوان‌ری ئیمان زیاد بک‌ری به‌تاعه‌ت و گو‌پ‌رایه‌لی کردن و ج‌یبه‌ج‌یک‌ردنی فه‌رمانه‌کانی الله -جل شئنه-.

پ‌ی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌یه‌ها هه‌دیس و فه‌رموده‌ی هه‌یه به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئیمان زیاد ده‌بی ئەوه‌تا له‌یه‌ک فه‌رموده‌کانی ده‌فه‌رموی: «أوثق عرى الإيمان الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله»^[٢] که ده‌لی «أوثق عرى الإيمان» یانی قول‌پی به‌ه‌ی‌زی ئیمان به‌مه‌عنای ئەوه‌ی دیاره ئیمان به‌ه‌ی‌زیشی هه‌یه لاوازی‌شی هه‌یه که گوتمان به‌ه‌ی‌زی و لاوازی هه‌یه مه‌عنای دیاره زیاد و که‌می ت‌ی‌دایه ئیمان، که ده‌فه‌رموی دۆستایه‌تیه

[١] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة [اللاکائی] ج: ٥ ص: ١٠٢٣.

[٢] سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٩٩٨.

له پيناو الله دوژمنايه تيه له پيناو الله وه خو شويستنه له پيناو الله رق ليوننه وهيه له پيناو الله، له پاشان له ريوايه تيكي تر پيغه مبه ر فهرموي (ﷺ): «مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنْعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ»^[۱] هريه ك خو شه ويستي له پيناو الله بوو رق ليوننه وهيه له پيناو الله بوو به خشي ني له پيناو الله بوو وه قه ده غه و ده سترگرتي له پيناو الله بوو نه وه ئيماني ته واو كرده، ته واوي كرده ياني چي؟ ياني دياره ئيماني ناكامل و ناته واو يش هيه كه ماده م ناته واو هيه و ته واو هيه دياره زياد و كه مي تي دايه ئيمان، وه له پاشان پيغه مبه ر ده فهرموي (ﷺ): «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا»^[۲] ته واو ترين ئيمانداران له ئيمان و بيرو بروا ته واو ترين و چا كترين يانه له هه لسو كه وت و له خولوق و ته حامول و نه خلاق و ره و شتي جوان، كه واته كه ده لي «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ» دياره ئيماني كاملش هيه وه نه كمه ليش هيه با شتر و ته واو تر، وه ماده م پله پله ييدا يه دياره زياد و كه مي تي دايه، يان پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموي: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^[۳] ده فهرموي هريه ك له ئيوه خراپه و تاوان و مونكه ريكي بيني با به ده ست بيگوري نه گهر له توانايدا نه بوو به زمان بيگوري نه گهر له توانايدا نه بوو به دل بيگوري و پي ناخوشي ئا نه وه يان ئيمان لاوازه (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) ه ئيماني له وپه ري لاوازيه كه واته لايه نه لاوازيه كه ي ئيمانه كه ته نها به دل پيت ناخوش بي، جا كه واته ده لي (أَضْعَفُ) به مه عناي دياره نه وه ي به ده ست ده يگوري نه وه ئيماني زياتره كه ده لي زياتره ئيمان (أَضْعَفُ) هيه و زياتره هيه به مه عناي دياره زياد و كه مي تي دايه، جا به لگه كان زور زياترن به لام ئيمه به كورتي و پوختي هه ر نه وه نده مان هينا يه وه هه تا به هه مويرا بگه ين.

[۱] صحيح الجامع (۵۹۶۵)، أخرجه أبو داود (۴۶۸۱)، والطبراني (۱۵۹/۸) (۷۶۱۳).

[۲] أخرجه أبو داود (۴۶۸۲)، والترمذي (۱۱۶۲)، وأحمد (۴۷۲/۲) واللفظ له.

[۳] صحيح مسلم (۴۹)، سنن أبي داود (۱۱۴۰) (۴۳۴۰)، سنن الترمذي (۲۱۷۲).

جا زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ش قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌یه ده‌یه‌ها پیناسامان هینایه‌وه له رابردودا وه باسمان لێوه‌کرد ه‌ی چه‌ندین زانا که ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بون پیناسه‌ی ئیمان‌یان کرد ئه‌و بر‌گه‌یان به‌گه‌ڵ خسته‌وه (يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْعَصِيَانِ) يان (بِالْمَعْصِيَةِ) ئینجا ئیمامی ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رمو‌ی و لێی ده‌گێ‌ردریته‌وه که: (فكما يزيد كذا ينقص^[١]) ئیمان هه‌روه‌کو زیاد ده‌کا ئاواش که‌م ده‌کا، ئیمامی به‌یهه‌قیش فه‌رمویه‌تی: (وَأَنْ الْإِيمَانَ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ) به‌راستی ئیمان زیاد و که‌میش ده‌کا هه‌م زیاد ده‌کا و هه‌م که‌میش ده‌کا (وَإِذَا قِيلَ الزِّيَادَةُ قَبْلَ النِّقْصِ^[٢]) ئیمان ماده‌م ب‌لێن قبولی ئه‌وه ده‌کا که زیاد بب‌ی ده‌ب‌ی قبولی ئه‌وه‌ش ب‌کا که که‌م بب‌ی، وه سوفیانی کوری عویه‌ینه که یه‌کیکه له تاب‌عیه به‌رز و به‌ریزه‌کان ده‌فه‌رمو‌ی: (الْإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ) ئیمان زیاد و که‌م ده‌کا ده‌ل‌ی (أَلَيْسَ تَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ) ئایه وه که‌سانه‌ی ب‌لێن ئیمان زیاد و که‌م نا‌کا قورئانیان نه‌خویندوه‌ته‌وه که الله ده‌فه‌رمو‌ی ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ (في غير موضع؟) نه‌ک هه‌ر له یه‌ک شو‌ین له چه‌ندین شو‌ین الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ باسی زیادبونی ئیمان ده‌کا (قِيلَ يَنْقُصُ؟ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ يَزِيدُ إِلَّا وَهُوَ يَنْقُصُ^[٣]) جا پ‌یان گوت باشه ئه‌وه سه‌لماندت ئه‌ی سوفیانی کوری عویه‌ینه له قورئان باسکراوه و ئیمان زیاد ده‌کا، چو‌ن ده‌سه‌لمی‌نی که‌م ده‌کا؟ فه‌رمو‌ی هه‌ر شت‌یک زیاد بونی قبول ب‌کا و ت‌ی‌دابی ده‌ب‌ی برواشت به‌وه هه‌ب‌ی که‌م بونیشی ت‌ی‌دایه و که‌میش ده‌کا، وه ابن تیمیة ده‌فه‌رمو‌ی (وقد ثبت لفظ الزيادة والنقصان في الإيمان عن الصحابة ولم يعرف فيه مخالف من الصحابة^[٤]) ده‌فه‌رمو‌ی ج‌ی‌گیر بوه وشه و ده‌ربرینی زیاد بون و که‌م بون له

[١] رواه أبو داود في "مسائله" عن الإمام أحمد (١٧٦٣)، وابن هانئ في "مسائله" (١٨٩٧)، وعبد الله في "السنة" ١/ ٣٠٠ (٦٠٤)، ورواه الخلال في "السنة" ٢/ ٢٨ (١١٢٨) عن المروزي، وابن بطة في "الإبانة" كتاب الإيمان ٢/ ٨٥٢ (١١٤٩) عن الفضل، عن أحمد به.

[٢] (الاعتقاد) الإمام البيهقي: ص ١١٥ باب: (القول في الإيمان).

[٣] الإبانة (٢/ ١١٤٢/٨٥٠) والشريعة (١/ ٢٦٤/٢٧١).

[٤] مجموع فتاوى ابن تيمية صفحة ٢٢٢ جزء ٧.

ئیماندا له سه حابه و هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ره وه (ﷺ) -رضي الله عنهم- وه نه زاندراره
هیچیک له سه حابه کان موخاله فه و پیچه وانیهی ئه و لیدوان و قسه و ده برینه یان هه بوبی.
که واته ئیمه باشه بیینه سه ره ئه وهی بزاین به چی ئیمان زیاد ده کا هه تا ئیمان زیاد کهین
به چی کهم ده کا خۆمانی لی به دور بخهینه وه چونکه ئه وه سه لمیندراره به ئایهت و حه دیس
و وتهی زانایان و سه له فی سالح و وه ئه هلی سونه و جه ماعه که ئیمان زیاد و کهم ده کا:
یه کهم له و خالانهی که ئیمانی پی زیاد ده بی عیلم و زانستی سود به خشه که وه رگیرابی له
قورئان و له سونهی پیغه مبه ره (ﷺ) وه کار و کرده وهشی پیبکهی چونکه عیلم و زانستی
ئه گهر عه مه لی له گه لدابی ترسی اللهت له دل زیاد ده کا ههر که سیکیش ترسی اللهی له
دلدا زیاد بی ئیمانی پی بهرز ده بیته وه له گوناح زیاتر به دور ده که ویتته وه جا که واته ئیمان
به عیلم و زانستی وه رگیراو له قورئان و سونه زیاد ده کا.

وه دوه مین ئیمان به له الله نزیک بونه وه زیاد ده بی، یانی ئه و ریگا و شوینانهی که له اللهت
نزیک ده خاته وه وه کو تاعهت و عیباده ته کان زیکر و یادی خوی رب العالمین وه عه قیده
پاکبونه وه و پاککردنه وه الله ته و او ناسین ئه وانه له اللهت نزیک ده خاته وه، که واته ئه گهر
له الله نزیک که ویتته وه اللهت به ناو و سیفه ته کانی ناسی به دلنیا ییه وه ئیمانت بهرزتر
ده بیته وه، ئینسان ههر له خۆشی ههست پیده کا واقیعییهن که ئیمان زیاد و کهمی تیدایه
له بهر ئه وهی هه ندیک جار تو له وانه و ده رزیک دانیشتی یان له محازه ره و وتاریک
گوی ده گری یان گوی له قاریئیکی قورئان راده گری یان قورئان ده خوینیتته وه ههست
ده کهی خۆت له خۆتدا ئیمانت بهرزه فوله گوناح و تاوان بیته بهر دهستیش پشته
تیده کهی چاوتی لی ده نو قینی دلت پی ناخۆش ده بی به لام هه ندیک جاریش که دور
ده که ویتته وه له تاعهت و عیبادهت له قورئان خویندنه وه وه گوی ده گری له گوناح و
تاوانیک و هیواش هیواش ده چیه کوڤ و مه جلیسیک که گوناح و تاوانی لی ئه نجام
ده درئ ههست به خۆت ده کهی ئیمانت دابه زیوه له واز بوه ئه و کاته ئه گهر گوناح بیته

بەردەستت ئاسانتەر دەیکە و ئەنجامیشی دەدە و پێشت ئەوەندە شتیکی گەورە نیە،
کەواتە ئینسان و مەرووف لە خوۆشی هەست دەکا کە ئیمان زیاد و کەم دەکا بە لە الله نزیک
بونه و بە تاعەت کردن ئیمان زیاد دەکا.

و خالێکی تر کە پالەنەرە و ئیمانمان پێی زیاد دەبی ئیقتیدا کردنە بە پێغەمبەری پێشەوا
(ﷺ) وە شوینکەوتنی سونەتەکانی وە جێبەجێکردنی لە ژيانی پڕۆژانەمان لە هەموو
گەورەیی و بچوکیە کیدا لە ریش و ئیشدا لە شیوە و شکڵدا لە هەستان و دانیشتندا لە
دەرەو و لە بازار و لە ماله وە و لە سوار بونی ئۆتۆمبیل و دابەزینت و لە گەل مندال گەورە
بچوک خیزانت دایکت باوکت خوشکت برات لە گەل هەموو کەسیک هەلسوکه و تە کانت
هەستان و دانیشتنە کانت وە نوستن و خەوتنت وە راستبونه وە بە ئاگاهانت لە خەوتن
ئەوانەت هەموی بە گوێرە سونەتی پێغەمبەرێ (ﷺ) بە دنیایی ئیمان بەرز دەبیته وە
و فول دەبی.

و لە پاشان وازەینان لە تاوان و گوناخەکان لەو قەدەغانە کە الله کردویه تی و پێغەمبەر
فەرمویه تی (ﷺ) ئا ئەوەش لە اللهت نزیک دەخاتە وە و ئیمان پێی زیاد دەکا.
ئینجا پڕوکردنە ژيانی قیامەت و بیرکردنە وە لە قیامەت و ژيانی بەرزەخی ئیمانی پێی زیاد
دەبی.

ئینجا خویندنه وە قورئانی پیرۆز و تەدەبۆر تیدا کردن و لیۆردبونه وە هەندیک جار
ئایەت هەیه پێویستە چەندین جار بیخوینیتە وە هەتا لێی حالی دەبی تیدەگە لێی ورد
دەبیته وە ماناکە بە دلت و میشکته وە دەنوسی وات لیدەکا جێبەجێی بکە لە ژيانی
پڕۆژانەت ئەو تەئەمول و تەدەبۆرە وات لیدەکا ئیمان زیادبی.

زۆر دۆعا کردن و پارانە وە زۆر کردنی زیکری خوی رب العالمین زۆر داوای لیۆردن زۆر
(سبحان الله) گوتن زۆر (لا إله إلا الله) دەربرین ئەوانە هەر هەمویان پێگا و شوینن بۆ
ئەوێ کە ئیمانتی پێی زیاد بی.

ئینجا کردنی سونه‌ته‌کان ئە‌گەر فەرزه‌کانت هه‌موی ته‌واو جیبه‌جی کرد سونه‌ته‌کانیش بکه‌ ئیمانت پێی به‌رز ده‌بیته‌وه.

ئینجا چاکه‌کردن له‌‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی خوای رب‌ العالمین له‌‌ خیر و چاکه‌ و به‌‌خشین له‌‌ قسه‌ی خوش له‌‌ ده‌عه‌ و بانگه‌وازی ئیمانت پێی به‌رز ده‌بیته‌وه.

ئینجا ورد بونه‌وه له‌‌ نیشانه‌ و به‌‌لگه‌کانی خوای رب‌ العالمین هه‌م له‌‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان هه‌م له‌‌ شاخ و داخ و زه‌وی و ئه‌ستیره‌ و ئاسمان و باقی به‌‌لگه‌کانی تر و نیشانه‌کانی تری گه‌وره‌یی خوای رب‌ العالمین.

ئینجا ده‌عه‌ و بانگه‌وازی کردن فەرمان به‌‌ چاکه‌ و پ‌‌یگری له‌‌ خراپه‌ خۆی له‌‌ خۆیدا ئیمانت به‌‌رز ده‌کاته‌وه.

ئینجا دوربونه‌وه له‌‌ شیرک و کوفر و ئه‌و کۆر و مه‌جلیسانه‌ی شیرک و کوفری لێده‌کری یان بیدعه‌ و خورافیاتی لێده‌کری یان تاوانه‌ گه‌وره‌کانی لی ئه‌نجام ده‌دری یان له‌‌ خودی کافر و مونا‌فقه‌کان تاوانکاره‌کان ئە‌گەر لێیان به‌‌دور که‌ویتته‌وه زالم و سته‌مکاره‌کان ئیمانت به‌‌رز ده‌بیته‌وه.

که‌واته‌ ئیمه‌ پ‌‌یویسته‌ ئه‌و خالانه‌ی گوتمان زۆری تریش ئە‌گەر بیری لێبکه‌یه‌وه ده‌بیته‌ مایه‌ی ئیمان به‌‌رز بونه‌وه له‌‌ خۆمانی ب‌‌ینه‌جی هه‌تا هه‌رده‌م ئیمانمان له‌‌ به‌‌رزیدایی و دانه‌به‌زی و نه‌‌نزم ده‌بیته‌وه.

وه‌ سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کانی ئیمان دابه‌زین و که‌م کردنی ئیمانی‌ش به‌‌ پ‌‌یچه‌وانه‌ی ئه‌و خالانه‌ی تر گوتمان که‌ ئیمانی پ‌‌ی به‌‌رز ده‌بیته‌وه و زیاد ده‌کا، که‌ عیلم و زانستی یه‌که‌میان بوو جه‌هل و نه‌فامی به‌‌ دین ئه‌وه‌شیان ئیمانت نزم ده‌کاته‌وه، شاره‌زا نه‌بون له‌‌ دین وه‌ ته‌قلید و به‌‌دواکه‌وتنی شته‌کان به‌‌ چاوبه‌سته‌کی و به‌‌ کویرانه‌ ئه‌وانه‌ ئیمانتی پ‌‌ی که‌م ده‌بیته‌وه و لاواز ده‌بی، وه‌ بیدعه‌کردن و وازه‌ینان له‌‌ سونه‌تی پ‌‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمانی پ‌‌ی کز و لاواز ده‌بی، وه‌ شوینکه‌وته‌بونی ئه‌و زانا و خه‌‌لکانه‌ی که‌ ئه‌هلی ئه‌هوان به‌‌لگه‌ و ده‌لیلیان له‌‌

دهست نيه يان بيدعه و خورافيات ده کهن ئيمانتي پي کهم دهبي و لاواز دهبي، وه شوينکه و ته بوني هه واو هه وهس و ئاره زوه کانت وه شوبوهات و دودليه کان ئيمانتي پي لاواز دهبي و کهم دهبي، وه ئيقتيدا کردن و شوين پي هه لگرتني ته وانه ي که تاوانکارن گونا حبارن يان بيدعه چين هه ريه ک له وانه يان کافرن يان زالمن يان سته مکارن ئيمانتي پي لاواز دهبي، وه له پاشان ته گهر توو خوټ نه که يته که سيکی خاوهن مه وقيفي وه لاء و به پراء به دنياييه وه ئيمانتي داده به زي لاواز دهبي، وه له پاشان ته گهر ههست نه که ي به مه سوليته به رامبه ر به ئومه تي ئيسلام و موسلمانان ئيمانتي لاواز دهبي، ته گهر گوپرايه لي هه واو هه وهس و نه فست بکه ي ئيمانتي لاواز دهبي، ته گهر بچيته ته و کوپ و مه جليسانه ي که گونا ح و تاواني لي ده کري يان دوست و براده ري خراپت هه بي به دنياييه وه ئيمانتي لاواز دهبي، ته گهر توو خوټ بي ئاگا بکه ي و پشت بکه ي له قورئان و ئايني خواي رب العالمين ياد و زيکري الله نه که ي ئيمانتي لاواز دهبي، کردني تاوان و گونا حه کان هه رکاتيک هه ر تاوان و گونا حتيک ته نجام بده ي و بيکه ي ئيمانتي پي کهم ده بيته وه و لاواز دهبي، وه له پاشان دلت ته واو به دونيا وه به ستيته وه وه دلت زور خوش بکه ي به زينته و رازا وه ييه کاني دونيا ته وه به دورت ده خاته وه له دينداريه کي ته واو و ريک و پيک و ئيمانتي پي لاواز دهبي، وه بير نه کردنه وه له قه بر و قيامته و مردن و وه له پاشان مه يداني حه شر و حيساب ته وه ئيمانتي لاواز دهبي و دلت رهق دهبي، وه له پاشان دور که و تنه وه له تاعته و عيباده ته کان ئيمانتي پي لاواز دهبي، وه شوينکه و تني ته و خوت خوته و خه يالات و وه سوه سه ي شه يتان ئيمانتي لاواز ده کا.

که واته ته وانه ش چند خاليک بون به کورتي و پوختي ئيماني پي لاواز دهبي ته وه ي له سه رمانه ئيمه دهبي ته و خالانه بينينه جي که ئيمانمان پي به رز ده بيته وه خوا نه خواسته نه ک ته وانه بينينه جي ئيمانمان پي کهم و لاواز بي.

که‌واته کورته و پوخته‌ی قسان ئیمان شتی‌که لاواز ده‌بی و به‌هێز ده‌بی زیاد ده‌بی و که‌میش ده‌بی له‌لای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، هه‌یه له‌ مروّقه‌کان ئیمانی له‌وپه‌ری ته‌واوی و رێک و پێکه که‌م و کورتی نیه و له‌ قیمه‌ی ئیماندا‌یه نمونه وه‌کو ئه‌بو به‌کری صدیق وه‌کو عومه‌ری کورپی خه‌تاب وه‌باقی سه‌حابه‌کانی تریش نمونه زۆرن وه‌هه‌شه ئیمانی یه‌کجار لاوازه به‌لام له‌ ئیسلام نه‌چوه‌ته ده‌ره‌وه تاوان و گونا‌حه‌کان ئه‌نجام ده‌دا بی موبالاته به‌لام هه‌ر له‌ بازنه‌ی ئیمانداران حساب ده‌بی به‌لام له‌لای غه‌یری ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ئیمان زیاد و که‌م ناکا به‌ تایبه‌ت له‌لای مورچیه‌کان وه‌هه‌موی له‌یه‌ک ئاستی ئیمانداران وه‌جه‌همیه‌کانیش ئه‌وه بو‌چونیانه، که‌واته ئیمانی جو‌برائیل که‌مه‌لائیکه‌تی‌که الله تعالی وه‌حی پێ ده‌نارد بو‌ پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) له‌گه‌ڵ ئیمانی که‌سیکی زۆر گونا‌حکار له‌یه‌ک ئاست داده‌نێن ئه‌و تا‌قم و کو‌مه‌لانه‌ی جگه له‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و قسانه‌یان هه‌له‌یه تاوانه وه‌ گونا‌حه پی‌چه‌وانه‌ی قورئان و سونه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ).

حوکمی بکه‌ری تاوانه گه‌وره‌کان:

وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يُكْفَرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ؛ كَمَا يَفْعَلُهُ الْخَوَارِجُ؛ بَلِ الْأُخُوَّةُ الْإِيمَانِيَّةُ ثَابِتَةٌ مَعَ الْمَعَاصِي؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ١٧٨]، وَقَالَ: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩]، ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ [الحجرات: ١٠].

جا ابن تیمیه دی باسیکی تری گرنگ و موهیم ده‌رباری عه‌قیده ده‌وروژینێ و باس ده‌کا که‌ ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی کافر کردنی خه‌لکانیکه ئایه ده‌توانی ئه‌هلی قیبه‌ی موسلمانان به‌ کافر دا‌بنیی؟ مه‌سه‌له‌ی ته‌کفیر که‌ زۆر گرنگ و حه‌ساسه وه‌ تییدا ده‌بی وردبین ده‌قیق

بین ئەهلی سونە و جەماعە مام ناوەندییە لەو مەسەلەیەشدا نە زێدەرەوییان تێدا کردووە نە
 کەمتەر خەمن تێدا لەبەر ئەوە ابن تیمیة دەفرموی (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ) ئەهلی سونە و جەماعە
 کە پێشتر پێناسەی ئیمانێان کردووە و باسی ئیمانێان کرد فرموی (وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ،
 وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) ئیمان بە تاعەت و گوێڕایەڵی الله تعالی و فرمانەکانی پێغەمبەر (ﷺ)
 زیاد دەکات و بە مەعسەت و تاوان و گوناخەکان کەم دەکات ابن تیمیة فرموی ئینجا لە گەڵ
 ئەوەدا ئەهلی سونە و جەماعە کە وایان گوتووە و واڵ دەلێن (مَعَ ذَلِكَ لَا يُكْفَرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ
 بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ) ئەهلی قیبلە کە ئەوانەن ڕوودە کە نە قیبلە واتە ڕووادارن موسڵمانن
 لە زاهیری و ڕوایەتدا وایان بە موتڵەقی مەعسەتەکان و بە ڕەهاییەتی تاوان و
 گوناخەکان و گوناخە گەورەکان کافریان ناکەن.

(مطلق المعاصي) یەعنی چی یان (مطلق الكبائر)؟ بەو مانایە دی یەعنی هەندێک لە
 گوناخەکان هەندێک لە تاوانەکان هەندێک لە گوناخە گەورەکانیشیان ئەنجامدانە کە هەر
 هەموو گوناخەکان سەدا سەدا ئەنجامدەن هیچ عەمەلی چاکیان نەبێ یان هیچ جنسی
 عەمەلیان لێ نەهێتەجێ بەڵکو بە موطلەقی یان هەندێک لە گوناخەکان ئەگەر
 ئەنجامیشیاندا هەندێک لە کەبیرەکانیان ئەگەر ئەنجامیشدا لە تاوانە گەورەکان ئەهلی
 سونە و جەماعە ئەو کەسانە کافر ناکەن بە کردنی ئەو گوناخ و تاوانانە ئەو گوناخانە هەر
 چەندێک مەزن و گەورەشبن، ئەوە پیشە و ئیشی خەوارێجە کە بە گوناخە گەورەکان
 موسڵمانان کافر دەکەن، لە عەقیدەی خەوارێجەکان ئەگەر کەسیک ئارەقی خواردووە
 ئەگەر کەسیک زینای کرد ئەگەر کەسیک قەتلی کرد و موسڵمانێکی کوشت بە کردنی
 ئەو گوناخ و تاوانە لە ئیسلام دەچێتە دەرەو بە کافری دادەنێن خوینی حەڵال دەکەن وە
 دەلێن هەمیشەیش دەبێ لە ئاگری دۆزەخ، موعتەزێلەکانیش پلەیه ک نزمترن لە
 خەوارێجەکان بەس قسەکانیان زۆر لێک نزیکە کە دەلێن ئیمە بە کردنی تاوان و گوناخ
 لەلایەن موسڵمانێکەو ئەگەر ئەهلی قیبلەش بێ بە موتڵەقی مەعاسی و کەبیرەکان دەلێن

دهردهچی له ئیسلام بهس ناچیتته بازنه ی کوفر (في منزلة بين المنزلتين) لهو شوین و ناوهراسته دا ده مینیتته وه له نیوان ئیسلام و کوفردا به لām له قیامهت و له دۆزه خ هه میشه یی ده بی، له قیامهت تیک ده که نه وه له گه ل خه واریجه کان له دونیاش قسه یه کی بی مانای پروپوچی بی به لگه یه که ده لێن له ئیسلام دهرده چی و ناچیتته بازنه ی کوفریش، به لām ته هلی سونه و جه ماعه ده لێن هیچ ئیماندار و ته هلی قیبله یه ک نیه هیچ موسلمانیک نیه به کردنی هه ندیک له گوناچه کان یان به کردنی تاوان و گوناچه گه وره کان ماده م پروای به چه لāl بونی نه بی له ئیسلام دهر بچیت و به کافر دابنری به لکو ههر له بازنه ی ئیسلام ده مینیتته وه به لām که سیکی ئیمان نوقسانه که سیکی تاوانکاره که سیکی گوناچاره ههر ته و بریاره ی له سه ر ده درئ.

(كَمَا يَفْعَلُهُ الْخَوَارِجُ) ابن تیمیة ده فهرموئ ته هلی سونه و جه ماعه ته هلی قیبله به کافر دانانین به کردنی گوناچه کان یان گوناچه کان ته گهر گه وره ش بی هه روه کو خه واریجه کان به کافریان داده نین (بَلِ الْأُخُوَّةُ الْإِيمَانِيَّةُ ثَابِتَةٌ مَعَ الْمَعَاصِي) به لکو برایه تی ئیمانی له گه ل که سیکی تاوانکار ته گهر گوناچه گه وره کانیش ته نجام بدا جیگیره له لایه ن ته هلی سونه و جه ماعه وه ههر ده مینئ برایه تیه که و ههر هه یه له گه ل کردنی تاوان و گوناچه کانیش (كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ فِي آيَةِ الْقَصَاصِ) هه روه کو الله تعالی و پاک و بیگهر د له ئایه تی القصاص فهرمویه تی: ﴿فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ۱۷۸] هه ریه ک شتیکی عه فو کرد له براکه ی خوی، که ده لئ له براکه ی خوی ته و که سه ی تو عه فوی ده که ی وه لی ته مری مه قتوله که کوژراوه که قاتيله که یه که عه فوی ده کا شتیکی لی عه فو ده کا قاتیلش یانی گوناچه گه وره که ی ته نجام داوه که عه مدهن قه تلئ کردوه و که سیکی موسلمانن کوشتوه یان به خه طهء کوشتویه تی که واته ته و تاوانه گه وره که کوشتنه ته و که سه ی له برایه تی تو نه خست که خوی رب العالمین به برا ناوی هی نا نه یبرده بازنه ی کوفر و له ئیسلامی دهر نه خست، خوی رب العالمین ته مجاره فهرموئ: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ [الحجرات: ٩] الله تعالیٰ فهرموی ئه‌گەر دوو تاقم و کۆمه‌لی برواداران شه‌ری یه‌کتریان کرد له‌گه‌ل یه‌کتر جه‌نگین ده‌فهرموی ئیوه‌ ناو‌بژیوانیان بکه‌ن و وه‌ ئیسلاح و ئاشته‌وایی و پیکهاتنه‌وه‌ بخه‌نه‌ نیوانیان ئه‌گەر یه‌کیکیان به‌سه‌ر ئه‌وه‌یتریان‌وه‌ ده‌رچونی کرد ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌رچونی کردوه‌ و باغی بوه‌ و له‌ ئه‌مر و فهرمانی خه‌لیفه‌ و ئیمام و وه‌لی ئه‌مری موسلمانان ده‌رده‌چیته‌ ئه‌وه‌ شه‌ری له‌گه‌ل بکه‌ن کوشتاری له‌گه‌ل بکه‌ن هه‌تا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو ئه‌مر و فهرمانی خوای رب‌ العالمین و سه‌ر داده‌نه‌وینی و ملکه‌چ ده‌کا جا ئه‌گەر ملی که‌چ کرد وه‌ ته‌سلیم بوو ئه‌و کاته‌ نیوانیان چاک بکه‌نه‌وه‌ به‌عه‌دل و دادوه‌ری وه‌ خوای رب‌ العالمین که‌سی دادوه‌ری خو‌شده‌وی.

که‌واته‌ فهرموی خوای رب‌ العالمین ابن‌ تیمیة به‌ه‌لگه‌ی ئه‌وه‌ هیناویه‌تیه‌وه‌: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا﴾ ئه‌گەر دوو تاقم و کۆمه‌ل له‌ برواداران یه‌کتریان کوشته‌، جا هه‌ندی‌ک جار کوشتن مه‌عنای چیه‌ که‌ به‌شه‌ری یه‌ک دین له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌جه‌نگن؟ مه‌عنای هه‌ندی‌ک جار نه‌فه‌ر و که‌سی‌ک له‌ تاقمی‌ک له‌ تاقمه‌کانی له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌که‌ی کوشتنی توش ده‌بی کوشتن که‌ قه‌تله‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خوای رب‌ العالمین نه‌یفه‌رموو به‌و کوشتنه‌ له‌ بازنه‌ی براهه‌تی ئیمانی ده‌رده‌چی ده‌فهرمویت: ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ خوای رب‌ العالمین ده‌فهرمویت، ئینجا له‌ کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ چی ده‌فهرموی؟ له‌دوای ئه‌و ئایه‌ته‌ ئایه‌تی ده‌فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ به‌راستی ته‌نها برواداران بران.

که‌واته‌ ئه‌و دوو تائیفه‌ ئه‌گەر یه‌کتیش ده‌کوژن قه‌تلیش ده‌که‌ویته‌ نیوانیان ماده‌م قه‌تلیان پی‌ه‌ه‌ل‌ل‌ نیه‌ گوناچه‌ گه‌وره‌کانیان پی‌ه‌ه‌ل‌ل‌ نیه‌ وه‌کو گوناچی‌کی گه‌وره‌ته‌نها ئه‌نجامیان داوه‌ و عه‌مه‌لیان به‌و گوناچه‌ گه‌وره‌ کردوه‌ به‌ بروادار ده‌می‌نینه‌وه‌ وه‌ براهه‌تی برواداری و ئیمان له‌نیوانیان ده‌می‌نی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ خوای رب‌ العالمین ده‌فهرموی نیوانی براکانتان

چاککه‌ن: ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ نێوانی براکانتان چاککه‌ن سولح و ئاشته‌وایی بخه‌نه نێوانیان: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له الله بترسن وه خو پارێزکاربن: ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ [الحجرات: ۱۰] به‌لکو خوای رب العالمین ره‌حم و به‌زه‌ییتان پێبکا.

حوکمی که‌سی فاسق له ئیسلامدا:

وَلَا يَسْلُبُونَ الْمِلَّةَ اِسْمَ الْاِيْمَانِ بِالْكَلِّيةِ، وَلَا يُخَلِّدُونَهُ فِي النَّارِ؛ كَمَا تَقُولُ الْمُعْتَزَلَةُ. بَلِ الْفَاسِقُ يَدْخُلُ فِي اِسْمِ الْاِيْمَانِ؛ كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ [النساء: ۹۲]، وَقَدْ لَا يَدْخُلُ فِي اِسْمِ الْاِيْمَانِ الْمُطْلَقُ؛ كَمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ۲]، وَقَوْلُهُ: (ﷺ): «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ»^[۱].

ونقول: هُوَ مُؤْمِنٌ نَاقِصُ الْاِيْمَانِ، أَوْ مُؤْمِنٌ بِاِيْمَانِهِ فَاسِقٌ بِكِبِيرَتِهِ، فَلَا يُعْطَى الْاِسْمَ الْمُطْلَقَ، وَلَا يُسَلَبُ مُطْلَقَ الْاِسْمِ.

ئه‌مجاره ابن تیمیة ده‌فهرموئ (وَلَا يَسْلُبُونَ الْمِلَّةَ اِسْمَ الْاِيْمَانِ بِالْكَلِّيةِ) وه هه‌روه‌ها ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که‌سیکی له فهرمان ده‌رچوو وای دانانیڤ سه‌دا سه‌د بلیڤ له ئیسلام ده‌رچوه به‌کردنی له فهرمان ده‌رچونیکی و به‌تاوان و گوناخیکی (وَلَا يُخَلِّدُونَهُ فِي النَّارِ؛ كَمَا تَقُولُ الْمُعْتَزَلَةُ) بریارى هه‌میشه‌یی له ئاگرى دۆزه‌خى به‌سه‌ردا ناده‌ن هه‌روه‌کو موخته‌زیله‌کان ئه‌و بریاره‌ی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن، چونکه‌ گوتمان موخته‌زیله‌کان ده‌لیڤ هه‌رکه‌سیکی فسقیکی کرد به‌مه‌عنای تاوانیکی کرد که‌بیره‌یه‌کی ئه‌نجامدا هه‌میشه‌یه‌یه‌ له ئاگرى دۆزه‌خ له قیامه‌ت (په‌نا به‌خوای رب العالمین) (بَلِ الْفَاسِقُ يَدْخُلُ فِي اِسْمِ الْاِيْمَانِ) به‌لام له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که‌سی فاسق، فاسق به‌مه‌عنای فسقی بچوک

[۱] صحيح البخاري (۵۵۷۸) (۲۴۷۵) (۶۷۷۲)، صحيح مسلم (۵۷)، سنن أبي داود (۴۶۸۹).

یان به مه‌عنای فسقی تاوان و گوناح نه‌ک فسق به مه‌عنای کوفر چونکه هه‌ندی‌ک جار فسق له‌ موسته‌له‌حی قورئانی به مه‌عنای کوفریش دێ ئه‌وه کوفری مه‌به‌ست نیه، به‌لام فسق به مه‌عنای تاوانه گه‌وره‌کان که ئه‌نجام بدا گوناح و تاوان بکا له‌ فه‌رمانی الله ده‌ربجی به‌لام هه‌ر له‌ بازنه‌ی ئیمان و ئیسلام بمی‌نیه‌وه بر‌وای به‌ هه‌لال بونی تاوان و گوناحه‌ که نه‌بی له‌لای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ که‌سی ئاوا فاسق له‌ بازنه و له‌ناو بازنه‌ی ناوی ئیمان ده‌می‌نیه‌وه یانی ناوی ئیماندار و موس‌لمانی هه‌ر پێ ده‌گوتری وه‌کو خ‌وای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ [النساء: ۹۲] جا ر‌زگار کردن و ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک و که‌سیکی ئیماندار که‌واته هه‌ندی‌ک جار ئه‌وه‌ی که‌سه و تاوانباریشه و گوناح‌گاریشه و فاسقیشه و الله به‌ ئیماندار ناوی بر‌دوه (وَقَدْ لَا يَدْخُلُ فِي اسْمِ الْإِيمَانِ الْمُطْلَقِ) هه‌ندی‌ک جاریش ناچیه‌ ناو ناوی ئیمانی موته‌لق.

(مطلق الإيمان) مان هه‌یه ئیمانی موته‌لقمان هه‌یه، ئایه جیاوازییان چی ده‌بی؟ ئه‌و موسته‌له‌حه موسته‌له‌حیکی ئوسولیه پ‌یویستی به‌ هه‌ل‌و‌یسته و ر‌ونکردنه‌وه‌یه‌کی بچوک هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی لیتان هه‌له‌ نه‌بی، له‌ پ‌یشت‌ردا ابن تیمیه‌ باسی کرد فه‌رموی (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يُكْفَرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ) (مطلق المعاصي والكبائر) یان (مطلق الإيمان) که ده‌گوتری به مه‌عنای هه‌ندی‌ک دێ به‌شیک دێ لێ به‌لام که ده‌لین ئیمانی موته‌لق یه‌عنی سه‌دا سه‌د مه‌به‌ستی له‌وه‌یه لێ ره‌ش نا‌کریته‌وه، یه‌عنی که‌سه که پ‌یی نا‌گوتری ئیمان داریکی سه‌دا سه‌دی پله سه‌دی یان ته‌واو وه‌کو ب‌ل‌یین عه‌یاره بیست و یه‌ک یان عه‌یاره بیست و چوار که ئه‌و وشه به‌کار ده‌ه‌ینری به‌ل‌کو فاسقه که پ‌یی ده‌گوتری ئیمان که‌م و کورت پ‌یی ده‌گوتری تاوانبار پ‌یی ده‌گوتری له‌لایه‌ن ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که ئیمانه‌که‌ی ته‌واو نیه پله‌ی ئیمانه‌که‌ی نزمه له‌به‌ر ئه‌وه ته‌واو و گوناحه‌ی کردوه به‌لام ناوی (مطلق الإيمان) ی هه‌ر له‌سه‌ر ده‌می‌نی له‌سه‌ری لاناچی ب‌ل‌یی ئیمانه‌که‌ی ته‌واو سه‌دا سه‌د له‌سه‌ر ره‌ش بیته‌وه و پ‌یی ب‌گوتری کافر (په‌نا به‌ خ‌وای رب العالمین).

(كَمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى) هه‌روه‌كو خ‌وای رب‌ العالمین فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ۲] فه‌رموی ئه‌و بر‌وادارانه‌ی که زکر و یادی خ‌وای رب‌ العالمین ده‌که‌ن یان له‌لایان ده‌کری ئه‌وه‌ دلیان راده‌چله‌کی به‌ مه‌عنای ئیمانیان زیاد ده‌کا به‌سه‌ر خ‌ویاندا ده‌چنه‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کانی الله‌یان به‌سه‌ردا بخ‌ویندریته‌وه‌ ئیمانیان زیاد ده‌کا، که ده‌لی ئیمانیان زیاد ده‌کا دیاره‌ ئیمان له‌ پ‌یشت‌ریش باسه‌مان کرد و سه‌لماندمان ابن‌ تیمیه‌ به‌ له‌گه‌ی ئه‌وه‌ هی‌ناویه‌تیه‌وه‌ زیاد و که‌می تی‌دایه‌ که‌واته‌ فاسقیش له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئه‌گه‌ر گوناح و تاوانیکی ئه‌نجام داوه‌ پ‌یی ده‌بیته‌ فاسق، به‌لام ئایه‌ ئیمانی فاسقیک له‌گه‌ل ئیمانی که‌سیکی صدیق وه‌کو ئه‌بو به‌کری صدیق وه‌کو یه‌که‌؟ نه‌خ‌یر ئیمانی ئه‌بو به‌کری صدیق له‌وپه‌ری ته‌واوی و زۆرییه‌ وه‌ ئیمانی فاسقه‌که‌ له‌ که‌میدایه‌ به‌قه‌ده‌ر گوناح و تاوانه‌که‌ی لی‌ی نوقسان بوه‌ که‌م و کورته‌، که‌واته‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌گوت‌ری که‌سیکی فاسق یان تاوانبار یان گوناح ئه‌نجام ده‌دا پ‌یی بلی‌ی ئیمان نوقسان ئاساییه‌ وه‌ دروسته‌ پ‌یی بلی‌ی ئیمانی که‌م و کورتی هه‌یه‌ دروسته‌ به‌لام نابی‌ پ‌یی بلی‌ی ئیمانی نیه‌ ئیمانه‌که‌ی ته‌واو لی‌ بستینیته‌وه‌.

خ‌وای رب‌ العالمین که‌ وای فه‌رموو ئه‌وه‌تا پ‌یغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رموی (ﷺ) ابن‌ تیمیه‌ به‌ له‌گه‌ی هی‌ناوه‌ته‌وه‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ» زیناکه‌ر زینا‌ناکا له‌ کاتی زینادا بر‌وادارب‌ی به‌ مه‌عنای بر‌وادار نیه‌، ئایه‌ سه‌دا سه‌د بر‌وادار نیه‌ و ئیمانی ته‌واو لی‌ ده‌ستی‌نریته‌وه‌ یان ئیمانی که‌م و کورته‌؟ ئیختیلاف و جیاوازی له‌سه‌ره‌ و دین ئیستا له‌ هه‌لو‌یسته‌ کردن له‌سه‌ری به‌ له‌گه‌ی له‌سه‌ر ده‌هینینه‌وه‌ و بو‌چونی زانایانی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ش ده‌خه‌ینه‌ به‌ر ده‌ستان، وه‌ ده‌ش فه‌رموی «وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ» دزیکه‌ر له‌و کاته‌ی دزی ده‌کا پ‌یی ناگوت‌ری بر‌وادار بر‌وادار نیه‌ پ‌یغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ)، ئایه‌ سه‌دا سه‌د بر‌وادار نیه‌ و کافره‌ ئیمانی لی‌ ده‌ستی‌نریته‌وه‌؟ یان

برواداریکی گوناکاره‌ئو لهو حاله‌ته‌دا و له دزیه‌که‌دا بروادار نیه؟ ئه‌وه ئیختیلاف و جیاوازی له‌سه‌ره و دوایه‌باسی لیوه ده‌که‌ین له هه‌لویسته‌کان «وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ» وه نایخواته‌وه ئاره‌ق که‌سیکی ئاره‌قخۆر لهو کاته‌ی ده‌یخواته‌وه برواداریکی که‌واته بروادار نیه «وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ» مه‌به‌ست پیی (والله أعلم) بردنی شت و ر‌فاندنی‌تی یان هی ئافره‌ت هه‌ندی‌ک جار که لهو کاته‌خه‌لک چاوی تیده‌بری که ئه‌ویش ئیشه‌که ئه‌نجام ده‌دا و ده‌یبا و داگیری ده‌کا برواداریکی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ).

ئینجا ابن تیمیة شیده‌کاته‌وه و وته‌ی خۆی ده‌هینی ده‌فه‌رموی (ونقول) (ونقول) مه‌به‌ست پیی چیه؟ ئه‌و زانا به‌ری‌زانه‌خۆیان پی گه‌وره‌نه‌بوه‌خاوه‌نی ته‌واضوع و خاکی بونه‌هه‌تا نونی عه‌ضه‌مه‌بو‌خۆیان به‌کار بینن بلین منی گه‌وره‌وا ده‌لیم، نا ده‌فه‌رموی (ونقول) له مه‌سائیلی عه‌قیده‌ئیامی ته‌حاویش که ده‌فه‌رموی (ونعتقد) مه‌به‌ستیان پیی ئه‌وه‌یه‌یه‌عنی ئیمه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ئه‌وه‌نه‌بی ته‌نها ابن تیمیة بو‌چونی وابوبی. که ده‌لی (ونقول) نونه‌که‌ی چوه‌ته‌سه‌ر (نقول) ئه‌گه‌ر بی‌گوتبا من وا ده‌لیم ده‌یگوت (أقول) که نون هه‌ندی‌ک جار بو‌عه‌ضه‌مه‌ته‌که‌خۆی پی گه‌وره‌بی (په‌نا به‌الله) به‌د‌ل‌نیاییه‌وه‌ئو پیاوه‌باشانه‌ی پیشان و ئه‌و زانایانه‌ئوه‌نده‌خاکی و موته‌واضیع بونه‌قه‌ت خۆیان پی گه‌وره‌نه‌بوه‌که ده‌لین (ونقول) له‌ده‌ر‌باره‌ی عه‌قیده‌نونه‌که‌نونی جه‌ماعه‌یه‌به‌مه‌عنای ئیمه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌وا ده‌لین ئه‌و که‌سه‌ی تاوان ده‌کا فاسقه‌که‌کوفر نا‌کا یان بر‌وای به‌حه‌لالی تاوان و گونا‌حه‌که‌نیه (هُوَ مُؤْمِنٌ نَاقِصُ الْإِيمَانِ) له‌پیناسه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌چ‌ناز ناوی‌ک و ناوی‌کی بو‌داده‌نری؟ ده‌گوتری ئه‌وه‌بر‌واداره‌به‌لام ئیمان و بر‌واکه‌ی که‌م و کورته (أَوْ مُؤْمِنٌ بِإِيمَانِهِ فَاسِقٌ بِكَبِيرَتِهِ) یان پیی ده‌گوتری بایی ئه‌وه‌نده‌بر‌وادار و ئیماندار موئمینه به‌بر‌وادار له‌قه‌له‌م ده‌دری وه به‌گونا‌ح و تاوانه‌که‌بیره‌که‌ش که ئه‌نجامی داوه‌فاسقه هه‌ردوو ناو به‌خۆیه‌وه‌هه‌ل‌ده‌گری، له‌یه‌ک کاتدا ئیمانداره‌و بایی ئیمانداریه‌که‌ی موئمینه

ناوی به‌ پروادار ده‌بردنی وه‌ له‌ هه‌مان کاتدا ماده‌م تاوان و گوناحی گه‌وره‌شی کردوه‌ به‌ تاوان و گوناحه‌ گه‌وره‌کشی پێی ده‌گوتری فاسق یه‌عنی ئیمانداریکی فاسق (فَلَا يُعْطَى الْأَسْمَ الْمُطْلَقَ، وَلَا يُسَلَبُ مُطْلَقَ الْأَسْمِ) ته‌وه‌بوو که‌ له‌پێشتر ڕونکردنه‌وه‌ماندا جا نه‌ ناوی ڕه‌های پێده‌دری وه‌ نه‌ ڕه‌های ناوی لی ده‌ستینرێته‌وه‌ به‌و مانایه‌ی (اِسْمَ الْمُطْلَقَ) به‌ مانای ته‌وه‌ی ناویکی سه‌د له‌ سه‌دی پرواداری پێ نادری ناگوتری پرواداریکی سه‌د له‌ سه‌ده‌ بی که‌م و کورتی وه‌ (مُطْلَقَ الْأَسْمِ) یشی لی ناسینرێته‌وه‌ که‌ بلیی هه‌ر پروادار نیه‌ و ئیمانی لی بستینرێته‌وه‌ به‌لکو ده‌گوتری پرواداریکی تاوانباره‌ پرواداریکی پروا نوقسان و که‌م و کورته‌ یان پرواداریکی فاسقه‌.

که‌واته‌ ته‌وه‌ی ته‌ گه‌ر له‌سه‌ری ڕۆین و زۆریشی له‌سه‌ر بلیین هه‌ر ته‌وه‌یه‌ خه‌وارایج لی‌ره‌ زۆر تیپه‌ریان کردوه‌ که‌ مڕۆقه‌کان وه‌ پرواداره‌کان هه‌ندی‌ک جار به‌ گوناح و تاوانیکی گه‌وره‌ کافریان ده‌که‌ن (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین) ده‌لین له‌ بازنه‌ی ئیسلام ده‌رده‌چی هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ عه‌قیده‌ی خه‌وارایج‌ه‌کان ته‌ گه‌ر زینای کرد ڕوای به‌ هه‌ل‌ل‌لی زیناش نه‌بوو ته‌ گه‌ر ڕیبای خوارد ته‌ گه‌ر قه‌تلی کرد هه‌ریه‌ک له‌ تاوان و گوناحه‌ گه‌وره‌کانی ته‌نجامدا ده‌لین ته‌وه‌ کافر بوو ته‌واو له‌ ئیسلام چوه‌ ده‌ره‌وه‌ ته‌وه‌ حوکه‌می دونیای، له‌ قیامه‌تیش ده‌لین هه‌میشه‌یی ده‌بی له‌ ئاگری جه‌ه‌نهم وه‌ کو ته‌بو جه‌هل و کافره‌کانی تر (په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین)، موخته‌زیله‌کان وه‌ کو خه‌وارایج‌ه‌کان ده‌لین له‌ ئیسلام ده‌رده‌چی به‌ کردنی تاوان و گوناحه‌ گه‌وره‌ که‌ به‌س وه‌ کو ته‌وان نالین بلین کافر ده‌بی ده‌لین له‌و ناوه‌ ده‌مینرێته‌وه‌ له‌ ئیسلام ده‌رده‌چی به‌لام داغلی کافر بون و کوفریش نابێ، به‌لام له‌ قیامه‌تدا وه‌ کو خه‌وارایج‌ه‌کان ده‌لین به‌هۆی ته‌و گوناحه‌ گه‌وره‌ هه‌میشه‌یی ده‌بی له‌ ئاگری جه‌ه‌نهم و دۆزه‌خ، ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ و نالین.

(المنزلة بين المنزلتين) یه‌کی‌که‌ له‌ پینج بنه‌ماکانی موخته‌زیله‌کان چونکه‌ موخته‌زیله‌کان ڕوایان به‌ پینج بنه‌ما هه‌یه‌ یه‌عنی پینج ڕوکیان هه‌یه‌ ته‌وان نه‌ک وه‌ کو ته‌هلی سونه‌ و

جەماعە شەش ڕوکنی ئیمان ئەوان دەلێن: یەكەم ڕوكن تەوحیدە، دوەمیان عەدلە، سێیەمیان (إنفاذ الوعيد)ە، وە چوارەمیان (المنزلة بين المنزلتين)ە، وە پێنجەمیان فەرمان بە چاکە و ڕێگری لە خراپەییە، بەلام ئەهلی سونە و جەماعە بۆچونیان وایە دەلێن هیچ کەسیک نیه بە کردنی تاوانەکان ئەگەر تاوان و گوناخە گەورەترین تاوان و گوناخیش بێ مادەم شیرک و کوفر نەبێ لە ئیسلام دەرناچێ و وە داغلی کوفریش نابێ بەلکو هەلسوکه‌وتی موسلمانانە لە گەل دەکرێ بایێ ئەوەندە بروادارە و موسلمانە دەبێ وەلالت بۆی هەبێ خۆشت بۆ سەربەخە وە بایێ گوناخ و تاوانەکانیشی دەبێ لێی بەریی لە گەلیدا نەبی نەسیحەت و ئامۆژگاری بکە وە لە گەل گوناخ و تاوانەکانیدا نەبی، بۆ قیامەتیش لە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعە کەسیک ئەگەر تاوان و گوناخی گەورەشی کرد مادەم لە ئیسلام دەرناچوو دەکەوێتە ژێر مەشیئەت و ویستی الله تعالی ئەگەر تەوبەشی لێ نەکا ئەگەری ئەوەی هەیه الله بە بەخششی خۆی لێی خۆشبێ وە ئەگەری ئەوەشی هەیه بە عەدالت و دادوەری خۆی عەزایی بدا و لێشی خۆش نەبێ ئەوە عەقیدەیی ئەهلی سونە و جەماعەیه.

بەلام لێرەدا چەند دەقیك هەیه وەکو ئایەت وەکو فرمودەیی پیغەمبەر (ﷺ) ماناكانیان ئایە چۆن دەکرێ؟ کە باسی ئەوەی تیدا هاتووە خەڵکانیک بە گوناخی گەورە زاهیر و ڕوولەتیەکە ئەگەر تێی ڕوانی لە نەص و دەقەکە ئەوەی لێ وەرەگیرێ کە هەمیشەیی بێ لە ئاگری دۆزەخ یان ڕوا و ئیمانی لێ بستینریتەو و بە بروادار لە قەلەم نەدرێ، زانایانی ئەهلی سونە و جەماعە ئیختیلاف و جیاوازییان هەیه لە پێناسەیی وە لە تەفسیر و ڕاڤەیی ئەو ئایەت و دەقانە وە ئەو حەدیس و فرمودانە بۆ نمونە یەک لە ئایەتەکان کە خوای رب العالمین دەفرموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۹۳] خوای رب العالمین دەلێ هەر کەسیک برواداریک بە عەمدەن و ئەنقەست بکوژی ئەوە تۆلەکە ئاگری دۆزەخی

هه‌میشه‌یه تێیدا یه‌عنی به‌ هه‌میشه‌یی ده‌مێنێته‌وه: ﴿خَلِدَا فِيهَا﴾ وه‌ الله غه‌زه‌بی لی ده‌کری وه‌به‌ر له‌عه‌ته‌ی خۆی ده‌خا وه‌ عه‌زابێکی زۆر مه‌زنی بۆ ئاماده‌ کردوه.

باشه: ﴿خَلِدَا فِيهَا﴾ ئه‌گه‌ر به‌ مانای ئه‌به‌دی بون و هه‌میشه‌یی بون بێ که‌سه‌ که‌ ئه‌گه‌ر بپروای به‌ حه‌لل بونی قه‌تلیش نه‌بی خۆ قه‌تل ته‌نها گوناح و تاوانێکی که‌بیره‌یه‌ بۆچی هه‌میشه‌یی ده‌کا له‌ ئاگری جه‌هه‌نم؟ جا موفه‌سیرینی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ئیختیلاف و جیاوازیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته، ئایه‌ هه‌میشه‌یی بونه‌که: ﴿خَلِدَا فِيهَا﴾ قه‌ت قه‌ت نایه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ وه‌ کو کافر و بێ پروایه‌ک ئه‌گه‌ر که‌سیک که‌سیکی کوشت؟ هه‌ندیک له‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌لێن ئیمه‌ زاهیره‌که‌ی وای ته‌فسیر ده‌که‌ین و ناچین به‌دوادا چونی تری بۆ ناکه‌ین و (والله أعلم بمراده) خوای رب العالمین ده‌زانێ مه‌به‌ستی چیه‌وه‌ و چی به‌سه‌ر ده‌هێنێ ئیمه‌ زاهیره‌که‌ی وا ده‌لێن، به‌لام بۆچونی په‌سه‌ند و زۆرینه‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دایه‌ که‌سه‌ که‌ ئه‌گه‌ر به‌ حه‌لل نەزانی بێ دوو ته‌فسیری بۆ ده‌که‌ن، ده‌لێن ئه‌وه‌ له‌ حاله‌تێکدا ئه‌گه‌ر قه‌تله‌که‌ی به‌ حه‌لل زانیبێ که‌واته‌ کافر بوه‌ و هه‌میشه‌یی ده‌بی له‌ ئاگری جه‌هه‌نم گوناحه‌که‌ی پێ حه‌لل بوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ کافر ده‌بی وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ حه‌لل نەزانی هه‌میشه‌یی نابێ به‌و مانایه‌ی که‌ قه‌ت ده‌رنه‌چی له‌ ئاگری دۆزه‌خ وه‌ کو کافر و بێ پرواکان پۆژیک دادی ده‌رده‌چی به‌لام وه‌ کو ته‌ه‌دیدیکه‌ به‌ واتای زۆر زۆر ده‌مێنێته‌وه‌ له‌ ناویدا ماده‌م ته‌وبه‌ی نه‌کردبێ، چونکه‌ له‌وه‌وه‌ هاتوه‌ ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ جیاوازیان بۆ دروست بوه‌ ئایه‌ ته‌وبه‌ی قاتلی عه‌مد بکوژی ئه‌نقه‌ست که‌سیک که‌سیک به‌ ئه‌نقه‌ست بکوژی پرواداربێ که‌سه‌که‌ی تر ئایه‌ ته‌وبه‌ی لی قبوله‌ یانه‌ نا؟ دوو بۆچون هه‌یه‌ بۆچونی زۆرینه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ به‌ پێداگرییه‌وه‌ ده‌لێن ته‌وبه‌ی لی قبوله‌ ته‌نها ابن عه‌باس نه‌بی و چه‌ند زانایه‌کی که‌م له‌ ژماره‌ شوینی ابن عه‌باس که‌وتون، له‌یه‌ک له‌ ریوایه‌ته‌کانی له‌ ابن عه‌باس کراوه‌ ده‌لی ته‌وبه‌ی لی قبول نابێ (والله أعلم بالصواب).

یان خوای رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ * يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ﴾ [البقرة ۲۷۵-۲۷۶] سه‌بار هت به رپیا خور خوای رب العالمین ده‌فهرموی ته‌وه‌ی ئاموژگاری له الله تعالی وه بو هاتبی له و ئیش و کاره‌ی که له رابردودا کردویه تی فه‌رمان و وه‌زع و کار و باره‌که‌ی ده‌که‌ویته ده‌ست خوای رب العالمین جا ته‌وانه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ سهر تاوان و گوناچه‌که‌ خوای رب العالمین ده‌فهرموی په‌ند وه‌رنه‌گرن: ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که په‌ندی وه‌رنه‌گرن و بگه‌رینه‌وه‌ سهر گوناچه‌که‌ به مه‌عنای رپیا خوری بکه‌ن نه‌ک بچن کافر بین پیشتر باسی ته‌وه‌یه، ده‌لی ته‌وانه له‌ناو ئاگری جه‌ه‌نه‌مدا خالید و هه‌میشه‌ین.

جا ئایه به رپیا خواردن که رپیا یه‌کیکه له تاوانه گه‌وره‌کان که‌سه‌که هه‌میشه‌یی ده‌بی له ئاگری دۆزه‌خ و جه‌ه‌نهم؟ وه‌کو گوتمان ته‌هلی سونه و جه‌ماعه ئیستا دیین هه‌موو ده‌قه‌کان ده‌خوینینه‌وه ئینجا بو‌چونه‌کانیان ده‌لین با یه‌ک یه‌ک له‌سه‌ریان نه‌وه‌ستین و نه‌لین ته‌نها هی مه‌سه‌له‌ی قه‌تل تایبه‌تمه‌ندتر بوو ئینجا ته‌هلی سونه و جه‌ماعه ئیختیلاف و جیاوازیان هه‌یه هه‌ندیکیان ده‌لین زاهیره‌ن ئیمه ته‌فسیری ده‌که‌ین (وَأَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ) ماده‌م الله تعالی وای فه‌رموو، هه‌ندیکیش ده‌لین نا مه‌به‌ست پیی هه‌میشه‌یی بونی ته‌واوی سه‌دا سه‌د نیه وه‌کو کافره‌کان مه‌گه‌ر به‌حه‌لایان دانابی ته‌وه‌یان بو هه‌یه.

یان خوای رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ [النساء: ۱۰].

ئه‌و ئایه‌ت و ده‌قانه وه‌چه‌ندین فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) که پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ^[۱]» له ئیمه نیه، ئایه له ئیمه نیه یه‌عنی له برواداران نیه و له بازنه‌ی ئیسلام ده‌رده‌چی؟ به‌و مانایه دی؟ ته‌وه‌ی که

[۱] صحيح البخاري (۱۲۹۷) (۱۲۹۴) (۱۲۹۸)، صحيح مسلم (۱۰۳)، سنن الترمذي (۹۹۹).

له روى خوى برنینه وه و له روو و ده موچاوى خوى بدا يان شمه ک و جل و بهرگه کهى دابرزینى و دابدرینى له و کاتهى یه کیکی لى دهرى يان هاوار هاوارى جه هالت و نه فامى بکا دهنگى لیوه بى و يان سهر دولکه و نه وانهى که ئافره تان دهیکه ن له کاتى مردویان لى دهرى نه وه بکه ن.

يان له فهرموده ی تریش دهرموى: «مَنْ عَقَدَ لِحَيْتِهِ، أَوْ تَقَلَّدَ وَتَرًا، أَوْ اسْتَنْجَى بِرَجِيعِ دَابَّةٍ أَوْ عَظْمٍ، فَإِنَّ مُحَمَّداً بَرِيءٌ مِنْهُ»^[۱] ههریه ک نه و شتانه ی کرد پیغه مبه ر دهرموى (ﷺ) که ریشى خوى گریدا و تیکی لولدا وه له پاشان دهرموى به پاشاوه و ته رسی و لاخ و حه یوان خوى پاککرده وه و تاره تی گرت پیغه مبه ر (ﷺ) لى به ریه، لى به ریبونى پیغه مبه ر به مه عنای نه وه ی که سه که کافره و ده چیه بازنه ی کوفر له ئیسلام دهرده چى يان نا؟

وه له فهرموده ی تر پیغه مبه ر فهرمویه تی (ﷺ): «مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا»^[۲] ههریه ک غه شى کرد له ئیمه نیه، ئایه ته و او له ئیسلام دهرده چى؟

جا نه هلى سونه و جه ماعه دهرموم نه وه ده قانه ئایه ته کانی رابردوو و نه وه فهرمودانه ی پیغه مبه ر و (ﷺ) دهق و نمونه ی تریش هه ن دهرموم ئیمه له زاهیریه که ی وه ریان ده گرین زاهیری و رواله تیه که ی چیه؟ بو نه وه یه زاهیری و رواله تیه که شى نه هلى سونه و جه ماعه دهرموم هه تا خه لکه که سهر زه نشترى زیاتر وه زیاتر په ند و عیبه رت و وانه وه ربگرى زه جر بى واز بینى له و کار و ئیشانه، له گه ل نه وه دا هه ندیکیش له نه هلى سونه و جه ماعه ده لى ن نا ئیمه ته ئویلى ده که ی ن به مه عنای ته فسیر کردنه وه نه ویش ته ئویله کان به و واتایه ی بو نمونه ئیمامى نه وه ی دهرموى: (قد تأول كثيرا منها وحاول صرفها، وأكثر العلماء قالوا: إنها في مستحل ذلك) دهرموى ئیمه ته ئویلى ده که ی ن ده یگورین زوربه ی

[۱] سنن النسائي (۵۰۶۷)، سنن أبي داود (۳۶)، مسند أحمد (۱۶۹۹۵) (۱۶۹۹۶) (۱۷۰۰۰).

[۲] صحيح مسلم | کتاب: الإيمان | باب: من غشنا فليس منا.

زانایان بۆچونیان وایه ده‌لێن ئه‌وه له‌و حاله‌ت و کاتانه ئه‌و ده‌قانه وا به‌کاردی و که‌سه که له ئیسلام حساب نابێ و هه‌میشه‌یی ده‌بێ له ئاگری جه‌هه‌نم ئه‌گه‌ر گوناح و تاوانه‌که‌ی به‌ حه‌رام نه‌زانی به‌ حه‌لّالی زانی حه‌لّالی کرد به‌ حه‌لّال کردنه‌که‌ش پێی کافر ده‌بێ له ئیسلام ده‌رده‌چێ ئه‌وکات هه‌میشه‌یی ده‌بێ (يعني محمولة على من فعل ذلك مستحلا) ئیهامی نه‌وه‌ی ده‌فه‌رموی ئاوا بریار ده‌دری حه‌مل ده‌کرێته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ریه‌ک ئه‌و کار و کرده‌وه‌ی کرد و پێی حه‌لّال بوو (بخلاف ما إذا فعله متأولاً أو متساهلاً في اعتقاده للتحريم) به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه هه‌میشه‌یی نابێ و له‌ بازنه‌که‌ی ده‌رناچێ و به‌رئه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) لێی نابێ به‌و مه‌عنایه‌ی به‌ کافری دابنێ و به‌ موسڵمانی دانه‌نێ یان که ده‌لێ له ئیمه‌ نیه که‌سیک بێ ته‌ئویلیکی له ده‌ست بێ یان که‌مه‌ته‌رخه‌م بێ له بیروبوون به‌وه‌ی شته‌که‌ حه‌رامه (فإنه لا يخرج من الملة) ئه‌و که‌سه له ئیسلام ده‌رناچێ (ولا يدخل في الكفر) ناچێته‌ بازنه‌ی کافره‌وه (ولا يحكم بخلوده في النار) بریاری هه‌میشه‌یی بونی له ئاگری جه‌هه‌نم به‌سه‌ردا نادرێ (وذلك لأنه جاءت مع هذه الأحاديث التي في الوعيد أحاديث أخرى كثيرة في الوعد وفي إخراج الموحدين من النار^[1]) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه له‌پال ئه‌و فه‌رمودانه‌وه چه‌ندین فه‌رموده‌ی تری پێغه‌مبه‌ریش هاته‌وه (ﷺ) که وه‌عد و به‌لێنی تێدایه به‌وه‌ی که ئه‌هلی ته‌وحید که‌سیک که ئیمانی هه‌بێ له ئیسلام ده‌رنه‌چوبێ به‌ گوناح و تاوانه‌کان نیه ئه‌گه‌ر به‌ گوێره‌ی گوناح و تاوانیشی به‌چێته ئاگری دۆزه‌خ هه‌ر ده‌رده‌چێ له ئاگری دۆزه‌خ قه‌ت هه‌میشه‌یی نابێ.

ئینجا ئه‌و رو‌نکردنه‌وه و هه‌لو‌یسته‌یه گ‌رنگ و موهیم بوو پێمان له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ری وه‌ستاین، هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌رباره‌ی ئه‌و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) که پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: «مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ» یه‌ک خۆی به‌ ئاسنیک بکوژێ «فحديده يَجأ بها نفسه في نار جهنم خالدا مخلداً فيها أبداً» ئه‌و ئاسنه‌ی که خۆی پێ کوشتوه وای لێده‌کا

[1] في أول المجلد الثاني في الجزء الثالث من صحيح مسلم وغيره.

هه‌میشه‌یی بکا له‌ناو ئاگری دۆزه‌خ و قه‌تاو‌قه‌ت لێی ده‌رنه‌یه، له‌ پاشان «ومن تحسی سها فقتل نفسه» هه‌ریه‌ک ده‌ستی له‌ ژه‌هری‌کدا و یان خواری خۆی پێ کوشت «فسمه في يده يتحساه في نار جهنم خالدا مخلدا فيها أبدا» ئەو ژه‌هره‌ هه‌ر له‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌بێ و له‌ قیامه‌تیش هه‌ر وا له‌خۆی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌یه‌او‌یته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ به‌ هه‌میشه‌یی «ومن تردى من جبل فقتل نفسه» هه‌ریه‌ک خۆی له‌ شاخێک به‌او‌ی و خۆی کوشت (ئینتی‌حار کرد) «فإنه يتردى في نار جهنم خالدا مخلدا فيها أبدا^[1]» له‌ ئاگری جه‌هه‌نم هه‌ر وای به‌سه‌ر دێته‌وه‌ و ده‌چێته‌ سه‌ر شاخێک و خۆی هه‌له‌ده‌داته‌وه‌ و هه‌ر ده‌کوژرێته‌وه‌ به‌ هه‌میشه‌یی ده‌بێ له‌ناو ئاگری دۆزه‌خ و جه‌هه‌نم.

ئینجا ئایه‌ ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی ئەو هه‌دیه‌ش چی ده‌لێن؟ که‌سی‌ک بکوژی خۆی بێ خۆی ئینتی‌حار بکا پێشتریش بر‌واداره‌ (ئیه‌نداره‌) له‌و حاله‌ته‌ی که‌ خۆی ده‌کوژی تاوانی‌کی گه‌وره‌ی ئە‌نجام داوه‌ که‌ به‌ ئە‌نقه‌ست موس‌لمانێ‌کی کوشتوه‌ که‌ خودی خۆیه‌تی، ئایه‌ ئە‌وه‌ هه‌میشه‌یی ده‌بێ له‌ناو ئاگری جه‌هه‌نم؟ ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ وه‌کو گوتمان ئە‌وانه‌ی که‌ ته‌ئویلی ده‌که‌ن و ته‌فسیری ده‌که‌ن ده‌لێن هه‌مل ده‌کری له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌سی‌ک خۆ کوشتنی پێ هه‌لل بێ به‌لام ئە‌گه‌ر پێی هه‌رامه‌ و شه‌یتان کاره‌که‌ی پێ‌کردوه‌ و نه‌فس پێی کردوه‌ ئە‌وه‌ هه‌میشه‌یی نابێ هه‌تا هه‌تایی له‌ناو ئاگری جه‌هه‌نم و بمی‌نێته‌وه‌ ئە‌وه‌ بۆ که‌سی‌که‌ که‌ پێی هه‌لل بێ ئە‌و هه‌میشه‌یه‌ (والله أعلم بالصواب)، جا که‌سی‌ک ئە‌گه‌ر خۆشی ده‌سوتینێ پێی هه‌لل بێ هه‌ر وایه‌ ئە‌گه‌ر که‌سی‌ک به‌ هه‌ر ئاله‌ت و شتی‌ک هۆی بکوژی هه‌ر وایه‌.

هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی‌ش بۆ‌چونیان وایه‌ له‌وانه‌ شیخ عبد الله بن جبرین -رحمه الله- ده‌فه‌رموی به‌ل‌کو هه‌دیه‌کانی وه‌عید ئە‌ول‌تر و باشت‌ر وایه‌، هه‌دیه‌ی وه‌عید یانی چی؟ مه‌به‌ستی پێی ئە‌و فه‌رمودانه‌ی ده‌رباره‌ی وه‌عید یه‌عنی تۆ‌له‌ سه‌ندنه‌وه‌ی تێ‌دایه‌، باشت‌ر وایه‌ له‌سه‌ر

[1] أخرجه البخاري برقم (٥٧٧٨) في الطب، باب: "شرب السم والدواء به". ومسلم برقم (١٠٩).

زاهیری و پ‌واله‌ته‌کانی خۆی ته‌فسیر بکړی و وه‌رب‌گیري هه‌تا خه‌لکه‌که چاکتر توشی کشانه‌وه و ده‌ستبه‌رداربی له‌و تاوان و گوناخانه‌زه‌جربیی و وه‌ترسی لی بنیشی وه‌له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا پ‌رواشمان وابی ته‌وه‌ی ته‌هلی ته‌وحیدبی جا ته‌و کار و ئیشانه‌ش له‌گه‌ل خۆی ته‌نجام بدا و بشیکا که له‌فه‌رموده‌کان هاتوه‌ماده‌م ته‌وحیدی هه‌ر له‌لا مابی و خاوه‌ن ته‌وحیدبی هه‌میشه‌یی نابی له‌ناو ئاگری جه‌ه‌نه‌م ماده‌م له‌سه‌ر ئیمان و ته‌وحید مردبی ئیلام به‌قه‌ده‌ر تاوان و گوناخه‌که‌ی ده‌سو‌تی‌نری و ته‌زیه‌ت ده‌دری.

جا ته‌وه‌بوو که ده‌لی ابن تیمیه‌ فه‌رمویه‌تی (إن أهل السنة يقولون في صاحب الكبيرة: إنه لا يُعطى اسم الإيمان المطلق، ولا يسلب مطلق الإيمان) جا ته‌و فه‌رق و جیاوازییه‌ له‌و نیوانه‌دا ته‌وه‌یه‌ که ته‌گه‌ر ده‌لین ئیامی موته‌له‌قی نیه‌ یانی ئیمانی کامیلی نیه‌ و ته‌واوی نیه‌ ئیمانه‌که‌ی نوقسانه‌ و که‌م و کورته‌ به‌وه‌ی که تاوان و گوناخی ته‌نجام داوه‌، وه‌ کاتی‌کیش که ده‌لین (مطلق الإيمان) ی لی ناسی‌نری‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ری ره‌ش نابیته‌وه‌ به‌ مه‌عنای ته‌وه‌ی ناوی ئیمانی له‌سه‌ر ره‌ش نابیته‌وه‌ و ناوی کافر له‌شوینی دابنیی هه‌ر پیی ده‌گو‌تری ئیماندار به‌س ئیمانداریکی ئیمان نوقسان و که‌م و کورت.

بیرو‌پ‌روای ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ سه‌باره‌ت به‌ ته‌کفیر کردن به‌ کورتی و پوختیه‌که‌ی ئاوايه‌، ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ مام ناوه‌ندن له‌وه‌دا که خه‌لکی ئاسان ته‌کفیری ناکه‌ن و به‌ کافری دانانین چونکه‌ ته‌و پ‌ریاردانه‌ پ‌ریاردانی خ‌وای رب‌ العالمین ه‌ -جل شئه‌- له‌ ده‌ست ه‌یچ که‌سیک نیه‌ که‌سیک کافر بکا مه‌گه‌ر خ‌وای رب‌ العالمین کافری کردبی، ئینجا به‌ کافر دانانی پ‌ریاز و به‌رنامه‌یه‌ک و خه‌لکانیک به‌گشتی به‌بی ته‌عین کردن و دیاری کردن ته‌وه‌ پ‌ریازی ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ ته‌وه‌ی به‌ به‌لگه‌ی قورئانی و سونه‌تی سه‌حیحی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) جی‌گیر بوبی پ‌ریاریان له‌سه‌ر داوه‌ و پ‌ریان گه‌یاندوه‌ به‌بی دوو دلی به‌لام دیاریکردنی که‌سیک و پیی بلیی کافره‌ ته‌و که‌سه‌ کوفری به‌سه‌ردا پ‌ریار بده‌ی ئا ته‌وه‌یان له‌لای ته‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ کاریکی یه‌کجار قورسه‌ ئاسان نیه‌، له‌به‌ر ته‌وه‌ چیان کردوه‌

ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه -رحمهم الله-؟ زانایانی پێشین هه‌ستاوان زه‌وابیتیان بۆ داناوه‌ چوار چۆیه‌یه‌کیان بۆ داناوه‌ چهند مه‌رجیکیان داناوه‌ مه‌رجی کافر بونه‌ وه‌ چهند قه‌ده‌غه‌یه‌ کیشیان داناوه‌ ده‌لێن ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک ئه‌و مه‌رجانه‌ی لێ هاته‌جی قه‌ده‌غه‌کان و مانیه‌کان نه‌بوو ئه‌و کاته‌ بۆت هه‌یه‌ بریاری له‌سه‌ر بده‌ی کافر بوه‌، که‌واته‌ هه‌ندیک جار مه‌رجی کافر بونی لێ دێته‌جی به‌لام قه‌ده‌غه‌یه‌ک له‌ قه‌ده‌غه‌کان مانیه‌یک له‌ مانیه‌کان لێ ناگه‌رێ تۆ بریاری کافر بونی له‌سه‌ر بده‌ی.

بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک کوفر به‌سه‌ر زمانیدا هات به‌لام له‌ حالیکیدا ئه‌و که‌سه‌ زۆره‌ ملی لێ کرابوو تفه‌نگ له‌سه‌ر سه‌ری راگیرابوو واته‌ که‌سه‌که‌ (مکه‌ره‌) بوو زۆره‌ ملی لێکرابوو به‌ مه‌رجه‌ شه‌رعه‌یه‌کانی موک‌ره‌هیه‌وه‌ هه‌موی لێ هاتبوه‌جی ئه‌و که‌سه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر زمانیشیدا بێ کوفره‌که‌ پێی کافر نابێ وه‌کو عه‌ماری کوپی یاسر له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (ﷺ): ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ [النحل: ١٠٦] دلی جیگیر بوه‌ له‌سه‌ر ئیمان به‌ زمان وایگوتوه‌ به‌لام له‌ ترسان بوه‌ چونکه‌ ده‌یانکوست و بریاری کوشتنیان له‌سه‌ر دابوو، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر مه‌رجی کافر بونیشی لێ بێته‌جی قه‌ده‌غه‌ و مانیه‌یک هه‌بێ هه‌ر نابێ کافری بکه‌ی.

دوايه‌ تێبینیه‌کی زۆر گه‌رنگ ئه‌گه‌ر که‌سیکی راوه‌ستاو له‌ ته‌کفیر حالی کافره‌کانی نه‌ده‌زانی ئه‌وه‌ هه‌ندیک جار عوزری بۆ هه‌یه‌ بۆی ڕونکه‌وه‌ به‌لگه‌کانی بۆ بێنه‌وه‌ تێی بگه‌یه‌نه‌ خه‌یرت پێ ده‌گا به‌لام ئه‌گه‌ر بێو بلی هه‌ر به‌ گشتی که‌س کافر نیه‌ له‌سه‌ر ڕوی زه‌وی و که‌س به‌ کافر نازانم ئه‌وه‌ کافر ده‌بێ (په‌نا به‌ الله) چونکه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ قورئان که‌ کافر کراون پێویسته‌ پیر و گه‌نج و لاو و هه‌موو که‌سیک شه‌ره‌زابن بیزانن جوله‌که‌کان دیانه‌کان موشریکه‌کان که‌ شیرکی زاهیر و ته‌واو ده‌که‌ن ئا ئه‌وانه‌ عوزر به‌ جه‌هل نه‌یانگرێته‌وه‌ که‌سیکیش که‌ کافریان نه‌کا ئه‌وانه‌ی به‌ ئیجماع و له‌ قورئان ناویان تۆماره‌ کافر ده‌بێ (والله‌ أعلم بالصواب).

باسی خوشویستنی سه‌حابه و هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبەر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم):

فَصَلِّ: وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ سَلَامَةٌ قُلُوبِهِمْ وَالسُّنَنَتِهِمْ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) كَمَا وَصَفَهُمُ اللَّهُ بِهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ١٠]، وَطَاعَةَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي قَوْلِهِ: «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ» وَيَقْبَلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ.

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- دیتە سەر باس و خواسیکی تری جیا له و باس و خواسه ئه‌ویش دەر باره‌ی خوشویستنی سه‌حابه و هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبەر (ﷺ)، ئایه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بۆچونیان چیه؟ وه سه‌باره‌ت به ئه‌رکی سەر شانی ئیمه به‌رامبەر به سه‌حابه‌کان -رضی الله عنهم-، ده‌ست به و باس و خواسه ده‌کا چونکه پیچه‌وانه‌ی بۆچونی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه دروست بوو له‌وه‌دا سه‌ره‌تا شیعه‌کان که زیده‌ره‌ویان کرد له خوشویستنی ئیمامی عه‌لی دوايه ئه‌وه‌بوو بونه رافیزه، وه نه‌واصیب و خه‌وارچه‌کان که بێ ئه‌ده‌بی و بێ ریزی و سوکایه‌تیان کرد به سه‌حابه‌کان ته‌نانه‌ت بریاری کوشتنیشیان دان له‌وه‌وه ئه‌وه په‌یدا بوو که زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه له پەرتوکه‌کانی عه‌قیده ئه‌و باب‌ه‌ته زیاد بکه‌ن و باسی ئه‌وه بکه‌ن پله و پایه‌ی سه‌حابه‌کان وه له پاشان ئه‌رکی سەر شانی ئیمه‌ی موسلمان به‌رامبەر یان وه له پاشان خوشویستنی سه‌حابه‌کان و بێ ریزی له‌گه‌ڵ نه‌کردنیان.

ده‌فه‌رموی (فَصَلِّ: وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ سَلَامَةٌ قُلُوبِهِمْ وَالسُّنَنَتِهِمْ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)) ده‌فه‌رموی یه‌کیکی تر له بنچینه و بنه‌ماکانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه دڵ سه‌لامه‌تیانه وه زمان سه‌لامه‌تیانه دەر باره‌ی ئه‌سه‌حابه و هاوه‌لانی پیغه‌مبەر (ﷺ) وه -رضی الله عنهم-، واته دلیان سه‌لامه‌ته‌یانی کیشه‌یان نیه له دله‌وه رقیان لی نابنه‌وه بوغزیان به‌رامبەر یان نیه هه‌قدیان نیه رقیان له‌گه‌لیان نیه وه له پاشان به زمان سه‌لامه‌تن له‌گه‌لیان

به و مانایه‌ی قسه‌ی ناریک و ناشایسته و سوکایه‌تیان پێ نالین و ناکه‌ن ته‌نها ریزیان لێ ده‌نین، وه سه‌حابه‌کان که‌واته له‌ دڵ و له‌ زمانێ ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ ته‌مینن سه‌لامه‌تن، جا بۆچی گوتی هه‌ر دڵ و زمان؟ ته‌ی له‌ کار و کرده‌وه‌کان؟ چونکه‌ سه‌حابه‌کان ئیستا نه‌ماون وه‌ له‌ سه‌رده‌می ابن تیمیته‌ش نه‌مابون وه‌فاتیان کرده‌ ته‌وه‌ی شه‌هید بوه و ته‌وه‌ی وه‌فاتی کرده‌ جا تۆ بچی به‌ کردار هه‌رچیان له‌ گه‌ڵ بکه‌ی له‌ گه‌ڵ گوێره‌کانیان له‌ گه‌ڵ لاشه‌ و جه‌سته‌کانیان ته‌وانه‌ی که‌ ته‌گه‌ر لاشه‌ و جه‌سته‌یان مابێ و نه‌رزیبێ له‌ناو گوێ و قه‌بره‌کانیان وه‌ ته‌وانه‌ی رزیشن له‌ گه‌ڵ ئیسکه‌کانیان هه‌رچیان له‌ گه‌ڵ بکه‌ی هه‌یج ئازار و ته‌زیه‌تیه‌ک به‌وان ناگا ته‌و کاته‌ ته‌و ئازار و ته‌زیه‌ته‌ هه‌ر تاوان و گوناچه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی چونکه‌ ته‌وان گه‌راونه‌ته‌وه‌ خزمه‌ت الله‌ ته‌الی الله‌ ته‌الی که‌ خۆشی پێداون و ریزی لێگرتون و لێیان رازییه‌ به‌ کار و کرده‌وه‌ی تۆ هه‌ر سوکایه‌تیه‌ک به‌ عه‌مه‌لی و کرداری له‌ گه‌ڵیان بکه‌ی ته‌وه‌ هه‌یج به‌وان ناگا به‌لام سوکایه‌تی به‌ دڵ و به‌ زمان که‌ بریار ده‌دری زۆر خه‌ته‌رناکه‌ ترسناکه‌ ته‌وه‌ زه‌ره‌ر و زیان به‌ عه‌قیده‌ی ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ ده‌گه‌یه‌نی و وه‌ گه‌یاندویه‌تی هه‌روه‌کو تیره‌ و تاقم و کۆمه‌له‌کان له‌وانه‌ شیعه‌ و رافیزه‌کان وه‌ خه‌وارچه‌کان هه‌ریه‌ک به‌ ئاستیک و له‌ پرویه‌ک بێ ریزیان کرده‌ هه‌ندیکیان له‌ زیاده‌ ره‌ویی کردن له‌ خۆشه‌ویستی و لێ نزیکبونه‌وه‌یان وه‌ هه‌ندیکیشیان له‌ که‌مه‌ته‌ر خه‌می بون به‌ بێ ریزی و سوکایه‌تی پێیان، جا له‌ پاشان ده‌فه‌رموی (کَمَا وَصَفَهُمُ اللَّهُ بِهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى) هه‌روه‌کو الله‌ ته‌الی وه‌سفێ ته‌وانه‌ی کرده‌ له‌ قورئانی پیرۆز، که‌ ده‌فه‌رموی وه‌سفێ ته‌وانه‌ی کرده‌ مه‌به‌ستی پێی ته‌وه‌یه‌ ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ ده‌بێ ئاوابن که‌ ته‌و وه‌سفیه‌یان هاته‌وه‌ له‌ قورئانی پیرۆز که‌ ده‌فه‌رموی خوی رب‌ العالمین: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ١٠] واته‌ ته‌وانه‌ی که‌ تابیعین و شوینکه‌وته‌ی سه‌حابه‌کانن له‌ ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ سه‌رده‌می ئیمه‌ و قیامه‌تیش الله‌ وای

وه‌سف کردون ئاوان ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه که له دوا‌ی ئەوان هاتون ده‌لێن ئە‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگارمان ببوره له‌و برا‌یانه‌ی ئێمه له‌و خوش‌کانه‌ی ئێمه که له‌پێش ئێمه هاتون به ئێمان و ب‌پرواوه وه له‌ناو د‌ل‌مان ح‌قد و ر‌ق و کینه به‌رام‌به‌ریان مه‌ه‌یله و دامه‌نێ ب‌و ئەوانه‌ی که له‌پێش ئێمه هاتن له‌ ب‌پروا‌داره‌کان، که ک‌ی له‌پێش ئێمه هاتوه؟ سه‌حابه‌کان له‌پێش ئێمه هاتونه وه له‌ پاشان ب‌و ئێمه تاب‌یعی‌ش هه‌ر له‌پێش ئێمه هاتوه تاب‌یعی تاب‌یعی‌ش له‌پێش ئێمه هاتوه و وه باقی مو‌سل‌مانه‌کانی تری ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه.

که‌واته ئە‌وه ب‌و‌چونی ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌یه چون‌که ئایه‌ته‌کانی پ‌ی‌شی ئە‌و ئایه‌ته‌ی ده‌یه‌م واته ئایه‌تی هه‌شته‌م و نو‌یه‌م خوا‌ی رب‌ العالمین له‌ سو‌ره‌تی الح‌شر چی فه‌رموه؟ فه‌رمویه‌تی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ده‌فه‌رمو‌ی هه‌ژاره‌ ک‌و‌چ ره‌وه‌کان که مو‌ها‌جیرینی مه‌که‌ بون چون به‌ره‌و مه‌دینه ئەوانه‌ی له‌ مال و حا‌لی خ‌و‌یان ده‌رخ‌ران پا‌ره‌و پوله‌کانیان ده‌ستی به‌سه‌ردا گیرا ئەوانه‌ ده‌رچون و ه‌ی‌جره‌تیان کرد و ک‌و‌چیان کرد له‌ پ‌یناو به‌ده‌سته‌ی‌نانی فه‌زل و به‌خششی خوا‌ی رب‌ العالمین وه به‌ده‌سته‌ی‌نانی ره‌زامه‌ندی الله تعالی وه سه‌رخ‌ستنی الله تعالی و پ‌ی‌غه‌مبه‌ری الله (ﷺ) الله ده‌فه‌رمو‌ی به‌پراستی ئەوانه‌ پراستگ‌و‌ن له‌ گه‌ل ئێمان و عه‌قیده‌که‌یان.

جا ئەوانه‌ی مو‌ها‌جیر بون ک‌ی بون؟ یه‌که‌م ئە‌بو به‌کری صدیق بوو، دوهم عومه‌ری ک‌وری خه‌تاب بوو، سی‌یه‌م عوسمانی ک‌وری عه‌فان بوو، چواره‌م عه‌لی ک‌وری ئە‌بو تا‌لیب بوو، وه باقی سه‌حابه‌کانی تری‌ش که ه‌ی‌جره‌تیان کرد، جا: ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ مانای ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نێ خاوه‌ن ئی‌خلا‌س بون خوا‌ی رب‌ العالمین ئە‌و ب‌پرا‌ریان ب‌و ده‌دا نیه‌ت پاک بون: ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ مانای ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نێ کرده‌وه‌ چاک بون به‌ عه‌مه‌ل و یستیان الله تعالی و پ‌ی‌غه‌مبه‌ری الله (ﷺ) سه‌رب‌خه‌ن، ئینجا له‌ پاشان: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ مانای ئە‌وه‌یه‌ ر‌یاباز نه‌بون هه‌له‌ و که‌م و ک‌ورتیان نه‌بوو له‌و بو‌اران‌ه‌دا له‌پ‌یناو

ئەوێان نەبوو خەڵکی پێیان بۆ پیاوی باشن وە خەڵکی پێیان بۆ پلە و پایەیان هەیه
خەڵکی پێیان بۆ ئازان تەنھا راستگۆبون لە گەڵ خۆی رب العالمین لە پێناو رەزامەندی
الله تعالی بوو -جل شئە-.

ئینجا الله دەفەرموی لە ئایەتی نۆیەمیش: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ﴾ ئەمجارە باسی ئەنصارەکان دەکا خۆی رب العالمین دەفەرموی ئەوانەش کە لە
مالی خۆیان دانیشتبون خاوەن ئیمان و برۆابون وە پێشی ئەوێ کە ئەوانیشیان بچیتە لا
ئەوانیان هەر خۆش دەویست لە پێناو خۆی رب العالمین ئەوانەش هێجرەتیان دەکرد و
بۆلایان دەچون موهاجیرەکانیان خۆش دەویست ئەنصاریەکان لە دلیان هیچ شتیکیان
نەدەهێشتەو هەر شتیکی دۆنیاش ئەوانیان بە پێش خۆیانیان دەخست و ئیثاریان هەبوو
لە گەلیان ئە گەر بۆ بوخۆشیان پێی موحتاج و پێداویستیان بۆ شت و کارە کە دۆنیا هەر
ئەوانیان بە پێش خۆیان دەخست خاوەن ئیمان بون.

کەواتە خۆی رب العالمین ئەنصاریەکانیشی بە سێ سیفەت وەسف کرد: یە کەم سیفەتی
ئەنصاریەکان ئەو هەبوو موهاجیرەکانیان خۆش دەویست، دوهم سیفەتیان ئەو هەبوو لە دلیان
هیچ نە مابۆو لە گەلیان بە هیچ حقد و غەل و غەش و خیانت و هیچ شتیکیان نەبوو، وە
لە پاشان سییە میان ئەوانیان بە پێش خۆیان دەخست لە ئیش و کارەکانی دۆنیا و
بەرژەوێ کانی دۆنیا ئیثاریان لە گەڵ بە کار دەهێنان، ئینجا لە پاش ئەو ئایەتانە الله
دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئەوانەش لە دۆلی ئەوانیش دین واته تابییەکان
هەتا ئیمە و هەتا قیامەتیش دەگریتهو.

لەبەر ئەوێە ابن تیمیة -رحمه الله- ئەو ئایەتەش بە بە لگە هێنایەو بۆ وەسفی ئەهلی سونە
و جەماعە واته ئەهلی سونە و جەماعە لە تابییەو رابگرە هەتا ئیستا و هەتا قیامەتیش
ئەو وەسفیانە کە لە پاش ئەوان هاتون و دین بیرو بروایان وایە پارانەو و دۆعا دەکەن دەلی

ئەي خۆي رەب العالمين لە براکانمان خۆشە ئەوانەي بە ئيمانەوه لەپيش ئيمە هاتبون کە
سەحابەکانن بۆ ئيمە تابيعينيش و تابيعي تابيعينيش وه هەتا دەگاتە ئيمە هەمويان
دەگریتەوه لە زانا و شوینکەوتوانی ئەهلی سونە و جەماعە، کەواتە ئەوه ئەوه دەگەيەنئ
بەلئ ئەهلی سونە و جەماعە ئەوه بۆچونيان بوە و بۆچونيانە دۆعای خەريان بۆ دەکەن بە
باش ناويان دەهينن حقد و غەل و غەش و خيانەتيان وه بوغز و رق لیبونەوهيان نيە لەناو
دليان بەرامبەر بە سەحابە بەريزه کانی پيغەمبەر (ﷺ) وه بەرامبەر زانايانی تری ئەهلی
سونە و جەماعەي لەپيشتر هاتون و وه تیکرای ئەهلی سونە و جەماعە.

له پاشان ابن تیمیة له ته‌واو کردنی قسه‌کانی ده‌فهرموئ (وَطَاعَةَ النَّبِيِّ ﷺ) فِي قَوْلِهِ (ده‌فهرموئ وه‌گویرایه‌لی کردنی فهرموده‌ی پیغهمبه‌ریش ﷺ) له‌سه‌ر ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه چه‌سپیوه که کردوشیانه و جیبه‌جیشیان کردوه که پیغهمبه‌ر وه‌سیتی کردوه به ئومه‌ته‌که‌ی ده‌رباره‌ی سه‌حابه‌کان که پییان ده‌فهرموئ: «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ» که پیغهمبه‌ر فهرموئ ﷺ) جوین فروش مه‌بن به سه‌حابه‌کانم واته‌جوینیان پی مه‌ده‌ن ئه‌مر و فهرمان ده‌کا به‌وه‌ی که قه‌ده‌غه‌مان ده‌کا له‌وه‌ی جوین بده‌ین به سه‌حابه‌کان ده‌فهرموئ سویند به‌و زاته‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته که الله‌تعالی یه‌هه‌ریه‌ک له‌ئیوه ئه‌گه‌ر به‌قه‌د کیو و شاخی ئوحد له‌زیر ببه‌خشی هیشتا ناگاته‌چنگیکی سه‌حابه‌کان یان نیو چنگیکی ئه‌وان واته‌نیو مست و گۆلی ئه‌وان که ده‌یبه‌خشن له‌پیناو خوی رب‌العالمین.

دیاره کیشانی زیږ وه زنگردنه و نه وعيکه له کیشان جياوازه به مست و گولم ناکيشري زيږ،
که واته هه نديک له زانايان ده فهرمون به مانای ته وهی هیڼاوه ته گهر ئیوه هه ر شتيک
بیه خشن که م بی یان زور سه حابه کان که م یان زوریان به خشيبي ته گهر شتي به قيمه تر
له وانیش ئیوه بیه خشن به قه د شاخی ئو حودیش بی هه ر لیټان قبول نیه ئیلا خوی رب

العالمین ئیوه ناگه نه ئاستی ئەوان ئیلا خوای رب العالمین له وانه چاکتر و زیاتر قبولی کردوه و پله و پایه ی ئەوان بهرزتره له ئیوه وه.

ئینجا ئەو فەرموده ئەوهش ده گه یه نێ که نابێ و قه ده غه کراوین ئیمه جوین فرۆشی و قسه ی ناشرین و سوکایه تی به سه حابه کان بکهین وه سیه تی پیغه مبه ره (ﷺ) ئەهلی سونه و جه ماعه هیناویانه ته جی.

جا ئەو روداوه ئەو روداوه بوو که عه بدوره حمانی کوری عه وف له گه ل خالیدی کوری وه لید کیشه یه ک رویدا له نیوانیان ئەوه بوو خالیدی کوری وه لید قسه یه کی به سه ر زماندا هات به رامبه ر به عه بدوره حمانی کوری عه وف که قسه که سوکایه تی بوو جوین فرۆشی بوو، جا پیغه مبه ر که بۆی گیرد رایه وه (ﷺ) به خالیدی فەرموو وه رویکرده سه حابه کانی تریش له بهر ئەوه ی عه بدوره حمانی کوری عه وف له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه پله دارتر بوو له خالیدی کوری وه لید چونکه ئەو یه کی ک بوو له موسلمانان یه که میه کان که موسلمان بوو بوو له موهاجیره کانیش بوو، خالیدی کوری وه لید له پاش هیجره ت بۆ مه دینه موسلمان بوو بوو، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) ئەوه ی به خالید وا فەرموو ئە ی به خه لکانیک که له دوای سه حابه کان دیت تابیعین یان تابیی تابیعین یان ئەوانه ی سه رده می ئیمه ی ئیستا که سوکایه تی بکه ن به سه حابه کان؟ ئەوه نه ی و قه ده غه که زۆر له سه ریان جیگیرتره و گه وره تره و شتیکی یه کجار یه کجار هه له یه ده رچونه له بازنه ی ئەهلی سونه و جه ماعه.

جا له پاشان ابن تیمیه ده فەرموی (وَيَقْبَلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ) ئەهلی سونه و جه ماعه وه ریان گرتوه و قبولیان کردوه و ده یکه ن ئەوه ی له ئایه ته کان و له حه دیسه سه حیه کانی پیغه مبه ر و (ﷺ) ئیجماعی ئومه ده رباره ی پله و پایه و مه رته به و ده ره جه ی سه حابه کان چونکه سه حابه کان هه مویان له یه ک ئاست نین له روی فەزل و پله داریدا هه ندیکیان له هه ندیکیان مه زترن.

ئاوا زانایانی ئەهلی سونه و جهماعه له پەرتوکه دور و درێژه کان باسیان لێوه ده کهن: یه که میان عه شه پهری موبه شه پله دارترن له ههر هه موو سه حابه کان، له ناو عه شه پهری موبه شه پهرش ههر چوار خه لیفه راشیده کان پله دارترن له شه شه که ی تر، له ناو ئەو چوارانه شیانی ئەبو به کری صدیق له ههر چواران پله دارتره، عومه ری کوری خه تاب به پله ی دوو دی له دوای ئەبو به کری صدیق وه له وانی تر پله دارتره، ئیمامی عوسمان و ئیمامی عه لی -رضي الله عنهما- ئەو دوانه ئیختیلاف و جیاوازیان له سه ره، ئایه عه لی پله دارتره له عوسمان یان عوسمان پله دارتره له عه لی؟ له نیو ئەهلی سونه و جهماعه ش، به س بۆچونی په سه ند و راجیحی ئەهلی سونه و جهماعه عوسمان پله دارتره له ئیمامی عه لیش پله که وا دی ئینجا ئیمامی عه لی دی ئینجا له پاشان باقی ئەوانی تری عه شه پهری موبه شه پهره.

مه پته به ی یه که م عه شه پهری موبه شه پهرن و ئەو پله دارییه ش له نیوان عه شه پهری موبه شه پهره هه یه که بۆمان گوتن، له پاشان له دوای عه شه پهری موبه شه پهره موهاجیره کان دین ئەوانه ی که موهاجیرن پله دارترن له ئەنصاریه کان و باقی سه حابه کانی تر که له دوای هه جره ت موهاجیر نین و ئیمانیان هیناوه، له پاشان پله ی به دریه کان دی، وه له نیو موهاجیره کانیش ئەوانه ی ئەهلی به درن پله دارترن له سه حابه کانی تر، وه له پاشان ئەوانه ی له پیش فه تحی مه که بونه موسلمان پله دارترن له وانه ی له دوای فه تحی مه که بونه موسلمان، ئینجا له پاشان ئەوانه ی له دوای فه تحی مه که بونه موسلمان پله ی ئەوان دی، ئاوا به و پله پله ییه ئەهلی سونه و جهماعه له دوای یه کیان ریز ده کهن.

ئه وه تا خوای رب العالمین یش بۆ نمونه له یه ک له ئایه ته کان ده فه رموی وه کو ئەهلی سونه و جهماعه بروایان به و ئایه تانه هه یه ده رباره ی پله و پایه کان که دیاری ده کا خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ [الحديد: ١٠] که واته الله تعالی لیره پله داری داده نی له نیوان سه حابه کان، ده فه رموی ئەوانه وه کو یه ک ئاست نین سه حابه کان

هه‌ر هه‌مویان ئه‌وانه‌ی له‌پیش فه‌ت‌ح‌ی مه‌ک‌که به‌خشیویانه به‌مال و سامان وه له‌پیش فه‌ت‌ح‌ی مه‌ک‌که وه له‌پاشان جه‌نگ و جیهاد و تیکۆشان و کۆشتاریان کردوه پله‌یان به‌رزتره له‌وانه‌ی که له‌دوای فه‌ت‌ح‌ی مه‌ک‌که به‌خشیویانه و جه‌نگ و جیهاد و تیکۆشان‌یان کردوه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا هه‌موشیان خوای رب‌ العالمین وه‌عد و به‌لینی چاکه و زۆر چاکه کردنی له‌گه‌ڵ داوان به‌مه‌عنای ئه‌وه‌ی هه‌مویان به‌پ‌ر‌یزن پله‌دارن به‌لام له‌نیوان خۆیاندا هه‌ندیکیان له‌هه‌ندیکیان پله‌دارترن.

وه له‌پاشان خوای رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [التوبة: ۱۰۰] یه‌که‌مینه‌کانی پیشین که له‌موه‌اجیر و کۆچه‌ره‌کانن وه له‌گه‌ڵ ئه‌نصاریه‌کان ئه‌وانه‌ی شوینی ئه‌وانیش که‌وتون الله‌تعالی له‌هه‌ر هه‌مویان رازییه و له‌هه‌ر هه‌مویان رازی بوه و ئه‌وانیش له‌الله‌رازین - جل‌شئه‌-، که‌واته‌موه‌اجیرین و (سَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ) به‌موه‌اجیرینی پیش ئه‌وانی تری خست و وه‌موه‌اجیرینی پیش ئه‌نصار خست و ئه‌نصار له‌دوای ئه‌وان هی‌نا وه‌ئوانه‌ی شوینی ئه‌وانیش که‌وتون خوای رب‌ العالمین پله‌یه‌کی تری پ‌یدان به‌لام له‌کۆتاییه‌که‌ی له‌هه‌ر هه‌موشیان رازییه و ئه‌وانیش له‌الله‌رازین.

وه له‌پاشان خوای رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ [التوبة ۱۱۷] خوای رب‌ العالمین ته‌وبه‌ی قبول کرد له‌پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌موه‌اجیرین و له‌ئه‌نصاریش، موه‌اجیرینی به‌پیش ئه‌نصار خست ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ده‌فه‌رمون به‌پیش خستنی موه‌اجیرین له‌و ئایه‌ته‌یانی پله‌دارترن له‌ئه‌نصاره‌کان ئه‌وه‌عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه‌یه.

ئینجا ئه‌ه‌لی به‌دریش هه‌دیسی سه‌حیح هه‌یه‌ده‌رباره‌یان که پله‌دارترن له‌سه‌حابه‌کانی تر که پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی الله‌تعالی -جل‌شئه‌- فه‌رمویه‌تی به‌ئه‌ه‌لی به‌در: «اعْمَلُوا مَا

شِتْمُ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ^[۱]» هه‌رچی ده‌که‌ن بیکه‌ن ئه‌وه‌ی ده‌تانه‌وی بیکه‌ن الله تعالی فه‌رمویه‌تی من له ئیوه‌ خو‌شبو‌مه.

له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌لین چۆن ده‌بی و ده‌گونجی الله تعالی بلی هه‌رچی ده‌یکه‌ن بیکه‌ن بی منه‌ت بن واته له‌ گوناح و تاوان و ئه‌وانه تازه من له ئیوه‌ خو‌شبو‌م؟ ئه‌وه‌ پله‌یه‌ که الله تعالی به‌ ئه‌هلی به‌دری به‌خشیوه‌ چونکه الله عیلمی پی هه‌بوو ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر قه‌زاو قه‌ده‌ر، ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ و ده‌فه‌رمون الله عیلمی پی هه‌بوو له‌ (اللوح المحفوظ) یشی نویسیبوو ده‌یزانی ئه‌هلی به‌در شتیکی و ناکه‌ن بینه‌ جه‌ه‌نه‌می هه‌له‌ی و ناکه‌ن که تاوان و گوناحیکی گه‌وره‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌و بریاره‌شی به‌سه‌ردان زانی له‌و پله‌دان ئه‌و پله‌یه‌ی بو‌ راگه‌یاندون مانا و واتاکه‌ی ئاوا ده‌بی ئه‌وه‌ راست و دروسته‌که‌یه‌ که ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌یفه‌رمون.

پله‌ داریه‌کان و مه‌رته‌به‌کانی سه‌حابه‌کان:

وَيُفَضِّلُونَ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ - وَهُوَ صَلْحُ الْحُدَيْبِيَّةِ - وَقَاتَلَ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلَ. وَيُقَدِّمُونَ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ. وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ بَدْرٍ - وَكَانُوا ثَلَاثَ مِائَةٍ وَبِضْعَةِ عَشَرَ -: «اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ^[۲]». وَبِأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ؛ كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) بَلْ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعِ مِائَةٍ. وَيَشْهَدُونَ بِالْجَنَّةِ لِمَنْ شَهِدَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كَالْعَشْرَةِ، وَثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شِمَاسٍ، وَغَيْرِهِمْ مِنَ الصَّحَابَةِ.

له‌ پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- دیته سه‌ر ئه‌وه‌ی که تازه ئیمه به‌ کورتی باسه‌مان کرد ده‌گاته سه‌ری که ئایه پله‌ داریه‌کان و مه‌رته‌به‌کانی سه‌حابه‌کان دیاریکا ده‌فه‌رموی (وَيُفَضِّلُونَ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ - وَهُوَ صَلْحُ الْحُدَيْبِيَّةِ -) له‌لای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ پیش ده‌خستری

[۱] صحیح البخاری (۳۰۰۷) (۳۰۸۱) (۳۹۸۳)، صحیح مسلم (۲۴۹۴)، سنن أبي داود (۲۶۵۰).

[۲] صحیح البخاری (۳۰۰۷) (۳۰۸۱) (۳۹۸۳)، صحیح مسلم (۲۴۹۴)، سنن أبي داود (۲۶۵۰).

له پله و پایه ئه‌وانه‌ی موسڵمان بونه پێشی فه‌تحي مه‌ککه که فه‌تحي مه‌به‌ست پێی سولّحي حوده‌یبيه چونکه ئه‌وانه‌ی له‌پیش سولّحي حوده‌یبيه موسڵمان بونه ئه‌وانه‌ی له‌ دوای سولّحي حوده‌یبيه به‌ پاش فه‌تحي حسابه چونکه سولّحي حوده‌یبيه پێشه‌کی بوو بۆ فه‌تحي مه‌ککه (وَقَاتِلْ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدِ وَقَاتِلْ) ئه‌وانه‌ی تییان کۆشاوه و جه‌نگاوه‌ر بونه و به‌خشیویانه له‌پیناو خوای رب‌ العالمین و موسڵمان بونه پێشی سولّحي حوده‌یبيه پێشی فه‌تحي مه‌ککه ئه‌وانه‌ی پله‌ دارترن له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که له‌دوای سولّحي حوده‌یبيه و له‌دوای فه‌تحي مه‌ککه بونه موسڵمان و به‌خشیویانه و جه‌نگاوه‌ر بونه و کوشتاریان کردوه له‌ پیناو الله (وَيَقْدُمُونَ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ) وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه سه‌حابه موهاجیره کۆچه‌ره‌کانیان پێ پله‌دارتره و به‌پیشیان ده‌خه‌ن به‌سه‌ر ئه‌نصاریه‌کان که ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌دینه بون و پێغه‌مبه‌ریان سه‌رخست (ﷺ) (وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ بَدْرٍ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بیروبروایشان وایه که الله تعالی به‌ ئه‌هلی به‌دري فهرموه، واته به‌و سه‌حابانه‌ی به‌شداری جه‌نگی به‌دريان کرد که ژماره‌یان چه‌ند بوو؟ (وَكَانُوا ثَلَاثَ مِائَةٍ وَبِضْعَةِ عَشَرَ) ابن تیمیه ده‌فهرموێ سێ سه‌د و هه‌ندیك بون، سێ سه‌د و هه‌ندیك له‌ ڤیوايه‌ته‌کانی سیره (والله أعلم) سێ ڤیوايه‌تیان وه‌رگیراوه یان سێ سه‌د و سی‌زده بونه یان چوارده یان حه‌قده ئه‌و ڤیوايه‌تانه له‌ ڤیوايه‌ته‌کانی تر له‌پیشترن به‌لام هه‌ندیك له‌ زانایانی میژونوس و ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه سێ سه‌د و سی‌زده ڤاجیح ده‌که‌ن که ده‌فهرمون سی‌زده (والله أعلم) یان چوارده‌یان شه‌هید بون له‌ سه‌حابه‌کانی به‌در جا ئه‌وانه بون که ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ابن تیمیه ده‌فهرموێ بروایان وایه الله تعالی به‌ ئه‌هلی به‌دري فهرموه به‌وه‌نده سه‌حابه‌ی فهرموه «اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ. فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ» هه‌رچی ده‌که‌ن بیکه‌ن من له‌ ئیوه‌ خو‌شبووم (وَبِأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بیروبروایان وایه هیچیك له‌و سه‌حابانه‌ی له‌ژێر داره‌که به‌یعه‌تیاندايه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناچه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ (كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ) هه‌روه‌كو پێغه‌مبه‌ر وا هه‌والی داوه

به ئیمه و ئومه ته که ی، که له سه حیحی موسلیمدا له (فَضَائِلِ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ) له ئومی موبه شیر گێردراوه یه ئیهامی موسلیم هیناویتی به ژماره (۲۴۹۶) دوایه له درێژیدان فهرموده کانیش دههینینه وه، دهفهرموئ (بَلْ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعِ مِائَةٍ) دهفهرموئ الله تعالی به لکو له ئەوان رازیبوو ئەوانه ی به یعه تیان دایه پیغه مبه‌ر (ﷺ) له ژیر داره که وه ئەوانیش له الله رازیبون الله ئەو پله شی پی به خشین وه ئەوانه زیاتربون له ههزار و چوار سهد سه حابی، هه‌ندی‌ک نزیکیان ده که نه وه له ههزار و پینج سهد سه حابی که ئەوه‌ش جابری کوری عه‌بدو‌لا دهفهرموئ «قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ» ده‌لی پیغه مبه‌ری الله (ﷺ) له سول‌حی حوده‌یبیه وه له و کاته ی به‌لین و وه‌عد و به‌یعه تمان پیدایه له ژیر داره که فهرموی ئیوه چاکترینی خه‌لکی سه‌ر‌روی زه‌وین «وَكُنَّا أَلْفًا وَأَرْبَعًا مِائَةً»^[۱] جابر دهفهرموئ ئیمه هه‌زار و چوار سهد بوین.

ئینجا ابن تیمیه ده‌گاته سه‌ر ئەوه و دهفهرموئ (وَيَشْهَدُونَ بِالْجَنَّةِ لِمَنْ شَهِدَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)) وه ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه شاهیدی چونه به‌هه‌شتیش ده‌ده‌ن بۆ ئەوانه ی که پیغه مبه‌ری الله (ﷺ) شاهیدی بۆ داو‌ن (كَالْعَشْرَةِ) که عه‌شه‌ره ی موبه‌شه‌ره پیغه مبه‌ر (ﷺ) شاهیدی بۆ‌دان که له حه‌د‌یسی سه‌حیحی پیغه مبه‌ر (ﷺ) هاتوه (وَتَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ) وه له پاشان پیغه مبه‌ر (ﷺ) به جوداش شاهیدی بۆ تابیتی کوری قه‌یسی کوری شه‌ماسدا که ده‌نگی‌کی جه‌وه‌ری هه‌بوو که ئایه‌تی قورئان دابه‌زی له هه‌لو‌یسته‌کان له‌سه‌ری باسی لیوه ده‌که‌ین پیی وابوو ناچیت به‌هه‌شت له‌به‌ر ئەوه‌ی الله تعالی -جل شئنه- به پیغه مبه‌ری را‌گه‌یاند (ﷺ) پیغه مبه‌ر فه‌رموی به‌لکو ئەو به‌هه‌شتیه ئەوه‌ش موژده‌یه کی تایه‌تی بۆ‌درا که به‌هه‌شتیه، ماده‌م پیغه مبه‌ر (ﷺ) پیی را‌گه‌یاندوه به‌هه‌شتیه ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه شاهیدی بۆ ئەویش ده‌ده‌ن (وغيرهم من الصحابة) وه جگه له عه‌شه‌ره ی موبه‌شه‌ره و له تابیتی کوری قه‌یسی کوری شه‌ماسیش سه‌حابه‌ی تریش هه‌بوه شاهیدی

[۱] صحيح البخاري (۴۱۵۴)، صحيح مسلم (۱۸۵۶)، مسند أحمد (۱۴۳۱۳).

چونه به‌هشتیان بۆ دراوه له‌وانه عوکاشه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شاهیدی بۆ داوه له‌وانه دایکی ئیمانداران هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شاهیدیان بۆ دراوه که له‌ویش ده‌بنه‌وه هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوه مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ابن تیمیه -رحمه الله-.

جا ئەو فەرموده‌ی که باسی عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره ده‌کا فەرموده‌یه‌کی سه‌حیحه که پیغه‌مبه‌ر فەرمو‌ی (ﷺ): «وَأَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ»^[۱] ئەوانه عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌ن هه‌ر چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کان ئینجا ئەو شه‌شه‌ی تریش له‌ دوا‌ی ئەوان دی ئەوانه ته‌وا‌وی ده‌که‌ن.

جا له‌ پاشان هی ثابت که الله تعالی ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند فەرمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ [الحجرات: ۲] که ئەو ئایه‌ته‌ دابه‌زی ثابتی کورپی قه‌یسی کورپی شه‌ماس ده‌نگیکی جه‌هوه‌ری هه‌بوو ده‌نگیشی گه‌وره‌بوو له‌وه‌وه ترسا عه‌مه‌ل و کرده‌وه‌کانی هه‌لوه‌شیته‌وه و هیچی بۆ نه‌می‌نیته‌وه و نه‌چیته به‌هه‌شت جا له‌و پیناوه‌دا ئەو هه‌واله به پیغه‌مبه‌ر گه‌یشت (ﷺ) پیغه‌مبه‌ر فەرمو‌ی: «ارجع إليه وقل له: إنك من أهل الجنة»^[۲] گوته ئەو هاوه‌له به‌ریزه برۆوه لای ثابت پیی رابگه‌یه‌نه که ئەو به‌هه‌شتیه، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شاهیدی چونه به‌هه‌شتی بۆ ثابتی کورپی قه‌یسی کورپی شه‌ماس یشدا له‌به‌ر ئەوه ابن تیمیه لی‌ره‌دا ئەو ئاماژه‌ی پیکرد.

[۱] أخرجه أبو داود برقم (٤٦٤٩، ٤٦٥٠) في السنة. والترمذي برقم (٣٧٥٧، ٣٧٤٨) في المناقب وقال عن الثاني: حسن صحيح. وابن ماجه برقم (١٣٣) في المقدمة وأحمد في المسند (١ / ١٨٧، ١٨٩) وصححه الألباني وهو في صحيح الجامع الصغير رقم (٥٠). وقال أحمد شاکر (١٦٢٩): إسناده صحيح.

[۲] أخرجه البخاري برقم (٣٦١٣) في المناقب، باب: علامات النبوة في الإسلام. ومسلم برقم (١١٩) في الإيمان، باب: مخافة المؤمن أن يحبط عمله. عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

ئینجا جگە لە عەشەرە موبەشەرە و جگە لە ثابتی کۆری قەیس کۆری شەماس ئەوانی تریش کە دەچنە بەهەشت لەوانە هەردوو نەو کانی پێغەمبەر (ﷺ) حەسەن و حوسەین کە پێغەمبەر فەرموی (ﷺ): «إِنهَما سَیَدا شَباب أَهْلِ الْجَنَّةِ»^[۱] فەرموی حەسەن و حوسەین دوو گەورە کەنجە کانی بەهەشتن، کەواتە بریاری چۆنە بەهەشتی بۆ ئەوانیشدا.

و لە پاشان دەربارە فاتیما دایکی حەسەن و حوسەینیش کە کچی پێغەمبەر (ﷺ) هاوسەری ئیمامی عەلی بوە -رضي الله عنه- پێغەمبەر فەرموی (ﷺ): «إِنهَما سَیَدا نِساءِ الْمُؤْمِنِینَ»^[۲] ئەو گەورە ئافرەتانی برۆادارە و لە رێوایەتیی تردا دەر فەرموی گەورە ئافرەتان بەهەشتە، کەواتە بە ئی فاتیماش یە کێکە لەو ئافرەتە سەحابیانە کە بەهەشتیە و پێغەمبەر شاھیدی بۆ داو (ﷺ).

ئەوانە هەموو بە لگەن لە سەر چی؟ لە سەر ئەو کە ابن تیمیة -رحمه الله- فەرموی ئەهلی سونە و جەماعە شاھیدی دەدەن بە چۆنە بەهەشت بۆ ئەوانە کە پێغەمبەر شاھیدی بۆ داو (ﷺ) کە بەهەشتین وەکو عەشەرە موبەشەرە وەکو ثابتی کۆری زەیدی کۆری شەماس وە جگە لەوانیش جا جگە لەوان وەکو حەسەن و حوسەین و وەکو فاتیما و وەکو عو کاشە و باقی ئەوانی تریش دەگرێتەو.

تەفضیلی نێوان خەلیفە راشیدیەکان:

وَيَقْرُونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّقْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا : أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ. وَيَثَلَّثُونَ بَعْثَانَ، وَيُرَبِّعُونَ بِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ؛ كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْأَثَارُ، وَكَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ. مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ اخْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - بَعْدَ اتِّفَاقِهِمْ عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ - أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟ فَقَدَّمَ قَوْمٌ عُثْمَانَ: وَسَكَّتُوا، أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ، وَقَدَّمَ قَوْمٌ عَلِيًّا، وَقَوْمٌ

[۱] أخرجه الترمذي برقم (۲۷۶۸) في المناقب، وأحمد في المسند (۳ / ۱۶۶، ۱۶۷) وقال الترمذي: حسن صحيح.

[۲] أخرجه مسلم برقم (۲۴۵۰) [۹۸، ۹۹] في فضائل الصحابة، باب: فضائل فاطمة بنت النبي عليهما الصلاة والسلام . عن عائشة رضي الله عنها.

تَوَقَّفُوا. لَكِنْ اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ، ثُمَّ عَلِيٍّ. وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ - مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ - لَيْسَتْ مِنَ الْأُصُولِ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالَفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ. لَكِنْ الَّتِي يُضَلَّلُ فِيهَا: مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ، وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ. وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ؛ فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارِ أَهْلِهِ.

جا له پاشان ابن تیمیة دیت دةفه رموی (وَيَقْرُونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّقْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا : أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ) جا دةفه رموی ئەهلی سونە و جەماعە دانیش بەو هەدا دەنن کە بە مۆتەواتیری، مۆتەواتیر یانی چیه گۆتمان؟ لە هەر چین و تەبەقەیه ک خەڵکانیکی زۆر ڕیوایهت و گێڕانه‌وه‌ی ئەو قسەیان کردبێ کە عەقل قبولی ئەو نە کائەو خەڵکە زۆرە بەیە کەو و لەو چین و لەو تەبەقە کۆبیته‌وه لەسەر قسەیه‌کی درۆیی، ئینجا دةفه رموی بە تەواتوره‌وه گێردراوێه و گواستراوێه (له أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گەوره‌ی برۆاداران عەلی کۆری ئەبو تالیب -رضي الله عنه- وه جگه له‌ویش گێردراوێه کە چاکترینی ئومەتی پێغه‌مبەر له پاش پێغه‌مبەری پێشەوا (ﷺ) ئەبو بە کری صدیقه له‌پاش ئەبو بە کری صدیقیش عومەری کۆری خەتابە - رضي الله عنهما- ئەو هەش پلە و پایە‌ی ئەو دوو زاده بە‌ریزه له‌لای پێغه‌مبەر (ﷺ) گەوره بوە ئەو هەتا له سه‌حیحی بوخاری تۆماره کە پێغه‌مبەر فەرمویه‌تی (ﷺ): «وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا»^[۱] یان موحه‌مه‌دی کۆری حەنەفیه دةفه رموی: «قُلْتُ لِأَبِي : أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟» موحه‌مه‌دی حەنەفیه‌ی کۆری ئیمامی عەلی -رضي الله عنهما- ده‌لێ له باوکی خۆم پرسێ له‌پاش پێغه‌مبەری الله (ﷺ) کێ پلەدارتره له ئومەتی پێغه‌مبەر (ﷺ)؟ «قَالَ : أَبُو بَكْرٍ» ئیمامی عەلی فەرموی ئیمامی ئەبو بە کره «قُلْتُ : ثُمَّ مَنْ ؟» ده‌لێ گۆتم له‌پاش ئیمامی ئەبو بە کریش کێ پلە دارتره له هەموو ئومەتی پێغه‌مبەر

[۱] صحيح البخاري (٤٦٧) (٣٦٥٦) (٣٦٥٧)، سنن الدارمي (٢٩٥٣)، مسند أحمد (٢٤٣٢) (٣٣٨٥).

(ﷺ)؟ «قَالَ : ثُمَّ عُمَرُ» له پاشان ئیمامی عه‌لی فه‌رموی ئیمامی عومه‌ره «وَحَشِيتُ أَنْ يَقُولَ : عُمَرَانُ، قُلْتُ : ثُمَّ أَنْتَ، قَالَ : مَا أَنَا إِلَّا كَرَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ»^[۱] ده‌لێ ترسام کورێ ئیمامی عه‌لی ته‌گه‌ر ته‌مجاره‌ لێی بپرسم ب‌لێ ئیمامی عوسمانه‌ چه‌زم لێبوو باو‌کم بێ له‌به‌ر ته‌وه‌ ده‌لێ گوتم له‌ پاشان تو‌ی ته‌ی باو‌که‌؟ ده‌لێ گوته‌ی نه‌خێر من ته‌نها پیاوی‌کم له‌ موسلمانان، جا ته‌و پیاویه‌ته‌ پیاویه‌تیکی تریشی به‌دوادا دی که له‌ موسنه‌دی ئیمامی ته‌حمه‌د هاته‌و ته‌و زیاده‌ی له‌گه‌له‌ که ته‌لبانیش به‌ سه‌حیحی داناوه‌ شیخ ته‌حمه‌د شا‌کریش ده‌فه‌رموی سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌ که فه‌رموی «أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، وَلَوْ شِئْتُ لَسَمَّيْتُ الثَّالِثَ» ئیمامی عه‌لی فه‌رموی کوره‌که‌م په‌لدارترین پیاو و گه‌وره‌ترین پیاو له‌ پاش پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ ئومه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمامی ته‌بو به‌که‌ره‌، له‌پاش ته‌و ئیمامی عومه‌ره‌، ته‌گه‌ر سییه‌مه‌ که‌شت ده‌وی ته‌ویشته‌ بو ده‌لیم.

که‌واته‌ ته‌وانه‌ به‌لگه‌ن وه‌کو ابن تیمیه‌ فه‌رموی له‌ مه‌تنی (الواسطية) هینایه‌وه‌ که ئیمامی عه‌لی به‌ ته‌واتور لێی گێ‌ردراویه‌ به‌ فه‌رموده‌ و پیاویه‌تی سه‌حیحه‌وه‌ ته‌وه‌نده‌ی رێزناوه‌ له‌ ئیمامی ته‌بو به‌که‌ر و ئیمامی عومه‌ر وه‌ له‌ ئیمامی عوسمانیش که له‌پیش خوی ناوی هیناون به‌ تایبه‌ت ته‌بو به‌که‌ر و عومه‌ر شیعه‌کان ئیستا ته‌و بێ ته‌ده‌بی و بێ‌ریزی و سوکایه‌تیه‌ی ده‌یکه‌ن به‌رامبه‌ریان ئیمامی عه‌لیش لێیان به‌رییه‌ وه‌ قسه‌کانیان له‌گه‌ل قسه‌کانی ئیمامی عه‌لیش تێک ناکاته‌وه‌ -رضي الله عنه-.

له‌ پاشان ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی (وَيُثَلَّثُونَ بِعُمَرَانَ) ته‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ سییه‌میه‌که‌ی له‌دوای ته‌و دوانه‌ ته‌بو به‌که‌ر و عومه‌ر عوسمان داده‌نێن وه‌کو خه‌لیفه‌ی راشیده‌ وه‌کو په‌ل و پایه‌ش (وَيَرْبَعُونَ بِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) وه‌ چواره‌مینه‌کان ته‌واو ده‌که‌ن به‌ ئیمامی عه‌لی ده‌لێن ئیمامی عه‌لی چواره‌مینه‌ نه‌ک سییه‌مینه‌ (كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْآثَارُ) هه‌روه‌کو به‌لگه‌ و ئا‌ثار و پیاویه‌ته‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ته‌وه‌ یه‌که‌م ئیمامی ته‌بو به‌که‌ر دوهم ئیمامی عومه‌ر

[۱] صحيح البخاري (۳۶۷۱)، سنن أبي داود (۴۶۲۹).

سێیه‌م ئیمامی عوسمان چوارهم ئیمامی عه‌لیه (وَکَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ) هه‌روه‌ کو سه‌حابه‌ کانی‌ش یه‌ ک ده‌نگ بون له‌سه‌ر پێش خستنی عوسمانی کوری عه‌فان بۆ به‌یعت پێدان که‌ بکریته‌ خه‌لیفه‌ی موسلمانان (مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ اخْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا-) له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی جیگای شاردنه‌وه‌ش نیه‌ هه‌ندی‌ک له‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ بۆچونیان وابوه‌ ئیختیلاف و جیاوازی هه‌یه‌ له‌سه‌ر پێش‌خستنی ئیمامی عه‌لی و ئیمامی عوسمان کامه‌ له‌پێشتر بونه‌ بۆ خه‌لیفایه‌تی و له‌ پله‌داریه‌ تیدا (بَعْدَ اتِّفَاقِهِمْ) له‌دوای یه‌ ک ده‌نگیان (عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ) له‌سه‌ر به‌ پێش خستنی ئیمامی ئەبو به‌ کر و ئیمامی عومه‌ر، واته‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ یه‌ ک ده‌نگن یه‌ که‌م ئیمامی ئەبو به‌ کره‌ و دوه‌م ئیمامی عومه‌ره‌ له‌وه‌دا ئیختیلاف و جیاوازی نیه‌ و ئەو دوو زاته‌ له‌پێش ئیمامی عوسمان و ئیمامی عه‌لی بونه‌ له‌ پله‌داریه‌ تیدا و له‌ خه‌لیفایه‌ تیدا به‌لام ئەو هه‌نده‌ی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ که‌ ژماره‌یه‌ کن و زۆریش نین بۆچونیان وایه‌ که‌ ئیمامی عوسمان هه‌ندی‌ک ده‌لێن له‌پێشتره‌ هه‌ندی‌ک ده‌لێن ئیمامی عه‌لی له‌پێشتره‌ ده‌فه‌رموی (أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟) کامه‌یان له‌پێشترن؟ ئەو جیاوازییه‌ هه‌یه‌ له‌لای هه‌ندی‌ک له‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی ئیمامی عوسمان و ئیمامی عه‌لی نه‌ ک ئیمامی ئەبو به‌ کر و ئیمامی عومه‌ر ئەو دوانه‌ به‌ یه‌ ک ده‌نگی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ پله‌دارترن و له‌پێشترن له‌ ئیمامه‌کانی تر ده‌فه‌رموی (فَقَدَّمَ قَوْمٌ عُثْمَانَ) هه‌ندی‌ک له‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئیمامی عوسمانیان پێش‌خستوه‌ (وَسَكَّتُوا) وه‌ بێده‌نگ بونه‌ (أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ) ئیمامی عه‌لیان هه‌ندی‌ک به‌ چوارهم داناوه‌ (وَقَدَّمَ قَوْمٌ عَلِيًّا) هه‌ندی‌کیش ئیمامی عه‌لی یان پێش‌خستوه‌ (وَقَوْمٌ تَوَقَّفُوا) وه‌ هه‌ندی‌کیشان راوه‌ستاون لێ نالێن کامه‌یان له‌پێش کامه‌یانه‌ هیچ قسه‌ و بۆچونیان ده‌رنه‌بریوه‌ (لَكِنْ اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ) ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی به‌لام له‌ کۆتایدا بۆچونی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ جیگیر بوو له‌سه‌ر پێش‌خستنی عوسمانی کوری عه‌فان به‌پێش عه‌لی کوری ئەبو تالیب -رضي الله عنهما- (ثُمَّ عَلِيٍّ) له‌پاش ئیمامی عوسمان

ئینجا عه لی دی (وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ) ئە گەر بێ و ئەو باس و خواسه (مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ لَيْسَتْ مِنَ الْأَصُولِ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالَفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ) ئە گەر بێو ئەو باس و خواسه ی ئایه عوسمان له پێشتره یان عه لی له پێشتره؟ له بنچینه و بنه ماکانی ئەهلی سونه و جه ماعه نیه که خه لکانی پێ گومرا بکری و بریاری ئەو بەدری ئە گەر که سییک له گه ل که سییک له و بۆچونه ئیختیلافی هه بێ بلین گومرایه نه خیر له لای جمهوری ئەهلی سونه و جه ماعه ده فهرموی ئە گەر که سییک ئیمامی عه لیش به پێش ئیمامی عوسمان بخا له پله و پایه دا یان له خه لیفایه تیدا ئەو گومان له وه دا نیه ابن تیمیة ده فهرموی ئەو که سه به گومرا دانانری بنه مای ئەهلی سونه و جه ماعه باسی ئەوه یان نه کردوه ئەو که سه گومرا بکری (لَكِنَّ الَّتِي يُضَلَّلُ فِيهَا: مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ) به لام کیشه له وه دایه که گومرا ده کرین له مه سه له ی خه لیفایه تیه ئایه له پله و پایه و فه زل دانه ئیمامی عه لی به سه ر ئیمامی عوسمان گومرا نا کرین له لای ئەهلی سونه و جه ماعه که سییک بۆچونی وابی به لام به پێش خستنی ئیمامی عه لی به پێش ئیمامی عوسمان بلین خه لیفایه تی حه قتربوو بدرابایه ئیمامی عه لی نه درابایه ئیمامی عوسمان له وه وه ئەهلی سونه و جه ماعه ئەو که سانه ی وا ده لێن به گومرایان داده نین به ده رچویان داده نین له بازنه ی ئەهلی سونه و جه ماعه (وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ) وه هه روه ها ئەهلی سونه و جه ماعه بیرو پروایان وایه (أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) (أَبُو بَكْرٍ) بیرو بۆچونی ئەهلی سونه و جه ماعه وایه که یه که م خه لیفه له پاش پیغه مبه ر (ﷺ) ئەبو به کری صدیق بوه (ثُمَّ عُمَرُ) له پاش ئیمامی ئەبو به کریش ئیمامی عومه ر بوه - رضي الله عنهما- (ثُمَّ عُثْمَانُ) له پاش ئیمامی عومه ریش - رضي الله عنهم- ئیمامی عوسمان بوه (ثُمَّ عَلِيٌّ) وه له پاش ئیمامی عوسمانیش - رضي الله عنهم- ئیمامی عه لی بوه (وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ) هه ر یه کییک تانه و ته شه ر بگریته خیلافه و خه لیفایه تی هه ر یه ک له و خه لیفانه ئەو چوار جینشینیه که بۆیان جیگیر بوه به و ته رتیب و له دوای یه ک هاتنه

(فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارِ أَهْلِهِ) تهوه گومراتره له گوي دريژي خزم و کهسه کاني به مه عنای له لای ته هلي سونه و جه ماعه که سيکه عه قلی نيه هو شي نيه وه به گویدريژ حساب ده کړي.

جا پيغه مبهري (ﷺ) دهيه ها فرموده دي هديه دهرباره دي پله و پايه ي ئيامي ته بو به کر هيچ گومان له وه دا نيه ته هلي سونه و جه ماعه يه ک دهنګن ئيامي ته بو به کر پله دارتربوه له هه موو تومه تي پيغه مبهري (ﷺ) وه له هه موو وه ليه کان وه لي تر بوه ئيامي ته بو به کر، ئيختيلاف و جياوازي له سهر ته وه هديه تايه ئيامي ته بو به کر له هه موو تومه ته کاني تريش گه وره تره؟ به لي بؤچوني په سهند و راجيحي ته هلي سونه و جه ماعه ئيامي ته بو به کر به س ناگاته پيغه مبهري (عليهم الصلاة والسلام)، ته گه رنا له هه موو تومه ته کاني تر پله دارتريه گه وره تره به ريزتره سه نګين تره (والله أعلم بالصواب).

وه ئيامي عومه ريش له دواي ته و دي له پله و پايه، وه له پاشان ئيامي عوسمانيش پله ي زوري هه بوه له خزمه ت پيغه مبهري (ﷺ)، پله کاني ئيامي عوسمان له وه دايه که له يه که مه کاني کوچکه ران بوه به ره و حه به شه، وه له پاشان دوو کچي پيغه مبهري پيدراوه، (ﷺ) که پيغه مبهري ده فرموي «لو كانت لي بنت ثالثة لزوجتها عثمان^[۱]» له سهر قه بران که ده هاتنه وه ئيامي عوسمان هاوسه ري که کچي پيغه مبهري بوو وه فاتي کرد و شارد بويانه وه ده لي پيغه مبهري توند ده ستی ئيامي عوسمانی گرت دلي ده دايه وه فرميسکيان له چاو ده هاته خوار ئيامي عوسمان زور غه مګين بوو بوو هاوسه ره که ي سهره پاي ته وه ي هاوسه ري بوو کچي پيغه مبهري اللهش بوو (ﷺ)، پيغه مبهري سهر ي له بن گويي نا فرموي وه لاهي يا عوسمان ته گهر کچي سييه ميشم هه با پيمده داي، ته وه پله و پايه يه کی يه کجار گه وره يه کهس نيه له سهر پوي زه وي دوو کچي پيغه مبهري له لا بويي (ﷺ) غه يري عوسمانی کوري عه فان.

[۱] أخرجه الطبراني (۱۷ / ۱۸۴) برقم (۴۹۰) من حديث عصمة قال: لما ماتت بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم التي تحت عثمان قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: زوجوا عثمان، لو كان لي ثالثة لزوجته، وما زوجته إلا بالوحي من الله عز وجل . وذكره الهيثمي في مجمع الزوائد (۹ / ۸۳) وقال: فيه الفضل بن المختار وهو ضعيف.

وه له پاشان عوسمانی کورې عه فان تهو پياو و زاته بوو که جهیشی عوسره جهیشی
تهنگه بهری له شکری تنگه بهری که یه کجار زه حمهت و ناخوش بوو که موسلمانان کان
رؤیشتن بهره و ته بوک ئیامی عوسمان هموو تهرک و وه زع و ته جهیز کردن و کار و
باره کانی خسته ته ستوی خوی چند پیی کرا ته وهشیان دیاره پله و پایه یه کی تره.
ئیامی عوسمان بوو که بیری رومهی کرپیه وه له جوله که کان وه کردیه خیر بو موسلمانان کان
ته وهشیان پله و پایه یه کی یه کجار گه وره بوو.

له پاشان ته هلی سونه و جه ماعه یه کدهنگن له سهر تهو فهرمودهی پیغه مبه ریش (ﷺ) که
پیغه مبه ر ده فهرموی: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي» ده فهرموی
دهست بگرن به ریپاز و سونه تی من له دوایی دهست بگرن به ریپاز و سونه تی خوله فای
راشیدین ته وانه ی رینوینی کارن و به خوشیان له سهر رینوینین له دوای من دین که ته بو
به کری صدیق و عومهر و عوسمان و عه لیه به ئیتیفای ته هلی سونه و جه ماعه «تَمَسَّكُوا
بَهَا» دهست بگرن به ریپاز و سونه ته کانیا «وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ» وه به خرینه کانتان به
ته وای بیگرن و له دهستان نه چی، یه عنی شتیک ته گهر تو له قوه تی دهستت درچوو ددان
زور به هیز و به قوه ته کاتیک به ددان شتیک بگری و دهستیشی له گه لدابی به هیزتر ده بی
جا (نَوَاجِدِ) به خرینه کانیش ده لین به ددانی جیره ش ده لین به ددانی پیشه وهش ده لین ئیامی
به غه وی وای ریوایهت کرده ده فهرموی له زمانه وانیش هر وای پیده گوتری تهو
ئیختیلاف و جیاوازیه هیه بو ته وهی لیوه شاوه تربی بو پیغه مبه ر (ﷺ) لهو فهرمودانه ی
که ده لی پیغه مبه ر پیکه نی و زهرده خنه ی هاتی و «وَبَدَا النَّوَاجِدُ» نه واجیزه کانی
به دیار که وت، ته گهر نه واجیز بلین خرینه ی پشته وهیه مه عنای (په نا به خوی رب العالمین)
ئیامی به غه وی و هندیک له زانایان ده فهرمون یه عنی پر به ده می پیغه مبه ر پیکه نیوه
(ﷺ) هموو ددانی درکه وتوه تهو نه وعه پیکه نینه له پیغه مبه ر ناوه شیتته وه (ﷺ) نه یبوه،
به لکو ده لی له وی نه واجیز به مه عنای ددانه کانی پیشه وه دی بایی ته وهنده پیکه نیوه و

گرژیته‌وه و زەردەخەنەیه‌کی هەبوه تەنھا ددانەکانی پیشە‌وه‌ی دەرکەوتووە ئە‌وه زیاتر لە پی‌غه‌مبەر دە‌وه‌شی‌ته‌وه (ﷺ) بە‌لام بۆ گرتنی شتە‌کان بە‌خرینه‌یان بە‌ددانی پیشە‌وه هەردوکیان هەر بە‌هیزن لێ‌ره ئە‌وه دە‌گە‌یه‌نی (والله أعلم بالصواب).

و‌ه لە‌ پاشان ئیسلامە‌تی و دینداریتی بە‌تە‌واوە‌تی هەر یە‌ک لە‌و خە‌لیفانە‌ توانیان بی‌گە‌یه‌نن ئە‌وانە‌ ئە‌لقە‌ی وە‌صلن لە‌نی‌وان ئیمە‌ و لە‌نی‌وان پی‌غه‌مبەر (ﷺ) ئە‌بو بە‌کر هە‌ول و هیمە‌تییکی گە‌وره‌ی هە‌بوو کە‌ خە‌ریکی تە‌واو کردنی رێ‌باز و بە‌رنامە‌کە‌ی پی‌غه‌مبەر بوو (ﷺ) بە‌وه‌ی خە‌لکانی‌ک هە‌لگە‌رانه‌وه‌ زە‌کاتیان نە‌دا شە‌ر و جە‌نگی لە‌گە‌ڵ کردن هە‌مو‌ی گە‌راندنە‌وه‌ سەر پاپە‌ند بون بە‌قورئان و بە‌سونه‌، لە‌ پاشان ئیمامی عومەر برە‌ویدا بە‌پە‌رتکردنی موسڵمانان و دە‌عوە‌ و بانگە‌وازیە‌کی زۆر و جە‌نگ و جیهادی‌کی زۆر ئە‌وه‌بوو خاکی دە‌ورو‌به‌ری مە‌ککە‌ و مە‌دینە‌ کە‌وتە‌ دە‌ستی موسڵمانان رۆ‌مه‌کان زۆریان شکان فارسە‌کان شکان لە‌سە‌رده‌می ئیمامی عومەر، و‌ه لە‌ سە‌رده‌می ئیمامی عوسمان (بیت المال) پ‌ر‌بوو و‌ه دوبارە‌ جە‌نگ و جیهاد زۆر بە‌ره‌و پیشە‌وه‌ چوو، و‌ه لە‌ سە‌رده‌می ئیمامی عە‌لیش زۆر شت ر‌و‌یدا و لنگ چە‌قینی ئیمامی عە‌لی لە‌سەر دینداری و‌ه ر‌ی‌یه‌ راست گرتنە‌بەرە‌کە‌ی، هە‌ریە‌ک لە‌و بە‌رز و بە‌رێ‌زانە‌ لە‌و خە‌لیفە‌ ر‌اشیدانە‌ پ‌لە‌ و پایە‌ی تایبە‌تییان هە‌بوه‌، کە‌ کۆتایی خە‌لیفە‌ی ر‌اشیدە‌ش لە‌ عە‌قیدە‌ی ئە‌ه‌لی سونه‌ و جە‌ماعە‌ بە‌شە‌ش مانگە‌کە‌ی حە‌سە‌نی کور‌ی ئیمامی عە‌لی -رضي الله عنهما- دیت ئە‌ویش شە‌ش مانگ بوە‌ خە‌لیفە‌ لە‌ شوینی باوکی خە‌لک بە‌یە‌تیی پ‌یدا لە‌دوایی فیتنە‌کە‌ی کوزاندە‌وه‌ ئاشوبە‌کە‌ی نە‌ه‌یشت تە‌س‌لیمی معاویە‌ی کور‌ی ئە‌بو س‌وفیانی کرد.

لە‌ عە‌قیدە‌ی ئە‌ه‌لی سونه‌ و جە‌ماعە‌ لە‌ کاتی ئیمامی حە‌سە‌ن بە‌یە‌تیدا بە‌ معاویە‌ معاویە‌ لە‌و کاتە‌وه‌ بوە‌ خە‌لیفە‌، هە‌تا ئە‌و کاتیش معاویە‌ بە‌رییە‌ لە‌و قسانە‌ی پ‌یی هە‌ڵدە‌بە‌ستن داوای خە‌لیفایە‌تی نە‌دە‌کرد و‌ه نە‌شی کردووە‌ نە‌شیگوت من خە‌لیفە‌م و عە‌لی خە‌لیفە‌ نیە‌، بە‌س ر‌ە‌خنە‌ی ئە‌وه‌ی هە‌بوو قسە‌ی ئە‌وه‌ی هە‌بوو کە‌ بکوزانی ئیمامی عوسمان دە‌بی‌ تە‌س‌لیم

بکری و تۆله‌یان لی بستینریته‌وه ئه‌گه‌رنا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو به‌یعه‌تی نه‌دایه ئیمامی عه‌لی و وه‌ نه‌هاته ژیر ئالای خه‌لافه‌تی ئیمامی عه‌لی ئه‌گه‌رنا داوای خه‌لیفایه‌تی نه‌ده‌کرد، له‌دوای ئه‌و حه‌سه‌نی کورپی ئیمامی عه‌لی -رضی الله عنهم- به‌یعه‌تی پیدایه‌ بوو خه‌لیفه‌ی موسلمانان.

خۆشویستنی (أهل البيت) ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) :

وَيُحِبُّونَ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَيَتَوَلَّوْنَهُمْ، وَيَحْفَظُونَ فِيهِمْ وَصِيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) :
 حَيْثُ قَالَ يَوْمَ غَدِيرِ خُمٍّ: «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»^[١]. وَقَالَ أَيْضًا لِلْعَبَّاسِ عَمِّهِ - وَقَدْ اشْتَكَى إِلَيْهِ أَنْ بَعْضَ قُرَيْشٍ يَجْفُو بَنِي هَاشِمٍ - فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ: لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحِبُّوكُمْ؛ لِلَّهِ وَلِقَرَابَتِي»^[٢]. وَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ»^[٣].

له‌ پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- ده‌گاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی باسی (أهل البيت) ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که ده‌فه‌رموی (وَيُحِبُّونَ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)) ده‌فه‌رموی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه‌ (أهل البيت) ی پیغه‌مبه‌ریشیان (ﷺ) زور خۆش ده‌وی خۆشیان ده‌وین (وَيَتَوَلَّوْنَهُمْ) وه‌لایان بۆیان هه‌یه‌ واته‌ سه‌ریان ده‌خه‌ن لیان نزیک ده‌بنه‌وه‌ خۆشیان ده‌وین شوینکه‌وته‌یان ده‌بن (وَيَحْفَظُونَ فِيهِمْ وَصِيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)) وه‌ ده‌ر باره‌ی ئه‌وان وه‌سیه‌ته‌ که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌پاریزن و جیبه‌جی ده‌که‌ن (حَيْثُ قَالَ يَوْمَ غَدِيرِ خُمٍّ) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و کاته‌ی که‌ له‌ (حجة الوداع) گه‌رایه‌وه‌ له‌و شوینه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌سیه‌تی ئومه‌ته‌ که‌ی خوی کرد که‌ باشن و چاکن هه‌رده‌م ریزیان بۆ (أهل البيت) هه‌بی و له‌گه‌لیاندا بن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي» من توخواتان لیده‌که‌م و هه‌رده‌م الله‌تان ده‌هینمه‌وه‌ بیر ده‌ر باره‌ی (أهل البيت) ی من واته‌ له‌ الله‌ ترسبن ئاگاتان لیان بی ریزیان لی بنین

[١] أخرجه مسلم برقم (٢٤٠٨) في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه . عن زيد بن أرقم رضي الله عنه.

[٢] أخرجه أحمد في المسند (١ / ٢٠٧، ٢٠٨). والحاكم في المستدرک (٣ / ٣٣٣). قال أحمد شاكر: (إسناده صحيح).

[٣] أخرجه مسلم برقم (٢٢٧٦) في الفضائل، باب: فضل نسب النبي عن واثلة بن الأسقع رضي الله عنه.

خۆشتان بوین (وَقَالَ أَيْضًا لِلْعَبَّاسِ عَمَّهُ - وَقَدْ اشْتَكَى إِلَيْهِ أَنَّ بَعْضَ قُرَيْشٍ يَجْفُو بَنِي هَاشِمٍ - فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحِبُّوكُمْ؛ لِلَّهِ وَلِقَرَابَتِي») جا ابن تیمیة ده فەرموی هەتا ئەو وەسیەتەش جیبەجێ دەکەن ئەهلی سونە و جەماعە که پێغەمبەر (ﷺ) بە عەباسی مامی گوت -رضي الله عنه- کاتێک سکالای هینایە خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) گوتی هەندێک لە قورەیشیەکان جەفایان هەیه بەرامبەر بە بەنو هاشم واتە وشکن لە تەحامول و هەلسوکه و تدا ئەو ریزەیان لێ نانی که پێویستە جا پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) سویند بەو خوایهی که نه فسی منی بە دەسته ئەوان ئیمانیا نیه یان تەواو نیه هەتا ئیوهیان خوش نهوی لە پیناو الله و وه له پیناو نزیکیتان، بەنو هاشم که ئیوه (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی منن و له من نزیکن لە سەر بۆچونی هەندێک لە زانایان ئەوان (أَهْلُ الْبَيْتِ) ن، وه فەرموی: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» ابن تیمیة ده فەرموی ئەهلی سونە و جەماعە ئەو فەرمودانە بە هەند وەر دەگرن و جیبەجیان دەکەن که پێغەمبەر فەرموی بەراستی الله تعالی نه وه کانی ئیسماعیلی هەلژارد وه له نه وه کانی ئیسماعیل تیره ی کینانه ی هەلژارد وه له کینانه قورەیشی هەلژارد وه له قورەیشیەکانیش بەنو هاشمی هەلژارد وه له نیو بەنو هاشمیشدا منی هەلژارد پێغەمبەر ده فەرموی (ﷺ).

کەواتە ئیمە دەبێ (أَهْلُ الْبَيْتِ) مان خۆشبوێ وەکو ئەهلی سونە و جەماعە پشتگیریان لێبکەین لە گەلیاندا بین وەسیەتی پێغەمبەر (ﷺ) پلە و پایە ی تایبەتیا ن هەیه، ئایە (أَهْلُ الْبَيْتِ) کین؟ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئیختیلاف و جیاوازیان لە سەر هەیه له نیوان ئەهلی سونە و جەماعە هەندێک لە ئەهلی سونە و جەماعە ده فەرمون (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پێغەمبەر (ﷺ) ئەتباعی پێغەمبەر (ﷺ) هەتا قیامەت هەر وه کو خوی رب العالمین له قورئاندا فەرمویه تی: ﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [غافر: ٤٦] چونکه ئال به مه عنای

شوینکه‌وته‌ش دی، له‌و ئایه‌ته‌ واته‌ شوینکه‌وتوانی فیرعه‌ون بخه‌نه‌ ناو به‌ئیش و ژانترین و توندترین عه‌زاب و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌.

جا هه‌ندی‌ک له‌ زانایانیش ده‌فه‌رمون نا (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئالی پی‌غه‌مبه‌ر خه‌لکانیکی تایبه‌تن له‌ نزیکه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) مندا‌له‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ندی‌ک ده‌لێن هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ (أَهْلُ الْبَيْتِ) نین به‌لام بۆچونی راجیح و سه‌حیح له‌ سه‌رده‌میه‌کان عبد الله بن جبرین یش -رحمه‌ الله- بۆچونی وایه‌ هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پی‌غه‌مبه‌رن (ﷺ)، ئه‌وه‌ وه‌لامیکیشه‌ بۆ شیعه‌کانیش و رافیزه‌کانیش که‌ بپ‌ریزی ده‌که‌ن له‌ گه‌ل هه‌ندی‌ک له‌ هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و فه‌رموده‌ که‌ ابن تیمیة ته‌نها بر‌گه‌ که‌ی ئاخیری هینابۆوه‌ گوتمان فه‌رموده‌ که‌ وا دور و درێژه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌وه‌ و دابه‌زی له‌ شوینی غه‌دیر رو‌یکرده‌ سه‌حابه‌کان فه‌رموی: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، يَوْشَكَ أَنْ يَأْتِيَنِي رَسُولُ رَبِّي فَأَجِيبُهُ» فه‌رموی منیش مرو‌قی‌کم ره‌نگه‌ ره‌وانه‌ کراوی الله تعالی پیم بگا و من وه‌لامی ده‌مه‌وه‌ یانی داب‌ریم و بم‌رم لیتان «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ لَنْ تَضَلُّوا» فه‌رموی به‌س له‌ناو ئیوه‌ له‌دوای مردنی خۆم شتی‌ک به‌جی دێلم ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ده‌ستی پێوه‌ بگرن گومرا نابن، یه‌که‌میان فه‌رموی «کتاب الله» په‌رتوکی خوا‌یی که‌ قورئانی پیرۆزه‌ ده‌ستی پێوه‌ بگرن ئیوه‌ گومرا نابن دوه‌میان فه‌رموی «وَأَهْلُ بَيْتِي» (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی خۆم له‌ ناوتان به‌جی دێلم «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»^[۱] ئینجا ئیوه‌ توخواتان لی ده‌که‌م و ده‌تان ده‌مه‌ الله وه‌ الله‌تان به‌بیربی ده‌رباره‌ی (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی من هه‌موو ده‌می‌ک «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي» دوباره‌ دوباره‌ی کرده‌وه‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

[۱] أخرجه مسلم برقم (۲۴۰۸) في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه عن زيد بن أرقم رضي الله عنه.

ئایه هاوسه‌رانی پیغه‌مبەر (ﷺ) (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونه یانه نا؟ به‌لّی بۆچونی راجیح و په‌سه‌ندی
 ئەهلی سونه و جه‌ماعه هاوسه‌رانی پیغه‌مبەریش (ﷺ) (أَهْلُ الْبَيْتِ) حیسابن که خوای رب
 العالمین دهرباره‌یان ده‌فرموی: ﴿يَنْسَاءَ النَّبِيُّ لَسْتَنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ﴾ [الأحزاب:
 ۳۲] یان ده‌فرموی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ [الأحزاب: ۳۳] یان: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
 أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ﴾ [الأحزاب: ۵۳] دهرباره‌ی سه‌حابه‌کان که ده‌بی ئاداب و ره‌وشتان
 ریز و ئیحتیاراتان له‌گه‌ل مالی پیغه‌مبەر (ﷺ) و له‌گه‌ل هاوسه‌رانی پیغه‌مبەر (ﷺ) و ابی،
 جائه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرمون له‌کو‌تایی سورته‌ی (الأحزاب) یش ئایه‌تی سی و دوو
 سی و سی خوای رب العالمین به‌وه ده‌گا که ده‌فرموی: ﴿يَنْسَاءَ النَّبِيُّ لَسْتَنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ
 النِّسَاءِ﴾ له‌ئاخیری که‌ی خوای رب العالمین ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
 أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ده‌فرمون ئەو خیطاب و دواندنه‌ی الله تعالی که مه‌به‌ستی
 پی‌دایکی ئیماندارانه که هاوسه‌رانی پیغه‌مبهره (ﷺ)، جائه‌ویدا خوای رب العالمین به
 (أَهْلُ الْبَيْتِ) ناوی ئەوانی برد ده‌ش فرموی بۆ ئەوه‌شمه تا پاکتان بکه‌مه‌وه به‌وپه‌ری
 پاک‌کردنه‌وه، جائه‌وه به‌لگه‌شه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هاوسه‌رانی پیغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ر هه‌مویان
 (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونه له‌ (أَهْلُ الْبَيْتِ) حیسابن، یان شیعه‌کانیش ئەوه وه‌لامه بۆیان چونکه
 شیعه‌کان هه‌ندیک له‌هاوسه‌رانی پیغه‌مبەر (ﷺ) بی‌ریزیان له‌گه‌ل ده‌که‌ن له‌وانه دایکه
 عائشه (په‌نا به‌خوای رب العالمین) بوختانه‌که‌ی له‌سه‌ر نوێ ده‌که‌نه‌وه و پی‌ی
 هه‌ل‌ده‌به‌ستنه‌وه، له‌به‌ر ئەوه ئەهلی سونه و جه‌ماعه ده‌فرمون ئەوه‌ی بلّی بوختانه‌که‌ی
 دایکه عائشه راسته هه‌ر پی‌ی کافر ده‌بی پی‌ی له‌ئیسلام ده‌رده‌چی له‌به‌ر ئەوه‌ی چونکه
 هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه و به‌درۆ هینانه‌وه‌ی ئەو ئایه‌تانه‌یه که دایکه عائشه‌ی به‌ری کرد الله
 تعالی دایه‌زاند و فرموی.

جائه‌وانه‌ش که ده‌لّین ئەو حه‌دیه‌سه دهرباره‌ی ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته‌ی سورته‌ی (الأحزاب)
 پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموی: «اللهم هؤلاء أهل بيتي» پیغه‌مبەر فرموی (ﷺ) خوايه ئەوانه

(أَهْلُ الْبَيْتِ) ی منن «فَأَذْهَبَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً»^[۱] که ده‌لێن کێ بوه ئەوه؟ فاتیمه‌ی هیناوه هەردوو کۆره‌کانی حه‌سه‌ن و حوسێن و وه‌ ئیهامی عه‌لی بونه عاباکه‌ی خۆی تیوه‌رگرتون پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمویه‌تی ئەوانه (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی منن. جانه‌و به‌لگه‌یه‌ که ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه‌ ئەوانه‌ی که ده‌لێن هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) تێدایه‌ ده‌فه‌رمون یان سه‌حیح نیه‌ یان ئە‌گەر سه‌حیحیش بێ ئەوه ئەوه ناگه‌یه‌نێ به‌س ئەوانه (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونه، ئەوانه‌ی له‌ لا بوه ئەو کاته پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوانی به‌ (أَهْلُ الْبَيْتِ) داناوه وه‌ هاوسه‌ره‌کانی تریشی هه‌ر (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونه و ئەو ده‌مه‌ له‌لای نه‌بونه که عه‌بایه‌ که‌یان تیوه‌رگرێ و ئاوا به‌فه‌رموێ، ئە‌ی ئەوه نیه‌ له‌ رێوایه‌تی سه‌حیح هاتوه‌ زۆر جار سیغه‌ی سه‌لوات لێدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌گوترێ و پێغه‌مبه‌ریش وای فەرموه‌: «اللهم صل على محمد وعلى آل محمد» له‌ هه‌ندی‌ک له‌ رێوایه‌ته‌کان ده‌لێ «وعلى أزواجه وذريته»^[۲] یه‌عنی که ده‌لێن خوايه‌ سه‌لوات لێده‌ له‌سه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ) و ئالی موحه‌مه‌د، سه‌لوات له‌ الله‌وه‌ ئەبو عه‌لیه‌ ده‌فه‌رموێ که له‌ سه‌حیحی بوخاری تۆمار بوه‌ یه‌عنی ئە‌ناه و پێدا هه‌لگوتنی خوای رب‌ العالمین بۆ ئەو زات و که‌سه‌ی که سه‌لواتی له‌سه‌ر لێده‌درێ و له‌نیو فریشته‌کان، ئینجا گوتراویشه‌ له‌و رێوایه‌ته‌ و زیاده‌یه‌ که له‌سه‌ر ئە‌زواج و هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌سه‌ر ذوریه‌یه‌تی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ)، ده‌لێن ئەوه عه‌طفی خاصه‌ له‌سه‌ر عام، ئال هه‌موو ئالی ده‌گریته‌وه‌، وه‌ ئە‌زواجیش لێره‌ تایبه‌ت کراونه‌ته‌وه‌ هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ ذوریه‌یه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوانیش -رضي الله عنهم- که‌واته‌ له‌ هه‌ندی‌ک رێوايه‌ت ده‌لێ «وأهل بيته»^[۳] (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

[۱] أخرجه الترمذي برقم (۳۸۷۱) في المناقب، وقالت الترمذي: هذا حديث حسن. قلت: فيه شهر بن حوشب سيئ الحفظ.
[۲] وهذه إحدى صيغ الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم أخرجه البخاري برقم (۳۳۶۹) في الأنبياء، باب: ۱۰ ومسلم برقم (۴۰۷) في الصلاة، باب: الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم بعد التشهد. عن أبي حميد الساعدي رضي الله عنه.

[۳] أخرجه الإمام أحمد في المسند (۵ / ۳۷۴) - عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، وصححه الألباني في صفة الصلاة ص (۱۳۰).

که‌واته به‌لێ ئەهلی سونه و جه‌ماعه مه‌حه‌به‌ت و خۆشه‌ویستیان هه‌یه بو (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) له (أَهْلُ الْبَيْتِ) ن وه به‌نو هاشم و به‌نو موته‌لبیش که ئیمامی شافعی ده‌فه‌رموی ئیمانداره‌کانیان له (أَهْلُ الْبَيْتِ) ن به‌لام کافره‌کانیان نا وه‌کو ئەبو له‌هب ئەوان دوژمنانی الله و پی‌غه‌مبه‌ر بونه (ﷺ).

جا (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمه وه‌سیه‌تیش کراوین ده‌بی خۆشمان بوین ریزیان لێ بنی‌ن وه له‌گه‌لیاندا بین به‌ریز و سه‌نگینه‌وه ته‌ماشایان بکه‌ین به‌و مه‌رجه‌ی ئە‌گه‌ر ئیستاش هه‌بن له‌سه‌ر روی زه‌وی به‌لام له‌سه‌ر ریز شوینی پی‌غه‌مبه‌ربن (ﷺ) به‌دین بن له‌ الله ترسبن وه ریک و پیک، ئە‌گه‌ر نا ئە‌و نه‌سه‌ب و باوک و باپیره‌یه‌یه‌ی هه‌یج که‌لک و نرخیک‌کی بۆیان نیه ئە‌وه‌تا ئە‌بو هوره‌یره ده‌فه‌رموی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «**مَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يَسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ**»^[۱] ده‌فه‌رموی هه‌ر یه‌کیک عه‌مه‌ل و کرداره‌که‌ی ته‌مه‌لی بکا و له‌سه‌ر خویی بکا و دوای بخا‌قه‌تاو‌قه‌ت نه‌سه‌ب و باوک و باپیره‌ی پیشی ناخا، یه‌عنی ئە‌گه‌ر عه‌مه‌لی چاک‌کی نه‌بی پی‌ به‌ره‌و پیش بچێ و الله‌ی پی له‌خوی رازی بکا به‌وه‌ نیه که‌ بلی‌ن کوری فلانه‌ کچی فلانه‌ باوک و باپیره‌ی وایه ئە‌وه له‌لای خوای رب‌ العالمین ناخوا ئە‌گه‌ر که‌سیک به‌خوی باش‌بی له‌سه‌ر ریزی الله و پی‌غه‌مبه‌ربێ (ﷺ) ئینجا باوکیشی و باش‌بو‌بی ئینجا سود و که‌لک و قازانجیان بۆ یه‌کتر ده‌بی.

وه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌لبژارد‌ه‌ی بۆخۆشی گوتی نه‌وه‌کانی ئیسماعیله‌ وه هه‌لبژارد‌ه‌ی کینانه‌یه‌ وه هه‌لبژارد‌ه‌ی قوره‌یشیه‌ وه هه‌لبژارد‌ه‌ی ناو به‌نو هاشمیشه‌ ئە‌وانه‌ش پله‌ و پایه‌ی تایه‌تیان هه‌یه.

هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم):

وَيَتَوَلَّوْنَ أَزْوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّهُنَّ أَزْوَاجُهُ فِي الْآخِرَةِ: خُصُوصًا خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أُمَّ أَكْثَرِ أَوْلَادِهِ، وَأَوَّلَ مَنْ آمَنَ بِهِ وَعَاضَدَهُ عَلَى أَمْرِهِ، وَكَانَ

[۱] أخرجه مسلم برقم (۲۶۹۹) في الذكر والدعاء، باب. فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر. عن أبي هريرة رضي الله عنه.

لَهَا مِنْهُ الْمَنْزِلَةُ الْعَالِيَةُ. وَالصَّدِيقَةُ بِنْتُ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، الَّتِي قَالَ فِيهَا النَّبِيُّ (ﷺ): «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ»^[١].

جا ابن تیمیة له پاشان دی ده گاته سەر هاوسەرانی پیغمبەر (ﷺ) عه قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌وان ده‌فرموی (وَيَتَوَلَّوْنَ أَزْوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ) وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی وه‌لاء و پشتگیری و سه‌رخستن و خوشه‌ویستیان هه‌بوه و هه‌یه بو هاوسەرانی پیغمبەر (ﷺ) دایکانی ئیمانداران -رضی الله عنهن- (وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّهُنَّ أَزْوَاجُهُ فِي الْآخِرَةِ) وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی بیروبروایان وایه که ئه‌وانه ده‌بنه‌وه هاوسه‌ری پیغمبەر (ﷺ) له قیامه‌ت و له به‌هه‌شتدا.

له پیناو ئه‌و فرموده‌ی که خوای رب العالمین ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [غافر: ۷-۸] که‌واته: ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ﴾ ئه‌وه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی له پاش چونه به‌هه‌شتیان خه‌لکانیک زه‌وج و هاوسه‌ره‌کانیشیان ئه‌گه‌ر باشن و رێگای ئه‌وان بگرن ده‌چنه به‌هه‌شت هه‌ندیک له زانایان ده‌فرمون هی پیغمبهریش (ﷺ) به‌دنیایی و سه‌دا سه‌د خوی به‌هه‌شتیه ئه‌وانیش باشن و رێبازی ئه‌ویان گرتوه له‌دوای ئه‌وه‌وه له‌گه‌لی ده‌چنه به‌هه‌شت ده‌فرمون ئه‌وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌وانیش به‌هه‌شتین.

جا له پاشان ابن تیمیة ده‌فرموی (خُصُوصًا خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أُمُّ أَكْثَرِ أَوْلَادِهِ) به‌تایبه‌ت له‌نیو هاوسه‌ره‌کانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ی پشتگیری و سه‌خستن و خوشه‌ویستیان بو خه‌دیجه هه‌یه -رضی الله عنها- که دایکی زۆربه‌ی منداڵه‌کانی پیغمبەر بوو (ﷺ) له

[١] أخرجه البخاري برقم (٣٧٧٠) في فضائل الصحابة، باب: فضل عائشة رضي الله عنها. ومسلم برقم (٢٤٤٦) في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله تعالى عنها عن أنس بن مالك رضي الله عنه. وأخرجه مسلم برقم (٢٤٤٦) عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

ریوایه تی سه حیحه وه خه دیجه دایکی هه موو منداله کانی پیغه مبه ره (ﷺ) ته نها هی ئیبراهیم نه بی ته ویان له ماریه ی قبتی بوه ته گینا کوړ و کچه کان هه موی هی خه دیجه بوه دایکی ئیمانداران -رضي الله عنها- (وَأَوَّلَ مَنْ آمَنَ بِهِ وَعَازَدَهُ عَلَى أَمْرِهِ) خه دیجه یه کهم هاوسه ری پیغه مبه ریش بوه (ﷺ) که پروای پی هیناوه پشتگیری لی کرده له سهر کار و ئیش و ده عوه و ئیسلامه تیه که ی (وَكَانَ لَهَا مِنْهُ الْمَنْزِلَةُ الْعَالِيَةُ) جا خه دیجه له لای پیغه مبه ر (ﷺ) پله و پایه ی زور گه وره ی هه بوه و پیغه مبه ر زور خوشی ویستوه (ﷺ)، له پاشان ده فهرموئ (وَالصَّديْقَةُ بِنْتُ الصَّديْقِ -رضي الله عنها-) له دوای خه دیجه پله ی کی دی؟ دایکه عائشه -رضي الله عنها- که خوی صدیقه یه و وه کچی صدیقه واته ته بو به کری صدیق -رضي الله عنهم- (الَّتِي قَالَ فِيهَا النَّبِيُّ ﷺ) دایکه عائشه ته و که سه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) ده باره ی فهرموئ «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ» ده فهرموئ پله و پایه ی دایکه عائشه به سهر ئافره تانی تر وه کو پله و پایه ی ته ریده، یه عنی تیگوشه به گوشت و چه لاو که ئاوی نانی تی بکوشری له لای پیغه مبه ر (ﷺ) وه له ناو عه ره به کانیش له کاتی خوی له هه موو خواردنیک به تامتر و به چیژتره و خه لکی پی ده عوه ت ده کرا، ده فهرموئ جا پله و پایه ی دایکه عائشه به سهر ئافره تانی تر وه کو پله و پایه ی ته رید و تیگوشه ی چه لاو و گوشته به سهر خواردنه کانی تر.

جا لیږده دا با بیین هه لویسته بکه ین له سهر ته و خالانه ئایه دایکه خه دیجه له گه ل دایکه عائشه -رضي الله عنهما- کامه یان پله یان به سهر ته ویتردا هه یه؟ جیاوازی و ئیختیلاف هه یه له نیوان ته هلی سونه و جه ماعه دا، وه ته وانه سه باره ت به هاوسه ره کانی تری پیغه مبه ر (ﷺ).

به دنیاییه وه به بی ئیختیلاف و جیاوازی ته و دوانه پله دارترن له هه موو هاوسه رانی پیغه مبه ر (ﷺ)، له نیوان ته و دوانه شدا هه ندیک له زانایانی ته هلی سونه و جه ماعه بوچونیان وایه که دایکه خه دیجه -رضي الله عنها- له پیژتره و پله دارتره به سهر دایکه

عائیشه -رضي الله عنها-، که بۆچونی دوه‌میش ده‌لین نا دایکه عائیشه -رضي الله عنها- پله‌دارتره به‌سەر دایکه خه‌دیجه -رضي الله عنها-، وه هه‌ندی‌کیش له زانایان له‌وانه ابن کثیر ده‌فهرموئ پئویسته رابوه‌ستین هیچ قسه‌یه کی لی نه‌که‌ین به‌لگه‌ی سه‌حیح هیچمان بۆ یه‌کلا ناکاته‌وه کامه‌یان پله‌دارتره به‌سەر ته‌وه‌یتریان، ابن تیمیةش -رحمه الله- جه‌مع و ته‌وفیقیکی جوان ده‌کا که ته‌وه‌فهرموئ سه‌باره‌ت به‌سه‌ره‌تای موسلمان بون و پشتگیری کردنی پئغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ راگه‌یاندنی ئیسلام له‌سه‌ره‌تاوه‌پشتیوانی بۆ پئغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایکه خه‌دیجه پله‌ی به‌سەر عائیشه‌وه هه‌یه، وه سه‌باره‌ت به‌راگه‌یاندنی عیلم و زانستی و ئیسلامه‌تی و سونه‌تی پئغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌پاش پئغه‌مبه‌ر دایکه عائیشه پله‌ی به‌سەر دایکه خه‌دیجه‌وه هه‌یه، ته‌وه‌ش به‌لگه‌ی سه‌حیحیان له‌سه‌ره و راسته که ابن تیمیة -رحمه الله- وای فهرموه، به‌لام ئیمامی ده‌هه‌بی ده‌لی دایکه خه‌دیجه پله‌ی زیاتره به‌سەر دایکه عائیشه نه‌ک دایکه عائیشه پله‌ی زیاتری به‌سەر دایکه خه‌دیجه به‌هه‌موو جوهره‌کانیه‌وه، ابن کثیریش وه‌ستانی پی باشبوه که هیچ قسه‌یه کی لی نه‌کات (والله أعلم بالصواب).

جا گرنگ ته‌وه‌یه هاوسه‌رانی پئغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌وانیش -رضي الله عنهن- ده‌بی زۆر له‌لامان به‌ریزین وه‌کو دایکی ئیمانداران ته‌ماشایان بکه‌ین خو‌شان بوین ری‌زیان لی بنیین وه‌پله‌داربن له‌لامان له‌هه‌موو ئافره‌ته‌کانی تری سه‌حابیه له‌لامان پله‌دارترین و به‌ریزترین و ری‌زیان لی بنیین.

هه‌لویستی رافیزه و نه‌واصب و ده‌رباره‌ی سه‌حابه‌کان -رضي الله عنهم-

وَيَتَّبِعُونَ مِنْ طَرِيقَةِ الرِّوَاظِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ وَيَسُبُّونَهُمْ. وَطَرِيقَةُ النَّوَاصِبِ الَّذِينَ يُؤْذُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ بِقَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ. وَيُمْسِكُونَ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَثَارَ الْمَرْوِيَّةَ فِي مَسَاوِيهِمْ مِنْهَا مَا هُوَ كَذِبٌ، وَمِنْهَا مَا قَدْ زِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ وَغَيْرٌ عَنْ وَجْهِهِ، وَالصَّحِيحُ مِنْهُ هُمْ فِيهِ مَعْذُورُونَ: إِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُصِيبُونَ، وَإِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُخْطِئُونَ. وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كِبَائِرِ الْإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ؛ بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمْ

الذُّنُوبُ فِي الْجُمْلَةِ. وَلَهُمْ مِّنَ السَّوَابِقِ وَالْفَضَائِلِ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةً مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ - إِنَّ صَدَرَ -
 حَتَّى إِنَّهُمْ يُغْفَرُ لَهُمْ مِّنَ السَّيِّئَاتِ مَا لَا يُغْفَرُ لِمَن بَعْدَهُمْ؛ لِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمْحُو
 السَّيِّئَاتِ مَا لَيْسَ لِمَن بَعْدَهُمْ. وَقَدْ ثَبَتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ، وَأَنَّ الْمَدَّةَ
 مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلٍ أُحْدِ ذَهَبًا مِّمَّنْ بَعْدَهُمْ. ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ
 أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ؛ فَيَكُونُ قَدْ تَابَ مِنْهُ، أَوْ أَتَى بِحَسَنَاتٍ تَمْحُوهُ، أَوْ غُفِرَ لَهُ؛ بِفَضْلِ سَابِقَتِهِ، أَوْ
 بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ، أَوْ ابْتُلِيَ بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفِّرَ بِهِ عَنْهُ.
 فَإِذَا كَانَ هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّقَةِ؛ فَكَيْفَ الْأُمُورُ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهِدِينَ: إِنْ أَصَابُوا؛ فَلَهُمْ
 أَجْرَانِ، وَإِنْ أَخْطَؤُوا؛ فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ، وَالْخَطَأُ مَغْفُورٌ. ثُمَّ إِنَّ الْقَدَرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فِعْلٍ بَعْضِهِمْ
 قَلِيلٌ نَزَرَ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ؛ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْجِهَادِ فِي
 سَبِيلِهِ، وَالْهَجْرَةِ، وَالنُّصْرَةِ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ، وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ. وَمَنْ نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بَعْلَمَ
 وَبَصِيرَةً، وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنَ الْفَضَائِلِ؛ عَلِمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ؛ لَا كَانَ
 وَلَا يَكُونُ مِثْلَهُمْ، وَأَنَّهِمُ الصَّفْوَةُ مِنْ قُرُونِ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ.

له پاشان ابن تیمیة باسی مه‌وقیف و هه‌لویستی رافیزه و شیعه‌کان له‌گه‌ل نه‌واصیب و
 خه‌واريجه‌کان ده‌رباره‌ی هاوه‌ل و سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کا و ده‌فه‌رموی
 (وَيَتَبَرَّؤْنَ مِنْ طَرِيقَةِ الرِّوَافِضِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ وَيَسُبُّونَهُمْ. وَطَرِيقَةُ النَّوَاصِبِ الَّذِينَ
 يُؤْذُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ بِقَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ) ابن تیمیة ده‌فه‌رموی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ره‌تی
 ده‌که‌نه‌وه و به‌ریئن له‌ ریگای رافیزه‌کان که شیعه‌کانن ئه‌وانه‌ی که رقیان له‌ سه‌حابه‌کان
 ده‌بیته‌وه و له‌ هه‌ندیکی که میان نه‌بی وه له‌و ریگایه‌ی نه‌واصیبه‌کانیش که ئه‌وانیش (أَهْلُ
 الْبَيْتِ) ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ قسه‌ یان به‌ کردار ئازار و ئه‌زیه‌تیان داون و ده‌یانده‌ن
 (وَيُمْسِكُونَ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ خو‌یان ده‌گرن له‌وه‌ی رویدا
 له‌نیوان سه‌حابه‌کان (وَيَقُولُونَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَثَارَ الْمَرْوِيَّةَ فِي مَسَاوِيهِمْ مِنْهَا مَا هُوَ كَذِبٌ)
 ده‌فه‌رمون ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ئه‌و ریوایه‌ت و گێرانه‌وه و قسانه‌ی ده‌رباره‌ی باسی

خراپە‌ی هەندیک لە سەحابە‌کان گێڕدراوە‌یە و کراوە ئەوانە هە‌یانه درۆ‌یە و هە‌لبە‌ستراوە
 ر‌یوایە‌تە‌کان (وَمِنْهَا مَا قَدْ زِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ) وه هە‌شیانە لە ر‌یوایە‌ت و گێڕانە‌وه‌کان زیاده و
 کە‌می تێدا کراوە (وَعَبْرٌ عَنْ وَجْهِهِ) لە‌روی خۆ‌ی و مانا و واتاکە‌ی لادراوە (وَالصَّحِيحُ مِنْهُ
 هُمْ فِيهِ مَعْذُورُونَ) لە‌و ر‌یوایە‌تانە‌ش کە سە‌حیحە دەر‌بارە‌ی کە‌م و کورتی سە‌حابە‌کان
 ئە‌گەر گوترا‌ی سە‌حابە‌کان خاوە‌ن عوزر و بیانوی شە‌رعی بونە تێیدا (إِمَّا مُجْتَهِدُونَ
 مُصِيبُونَ) یان ئە‌وه‌یە خاوە‌ن ئیجتیهاد بونە و پلە‌ی ئیجتیهادیان هە‌بوه و ئیصابە‌یان کردوه
 و پێ‌کاویانە دوو ئە‌جر و پاداشتیان بۆ هە‌بوه وه‌کو ئیمامی عە‌لی لە‌روداوه‌کە‌ی لە‌گە‌ڵ
 معاویە (وَإِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُخْطِئُونَ) یان خاوە‌نی ئیجتیهاد بونە و پلە و پایە‌ی ئیجتیهادیان
 هە‌بوه و هە‌ڵە‌یان کردوه وه‌کو ئیمامی معاویە -رضي الله عنه- لە‌گە‌ڵ ئیمامی عە‌لی لە
 روداوه‌کە‌ی کە ئە‌جر و پاداشتیکی دە‌ست دە‌که‌وی ئە‌گەر دوو ئە‌جر و پاداشتی‌شی نە‌بی
 (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ) وه لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌دا ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە (لَا يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ
 الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كَبَائِرِ الْإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ) ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا
 بیروبروایان وانیە کە هە‌ریە‌ک لە سە‌حابە‌کان تاکی سە‌حابە‌کان مە‌عسوم و بی‌گونا‌ح
 بوبی لە‌گونا‌حە‌گەرە‌کان یان لە‌گونا‌حە‌بچو‌که‌کان (بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمُ الذُّنُوبُ فِي الْجُمْلَةِ)
 بە‌ل‌کو دە‌شی و دە‌گونجی لە‌عە‌قیدە‌ی ئە‌ه‌لی سونە و جە‌ماعە سە‌حابە و هاوه‌لانی پێ‌غه‌مبەر
 (ﷺ) گونا‌حی گەرە‌یان بچو‌کیان توش بوبی (وَلَهُمْ مِنَ السَّوَابِقِ وَالْفَضَائِلِ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةً
 مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ - إِنْ صَدَرَ -) دە‌فه‌رموی بە‌لام لە‌بەر زۆر پێ‌شینی چاک و فە‌زل و پلە و
 پایە‌یان سە‌حابە‌کان ئە‌گەر گونا‌حیشیان لی‌رودرا‌بی لی‌خۆ‌شبونی خ‌وای رب‌ العالمین بۆ‌یان
 دەر‌چوه و دە‌یان‌گری‌ته‌وه‌ چونکە پلە و پایە‌ی بە‌رز و خ‌یر و چاکە‌ی زۆریان هە‌بوه (حَتَّى إِنَّهُمْ
 يُغْفَرُ لَهُمْ مِنَ السَّيِّئَاتِ مَا لَا يُغْفَرُ لِمَنْ بَعْدَهُمْ) جا ئە‌وه‌ی لە‌وان دە‌بوردی و خ‌وای رب‌ العالمین
 لە‌وان خ‌ۆش دە‌بی لە‌خە‌لکی تر لە‌پاش ئە‌وان خ‌ۆش نابی چونکە ئە‌وان پلە و پایە‌یان نە‌بوه
 و ئە‌و دە‌ست‌پێ‌ش‌خە‌ریە‌یان نە‌بوه بۆ ئیسلام (لَأَنَّ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمْحُو السَّيِّئَاتِ مَا

لَيْسَ لِمَنْ بَعْدَهُمْ) چونکه تهوان خاوهنی هه نديک له چاکه کانن تهو چاکانهی که خراپه کانی رهش کردوه تهوه و رهش ده کاتهوه به لام تهوانهی له دواي تهوان هاتون خاوهنی تهو چاکانه نين (وَقَدْ ثَبَتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) جيگير بوه به فهرموده ی پیغه مبهري الله (ﷺ) (أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ) تهوان باشتري سده و قهرن بونه سه حابه کان -رضي الله عنهم-.

که عه بدولای کوری مه سعود ده گيریت تهوه ده فهرموی پیغه مبهري فهرموی (ﷺ): «خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي» باشتري خه لکان قهرن و سدهی منه پیغه مبهري فهرموی (ﷺ) که زانايان وا پيناسه ی ده کهن و راقه ی ده کهن واته سه حابه کانن، ئينجا «ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»^[۱] له پاش خه يرييه ت و پله و پايه ی سه حابه کان تابعيه کان دين ئينجا تابعي تابعيه کان دين.

جا ابن تيمية له دريژه ی قسه کانی له مه تنی (الواسطية) ده فهرموی (وَأَنَّ الْمُدَّ مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا مِمَّنْ بَعْدَهُمْ) يه ک له مست و چنگی سه حابه کان يان نيوه ی مست و چنيگيک که تهوان بيه خشن له پيناو خواي رب العالمين وه کو سده ده قه و خه ير چاکتر و پله دارتره له به خشيینی تهوانه ی له دواي سه حابه کان دين تهو گهر به قه د کيو و چياي ئو خوديش بيه خشين له زيړ.

تهوه شيان له بهر تهو فهرموده سه حيحه ی پیغه مبهري (ﷺ) که له رابردوش باسما ن ليوه کرد کاتي که خالیدی کوری وه ليد قسه يه ک و بيړيزی و جوين فروشييه کی به سهر زماندا دي بهرامبهري به عه بدوره حماني کوری عه وف پیغه مبهري ده فهرموی (ﷺ): «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي» جوين فروش مه بن بهرامبهري هاوه لانم «لَوْ أَنْفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ»^[۲] تهو گهر هه ريه ک له ئيوه به قه د کيو و شاخي ئو خود له زيړ بيه خشن ناگه نه

[۱] صحيح البخاري (۳۶۵۱) (۲۶۵۲) (۶۴۲۹)، صحيح مسلم (۲۵۳۳)، سنن الترمذي (۳۸۵۹).

[۲] أخرجه البخاري برقم (۳۶۷۳) في فضائل الصحابة، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم لو كنت متخذاً خليلاً. ومسلم برقم (۲۵۴۱) في فضائل الصحابة، باب: (تحريم سب الصحابة رضي الله عنهم). عن أبي هريرة رضي الله عنه.

به‌خشینی سه‌حابه‌كان به‌قه‌د چنگێك ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌خشی بێتیان یان نیو چنگێك و نیو گۆمێگ.

له‌ پاشان ابن تیمیه ده‌فهرموێ (ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ) له‌ پاشان ئه‌گه‌ر جارێك یان جار و بارێك له‌ هه‌ر یه‌كێك له‌ سه‌حابه‌كان تاوان و گوناخێك ڕویدایی (فَيَكُونُ قَدْ تَابَ مِنْهُ) ته‌وبه‌ی لێكردوه سه‌حابه‌كه‌ و هه‌ندێك جار لێی گه‌راوه‌ته‌وه (أَوْ أَتَى بِحَسَنَاتٍ تَمْحُوهُ) یان له‌ پاشان كرده‌وه‌ی چاکی كرده‌وه و ئه‌و كرده‌وه چاكانه سه‌یئات و خراپه‌ و گوناخه‌كه‌ی ڕه‌ش كرده‌وه‌ته‌وه (أَوْ غُفِرَ لَهُ) یان خوای رب العالمین به‌فه‌زل و به‌خشی خۆی لێی بوریوه (بِفَضْلِ سَابِقَتِهِ) له‌پێناو ئه‌وه‌ی كه‌ له‌پێشتردا پله‌ی چاکی پێشینی هه‌بوه و ده‌ستپێشخه‌ری هه‌بوه له‌ چاكه‌ (أَوْ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ)) یان به‌ تكا و شه‌فاعه‌تكردنی پێغه‌مبه‌ر بۆی (الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ) كه‌ له‌ هه‌موو خه‌لكی له‌پێشتر بۆ شه‌فاعه‌ت و تكای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌حابه‌كان (أَوْ ابْتُلِيَ بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفِّرَ بِهِ) یان هه‌ر له‌ دونیادا الله‌ تعالی به‌لا و موسیبه‌تیکی به‌سه‌ر هێناوه بوه‌ته‌ مایه‌ی ڕه‌شبوونه‌وه و كه‌فاره‌تی گوناخ و تاوانی سه‌حابه‌كه‌ (فَإِذَا كَانَ هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّقَةِ) جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه سه‌باره‌ت به‌و گوناخ و تاوانه سه‌د له‌ سه‌دیانه‌ی كه‌ هاتوه‌ته‌جێ (فَكَيْفَ الْأُمُورُ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهِدِينَ) ابن تیمیه ده‌فهرموێ ئه‌ی چۆن شیعه‌ و خه‌لكانیك بۆیان هه‌یه‌ قسه‌ بكه‌ن له‌و ئیش و كار و مه‌سه‌له‌ و بابه‌تانه‌ی كه‌ ئه‌وان تێیدا موخته‌هید بونه‌ نه‌ك گوناخكاری سه‌دا سه‌د و حه‌قیقی بێ و شته‌كه‌ ڕون و ئاشكرا نه‌بوه و ئیجتیهادیان تێدا كرده‌وه وه‌كو ئه‌وه‌ی له‌ نیوان ئیمامی عه‌لی و ئیمامی معاویه -رضي الله عنهما- ڕویدا (إِنْ أَصَابُوا) جا ئه‌گه‌ر له‌ باس و خواس و شتیك ئه‌وان موخته‌هید بونه‌ ئه‌گه‌ر ئیصابه‌یان كردبێ و پێكابێتیان (فَلَهُمْ أَجْرَانِ) له‌سه‌ر هه‌دیسی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو ئه‌جر و پاداشتیان هه‌بوه (وَإِنْ أَخْطَوْا) ئه‌گه‌ر هه‌له‌یان كردبێ (فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ) یه‌ك ئه‌جر و پاداشتیان ده‌ست

که‌وتوه (وَالْخَطَّاءُ مَغْفُورٌ) هه‌ڵه و که‌م و کورتیه‌کانیش شایسته‌ی لی‌بوردنه و الله تعالی لی‌ی ده‌بوری.

ئه‌وه‌تا که پی‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ): «إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَّاءَ، وَالنَّسِيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ^[۱]» الله تعالی له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌م نانوسی و دایبه‌زاندوه و حیسابی‌ان له‌سه‌ر ناکا له‌شته‌کانی به‌هه‌ڵه‌ده‌یکه‌ن یان به‌له‌بیرچونه‌وه یان به‌زۆره‌ملی پی‌یان ده‌کری‌ت، ئه‌وه‌ش به‌و مه‌رجانه‌ی که (مکه‌ره) ده‌گری‌ته‌وه و زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌باسیان لی‌وه‌کردوه، جا سه‌باره‌ت به‌وه‌ش موخته‌هید ئه‌گه‌ر ئیصابه‌ی کرد و پی‌کای دوو ئه‌جری هه‌یه و ئه‌گه‌ر نه‌پی‌کا وه‌هه‌ڵه‌ی کرد یه‌ک ئه‌جر و پاداشتی هه‌یه له‌به‌ر ئه‌و حه‌دیه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ) ئه‌وه‌یه به‌لگه‌ له‌سه‌ری که عه‌مری کوری عاص ده‌فه‌رموی گوی‌یستی پی‌غه‌مبه‌ری الله بوم (ﷺ) فه‌رموی: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ» ئه‌گه‌ر حاکم حوکمیدا و ئیجتیهادی کرد «ثُمَّ أَصَابَ، فَلَهُ أَجْرَانِ» له‌پاشان ئیصابه‌ی کرد و پی‌کای حوکمه‌که‌ی راست ده‌رچوو دوو ئه‌جر و پاداشتی ده‌ست ده‌که‌وی ئه‌و حاکمه «وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ^[۲]» ئه‌گه‌ر حاکمه که ئیجتیهادی کرد و هه‌ولیدا له‌پاشانه‌که هه‌ڵه‌ی کرد ئه‌وه ئه‌جر و پاداشتیکی ده‌ست ده‌که‌وی ته‌نها هی هه‌ولدان و ماندوبونه‌که‌ی ده‌ست ده‌که‌وی.

که‌واته ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌رین له‌رێ‌باز و رێ‌گای رافیزه و شیعه‌کان وه‌هی خه‌واریه‌کان که هه‌ریه‌ک به‌نه‌وعیک بی‌رێ‌زیان کردوه له‌گه‌ڵ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌له‌گه‌ڵ سه‌حابه‌کان، ئه‌وه‌تا شیعه‌کان هه‌ندی‌ک جار زی‌ده‌ره‌ویان کردوه وه‌رافیزه‌کان به‌و ئه‌ندازه و ده‌ره‌جه گه‌یشتون وه‌کو تاقمه‌ی عه‌له‌ویه‌کان و عه‌لی‌لاهیه‌کان و نوصه‌یرییه‌کان که بنه‌ماله‌ی حافظ الأسد له‌سوریا و خه‌ڵکانی‌کی تریشیان له‌ده‌وروبه‌ره و هه‌ندی‌کیشیان له‌میسردا ده‌ژین که (نعوذ بالله) پله‌ی خوایه‌تیان داوه‌ته ئیمامی عه‌لی ئه‌وه

[۱] سنن ابن ماجه (۲۰۴۳).

[۲] صحيح البخاري (۷۳۵۲) | كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة | باب أجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ.

ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه له‌و قسه و ئیشه‌ی ئه‌وان به‌رین، یان ده‌لێن ئی‌مامی عه‌لی ئه‌حه‌قتر بوه‌ وه‌ کو ئی‌مامیه‌ کان به‌ خه‌لافه‌ت له‌ ئی‌مامی ئه‌بو به‌ کر که ده‌با یه‌ که‌م خه‌لیفه‌با له‌وه به‌رین ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه وه‌ راست نیه و په‌تکراوه‌یه و ئی‌مامی ئه‌بو به‌ کر وه‌ ئی‌مامی عومه‌ر ئه‌حه‌قتر بونه له‌ ئی‌مامی عه‌لی به‌ خه‌لیفایه‌تی و ئه‌وه‌ی ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه بر‌وایان پێی هه‌یه په‌ستتره که ئی‌مامی ئه‌بو به‌ کر یه‌ که‌م خه‌لیفه‌یه و ئی‌مامی عومه‌ر دوه‌مه، ئینجا نه‌واصیب و خه‌وارچه‌کانیش که ئه‌گه‌ر هه‌ندیکی که‌میش بونه به‌لام له‌ سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌یه هه‌ندیک له‌وانه‌ی که موالات و دۆستایه‌تی و نزیکیان له‌ گه‌ل به‌نو ئومه‌یه هه‌بوه رقیان له‌ ئی‌مامی عه‌لی هه‌ل‌گرتوه و وه‌ له‌ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌وانه گوتراوه نه‌واصیب، بۆ؟ چونکه (نصبوا العداوة لأهل البيت) له‌وه ئه‌و ناوه‌یان بۆ هات که پێداگریان کرد و دوژمنکاریان جێگیر کرد له‌ به‌رامبه‌ر (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، رافیزه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه ناویان لێ نراوه رافیزه‌ شیععه‌کان که زۆر پێیان ناخۆشه چونکه دژایه‌تی نه‌واصیبه‌کانیان ده‌کرد که پێچه‌وانه‌ی یه‌کترن، رافیزه‌ و شیععه‌کان ئی‌مامی ئه‌بو به‌ کر (نعوذ بالله) له‌عه‌نه‌تی لێده‌که‌ن قسه‌ی ناشرین و نابه‌جیی پێده‌لێن وه‌ بێ‌ریزیان له‌ گه‌ل ده‌که‌ن ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه له‌و شتانه به‌رین، وه‌ ناصیبه‌کانیش دوژمنکاری ئی‌مامی عه‌لیان کردوه وه‌ هی دۆریه‌ته‌که‌یان کردوه ئا ئه‌وانه هه‌موی هه‌له‌یه و ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه به‌ هیچ نه‌وع و شیوازییک له‌ گه‌لیاندا نین، و وه‌ ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه سۆز و خۆشه‌ویستی و وه‌لانیان هه‌یه بۆ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ ریزیان لێ ده‌نن وه‌سیه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جێبه‌جێ ده‌که‌ن که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی ریزیان لێ بنن و ده‌ستیان پێوه‌ بگرن، وه‌ ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه ئه‌و روداوانه‌ی که له‌ نیوان سه‌حابه‌کان رویداوه به‌ تایبه‌ت له‌ نیوان ئی‌مامی عه‌لی و ئی‌مامی معاویه -رضي الله عنهما- به‌ ئیجتیهادیان داناوه، ئی‌مامی معاویه هه‌له‌ی تیدا کردوه ئه‌جریکی ده‌ست ده‌که‌وی و که‌وتوه، وه‌ ئی‌مامی عه‌لی ئیصابه‌ی تیدا کردوه و پێکاوی‌تی دوو ئه‌جر و پاداشتی ده‌ست که‌وتوه، ئه‌وه بۆچونی ئه‌ه‌لی

سونه و جه‌ماعه‌یه ئه‌ گهر سه‌حابه‌ کان هه‌له‌ و که‌م و کورتیان هه‌بوه‌ وه‌ تاوان و گونا‌حیان هه‌بوه‌ له‌ به‌ر باشی پێشتریان الله‌ تعالى لیانی بوریوه‌ یان چاکه‌یان کردوه‌ و گونا‌حه‌کانی پێ ره‌شبوه‌ته‌وه‌ یان ته‌وبه‌یان لیکردوه‌ و الله‌ تعالى لێی قبول کردون، جا نابێ به‌ هیچ شیوازیکی بێ ریزیان له‌ گه‌ل بکری و بیری شتی تریان لێ بکریته‌وه‌، ئه‌وه‌ بۆچونی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه و ئا ئه‌و کاته‌ ئێمه‌ به‌ ته‌واوه‌تی که‌واته‌ له‌سه‌ر رێبازیکی راست و دروستی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ین ئه‌ گهر بیروبروامان وابێ.

فه‌زڵ و پله‌ و پایه‌ و قه‌در گرانی سه‌حابه‌کان:

ثُمَّ إِنَّ الْقَدَرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فِعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَزَرَ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ؛ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ، وَالْهَجْرَةِ، وَالنُّصْرَةِ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ، وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ. وَمَنْ نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بَعْلَمَ وَبَصِيرَةً، وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنَ الْفَضَائِلِ؛ عِلْمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ؛ لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ، وَأَنَّهِمُ الصَّفْوَةُ مِنْ قُرُونِ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ.

که‌یشتینه‌ سه‌ر باس و خواسی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و فه‌زڵ و پله‌ و پایه‌ و قه‌در گرانیان ابن تیمیه -رحمه‌ الله- ده‌فه‌رموی (ثُمَّ إِنَّ الْقَدَرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فِعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَزَرَ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ) ده‌فه‌رموی ئه‌و ئه‌ندازه‌ی که‌ ره‌تده‌ کریته‌وه‌ له‌ ئیش و کاره‌کانی هه‌ندیکی له‌ سه‌حابه‌ کان که‌ زۆر که‌مه‌ لیبوردنی پێوه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌و فه‌زڵ و پله‌ و پایه‌ زۆره‌ و چاکیه‌نه‌ی هه‌یانه‌، مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ واته‌ هه‌ندیکی له‌ تاوان و گونا‌حی که‌م ئه‌ گهر هه‌ندیکی که‌م له‌ سه‌حابه‌ کان لیان روشی دابی هه‌ندیکی جار گێردراوه‌یه‌ ئه‌ گهر دزی هه‌ندیکی جار رویدابی یان زینا رویدابی و خۆیان ته‌سلیمی شه‌رعی الله‌ تعالى کردبێ یان ئاره‌ق خواردنه‌وه‌ رویدابی جائه‌وانه‌ هه‌ر هه‌مویان سه‌باره‌ت به‌ فه‌زڵ و به‌خشش و پله‌ و پایه‌ زۆره‌کانیان یه‌ کجار یه‌ کجار که‌م رویداوه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌ وه‌ له‌ که‌سانێکی زۆر که‌م بوه‌ فه‌زڵ و به‌خشش و به‌ره‌که‌ت و پله‌ و پایه‌ و چاکه‌یان زۆر

زۆر زیاتر بوه، کهواته تەرازووی چاکەیی سەحابەکان بە گشتی زۆر بەرزتره قورستره له ئیش و کاره کهمه گوناهانی که له هەندێکیان رویداوه وه تەوبەیان لێکردوه یان لێی گەراونه تەوه و قبولی ئەوهیان بوه هەد و سنوری خوایان بەسەردا جێبەجێ بکری ئەوه ناکری که بڵێن بەهۆیهوه کهم و کورتی بریار بدری بەرامبەر به سەحابەکان بڵێن له ئاستیان کهم بکریتهوه له رێزیان کهم بکریتهوه، دەرهموی باشی و چاکەکانیان لهچی؟ باسی فەزڵ و پله و پایه و چاکیهکانیان دهکا (مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ) یهک له فەزڵ و چاکه و پله و پایهکانی سەحابەکان له ئیمان به اللهیه یه کجار پلهیان بەرز بوه (وَرَسُولِهِ) وه ئیمان به پیغمبەری الله (ﷺ) (وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ) له جهنگ و جههاد و تیکۆشان له پیناو الله (وَالْهَجْرَةِ) وه له ههجرهت کردن و کوچکردنیا له پیناو الله (وَالنُّصْرَةِ) وه له سه‌رخستی الله و پیغمبەری الله و (ﷺ) دینی ئیسلام (وَالْعِلْمِ النَّافِعِ) لهو عیلم و زانستیه سود به‌خشانهی هه‌یان بوه (وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ) لهو کار و کردهوه چاکانهی که هه‌یان بوه یه کجار یه کجار زۆربوه و پله و په‌یه‌یان زۆر بهرز بوه ئەگەر کهم و کورتیه کیش جار و بارێکیش له هەندێکی که‌میان روشی دابی ئەوه به‌هیچ دانانری سەبارەت بهو فەزڵ و پله و پایه و چاکیه لهو بواره که هه‌یان بوه، چونکه پیغمبەریش (ﷺ) ئەو شاهیدییهی که بۆی دان ئەوانه هەڵده‌وه‌شینیته‌وه دەرهموی: «خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»^[۱] فەرهموی باشت‌ترین خەڵکان ئەو خەڵکه‌ی سه‌ده‌ی منن پیغمبەر فەرهموی (ﷺ) که له قەرن و سه‌ده و چاخی مندا ده‌ژین له پاشان ئەوانه‌ی له‌پاش ئەوان دین که تاب‌عیه‌کانن ئەوانه‌ی له‌پاش ئەوانیش دین که تاب‌عی تاب‌عیه‌کانن، کهواته به‌وه خه‌یریەت و چاکترینی سەحابەکان به‌دیار کهوت وه هی تاب‌عیه‌کان به‌دیار کهوت هی تاب‌عی تاب‌عیه‌کان به‌دیار کهوت تازه هه‌رچیان پێی بگوتری سەحابەکان له‌وه‌نده کهم و کورتیه‌ی که کهم بوه له ژیا‌نیان و هه‌یان بوه ئەوه نایه‌ته تەرازووی بەرامبەر ئەو هه‌موو چاکه و فەزڵ و پله و

[۱] صحيح البخاري (۳۶۵۱) (۲۶۵۲) (۶۴۲۹)، صحيح مسلم (۲۵۳۳)، سنن الترمذي (۳۸۵۹).

پایه و ئەو خێر و چاکانه‌ی که هه‌یان بوه، له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ده‌فه‌رموی (وَمَنْ نَّظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بَعْلَمَ وَبَصِيرَةٍ) هه‌ریه‌ک برۆانیته‌ میژو و ژیاننامه‌ی ئەو خه‌ڵکانه، قه‌وم به‌ کۆمه‌له‌ که‌سیک ده‌گوتری لێره‌ش ابن تیمیة مه‌به‌ستی پێی سه‌حابه‌کانه، ئەوه‌ی برۆانیته‌ ژیاننامه‌ی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ عیلم و زانینه‌وه و به‌ به‌صیره‌ت و چاو ڕوویه‌وه (وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنَ الْفَضَائِلِ) وه برۆانیته‌ ئەو فه‌زل و به‌خشش و منه‌تانه‌ی الله به‌سه‌ر ئەوانیدا هه‌بوه و له‌ گه‌لی کردون له‌ گه‌ل سه‌حابه‌کان (عَلِمَ) ئەوکات ئەو که‌سه ده‌زانێ (عَلِمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ) چاک ڕون ده‌بیته‌وه بۆی ئەو که‌سه و ده‌شزانێ که سه‌حابه‌کان باشتترین به‌دییه‌نراون له‌دوای پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) (لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ) نه له‌ پێشتر نمونه‌یان هه‌بوه نه ئیستاش ده‌بی و نه له‌ داهاوش ده‌بی (وَأَنَّهُمُ الصَّفْوَةُ مِنْ قُرُونِ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ) جا به‌دیار ده‌که‌وی بۆی به‌راستی ئەوانه هه‌ل‌بژارده‌ی زۆر پاک و خاوینی ئەو چاخه‌ بونه له‌ناو چاخ و کات و قه‌رنه‌کان هی ئومه‌تی پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) له‌ باشتترین ئومه‌ته‌کان بونه وه به‌ر‌ب‌زترینیان بونه له‌ خزمه‌ت الله و له‌لای الله تعالی -جل شئنه-.

که‌واته به‌لێ به‌دیار که‌وت که‌ خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] ئیوه ئەو ئومه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چاکترین ئومه‌تن که ده‌رچونه الله تعالی به‌دییه‌ناون فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ چاکه‌ ڕیگری ده‌که‌ن له‌ خراپه‌ برۆا ده‌هینن به‌ الله تعالی، ئینجا الله تعالی که‌ وا ده‌فه‌رموی پێغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رموی (ﷺ) باشتترین قه‌رن له‌ناو ئەو ئومه‌ته‌ قه‌رنی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) که سه‌حابه‌کان ده‌گریته‌وه، که‌واته سه‌حابه‌کان باشتترین خه‌ڵک له‌و ئومه‌ته‌ ئەو ئومه‌ته‌ش باشتترین ئومه‌ته‌ به‌سه‌ر ئومه‌ته‌کانی تروه‌وه، که‌واته ئەوه به‌ل‌گه‌یه له‌ ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه به‌ به‌ل‌گه‌ی ده‌هیننه‌وه سه‌حابه‌کان باشتترین هه‌موو ئومه‌ته‌کانن

باشترینی هه موو خه لکه کانن نه وانهی له پیشترو هاتون و نه وانهی له پاشتریش دین هه رکه سیک بی ناگاته سه حابه کان له پله و پایه و وه له فزل و گه وره ییدا.

تابعی تابعیه کان هه تا چ سهردهم و میثویه ک نه و پلهی خه پرول قرونیه تیان پیده گا که پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) چاکترین قهرن سهردهمی منه و نه وهی له دواي نه وان نه وهی له دواي نه وان؟ الحافظ ابن حجر العسقلانی ده فهرموی: (واتفقوا أن آخر من كان من أتباع التابعين ممن يقبل قوله من عاش إلى حدود العشرين ومئتين^[۱]) ئیتیفاق و یه ک دهنگی هه یه له سهر نه وهی کو تایی نه تبعی تابعین شوینکه و ته ی شوینکه و توان به خه پرول قرون هه ر داده نری هه تا سنوری سالانی دوو سهد و بیستی کوچی، هه تا نه و کاتانیش نه گهر یه کیک ژیا بی له تابعی تابعین هه ر له و سنوره حساب بونه که خه پرول قرونیه تیان به رده که وی و نه و پله و پایه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فهرمونه.

نیمان هه بون به که پرامه تی وه لیه کان:

وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ: التَّصَدِيقُ بِكَرَامَاتِ الْأَوْلِيَاءِ وَمَا يُجْرِي اللَّهُ عَلَى أَيْدِيهِمْ مِّنْ خَوَارِقِ الْعَادَاتِ فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأَثِيرَاتِ، وَالْمَأْثُورِ عَنْ سَالِفِ الْأُمَمِ فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا، وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَسَائِرِ فِرَقِ الْأُمَّةِ، وَهِيَ مَوْجُودَةٌ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

جا له پاشان ابن تیمیه -رحمه الله- ده گاته سهر باس و بابه تیکی تر که بومان باس ده کا نه ویش مه سه له ی که پرامه تی وه لیه کانه، ابن تیمیه جیگری ده کا له عه قیده ی نه هلی سونه و جه ماعه که که پرامه تی وه لیه کان شتیکی جیگیره.

که پرامه ت سهره تا بزاین چیه؟ که پرامه ت شتیکه ریژ لینانه هی الله تعالی که ده یبه خشی به وه لیه کانی خوی و دوسته کانی خوی نه و ریژ لینانه وه کو پله و پایه یان له دنیا و له قیامه تدا به رز ده کاته وه، وه که پرامه ت به وهش ده گوتری هه ندیک جار (خارق العاده) یه

[۱] الفتح " (۶ / ۷) .

شتیکی له عادهت به‌ده‌ر له‌سه‌ر ده‌ستیان ڕوده‌دا و الله تعالى ده‌یه‌ینێته‌جی ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ ڕێژ لێنا‌ه‌ بۆ وه‌لیه‌کان الله تعالى که‌ ده‌یکا ئه‌وه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ جیگیره‌.

که‌ ابن تیمیة فه‌رموی (وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ: التَّصَدِيقُ بِكَرَامَاتِ الْأَوْلِيَاءِ وَمَا يُجْرِي اللَّهُ عَلَى أَيْدِيهِمْ مِنْ خَوَارِقِ الْعَادَاتِ فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأَثِيرَاتِ، وَالْمَأْثُورِ عَنْ سَالِفِ الْأُمَمِ فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا، وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَسَائِرِ فِرَقِ الْأُمَّةِ، وَهِيَ مَوْجُودَةٌ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ده‌فه‌رموی یه‌ کیکی تر له‌ بنه‌ماکانی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ که‌ به‌لگه‌ی له‌ قورئان و سونه‌ بۆ ده‌یه‌یننه‌وه‌ به‌راست دانانی که‌رامه‌تی وه‌لیه‌کانه‌ ابن تیمیة ده‌فه‌رموی، ئه‌و که‌رامه‌تانه‌ی که‌ الله تعالى له‌سه‌ر ده‌ستی وه‌لیه‌کان به‌دی ده‌یه‌ینی که‌ (خوارق العادة)ن، (خوارق) یانی کون کردن و تیپه‌ر کردن، عاده‌تیش یه‌عنی عورف و عاده‌ت ئه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لک باوه‌، بۆ نمونه‌ له‌ناو ئیمه‌ باوه‌ شه‌و و ڕۆژ هه‌بی بۆ نمونه‌ له‌ناو ئیمه‌ باوه‌ ئه‌گه‌ر ڕۆژ له‌ ده‌ره‌وه‌ بوو ئه‌و کاته‌ی گه‌یشته‌ نیوه‌ڕۆ ئه‌وه‌ کاتی نوێژی نیوه‌ڕوانه‌ (ئه‌گه‌ر زه‌وال هات) بۆ نمونه‌ له‌ناو ئیمه‌ باوه‌ له‌ کاتی زستانان دنیا ساردبی به‌ تاییه‌ت له‌ وه‌رز و ولاتی ئیمه‌دا وه‌ له‌ هاوینان دنیا گه‌رم بی وه‌ له‌ به‌هاران دنیا فینکیه‌کی خوشی شیداری بی وه‌ له‌ پاشان له‌ پایزان گه‌لاکان هه‌لوه‌ری به‌ نه‌وعیکی تربی جه‌و، جا ئه‌وانه‌ هه‌ر هه‌موی عاده‌ت وایه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک ده‌ستی له‌سه‌ر ئاگر دابنی بسوتی ئه‌گه‌ر که‌سیک گوله‌ی لیبدری یان برینداری بی یان بکوژری ئه‌وانه‌ هه‌موو عاده‌ت و عورف سه‌لماندویه‌تی و ئه‌و ڕوداوانه‌ ڕوده‌ده‌ن، جا هه‌ندیک جار پیچه‌وانه‌ی عاده‌ت تیپه‌ر ده‌کا له‌ عاده‌ت هه‌ندیک شت ڕوده‌دا بۆ وه‌لیه‌کان الله تعالى وه‌کو ڕێژ لێنا‌ه‌ لییان ده‌نی، ئینجا ابن تیمیة ده‌لی ئه‌و شتانه‌ی له‌ عاده‌ت تیپه‌ر ده‌که‌ن وه‌کو عاده‌ت نایه‌نه‌جی ئه‌وانه‌ الله تعالى وه‌کو که‌رامه‌ت ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ڕوایان پیی هه‌یه‌ به‌ ئایه‌ت و حه‌دیس جیگیره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی وه‌لیه‌کان ڕوده‌دا (فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ

وَالْمُكَاشَفَاتِ) هه‌ندیك جار له زۆریك له عیلم و زانستیه‌كان، بۆ نمونه (خوارق العادة)ی عیلمی چیه؟ الله تعالى ئه‌وه‌ی به ئیهمی ئه‌بو به‌كر به‌خشی كه زانی له‌ناو ره‌حمی خیزان و هاوسه‌ره‌كه‌ی ئه‌و كۆرپه‌له‌ی تییدایه‌ مینه‌یه‌ زانی كچه، ئه‌وه‌ عیلم و زانستیك بوو كه ته‌كنه‌لوجیای سه‌رده‌می ئیستاش ته‌واو پیتی نه‌گه‌یشتوه‌ سۆنه‌ریش سه‌دا سه‌دا نازانی ئایه‌ كچه‌یان كۆره‌؟ به‌ ئه‌گه‌ر ده‌زانی به‌ هه‌ندیك لیكدانه‌وه‌ ده‌زانی هه‌ندیك جار هه‌له‌ش ده‌رده‌چی، ئیهمی ئه‌بو به‌كر سه‌د له‌ سه‌د زانی ئه‌و عیلمه‌ی پتی زیاد بوو چونكه‌ وه‌لی خوای رب‌ العالمین بوو الله تعالى ئه‌و كه‌رامه‌ته‌ی هی‌نایه‌ سه‌ر ده‌ستی ئیهمی ئه‌بو به‌كر و بۆی رویدا (وَالْمُكَاشَفَاتِ) مو‌كاشه‌فه‌ كه‌شف ده‌كا شتیکی دور به‌ دوری وه‌كو ئیهمی عومه‌ر ئه‌و شاخ و چیا‌یه‌ی بۆ ئاشكرا كرد الله تعالى وه‌كو شاشه‌یه‌ك هاته‌ به‌رچاوی سارییه‌ كه‌ له‌وئ ده‌ج‌ه‌نگی و جه‌نگی ده‌كرد چه‌ند له‌ ئیهمی عومه‌ر دور بوو؟ ئیهمی عومه‌ر بۆی كه‌شف بوو وه‌كو وه‌لیه‌کی خوای رب‌ العالمین وه‌گو‌تی ئه‌ی سارییه‌ چیا‌یه‌ كه‌ چیا‌یه‌ كه‌ شاخه‌كه‌ شاخه‌كه‌ی پشتت سارییه‌ گو‌ییستی قسه‌كانی ئیهمی عومه‌ر بوو، وه‌له‌ پاشان (وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأْثِيرَاتِ) وه‌هه‌ندیك جار هه‌ندیك له‌ کاریگه‌ریه‌كان وه‌ ده‌سه‌لات و هی‌زی زیاتر خوای رب‌ العالمین ده‌به‌خشی وه‌كو مه‌ریه‌م (عليها السلام) مه‌ریه‌م ئافره‌تیك بوو وه‌كو كورده‌واری ده‌لی له‌سه‌ر مانگ و رۆژی خۆی بوو عیسا پی‌غه‌مبه‌ری بی (ﷺ) ئافره‌ت به‌خۆی بی‌تاقه‌ت تریشه‌دار خورما پیاوی زۆر به‌ توانا ئینجا ده‌توانی بی‌هه‌ژینی الله تعالى كه‌ فهرموی: ﴿وَهَٰذَا﴾ [مریم: ۲۵] هوزی یانی هه‌ژاندن راهه‌ژاندن، دار خورماكه‌ رابه‌ه‌ژینه‌ به‌و بی‌تاقه‌تی الله ئه‌و قودره‌ت و توانا و ده‌سه‌لاته‌ی به‌ مه‌ریه‌م به‌خشی وه‌كو كه‌رامه‌تیك له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر بوو ئافره‌ت ئه‌و ئیشه‌یان پتی نه‌ده‌كرا ئه‌گه‌ر حه‌ملیان نه‌با وه‌ ئه‌گه‌ر حه‌ملی هه‌بی و له‌ مانگی ئاخیری بی زۆر بی‌تاقه‌تتره‌ و هه‌ر پتی ناكری له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر بوو كه‌ مه‌ریه‌م خورماكه‌ و دار خورماكه‌ی هه‌ژاند روته‌ب و خورمای زۆر ته‌ر و پری پی‌وه‌هات كه‌ پی‌شتر وشك بوو وه‌ دابه‌زی به‌سه‌ری و وه‌هه‌ژا و لی‌شی خوارد مه‌ریه‌م

(عليها السلام)، ئینجا که‌واته‌ ئه‌وانه‌ زۆر هه‌ن به‌ به‌لگه‌ش جی‌گیرن ابن تیمیة ده‌فه‌رموی (والمأثور عَنْ سَالِفِ الْأُمَمِ) وه‌ ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ برۆایان به‌و که‌پامه‌تانه‌ش هه‌یه‌ که‌ گێ‌ردراوه‌یه‌ وه‌ کو‌ ئه‌ثر (مأثور) یه‌عنی گێ‌ردراوه‌ وه‌ کو‌ ئه‌ثر و ڕی‌وایه‌ت هه‌یه‌ لێ‌یان له‌ ئومه‌ته‌کانی پێ‌ش ئومه‌تی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ کو‌ (فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا) ئه‌وه‌ی گێ‌ردراوه‌یه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان له‌نی‌و سو‌په‌تی که‌ه‌فدا یارانی ئه‌شکه‌وت ئه‌صحابی که‌ه‌ف ئه‌وه‌ی الله‌ تعالی‌ بۆ‌ی ڕودان که‌پامه‌ت بوو ڕێ‌ز لێ‌نان بوو (خارق العاده) بوو سی‌ سه‌د و ئه‌وه‌نده‌ س‌ا‌له‌ بنون هه‌ی‌چ‌یشیان به‌سه‌ر نه‌یه‌ هه‌لێ‌ش ب‌ستنه‌وه‌ له‌ پاشان وه‌ له‌ پاشان قوتاریان بێ‌ی که‌س نه‌وێ‌ری‌ ب‌چێ‌ته‌ سه‌ریان ئه‌وانه‌ هه‌موی که‌پامه‌ت و ڕێ‌ز لێ‌نان بوو الله‌ تعالی‌ پێ‌ی به‌خشی‌بون (وَغَيْرِهَا) جگه‌ له‌و ڕوداوه‌ی ئه‌صحابی که‌ه‌فیش وه‌ کو‌ هی‌ مه‌ریه‌م (عليها السلام)، وه‌ وه‌ کو‌ هی‌ ئه‌و پیاوه‌ که‌ گوێ‌دری‌ژه‌ که‌ی لی‌ ده‌مری‌ و له‌ پاشان الله‌ بۆ‌ی زیندو ده‌کاته‌وه‌، وه‌ ده‌یه‌ها ڕی‌وایه‌ت و وه‌ قسه‌ و گێ‌رانه‌وه‌ی تر هه‌یه‌، وه‌ کو‌ هی‌ جو‌ره‌یجی‌ عابید که‌ ئه‌وکاته‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی دایکی دی‌ و هاواری لێ‌ده‌کا و سی‌ ڕۆژان و دوا‌یی دۆ‌عای لێ‌ده‌کا الله‌ تعالی‌ تا‌قی ب‌کاته‌وه‌ له‌ گه‌ل ئافره‌تیکی داوین پی‌س ئه‌وه‌بوو تا‌قی ده‌کرێ‌ته‌وه‌ و ئافره‌ته‌ داوین پی‌سه‌ که‌ له‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیح هاتوه‌ که‌ بوختان به‌ جو‌ره‌یج ده‌کا ده‌لێ‌ ئه‌و حه‌مله‌ی هه‌مه‌ له‌ جو‌ره‌یجه‌ و مند‌ا‌له‌ که‌ی ده‌بی‌ ده‌لێ‌ جو‌ره‌یج باوکی‌تی و له‌ پاشان خه‌لک کو‌ده‌بنه‌وه‌ و سه‌ومه‌عه‌ که‌ له‌ جو‌ره‌یج تی‌ک ده‌ده‌ن و ده‌پروخینن و له‌ جو‌ره‌یج ده‌ده‌ن و جو‌ره‌یج دوو ڕک‌اعه‌ت نوێ‌ژ ده‌کا و سو‌جده‌ و ک‌رنۆ‌ش بۆ‌ الله‌ ده‌با و سه‌لام ده‌داته‌وه‌ و کو‌رپه‌له‌ و مند‌ا‌له‌ که‌ی داوا ده‌کا بۆ‌لای بێ‌نن به‌ په‌نجه‌ی تی‌وه‌ی ده‌ژهنی‌ له‌ سکی‌ و په‌نجه‌ی لێ‌ده‌دا و ده‌لێ‌ ئه‌ی مند‌ا‌ل کی‌ باوکه‌ته‌؟ مند‌ا‌ل به‌ ده‌نگ دی‌ مند‌الی‌ کو‌رپه‌له‌ی مه‌لو‌تکه‌ قسه‌ نازانی‌ و نایکا خوای رب‌ العالمین وه‌ کو‌ که‌پامه‌تی‌ک بۆ‌ جو‌ره‌یج له‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیحی‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) جی‌گیر بوه‌ ابن تیمیة مه‌به‌ستی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌لێ‌ له‌ ئومه‌ته‌کانی پێ‌شتر ڕویداوه‌ وه‌ کو‌ که‌پامه‌تی‌ک جو‌ره‌یج پێ‌غه‌مبه‌ریش نه‌بوه‌ به‌لکو‌ ته‌نها وه‌لی‌ خوای

رب العالمین و عابید بوه له هه‌دیه‌ سه‌حیحه‌ که وا ناوی هاتوه وه کو کهرامه‌تیک الله تعالی مندا له‌ که‌ی وه ده‌نگ هینا گوتی فلانه شوان باوکه‌ نه‌ ک جوړه‌یج، ئه‌و کاته به‌ربونه جوړه‌یج به‌ ماچ کردن و ده‌ست پیداهینان و گوتیان سه‌ومه‌عه‌یه‌ ک له‌ زی‌رت بو دروست ده‌که‌ینه‌وه، گوتی هیچیک له‌وانه‌م ناوی به‌لکو ته‌نها هه‌روه‌ کو خوی له‌ خۆل و گل وه له‌ قور بۆم دروست که‌نه‌وه و به‌سمه‌.

ئینجا ابن تیمیه ده‌فهرمو (وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ) وه ئه‌و که‌رامه‌ت و (خوارق العادة) انه‌ی روشی داوه ئه‌هلی سونه و بره‌وان پێی هه‌یه له‌ یه‌که‌مینه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و سه‌ره‌تا و تازهی هاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می سه‌حابه له‌ سه‌حابه و هاوه‌له‌ کان ئیمامی ئه‌بو به‌ کر که‌رامه‌تی بو‌روداوه ئیمامی عومه‌ر که‌رامه‌تی بو‌روداوه ئیمامی عوسمان لێی رویداوه ئیمامی عه‌لی لێی رویداوه سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌قاس لێی رویداوه وه ده‌یه‌ها فه‌رموده و به‌لگه‌ی سه‌حیحی تر که‌ ئیمامی ال‌لکائی له‌ یه‌کیک له‌ به‌رگه‌کانی ئصولی ئیعتیقادی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ تۆماری کردوه ده‌یه‌ها فه‌رموده و رویداو و ئه‌ته‌ری گێراوه‌ته‌وه بو‌ که‌رامه‌ته‌کانی وه‌لیه‌کانی خوای رب العالمین هی سه‌رده‌می سه‌حابه و تابعین و تابعی تابعین هه‌تا گه‌شته‌وه‌ته سه‌ره‌خوی و کاتی خوی، ئینجا (وَالْتَّابِعِينَ) ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می تابعین رویداوه که‌ ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی به‌ ئاگر نه‌سوتا ئیمامی عومه‌ر که‌ بینی شانازی پێوه کرد کاتی که‌ ئه‌و کابرایه ئه‌سوده‌ی عه‌نه‌سی داوای پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کرد (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی ئه‌و پیاوه به‌رز و به‌رێزه که‌ به‌ درۆی هینایه‌وه ئه‌ویش بانگی لێکرد و ئاگری بو‌ه‌لکرد و گوتی ده‌تسوتینم شاهیدی بده که‌ من پێغه‌مبه‌ری الله (په‌نا به‌ الله)، ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی گوتی نابیستم گویچکه‌م نابیستی که‌رم له‌ ئاستی ئه‌و قسه‌ وه شاهیدییه‌ که‌ی بو‌ نه‌دا، گوتی ئه‌ی شاهیدی ده‌ده‌ی موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ر و ره‌وانه‌کراوی الله (ﷺ)؟ ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی گوتی به‌لێ ئه‌و قسه‌م بیستوه و له‌تۆشم بیست و شاهیدییه‌ که‌ش ده‌ده‌م، گوتی

هه‌ڵێده‌نه ناو ئاگر، هه‌ڵیاندايه ناو ئاگر ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی نه‌سوتا، ابن تیمیة له‌
مجموع الفتاوی ده‌یه‌ینێته‌وه و ده‌لی سه‌نه‌ده‌که‌ی جیگیره‌ و وه‌رگیراوه، ئیمامی عومه‌ر
پیشوازی لی‌کرد فه‌رموی سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که‌ له‌ ئومه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌مردم به‌
چاوی خۆم که‌سی‌کم بینی وه‌ کو ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) تاقی بکریته‌وه و هه‌ڵبدریته‌ ناو
ئاگر و نه‌سوتی نه‌ش سوتا و ده‌ربازیشی بوو ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی، هه‌ندی‌ک جار
سه‌حابه‌ هه‌بوه له‌ ئاو په‌ریوه‌ته‌وه به‌سه‌ر ئاودا رۆیوه جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی
ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌لێن به‌ل‌کو هه‌ندی‌ک جار ئه‌و که‌رامه‌تانه‌ی سه‌حابه‌کان که‌ جیگیر
بوه ته‌واوکه‌ری موعجیزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ) یان له‌ ئومه‌ته‌که‌ی که‌ جیگیر ده‌بی، که‌
ده‌فه‌رمون به‌ل‌گه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ کو موسا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ریا
و ئاوی بۆ شەق و له‌ت نه‌بوه بۆی نه‌بوه‌ته‌ کو‌لان و پی‌یدا تی‌په‌ر بکا وه‌ کو موعجیزه‌یه‌ک
هه‌ر له‌ ئومه‌ته‌که‌ی ئه‌و شتانه‌ رویانداوه و بوه، وه‌ هه‌ندی‌ک ده‌فه‌رمون ئه‌گه‌ر له‌ سه‌رده‌می
پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری الله له‌ناو ئاگر نه‌هاویشتراوه و ئاگر نه‌یسوتی‌نی وه‌ کو
ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ ئومه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌تا ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی ئه‌وه وه‌ کو
که‌رامه‌تی‌ک بۆی رویداوه و ئه‌وانه هه‌موی ته‌واوکه‌ری موعجیزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌رن (ﷺ)،
ئه‌گه‌ر بتانه‌وی باسی بکه‌ن و لی‌ی وردبنه‌وه و زۆری له‌سه‌ر بخویننه‌وه چاکترین کتاب له‌و
بواره کتابی‌کی سه‌ربه‌خۆی خۆشی هه‌یه ابن تیمیة کتابی‌کی یه‌کجار پله‌داره به‌ناوی
(الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان) جیاوازی ده‌خاته نیوان دۆستانی اللهی ره‌حمان
و دۆستانی شه‌یتان ئه‌وانه‌ی که‌رامه‌تیان به‌راستی له‌سه‌ر ده‌ست پروده‌دا یان ئه‌وانه‌ی
ئێستیدراجن و که‌رامه‌تی راسته‌قینه‌یه، ئینجا زۆر زۆرن ئه‌گه‌ر نمونه‌کان بێنینه‌وه نمونه
له‌سه‌ر که‌رامه‌تی وه‌لیه‌کان هه‌ندی‌ک نمونه‌مان بۆتان هێناوه له‌وانی تر حه‌واله‌ی ئه‌و
په‌رتوکه‌نه‌تان ده‌که‌ین به‌ تایبه‌تی په‌رتوکه‌که‌ی ئیمامی اللالکائی به‌ سه‌نه‌ده‌وه ئه‌و
هێناویه‌تی‌ه‌وه وه‌ له‌ (أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة) باسی که‌رامه‌تی سه‌حابه‌کان

تابيعى تابيعى له دواى يه ك ريزيان ده كا وه ئه و پهرتوكه به ته حقيق و ته خريجيش هه يه ده توانن سود و كه لكى ليوه رگرن و بينن.

له پاشان ابن تيمية - رحمه الله - ده فهرموى (وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ) وه ئه هلى سونه و جه ماعه گوتمان پروايان هه يه به كه رامه تى وه ليه كان هى سه رده مى سه حابه كان و هى تابيعين و وه هى تيكرى خه لكانى تر كه پرويدابى له ههر سه رده ميک هى ئومه تى پيغه مبه ر (ﷺ) كه واته هه تا ئيستاش ده ميئى (وَهِيَ مَوْجُودَةٌ) ماوه و ده ميئى (فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) هه تا روى قيامه تيش دادى كه رامه تى وه ليه كان ده ميئى و ئه هلى سونه و جه ماعه پروايان پيى هه يه و وه جيگيرى ده كه ن.

شوينكه وتنى پيغه مبه ر (ﷺ) و شوينكه وتنى خوله فا راشيديه كان:

فَصْلٌ: ثُمَّ مِنْ طَرِيقَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ اتَّبَاعُ آثَارِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَاطِنًا وَظَاهِرًا، وَاتِّبَاعُ سَبِيلِ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَاتِّبَاعُ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حَيْثُ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كَلَّ مُحَدَّثَةٌ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»^[١] وَيَعْلَمُونَ أَنَّ أَصْدَقَ الْكَلَامِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَيُؤَثِّرُونَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَى غَيْرِهِ مِنْ كَلَامِ أَصْنَافِ النَّاسِ، وَيَقْدَمُونَ هَدْيَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) عَلَى هَدْيِ كُلِّ أَحَدٍ. وَلِهَذَا سُمُّوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمُّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ؛ لِأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الْاجْتِمَاعُ، وَضِدُّهَا الْفِرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ. وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّلَاثُ الَّذِي يُعْتَمَدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدين. وَهُمْ يَزْنُونَ بِهَذِهِ الْأُصُولِ الثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةٍ أَوْ ظَاهِرَةٍ مِمَّا لَهُ تَعَلُّقٌ بِالدين. وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبُطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلَفُ الصَّالِحُ؛ إِذْ بَعْدَهُمْ كَثُرَ الْاِخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ.

[١] اخرجہ الترمذی برقم (٢٦٧٦) في العلم. وأبو داود برقم (٤٦٠٧) في السنة. وابن ماجه رقم (٤٢) في المقدمة. وأحمد في المسند (٤ / ١٢٦، ١٢٧). والحاكم في المستدرک (١ / ٩٥، ٩٦) وقال الترمذی: حسن صحيح. وقال الحاكم: صحيح ووافقه الذهبي.

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ده گاته سهر ئه‌وه‌ی ری‌بازی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه بریتیه خالی سهره‌کیان شوینک‌ه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا (ﷺ) وه شوینک‌ه‌وته‌بونى خه‌لیفه راشیده‌کان ئی‌مامی ئه‌بو به‌کر و ئی‌مامی عومه‌ر و ئی‌مامی عوسمان و ئی‌مامی عه‌لى ده‌فهرموى (فَصْلٌ: ثُمَّ مِنْ طَرِيقَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ اتِّبَاعُ آثَارِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَاطِنًا وَظَاهِرًا) ده‌فهرموى باس و خواسیکی تر ئه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی له پاشان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ری‌باز و ری‌گایان ئه‌وه‌یه که شوینک‌ه‌وته‌ی ئاثار و فهرموده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌که‌ون له رواله‌تی و له نه‌ینی و په‌نه‌انیدا له هه‌موی ته‌سلیمی سونه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌بن (ﷺ) (وَاتِّبَاعُ سَبِيلِ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ) وه شوینی ئه‌و خه‌ل‌کانه‌ی له پی‌شتردا که هاتون و یه‌که‌مین‌ه‌کانن واته‌سه‌حابه‌کان و تابعین (مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) سهره‌تا ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه شوینک‌ه‌وته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌بن (ﷺ) پی‌وه‌پا‌په‌ند ده‌بن ده‌ستی پی‌وه‌ده‌گرن ئینجا له پاشان ده‌ست ده‌گرن به‌ری‌باز و ری‌گای سه‌حابه‌کان موهاجیره‌کان و کو‌چکه‌ره‌کان وه له‌گه‌ل ئه‌نصاره‌کان و پشتیوانان (وَاتِّبَاعُ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)) وه ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه شوینی وه‌سیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ریش ده‌که‌ون (ﷺ) که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كَلَّ مُحَدَّثَةٌ بَدْعًا، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ» پی‌غه‌مبه‌ر فهرمویه‌تی (ﷺ) له‌سهرتانه‌ده‌ست بگرن به‌سونه‌ت و ری‌بازه‌که‌ی من له پاشان ده‌ست بگرن به‌سونه‌ت و ری‌بازی چوار خه‌لیفه‌راشیده‌که‌که‌هیدایه‌ت و ری‌نوی‌نیان دراوه‌له‌پاش من دین که ئی‌مامی ئه‌بو به‌کر و ئی‌مامی عومه‌ر و ئی‌مامی عوسمان و ئی‌مامی عه‌لى و خوله‌فای راشیدینیان پی‌ده‌لین له پاشان فهرموی ده‌ستی پی‌وه‌بگرن به‌ری‌بازه‌کانیان وه به‌خرینه‌کانتان بیگرن ئه‌وه‌نده‌به‌توندی و واته‌له‌دوایان برۆن وه ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه‌له‌شته‌کانی به‌رپا ده‌بن و دینه‌پیش و پی‌شتر نه‌بوه (مُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) چونکه‌فهرموی «فَإِنْ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٍ» چونکه‌هه‌موو شتیکی داهینراو بیدعه‌و داهینراوه‌یه‌عنی هه‌موو شتیکی

نوی پ‌وده‌دا له خۆتانه‌وه که بیکەن بە لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی سونه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر نه‌بی (ﷺ) سونه‌تی خوله‌فای راشیدی نه‌بی ئەوانه‌ داھینراوه «وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ» ئەوه‌ی بیدعه‌ و داھینراویش بی گومراییه‌.

ئەوانه‌ هه‌لۆیسته‌یان له‌سه‌ر ده‌که‌ین (إن شاء الله) له‌ داها‌تودا به‌لام ئیستا به‌ کورتی ئەوه‌نده‌ ده‌که‌ینه‌وه‌ کوردی و پ‌ا‌قه‌ی ده‌که‌ین له‌ مه‌تنه‌ که‌ ده‌فه‌رموی (وَيَعْلَمُونَ أَنَّ أَصْدَقَ الْكَلَامِ كَلَامُ اللَّهِ) ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌زانن بی‌گومان شاره‌زان و عیلمیان هه‌یه‌ که‌ پ‌استرین وشه‌ و وته‌ و قسه‌ هی الله‌ تعالی‌ یه‌ (وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ) باشت‌رین پ‌ی‌باز و پ‌ینوینی کار پ‌ی‌باز و پ‌ینوینی کاری پ‌یغه‌مبه‌ری پ‌یشه‌وایه‌ (ﷺ) (وَيُؤْثِرُونَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَى غَيْرِهِ مِنْ كَلَامِ أَصْنَافِ النَّاسِ) فه‌رموده‌ی الله‌ به‌پ‌یش قسه‌ی هه‌موو خه‌لکانی تر ده‌خه‌ن هه‌ر که‌سیک بی و له‌ هه‌ر ئاستیک بی، ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌ست یه‌ که‌مجار به‌ قورئانه‌وه‌ ده‌گرن و قورئان و فه‌رموده‌ی الله‌ پ‌یش هه‌موو قسان ده‌خه‌ن (وَيَقْدُمُونَ هَدْيَ مُحَمَّدٍ ﷺ) عَلَى هَدْيِ كُلِّ أَحَدٍ) وه‌ پ‌ی‌باز و پ‌ی و شوینی پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) و سونه‌ته‌کانی ئەو پ‌یش هه‌موو پ‌ی و شوین و پ‌ی‌باز و سونه‌تی خه‌لکانی تر ده‌خه‌ن هه‌ر که‌سیک هه‌بی ئەوه‌ وه‌سف و سیفه‌ت و هاوه‌لناوی سه‌حابه‌ به‌پ‌یژه‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) هی ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ ئەوانه‌ به‌ تیک‌را ابن تیمیه‌ ده‌فه‌رموی ئەوه‌ وه‌سفیانه‌ و ئەوه‌ مواسه‌فاتیانه‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئاوا ده‌ست ده‌گرن به‌ پ‌ی‌بازی الله‌ و پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ).

چه‌ند هه‌لۆیسته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئەو برگانه‌ ده‌که‌ین به‌ تاییه‌ت که‌ فه‌رموی پ‌یغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی (ﷺ): «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها، وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور؛ فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة» پ‌یویسته‌ هه‌لۆیسته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئەوه‌ بکه‌ین و پ‌ونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر بیدعه‌ بده‌ین (شته‌ داھینراوه‌کان)، ئایه‌ بیدعه‌ چه‌ند به‌شه‌؟ وه‌ له‌ عه‌قیده‌ و بیروپ‌روا که‌ باس له‌ بیدعه‌ ده‌کری چ جو‌ره‌ بیدعه‌یه‌کیان مه‌به‌سته‌ ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ کاتیک ده‌لین موبته‌دیعه‌کان

- ۵۳۸ -

ئەگەر نا خەڵکانی بە گشتی ئەهلی سونە و جەماعە نابێ تێکەڵ بن لە گەڵ ئەو بیدعەچیانە ی که لە عەقیدە و بیروپروا بیدعەیان هەیە و فەرەقی ضالە و گومرەن، وەکو ئەوانە ی ناومان هێنان و ژماردەمان.

جۆری دوهم بیدعە ی موفەسسیقە هەیە بە و واتایە ی ئەو بیدعەنە ی خاوەنە کانیا ن لە فەرمان دەردەچوینێ توشی تاوان و گوناهیان دە کا بە س کافریان نا کا لە ئیسلامیان بە دەر نانی ئەو نەوعە بیدعەنە هەندیک جار بیدعە یە لە بواری عیبادەت و پەرستشە کان که ئەنجام دەدری، عیبادەت و پەرستش مافی الله تعالی یە که دیارییان بکا بیانکا سنورت بۆ دابنێ چوارچێوەت بۆ دابنێ دەبی ئەو چوار چێوە لە و دیاریکردنە لە و بابەتە دەرنەچی، تەنانەت بە نمونە یە کی ژیری و عەقڵی و واقعیانە ش دەتوانین نمونە بێنینه وە خەریتە و نەخشە کێشانی هەر بێنا و شوینیک که تۆ خاوەنی کاتییک لە گەڵ موهه ندیس و ئەندازیاریک ریک دە که وی و دایده نیی تۆ بە حەز و ویستی خۆت دایده نیی بە وە ی که تۆ دە ته وی ئینجا ئە گەر داتە هەر وە ستایە ک، بۆ نمونە داماننا دوو سەد مەتر مورە بە عی دوجات هە یە دە ته وی بیکە یته خانویە کی غەربی، ئە گەر دە یکه یته دوو ژوری نەوم لە پشته وە و هۆلیکی هە بی و مە تبه خیکی هە بی و دیو ه خانە یە ک و ئیستیقبالیکی هە بی ژوری پیشوازی گە راجیکی هە بی و وە لە پاشان حە دیقه یە کی هە بی وە ئەو موهه ندیسە ئە ندازه که ش دیاری بکا لە سەر ویستی تۆ لە سەر داوای تۆ بۆ نمونە بلێت ژورە نەومە کان چوار بە پینج بی یە کیکیشیان سی و نیو بە پینج بی هۆلە که ئە وە ندە بە وە ندە بی ئە ویتەر ئاوابی دەرگا کانیا ن ئاوا بکریته وە و ئاوا دابخری، ئە گەر داتە دەستی وە ستایە ک ئە و ئیش و کارەت بۆ ئە نجام بدا کاتییک تۆ چویتە سەر خانو ه که وە ستاکە دوو ژوری نەومی نە کردبوو یە کی کرد، بە س ژورە نەومە که ی زۆر گە وەرە کردبوو کردبویە حەوت بە شه ش، لە پاشان هۆلە که ی بە نەوعیکی تر کردبوو ئە وە ی لە سەر خەریتە یە نە یکردبوو، ئیستیقباله که ی بە نەوعیکی تر کردبوو، ئە گەر جوانیش بی بە حیساب ریک و پیکیش

بێ له زاهیر و رۆڵه تی تۆ ئەوپه پری مافی خۆته بلیی من ئەوهم ناوی، وهستایه که پیت بلی
 بۆ ناتهووی فلانه کهس؟ ئەو هتا کوره من له جیاتی دوو ژور ژوریک گه ورهه بۆ کردی جیی
 هه موتان ده بیته وه تییدا، کاکه ئەو ئیشهت باش نیه من چیم داوات لیکردبوو؟ من خاوهنی
 مۆلکه کهم من خاوهنی خانوه کهم دهبا ئاوام بۆ بکهی ریک و پیک من ئەوهم له تۆ داوا بوو
 باشتره خراپتره من ئەو نازانم و لیت وهرناگرم، ته شیه نه بی بۆ ئەوهی له عه قلمان نزیک
 بیته وه داواکاریه کانی اللهش له عیبادهت و په رستشدا شتیکی خوایه الله خاوهنه و
 ده توانی ئەو بریاره بدا و نه خشه کهت ده داته دهست تۆ بۆت نه هاتوه، زۆرجار خه لکیک
 ههیه که له زیکر و یادی الله یان له سه لاوات لیدان شتیکی بیده یی ده کا که مو خالیفه
 له گه ل سونه ی پیغه مبه ر (ﷺ) له وه لامتدا بیانوو به چی ده گری؟ زانایان ده فهرمون ئیامی
 شاطیبی - رحمه الله - له ئیعتیصام و وه باقی زانایانی تری ئەهلی سونه و جه ماعه ده فهرمون
 هه ندیک جار بیانوی ئەوهت پی ده گری ده لی باشه مامۆستا! من چ قهیدی ده کا سه لاواتم
 لیداوه، سه لاوات شتیکی خراپه؟ کاکه خو تۆ نه تگوتوه سه لاوات خراپه، وه کو ئەوهی لیدی
 بهس الله خه ریته کهی داوه ته تۆ سه لاوات ئیره شوینی نیه لیدی بدهی له خو را زیادت کردوه
 لیتداوه سه لاواته که، ئایه ئە گه ر من فلان زکر زیاد بکه م خراپه؟ نایه ئە گه ر وابی که واته
 نوژی به یانیان دوو رکاعه ته زاهیره ن به و قسه ئە گه ر برۆین له شوینی بلیین زیاد کردن له
 خیر و چاکه خراپ نیه بۆ دوو رکاعهت ده کهی شهش رکاعهت بکه به سه ر یه که وه؟ شهش
 رکاعهت زۆرتر نیه له دوو رکاعهت؟ چه ندین فاتحه چه ند جار چه ند باره ده بیته وه له ناو
 زیاتر، وه له پاشان چه ند جار ئە ته حیات تییدا ده خوینری، سه لاوات له سه ر پیغه مبه ر
 لیده دری (ﷺ)، زکره کانی له ناو ده کری، سو جده ی چه ند زیاد ده کا؟ رکوعی چه ند زیاد
 ده کا؟ ئە وانه ته وقیفیه عیبادات، له بهر ئە وه نابی خه لکیک خو ی بینیته ئە و ئاسته ی ئە و
 نه خشه ی الله تعالی تییک بدا له عیبادهت و په رستش له زیکر و یادی خوی رب العالمین
 الله بۆی دیاری کردی پیغه مبه ر بۆی هی ناوی (ﷺ) بۆی رونه کردیته وه ده بی له سه ر ئە و

خەریته برۆی لەسەر ئەو نەخشە برۆی، ئەگەرنا خۆ ئیمە نالیین خودی شتە که خراپە زیکری الله قەت خراپ نیه هەردەم باشە بەلام کردنی زیکری الله له هەندیک کات که الله تعالی فەرمانی پێنەداوە و پێغه‌مبەر (ﷺ) رێگای نەداوە و نەیکردووە خراپیه که له‌وه‌یه له‌و کاته تۆ ئەو مافەت نیه ئەو سەلاحیه‌تەت نیه تۆ له‌و ئاستەدا نی ئەو بریارە بدهی ئەو شتە بخەیتە ئەو شوینە ئەو شتە باشە، لەبەر ئەوە هەله و کهم و کورتیه کان له‌وه‌دایه خەلکیک به‌و بیانوانه‌وه بیدعه ده‌کا رەت ده‌کرێته‌وه.

تێبینیه‌کی تر له‌ مه‌سه‌له‌ی بیدعه‌ ئه‌ویش ئەوه‌یه که دینی الله تعالی ته‌واو بوه که خوای رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ [المائدة: ٣] کابرای که بیدعه ده‌کا و شتی داهێنراو ده‌هێنێته پێش و ئه‌نجامی ده‌دا (په‌نا به‌ الله) به‌ کردار و عه‌مه‌لی که‌ئه‌نه‌هو دینی الله ته‌واو نه‌بوو ئەو دێ ته‌واوی ده‌کا! دینی الله کۆتایی پێهاتوه له‌ بواری عه‌قیده و بیروبروا و عیبادەت و په‌رستش و رێو شوینە کان هه‌موی هیچی نه‌ماوه ئینجا پێغه‌مبەر وه‌فاتی کرد (ﷺ) هه‌موی لای الله تعالی بو ئیمه‌ هی‌نا بو‌ی ر‌ونکردینه‌وه له‌سەر ر‌وژی ر‌وناک ئیمه‌ی به‌جێ هێشت، که‌واته‌ ئە‌گەر تۆ شتیکی لی زیاد ده‌که‌ی له‌خو‌را به‌بێ به‌ل‌گه‌ و ده‌لیلێک که پێغه‌مبەر کردبیتی (ﷺ) که خه‌لیفه‌ راشیده‌کان کردبیتیان به‌بێ به‌ل‌گه‌ی قورئانی ئە‌وه‌ ئە‌و کاته پیت وایه (په‌نا به‌ الله) که ئە‌نه‌هو دینی الله کهم و کورتی تیدا ماوه تۆ چاکی ده‌که‌ی و زیای ده‌که‌ی و کهم و کورتیه‌کان ناهیلی.

له‌ پاشان بیدعه (شته داهێنراوه‌کان) له‌ مه‌سه‌له‌ مختلف فی‌هایه‌کان مه‌سائیله‌ مختلف فی‌هایه‌کانی مه‌سائیلی فیهی که موجه‌هیده‌ گه‌وره‌کان ئیجتیهادیان کردوه و له‌ ئاستی ئیجتیهاد دا بونه‌ بو‌چونیکیان هه‌یه به‌رامبەر ده‌قیکی راسته‌وخوی سه‌ری‌حی دیلاله‌ی قه‌تعی نیه که له‌ قورئان یان له‌ حه‌دیس ئاوا جیگیر نه‌بوو ئاوا به‌ل‌گه‌ که‌ش ناهێنرێته‌وه جیگای ئیجتیهاد و لی‌وردبونه‌وه بوه ئاستی ئیجتیهادیان هه‌بوو ئیختیلاف و جیاوازییان که‌وتوه‌ته‌ نیوان، ئە‌و مه‌سه‌لانه‌ تۆ به‌ هەر لایه‌ کیت کرد قه‌ناعه‌ت پێهات ئاست هه‌بوو

یان ئە گەر ئاستت نەبوو عەوام بوی تەقلیدی ھەر لایەکیان کرد بیدەت نە کردو، ئەو مەسائیلە مختلف فیہایانە چونکە مەسەلە کە ئیجتیہاد بەخۆیەو ھەڵدەگرێ کەسیک ئیجتیہادی تیدا کردوہ ئاستی ئیجتیہادی ھەبوہ.

بەو کەسە ناگوتری بیدەچی ئە گەر بێو: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی بە جەھر و بە دەنگوہە خویند لە پێش نوێژیەکان لە کاتی ئیمامەتی چونکە ئە گەر گوت ئەو کەسە بیدەچیە کەواتە ئیمامی شافعی بیدەچی بوہ بە دەنگی خویندوہ و بە لگەشی بۆ دەھینیتەوہ دەلی بە دەنگ خیری پترە، ابن کثیر بیدەچی بوہ ابن کثیر لە تەفسیرە کە ی بە لگە لەسەر ئەوہ دەھینیتەوہ کە کابرایەکی موحەدیشە متمانە پیکراوہ ئەھلی سونە و جەماعە یە مەفەسیری قورئانە موحتەھیدیکی گەورەبوہ دەلی بە دەنگ خیری پترە، ابن تیمیە لەولاوہ دەفەرموی بە بێ دەنگ خیری پترە، مەزھەبی ئیمامی مالیک دەلی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ بە جەھرەن خویندنی ھەر مەکرۆھە بۆچونی راجیحی مەزھەبی ئیمامی مالیک دەلی بە دەنگ بیخوینی شتیکی ناپەسەندت کردوہ بە دەنگ نەبخوینی خیرت دەگاتی، کەواتە ئەو ئیختیلاف و جیاوازیانە ی فیکھی مەسائیلە فەرعیە فیکھیەکان کە جیگای ئیجتیہاد بوہ و زانایانی گەورە ی موحتەھید ئیجتیہادیان تیدا کردوہ و ھەریەک بۆ بۆچونیکی بە لگە ی ھیناوہ تەوہ ئەوہ پێی ناگوتری مەسائیلی بیدەعی خەلکیک ئە گەر ھەر لایەکیانی جیبەجیکرد بە بە لگە و قەناعەتەوہ یان مەقلید بوو عەوام بوو خویندەوار نەبوو لە شەرع و دین شارەزا نەبوو تەقلیدی ھەر لایەکیانی کرد بەوہ ناگوتری بیدەچی ئە گەر بە شتە کەش بگوتری بیدە.

بۆ نمونە لە لای ابن تیمیە و زانایانی ئەھلی تەحقیق سونەتی جومعە دەلێن بە ناوی سونەتی جومعە بیدەعیە یە عنی دەلێن شتیکی داھینراوہ دەلیلان وایە وایە... بە لام ھەر یەکیک سونەتی جومعە ی کرد بە قەناعەتەوہ دوو رکاعەت بە نیەتی سونەتی جومعە بەوہندە نابیتە بیدەچی چونکە مەسەلە یە کە ئیختیلافی لەسەرە مەزھەبی ئیمامی شافعی و کۆمەلێک

له زانایانی تر به‌لگه به‌وه ده‌هیننه‌وه که جیگیره، جائیزه ابن تیمیة به به‌لگه بیسه‌لمینن و موجته‌هید بوه و ئیجتهیادی کردوه بلن ئه‌وه بیدعه‌یه به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و ئیشه ده‌کا به‌و ئیشه نابیته بیدعه‌چی ناگاته ئاستی ئه‌وه‌ش ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه که له عه‌قیده باسی ده‌که‌ن تو پشته تیبه‌که‌ی سه‌لامی لینه‌که‌ی مه‌رحه‌بایی نه‌که‌ی له کوپ و مه‌جلیسی دانه‌نیشی چونکه ئه‌و پیچه‌وانه‌ی تو ئه‌و بو‌چونه فیه‌یه‌ی جیه‌جی کردوه.

ئیهمی ئه‌حمه‌د و ئیهمی شافعی دوو موجته‌هید و زانای زور گه‌وره‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ن قوتابی و ماموستای یه‌کتر بونه له یه‌ک سه‌رده‌م ژیاون ئینجا له ده‌یه‌ها مه‌سائیل پیچه‌وانه‌ی یه‌ک بونه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هه‌ر له کوپ و مه‌جلیسی یه‌کیش ده‌بون هه‌ر سه‌لامیشیان لیک ده‌کرد هه‌ر یه‌کتریشیان به بیدعه‌چی دانه‌ده‌نا چونکه له عه‌قیده و بیروپروا تیک هه‌ل‌کیش بون له عه‌قیده و بیروپروا ئیختیلاف و جیاوازییان نه‌بوو له مه‌سائیله‌کانی جیی ئیجتههاد نه‌بوو ئیختیلافیان نه‌بوو له‌و مه‌سائیلانه‌ی جیگای ئیجتههاد بوو ئه‌و ئاستی وابوو ئاوا تیگه‌یشتبوو له‌و مه‌سه‌له‌ ئه‌و ئاستی وابوو.

هه‌ندی‌ک جار هه‌بوه مونا‌قه‌شه و گفتو‌گو‌یان هه‌بوه زانایانی گه‌وره له چوار چیوه و بازنه‌ی بنه‌ما شه‌رعه‌کان قسه‌شیان به یه‌ک نه‌گوتوه له یه‌کیش توپه نه‌بونه ئه‌گه‌ر گه‌یشتنه قه‌ناعه‌ت یه‌ک یه‌کی قه‌ناعه‌ت پیده‌هینا ئه‌گه‌رنا هه‌ر‌که‌س له‌سه‌ر بو‌چونی خوشی مابیته‌وه بی‌ریزیان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌کردوه له پاشان یه‌کتریشیان خوش‌ویستوه براه‌تیش له نیوانیان هه‌ر ماوه‌ته‌وه، ئه‌وه گرینگ بوو پیم خوش‌بوو ئه‌و شتانه باس لیوه بکه‌ین و له‌سه‌ری پاس نه‌ده‌ین.

هۆکاری ناوانانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌:

وَلَهَذَا سُمُّوْا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمُّوْا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ؛ لِأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الْاجْتِمَاعُ، وَضِدُّهَا الْفُرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ. وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّلَاثُ الَّذِي يُعْتَمَدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالْدِّينِ. وَهُمْ يَزِنُونَ بِهَذِهِ الْأُصُولِ الثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ

النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةٍ أَوْ ظَاهِرَةٍ مِمَّا لَهُ تَعَلُّقٌ بِالدِّينِ. وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبِطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلَفُ الصَّالِحُ؛ إِذْ بَعْدَهُمْ كَثُرَ الْاِخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ.

لە پاشان ابن تیمیة دەگاتە سەر ئەوە دەلی (وَلِهَذَا سُمُّوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمُّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ) لەبەر ئەوەیە ئەو ناو و ناسناوە لە ئەهلی سونە و جەماعە نراوە ئەوانە ی رێبازی پیغەمبەریان گرتووە بەر (ﷺ) کە خاوەن عەقیدەن وە کو پیغەمبەر (ﷺ) و وە کو عەقیدە ی سەحابە کان پێیان گوتراوە خاوەنی پەرتوکی ئاسمانیە کەن کە قورئانە یانی ئەهلی قورئانن وە لە پاشان ئەهلی سونەن بە مەعنای کۆبۆنە تەو وە لە دەورووبەری سونە دەستیان پێوە گرتووە دەستیان بە قورئانە وە گرتووە یان ناویان لێ نراوە (وَسُمُّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ أَهْلَ الْجَمَاعَةِ) لێرە بە مەعنای جەماعە ئیجتیماع دی زانایان یە ک دەنگن لەسەر ئەوە بە مەعنای یە عنی ئیجتیماعیان کردووە و کۆبۆنە وە لە دەورووبەری رێبازی پیغەمبەر (ﷺ) سونە تی پیغەمبەر وە دەست دەگرن بە قورئان و بە سونە (لَأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الْإِجْتِمَاعُ) جا جەماعە و کۆبۆنە وەش کۆمەل لەویدا بە مەعنای ئیجتیماع و یە ک دەنگیانە کۆبۆنە وەیانە (وَضِدُّهَا الْفُرْقَةُ) وە پیچەوانە ی ئیجتیماع و یە ک دەنگیش چیە؟ پەرتەوازەییە و تەفرەقەییە (وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ) ئە گەر بێو دەلی جەماعە بە مەعنای کۆبۆنە وەش و یە ک دەنگی بونیشیانە لە گەل ئەوە ابن تیمیة دەلی ئە گەر وشە و دەرپرینی جەماعە وای لێهاتووە بوە تە ناویکیش بۆ ئەهلی سونە و جەماعە پێی بناسرێنە وە بۆ ئەو خەڵکانە ی کە کۆبۆنە تەو وە لە دەورووبەری رێبازی پیغەمبەر (ﷺ)، لە پاشان دەفەر موی (وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّلَاثُ الَّذِي يُعْتَمَدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ) ئیجتیماع چیە؟ ئیجتیماع یە ک دەنگی زانایانە لە هەر سەردەمی ک لە سەردەمە کان، دوو جوړ ئیجتیماعیش هەیه: ئیجتیماعی سەریحمان هەیه لە (أصول الفقه) کە باس دەکری واتە قسەیان لێکردووە زانایە کانی هەر چین و تەبەقەییە ک هەمویان کۆبۆنە تەو وە بۆچونیکیان دەربریووە بە دەنگە وە بە سەراحت و راشکاوانە وە، وە ئیجتیماعی سکوتیش ئەوەیە ئە گەر هەندیکیان قسەیان لێکردبێ و ئەوانی تر خۆیان لێ

بێدەنگ کردبێ و لیبی بە وەلام نەهاتبن دیارە رازی بونە کە لیبی بێدەنگ بونە، ئەو کۆبونەو و یە کدەنگی زانایانی ئومەتە وە سەحابە کان ئیجماعیان هەبوە لەسەر هەندیک شت وە تابیی هەیان بوە تابیی هەیان بوە هەندیک جار ئومەت بە تیکرا ئیجماعی هەیه لەسەر هەندیک لە شتەکان.

ئىجماع بەلگەى سىیه‌میشه له (أصول الفقه) که باس ده‌کا، ئیمه‌ ئەهلى سونه و جه‌ماعه یه‌ که‌م مه‌صده‌ر و سه‌رچاوه‌یان بۆ وەرگرتنى به‌لگه‌ کان و به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ قورئانه‌، دواى ئەو سونه‌تى پيغه‌مبه‌ره (ﷺ) سونه‌تى سه‌حیح، له‌دواى سونه‌ت ئىجماعه‌ یه‌ک ده‌نگى و کۆده‌نگى زانایانى ته‌به‌قه‌ و چینه‌کانه‌ یان هى سەحابه‌ هى تابیی یان تابیی که به‌لگه‌ ده‌هیننه‌وه‌.

بۆ نمونه هەندیک جار نمونه هاتوه‌ته‌وه‌ لەسەر ئەو ئیستا نوێژه‌ فه‌رزه‌ کان به‌ ئایه‌ت جیگیره‌ که‌ پینج فه‌رزه‌ نوێژمان له‌سه‌ره‌ هى به‌یانیان و نیوه‌رۆیان و عه‌سران و مه‌غریبان و عیشایان، به‌ سونه‌ت و حه‌دیسی سه‌حیحی پيغه‌مبه‌ریش (ﷺ) جیگیره‌، ئىجماعیشی له‌سه‌ره‌ هه‌موو ئومه‌تى ئیسلام یه‌ک ده‌نگن له‌ قورئان و سونه‌ ئەو و وەرگیراوه‌ کۆده‌نگن پینج فه‌رزه‌ نوێژمان له‌سه‌ره‌، هه‌موو ئومه‌تى ئیسلام یه‌ک ده‌نگن زینا حه‌رامه‌ ئىجماع له‌سه‌ر ئەوه‌یه‌ زینا حه‌رامه‌ له‌ ئایه‌تیان وەرگرتوه‌ له‌ حه‌دیسی سه‌حیحی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئینجا له‌به‌ر ئەو که‌واته‌ ئىجماع به‌لگه‌ى سىیه‌مه‌ له‌دواى قورئان و سونه‌ ئەهلى سونه و جه‌ماعه‌ ده‌ستیان پيوه‌ گرتوه‌.

ئینجا ده‌فه‌رموی (وَهُمْ يَزِنُونَ بِهَذِهِ الْأُصُولِ الثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةٍ أَوْ ظَاهِرَةٍ مِمَّا لَهُ تَعَلُّقٌ بِالدِّينِ) (وَهُمْ) یه‌عنى ئەهلى سونه و جه‌ماعه‌ بۆ ئەوان ده‌گه‌رێته‌وه‌، ئەهلى سونه و جه‌ماعه‌ به‌و سى بنه‌مایانه‌ هه‌موو شتیکی کیش ده‌که‌ن و له‌ ته‌رازوی ده‌ده‌ن ئەوه‌ی خه‌لکی له‌ قسه‌ و گوتن له‌ کار و کرده‌وه‌ په‌نه‌ان و ئاشکراکان ئەوه‌ی که‌ په‌یوه‌سته‌ و په‌یوه‌نده‌ به‌ دین و ئاین و ریباز و وه‌ هه‌موی به‌و سى بنه‌مایانه‌ کیش

ده‌که‌ن له‌ ته‌رازوی ده‌ده‌ن، ئایه‌ راست ده‌رده‌چی یان هه‌له‌ ده‌رده‌چی؟ (وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبُطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلَفُ الصَّالِحُ) جا ئیجما‌ع که به ته‌واوه‌تی جیگیر بیی وه ته‌واو زه‌بت بکری‌ت و چوار چیوه‌ی بۆ دابنری و لیبی تی‌بگه‌ین و حال‌ی بین ئیجما‌عی سه‌له‌فی س‌ال‌ح و پیشینانی چاکه‌ (إِذْ بَعَدَهُمْ كَثُرَ الْاِخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ) چونکه‌ له‌ پاش سه‌له‌فی س‌ال‌ح و س‌ی قه‌ر‌نه‌ که به‌راستی ئیختیلاف و جیاوازی زۆر زۆر بوو له‌ نیوان ئومه‌تدا وه ته‌واو بلاو بوو بۆوه له‌ناو ئومه‌تدا ته‌و ئیختیلاف و جیاوازییه‌ له‌نیوان ئومه‌تی ئیسلام ئیجما‌ع له‌ پاش ته‌و کاته ته‌واو ضه‌بت نا‌کری ته‌واو چوار چیوه‌ی بۆ دانانری وه ئیختیلاف و جیاوازیه‌ کان یه‌ کجار زۆرن.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ته‌وانه‌ی که ابن تیمیة فه‌رمویه‌تی یه‌که‌م الله‌ تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] له‌ هه‌ر کار و ئیشیک ته‌گه‌ر دوه‌ره‌کی و دوو دلی و هه‌ر شتیکتان بۆ دروست بوو بیگه‌ر‌ینه‌وه‌ لای الله‌ تعالی و پی‌غه‌مبه‌ری الله‌ (ﷺ)، لای الله‌ تعالی و پی‌غه‌مبه‌ری الله‌ یه‌عنی چی؟ یه‌عنی بیگه‌ر‌ینه‌وه‌ لای قورئان و سونه‌ ته‌وه‌ له‌به‌ر ده‌ستاندایه‌، یان خ‌وای رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ [المائدة: ۹۲] گو‌یرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی الله‌ و پی‌غه‌مبه‌ربن (ﷺ)، ته‌وانه‌ به‌لگه‌ی چیه‌؟ به‌لگه‌ی ته‌وه‌یه‌ که قورئان و سونه‌ بۆ ئیمه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ بۆ وه‌رگرتنی دینمان ئاینمان به‌ به‌لگه‌ ده‌ه‌ینری‌نه‌وه‌، وه‌ له‌ پاشان هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌فه‌رمون: «لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ»^[۱] ده‌لین ته‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که ئیجما‌ع ئیشی پی‌ ده‌کری وه‌ ته‌و کاته ئومه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ تاییه‌ت زاناکان و موجته‌هیده‌کان کو‌نابنه‌وه‌ له‌سه‌ر شتیکی گو‌م‌رایی و هه‌له‌.

[۱] رواه الترمذي (۲/ ۲۰۷)، وابن ماجه (۲/ ۱۳۰۳)، والحاكم في "المستدرک" (۱/ ۱۱۵). وذكره السخاوي في "المقاصد" (۴۶۰)، وقال عنه: "وبالجملة فهو حديث مشهور المتن ذو أسانيد كثيرة وشواهد متعددة؛ في المرفوع وغيره".

نهمر به چاکه و نه هی له خراپه:

فَصْلٌ: ثُمَّ هُمْ مَعَ هَذِهِ الْأُصُولِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ عَلَى مَا تَوْجِبُهُ الشَّرِيعَةُ: وَيَرُونَ إِقَامَةَ الْحَجِّ وَالْجِهَادِ وَالْجُمُعِ وَالْأَعْيَادِ مَعَ الْأَمْرَاءِ أَبْرَارًا كَانُوا أَوْ فُجَّارًا، وَيَحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ. وَيَدِينُونَ بِالنَّصِيحَةِ لِلأُمَّةِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (ﷺ): «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ؛ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»^[١]، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، وَقَوْلِهِ (ﷺ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ؛ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَى وَالسَّهَرِ»^[٢].

ابن تیمیة گه یشته سهر بر گه یه کی تر باسی فه صل و بابه تیکی تر ده کا ده فه رموی (فصل: ثُمَّ هُمْ مَعَ هَذِهِ الْأُصُولِ) ته هلی سونه و جه ماعه له پاشان له گه ل ته و بنه مایانه ی که باسمان کرد (يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) فه رمان ده کهن به چاکه (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) وه قه ده غه ی خراپه و تاوانه کان ده کهن (عَلَى مَا تَوْجِبُهُ الشَّرِيعَةُ) له سهر ته و ری و شوینانه ی که شه ریه تی ئیسلام واجبی کردوه و پیویستی کردوه (وَيَرُونَ إِقَامَةَ الْحَجِّ وَالْجِهَادِ وَالْجُمُعِ وَالْأَعْيَادِ مَعَ الْأَمْرَاءِ أَبْرَارًا كَانُوا أَوْ فُجَّارًا، وَيَحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ) ته هلی سونه و جه ماعه حه ج و جه نگ و جیهاد و تیکوشان و نویژه جمعه و هه نیه کان و جه ژنه کان له گه ل سهر کرده و وه لی نه مره کانی خو یان جا چاکبن ته و وه لی نه مرانه و ته و او به ینی خو یان و الله وه کو شه خسی و که سی خو یان پاپه ندبن به قورئان و سونه و مولته زیم بن و دیندار بن یان بی دین و گونا حکاریش بن به و مهرجه ی ته و به رنامه ی دهستی پیوه ده گرن و ئیشی پیده کهن قورئان و سونه بی مهنه جی میله ته که و جه ماوهره که و ته وه ی له حوکمه ته که ئیش و کاری پیده کری، مه به ست ته وه نیه ری گایان پی بدری ئیش و کار بکه ن به یاسای ده ست کرد

[١] أخرجه البخاري برقم (٦٠٢٦) في الأدب، باب: تعاون المؤمنين بعضهم بعضا . ومسلم برقم (٢٥٨٥) في البر والصلة، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم عن أبي موسى رضي الله عنه.

[٢] أخرجه البخاري برقم (٦٠١١) في الأدب، باب: رحمة الناس بالبهائم . ومسلم برقم (٢٥٨٦) في البر والصلة، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم . عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

نا ئەوانه نا ئەو سەرکرده و وه‌لی ئەمرانه‌ی که به‌ینی خۆیان و الله هه‌ندی‌ک جار باشه هه‌ندی‌ک جار هه‌له‌ و که‌م و کورتیان هه‌یه تاوانبارن به‌لام ده‌ست ده‌گرن به‌ قورئان و سونه وه‌کو حوکم پێکردن له‌ناو جه‌ماوه‌ر و خه‌لکه‌ که‌م و کورتیان هه‌یه پێی له‌ ئیسلام ده‌رناچن دیندار نین به‌ینی خۆیان و الله گوناح و تاوانی که‌سی و شه‌خسیان هه‌یه، جا ئەه‌لی سونه و جه‌ماعه ده‌بینن به‌رپاکردنی حه‌ج و جه‌نگ و جه‌هاد و نوێژه هه‌ینی و جومعه‌کان و جه‌ژنه‌کان له‌ گه‌ڵ ئەو سەرکرده و وه‌لی ئەمرانه‌ شتیکی ره‌وايه و برۆیان پێی هه‌یه ئەو سەرکرده و ئەمیرانه‌ چ که‌سی زۆر به‌ دین و موته‌قی و له‌ الله ترس بن ئەبراربن چاکه‌کار بن یان که‌سی گوناحکار بن له‌ به‌ینی خۆیان و الله (وَيُحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ) وه‌ پارێزه‌ر ده‌بن له‌ سەر جه‌ماعه‌ت و کۆبونه‌وه‌کان به‌ تاییه‌تی له‌ نوێژه‌کان (وَيَدِينُونَ بِالنَّصِيحَةِ لِلْأُمَّةِ) یانی په‌رته‌وازه‌ نابن وه‌ برۆیان وایه وه‌کو رێباز و به‌رنامه‌ ئامۆژگاری بۆ ئومه‌ت شتیکه‌ ده‌ستی پێوه‌ ده‌گرن و نه‌سیحه‌ت کار ده‌بن (وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ؛ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»)

وه‌ بیروبرۆیان وایه ئەو فەرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ فەرمویه‌تی برۆادار بۆ برۆادار وه‌کو بینایه‌کی قور قوشمی وایه که‌ به‌ ته‌واوه‌تی به‌ رێک و پێکی له‌ پال یه‌ک هه‌ناسه‌ بر بوه‌ بینایه‌که‌ دیواریکی پته‌وه‌ هه‌ناسه‌ی تێدا نیه‌ که‌ لێنی تێدا نیه‌ «يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا» هه‌ندی‌ک له‌ خشت و بلۆکه‌کان ئەو وێتر ده‌به‌ستێته‌وه‌ و یه‌کتر ده‌گرێ و ده‌بێته‌ یه‌ک له‌ پارچه‌ دیوار «وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ» پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ نمونه‌ هه‌ینانه‌وه‌ی ئەوه‌ په‌نجه‌کانی تێک هه‌لکێشا و له‌ناو یه‌کی دانا بۆ ئەوه‌ی که‌ بزانی ئاوا یه‌کتر ده‌به‌ستنه‌وه‌ و توند و پندن، ئەوه‌شیان که‌ له‌ فەرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر هاتوه‌ (ﷺ) که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ ریوایه‌تی تر و به‌ له‌فزی تریش فەرمویه‌تی: «تَرَاهُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَتَعَاطِفُهُمْ وَتَعَاذُهُمْ» برۆاداران له‌ گه‌ڵ یه‌ک ره‌حم و به‌زه‌ییان هه‌یه وه‌ عه‌طف و سۆزیان هه‌یه وه‌ ته‌واو پشته‌ی یه‌ک ده‌گرن و له‌ گه‌ڵ یه‌ک تێکه‌لن.

(وَقَوْلُهُ) وه‌ ئه‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ ابن تیمیة ده‌فرموی برّوا و عه‌قیده‌شیان به‌و فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش هه‌یه (ﷺ) که ده‌فرموی: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ» برّواداران له‌ گه‌ل یه‌ کتر له‌ سۆز و خۆشه‌ویستیان وه‌ له‌ ره‌حم و به‌زه‌بیان به‌رامبه‌ر یه‌ کتر وه‌ کویه‌ ک لاشه‌ و جه‌سته‌ وان «إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ» ته‌ گهر ته‌ندامیک ئازاری هه‌بیّت و ئیشی هه‌بی «تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَى وَالسَّهَرِ» هه‌موو ته‌ندامه‌کانیان پی‌ دیشی و ژان دای ده‌گری، که‌واته‌ ته‌ گهر موسلمان و برّواداریک له‌ شوینیک ئازاریکی پی‌کا ناخۆشیه‌کی بیته‌ سه‌ر زهره‌ر و زیانی پی‌گا ته‌لیره‌وه‌ و له‌ شوینه‌کانی تر برّواداران خه‌می بو ده‌خۆن یارمه‌تی ده‌ده‌ن سه‌ری ده‌خه‌ن ته‌وه‌ براهه‌تی برّوادارییه‌ و ئیسلامیه‌ که‌ ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ بیروبروایان وایه‌.

که‌واته‌ عه‌قیده‌ی ته‌هلێ سونه و جه‌ماعه‌ سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌ به‌لێ له‌ سنوری خۆیدا به‌پی‌ توانایان ده‌یکه‌ن و ته‌نجامی ده‌ده‌ن به‌وه‌وه‌ کۆمه‌لگا پاک ده‌بیته‌وه‌ چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموده‌ی هه‌یه‌ و ته‌ه‌دیدیشان ده‌کا به‌لکو ده‌فرموی «لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ»^[۱] ئیوه‌ یان فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ چاکه‌ یان ریگری ده‌که‌ن له‌ خراپه‌ یان له‌ ریوایه‌تییکیان ده‌فرموی یان زۆر نزیکه‌ عه‌زابی الله‌تان به‌سه‌ردابی یان دۆعا ده‌که‌ن و دوایه‌ له‌ پاشان ده‌پارینه‌وه‌ خوای رب‌ العالمین دۆعاکه‌تان گیرا ناکا.

که‌واته‌ موسلمان سه‌باره‌ت به‌ ئیمانداریش نه‌سیحه‌ت و ئامۆژگاری ده‌کا، سه‌باره‌ت به‌ سه‌رکرده‌ و وه‌لێ ته‌مریش سه‌رکرده‌ و وه‌لێ ته‌مر له‌ چوار چیوه‌ و بازنه‌ی ته‌هلێ سونه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌بی لایه‌نی که‌م مواسه‌فاتی شه‌رعیه‌کانی لی‌بیته‌جی، لایه‌نی که‌م ده‌بی ته‌وه‌ که‌سه‌ حوکم بکا به‌ قورئان و به‌ ئیسلام مه‌ گهر له‌ به‌ینی خۆی و الله‌ به‌ هه‌له‌ هه‌ندیک شتی هه‌بی تاوانی هه‌بی گوناخی هه‌بی یان به‌ ئیجتیهاد و خه‌ته‌ئه‌وه‌ له‌ بر‌گه‌یه‌ک له‌ بر‌گه‌کان لایدا یان زانی ته‌وه‌ سه‌رپیچییه‌ و ده‌یکا نه‌ک هه‌ر هه‌موو قورئان ره‌فزکا سه‌دا سه‌دا یاسایه‌کی

[۱] صحيح الترمذي (۲۱۶۹)، حسن.

دهستکرد بپنیتته شوینی ئەو کەسە ئەو سەرکردە ئەگەر حوکمی کرد بەو لە سەرکردە موسلمانان نیه وەلی ئەمر نیه نابێ حیسابی ئەوەی بۆ بکری گۆپرایه‌لی بکری لە بازنه‌ی ئەهلی سونه و جه‌ماعه له‌گه‌ڵیدابی وه‌ لێی نزیک بیته‌وه، به‌ڵکو ده‌بی داوای ئەوەی لێبکری ئەو سەرکردەیه بگه‌ڕێته‌وه به‌ره‌و ئیسلام و قورئان وه‌ حوکم بکا به‌ قورئان ئەگەر ئەگه‌رنا ئەو سەرکردە ئەو سەرکردە نیه که ئەهلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون سه‌مع و تاعه‌ت بۆی هه‌بی له‌ فهرمانی ده‌رمه‌چۆ سه‌رپێچی فهرمانه‌کانی مه‌که ئەگەر لێیدای ئەزیه‌تی دای پاره‌ی لێ خواردی وای لێکردی له‌ هه‌موو شته‌کان هه‌ر گۆپرایه‌لیت هه‌بی باغی مه‌به به‌سه‌ریه‌وه له‌سه‌ری ده‌رمه‌چۆ مه‌پروخینه، ئەوه ئەهلی سونه و جه‌ماعه مه‌به‌ستی پێ ئەو سەرکردانه‌یه که حوکم ده‌که‌ن به‌ قورئان ئەگەر گونا‌حیشیان هه‌بوو فسقیشیان هه‌بوو ئەو کاته ئەهلی حه‌ل و عه‌قد فهرمان به‌ چاکه‌ پێگری له‌ خراپه‌یان له‌ گه‌ڵ ده‌که‌ن یان جه‌ماوه‌ر به‌ ئامۆژگاری به‌ پێگای سه‌لمیانه ئاشتیانه شه‌رعیانه هه‌وال و قسه‌کانیان پێ ده‌گه‌یه‌نن فهرمان به‌ چاکه‌ پێگری له‌ خراپه‌یان له‌ گه‌ڵ ئەنجام ده‌ده‌ن به‌لام ئەگەر فهرمانیان کرد به‌ تاوان و گونا‌ح نابێ جیه‌جیی که‌ن هی ئەوانیشبی، وه‌ له‌ پاشان سەرکرده‌کانی حوکم ناکه‌ن به‌ ئیسلام و قورئان به‌ ته‌واوه‌تی ئەوه به‌ لا ده‌نین وه‌ حوکم ده‌که‌ن به‌ یاسایه‌ ده‌ستکرده‌کان به‌ هیچ نه‌وع و شیوازی‌ک ئەوانه سەرکرده‌ی موسلمانان نین ئەو سه‌مع و تاعه‌یان بۆ نابێ ئەو فه‌رموده و ئایه‌ت و حه‌دیسانه نایانگه‌ڕێته‌وه که‌وا داوا له‌ موسلمانان ده‌کری سه‌مع و تاعه‌ت بۆیان هه‌بی له‌گه‌ڵیان زۆر نه‌رمبی باغی نه‌بی به‌سه‌ریان‌ه‌وه له‌سه‌ریان ده‌رنه‌چی هه‌ولی پوخانیان نه‌ده‌ی ئەوانه نایانگه‌ڕێته‌وه (والله اعلم بالصواب).

ئارامگرتن و سوپاس گوزاری و ڕازیبون به قه‌ده‌ری الله:

وَيَأْمُرُونَ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرِ عِنْدَ الرَّخَاءِ وَالرِّضَا بِمَرِّ الْقَضَاءِ.

له پاشان ابن تیمیة ده‌فهرموی (وَيَأْمُرُونَ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرِ عِنْدَ الرِّخَاءِ وَالرِّضَا بِمُرِّ الْقَضَاءِ) له پاشان ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ فهرمان به یه کتر ده‌که‌ن له کاتی به‌لا و موسیبه‌ت و تاقیکردنه‌وه‌کان سه‌بر و ئارامیان هه‌بی و شوکرانه‌ بژی‌ربن له کاتی ناز و نیعمه‌ته‌کانیان که به‌سه‌ردا ده‌باری و ده‌یانبی و هه‌پازی بن به‌قه‌زاو قه‌ده‌ریک ئه‌گه‌ر چهند تالیش بی که به‌سه‌ریاندا دی پازی بن به‌ئه‌مر و فهرمانی خوی رب العالمین و به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر ئه‌وه ئیشی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه، وه‌کو خوی رب العالمین ده‌فهرموی: ﴿وَالْعَصْرُ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ﴾ ئه‌وه‌را‌گه‌یانندی یه‌کتره به‌ئاینی ئیسلام و به‌فهرمان به‌چاکه و به‌ریگری له‌خرابه، و وه‌له‌پاشان: ﴿وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر: ۱-۳] یه‌کتر را‌گه‌یاندیشه به‌سه‌بر و ئارامی گرتن له‌سه‌ر ناخو‌شی و زه‌حمه‌تیه‌کان.

ئه‌خلاق‌ی به‌رز و کرده‌وی چاک:

وَيَدْعُونَ إِلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، وَمَحَاسِنِ الْأَعْمَالِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (ﷺ): «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا»^[۱]. وَيَنْدُبُونَ إِلَى أَنْ تَصِلَ مِنْ قَطْعِكَ، وَتُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ، وَتَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَكَ. وَيَأْمُرُونَ بِبِرِّ الْوَالِدَيْنِ، وَصِلَةِ الْأَرْحَامِ، وَحُسْنِ الْجَوَارِ، وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ، وَالرَّفْقِ بِالْمَمْلُوكِ. وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَخْرِ، وَالْخِيَلِ، وَالْبَغْيِ، وَالْاِسْتِطَالَةِ عَلَى الْخَلْقِ بِحَقٍّ أَوْ بَغَيْرِ حَقٍّ. وَيَأْمُرُونَ بِمَعَالِي الْأَخْلَاقِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ سَفْسَافِهَا.

له پاشان ده‌فهرموی (وَيَدْعُونَ إِلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌عوه و بانگه‌وازی ده‌که‌ن هی یه‌کتر، بۆ چی؟ بۆ ره‌وشته به‌رز و جوانه‌کان که ئه‌خلاق‌ی جوانیان هه‌بی (وَمَحَاسِنِ الْأَعْمَالِ) وه‌کرده‌وه‌چاکه‌کان (وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (ﷺ): «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا» وه‌بیرو‌پروایان وایه‌عه‌قیده‌یان وایه‌تیده‌گه‌ن له‌مانا و

[۱] أخرجه الترمذي برقم (۲۶۱۲) في الإيمان. من حديث عائشة. وأبو داود برقم (۴۶۸۲) كتاب السنة. وأحمد في المسند (۲ / ۲۵۰) من حديث أبي هريرة. والحديث صححه الترمذي وهو في صحيح الجامع برقم (۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲). وقال أحمد شاکر في تحقيق المسند (۷۳۹۶): إسناده صحيح.

واتای ئه‌و فهرموده‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) که پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فهرموی: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا» ته‌واوترینی پرواداران له‌ئیمان و پرواوه‌ئوانه‌ن که خولوق و ره‌وشتیان به‌رزه و جوانه (وَيَنْدُبُونَ إِلَى أَنْ تَصِلَ مِنْ قَطْعِكَ، وَتُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ، وَتَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَكَ) وه به‌ره‌و لای ئه‌وه ده‌چن و دل‌نهرمن بو‌ئه‌وه که ده‌ست به‌وه‌وه بگرن و پییان خیرتره‌ئه‌گر به‌کیک سیله‌ی ره‌حمی له‌گه‌ل‌ئوان به‌چراند ئه‌وان نایپ‌چرین له‌گه‌لی ئه‌گر به‌کیک به‌وانی نه‌به‌خشی و نه‌یدا ئه‌وان ده‌یبه‌خشن و پییده‌ده‌ن مه‌حرومی ناکه‌ن وه‌ئوانه‌ عه‌فو ده‌که‌ن که زولم و سته‌میان لی‌ده‌که‌ن له‌موسلمانان عه‌فو به‌سه‌ریاندا زاله‌ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه و پرواداران (وَيَأْمُرُونَ بِرِ الْوَالِدَيْنِ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ فهران ده‌که‌ن به‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌دایک و باوک (وَصَلَةِ الْأَرْحَامِ) وه‌جیبه‌جی‌کردنی سیله‌ی ره‌حم (وَحُسْنِ الْجَوَارِ) وه‌دراوسی‌چاکیتی له‌گه‌ل‌دەر و دراوسی‌کان (وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ) وه‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌بی‌باوکان و له‌گه‌ل‌فه‌قیر و هه‌زاره‌کان (وَأَبْنِ السَّبِيلِ) وه‌ئوانه‌ی که له‌ریگادا له‌بازرگانی یان هه‌رئیش و کاریکی تر ده‌چنه و لاتیکی تر ده‌که‌ونه‌غهریبی و پاره و پول و شتیان له‌ده‌ست نامینی ئه‌وانه (ابن السبیل) (وَالرَّفْقِ بِالْمَمْلُوكِ) وه‌نهرم و نیان بن له‌هه‌لسوکه‌وتدا له‌قسه‌دا له‌گه‌ل‌ئوانه‌ی له‌ژی‌ده‌ستیانن له‌جارییه و کو‌یله‌کان و یان ئه‌گر ئه‌و سه‌رکرده‌یه که ئه‌میری‌که یان بلی‌ن ریش سپیه‌که یان کار به‌ده‌ستیکی مالی خو‌یه‌تی هی هه‌ر شوین و جییه‌کی تر ئه‌وانه‌ی له‌ژی‌ده‌ستی ئه‌وانن له‌گه‌لیان نهرم و نیانن له‌هه‌لسوکه‌وت و قسه و گوتن پیغه‌مبهر وابوه (ﷺ) ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه وان، پاشان ده‌فهرموی (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَخْرِ، وَالْخِيَلَاءِ) وه‌یه‌کتر قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن و خه‌ل‌کیش قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن له‌فه‌خر و شانازی به‌خو‌وه‌کردن وه‌رؤح‌گه‌ورایه‌تی و خو‌به‌زل‌زانین و لاف و گه‌زافی لوت به‌رزی لیدان (وَالْبَغْيِ) وه‌له‌گوناح و تاوانه‌کانی سنور به‌زینی چ به‌کردار و عه‌مه‌ل چ به‌دامین چ به‌زمان (وَالْاِسْتِطَالَةَ عَلَى الْخَلْقِ بِحَقِّ أَوْ بَغَيْرِ حَقٍّ) یان زمان دریژی و ده‌ست دریژی به‌سه‌ر خه‌ل‌کیه‌وه به‌حق یان به‌ناحق

(وَيَأْمُرُونَ بِمَعَالِي الْأَخْلَاقِ) وه فەرمان به يه کتر ده کهن به رډه وشته بهرز و مهز نه کان
(وَيَنْهَوْنَ عَنْ سَفْسَافِهَا) وه قه ده غه يه کتر ده کهن له ته خلاق و رډه وشته نزمه کان و نه وه ي
له خه لکى بهرز و بهر يز ناوه شيته وه.

کوتايى نه م عه قيديه :

وَكُلُّ مَا يَقُولُونَهُ وَيَفْعَلُونَهُ مِنْ هَذَا وَغَيْرِهِ؛ فَإِنَّمَا هُمْ فِيهِ مُتَّبِعُونَ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَطَرِيقَتُهُمْ
هِيَ دِينُ الْإِسْلَامِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ مُحَمَّدًا (ﷺ).
لَكِنْ لَمَّا «أَخْبَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَنَّ أُمَّتَهُ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً؛ كُلُّهَا فِي النَّارِ؛ إِلَّا
وَاحِدَةً، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ»^[١]. وَفِي حَدِيثٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: «هُمْ مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ
وَأَصْحَابِي»^[٢]، صَارَ الْمُتَمَسِّكُونَ بِالْإِسْلَامِ الْمَحْضِ الْخَالِصِ عَنِ الشُّوبِ هُمْ أَهْلُ السُّنَّةِ
وَالْجَمَاعَةِ.

وَفِيهِمُ الصَّدِيقُونَ، وَالشُّهَدَاءُ، وَالصَّالِحُونَ، وَمِنْهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى، وَمَصَابِيحُ الدُّجَى، أُولُو
الْمَنَاقِبِ الْمَأْثُورَةِ، وَالْفَضَائِلِ الْمَذْكُورَةِ، وَفِيهِمُ الْأَبْدَالُ، وَفِيهِمُ أئِمَّةُ الدِّينِ، الَّذِينَ أَجْمَعَ
الْمُسْلِمُونَ عَلَى هِدَايَتِهِمْ وَدِرَايَتِهِمْ، وَهُمْ الطَّائِفَةُ الْمَنْصُورَةُ الَّذِينَ قَالَ فِيهِمُ النَّبِيُّ (ﷺ): «لَا
تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةً، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، وَلَا مَنْ خَذَلَهُمْ؛ حَتَّى تَقُومَ

[١] أخرجه الترمذي برقم (٢٦٤١) في الإيمان، والحاكم في المستدرک (١ / ١٨) واللالکائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة (١ / ٩٩). والاجري في الشريعة (٥ / ١٦). والمروزي في السنة ص ١٨. وابن وضاح في البدع والنهي عنها ص ١٥ من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما. قال الترمذي. حديث مفسر لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. ولحديث شواهد ترفعه لمرتبة الحسن. وحسنه الألباني انظر: السلسلة الصحيحة رقم (٢٠٣) ورقم (١٤٩٢). وظلال الجنة (٦٣). وصحيح الجامع (٥٣٤٣).

[٢] حديث افتراق الأمة أخرجه أبو داود برقم (٤٥٩٦) في السنة. والترمذي برقم (٢٦٤٠) في الإيمان. وابن ماجه برقم (٣٩٩١) في الفتن. وأحمد في المسند (٢ / ٣٣٢). عن أبي هريرة رضي الله عنه. قال الترمذي: حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح. وهو في صحيح الجامع رقم (١٠٨٣). وقال أحمد شاکر في تحقيق المسند (٨٣٧٧): إسناده صحيح.

السَّاعَةُ^[١]»، نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنَا مِنْهُمْ وَأَنْ لَا يُزِغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا، وَأَنْ يَهَبَ لَنَا مِنْ لَدُنْهُ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَّابُ. وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا..

ئينجا له ئاخيريە كهيدا ابن تيمية دهفهرموى (وَكُلُّ مَا يَقُولُونَهُ وَيَفْعَلُونَهُ مِنْ هَذَا وَغَيْرِهِ) ئهوهى ئههلى سونه و جهماعه دهيلين و دهيكهن لهو قسانهى كه گوتمان و جگه لهوانهش (فَإِنَّمَا هُمْ فِيهِ مُتَّبِعُونَ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ) ههر له خوڤرا ئهوهيان نه كردوه و ناكهن بهلكو ئهوان شوينكهوتهى قورئان و سونهن لهو ئيشهيان (وَطَرِيقَتُهُمْ هِيَ دِينُ الْإِسْلَامِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ مُحَمَّدًا (ﷺ)) ريباز و ريگاشيان ريباز و دينى ئيسلامه كه پيغهمبهر (ﷺ) لهلاى الله تعالى وه بوى هاتوه و پيى رهوانه كراوه (لَكِنْ لَمَّا «أَخْبَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَنَّ أُمَّتَهُ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً») بهلام لهپاش ئهوهى كه پيغهمبهر ههواليدا (ﷺ) ئومهته كهى دابهش دهبيى و پهرتهوازه دهبيى بهسهر حهفتا و سى تاقم و كومهل «كُلُّهَا فِي النَّارِ» ههر حهفتا و سى و ههموشيان تاقم و كومهلهكان بوناو ئاگرن (إِلَّا وَاحِدَةً) تنها يه كيان نهبيى «وَهِيَ الْجَمَاعَةُ»^[٢] ئهويش كومهلهيان له ريوايهتى تر فهرموى پيغهمبهر (ﷺ) (وَفِي حَدِيثٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ) كه فهرموى «هُمْ مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي»^[٣] يان لهسهر ريباز

[١] ورد هذا الحديث بألفاظ متعددة عن جماعة من الصحابة منهم: سلمة بن نضيل الكندي، وثوبان، ومعاوية بن أبي سفيان، وقرّة بن إياس، وعمران بن حصين، وجابر بن عبد الله، وعقبة بن عامر، فهو حديث متواتر. وانظر ألفاظ هذا الحديث الجليل في جامع الأصول لابن الأثير أرقام: (١٠٤٨، ٦٧٧٦، ٦٧٧٧، ٦٧٧٨، ٦٧٧٩، ٧٤٩٦، ٧٨٣٢، ٧٩١٧، ٨٨٧٩) وقد اتفق البخاري ومسلم على بعض تلك الألفاظ وانفرد كل منهما ببعضها، وروى أصحاب السنن بعضها.

[٢] أخرجه الترمذي برقم (٢٦٤١) في الإيمان، والحاكم في المستدرک (١ / ١٨) واللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة (١ / ٩٩). والاجري في الشريعة (٥ / ١٦). والمروزي في السنة ص ١٨. وابن وضاح في البدع والنهي عنها ص ١٥ من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما. قال الترمذي. حديث مفسر لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. وللحديث شواهد ترفعه لمرتبة الحسن. وحسنه الألباني انظر: السلسلة الصحيحة رقم (٢٠٣) ورقم (١٤٩٢). وظلال الجنة (٦٣). وصحيح الجامع (٥٣٤٣).

[٣] حديث افتراق الأمة أخرجه أبو داود برقم (٤٥٩٦) في السنة. والترمذي برقم (٢٦٤٠) في الإيمان. وابن ماجه برقم (٣٩٩١) في الفتن. وأحمد في المسند (٢ / ٣٣٢). عن أبي هريرة رضي الله عنه. قال الترمذي: حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح. وهو في صحيح الجامع رقم (١٠٨٣). وقال أحمد شاکر في تحقيق المسند (٨٣٧٧): إسناده صحيح.

و رێگای ئەوێ من لەسەریم ئەمڕۆ و سەحابە کانم لەسەرین ئەوان رزگاریان دەبێت لەو
 حەفتا و سێ فیرقەییە و ناچنە ناو ئاگری دۆزەخ (صَارَ الْمُتَمَسِّكُونَ بِالْإِسْلَامِ الْمَحْضِ الْخَالِصِ
 عَنِ الشُّوبِ هُمْ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) ابن تیمیە دەفەرموێ جا کەواتە ئەوانە ی تەواو
 دەستیان بە ئیسلامییکی ڕوتی سەدا سەدی پاک و خاویں بێ خلت و غەش گرتووە ئەوانە
 ئەهلی سونە و جەماعەن کە ئەو رێبازەیان هەیە، ئەو ئەهلی سونە و جەماعانە سنڤە کانیان
 چەندن؟ (وَفِيهِمُ الصَّادِقُونَ) ئەهلی تەصدیقیان تێدایە وە کو ئەبو بە کری صدیق سەدا سەد
 ڕوایان هەیە تەصدیقی هەموو ئەمر و فەرمانە کان دەکەن تەسلیمی تەواون بۆ کتاب و
 سونە (وَالشُّهَدَاءِ) ئەوانە ی لەپێناو الله گیان بەخت دەکەن و شەهید دەبن (وَالصَّالِحُونَ)
 چاکە کارانیان هەیە (وَمِنْهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى) هەیانە کە نیشانە ی رێنۆینین لە دورەو هە عنی
 وە کو بلیی سونبۆلی رێنۆینین (وَمَصَابِيحُ الدُّجَى) وە هەیانە بەراستی ڕوناک کەرەو هەن بۆ
 ئەوانە ی کە بە شوینیان دەکەون (أُولُو الْمَنَاقِبِ الْأُتُورَةِ) خاوەنی چەندین پێدا هەلگوتە و
 رێز و ئیحتیرامی لیگیردراو هەن و بە ئەثر بۆیان جیگیربوو (وَالْفَضَائِلُ الْمَذْكُورَةِ) چەندین
 پلە و پایە کە بۆیان باسکراو (وَفِيهِمُ الْأَبْدَالُ) هەیانە ئەبدالن بە مەعنای زۆر لە الله ترس
 و لێی نزیکن وەلیە کانن (وَفِيهِمُ أئِمَّةُ الدِّينِ) هەیانە پیشەوای ئاین واته زانان (الَّذِينَ أَجْمَعَ
 الْمُسْلِمُونَ عَلَى هِدَايَتِهِمْ وَدِرَايَتِهِمْ) ئەو پیشەوا و زانیانەن کە موسلمانان یە ک دەنگن
 لەسەر رێنۆینی و هیدایەتیان وە لەسەر ئەو عیلم و زانستی و رێباز و رێگایە ی کە
 گرتویانە تەبەر (وَهُمُ الطَّائِفَةُ الْمَنْصُورَةُ) ئا ئەوانەن تا قم و کۆمەلی سەرخواو (الَّذِينَ قَالَ
 فِيهِمُ النَّبِيُّ ﷺ) کەواتە ئەهلی سونە و جەماعە تائیفە ی مەنصورەن وە ئەو چین و
 توێژانە ی کە دەلی با سم کرد ابن تیمیە ئەهلی سونە و جەماعە پێک دەهینن ئەوانە تائیفە
 و کۆمەلی سەرخواون کە پیغەمبەر (ﷺ) دەر بارەیان فەرمویه تی «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي
 عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ» بەردەوام کۆمەل و تاقمیک لە ئومەتی من لەسەر حەق و ڕەوای
 سەرخواون «لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ» زەرەر و زیانیان پێ ناگەیه نی هەر کە سان و خەلکانیک

پیچه‌وانه‌یان بکه‌ن «وَلَا مَنْ خَذَلَهُمْ» هەر که‌سانیک بیه‌وی سەر شو‌رییان پی بکا و به که‌میان بزانی کار ناکاته سەر ئەوان «حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ»^[۱] هه‌تا قیامه‌ت دادی واته هه‌تا نزیک قیامه‌ت دادیت، که ئەو فەرموده‌ش به ده‌یه‌ها ریوایه‌ت هاتوه وه له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمیش ئەسله‌که‌ی جیی ده‌بیته‌وه وه له پاشان خاوه‌نی پهرتوکه‌کانی سونه‌نیش ئیهامی ترمزی و ابن ماجه و هه‌ر یه‌ک به له‌فز و ریوایه‌تیک گێرایتیه‌وه.

جا له کو‌تاییه‌که‌ی ابن تیمیه دو‌عا ده‌کا و ده‌پاریته‌وه ده‌فهرموئ (نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنَا مِنْهُمْ) (ئیمه‌ش ده‌لین ئامین) ده‌لی له الله ده‌پاریینه‌وه الله تعالی ئیمه له‌وان بکا له‌وه‌هلی سونه و جه‌ماعه و له‌و سنفانه (وَأَنْ لَا يُزِغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا) خوی رب العالمین دل‌مان ره‌ش نه‌کا زه‌یغی تینه‌خا گومرا نه‌کا له‌دوای ئەوه‌ی هیدایه‌ت و رینوینی کردین (وَأَنْ يَهَبَ لَنَا مِنْ لَدُنْهُ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَّابُ) وه له خو‌یه‌وه الله تعالی پیمان ببه‌خشی ره‌حم و به‌زه‌یی چونکه ئەو به‌راستی به‌خشه‌ره الله تعالی -جل شئنه- (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) جا ده‌فهرموئ الله‌ش چاکتر ده‌زانی له‌و قسانه‌ی که کردومه.

ده‌ش فهرموئ (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ) واته داوا ده‌که‌ین له الله الله ریژ و سوپاس و پیداهه‌لگو‌تنی پیغه‌مبه‌ر بکا (ﷺ) له‌نیو فریشته‌کاندا ئەوه سه‌لاواتی خوا‌ییه بو‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک (وآله) له‌سه‌ر ئالی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئال به‌مه‌عنای (أهل البيت) یش دی خزم و که‌س و نزیکه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وانه‌ی که باس‌مان کرد له رابردودا به‌مه‌عنای ئەتباع و شوینکه‌وتوانیشی دی هه‌تا قیامه‌ت (وَصَحْبِهِ) هاوه‌له به‌ریژ و سه‌حابه‌کانیشی (وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا) وه سه‌لامه‌تیشیان پی ببه‌خشی له ئافه‌ت و ناخو‌شی و گيروگرفته‌کانی دونیا

[۱] ورد هذا الحديث بألفاظ متعددة عن جماعة من الصحابة منهم: سلمة بن نفيل الكندي، وثوبان، ومعاوية بن أبي سفيان، وقرّة بن إياس، وعمران بن حصين، وجابر بن عبد الله، وعقبة بن عامر، فهو حديث متواتر. وانظر ألفاظ هذا الحديث الجليل في جامع الأصول لابن الأثير أرقام: (١٠٤٨، ٦٧٧٦، ٦٧٧٧، ٦٧٧٨، ٦٧٧٩، ٧٤٩٦، ٧٨٣٢، ٧٩١٧، ٨٨٧٩) وقد اتفق البخاري ومسلم على بعض تلك الألفاظ وانفرد كل منهما ببعضها، وروى أصحاب السنن بعضها.

وه له ئاگری دۆزه‌خیش سه‌لامه‌تیان پێ ببه‌خشێ سه‌لامه‌تیه‌کی زۆر بیانباته به‌هه‌شت له‌ گه‌ڵ ئێمه‌ش.

لێره‌دا هاتینه‌ کۆتایی (الواسطية) ی ابن تیمیة شهرح و پراقه‌ که‌ی کۆتایی پێهات، هه‌رچه‌نده‌ له‌و ئاخیر و کۆتاییانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ویستمان وێرا بگه‌ین و له‌و شه‌وه‌ی کۆتایی په‌مه‌زانه‌دا که‌ به‌یانی جه‌ژنی په‌مه‌زانه‌ به‌ پشتیوانی الله هه‌موی ته‌واو ببێ ئه‌ گه‌رنا هه‌ندی‌ک له‌ برگه‌کانی ئه‌و ئه‌خیر و کۆتاییه‌ ده‌شمان توانی تۆزێکی له‌سه‌ر برۆین و زیاتریشی به‌خۆیه‌وه‌ هه‌ڵده‌گرت، له‌ ده‌رفه‌ت و کاتیکی تریان به‌ پشتیوانی الله ئه‌ گه‌ر الله تعالی ده‌رفه‌تی داین دامانناوه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی نزیکدا له‌دوای ئه‌وه‌ی خۆیندنی ماسته‌ر نامه‌ که‌مان ته‌واو ببێ و وه‌ ئه‌و ریساله‌ی ماجسته‌ر ته‌واو ببێ به‌سه‌ر ئه‌و کیتاب و ته‌ئلیف و دانراونه‌ی خۆماندا بچینه‌وه‌ یه‌ک له‌وانه‌ (الواسطية) یه‌ وه‌ ئه‌و شهرح و پراقانه‌ش که‌ ته‌سجیلشش کراوه‌ ئه‌و کات له‌وێوه‌ به‌ نووسین به‌ درێژتر ڕونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر بده‌ین.

جا ئه‌وه‌ی راست و دروست بوو له‌ هه‌موو ده‌رس و وانه‌کان له‌ الله تعالی بوه‌ ئه‌وه‌ی هه‌ڵ و که‌م و کورتی بوه‌ له‌ ئیبلیزی نگریس و وه‌ له‌ منی به‌نده‌ی الله بوه‌ که‌ پڕین له‌ تاوان و گوناخ داوای دۆعای خه‌یر ده‌که‌ین هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و ده‌نگه‌ی ئێمه‌ی بیست ئه‌و په‌نگه‌ی ئێمه‌ی بینی سودێکی لێ وهرگرت له‌ دۆعای خه‌یر بێ به‌شمان نه‌کا دۆعای ئه‌وه‌مان بۆ بکا به‌رده‌وام بین له‌سه‌ر عه‌قیده و بیروبروایه‌ک که‌ الله پێی رازییه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یبوه‌ سه‌حابه‌ به‌رێزه‌کان هه‌یان بوه‌ پێشینانی چاک هه‌یان بوه‌ له‌سه‌ر ئه‌و بیروبروایه‌ بژین و به‌مرین و وه‌ زیندو بکریینه‌وه‌ ئامین.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین